

မောင်မောင်မြင့်အေး

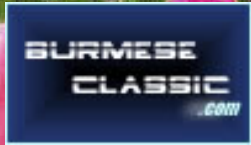
စိစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ကျေးဇူး

မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် (၃၀၀)၊ ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

ကြာတတ်တာတွေ မကြာစေဖို့

Graphics Design : AWWA Photo MPA

www.burmeseclassic.com

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်က ဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ

အမိအဘတွေက ကိုယ့်သားသမီးတွေကို ဆင်စီးခြင်းရုံပြီး ဘဝခရီးတစ်လျှောက် ပန်းခင်းတဲ့လမ်းကို လျှောက်လှမ်းစေချင်တာ မေ့တာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်သားသမီးလေးတွေကို ကံဇာတာမြင့်မားစေတဲ့ ရက်တွေ၊ နေ့တွေမှာ မွေးစေချင်ကြပါတယ်။ အဲဒီလိုကိစ္စတွေဖြစ်ခဲ့ရင် ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ် ထံမှာ သင့်လျော်တဲ့ မွေးရက်ကို တွက်ချက်လိုက်ပါ။

မွေးရက်ရွေးခြင်း

မွေးလာတဲ့ ကလေးအတွက် မွေးသည့်အချိန်မှစ၍ လူမှုရေး၊ ပညာရေးတွေ ကောင်းစေဖို့ ဆောင်ရွက်ပေးပြီး မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်စေ၊ နာမည်ကြားရုံနှင့် လူတိုင်းက ဖြူစေမယ့် နာမည် ကောင်းတွေကို ရွေးလိုက်ပါ။

ကမ္ဘာ့ BURMESE CLASSIC .COM

မင်္ဂလာမောင်မယ်တို့အတွက် နေ့စဉ်အတွက် နေ့စဉ်အတွက် ရက်ရွေးပြီး တစ်သက်မခွဲရွှေလက်တွဲ ရမယ့်အဆောင်

မင်္ဂလာရက်မြတ် လက်ထပ်ရက်ရွေး

အလုပ်ကြီး အကိုင်ကြီး ဆိုင်ကြီး ကနွားကြီးတွေအတွက်

လုပ်ငန်းအမည်ပေး

ငွေကြေးအဆင်ပြေလို့ အိုးအိမ် အသစ်ဆောက်မယ့်အခါ

အိမ်ဆောက်ပန္နက်တင်မင်္ဂလာ

နာမည်ကျော်ကြား လူသိများပြီး ဝင်ငွေကောင်းစေမယ့်

အနုပညာရှင်တို့၏ အမည်ပေးလွှာ

စသည့် အကြောင်းအရာတို့ကို စနစ်တကျ တွက်ချက်ဆောင်ရွက်ပေးနေပါပြီ။ နယ်မှ ဆောင်ရွက်လိုသူများ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ပါလျှင် စာတိုက်၊ မော်တော်ကား စသည့် ရောက်ရှိမည့် လမ်းကြောင်းများနှင့် ပြန်လည်ပို့ပေးနေပါပြီ။
ချမ်းသာကိုယ်စိတ်ဖြူပါစေ.....

ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ် - ၂၀၅ (က)၊ ပိတောက် (၅)လမ်း၊ မြို့သစ် (ဂ) ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁ - ၆၄၃၀၃၀၊ ၀၉ - ၇၈၉၉၅၉၅၆၇

ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၏ မူဝါဒ

လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ့ရေးရာ သုတအဖြာဖြာကို လည်းကောင်း၊ ရသမြောက်ဝတ္ထုတို့ ဝတ္ထုရှည်များကို လည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် အကြောင်းအရာများ၊ ဝေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်း သံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက် ရှိသော မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ အကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် မဆိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

စာမူပေးပို့လိုလျှင်

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ - တိုက်-၂၇၊ အခန်း-၁၂၊
မြေညီထပ်၊ ၅၂-လမ်း(အောက်)၊
ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

လာဘ်မိုးစွေဂါထ

ဂါမေ ဝနေ စ သဗ္ဗတ္ထ၊

ဒေဝေဟိ မနုဿေဟိ။ ဝ။

အာဘတော နန္ဒလာဘောမေ၊

သဒါဟောတု ဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပစ္စယော

ရှောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ အမှတ်(၃၀၀)ပြည့်

☸ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ☸

အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ)

အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ - နန္ဒာမိုးကြယ်၊ သန္ဓြာဇင်

ပထမဦးအောင်သူ၊ အင်ကြင်းဖြူဖြူ

အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - စိုးစိုး

ထုတ်ဝေသူ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(၀၀၉၅၆)မှ ထုတ်ဝေ၍ ဦးဘန်းဇော်(၀၁၃၇၅) အရှေ့ဘက်ကောင်းကင် ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်-၉၊ ရာဇဓိရာဇ်လမ်းသာကေတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ပုံနှိပ်သည်။

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၅၀၀ ကျပ်

စာအုပ်ချုပ် - ဖိုးထင်မြတ်၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်

အတွင်းပန်းချီ - အောင်နိုင်လတ်၊ စံလွင်မောင်၊ ဖိုးအောင် တို့က ပန်းချီဆွဲ၍ မျက်နှာဖုံးကရပ်ဖစ်ကို မသန်းသန်းဌေးမှ ဖန်တီးသေးသည်။

မေတ္တဝါ

မေတ္တဝါ

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၉ - ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ အမှတ်(၃၀၀)ပြည့်

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

နန္ဒာဝိကြယ်၊ ဝန်းရံ၊ အောင်ရာဇာ(ဥက္ကလာ)
 မောင်ခင်မိုင်း(ချောက်)၊ ထွေးထွေး(ယွန်းစလင်းမြေ)၊ ခိုင်လွန်း၊
 သွေးရည်၊ မင်းမာယ(ရေကြည်)၊ နွေသင်နိုင်

ကလေးများအတွက် ရောင်ပြန်

- ရှေးဟောင်းအမွေ(ကဗျာ) _____
- နန္ဒာဝိကြယ် _____ ၁၅၈
- နာမည်များတဲ့ ကြောင်ကလေး(ပုံပြင်) _____
- သျှက်ပြုံး(မြန်မာစာ) _____ ၁၅၉

သန်လျင်မြို့ သောက်တော်တွင်းရပ်ကွက်အတွင်းရှိ
 တူရားနီတူရား (၈) ဝတ္ထုမြားမာန်စအောင် သိဒ္ဓိရှင်
 စေတီတော်မြတ်ကြီး သမိုင်းအကျဉ်း
 _____ သမိုင်းက စကားပြောသော သန်လျင် _____
 ၈-၃၉ **မောင်လေးအောင်(သန်လျင်)**

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

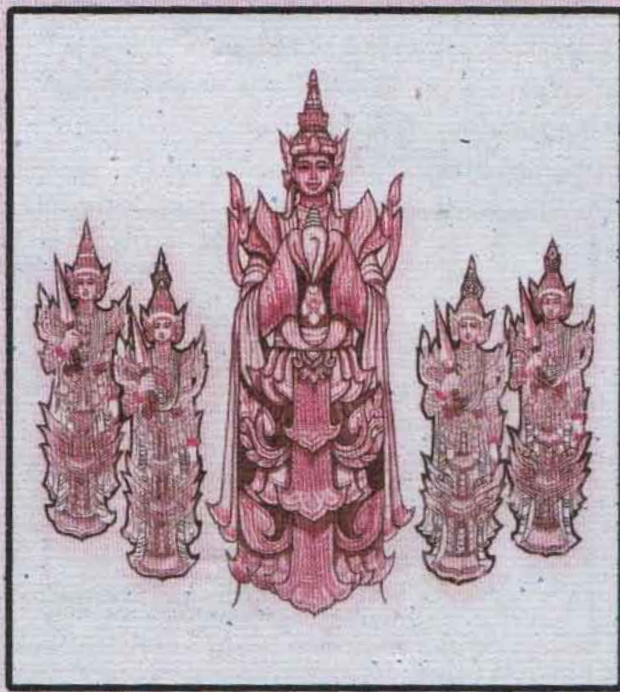
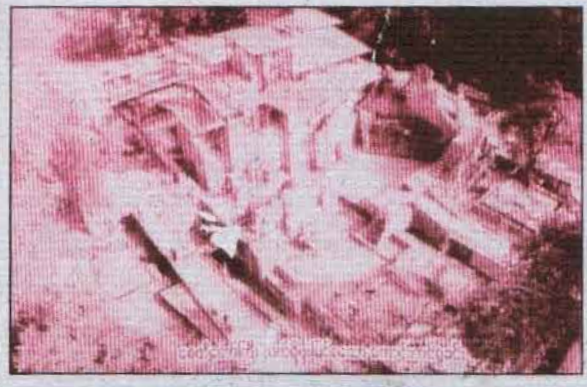
- မမေ့နိုင်စရာ ၁၃ ရက်နေ့မှာ _____
- မနုဿကျော်ဝင်း _____ ၁၆၄
- နလုံးသားပုံရိပ်ရှင်(၁) _____
- ပြန်ရှင် _____ ၂၀၄
- ဒေါက်တာသောင်းထိုက်နှင့် စိန်ဘာဘုသတ်မှ _____
- ရွှေဇင်္ဂါး _____ ၂၂၄
- ကျောက်ဆောင်ပေါ်က အထီးကျန်သရဲမလေး(ဇာတ်သိမ်း) _____
- မင်းဟိန်းထိပ် _____ ၂၃၄
- သမီးနန်း(၆) _____
- မြဝီ _____ ၂၅၂

၈ - ၉

သမိုင်းဝင်

တမူတ် ရှင်ပင် ရွှေဂူဘုရားကြီး

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)

ဘယ်ဒီတကာယွဲ့/ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ချိဖျား

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)

၅၂ - လမ်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ - ၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉ - ၅၀၉၂၄၇၇

ရောင်ပြန် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

အနစ်တစ်ရာတွင် တစ်ကြိမ်သာပေါ်ပေါက်သော လှဝင်စားမှု တိုးထက် _____ ၁၃၃

ရောင်ပြန် ရာသ

- ချစ်သူကို ဘယ်လိုပြောရမယ်... _____ ၁၈၄
- မယောမြေရွှေကုသိန်းအောင် _____ ၁၈၄
- လပြည့်ညမှာ ပွင့်သောပန်း _____ ၁၉၃
- ထွန်းတောက် _____ ၁၉၃
- မလွမ်းလို့ မဖြစ်ဘူး _____ ၂၀၃
- မင်းသိင်္ခ _____ ၂၀၃
- မိခိုင်တို့အိမ် _____ ၂၀၆
- ဗဟိုစော _____ ၂၀၆

မှော်ဝင်နေသော ယတြာများ

- ညဘက်မှာဆိုတဲ့ ကလေးတွေအတွက် မောင်မောင်မြိုင်အေး _____ ၂၄
- မိသားစုအတွင်း စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး ကောင်းမွန်ရန် မောင်မောင်မြိုင်အေး _____ ၂၅
- အိုးချင်းထား၊ အိုးချင်းထိ မောင်မောင်မြိုင်အေး _____ ၂၆
- သဘောတက်ရန်၊ ခက်ခဲနေပါက မောင်မောင်မြိုင်အေး _____ ၁၁၀

၈ - ၁၆၄

လောကီရေးရာ

ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခ၏
မနောမယအဓိဋ္ဌာန်စေတီ ပုတီးစိပ်နည်း
မင်းသိင်္ခ ၁၈
ဝင်ငွေကောင်းစေ
မဟာခိုင် ၃၀
ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြက္ခဒိန်
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ၃၂
သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်
နွယ်သာကီအောင် ၃၃
စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ
တောကကိုရင် ၃၅
သည်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ
နေမျိုးထွင်ခေါင် ၃၆
သည်လများအတွက် ကံဇာတာ
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ၃၈
နက္ခတ္တဗေဒဆရာမကြီးဒေစီ၏
၂၀၁၈ ခုနှစ် ဟောစာတမ်း
ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ၅၆
လူနတ်တို့ထက် မြင့်မြတ်သာလွန်ကာ
အသက်ရှည်စွာ
ချမ်းချမ်းသာသာ နေရသူများ ၆၅

ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး မဟာသီဝံကျင့်စဉ် ၇၀
မင်းစိဇာ ၇၀
နိုင်ငံအဝန်း ချမ်းသာစေမည့်နည်းလမ်း
တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ ၇၅
ဝိဇ္ဇာတိုက်တို့၏ ဖိဝင်ထုံကျူးခြင်းနှင့် ဂန္တီရအစုံ ဆန်းကြယ်ပုံများ
ဝိဇ္ဇာတိုက်များ တကယ်ရှိသည်(၂)
မောင်မောင်သိမ်းဟံ(ဖြူး) ၇၇
ပထမတစ်ဦး၏ ဘဝခရီး(၅)
သတိုးမင်းအောင် ၈၅
ဆရာသခင်ဖြစ်တော်မူသော သတ္တမမြေ နှစ် ကျော်အောင်စံထား
ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်နောက်ဆုံးရက်၃၀အတူနေထိုင်ခြင်း(၃+၄)
ဂန္တီရချစ်ကြီး(ဆင်ဖြူကျွန်း) ၉၁
ဆင်အကြောင်း သိကောင်းဖွယ်ရာများ(၆)
ဦးညွန့်မောင် ၉၇
လူသစ်စိတ်သစ် ကြံတိုင်းဖြစ် မနောလိပ်ပြာစိတ်ကမ္ဘာစာစုများ
သက်လုံ ၁၀၄
နိဗ္ဗာန်ဆော်များဟု သိကြစေလိုသည်
ဦးအောင်(မဟာပဌမံ) ၁၁၁

ရွှေ့ဟောင်းအမွေ

စာ - ၁၅၇

နန္ဒာမိုးကြယ်

သမီးကို တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ပါနဲ့	
ဗိုလ်ချိုမြေတင်တင်ဝင်း	၁၅၃
လက်မှတ်မဲ့ရထားစီးသော ဆာဒူးကြီး	
မြဟန်သိန်း(လုပ်သားကောလိပ်)	၁၆၁
ဝေဟင်မှာလေယာဉ်စီးလို့	
မော်ချီးကိုတဲ့ ပြန်ခဲ့တယ်	
ကောတုမောင်ညိုလင်း	၁၇၀
ဈေးသည်ခေါ်သော အိမ်အိုကြီး...	
တင့်လွင်(ဘုရားနီ)	၁၇၅
ကျီးပင်ဝတ်တိုမှ တစ္ဆေအို	
သပိတ်ကျင်း-ကျော်ကျော်ထွန်း	၁၇၉
မောစီညောင်မှာ သင့်ကံတတာ	
မောင်စံထား(ခနဖြူ)	၂၃၃
ထူးထက်ရှိခိုး အသက်ရှည်ဘုန်းတိုး	
မော်တင်သိန်းဇော်ဝေ	၂၅၀
အိမ်ခြံမြေနှင့် မြေအိုး	
ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး	၂၅၃

စေတီတည်ခြင်းမင်္ဂလာ ၁၁၄	
ကိုမောင်သန်းဝင်း	၁၁၄
နယူးယောက်မှ ဝါရှင်တန်နီစီသို့(၂)	
မောင်ကောင်းမြင့်	၁၂၃
အမေရေးခဲ့သော စာတစ်စောင်	
တက္ကသိုလ်သစ်	၁၂၆
နှစ် ၂၀ ကျော် အိပ်ပျော်ရာမှ	
ကိုယ်ရွာပြန်ရောက်လာသူ	
မောင်ကျေးဇူး	၁၂၉
လူဝင်စားမိသားစု	
သမီးဟိုအောင်စိုး	၁၃၆
ကိုယ်ကျင့်တရား	
မြတ်အောင်ဇော်	၁၄၀
ငယ်တဝသို့ သွားကြစို့	
လိုက်ခဲ့တော့ သူငယ်ချင်းများ	
ရွယ်လီသိန်းမောင်	၁၄၃
အချိန်နှင့်ကြိုးစား မြတ်တရား	
အရာခံဖိုလ်သစ်လွင်	၁၄၅
သီမှတ်စရာ ဗေဒင်ပညာ	
အောင်စိုးမင်း(ပညာရေး)	၁၄၉

လက္ခဏာပြင်ပေါ်မှ ဘဝအဓိပ္ပာယ်များ

ဆရာသင်ပြင်တော်မူသော
သက္ကပဋိတိက ရှေးအောင်ခံစားရတော်မူခဲ့ခြင်း

နောက်ဆုံး ခုက် ၃၀ အထူးနေ့တိုင်ခြင်း (၃)+(၄)

ပစ္စိရုချစ်ကြီး(ဆင်ဖြူကျွန်း)

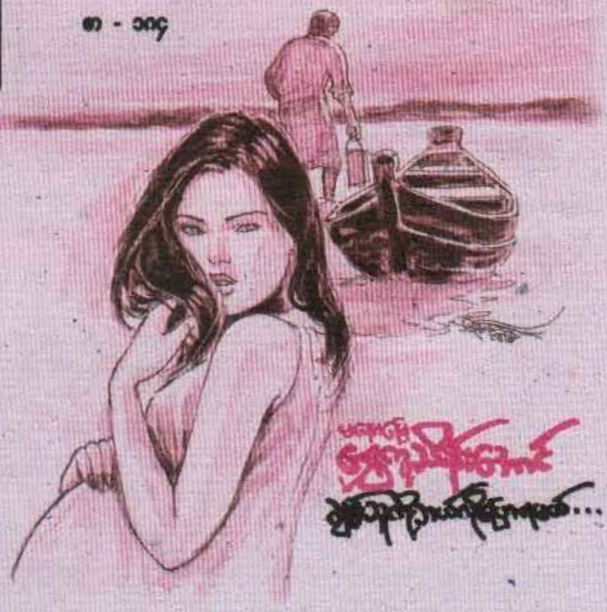
၈ - ၉၁

- ဖော်ကွာဝေးသူ၏ လက္ခဏာ
ဒေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၂၇
- မောင်မှိုင်ရှင်
ဒေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၂၈
- အချစ်ပါရဂူ၏ လက္ခဏာ
ဒေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၂၉
- အချစ်ရေးမှာ စံပြုထိုက်သူ၏ လက္ခဏာ
ဒေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၁၇၃

ရောင်ပြန် တိုင်းရင်းဆေး

- ၁၂ လရာသီ ဓာတ်စာ
ဒေါက်တာသက်ဆွေ _____ ၂၆၂

၈ - ၁၈၄

- ဝင်နက္ခကို သိရှိရန်
ဆရာဦးမောင်မောင်မြင့် _____ ၂၅၅
- ဖြစ်တော်စဉ် ၅၅၅ မှ ဒေဝဒတ်သတ် ဇာတ်ငါးဇာတ်
အောင်မြင်ခြင်း(ပြည်ရွှေဘို) _____ ၂၅၇
- နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ ဝိပဿနာတရားတော်(၂၂)
မဟာထွန်း _____ ၂၆၀
- မိုးပျံယတြာ လွှတ်ကြည့်ပါ
မင်္ဂလာရွှေအိုး _____ ၂၇၃
- ခြယ်ငြိမ်း အိမ်ဆောက်ရင် သတိပြုဆင်ခြင်
ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်) _____ ၂၇၅
- သက်မညောင်ထန်း အသက်ရှည်စတမ်း
မော်တင်သိန်းဇော်ဝ _____ ၂၇၇
- ငွေဝင်လာဘ်ရှင် အောင်ဇာတ်ဆင်
သစ္စာဝါဒီမြတ်စောလင်း _____ ၂၇၉

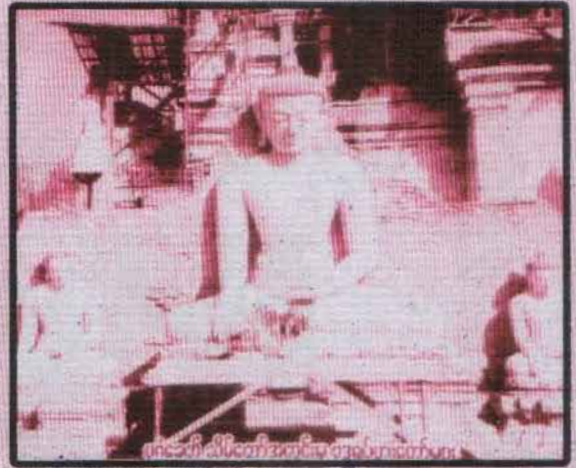
လစဉ်ထုတ် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူပေးပို့ခြင်း၊ စာမူထုတ်ယူခြင်းတို့ကို နံနက်(၁၀း၀၀)နာရီမှ
မွန်းလွဲ(၂း၀၀)နာရီအတွင်း (စနေ၊ တနင်္ဂနွေနှင့် ပြန်တမ်းဝင် ရုံးပိတ်ရက်များမှအပ)
ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့်သော်လည်းကောင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ကြပါသည်။
စာမူပေးပို့ရာ၌ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်း မရှိပါက တာဝန်ယူမည် မဟုတ်ပါ။

မြန်မာ့ရေးရာ

သန်လျင်မြို့ သောက်တော်တွင်းရပ်ကွက်အတွင်းရှိ ဘုရားနိဘုရား(ခ)
 သတ္တမမြောက်မာန်အောင်သိဒ္ဓိရှင်စေတီတော်ပြတ်ကြီးသမိုင်းအကျဉ်း
 မောင်လေးအောင်(သန်လျင်) _____ ၃၉
 သမိုင်းဝင်တမုတ်ရှင်ပင် ရွှေဘုရားကြီး
 မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ) _____ ၄၉

သန်လျင်မင်းဘုရားကြီး ရုပ်တုတော်

ရောင်ပြန်ဗေဒင်

သိသာစေကြောင်း၊ မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း၊
 ဇနီးကံတာစောယုန္ဓယ် _____ ၂၅

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

နိုင်ငံခြားရောက်မြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း၊
 ဇနီးကံတာစောယုန္ဓယ် _____ ၂၉

လူတွေ့သိ နတ်တွေ့ကြားစေ

လူတွေ့သိ၍ နတ်တွေ့ကြားစေ _____ ၂၆

အယ်ဒီတာအဖွဲ့/ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး
လာဘ်မိုးစွေ စာပေ
 တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)
 ၅၂ - လမ်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ၀၉ - ၄၂၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉ - ၅၀၉၂၄၇၇

ဝါ-စိမ်း-နီ သုံးရောင်ခြယ်ဘုရား

ဧဝံ အဝိန္တိယာ ဗုဒ္ဓါ
ဗုဒ္ဓဂုဏာ အဝိန္တိယာ
အဝိန္တိယေ
ပဿန္တနံ ဝိပါဏောဟောတု
မမ အဝိန္တိယော

အလယ်လူ

ထွေးထွေး(ယွန်းစလင်းမြေ)

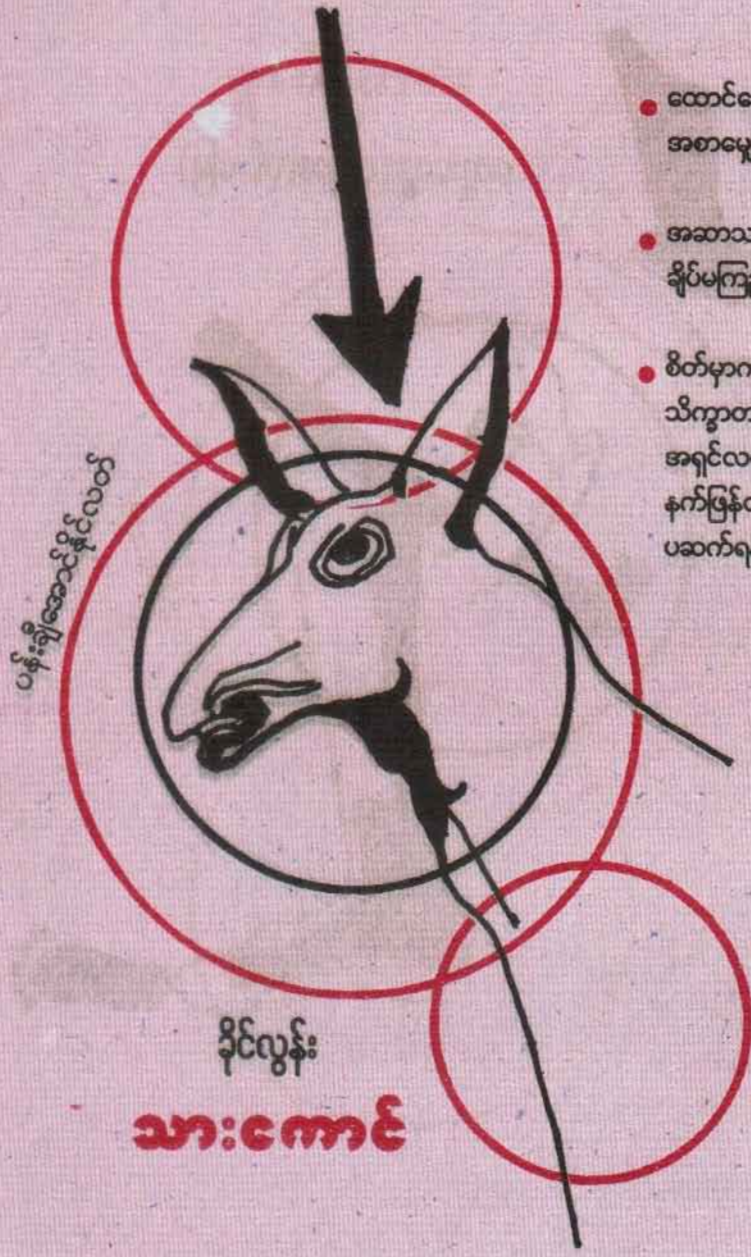
- ဟိုဘက်တိမ်း
မစိမ်းနဲ့...
ဒီဘက်တိမ်း
မယိမ်းနဲ့...။

- အလယ်လူ
အဖြူထုံး
နုလုံးမှု။

- အလယ်လူ
ဖြူအောင်တွေး
အလေးမှု။

- အလယ်လူ...
အမှန်တရား
စံထားဖွေလှစ်
ရေးခြစ်ဆစ်ပိုင်း
မရိုင်းအတွေး
သပိုင်းကလေး လှပါစေ။ ။

ပန်းချီအောင်နိုင်လတ်

- ထောင်ချောက်ကိုကျော် အစာမျှော်မလာ။
- အဆာသာသိ ချိပ်မကြည့်တော့...
- စိတ်မှာကစား သိက္ခာတရားတွေ၊ ပွားများမထင် အရှင်လတ်လတ်၊ အသတ်ခံ နက်ဖြန်တစ်ရက် ပဆက်ရန်ပျက်ကွက်ခဲ့လေပေ။ ။

ခိုင်လွန်း
သားကောင်

• တော်ဘုန်းခေါင်
ဝိတုန်းရောင် ထုံးနှောင်တင့်ပေမယ့်
ပြုံးလှောင်သထင့် ဘော်ငွေမျှင်။

• သားရေနယ် လွယ်သပိတ်နဲ့
တောရိပ်ကိုဝင်
သူတော်စင် ဉာဏ်မြင်လင်း။

• ဆံဖြူတစ်ချောင်း ဉာဏ်ဦးခေါင်းမှာ
ပြန်မနတ်စတောင်းရယ်လို့
တရားသံဝေ ယူစေကြောင်း
ဘုရားလောင်းရှင်။

• ခေါင်းလျှော် ချေးချွတ်
ကျွန်တော်တို့ ယနေ့ခေတ်မှာတော့
မျက်နှာသစ် ပေါင်းတင်
ဆံပင်ဖြောင့် ဆံပင်ကောက်
နားဖောက် တက်တူးထိုး
ဆေးရောင် အမျိုးမျိုးနဲ့
အဖြူကို အနက်ဆိုးပါလို့
မျက်နှာရွှေသွင်း။ ။

သွေးရည်
နေမိမင်း

ပန်းချီဆောင်နိုင်လတ်

ဇာတ်ရုပ်ပြောင်းချိန်

နွေသင်နိုင်

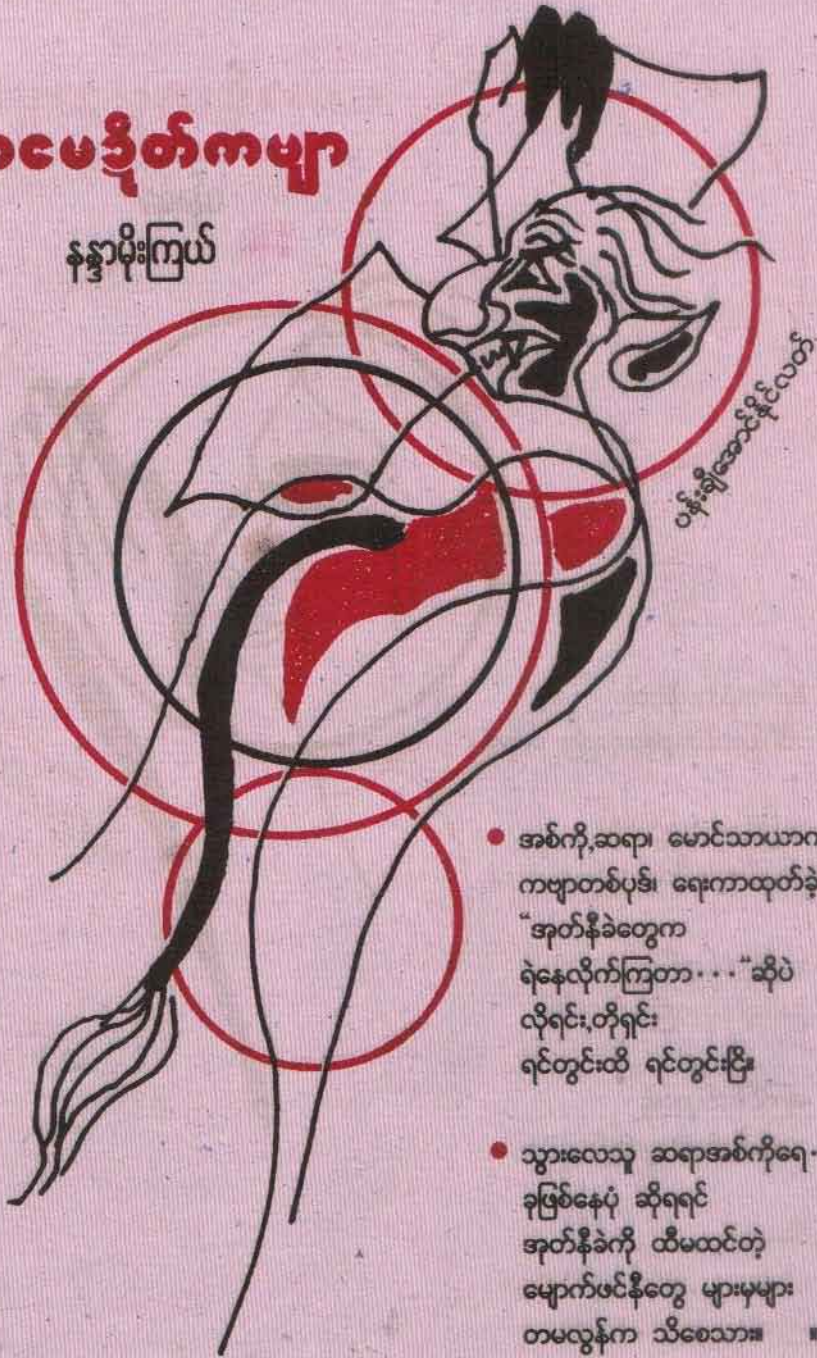

ပန်းချီဆောင်နိုင်သတ်

- သည်ခေတ်ထဲမှာ
စစ်ပွဲဆိုတာ...
တောတွေ၊ တောင်တွေထဲမှာ မဟုတ်တော့ဘူး
လျှိုပြောင်ချောက်ကမ်းပါးတွေမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။
- သည်ခေတ်ထဲမှာ
စစ်ပွဲဆိုတာ...
ဓားတွေလုံတွေနဲ့ တိုက်တာမဟုတ်တော့ဘူး
သေနတ်တွေပြောက်တွေနဲ့ တိုက်တာမဟုတ်တော့ဘူး။
- သည်ခေတ်ထဲမှာ
စစ်ပွဲဆိုတာ...
လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခြင်းတွေနဲ့ “ခတ်”ကြ
အပြုံးချိုချိုလေးတွေနဲ့ “ထစ်”ကြ
တစ်ယောက်ပခုံး တစ်ယောက်ဖက်တာတွေနဲ့ “သတ်”ကြ
လောကဇာတ်ရုပ်ပြောင်းချိန်
“ဟောင်းဇူးယူဇူး” ပေါ့ကွယ်။ ■

အာပေဒိတ်ကဗျာ

နန္ဒာမိုးကြယ်

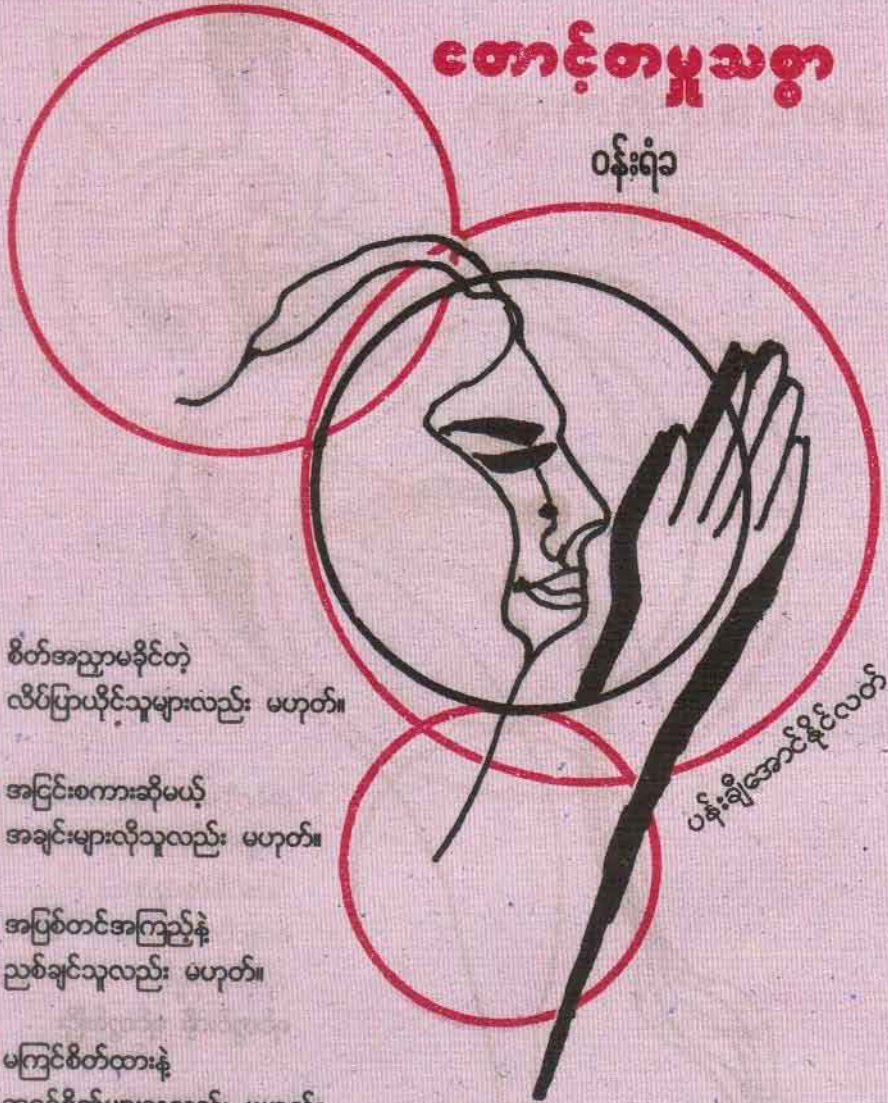

ဝန်းချိုဆောင်နိုင်လတ်

- အစ်ကို့ဆရာ၊ မောင်သာယာက
ကဗျာတစ်ပုဒ်၊ ရေးကာထုတ်ခဲ့
“အုတ်နီခဲတွေက
ရဲနေလိုက်ကြတာ...” ဆိုပဲ
လိုရင်းတိုရင်း
ရင်တွင်းထိ ရင်တွင်းငြိုး
- သွားလေသူ ဆရာအစ်ကိုရေ...
ခုဖြစ်နေပုံ ဆိုရရင်
အုတ်နီခဲကို ထိမထင်တဲ့
မျောက်ဖင်နီတွေ များမှများ
တမလွန်က သိစေသာ။

တောင့်တမှုသစ္စာ

ဝန်းရံခ

ပန်းချီအောင်နိုင်လတ်

- စိတ်အညှာမခိုင်တဲ့
လိပ်ပြာယိုင်းသူများလည်း မဟုတ်။
- အငြင်းစကားဆိုမယ့်
အချင်းများလိုသူလည်း မဟုတ်။
- အပြစ်တင်အကြည့်နဲ့
ညစ်ချင်သူလည်း မဟုတ်။
- မကြင်စိတ်ထားနဲ့
ဘဝင်စိတ်များသူလည်း မဟုတ်။
- ဒါပေမဲ့...
ကိုယ်ဟာ ဘယ်လိုလှလဲဆိုတာ
ကြိုတင်ကြေညာခဲ့ချင်တာက...
အသက်ရှင်သမျှ မပြတ်တမ်း
ကိုယ့်လမ်းကိုယ် အမှန်လျှောက်
ရန်မကြောက်တဲ့သူသာ ဖြစ်လို၏။

● မျက်နှာထား ချိုသာသလောက်
 တစ်ဖက်သာဆို
 မညှာမတာ ဟောက်တတ်တဲ့
 ဇောက်တိမ်တိမ် လူဆန်ကောတွေ...
 ဇမ္ဗူပေါနေတဲ့ခေတ်မှာ
 ထူပြောလာတဲ့ ပြဿနာက
 အစသာရှိကြပြီး
 အဆုံးမသတ်နိုင်တော့
 ရုံးဂါတ်ဆိုတာ
 ပျော်စရာအမှတ်ထား
 မတော်ရာ ကျက်စားလာကြတာများ
 (အလောင်းတော်) မဟော်သမာ
 လက်ဖျားခါလောက်ရဲ့ကွယ်။ ။

ထွေးပျစ်ပျစ် ခေတ်

အောင်ရာဇာ(ဥက္ကလာ)

လက်သစ်များ

မောင်ခင်မိုင်း(ချောက်)

- ဘောလုံးလောကမှာ
ရော်နယ်ဒိုလက်သစ်
မက်ဆီလက်သစ်
နေမာလက်သစ်
အဲဒီ လက်သစ်မျိုးတွေ
အမြဲတမ်းလာပစေ
ဝဲလ်ကမ်းပါလေ...။

- နိုင်ငံရေးလောကမှာ
အာဏာရှင်လက်သစ်
ဖက်ဆစ်လက်သစ်
တောက်ပြားလက်သစ်
အဲဒီ လက်သစ်ဆိုးတွေ
ယောင်လို့ မလာပါစေနဲ့
မောင်တို့ရွာမှာသလေ...။ ။

ပန်းချီအောင်နိုင်လတ်

ဆရာစကား

“မင်း တစ်ခု စဉ်းစားကြည့်လေ... ”

ဟိုး တောထဲမှာရိတ် ဆူးပင်က ဆူးကိုလဲ သူပဲချွန်ရတယ်၊

ပန်းတွေကိုလဲ သူ့အရောင်နဲ့သူဖြစ်အောင် လုပ်ရတယ်၊

အသီးတွေကိုလဲ သူ့အရသာနဲ့သူ ဖြစ်အောင်လုပ်ရတယ်၊

တောင်တွေပေါ်မှာ ဆီးနှင်းတွေပုံရတယ်၊

သမုဒ္ဒရာထဲမှာ လှိုင်းတံပိုး ထမအောင်လည်း လုပ်ရတယ်၊

သဲကန္တရထဲမှာကျတော့ ရေတစ်စက်မှမရှိအောင် လုပ်ပြန်ရော၊

ပြီး နေ့နံ့ညကိုလဲ အချိန်မှန်မှန် လုပ်ပေးရပြန်တယ်၊

မိုးတွင်းမှာ မိုးရွာချပေးဖို့၊

ဆောင်းတွင်းမှာ နှင်းကျဖို့ စတဲ့ တာဝန်တွေကို မလစ်ဟင်းရအောင်

ဆောင်ရွက်နေတဲ့ သဘာဝတရားကြီးကို ဘယ်သူက မိဦးမှာလဲ၊

ဒီတော့ ဘယ်သူပဲ ဖြစ်ဖြစ် သဘာဝတရားကြီးထံမှာ ဦးညွတ်ရတော့တာပဲ မဟုတ်လား”

မင်းသိင်္ခ

[ပုထ္တားဘက္ခန်း၊ ၁၉၉၂ - ဉာဏ်ဝင်းစာပေမှ]

ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခ

မနောမယ အဓိဋ္ဌာန်စေတီ

ပုတီးစိပ်နည်း

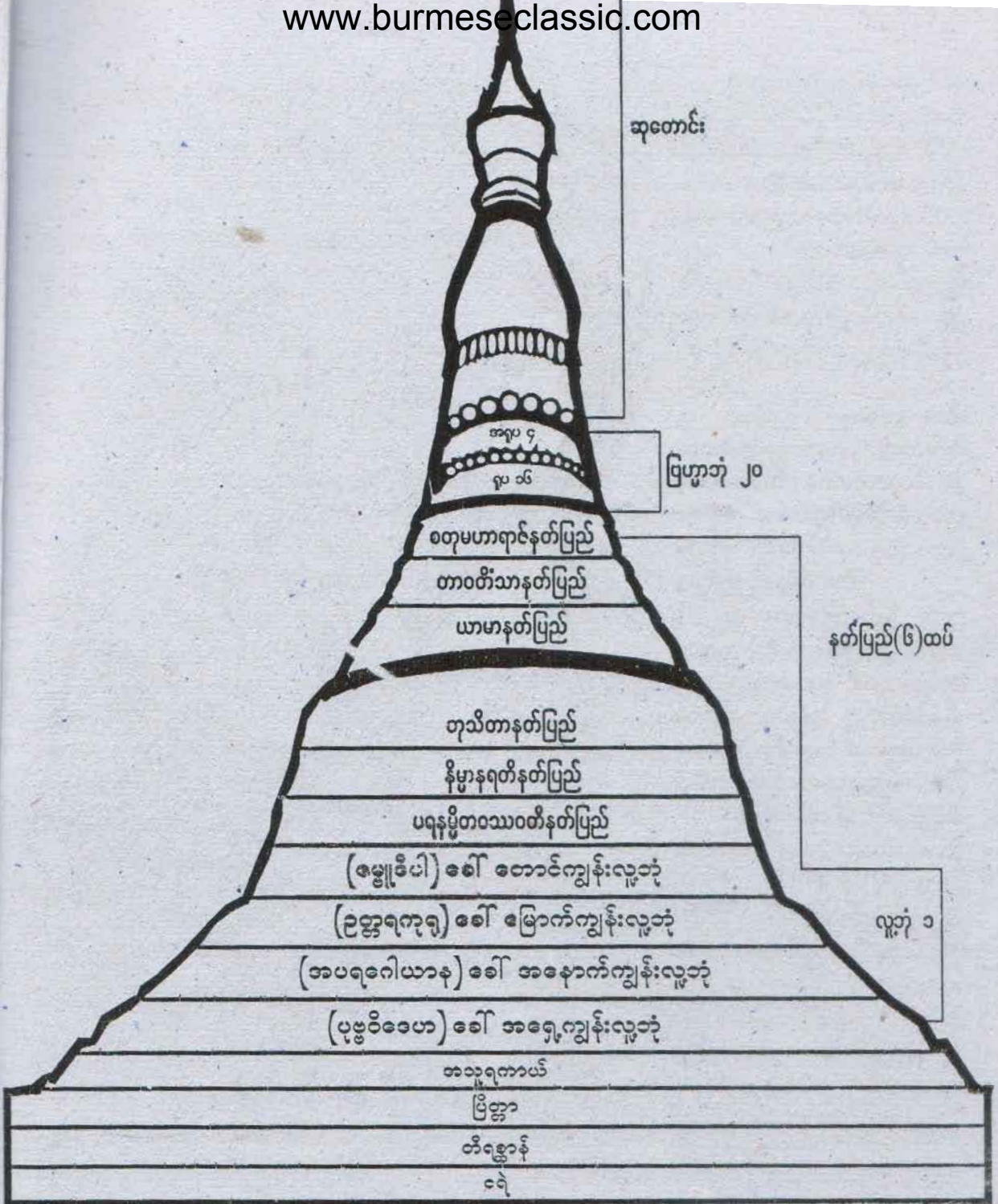
ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခသည် ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ကျန်းမာချမ်းသာစေရန် အတွက် တတ်ကျွမ်းသော ပညာများဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်များဖြင့် လည်းကောင်း ကူညီလေ့ ရှိခဲ့ပါသည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများ ကျန်းမာချမ်းသာစေရန် ရည်ရွယ်လျက် အဓိဋ္ဌာန် ကျင့်စဉ်တစ်ခုကို စီမံပြုလုပ်ခဲ့ပြီးသဖြင့် ၎င်းအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကို မနောမယ အဓိဋ္ဌာန်စေတီ ပုတီးစိပ်နည်းဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းအနေဖြင့် ...

စာဖတ်သူ ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်းအတွက် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ပုတီးစိပ် နည်းကို သိရှိနိုင်ရန် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ ကျင့်ကြံနိုင်ကြပါစေ။

မောင်မောင်မြင့်အေး

မင်းသိင်္ခီ၏ မနောမယအဓိဋ္ဌာန်စေတီပုထိုးခိပ်နည်း

ဧကံ သ ဗျာ က ရ ဣ ဗေ ဧ ဆ ရာ ၊ ဆ ရာ ဧ များ ၏ မေတ္တာ
ဘုရားကော ဦး/ခေါ်

ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခီ၏

မနောမယ အဓိဋ္ဌာန်စေတီပုံတော် ပုတီးစိပ်နည်း

- ❖ ပုတီးစ၊စိပ်သောနေ့မှာ မိမိမွေးသောနေ့ ဖြစ်ရပါမည်။ (ဥပမာ-တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုလျှင် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စ၊စိပ်ရပါမည်။)
- ❖ ဦးစွာ အပါယ် (၄)ဘုံအတွက် စိပ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အစရက်တွင် ငရဲဘုံအတွက် (၅)ပတ် စိပ်ရပါမည်။ နောက်ရက်တွင် (၆)ပတ် စိပ်ရပါမည်။ ဤသို့လျှင် တစ်နေ့ တစ်ပတ်တိုး၍ (၁၂)ပတ် ရသည်အထိ စိပ်ရပါမည်။ ငရဲတွင် ကျခံနေရသော ငရဲဘုံသားများ အား မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေရပါမည်။ (၁၂)ပတ်ရောက်လျှင် ငရဲဘုံအတွက် ပြီးပါပြီ။
- ❖ နောက်တစ်ခါ စိပ်ရမည်မှာ တိရစ္ဆာန်ဘုံအတွက် ဖြစ်ပါသည်။ (၁၂)ပတ်က စ၍ စိပ်ရပါမည်။ နောက်ရက်တွင် (၁၁)ပတ် စိပ်ရပါမည်။ ဤသို့လျှင် တစ်နေ့ တစ်ပတ်လျှော့၍ စိပ်ရပါမည်။ (၅)ပတ်သို့ရောက်လျှင် တိရစ္ဆာန်ဘုံအတွက် ပုတီးစိပ်၍ ပြီးပါပြီ။ နေ့စဉ် ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း တိရစ္ဆာန်များကို မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေရပါမည်။
- ❖ နောက်တစ်ခါ စိပ်ရမည်မှာ ဗြိတ္တာများအတွက် စိပ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ (၅)ပတ်က စ၍ စိပ်ရပါမည်။ တစ်နေ့ တစ်ပတ် တိုးသွားရပါမည်။ (၁၂)ပတ် ရောက်လျှင် ဗြိတ္တာအတွက် ပုတီးစိပ်ခြင်း ပြီးပါပြီ။ ထုံးစံအတိုင်း ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း ဗြိတ္တာများကို မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေရပါမည်။
- ❖ ထို့နောက် အသူရကာယ် ဘုံသားများအတွက် ပုတီးစိပ်ရပါမည်။ (၁၂)ပတ်ကစ၍ စိပ်ရပါမည်။ ထို့နောက် (၁၁)ပတ်၊ (၁၀)ပတ် စသည်ဖြင့် တစ်ရက်လျှင် တစ်ပတ်နုန်း လျှော့၍ စိပ်သွားရပါမည်။ (၅)ပတ်သို့ရောက်လျှင် ရပ်ရပါမည်။ ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း အသူရကာယ်များကို မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေရပါမည်။
- ❖ ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ဗြိတ္တာ၊ အသူရကာယ် ဘုံသားတို့အတွက် ပုတီးစိပ်သော ရက်ပေါင်း (၃၂)ရက် ရှိပါလိမ့်မည်။ (၃၂)ရက် ပြည့်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ယမမင်းအတွက် သီးခြား ပုတီး(၁၂)ပတ် စိပ်ပေးရပါမည်။ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေရပါမည်။ ထိုနေ့တွင် သက်သတ်လွတ်စားရပါမည်။
- ❖ အပါယ်(၄)ဘုံအတွက် ပုတီးစိပ်ရက် စုစုပေါင်း(၃၃)ရက် ရှိပေလိမ့်မည်။ ဘုံတစ်ဘုံအတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပြီးတိုင်း

- ထိုအကွက်များကို အစိမ်းရောင် ခဲတံဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဆေးဖြင့်ဖြစ်စေ ခြယ်ပစ်၊ ခြစ်ပစ်ပါ။
- ပြီးလျှင် လူ့ဘုံအတွက် စိပ်ရပါမည်။ လူ့ဘုံမှာ ...
 - ပုဗ္ဗပိဒေဟာခေါ် အရှေ့ကျွန်း လူ့ဘုံအတွက် ပုတီး (၉)ပတ် ၁ ရက်၊
 - အပရာဂေါရာခေါ် အနောက်ကျွန်း လူ့ဘုံအတွက် ပုတီး(၈)ပတ် ၁ ရက်၊
 - ဥတ္တရကုရုခေါ် မြောက်ကျွန်းလူ့ဘုံအတွက် ပုတီး(၇) ပတ် ၁ ရက်၊
 - ဓမ္မဒီပိခေါ် တောင်ကျွန်းလူ့ဘုံအတွက် ပုတီး(၆)ပတ် ၁ ရက် စိပ်ရပါမည်။ စိပ်ပြီးတိုင်း၊ စိပ်ပြီးတိုင်း သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ၊ လူ့အပေါင်းတို့အား မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေရပါမည်။
- ဤသို့ (၄)ရက်စိပ်ပြီးလျှင် နောက်တစ်ရက်၌ တေရဠ၊ ဝိဂ္ဂဟေ၊ ဝိဂ္ဂဟေ၊ နုပေရဟု ဆိုအပ်သော နတ်မင်းကြီး(၄)ပါးအတွက် ပုတီး(၄)ပတ်၊ တစ်ရက်တည်းနှင့် စိပ်ရပါမည်။ ပုတီးစိပ်၍ ပြီးလျှင် ၎င်းနတ်မင်းကြီးများအား မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေရပါမည်။ ထိုနေ့တွင် သက်သတ်လွတ် စားရပါမည်။
- ❖ လူ့ဘုံအတွက် ပုတီးစိပ်ရက်ပေါင်း (၄)ရက်ရှိ၍ နတ်မင်းကြီး(၄)ပါးအတွက် ၁ ရက် စိပ်သောကြောင့် စုစုပေါင်း ပုတီးစိပ်ရက် (၄)ရက် ရှိပေလိမ့်မည်။ ကျွန်းတစ်ကျွန်းအတွက် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးတိုင်း ၎င်းအကွက်များကို အဝါရောင် ခဲတံဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ဆေးဖြင့်ဖြစ်စေ ခြစ်ပစ်၊ ခြယ်ပစ်ပါ။

- ❖ ပြီးလျှင် နတ်ပြည်(၆)ထပ်အတွက် ပုတီးစိပ်ရပါမည်။
 - ပရနိမ္မိတဝဿဝတီနတ်ပြည်အတွက် ပုတီး ၁ပတ် ၁ ရက်၊
 - နိမ္မာနရတီနတ်ပြည်အတွက် ပုတီး ၁ပတ် ၁ ရက်၊
 - တုသိတာနတ်ပြည်အတွက် ပုတီး ၁ပတ် ၁ ရက်၊
 - ယာမာနတ်ပြည်အတွက် ပုတီး ၁ ပတ် ၁ ရက်၊
 - တာဝတိံသာ နတ်ပြည်အတွက် ပုတီး ၁ပတ် ၁ရက်၊
 - စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်အတွက် ပုတီး ၁ ပတ် ၁ ရက် စိပ်ရပါမည်။ (၆)ရက် ပြည့်သောအခါ နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်းအတွက် တစ်နေ့တည်း ပုတီး(၁၃)ပတ် စိပ်ပေးရပါမည်။ ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် သိကြားမင်းကို မေတ္တာပို့၊ အမျှပေးဝေရပါမည်။

သိကြားမင်းအတွက် စိပ်သောနေ့တွင် သက်သတ်လွတ် စားရပါမည်။

❖ ထို့အပြင် သိကြားမင်းအတွက် ပုတီးစိပ်သောနေ့၌ ကြွပန်းပန်ပြားထဲတွင် စီးကြမ်းငှက်ပျောသီးမှည့် (၁၀)လုံးကို အခွံနွာ၍ ထည့်ပြီးလျှင် အပေါ်မှ သကြားဖြူးရပါမည်။ ထိုငှက်ပျောသီးထဲတွင် ဖယောင်းတိုင်စိုက်၍ စီးထွန်းပြီးလျှင် သိကြားမင်းကို လှူဒါန်းရပါမည်။ ထိုနေ့တွင် မိမိလိုအပ်သော ဆုကို တောင်းရပါမည်။

❖ နတ်ဘုံ(၆)ထပ်အတွက် ပုတီးစိပ်ရက် (၆)ရက်၊ သိကြားမင်းအတွက် (၁)ရက် စုစုပေါင်း (၇)ရက် ရှိပေလိမ့်မည်။ နတ်ဘုံတစ်ဘုံအတွက် ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း အနီရောင်ခဲတံ၊ ဆေးတို့ဖြင့် ခြယ်ပစ်၊ ခြယ်ပစ်ပါ။

❖ ထို့နောက် ဗြဟ္မာ့ဘုံအတွက် ပုတီးစိပ် မေတ္တာပို့ရာ၌လည်း ...

- ရူပဝစရဗြဟ္မာ့ဘုံ (၁၆)ဘုံအတွက် ပုတီး(၉)ပတ် ၁ ရက်၊

- အရူပဝစရဗြဟ္မာ့ဘုံ (၄)ဘုံအတွက် ပုတီး(၉)ပတ် ၁ ရက်၊ စိပ်ရပါမည်။ ထိုရက်များတွင် သက်သတ်လွတ် စားရပါမည်။ ဗြဟ္မာ့ဘုံများအတွက် ပုတီးစိပ်ပြီးသောအခါများ၌လည်း ၎င်းအကွက်များကို အနီရောင် ခြယ်ပစ်ပါ။

❖ ဗြဟ္မာ့ဘုံအတွက် ပုတီးစိပ်ပြီးလျှင် နောက်တစ်ရက်၌ မိမိအလိုရှိရာ ကိစ္စပြီးမြောက်စေကြောင်း ဆုတောင်း၍ ပုတီး(၁၀)ပတ် စိပ်ရပါမည်။ (၃၁)ဘုံရှိ သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေရပါမည်။ ပြီးလျှင် နောက်တစ်ရက်၌လည်း ထိုအတိုင်း ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်၍ မိမိလိုအပ်ဆန္ဒ ဆုတောင်းရမည်။ ထိုနှစ်ရက်တွင် ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ကိုးပါးသီလ စသည်ဖြင့် ပီပီစွမ်းနိုင်သော သီလကို ဆောက်တည်ထားရမည်။

စေတီပုံနှင့် ယှဉ်ပြထားခြင်းမှာ (၄၉)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ပြီးတိုင်း ပုတီးပတ်ပေါင်း (၂၇၀)စိပ်ပြီးကြောင်း သိရန်ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ထိုအဓိဋ္ဌာန် (၄၉)ရက်အတွင်း ...

သီလ (၂)ကြိမ် ဆောက်တည်ပြီးဖြစ်၏။

ထို့ပြင် (၃၁)ဘုံအတွက် ပုတီးစိပ်နေကြောင်း ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက် မြင်သာရန်လည်း ဖြစ်၏။ မိမိ၏ ပုတီးကျင့်စဉ်ဖြင့် စေတီတစ်ဆူ တည်ပြီးဖြစ်ကြောင်းလည်း သိသာနိုင်၏။ ထိုစေတီတော်၏ ဘွဲ့တော်မှာ -

“မနောမယ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစေတီ” ဟူ၍ဖြစ်၏။

ဤ ပုတီးစိပ်နည်းမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၀)နီးပါးခန့်က ရွှေတိဂုံဘုရား၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် အဘိုးကြီးတစ်ဦးနှင့် ကျွန်ုပ် စကားလက်ဆုံကျမိရာမှအစ ၎င်း၏ ပြောပြချက်အရ မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့၊ ဂျိုးဂျိုးကျတောရ ပထမဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိကထာတွင် ပါရှိသည့် ပုတီးစိပ်နည်းဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား သင်ပြပေးခဲ့သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကျမ်းတွင် ရိုးရိုးပုတီးစိပ်နည်းသာ ပါ၏။ ထိုအဘိုးကြီးက ကတ်ပြားတစ်ချပ်တွင် စေတီပုံရေးဆွဲ၍ ၎င်းစိပ်လာခဲ့သည်မှာ ကြားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ (၃၁)ဘုံအကွက်များရှိ၍ တစ်ခုချင်း အရောင်ခြယ်ပြီး ပုတီးစိပ်ခဲ့ကြောင်း၊ စေတီဘယ်နှစ်ဆူ တည်ပြီးပြီဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြ၍ ကျွန်ုပ်အားလည်း စိပ်ခိုင်းလေ၏။

လွန်စွာ ထူးခြားသော ပုတီးစိပ်နည်း ဖြစ်၏။ စိပ်နေစဉ် အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်တစ်ကွက်တစ်ကွက် ပြီးသော အခါ၌လည်းကောင်း အိပ်မက်ထူးများ မက်၏။ လိုအပ်ဆန္ဒများ ပြည့်ဝခဲ့၏။ ယခုအခါ ကျွန်ုပ်သည် အသက်(၆၃)နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်၍ ထိုအဘိုးကြီးက ကျွန်ုပ်အား ပေးခဲ့သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်လည်း အဘိုးကြီးအရွယ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်ကတစ်ဖန် သင်တို့အား ဤပုတီးစိပ်နည်းကို ရွှေဘုန်းပွင့် စေတီတော်၌ အတိတ်ကောင်း၊ နိမိတ်ကောင်း ယူ၍ လက်ဆောင်ပေးလိုက်ရပေတော့သတည်း။

သင်တို့၏ အကျိုးကို လိုလားသော မင်းသိင်္ခ

ပုတီးစိပ်နည်း			
၁။	ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ	...	ပုတီးတစ်လုံးချ။
၂။	ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ	...	ပုတီးတစ်လုံးချ။
၃။	သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ	...	ပုတီးတစ်လုံးချ။
၄။	အနိစ္စ	...	ပုတီးတစ်လုံးချ။
၅။	ဒုက္ခ	...	ပုတီးတစ်လုံးချ။
၆။	အနတ္တ	...	ပုတီးတစ်လုံးချ။
၇။	အာနံ	...	ပုတီးတစ်လုံးချ။
၈။	ပါနံ	...	ပုတီးတစ်လုံးချ။
၉။	နိဗ္ဗာန်	...	ပုတီးတစ်လုံးချ။

မင်းသိင်္ခ၏ မနောမယအဓိဋ္ဌာန်စေတီပုံတော် ပုတီးစိပ်နည်းဇယား

- ❖ ပုတီးစ၊ စိပ်သောနေ့မှာ - မိမိမွေးသောနေ့ ဖြစ်ရပါမည်။
- ❖ ဥပမာ - တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုလျှင် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စ၍ စိပ်ရပါမည်။
- ❖ တနင်္လာသားသမီးဆိုလျှင် တနင်္လာနေ့တွင် စ၍ စိပ်ပါ။
- ❖ တစ်ရက်ပြီးတိုင်း၊ ငါ့ကျတော်အစွန်ဆုံးမှ အကွက်တွင် အမှတ်အသား ပြု၍ ခြစ်ပါ။

အဓိဋ္ဌာန်ရက်	စိပ်ရမည့် ဘုံသားများ	ပုတီးပတ်	ခြယ်ရမည့် အရောင်	မေတ္တာပို့အမျှဝေ ရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်	ထူးခြားကျင့်စဉ်
အပါယ်(၄)ဘုံအတွက် စိပ်ရပါမည်။					
အစဦးနေ့	ရဲဘုံအတွက်	၅ ပတ်		ရဲသားများ	
၂ ရက်မြောက်နေ့	။	၆ ပတ်		။	
၃ ရက်မြောက်နေ့	။	၇ ပတ်	။		
၄ ရက်မြောက်နေ့	။	၈ ပတ်	။	။	
၅ ရက်မြောက်နေ့	။	၉ ပတ်	။	။	
၆ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၀ ပတ်	။	။	
၇ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၁ ပတ်	။	။	
၈ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၂ ပတ်	အစိမ်းရောင်	။	
၉ရက်မြောက်နေ့	တိရစ္ဆာန်ဘုံအတွက်	၁၂ ပတ်		တိရစ္ဆာန်များ	
၁၀ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၁ ပတ်		။	
၁၁ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၀ ပတ်		။	
၁၂ ရက်မြောက်နေ့	။	၉ ပတ်		။	
၁၃ ရက်မြောက်နေ့	။	၈ ပတ်		။	
၁၄ ရက်မြောက်နေ့	။	၇ ပတ်		။	
၁၅ ရက်မြောက်နေ့	။	၆ ပတ်		။	
၁၆ ရက်မြောက်နေ့	။	၅ ပတ်	အစိမ်းရောင်	။	
၁၇ ရက်မြောက်နေ့	ပြိတ္တာဘုံအတွက်	၅ ပတ်		ပြိတ္တာများ	
၁၈ ရက်မြောက်နေ့	။	၆ ပတ်		။	
၁၉ ရက်မြောက်နေ့	။	၇ ပတ်		။	
၂၀ ရက်မြောက်နေ့	။	၈ ပတ်		။	
၂၁ ရက်မြောက်နေ့	။	၉ ပတ်		။	
၂၂ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၀ ပတ်		။	
၂၃ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၁ ပတ်		။	
၂၄ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၂ ပတ်	အစိမ်းရောင်	။	

အဓိဋ္ဌာန်ရက်	စိမ်ရမည့် ဘုံသားများ	ပုတီးပတ်	ငြိမ်းရမည့် အရောင်	မေတ္တာပို့အမျှဝေ ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်	ထူးခြားကျင့်စဉ်
၂၅ ရက်မြောက်နေ့	အသျှရကယ်ဘုံအတွက်	၁၂ ပတ်		အသျှရကယ်ဘုံသားများ	
၂၆ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၁ ပတ်		။	
၂၇ ရက်မြောက်နေ့	။	၁၀ ပတ်		။	
၂၈ ရက်မြောက်နေ့	။	၉ ပတ်		။	
၂၉ ရက်မြောက်နေ့	။	၈ ပတ်		။	
၃၀ ရက်မြောက်နေ့	။	၇ ပတ်		။	
၃၁ ရက်မြောက်နေ့	။	၆ ပတ်		။	
၃၂ ရက်မြောက်နေ့	။	၅ ပတ်	အစိမ်းရောင်	။	
၃၃ ရက်မြောက်နေ့	ယမမင်းအတွက်	၁၂ ပတ်		ယမမင်း	သက်သတ်လွတ်စားပါ
လူ့ဘုံအတွက် စိမ်ရပါမည်။					
၃၄ ရက်မြောက်နေ့	ပုဗ္ဗဝိဒေဟ-အရှေ့ကျွန်း	၉ ပတ်	အဝါရောင်	သုန္ဒိတဒုတိယလူအပေါင်း	
၃၅ ရက်မြောက်နေ့	အပရောဂေါရာန-အနောက်ကျွန်း	၈ ပတ်	။	။	
၃၆ ရက်မြောက်နေ့	ဥတ္တရကုရ-မြောက်ကျွန်း	၇ ပတ်	။	။	
၃၇ ရက်မြောက်နေ့	ဗျူးဒီပါ-တောင်ကျွန်း	၆ ပတ်	။	။	
၃၈ ရက်မြောက်နေ့	နတ်မင်းကြီး ၄ ပါးအတွက်	၄ ပတ်	။	နတ်မင်းကြီး ၄ပါး	သက်သတ်လွတ်စားပါ
နတ်ဘုံအတွက် စိမ်ရပါမည်။					
၃၉ ရက်မြောက်နေ့	ပရနိမ္မိတဝသဝတီနတ်ပြည်အတွက်	၁ ပတ်	အနီရောင်	ပရနိမ္မိတဝသဝတီဘုံသားများ	
၄၀ ရက်မြောက်နေ့	နမ္မာနရတီနတ်ပြည်အတွက်	၁ ပတ်	။	နမ္မာနရတီဘုံသားများ	
၄၁ ရက်မြောက်နေ့	တုသိတာနတ်ပြည်အတွက်	၁ ပတ်	။	တုသိတာဘုံသားများ	
၄၂ ရက်မြောက်နေ့	ယာမာနတ်ပြည်အတွက်	၁ ပတ်	။	ယာမာဘုံသားများ	
၄၃ ရက်မြောက်နေ့	တာဝတီသာနတ်ပြည်အတွက်	၁ ပတ်	။	တာဝတီသာဘုံသားများ	
၄၄ ရက်မြောက်နေ့	စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်အတွက်	၁ ပတ်	အနီရောင်	စတုမဟာရာဇ်ဘုံသားများ	
၄၅ ရက်မြောက်နေ့	သီကြားမင်းအတွက်	၁၃ ပတ်		သီကြားမင်း	သက်သတ်လွတ်စားပါ သီကြားပွဲပြင်ပါ
ဗြဟ္မာဘုံအတွက် စိမ်ရပါမည်။					
၄၆ ရက်မြောက်နေ့	ရူပဝရေဗြဟ္မာဘုံ(၁၆)ဘုံအတွက်	၉ ပတ်	အနီရောင်	ရူပဗြဟ္မာဘုံသားများ	သက်သတ်လွတ်စားပါ
၄၇ ရက်မြောက်နေ့	အရူပဝရေဗြဟ္မာဘုံ(၄)ဘုံအတွက်	၉ ပတ်	အနီရောင်	အရူပဗြဟ္မာဘုံသားများ	သက်သတ်လွတ်စားပါ
၄၈ ရက်မြောက်နေ့	(၃၁)ဘုံသတ္တဝါများအတွက်	၁၀ ပတ်	။	(၃၁)ဘုံသားများ	ဥပသ်စောင့်အလိုရှိရာဆုတောင်း
၄၉ ရက်မြောက်နေ့	။	၉ ပတ်	။	။	ဥပသ်စောင့်အလိုရှိရာဆုတောင်း

(မနောမယ အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစေတီ အောင်မြင်စွာ တည်ပြီးပါပြီ။)

အဓိဋ္ဌာန်စင်စင်သည်နေ့ ခု ၊ လ ၊ ရက်
 အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်သည်နေ့ ခု ၊ လ ၊ ရက်

မောင် မောင် မြင့် အေး

မှော်ဝင်နေသော ယတြာများ

ညဘက်မှာ ငိုနေတဲ့ ကလေးတွေအတွက်

ဗုဒ္ဓချုပ်

၈ ၇ ၆ ၅ ၄ ၃ ၂ ၁ ဓမ္မချုပ်

သံဃာချုပ်

အဝါရောင်ကြက်လျှာ

- ၁။ ကြက်လျှာ အဝါရောင်တစ်ခု ယူပါ။
- ၂။ ကြက်လျှာပေါ်တွင် အစမှ အဆုံး ၁ မှ ၈ ရေးပါ။
- ၃။ ထောင်သုံးထောင်တွင်
ဗုဒ္ဓချုပ်၊ ဓမ္မချုပ်၊ သံဃာချုပ် ရေးပါ။
- ၄။ ကလေးအိပ်ရာ ခေါင်းရင်းတွင် ထားပါ။
- ၅။ ကလေးနှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်ပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက်။ ၎င်းယတြာအတွက် အခကြေးငွေ မယူရပါ။
ယူလျှင် ခါတ်ပျက်သည်။

မောင် မောင် မြင့် အေး

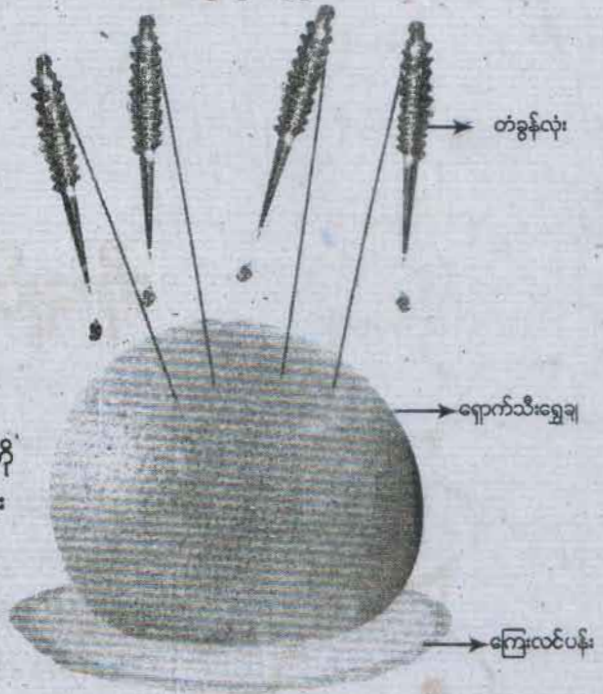

မှော်ဝင်နေသော ယတြာများ

မိသားစုအတွင်း စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ ကောင်းမွန်ရန်

- ၁။ အဝါရောင် = စီးပွားရေး
- ၂။ အစိမ်းရောင် = ကျန်းမာရေး
- ၃။ အနီရောင် = လူမှုရေး
- ၄။ အပြာရောင် = ပညာရေး

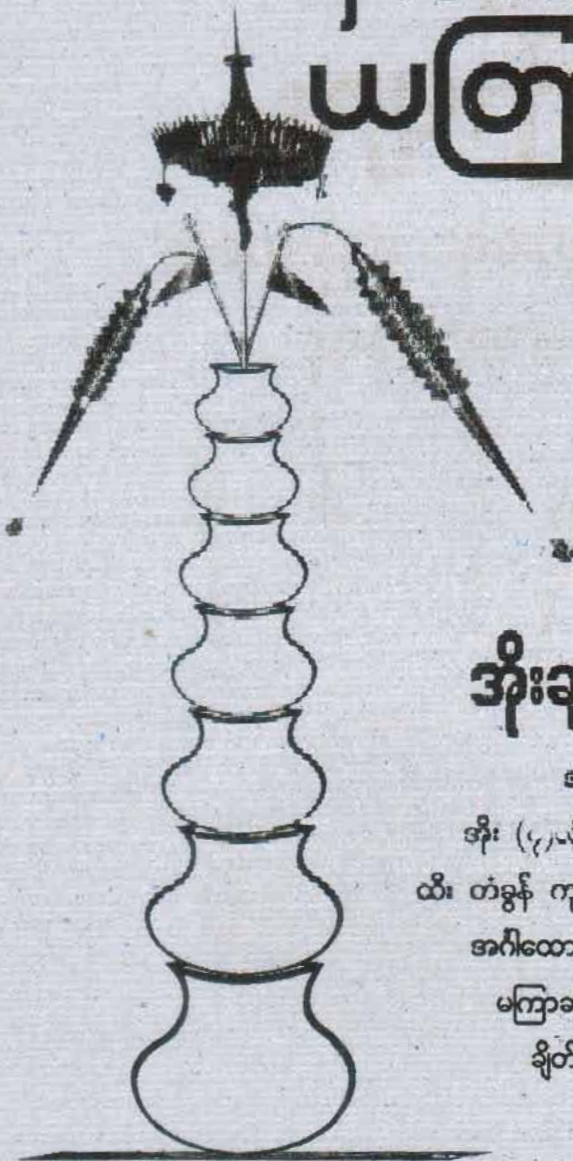
- ၁။ ရှောက်သီးတစ်လုံးကို ရွှေချပါ။
- ၂။ ၎င်းရှောက်သီးရွှေချပေါ်ကို အဝါရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ အနီရောင်၊ အပြာရောင် တံခွန်လုံးများ စိုက်ပါ။
- ၃။ ၎င်း ရှောက်သီးရွှေချနှင့် တံခွန်လုံးများကို ကြေးလင်ပန်း (သို့) ကြေးဖလားတစ်လုံး ပေါ်တင်ပါ။
- ၄။ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်တင်ပြီး ဘုရားကိုလှူပါ။
- ၅။ ရှောက်သီး ပုပ်က အသစ်လဲပါ။
- ၆။ မွေးနေ့ နံနက် (၉:၄၅) တွင် တင်ပါ။

မောင် မောင် ဖြင့် အေး

မှော်ဝင်နေသော ယတြာများ

အိုးချင်းထား အိုးခြင်းထိ

အခက်အခဲ တစ်စုံတရာရှိပါက

အိုး (၄) ခုံးကို အကြီးအသေးထပ်ပြီး ထိပ်ခုံးတွင်
ထီး တံခွန် ကုက္ကား တစ်စုံတင်ပြီး ဧညာင်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏
အင်္ဂါထောင့်တွင် လှူပါ။ ရုက္ခစိုးကို ဆုတောင်းပါ။

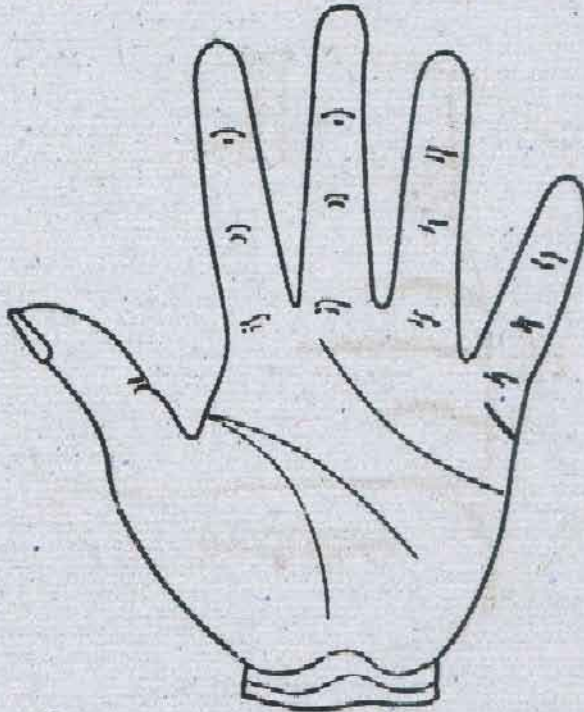
မကြာခင် ပြေလည်မည် အလုပ်အကိုင်များ
ချိတ်ဆက်မမိပါက ချိတ်ဆက်မိပါမည်။

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှ ဘဝအဓိပ္ပာယ်များ

ဖော်ကွာဝေးသူ၏ လက္ခဏာ

အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းဟာ တိုပြီး အပေါ်ဘက်ကို တက်နေမယ်ဆိုရင်တော့.....

မိတစ်သက်မှ စွဲမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ တစ်ကိုယ်တည်း အပျိုကြီး၊ လူပျိုကြီးတွေရဲ့

လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှာ အဲ့ဒီလို အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းမျိုး ပါတတ်ပါတယ်။

အလီးကျန် အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းလို့လည်း ခေါ်လို့ရပါတယ်။

တော်တာမရွေးလို့ ဖော်ကွာဝေးသူတွေရဲ့ လက်ဝါးပြင်မှာ အဲ့ဒီလို အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းမျိုးပါပါတယ်။

“ကန်ရာသီဖွား” “၁” ဂဏန်းသမားတွေရဲ့ လက်ဝါးပြင်ပေါ်က အိမ်ထောင်ရေးလမ်းကြောင်းဟာတိုပြီး

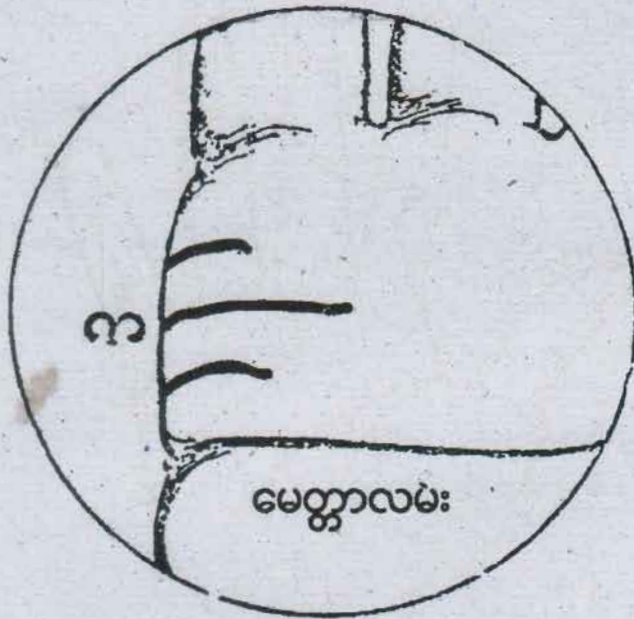
လက်သန်းအပေါ်ဘက်ကို တက်နေတတ်ပါတယ်။

ဒေါက်တာစောယုန္ဒယ်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

လက်ဝါးဖြင့်ပေါ်မှ
ဘဝအဓိပ္ပာယ်များ

မောင့်မပိုင်ရင်

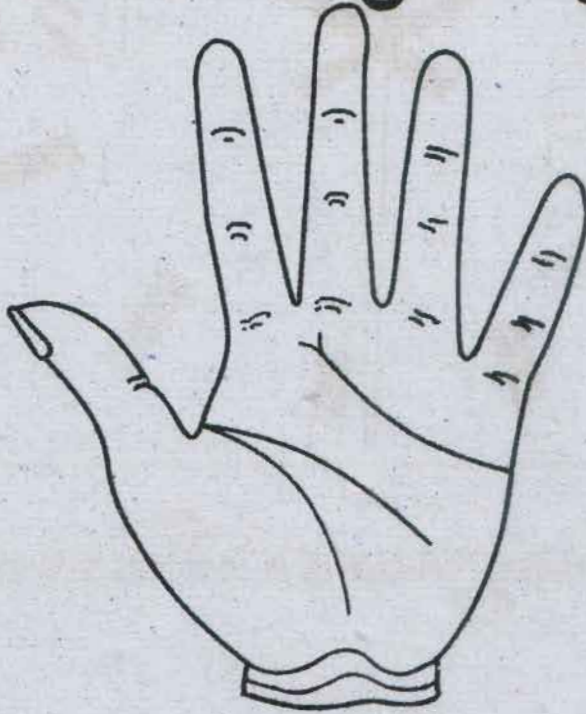
၎င်းအမှတ်အသားပါရှိသူသည် တစ်ဦးတည်း တစ်ယောက်တည်းဖြင့်
မေတ္တာမီးစွေပြီး ရာသက်ပန် ပေါင်းသင်းကာ
ရှေ့သွား နောက်လိုက်ညီသော အိမ်ထောင်ရေးကို ထူထောင်ရမည်။

ဒေါက်တာစောယုန္တယ်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

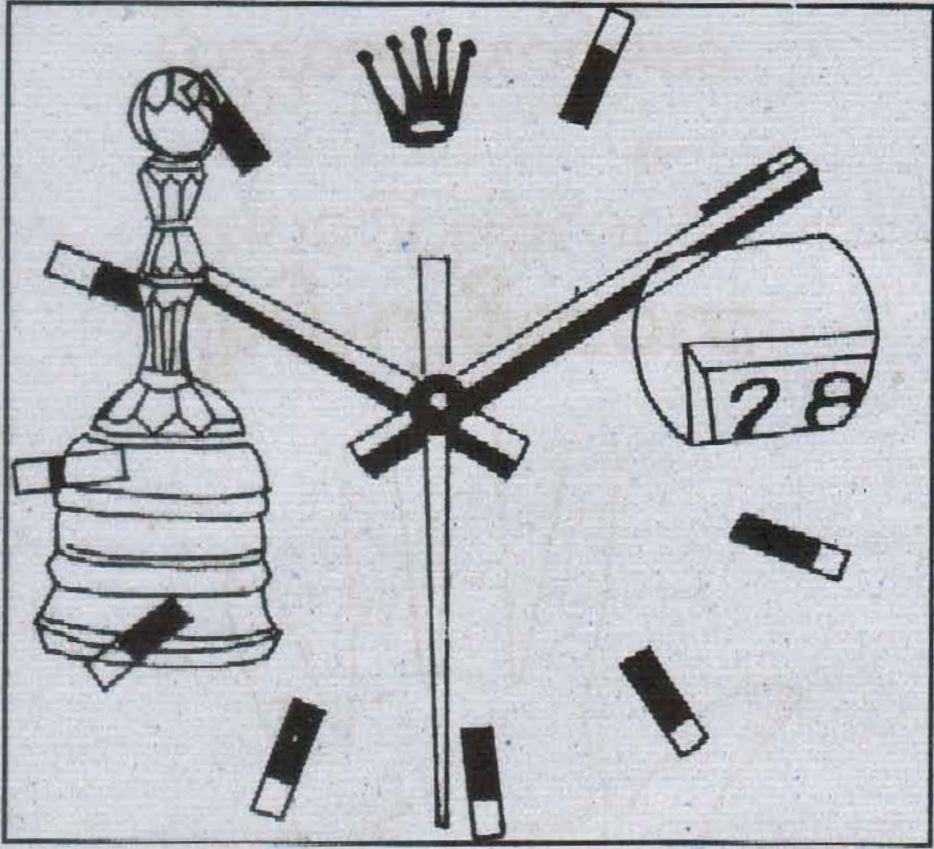

လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှာ ဘဝအဓိပ္ပာယ်များ

အချစ်ပါရဂူ၏ လက္ခဏာ

နည်းလမ်းကြောင်းဟာ စနေဂြိုဟ်ခုံ အောက်တည့်တည့်ကနေ အဖျားနှစ်ခွဲနဲ့ စထွက်လာရင်...
 အချစ်ရေးမှာ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာတတ်ပါတယ်။ အချစ်ရေးမှာ ပါးနပ်လွန်းသူတွေရဲ့ လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှာ
 အဲ့ဒီလို နည်းလမ်းကြောင်းမျိုး ပါတတ်ပါတယ်။ အချစ်ပါရဂူပေါ့။
 အချစ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် “ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောက်” တဲ့ သူတွေရဲ့ နည်းလမ်းကြောင်းမျိုးကို
 ပြောတာပါ။ ပြဿနာသီးဖွား “၉” ဂဏန်းသမားတွေရဲ့ လက်ဝါးပြင်ပေါ်က နည်းလမ်းကြောင်းဟာ
 စနေဂြိုဟ်ခုံအောက်ကနေ အဖျားနှစ်ခွဲနဲ့ စထွက်လာတတ်ပါတယ်။

ဝင်ငွေကောင်းစေ

မဟာခိုင်

လွန်ခဲ့သော သင်္ကြန်မတိုင်မီကာလက ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဇေယျာသည် ၃၅ လမ်းတွင်းရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ခု၌ ရှိနေကြသည်။ လွန်စွာ အရသာကောင်းမွန်သော လက်ဖက်ရည်ကို အရသာခံသောက်နေကြရင်း ရောက်တတ်ရာရာ စကားလေးများ ပြောဖြစ်ကြသည်။ ကျွန်တော်က ဆရာကြီးပြောပြဖူးသော ဈေးခေါ်အစီအရင်ကလေးများ၊ ဝီယလက်ဖွဲ ပြုလုပ်နည်းလေးများကို

ပြောပြဆွေးနွေးဖြစ်သည်။ ဇေယျာက စိတ်ဝင်စားဟန်မပြု။ အင်းမလုပ်၊ အဲမလုပ်၊ ကျွန်တော့်စိတ်၌ ၎င်း၏အမူအရာကြောင့် များစွာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရသည်။ ထိုစဉ် ဇေယျာက ပိုက်ဆံအိတ်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ကာ ပိုက်ဆံရှင်းရန် ဟန်ပြင်သည်။ ငါးရာတန်တစ်ရွက်ကို ဆတ်ခနဲ ထုတ်လိုက်သည်။ အမှတ်မထင် ကျွန်တော့်မျက်လုံးများက ငါးရာ ၃ မြန်မာအက္ခရာလေး နှစ်လုံးကို လှမ်းမြင်လိုက်

သည်။ ခေါင်းထဲတွင် လက်ခနဲအကြံတစ်ခု ချက်ချင်းရလိုက်သည်။ ကျွန်တော်မြင်လိုက်သော အကွရာလေးနှစ်လုံးမှာ (ကစ)ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဇေယျာအား ထိုငါးရာတန်အား သိမ်းထားပြီး “ဟေ့ကောင်နေကွာ ငါပဲရှင်းလိုက်မယ်” နားမလည်သလို လှည့်ကြည့်လာသော သူ့အား “အကြောင်းရှိလို့ပေါ့ကွာ” ဟု ပြုံးရယ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ ဇေယျာအား ထိုငါးရာတန်ကို သိမ်းထားပြီး ဝင်ငွေကောင်းစေသော စမလုပ်ကြည့်ပါလားဟု မေးလိုက်သည်။ “မင်းဟာ ဟုတ်မှလည်းလုပ်ပါကွာ” ဟု သူက ပြောသည်။ ၎င်းသည် ခေါင်းမာသူပီပီ လက်တွေ့လုပ်ကြည့်ပြီး အောင်မြင်မှ ယုံမည်သူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးပြောဖူးသော နည်းလေးကို သူကလည်း ငွေနှင့် ပတ်သက်၍လားမသိ အသေအချာပင် ရေးမှတ်သွားကာ အောင်မြင်လျှင် (ကျွန်တော်ပြောသလို ငွေထူးထူးခြားခြားဝင်လျှင်) ကျွန်တော်အား ခကျားဖူးတဲ့ပြန်ကျွေးမွေးပါမည်ဟု ကတိပြုလေသည်။ ထိုနောက် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးသား လမ်းခွဲလိုက်ကြလေ၏။

ကျွန်တော် ဇေယျာကို ပေးလိုက်သော ဝင်ငွေစမကလေး(သို့မဟုတ်) ငွေဝင်စေရန် ယတြာလေးပြုလုပ်ရန်မှာ ငါးရာတန် (သို့မဟုတ်) တစ်ထောင်တန် တစ်ရွက်လိုအပ်ပါသည်။ ထိုပိုက်ဆံနံပါတ်မှာ မြန်မာအက္ခရာ (ကက) (ကစ) (ကင) (ကတ) (ကပ)တို့ ဖြစ်ရမည်။ ဆရာကြီး၏ အဆိုအရ ငါးရာတန် တစ်ထောင်တန်နှင့် ဆောင်ရွက်ရသည်မှာ ငွေတို့တွင် အင်အားကြီးသော ငွေနှင့် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ပြီး အထက်ပါအက္ခရာများမှာ စမစာလုံးတွဲများဖြစ်သောကြောင့် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ထိုပိုက်ဆံတစ်ရွက် ရပြီးပါက ကြေးလင်ပန်းတစ်ခု၊ ခေါင်းလောင်းငယ်တစ်ခုတို့ အသင့်ပြင်ကာ တနင်္လာနေ့ နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင် အစီအရင်ကို စတင်ဆောင်ရွက်ရမည်။ မဆောင်ရွက်မီ ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်ရမည်။ ပြီးလျှင် အဆိုပါ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၉း၄၅ နာရီတွင် ငွေစက္ကူကို အလယ်တွင် ခဲတံဖြင့် “က”ဟု ရေးရမည်။ ရေးသည့်အခါတွင် “ဗုဒ္ဓဝင်၊ ဓမ္မဝင်၊ သံယံဝင်”ဟု ရွတ်ဆိုရပါမည်။ ခေါင်းလောင်းနှင့် ဖိထားသော ငွေစက္ကူကို ခရေ နှစ်ညွှန်နှင့် “ငွေ-ငွေကို ဝင်လာဝင်လာ”ဟုပြောပြီး ရိုက်ပါ။ ငွေစက္ကူပေါ်မှ

ခေါင်းလောင်းငယ်ကို လှုပ်ခတ်ပါ။ ငါလည်း ငွေဝင်သလို ခုနစ်ရက်သားသမီးများလည်း ငွေဝင်ပါစေဟု စစ်မှန်သော မေတ္တာဖြင့် ဆုတောင်းပါ။ နောက်နေ့ နောက်နေ့များတွင် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်မှာ နေ့ရက်များ ရက်သတ္တပတ် အစီအစဉ်အားဖြင့် ဖော်ပြရလျှင်...

- တနင်္ဂနွေ ညနေ ၁ နာရီခွဲမှ ၂ နာရီအတွင်း။
- တနင်္လာ မနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲအတွင်း။
- အင်္ဂါ ညနေ ၂ နာရီခွဲမှ ၄ နာရီခွဲအတွင်း။
- ဗုဒ္ဓဟူး မနက် ၁၀ နာရီခွဲမှ ၁၂ နာရီအတွင်း။
- ကြာသပတေး မနက် ၆ နာရီမှ ၆ နာရီခွဲအတွင်း။
- သောကြာ မနက် ၁၂ နာရီမှ ၁ နာရီခွဲအတွင်း။
- စနေ မနက် ၇ နာရီမှ ၉ နာရီအတွင်း။

ပိုက်ဆံပေါ်မှ ခေါင်းလောင်းခေါက်ကာ ခရေညွှန်များ အသစ်လဲကာ ရိုက်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ အစဉ်တစိုက် စီရင်ဆောင်ရွက်ပါက ငွေကြေးလာဘ်လာဘတို့ ဝင်လာမစဲ တသဲသဲ ရှိလိမ့်မည်ဟု ဆရာကြီးက ဆိုမိန့်ဖူးသည်ကို ဇေယျာအား အခါအခွင့်သင့်ခိုက် ပြန်ပွားပေးလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

သင်္ကြန်အကြံနေ့ တစ်ရက်တွင် လွန်စွာကတိတည်သော ဇေယျာသည် ဖောင်းကားနေသော ပိုက်ဆံအိတ်ကို ခါးကြား၌ညှပ်ကာ ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံးနှင့် သူဝင်ငွေစမလေးမှာ အောင်မြင်ကြောင်းပြောပြပြီး ကျွန်တော်ကို စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်သို့ ခေါ်ဆောင်လေတော့သည်။ လောက၌ “သိသူဖော်စား” မသိသူကျော်သွားပါတကား။

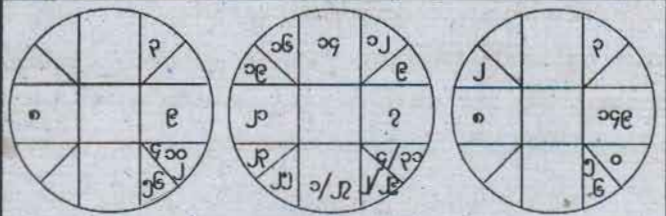
မဟာခိုင်

ရောင်ပြန်ပုဂ္ဂိုလ်း ပြက္ခဒိန်

၁၃၈၀-ပြည့်နှစ်၊ နတ်တော်လ - ပြာသိုလ

2019 JANUARY

အင်္ဂါ	1 ၁၀	
Tuesday	နိုင်းဟကာနမ်းသစ်ကူးနေ့	
ဗုဒ္ဓဟူး	2 ၁၁	
Wednesday	ဂုဏ်ရာဇာ	
ကြာသပတေး	3 ၁၂	
Thursday	ပြာသို	
သောကြာ	4 ၁၃	18 ၁၃
Friday	ဂုဏ်ရာဇာ ဝေ့တံလံးရော့နေ့	ပြာသို
စနေ	5 ၁၄	19 ၁၄
Saturday	နတ်တော်လကွယ် ပြာသို	ဂုဏ်ရာဇာ
တနင်္ဂနွေ	6 ၁	20 ၁၅
Sunday	ကရင်နမ်းသစ်ကူးနေ့	ပြာသိုလပြည့်
တနင်္လာ	7 ၂	21 ၁
Monday		
အင်္ဂါ	8 ၃	22 ၂
Tuesday		
ဗုဒ္ဓဟူး	9 ၄	23 ၃
Wednesday	ပြာသို၊ ယာဂုဏ်ကြီး	ပြာသို
ကြာသပတေး	10 ၅	24 ၄
Thursday	ဂုဏ်ရာဇာ	ဂုဏ်ရာဇာ အမြို့တော်ဂုဏ်
သောကြာ	11 ၆	25 ၅
Friday	ပြာသို	
စနေ	12 ၇	26 ၆
Saturday	ဂုဏ်ရာဇာ	ဂုဏ်ရာဇာ
တနင်္ဂနွေ	13 ၈	27 ၇
Sunday	အမြို့တော်ဂုဏ်	
တနင်္လာ	14 ၉	28 ၈
Monday		
အင်္ဂါ	15 ၁၀	29 ၉
Tuesday		
ဗုဒ္ဓဟူး	16 ၁၁	30 ၁၀
Wednesday	ပြာသို	ပြာသို
ကြာသပတေး	17 ၁၂	31 ၁၁
Thursday	ဂုဏ်ရာဇာ	ဂုဏ်ရာဇာ

၅. ၁. ၂၀၁၉ စန်းပြောင်းရက်များ ၂၀. ၁. ၂၀၁၉

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း ဂြိုဟ်ပြောင်းချိန်

- တနင်္ဂနွေသည် - ၁၄. ၁. ၂၀၁၉ တနင်္လာနေ့ ည ၈ နာရီ ၄၇ မိနစ် ၁၁ စက္ကန့်တွင် မကာရရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၂၀. ၁. ၂၀၁၉ တနင်္ဂနွေနေ့ ည ၁၀ နာရီ ၃ မိနစ် ၉ စက္ကန့်တွင် မကာရရာသီသို့ပြောင်းသည်။
- သောကြာသည် - ၁. ၁. ၂၀၁၉ အင်္ဂါနေ့ ည ၉ နာရီ ၃၈ မိနစ် ၃၉ စက္ကန့်တွင် ဗြိစ္ဆာရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ၃၀. ၁. ၂၀၁၉ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၀ နာရီ ၂၃ မိနစ် ၄၆ စက္ကန့်တွင် ဓနုရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန်

(၈. ၁. ၂၀၁၉)အင်္ဂါနေ့၊ ည ၁၀ နာရီ ၅၇ မိနစ် ၄၂ စက္ကန့်။
 (၁၃. ၁. ၂၀၁၉) နှင့် (၂၄. ၁. ၂၀၁၉)ရက်တို့သည် အမြို့တော်ကျ၍ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အမြို့တော်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် ထောက်ကြံ့ပင် စိုက်ပါ။
 တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် ဩဇာပင် စိုက်ပါ။
 အင်္ဂါသားသမီးသည် အနောက်ဘောင်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
 ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် စိန်ပန်းပင် စိုက်ပါ။
 ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်အရပ်တွင် လောက်သေပင် စိုက်ပါ။
 သောကြာသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ပိတောက်ပင် စိုက်ပါ။
 စနေသားသမီးသည် အရှေ့ဘောင်အရပ်တွင် သစ်အယ်ပင် စိုက်ပါ။

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

နွယ်သာကံအောင်

ခရစ်နှစ်တစ်နှစ်၏ အဦးအစသို့ ရောက်ခဲ့ပေပြီ။
မြန်မာလရာသီအားဖြင့်ဆိုသော် ပြာသိုနှင့် တပို့တွဲလ ပေါင်းစပ်ထားသည့် ကာလ
ဖြစ်ပေရာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်မှာတော့ ခွာညိုရနံ့တို့မှာ တသင်းသင်း၊ ပေါက်ပွင့်၊ လဲပွင့်
တို့မှာလည်း ငုံ့စီနေကြပေပြီ။ အပူလွန်ကဲခြင်းမရှိသေးသည့် ရာသီဥတုမိုလည်း နေထိုင်
ရသည်မှာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိလှပေသည်။ ဤကာလမှာပင် စားဝတ်နေရေးအတွက်
လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေကြသူတို့အနေဖြင့် ကြီးပွားရာကြီးပွားကြောင်း၊ တိုးတက်ရာတိုးတက်
ကြောင်းတို့အတွက် ရှေ့နေကြစမြဲဖြစ်ရာ...

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ယူရန်

ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၈)၊ (၂၉)
စသော ရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာများ ဝယ်ယူရန်
အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန်

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၁၂)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၈)၊ (၂၉)
စသောရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန်
အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်ဝယ်ယူရန်

ဇန်နဝါရီလ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၂၁)၊ (၂၈) စသော
ရက်များသည် ကား/ယာဉ်ဝယ်ယူရန် အကောင်းဆုံးရက်
များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ကျောင်း/အိမ်ဆောက်လုပ်ရန်

ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊
(၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၃၁) စသောရက်များသည်
ကျောင်း/ အိမ်ဆောက်လုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ
ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ရွှေတွင်း/ကျောက်တွင်း တူးရန်

ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၆)
စသောရက်များသည် ရွှေ/ကျောက်တွင်းများ တူးရန်
အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ ပွင်းခံရာ၊ ရှင်ပြု၊ နားသမင်လာ ကျင်းပရန်

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊
(၂၁)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ပွင်းခံ

ရှင်ပြု၊ နားသမင်္ဂလာကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရန်၊ အိမ်သစ်တက်ရန်

ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရန်၊ အိမ်သစ်တက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ အမည်ပေး/ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရန်

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၁၇)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အမည်ပေးရန်၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရန်

ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် လက်ထပ်မင်္ဂလာကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ ရုပ်ဝေး၊ ရုပ်နီး ဓရီးသွားရန်

ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉) စသော ရက်များ သည် ဓရီးသွားရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာကျင်းပရန်

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်ရန်

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၆) စသော ရက်များသည် အရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖော်ရန်

ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် ရေတွင်းရေကန်များ တူးဖော်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ အောင်ဘာလေထိ ထိုးရန်

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၃၁) စသော ရက်များ သည် အောင်ဘာလေထိထိုးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ပညာသင်ကြားရန်

ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၄)၊ (၂၆) စသော ရက်များသည် ပညာသင်ကြားရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ ရေသတ္တဝါများ ဖမ်းဆီးရန်

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၂၁)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ငါး၊ ပုစွန် စသော ရေသတ္တဝါများ ဖမ်းဆီးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၈။ မင်္ဂလာအခါပေးရန်

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် မင်္ဂလာအခါပေးသင့်သည့် ရက်ကောင်း များ ဖြစ်ကြပါသည်။

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့ နိုင်ငံသည် စိုက်ပျိုးရေးကိုအဓိကထားသော စိုက်ပျိုးရေးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။ ကောက်ပဲသီးနှံများ ဝေဆာဖြစ်ထွန်းခြင်းဖြင့် တိုင်းပြည်စားသုံးမှု ဖူလုံပြည့်ဝသည်သာမက ပိုလျှံသမျှ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ တင်ပို့ရောင်းချသည့် အတွက်လည်း နိုင်ငံခြားဝင်ငွေများ တိုးပွားလျက်ရှိသည်ပင်။ ထိုမှတစ်ဆင့်ချင်း ဆိုသကဲ့သို့ စက်မှုနိုင်ငံသို့ ပြောင်းလဲသွားရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ဤ၌ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ တောင်သူလယ်ယာဦးကြီးတို့ သတိထားဆောင်ရွက်ရန် ဖေးမကူညီ သည့်အနေဖြင့်...

၁။ အပွင့်၊ အသီး၊ အနှံ၊ အရွက်၊ အပွင့်များ စိုက်ပျိုး ရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့ စိုက်ခြင်းတို့အတွက်
ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်များ စိုက် ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျိုး ခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်၊ အကိုင်းအခက် များ ခုတ်ရန်အတွက်
ဇန်နဝါရီလ (၃)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်းအခက်များ ခုတ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ထွန်ယက်ခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင် ချွံနွယ် မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥ၊ အမြစ် များ တူးရန်အတွက်
ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ထွန်ယက်ခြင်း စိုက်ပျိုး ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချွံနွယ်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥ၊ အမြစ်များ တူးရန် အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြဲရန်အတွက်
ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြဲရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

တောကကိုရင်

သည့်တစ်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၁။ ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် "နန္ဒာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဘုရား၊ ဝှ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ တံတားများခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၂။ ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် "ဘဒြာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကမ်းပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားတွင်းမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်နှင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၃။ ဇန်နဝါရီလ (၃)၊ (၈)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည် "ဇယာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက် များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ ဇန်နဝါရီလ (၅)၊ (၉)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် "ဇိတ္တာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ ၌ ဆေးဖော်/ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိတင်ခြင်း

ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း၊ စသောအမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၅။ ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၁၀)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၄)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် "ပုဏ္ဏာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း စသောအမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၆။ ဇန်နဝါရီလ (၁၃)၊ (၂၄) စသောရက်များသည် "အမြိတ္တမုတ်" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ မည်မျှပင် မကောင်းကြံစေကာမူ မည်သည်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

၇။ ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် "ရက်ရာဇာ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေးကိစ္စအဝဝ တို့ကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပါက အလုံးစုံ ပြီးမြောက်နိုင်ပြီး နာမည်ဂုဏ်သတင်းလည်း ထင်ရှားကျော်စောတတ်ပါသည်။

နေမျိုးထွင်ခေါင်

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်စေရန် ရွေးချယ်သင့်သည့် ရက်များ

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်

■ ဗဟိုဒို့ကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊
(၂၁)၊ (၂၆)၊ (၂၈)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၁၃)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၆)၊ (၂၈)
စသောရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါ
သည်။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊
(၂၆) စသောရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြ
ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊
(၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၃၁) စသောရက်များသည်
အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

ဇန်နဝါရီလ (၂)၊ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊
(၂၆) စသော ရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြ
ပါသည်။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

ဇန်နဝါရီလ (၁)၊ (၂)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊
(၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၃၁) စသောရက်များ
သည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

စနေသားသမီးများအတွက်

ဇန်နဝါရီလ (၄)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉) စသော ရက်
များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

ဇန်နဝါရီလ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၉) စသော
ရက်များသည် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဗဟိုဒို့ကျော်ခေါင်

ပည်လပွားဒဏ္ဍိကံ ကံလာတာ

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ စန်နဝါရီလအတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

လုပ်ငန်းခွင်၌ ထင်မှတ်မထားဘဲနှင့် လိမ်ကောက်ခြင်း ခံရတတ်သည်။ နိုင်ငံခြားသားနှင့် အလုပ်ကိစ္စ ပြောဆိုရတတ်သည်။ လျှပ်စစ်ဆိုင်ရာပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဌာနဆိုင်ရာ၏ ဂုဏ်ပြုခြင်းကို ခံရတတ်ပါသည်။

အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် ကတောက်ကဆ ဖြစ်ရတတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်သူအတွက် စိတ်သောက ရောက်ရတတ်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မှုရှိမည်။ အလှူဒါန ပြုရတတ်သည်။ အိမ်ခြံမြေဝင်မည်။ ဘာသာရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ကိစ္စရပ်များ ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ တရားစခန်း ဝင်ရတတ်သည်။

အိမ်၊ ယာဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ခံစားရမည်။ ကံစမ်းမဲသော်လည်းကောင်း၊ အောင်သာလေထီပေါက်ကိန်းသော်လည်းကောင်း ရှိမည်။ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်များ၊ ရတနာရောင်းစယ်ရေး လုပ်ကိုင်သူများ၊ အကျိုးထူးခံစားရမည်။ နယ်စွန့်နယ်ဖျားသို့ ခရီးထွက်ရတတ်သည်။ သားသမီးများ၏ ကောင်းသတင်းဂုဏ်ပုဒ်များကို ကြားရတတ်သည်။ ဒေသကံအထည်၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ အောင်မြင်မည်။ မိခင်ဆွေအပေါင်းအသင်းများနှင့် လုပ်ငန်းစပ်တူ လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။

စီးပွားရေးသမားများ လုပ်သမျှ ကိုင်သမျှ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းပြီး ဝင်ငွေကောင်းမွန်မည်။ အိမ်ထောင်ဘက်ဖြစ်သူ နိုင်ငံရပ်ခြားသွားရောက်ရတတ်သည်။ မျက်စိအောင့်ခြင်း၊ အောက်အောင့်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း

တစ်ခုခု ငွေအရလိုက် အပြုလိုက်ဝင်လာတတ်သည်။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်ရေးဆိုခြင်း ခံရတတ်သည်။ ရပ်ဝေးမှ မိတ်ဆွေများ ချစ်ရသူနှင့် လက်ထပ်ရတတ်သည်။ ကိုယ်ပိုင် စီးပွားရေးလုပ်သူများ အဆင်ပြေပေမည်။ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရရှိတတ်သည်။ သားသမီးများ၏ ကျန်းမာရေး ပညာရေးများ ကောင်းမွန်ပါလိမ့်မည်။

လူငယ်များ အပျော်လွန်၍ အမူအမင်း ကြုံရတတ်သည်။ မြေတွင်ဥသော သစ်ဥများ၊ ပြေပေါ်တွင်သီးသော သစ်သီးများ အတွက်နှုန်း လျော့ပေမည်။ နို့နှင့် နို့ထွက်ပစ္စည်းများ၊ ငွေနှင့် ငွေထည်ပစ္စည်းများ၊ လက်ဖက်ဖို၊ လက်ဖက်ခြောက်၊ အတ်ခေါ်၊ ကော်ဖီ၊ ရာဘာ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ၊ ဟင်းခတ်အပွေ၊ အကြိုင်ပစ္စည်းများ၊ အုန်းသီး၊ ဂျုံ၊ သန်စပါ၊ ကြံ၊ သမုတောထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးအမြတ် ထင်သလောက် မရတတ်ပါ။ အဆင်ပြေရုံသာရှိမည်။ ပဲပြောင်းလည်း သင့်တင့်ရုံသာ ရှိမည်။ ဝါဂွမ်း၊ နှမ်း၊ ဆီတို့ ရောင်းဝယ်လျှင် အကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းနိုင်ပါသည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ နာစေး၊ ချောင်းဆိုး၊ အာဂန္ဓာရောဂါ ကလေးများ ခံစားရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် ပတ်သက်သည့် အသိုင်းအဝိုင်းမှ အမွေများ ရရှိတတ်သည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုပါက - ဘုရား၌ ကံ့ကော် ခုနစ်ညွန့် လှူပါ။ သောက်ရေအိုးစင်ကို သန့်ရှင်းပေးပါ။ တံခွန်အနီ တစ်လက် လှူပါ။ ဝါးစိမ်းရွက် လေးညွန့် လှူပါ။

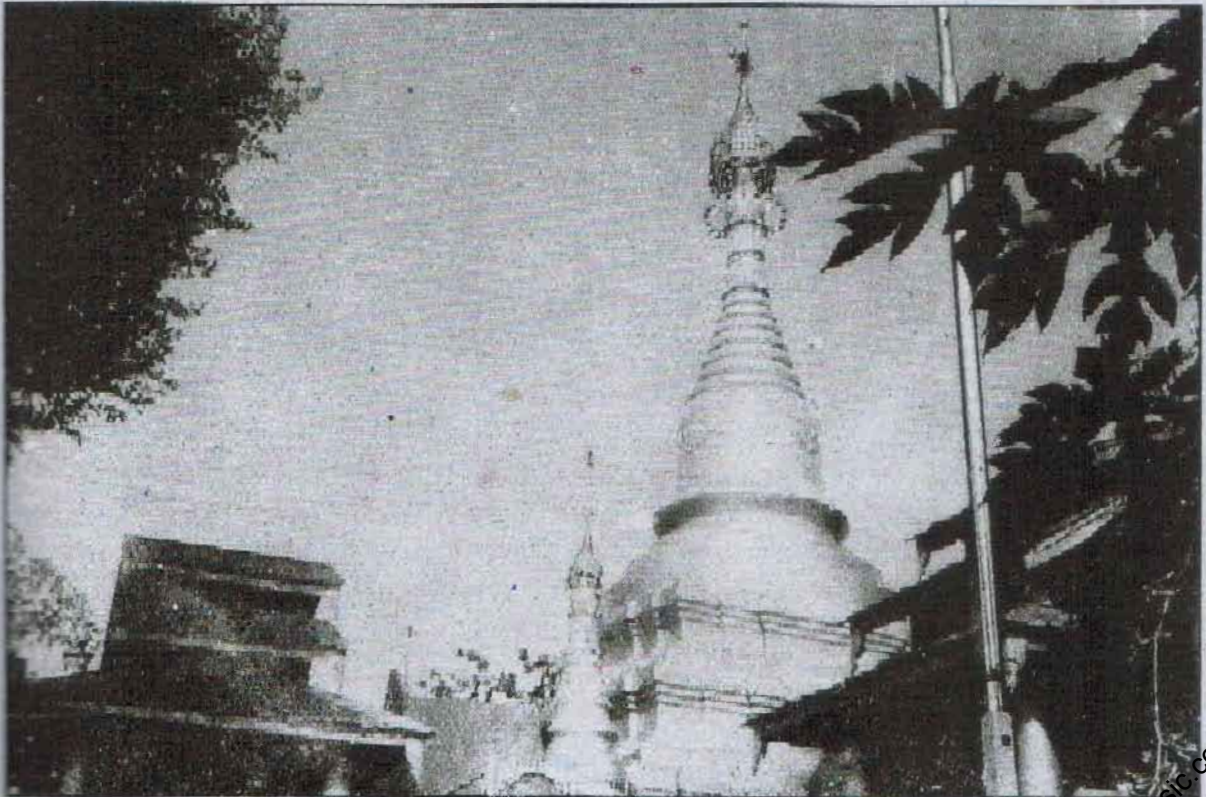
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

သန်လျင်မြို့၊ သောက်တော်တွင်းရပ်ကွက်အတွင်းရှိ
 ဘုရားနီဘုရား (ခ) ပတ္တမြားမာန်အောင် သိဒ္ဓိရှင်
 စေတီတော်မြတ်ကြီး သမိုင်းအကျဉ်း
 ————— သမိုင်းက စကားပြောသော သန်လျင် —————

မောင်လေးအောင်(သန်လျင်)

ဘုရားနီ ဘုရားသမိုင်းသည် ဘုရားနီဘုရား၏ အကြောင်းခြင်းရာတို့ကို စေ့စေ့ဝင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သမိုင်းက ထောက်ပြနေ၏။ ဖော်ပြနေ၏။ တစ်နည်းအားဖြင့် သမိုင်းက စကားပြောနေသည်။
 သန်လျင်မြို့သည် ဝိညာဉ်ရှိသောမြို့ဟူ၍ ဆရာ

တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၏ တင်စားရေးသားချက်ကို တွေ့ရှိ သိရှိရပါသည်။ အမှန်တကယ်ပင် တင်စားထိုက်ပါပေ၏။
 ဆရာတက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင် ဆိုထားသည်အတိုင်း သန်လျင်သည် ခိုင်ခံ့ရှည်ကြာသော သမိုင်းစဉ်ရှိသည်။ သန်လျင်မြို့သည် လွမ်းမောတသဖွယ်ကောင်း

သော သာယာစိုပြည် တင့်မော့ဖွယ်ကောင်းသော ကြည်နူး
ချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းသော မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သည်။

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော၊ နက်နဲသိမ်မွေ့သော
ဂန္ထီရောင်ရပ်ဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်မှန်တို့သည် သန်လျင်မြို့လေး
တွင် ရှိနေသည်မှာ မှန်၏။ အချို့ အချို့ နေရာများတွင်
ဒဏ္ဍာရီဆန်နေသည်။ ပုံပြင်ဆန်နေသည်။

ပုံပြင်ဆန်ဆန်း၊ ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ရှိသော်ငြားလည်း
အမှန်ဖြစ်၏။ အမှန်တကယ်ရှိ၏။ အမှန်ဖြစ်သော အမှန်
တကယ်ရှိသော ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ရပ်ဆန်းတို့သည် သူ့နေရာ
နှင့်သူ ခိုင်လုံသော အထောက်အထားပြယုဂ်များဖြင့် သူ
ရာဇဝင်နှင့်သူ၊ သူ့သမိုင်းနှင့်သူ ရှိနေလေ၏။

မိုင်ခုံရှည်ကြာသော သမိုင်းစဉ်ရှိသည့်မြို့ သန်လျင်
သည် အထက်မှဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း လွမ်းမော့ဖွယ်ရာ၊ ကြေ
ကွဲဖွယ်ရာ၊ ကြည်နူးချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာအတိ ရှိနေသော နက်နဲ
သိမ်မွေ့ပြီး လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်နေသော ဒဏ္ဍာရီဆန်သော
မြို့ သို့မဟုတ် ဒဏ္ဍာရီမြို့တော်လေးဟု ထပ်ဆင့်ဆိုခဲ့ပါ
လျှင် ...။

ဝိညာဉ်ရှိသောမြို့ (ဝါ) ဒဏ္ဍာရီမြို့တော်လေးဖြစ်
သည် ထိုမြို့သန်လျင်သည်ကား ငါးမည်ရ သန်လျင်မြို့
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

(က) မြို့တည်မင်း သေနံလျင်ကို အစွဲပြု၍ သန်လျင်
မြို့၏

(ခ) သလင်း၊ သခါ၊ မွန်၊ ကရင် စကားအခြေခံ
ယင်းပဲ့အရပ်အခေါ် တညင် (အချို့က သန်လျင်မြို့တည်ရာ
အရပ်၌ ကြက်တညင်လေးများ ပေါများ၍ တညင်ဟု ခေါ်
ကြသည်ဟု ဆိုသည်။)

(ဂ) ထုံစလင်း၊ ဥင်သလင်း၊ သမိုင်းစကား (သမိုင်း
သကား) ကျွန်းမွန်အခြေခံ၊ ယင်းပဲ့၊ စံကားရွာ၊ စံကားမြို့၊
(အချို့က မြို့တည်ရာအရပ်၌ စံကားပင်များ ပေါများ၍
စံကားရွာ၊ စံကားမြို့ဟု ခေါ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။)

(ဃ) ကျောက်ဂံ၊ ကုန်းတန်းပေါ်တွင် မြို့တည်ရှိ၍
ကျောက်များရွာ။

(င) ခြင်္သေ့ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသောမြို့ကို တည်သော
ကြောင့် သီဟဒိပကျွန်းသို့ ဖြစ်ရကား သန်လျင်မြို့သည်

ရှင်သီဝလီရဟန္တာမြတ် ရုပ်တုတော်နှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာမြတ် ရုပ်တုတော်

ပထမံ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ဘာဘိုးမင်းခေါင် ရုပ်တုတော်

(၁) သန်လျင်၊ (၂) တညွင်၊ (၃) စံကာ၊ (၄) ကျောက်ဖျာ၊ (၅) သီဟဒီပ ဟူ၍ ငါးမည်ရရှိပြန်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

သန်လျင်ရာဇဝင်တွင် ရှေးပါဓမ္မိ၊ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးသည်ကာလ အရိန္ဒရာဇာမင်းလက် ဝါဒဖြူ အရှေ့ဘုရားကြီးရွာ၌ နေထိုင်သော တောင်သူဇနီးမောင်နှံတို့တွင် တုန်းသမ္မာနှင့် ပြည်စုံသော သားတစ်ယောက် ရှိသည်။

ထိုသူငယ်သည် ငယ်စဉ်ကပင် သန်မာထွားကျိုင်းသည်။

ခွန်အားဗလနှင့် ပြည်စုံ၏။ ဖွားမြင်စကပင် ထမင်းတစ်ယောက်မ ကုန်အောင်စားသည်။ တစ်စတစ်စနှင့် ကြီးပြင်းလာသော် တစ်နေ့တစ်နေ့လျှင် နှစ်တင်းခွဲ သုံးတင်းချက်မျှ ကုန်အောင်စားနိုင်၏။ လွန်စွာမှ ခွန်အားဗလနှင့် ပြည်စုံသောကြောင့် သစ်ပင်၊ ထန်းပင်၊ အုန်းပင် ကြီးကြီးမားမားကို နတ်နိုင်၊ လှိုင်နိုင်၊ ထမ်းနိုင်သည့် စွမ်းအားရှိသည်။ ထို့ကြောင့် -

ရင်း၏အမည်ကို 'သေန်လျင်'ဟု ခေါ်ကြသည်။ သေန်လျင်၏ အမိ၊ အဖများသည် -

“ငါတို့၏သားသည် ဤမျှထိ စားနိုင် သောက်နိုင်၏။ ကုန်လွယ်၏။ စပါး၊ ဆန် အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။ ခွန် အားဗလလည်း လွန်စွာကြီး၏။ ဖျတ်လတ်၏။ ပေါ့ပါး၏။ နောင် မင်းစိုးရာဇာတို့ ကြားသိခဲ့သော် မင်းပြစ်မင်းဒဏ်မှ မလွတ်မကင်းဖြစ်နိုင်၏။”

ဟု နှစ်ယောက်သား တိုင်ပင်ပြောဆိုပြီးလျှင် သားဖြစ်သူကို ခေါ်၍ ဤသို့ဆို၏။

“ချစ်သား... ငါတို့မှာ သူများနည်းတူ ကူးသန်းရန်အတွက် စီးနင်းရန် လေ့မရှိ၊ တက်လည်းမရှိ၊ ဒါကြောင့် ငါတို့သားအဖနှစ်ယောက် တောတွင်းသို့ လေ့ထွင်းရန် သစ်ခုတ်သွားကြအံ့”

ဟု ဖခင်ဖြစ်သူမှ အကြံအစည်ဖြင့် သားဖြစ်သူ ငသန်လျင်အား လှည့်ဖြားပြောဆို၍ သူတစ်ပါး၏ လှေငယ်တစ်စီးအား ငှားရမ်းပြီး စားနပ်ရိက္ခာအချို့ တင်ဆောင်ကာ သားအဖနှစ်ယောက် သီဟဒီပကျွန်းသို့ ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။

ရောက်ရောက်ချင်းပင် လှေထွင်းရန် သစ်ပင်ကို

သန်လျင်မင်းတရားကြီး ရုပ်တုတော်

ရှာဖွေကြရာ လုံးပတ်အတောင် ၂၀ ခန့်ရှိ ယမနေပင်ကြီး တစ်ပင်ကို တွေ့ရှိသဖြင့် သားအဖနှစ်ယောက် အတူတူ ခုတ်လှဲကြလေ၏။ လဲကျလှဲဆဲဆဲအချိန်သို့ ရောက်သည့် အခါတွင် ဖခင်ဖြစ်သူမှ သားဖြစ်သူအား ဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့် ဤသို့ဆိုလေ၏။

“ချစ်သား... သစ်ပင်လဲကျ၍ ရွှေသည့်အချိန်တွင် သယ်နိုင်မည့်မှန်သော်လည်း သစ်ပင်ကြီး လဲကျသွားသည့် အခါတွင် ငါသည် ပခုံးထက်သို့ မချိ၍ ပင့်နိုင်မည်မဟုတ်။ ဒါ့ကြောင့် သစ်ပင်မလဲကျမီကပင် ငါ့သားပခုံးဖြင့် အသင့်ခံ၍ နေပါလော့”

ဟု ဆိုလေ၏။

အဖဆိုသည့်အတိုင်းပင် ငသန်လျင်လည်း သစ်ပင်ကြီးအား ပခုံးဖြင့် အသင့်ခံ၍ ထမ်းထားစဉ် ဖခင်ဖြစ်သူမှ သစ်ပင်ကို ဓားဖြင့်ဆက်ခုတ်လေရာ မကြာမီ သစ်ပင်ကြီးမှာ

ငသန်လျင်ပေါ်သို့ လဲကျလေ၏။
ဖခင်ဖြစ်သူသည် သူ့ကြံစည်ထားသည့်အတိုင်း သားဖြစ်သူမှာ သစ်ပင်ပိ၍ သေပြီဟု ထင်မှတ်ကာ လှေရှိ ရာသို့ အမြန်ဆုံးသွားရောက်ကာ မိမိနေထိုင်ရာအရပ်သို့ လှော်ခတ်၍ ပြန်ခဲ့လေတော့သည်။

သားဖြစ်သူ ငသန်လျင်သည် ဘုန်းသမ္ဘာရှစ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်နှင့်အညီ သစ်ပင်ပိ၍ မသေဘဲ ထိုသစ်ပင်ကြီးကို ထမ်းကာ လှေဆိုက်ထားရာ ကမ်းနားသို့ လာခဲ့လေ၏။ ကမ်းနားသို့ရောက်သောအခါ ဖခင်မှာ ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ် သောကြောင့် မတွေ့ရ၊ မမြင်ရတော့သည့်အတွက် ဖခင်ကို လွမ်းဆွတ်သဖြင့် တရှုပ်ရှုပ် ငိုကြွေးနေတော့သည်။

ရင်းဖခင်အား လွမ်းဆွတ်၍ ငိုကြွေးသည့်နေရာကို အလွမ်းဆွတ်ရွာဟု ခေါ်တွင်ကြလေ၏။ ကာလရွေ့လျား၍ နောင်တွင် အလွမ်းသုပ်ကျေးရွာဟု ယနေ့တိုင် ခေါ်တွင် လျက်ရှိပေသည်။

ယခင်တစ်ချိန်ကလည်း ဖခင်သည် ဥပါယ်တံမျဉ် ဖြင့် ဤသို့ဆိုလေ၏။

“ချစ်သား... ငါတို့ တောထဲဝင်ပြီး ကြောင်လိုက် သွားကြရအောင်။ ကြောင်ရလျှင် ဟင်းလျာရမယ်။ လာ လိုက်ခဲ့ပါ”

ဟု ဆိုကာ သားကို တောထဲသို့ ခေါ်သွားလေ၏။ တောထဲသို့ရောက်သည့်တွင် ဖခင်သည် တစ်နေရာ၌ ကျား ခြေရာများကို တွေ့လေ၏။

“ချစ်သား... ဤခြေရာများသည် ကြောင်ခြေရာ များ ဖြစ်သည်။ ဤလမ်းမှသွားပြီး ကြောင်လိုက်ပေတော့။ အဖေက ဟိုဘက်လမ်းကနေ ဝိတ်ပြီးလိုက်မယ်”

ဟု ပြောဆိုပြီး တခြားလမ်းသို့သွားကာ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။ ငသန်လျင်သည် ကျားကြီးကိုတွေ့သည်။ တွေ့သောကျားကြီးကို ကြောင်ထင်မှတ်ကာ ကြောင်အမှတ် နှင့် ကျားကို ခွမ်းပြီး အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့လေ၏။ အမိ အဘတို့ တွေ့မြင်ကြသောအခါ လွန်စွာမှ အံ့သြခြင်း ဖြစ်ကြရလေ ၏။

“ချစ်သား... အဲဒါ ကြောင်မဟုတ်ဘူး ကျား။ ကျားကြီးကို ပြန်လွှတ်လိုက်ပါ”

ဟုပြောမှ ငသန်လျင်သည် ကျားကို တောင်သို့

ပြန်လွတ်လိုက်လေ၏။

သေနံလျင်သည် ဤမျှထိ စွမ်းအားရှိ၏။ ခွန်အားပထမကြီး၏။ ဘုန်းသမ္ဘာနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။

သေနံလျင်သည် ဖခင်အား မတွေ့တော့သဖြင့် တောထဲ၌ လှည့်လည်ရင်း ထိုသီဟဒီပကျွန်း၌ပင် တစ်ယောက်တည်း နေထိုင်၍ ရှာဖွေစားသောက်နေလေတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် တောဝက်ကြီးတစ်ကောင်သည် ပတ္တမြားကြီးကိုငုံလျက် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ယုံလာပြီး စားသောက်နေကျဖြစ်သော သဖန်းပင်ခြေရင်းရှိ သဖန်းမြစ်အကြားတွင် ပတ္တမြားကို ချထားပြီး သဖန်းသီးများကို အားပါးတရ လိုက်လံစားသောက်နေလေ၏။

ပြန်ချိန်ရောက်သောအခါမှ သဖန်းပင်ခြေရင်းရှိ သဖန်းပင်မြစ်များအကြားတွင် ထားရှိသော ပတ္တမြားကိုယူ၍ ပါးစပ်တွင်ငုံကာ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပြန်လေ့ရှိသည်ကို သေနံလျင် သိမြင်ရလေတော့သည်။

နောက်တစ်ရက်တွင် သေနံလျင်သည် ဝက်ကြီးမလာမီ သဖန်းပင်ပေါ်မှနေ၍ စောင့်ဆိုင်းနေလေ၏။ မကြာမီ ဝက်ကြီးသည် သဖန်းပင်ခြေရင်း သစ်မြစ်များကြားတွင် ပတ္တမြားကြီးကိုချထားခဲ့ပြီး သဖန်းသီးများကို ကိုက်ချိစားသောက်နေလေ၏။

သေနံလျင်သည် သဖန်းသီးမှည့်များကို ဆွတ်ခူး၍ အရှေ့အရပ်သို့ ဝေးအောင်ပစ်လေ၏။ ဝက်ကြီးသည် လိုက်၍ ကောက်စားသည်။ ထိုအချိန်တွင် အနောက်ဘက်သို့ လည်းကောင်း၊ မြောက်ဘက်သို့လည်းကောင်း ဝေးသည်ထက်ဝေးအောင် ပစ်လေ၏။ ဝက်ကြီးသည်လည်း အနောက်ဘက်သို့လည်းကောင်း၊ မြောက်ဘက်သို့လည်းကောင်း သဖန်းသီးမှည့်ရှိရာ ဝေးသောနေရာသို့ လိုက်၍ကောက်စားနေသည်။

တဖြည်းဖြည်း ဝေးသည်ထက် ဝေးရာဘက်သို့ ထပ်၍ထပ်၍ ပစ်ပြန်ရာ ဝက်ကြီးသည်လည်း သဖန်းသီးမှည့်ရှိရာ ဝေးသည်ထက်ဝေးသော နေရာများတွင် လိုက်လံကောက်ယူ စားသောက်နေစဉ် သေနံလျင်သည် သဖန်းပင်ပေါ်မှ လျင်မြန်စွာဆင်းပြီး သဖန်းပင်ခြေရင်းရှိ အမြစ်များကြား၌ရှိသော ပတ္တမြားကြီးကို လျင်မြန်စွာ ကောက်

ယူပြီး အာခံတွင်း၌ ငုံထားလိုက်လေ၏။

ဝက်ကြီးသည် ပြန်ချိန်တန်၍ ပတ္တမြားရှိရာ နေရာသို့လာသော် ပတ္တမြားကို ရှာမတွေ့တော့သဖြင့် အမျက်ဒေါသ လွန်စွာဖြစ်၍ သဖန်းမြစ်ကို အစွယ်ဖြင့် ထိုးဆွဲရှာဖွေနေတော့သည်။

ထိုအချိန်၌ ပတ္တမြားကို ငုံထားသော သေနံလျင်သည် ပတ္တမြားတန်ခိုးဖြင့် စွမ်းအားထက်မြက်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပင်ကို ဘုန်းသမ္ဘာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ခွန်အား ဗလကြီးခြင်းတို့ကြောင့် သဖန်းပင်ကြီးကို နုတ်သည်။ ၎င်း သဖန်းပင်လုံးဖြင့် ဝက်ကြီးကိုထမ်း၍ တောထဲသို့ ဝင်ခဲ့လေတော့သည်။

ဝက်ကြီးကို သေနံလျင် သယ်ဆောင်သွားသည့် လမ်းကို နောင်တွင် ဝက်သတ်တံခါးဟု အမည်တွင်လေသည်။

ပက်ကိုမျက်၍ သွေးများမြင်ရာအရပ်ကိုမူ မှန်ဘာသာဖြင့် ကျိုက်ဖန်အုံ ဖြစ်သည်။ မြန်မာဘာသာဖြင့် ဘုရားနီကုန်းဟု ခေါ်တွင်သည်။ ဝက်ကြီးအား မီးကင်စားရာအရပ်

သိဒ္ဓိရင် ဝက်ကြီးပုံ

ကို မွန်ဘာသာဖြင့် အထင်ကလိတ်ဟု ခေါ်၏။ မြန်မာဘာသာဖြင့် ဝက်ကင်ရာအရပ်ဟု ခေါ်ဆိုသည်။

သေနလျင်သည် ပတ္တမြားပျံကို ရရှိ၍ -

“ငါသည် လူသားဖြစ်သည်။ တောထဲ၌ အစဉ်အပြဲ နေထိုင်နိုင်မည်မဟုတ်။ လူသူရှိရာ နေထိုင်ရာအရပ်သို့ သွားမှ သင့်တော်မည်” ဟု စိတ်တွင် ကြံစည်စိတ်ကူးနေလေသည်။

မည်သည့်အရပ်သို့သွားလျှင် ကောင်းမည်ကို တွေးမိပြီး လှမ်းမျှော်ကြည့်သောအခါ၌ ရန်အောင်မြင်ကုန်းတွင် တလူလူထွက်နေသော မီးခိုးများကို မြင်တွေ့လေ၏။

ထိုကာလ၌ သီဟဒီပကျွန်းတွင် ရန်အောင်မြင်ကုန်းကျိုက်ဒေဝရင်းကုန်း၊ ကျိုက်ဒေဝင်းကုန်းဟူ၍ ကုန်းသုံးကုန်းရှိပြီး ရသေ့ညီနောင်သုံးပါး ထိုကုန်းပေါ်၌ တစ်ပါးစီ အသီးသီး သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် သိကြားဘုံရှိ သိကြားမင်းသည် -

“ငါသည် ပုဏ္ဏားမျိုးရိုးဖြစ်စဉ်ကာလတွင် တော်စပ်ခဲ့ကြသော ငါ၏ညီငယ် သုံးဦးတို့သည် ယခုအခါတွင် ဘယ်အရပ် ဘယ်ဒေသတွင် ရောက်ရှိ၍ ဘာတွေဖြစ်နေကြသနည်း”

ဟု သိကြားဘုံမှ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရှုသော် အထက်ပါ ရသေ့ညီနောင်သုံးပါး ဖြစ်နေကြောင်းကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ လူယောင်ဖန်ဆင်းကာ ပထမဦးစွာ ရန်အောင်မြင်ကုန်း၌နေသော အသက် ၈၀ ကျော်ပြီဖြစ်သည့် ရသေ့ကြီးထံ သွားရောက်၍ -

“အရှင်ရသေ့၊ ဤတောအရပ်တွင် နေရသည်မှာ စိတ်ချမ်းသာပါ၏လော။ အဘယ်ကဲ့သို့သော အလိုဆန္ဒများ မပြည့်စုံဘဲ ရှိနေပါသနည်း” ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ရှင်ရသေ့သည် -

“ငါသည် မီးအလိုရှိတိုင်း ထင်းကိစ္စအတွက် ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းဖြစ်ရသည်” ဟု ဆိုသော် သိကြားမင်းမှ -

“ရှင်ရသေ့... ထင်းအလိုရှိပါက ဤစားမကို စေခိုင်းလော့” ဟုဆိုကာ စားမကို ပေးလှူပြီး သိကြားဘုံသို့ ပြန်သွားလေ၏။

ထို့နောက် ဒုတိယအကြိမ် ကျိုက်ဒေဝရင်းကုန်း၌ သီတင်းသုံးနေသော ရှင်ရသေ့ထံ သွားရောက်ကာ ရှေး

နည်းတူ မေးမြန်းသည့်အခါတွင် ရှင်ရသေ့မှ “ငါကား ကုတ်ဟီးချောင်းဆိုးရောဂါဖြစ်နေ၍ ထိုရောဂါအတွက် နွားနို့၊ ထောပတ်တို့ကို အလိုရှိသည်”

ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုအခါ သိကြားမင်းမှ -

“ဤမြူတာအိုးသည် နွားနို့ ထောပတ်တို့ကို အလိုရှိသမျှ ရနိုင်၏။ ရန်သူနှင့် ကြုံတွေ့ပါကလည်း မြူတာအိုးကို မှောက်လိုက်သည်ရှိသော် မြစ်ကြီးဖြစ်သွားမည်”

ဟုဆိုကာ မြူတာအိုးကို ပေးလှူခဲ့လေ၏။ ၎င်းနောက် တတိယအကြိမ်မြောက် ကျိုက်ဒေဝရင်းကုန်း၌ သီတင်းသုံးနေသော ရှင်ရသေ့ထံ သွားရောက်၍ ရှေးနည်းတူ မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ရှင်ရသေ့သည် “ငါမှာ ဇာခြားသော ဟေးအန္တရာယ်မရှိ။ အနောက်မြောက်ထောင့် ဝါးရုံ၌ နေထိုင်သော ဆင်တို့သည် ငါ့အား အမြဲတမ်း လာရောက်နှောင့်ယှက်သဖြင့် ကောင်းစွာပအိမ်စက်ရသ် ဆင်းရဲပင်ပန်းလှ၏” ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုအခါ သိကြားမင်းမှ “ရှင်ရသေ့ ဤစည်ငယ်ကို တီးခတ်လိုက်လျှင် စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အမြောက်အများ ထွက်ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။ ရန်သူဟူသမျှ ပြေပျောက်အောင် တိုက်ခိုက်နိုင်မည်ပေးလိမ့်မည်။ ဤစည်ငယ်ကို အသုံးပြုလော့”

ဟုဆိုကာ စည်ငယ်ကို ရသေ့ကြီးအား ပေးလှူပြီး သိကြားမင်းသည် သိကြားဘုံမိမိနန်သို့ ပြန်သွားလေတော့သည်။

ငသန်လျင်သည် တလူလူထွက်နေသော မီးခိုးများကို မြင်တွေ့သောကြောင့် ပတ္တမြားကိုင့်၍ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် လာခဲ့ရာ ပထမဦးစွာ ရန်အောင်မြင်ကုန်းရှိ ရသေ့ထံသို့ ရောက်ရှိလေ၏။ ကောင်းကင်မှ ပျံသန်းလာသော ငသန်လျင်ကိုမြင်သော် ရှင်ရသေ့မှ -

“အသင်ကား လူလော၊ နတ်လော၊ ဘီလူးလော” ဟု မေးမြန်းလေ၏။

“ကျွန်ုပ်သည် လူသားစစ်စစ် ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်ရသေ့ထံတွင် ဆည်းကပ်နေထိုင်လို၍ ခွင့်ပြုပါ” ရန် ငသန်လျင် လျှောက်ထားလေ၏။ ထိုအခါ ရှင်ရသေ့သည် ငသန်လျင်အား နေထိုင်ခွင့်ပြုလိုက်လေ၏။ အနေကြာလာသောအခါ

သေနလျင်သည် ရှင်ရသေ့ထံ၌ရှိသော ဓားမအစွမ်းကို ကောင်းစွာ သိမြင်၍ လိုချင်တပ်မက်စိတ် ဖြစ်ကာ -

“ရှင်ရသေ့ ကောင်းကင်ဘုံ ပျံသန်းနိုင်ပါ၏လော”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

ထိုအခါ ရှင်ရသေ့မှ “ငါသည် ဈာန်မရသေး၍ ကောင်းကင်မပျံနိုင်”

ဟုဆိုသော် ငသန်လျင်သည် ပတ္တမြားကိုငုံ၍ ကောင်းကင်သို့ ပျံပြလေ၏။ ရှင်ရသေ့သည် ပတ္တမြား၏ အစွမ်းကိုသိမြင်၍ “ငါ့အား ပတ္တမြားကိုပေးပါလော့။ ရှင် ရသေ့နှင့်သာ ထိုက်တန်သည်”ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ငသန် လျင်မှ -

“ပတ္တမြားကို အလိုရှိပါက ဓားမနှင့်လဲမည်”ဟု

ဆို၏။ ရှင်ရသေ့သည် သဘောတူပြီး ပတ္တမြားနှင့် ဓားမကို လဲလှယ်လိုက်လေ၏။ ငသန်လျင်သည် ဓားမကိုရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် “ရသေ့၏လည်ကိုဖြတ်ချေ”ဟု ဓားမကို စေ ခိုင်းလိုက်သည်အတွက် ရှင်ရသေ့ သေရရှာလေ၏။

ရှင်ရသေ့သေသော် ငသန်လျင်သည် ပတ္တမြားနှင့် ဓားမကို ဝိုင်ဆိုင်ပြုဖြစ်၍ ပတ္တမြားကိုငုံကာ ကျိုက်ဓေးပရင်း ကုန်းရှိရာသို့ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ပျံခဲ့လေ၏။

ကျိုက်ဓေးပရင်းကုန်းသို့ ရောက်သောအခါ ထိုကုန်း ရှိ ရသေ့ကြီးထံ၌ ရှေးယခင်နည်းတူ ချဉ်းကပ်ပြီး နေထိုင် ခွင့်ပြုပါရန် လျှောက်ထားပြီး နေခွင့်ရ၍ အနေကြာလာ သော် ရှင်ရသေ့ထံ၌ရှိသော မြူတာအိုးအကြောင်းကို သိရ ပြန်၍ ရှေးနည်းအတိုင်း ပတ္တမြားနှင့် လဲလှယ်ကာ ရသေ့ကို သတ်ပြီးသော် ပတ္တမြားကို ပြန်ယူပြီး ကျိုက်ဓေးဝန်း၌ သီတင်းသုံးနေသော ရှင်ရသေ့ထံသို့ သွားလေတော့သည်။

ကျိုက်ဓေးဝန်းသို့ ရောက်ပြန်သော် ရှင်ရသေ့ထံ၌ရှိ သော စည်ငယ်၏ တန်ခိုးသတ္တိကို သိလေသော် ရှေးနည်း တူ ပတ္တမြားနှင့် လဲလှယ်၍ ရသေ့ကို သတ်လေ၏။

ရှင်ရသေ့သုံးဦးတို့၏ အသုံးအဆောင်များဖြစ်သော (၁) ဓားမ၊ (၂) မြူတာအိုး၊ (၃) စည်ငယ်တို့ကို သယ် ဆောင်ကာ မိမိမွေးဖွားရာ ဇာတိအရပ်ဖြစ်သော မိဘများရှိ ရာ ဘုရားကြီးရွာသို့ ပြန်ခဲ့လေတော့သည်။

သန်လျင်ရာဇဝင်တွင် ပါဒဖြန့်၍ စိုးစံတော်မူသော အရိန္ဒရာဇာမင်းသည် မင်းကျင့်တရားဆယ်ပါးနှင့် မညီညွတ်

သာသနာတော်ကိုလည်း မချီးမြှောက် မစောင့်ရှောက်၊ ရှေး မင်းတို့၏ထုံးစံကိုလည်း မကျင့်ကြဘဲ ရှိ၏။ သမ္မာဒေဝနတ် တို့ကိုလည်း ပူဇော်ပသခြင်းမပြု။ သို့ဖြစ်၍ ထီးဖြူစောင့်နတ် သည် လူအသွင်ဖန်ဆင်း၍ ငသန်လျင်ရှိရာအရပ်သို့ ရောက် လာပြီးလျှင် -

“အသင်သည် ဘုန်းသမ္ဘာနှင့် ပြည့်စုံ၍ ပါရမီ အတတ်ပညာများနှင့် ပြည့်စုံပြည့်ဝသည်။ မင်းပြုနိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိရှိသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ပါဒဖြူကို သိမ်းပိုက်အုပ် ချုပ် မင်းလုပ်ပါလော့”ဟု တိုက်တွန်းပြောဆိုလေ၏။

ငသန်လျင်သည် ထီးဖြူစောင့်နတ်မင်း ပြောကြား သည့်စကားကိုကြားသော် ၎င်း၏ အမိအဖ နှစ်ပါးအား ပါဒမင်းထံ စေလွှတ်၍ ထီးနန်းကို တောင်းစေ၏။

ငသန်လျင်၏ အမိအဖတို့သည် သားဖြစ်သူ ငသန် လျင် စေခိုင်းသည်အတိုင်း မလွန်ဆန်ရဲ၍ ပါဒဖြူသို့ သွား ရောက်ခဲ့သော်လည်း နန်းတွင်းသို့ မဝင်ရဲသဖြင့် နန်းတော် တံခါးဝမှနေပြီးလျှင် မိမိတို့၏သား မှာထားသည့်အတိုင်း ဟစ်အော်ကြွေးကြော်နေလေ၏။

ပါဒမင်းကြားသော် မျူးမတ်မိုလ်ပါများအား ငသန် လျင်၏ မိဘနှစ်ပါးကို ရိုက်ပုတ်နှင့်ထုတ်စေလေ၏။ ငသန် လျင်၏ မိဘများသည် ရိုက်ပုတ်နှင့်ထုတ်လိုက်သဖြင့် ငိုယို၍ ပြန်လာပြီးလျှင် သားဖြစ်သူအား ပြောကြားသောအခါ ငသန်လျင်သည် ဒေါသအမျှန်ဖြစ်ရကား သူ့ကိုယ်တိုင် ပါဒမင်းအား စစ်တိုက်ရန် ထွက်ခဲ့လေ၏။

ပါဒဖြူတံခါးသို့ ရောက်သောအခါတွင် “ထီးနန်းကို ပေးအပ်မည်လော၊ စစ်ကိုတိုက်မည်လော”

ဟု ငသန်လျင်မှ ပါဒမင်းအား ကြွေးကြော်လေ၏။

ပါဒမင်းကြားလေသော် အမတ်ကြီးတစ်ဦးအား စစ် သည်မိုလ်ပါ ငါးရာနှင့်တကွ စေလွှတ်၍ ငသန်လျင်အား ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ရန် အမိန့်ပေးလေ၏။ အမတ်ကြီးသည် ဘုရင်မင်းမြတ်စေခိုင်းသည့်အတိုင်း ငြို့ပြင်ထွက်၍ ငသန် လျင်ကို ဖမ်းဆီးလေတော့သည်။

ဤတွင် ငသန်လျင်မှ အသင့်ယူဆောင်လာသော စည်ငယ်ကို တီးခတ်လိုက်ရာ စစ်သည်မိုလ်ပါများစွာ ထွက် လာပြီး တစ်ဖက်ရန်သူများကို ချေမှုန်းတိုက်ခိုက်လေတော့ သည်။

ထိုအကြောင်းကို ပါဒမင်းကြားသော် ဒေါသအမျက် ထွက်ကာ ၎င်းကိုယ်တိုင် စစ်သည်အင်အားများစွာတို့ကို စုစည်း၍ ငသန်လျှင်ကို တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။ ထိုအခါ ငသန်လျှင်သည် ပါဒစစ်သည်များရှိရာသို့ မြို့တာအိုးကို သွန်မှောက်လိုက်ရာတွင် မြစ်ကြီးတစ်စင်း ချက်ချင်းဖြစ်သွားပြီး ထိုမြစ်ကြီးက တစ်ဖက်ရန်သူများအား တားဆီးထားလေတော့သည်။

ထို့နောက် ငသန်လျှင်သည် "ငါသတိမေ့လျော့နေချေပြီ" ဟု ဆိုကာ သတိဝင်လာပြီး ၎င်းထံ၌ ကျန်ရှိနေသော ဓားမကို ရန်သူများထံ စေလွှတ်လိုက်ပြီး ပါဒမင်း၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်စေသည်။

ပါဒမင်း နတ်ရွာစံသော် ငသန်လျှင် ထီးနန်းရသည်။ ငသန်လျှင်သည် "ငါသည် ဤပါဒမြို့၌ နေသည်ထက် ပတ္တမြားရရာအရပ်၌ မြို့တည်ထောင်၍နေသော် သင့်တော်မည်" ဟု ကြံစည်စိတ်ကူးမိသည်။

စိတ်ကူးကြံစည်သည့်အတိုင်း သီဟဒိပကျွန်းရှိ ပတ္တမြားရရာအရပ်၌ ခြင်္သေ့သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ မြို့တည်ထောင်ပြီးလျှင် ထီးနန်းစိုက်ထူ၍ အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်တော်မူသည်။

ထိုနေ့ပူစ၍ ၎င်း၏အမည်ကို သန်လျှင်မင်းဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။

မြို့ကိုလည်း သန်လျှင်မင်းတည်ထောင်သည်ကို အစွဲပြု၍ သန်လျှင်မြို့ဟု ခေါ်ဝေါ်သပုတ်ကြလေ၏။

ထို့နောက်တွင် ငသန်လျှင်၏ သန်လျှင်မင်းသည် သီဟဒိပကျွန်းတစ်ဝိုက်၌ ဘုရားငါးဆူကို တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

(၁) ဓားမကိုရသောအရပ်၌ မွန်ဘာသာအားဖြင့် ကျိုက်ပိသုံမနီ မြန်မာဘာသာဖြင့် ရန်အောင်မြင်ဘုရား၊ ယခု (မြို့ဟောင်းအလယ်ရပ်ကွက် ဆင်ကျုံးပိုင်းတွင် တည်ရှိသည်)

(၂) မြို့တာအိုးရသောအရပ်၌ မွန်ဘာသာဖြင့် ကျိုက်ဒေးပရင်း မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေလျှဉ်ဘုရား ယခု (အောင်ချမ်းသာရပ်ကွက် ခရိုင်ပြည်ခိုင်ဖြိုးရုံး၏ အနောက်ဘက်ရှိ သီဟိုဠ်ကျောင်းဘုရားဟု ခေါ်၏။

(၃) စည်ငယ်ရသောအရပ်၌ မွန်ဘာသာဖြင့် ကျိုက်မယဂေ မြန်မာဘာသာဖြင့် စည်ငယ်ဘုရား ယခု (ကျိုက်

ဒေးဝဆွဲ အမည်ဖြင့် သန်လျှင်ကျိုက်ခေါက်စေတီအနီး၌ တည်ရှိသည်။)

(၄) ပါဒမင်း ဦးခေါင်းဖြတ်ရာအရပ်၌ မွန်ဘာသာဖြင့် ကျိုက်မြတ်စပ်တနော် မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြာသာဒ်ဘုရား ယခု(ကျောက်တန်းမြို့ မင်းကျောင်းစာသင်တိုက်အနီး၌ တည်ရှိသည်။)

(၅) ဝက်ကြီးကိုဖျက်ရာအရပ်၌ မွန်ဘာသာဖြင့် ကျိုက်ဖရီအုံ မြန်မာဘာသာဖြင့် ဘုရားနီဘုရားကို တည်ထားကိုးကွယ်သည်။

ဘုရားနီ ဘုရားသည် သန်လျှင်မြို့ သောက်တော်တွင်းရပ်ကွက်အတွင်းရှိ ရထားသံသပ်းတစ်ဖက်တွင် ဘုရားနီဘုရားခေါ် ပတ္တမြားမာန်အောင်သိဒ္ဓိရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို တည်ထားကိုးကွယ်သည်။

ပါဒမင်း၊ ရသေ့ သုံးပါးနှင့် ဝက်ကြီး ငါးဦးကို သတ်မိသည့်အတွက် ဘုရားငါးဆူကို တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သည်။

သန်လျှင်မြို့ကို ငသန်လျှင် စတင်တည်ထောင်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခဲ့ရာ ဘောဂသေနမင်းလက်ထက်တွင် မင်းဆက်ပြတ်ခဲ့သည်။ သန်လျှင်မင်းဆက်သည် နောက်ဆုံးဘောဂသေနမင်းအထိ မင်းဆက် ၁၃ ဆက်ရှိသည်။ ဘောဂသေနမင်းသည် ရှင်မွေးမွေး (၈) ရှင်မွေးလွန်း၏ ဖခမည်းတော် ဖြစ်သည်။ ပါဒမြို့နှင့် သန်လျှင်မြို့ နှစ်ရပ်ပေါင်း သည်ရှိသော် မင်းဆက် ၃၆ ဆက်ရှိသည်။

ငသန်လျှင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဘုရားနီဘုရားခေါ် ပတ္တမြားမာန်အောင် သိဒ္ဓိရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးသည် နှစ်ပေါင်းကြာလာသည်နှင့်အမျှ သက်တမ်းကြာလာသောအခါ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် ပြိုပျက်ယိုယွင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော ဘုရားနီဘုရားပျက်ကြီးဆီသို့ ပထမဦးစွာ ရောက်ရှိလာသူသည် လွယ်အိတ်တစ်လုံးဖြင့် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်သည်။ ဘုရားနီဘုရားပျက်ကြီးကို သောက်တော်တွင်းရပ်ကွက်အတွင်းရှိ ရပ်ကွက်သူရပ်ကွက်သားများဖြင့် စုပေါင်း၍ အုတ်တစ်ချပ်၊ သဲတစ်ပွင့်ပမာ နိုင်ရာတာဝန်ယူကာ စည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့် ဘုရားတည်ခွင့် ရကြသည်။

နီး၌

သာ

ဘစ်

တိုက်

ဖြင့်

သည်

ဘက်

ရား

ပွဲတံ

ကို

ယယ်

အုပ်

ပင်း

ဆုံး

ည်။

မ၏

ရပ်

နီး

တံ

ကြာ

င်း

ဦး

စ်

ဦး

ယူ

နှင့်

ဘး

ပြီးစီးအောင်မြင်သည်အထိ ဘုရားတည်ပြီးသွား
သောအခါ ထိုဘုန်းကြီးမရှိတော့ချေ။ ဆိုရလျှင် ...

၎င်းဘုန်းကြီးသည် သာသနာပြုရန် လာသော
ဘုန်းကြီးဖြစ်သည်။ မူရင်းနေရာသို့ ပြန်ကြွသွားသည်လား။
အခြားနေရာသို့ သာသနာပြုရန် ကြွသွားသည်လား မဆို
တတ်ချေ။

များမကြာမီ အချိန်အတွင်းမှာပင် ရသေ့လေးငါးပါး
ရောက်ရှိလာသည်။ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် သာသနာပြုလုပ်ငန်း
များ လုပ်ကိုင်သွားကြသည်။ (ဘုရားတည်ပြီး ပြုပြင်မွမ်းမံ
ပြီးဖြစ်၍ ထူးထူးခြားခြား မရှိချေ။ နေ့စဉ်တွင် သီရသည့်မှာ
ဘုန်းကြီး၏တပည့်များဟု သိရသည်။

အချိန်တို့သည် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ရွှေဘိုကျောင်းဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍကနှင့် မင်း
ကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဦးဝဏ္ဏသီရိတို့ တိုင်ပင်ပြောဆိုပြီး
ဆရာကြီးဦးဘဌေးကို ဘုရားနိဘုရားတွင် သာသနာအကျိုး
များ ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ပေးထားရှိခဲ့သည်။ ဆရာကြီး
ဦးဘဌေးသည် ဘုရားနိဘုရားတွင် နေစဉ်ကာလ မကွယ်
လွန်မီအချိန်ထိ တစ်ပိုင်တစ်နိုင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ
နှစ်ပေါင်း ၃၀ နီးပါးမျှ လုပ်ကိုင်ခဲ့လေ၏။

ဆရာကြီးဦးဘဌေး မကွယ်လွန်မီ ဦးဘဌေးနှင့်အတူ
ရယက ဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်သူနှင့် ရွှေဘိုကျောင်းဆရာတော်
ဦးသုမနတို့အိ ရှေ့မှောက်တွင် လက်ရှိ အောင်တော်မူ
ဘုရားဖြူဘုရား ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ ဦးတင့်လွင်ကို ဘုရား
နိဘုရားကြီးကို ဆက်လက်၍ သာသနာ့အကျိုးများ ဆောင်
ရွက်နိုင်ရန် ၃-၁၂-၂၀၀၇ ရက်တွင် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ခဲ့ပါ
သည်။

၂၇-၁၂-၂၀၀၇ ရက်တွင် အတွင်းရေးမှူး၊ တွဲဖက်
အတွင်းရေးမှူး၊ ဘဏ္ဍာရေးမှူး၊ စာရင်းစစ်အပါအဝင် အဖွဲ့
ဝင်ပေါင်း ၃၀ ဖြင့် အသစ်ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။

ဘုရားဖြူ၊ ဘုရားနိ ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင့်လွင်နှင့်
အဖွဲ့သည် ဘုရားနိဘုရားကြီး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ရည်သန်
၍ အားကြီးမာန်ဇာတ် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ အစဉ်
မပြတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော ဒုတိယတံတိုင်းကြီးများ၊ ၎င်း
ပြင်ပတော်များ သာသနိက အဆောက်အဦးများကို အလှူ

ရှင်များ၏ ကောင်းမှုဖြင့် အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်မွမ်းမံနိုင်
ခဲ့သည်။

ဤသို့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်
လည်း ယခင်အဖွဲ့သားများနှင့်အတူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည့်
အတိုင်း ယခုအချိန်ထိ လစဉ်လတိုင်း ဝိဋ္ဌာန်ဝင်မြဲ ဝင်နေဆဲ
ဖြစ်သည်။

ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင့်လွင်လက်ထက်တွင် ဘုရားနိ
ချောင်းကြီးကို ဖြတ်ကူးသော တံတားသစ်ကြီး ပေါ်ထွက်
လာခဲ့သည်။ ၎င်းတံတားသစ်ကြီးကို ရာစသောက်ရေသန်
ဦးမောင်မောင်တို့မှ တစ်ဦးတည်းအလှူရှင်အဖြစ် လှူဒါန်းခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်။

ပထမရင်ပြင်၊ ဒုတိယရင်ဖြူ၊ မဟာရတံတိုင်း၊
လျှောက်လမ်း၊ မှန်ဦးတို့သည် အလှူရှင်များ၏ စေတနာ
သဒ္ဓါမွမ်းအားများကြောင့် ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

သဗ္ဗ၊ သိဒ္ဓိ၊ မုနိ၊ ဘုရားတန်ဆောင်းတော်ကြီးနှင့်
ဆန်းစတားပြက္ခဒိန်မှ တစ်ဦးတည်းအလှူရှင်အဖြစ် လှူဒါန်း
သော တန်ဆောင်းတော်ကြီးနှစ်လုံး ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

ယခု လက်ရှိအချိန်တွင် သဗ္ဗ၊ သိဒ္ဓိ၊ မုနိ ဘုရား
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ထီးကျစေတီတော်
ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဘုရားရုပ်ပွားတော်ကြီးနှင့် လက်ဝဲရံ
လက်ယာရံ ရှင်သီဝလီရဟန္တာမြတ်ကြီးနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တ
ရဟန္တာမြတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး
နှင့် ပထမဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘာဘာဘိုးမင်းခေါင် နှစ်ပါးတို့
သည်လည်းကောင်း၊ နဂါးရုံဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ လဲ
လျောင်းတော်မူဘုရားကြီးသည်လည်းကောင်း၊ သန်လျင်
မင်းတြားကြီး ရုပ်တုသည်လည်းကောင်း၊ သာသနာစိုက်ထူ
မည့် ကြာပွင့်ကြီးသည်လည်းကောင်း၊ ဝက်ကြီးကိုလည်း
ကောင်း၊ အလှူရှင်များ၏ စေတနာသဒ္ဓါအားတို့ဖြင့် အောင်
မြင်ပြီးစီးခဲ့ပါပြီ။

ပေ ၅၀၊ ပေ ၂၀ အကျယ်ရှိသော တန်ဆောင်း
တော်ကြီးကိုလည်း ဦးကျော်ဝင်း+ဒေါ်အေးအေး မိသားစုမှ
မတည်ပြီး အခြားအလှူရှင်များနှင့်အတူ ကောင်းမှုပြု၍
ဆောက်လုပ်ပြီးစီးနေပြီ ဖြစ်သည်။

အလှူရှင်များကောင်းမှုဖြင့် ပေါင်းစုကာ ရပ်တော်မူ
ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးနှင့် ပန်းပေါင်းစုံစေတီတော်ပြင်

လည်း တည်ထားကိုးကွယ်ပြီး ဖြစ်သည်။

ဘုရားဖြူ၊ ဘုရားနီ ဘုရားဂေါပက ဦးတင့်လွင် လက်ထက်တွင် ၇-၄-၂၀၀၈ ခုနှစ်မှစတင်၍ ဘုရားနီ ဘုရားခေါ် ပတ္တမြားမာန်အောင် သိဒ္ဓိရှင်စေတီတော်မြတ် ကြီးကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာဖြင့် ဘုရားပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ယခုနှစ် ကျင်းပလျှင် ၁၀ ခုနှစ်တင်းတင်းရှိပြီဖြစ်ပါ သည်။ ဇာတ်ပွဲများ၊ ရုပ်ရှင်ပွဲများ၊ ထည့်သွင်း၍ စည်ကား စွာကျင်းပခဲ့ပါသည်။ မေပွဲ၊ ရွှင်ပွဲများအပြင် ပွဲတော်ရက် အတွင်းမှာပင် နိဗ္ဗာန်ဈေးပွဲတော်ကိုလည်း ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်အောင် ခုနစ်စဉ် စည်စည်ကားကား ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။

၎င်းပွဲတော်ရက် မနက်ပိုင်းတွင် ဦးတင်မောင်ဆွေ+ ဒေါ်အေးအေးနိုင် မိသားစုများဖြစ်ကြသော နိုင်မျိုးအောင် မုန့်ဖိုမှ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ် ကိုးပါးကို ဒါတဗ္ဗဝတ္ထုအစု စုတိုဖြင့် မုန့်ဟင်းခါးဆွမ်းကပ်လှူပြီး ခုနစ်ရက်သားသမီး အားလုံးကိုလည်း မုန့်ဟင်းခါးဖြင့် ငည့်ခံကျွေးမွေး၍ စတုရီ သာပြုခဲ့ကြသည်မှာ ခုနစ်စဉ်နှစ်တိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားနီဘုရားခေါ် ပတ္တမြားမာန်အောင်သိဒ္ဓိရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီးအတွက် သာသနာ့အကျိုးများ အဘက် ဘက်မှဆောင်ရွက်နိုင်ရန် သဒ္ဓါပေါက်၍ လာရောက်လှူဒါန်း ကြသော အလှူရှင်များစွာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

ထပ်မံ၍ ဘုရားနီဘုရားကြီးအတွက် သဒ္ဓါပေါက်၍ လာရောက်လှူဒါန်းချင်သော အလှူရှင်များ ရှိခဲ့ပါလျှင် ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင့်လွင်ထံ၌လည်းကောင်း၊ ရာဇသောက် ဧရသန်တွင်လည်းကောင်း၊ ဦးမြင့်လွင်ထံ၌လည်းကောင်း၊ ဦးအောင်မင်းထွေး(စာရင်းစစ်)ထံတွင်လည်းကောင်း၊ လှူ ဒါန်းနိုင်ပါကြောင်း နိဗ္ဗာန်အကျိုးမျှော်ပြီး အသိပေးနှိုးဆော် လိုက်ရပါသည်။

ဘုရားနီ စေတီတော်မြတ်ကြီးအတွက် သဒ္ဓါပေါက် ၍ လာရောက်လှူဒါန်းချင်သော အလှူရှင်များရှိခဲ့ပါလျှင် နာယကဆရာတော် ဦးသုမန၊ ရွှေတိုကျောင်းဆရာတော်၊ ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးတင့်လွင်၊ ဦးကျော်သက်နိုင်၊ အတွင်းရေး မျိုးဦးမြင့်စင်၊ ဦးအောင်မင်းထွေး၊ စာရင်းစစ် ဦးမြင့်လွင်၊ ဦးကျော်ခင်၊ ဦးတင်မောင်ဆွေထံ၌သော်လည်းကောင်း၊ နာယကနှင့် အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ကာတွန်းမြင့်သိန်း၊

ဦးကျော်ဝင်း၊ ဦးစံအေး၊ ဦးဂျက်ဆင်၊ ဦးတင်လှ၊ ဦးလေး အောင်၊ ဦးအေးလွင်၊ ဦးသိန်းနိုင်၊ ဦးမျိုးအောင်၊ ဦးဝင်းမြင့် ဦး၊ ဦးခင်စိုး၊ ဦးအယ်တာ၊ ဦးထက်အောင်ဖြိုး၊ ဦးသိန်းတန် တို့နှင့် ကျန်အဖွဲ့များဆီသို့လည်း လှူဒါန်းနိုင်ပါကြောင်း နိဗ္ဗာန်အကျိုးမျှော်ပြီး အသိပေးနှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။

ဘုရားနီစေတီတော်မြတ်ကြီးအတွက်လည်းကောင်း၊ ဘုရားနီဘုရားပွဲတော်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်လည်းကောင်း၊ ထိပ်ဆုံးမှ နေရာယူ၍ လိုအပ်တာမှန်သမျှ အများဆုံး အကူ အညီပေးပြီး နှစ်စဉ်လှူဒါန်းကြသော အလှူရှင်များမှာ

ချမ်းမြေ့ပေတ္တာ အထူးကုဆေးရုံပိုင်ရှင် ဦးစော်ဝင်း၊ ဒေါ်မိမိတင်၊ သမီးအိမ်မွန်မွန်မိသားစု၊ ရာဇသောက်ဧရသန် မိသားစု၊ နိုင်မျိုးအောင်မုန့်ဖိုမိသားစု၊ ဦးမြင့်လွင်မိသားစုနှင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးအလှူရှင်များ အားလုံး အားလုံးအား လေးစားစွာဖြင့် အထူးကျေးဇူးတင် မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြု အပ်ပါသည်။

သမိုင်းက စကားပြောသော သေနံလျှင်နှင့် ဘုရားနီ ဘုရားသမိုင်း ဤတွင် အဆုံးသတ်လိုက်ရပါတော့သည်။

သုတိ အတ္တနိ ပရိဟရန္တု ...

မောင်လေးအောင်(သန်လျှင်)

၀၉-၁၁၁၂၂၀၀၈၆၇

ကျမ်းကိုး

မြန်မာ့အလင်း၊ ဦးဘရွှေရေး၊ ကျိုက်ခေါက်စေတီ တော်သမိုင်း၊ သန်လျှင်မြို့၊ ရာဇဝင် ထီးလွတ်မင်္ဂလာ ဩဘာစာတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ လမ်း ၅၀ နေ မြေပိုင်ရှင် လူဌေး၊ ဦးဘရှင်နှင့် လူဌေးကတော် ဒေါ်ခင်ညွန့် မိသားစု ကောင်းမှု။

သမိုင်းဝင်

တမုတ် ရှင်ပင် ရွှေဂူဘုရားကြီး

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)

လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ကျော် ၂၀၁၅ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က စာရေးသူမှာ မြန်မာနိုင်ငံ ကျန်းမာရေးမှူးအသင်း၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးအသင်းဥက္ကဋ္ဌ (ရုတိယသက်တမ်း) တာဝန်ယူခဲ့စဉ် မန္တလေးတိုင်း၊ ကျောက်ဆည်ခရိုင် ကျန်းမာရေးမှူးအသင်း လေးလပတ် ပုံမှန်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် ကျောက်ဆည်ခရိုင်အသင်းဥက္ကဋ္ဌ၏ ကူညီမှုဖြင့် ကျောက်ဆည်မြို့၏ အထင်ကရသမိုင်းဝင် 'တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီး'သို့

အတွင်းရေးမှူးနှင့်အတူ ရောက်ရှိဖူးမြော်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ ဖူးမြော်ရာတွင် ခေတ်သုံးခေတ် လက်ရာအဆင့်ဆင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များကို တွေ့ရှိရသဖြင့် စိတ်ဝင်စားမှု ရှိခဲ့ပါသည်။

သို့ရာတွင် ကျန်းမာရေးမှူးတာဝန် (မြို့နယ်/ခရိုင်/တိုင်း/ဗဟို)များကြောင့် မိမိစိတ်ဝင်စားမှုရှိခဲ့သည့် အဆိုပါ (ကျောက်ဆည်မြို့နယ်) သမိုင်းဝင် တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီး၏ သမိုင်းကြောင်းကို မရေးဖြစ်ခဲ့။ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်

ခေတ်တော်ကြီး လက်ရှိဖူးမြင်ရသော ကောင်းကင်ဂူခင်း

တပုထိုးတော်တော် အသင်းတော်တော်တော်

ရာ တွေ့ရှိရသော ဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော် ခေတ်သုံးခေတ် အဆင့်ဆင့် သုံးဆူ၊ နှစ်ဆူကို ဘုရားဆင်းဟုတော် တစ်ဆူတည်းတွင် တွေ့ရှိရသဖြင့် မှတ်တမ်းတင်တတ်ပုံရိုက် ပုံသိမ်းထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအချိန် ၂၀၁၈ ရောက်မှ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ကျော်က မိမိတွေ့ရှိဖူးမြော်ခဲ့ရသော အဆိုပါ ကျောက်ဆည် ဗြူနယ်၏ အထင်ကရသမိုင်းဝင် တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီး၏သမိုင်းကို မိမိနှင့် ရင်းနှီးဝင်မင်သော ဆရာဦးအေးသောင်း (ကျန်းမာရေးမှူး-ငြိမ်း၊ ကျောက်ဆည်)၏ ကူညီမှုဖြင့် မိုးကျောက်ဆည်)၏ သမိုင်းဝင် တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီး၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ (သမိုင်း)စာအုပ် ရရှိ၍ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၏ စာဖတ်သူ(ပြည်သူ)များ သိရှိ ဗဟုသုတရရှိစေရန် စာရေးသူ မိုး(ကျောက်ဆည်)၏ သမိုင်းစာအုပ်မှ သမိုင်းဝင် တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီး၏ သမိုင်း(အကျဉ်း)ကို ဖွဲ့ငြင်းပြုစုရေးသားပါသည်။

ဝန်ခံချက်

သမိုင်းဝင် တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီး အတ္ထုပ္ပတ္တိ (သမိုင်း)ကို ရေးသားပြုစုခဲ့သော စာရေးသူ မိုး(ကျောက်ဆည်)နှင့် စာအုပ်တွင်ပါရှိသော (တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီး တူးဖော်တွေ့ရှိမှုများအရ ခေတ်ကာလအချိန် သတ်မှတ်ခြင်းနှင့် လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ) ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ ရှေးဟောင်းသုတေသနနှင့် အမျိုးသားပြတိုက်ဦးစီးဌာန မန္တလေးဌာနခွဲ ဝတ်ယဉ်ကျေးရေးမှူး ဦးညိုမြင့်ထွန်း၏ စာတမ်းမူလည်း တူးဖော်တွေ့ရှိချက်သမိုင်း(အချို့)ကို ဖွဲ့ငြင်းပြု ကူးယူရေးသားတင်ပြမှုကို ခွင့်ပြုပါရန်နှင့် အတတ်နိုင်ဆုံး အများအယွင်းမရှိ(နည်း)စေရန် သတိထားရေးသားပြုစုခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်းနှင့် ရွှေဂူဘုရားကြီး သမိုင်းစာအုပ်ကို ရှာဖွေ၍ ပေးပို့သော ကျောက်ဆည်မြို့မှ ဆရာဦးအေးသောင်း (ကျန်းမာရေးမှူး-ငြိမ်း)အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

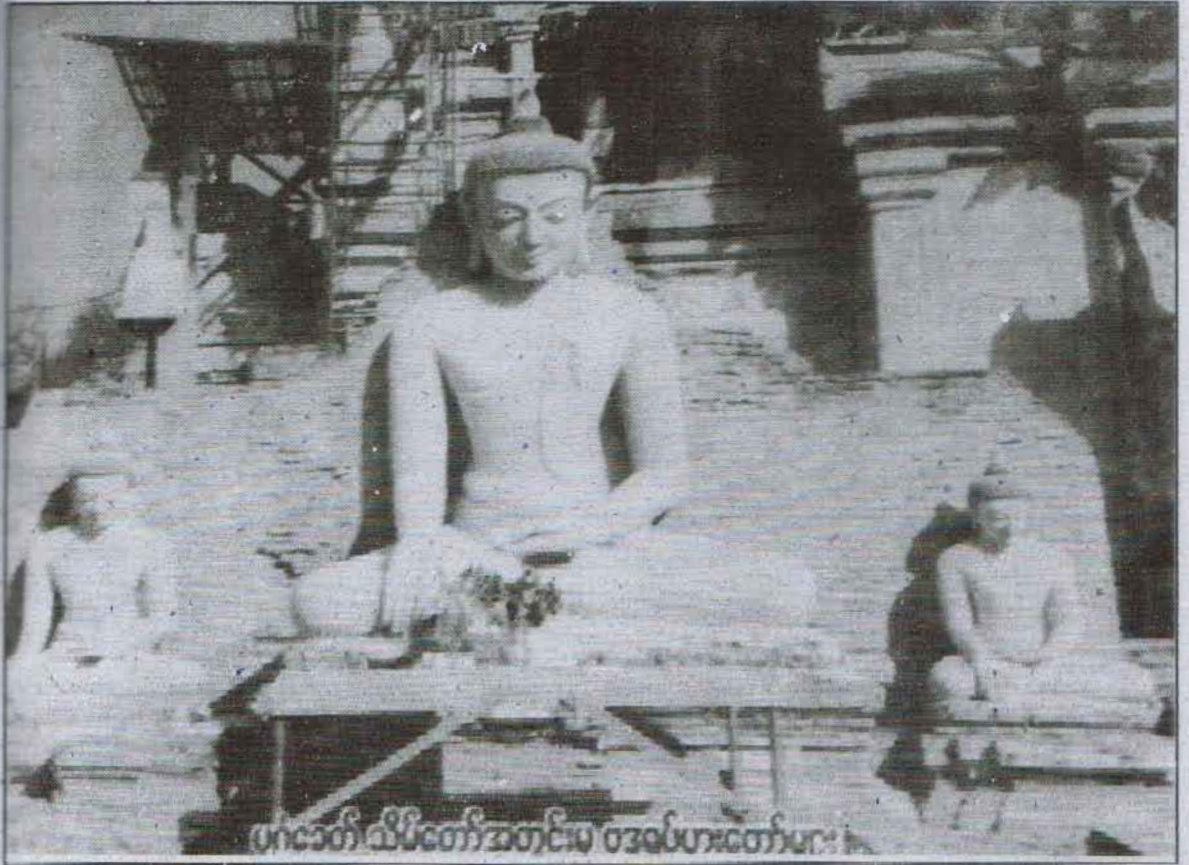
သမိုင်းဝင် တမုတ်ရှင်ပင် ရွှေဂူဘုရားကြီး(သမိုင်း)

(၁) တည်နေရာ

တမုတ်ရှင်ပင် ရွှေဂူဘုရား တည်နေရာမှာ မန္တလေးတိုင်း၊ ကျောက်ဆည်ခရိုင်၊ ကျောက်ဆည်မြို့နယ်၏ အနောက်ဘက် ခြောက်မိုင်ခန့်အကွာ ကျောက်ဆည်-တံတားဦး ကားလမ်းတောင်ဖက် (ကြောင်ပန်းကုန်း) (ညောင်ပင်စောက်)နှင့် (ငယ်တိုး)ကျေးရွာတို့၏ အလယ်တွင် တည်ရှိသည်။

(၂) နောက်ခံသမိုင်း

သက္ကရာဇ် ၄၇၄ ခုနှစ် နန်းတက်သော ပုဂံပြည်ရှင်အနော်ရထာမင်းလက်ထက် ပြည်သူများ ဝမ်းစာပြည့် (စားနပ်ရိက္ခာမူလုံစေရန်) နိုင်ငံရေးအတွက် ဆန်စပါးစိုက်ပျိုးနိုင်ရန် ကျောက်ဆည်ခရိုင် လယ်တွင်း သ ရွာသို့ လယ်ယာကန်ချောင်း၊ ဆည်မြောင်းများနှင့် နိုင်ငံ၏ နယ်နိမိတ်အရန်အတား (နယ်စပ်ကင်းမြို့) တည်ထောင်ရန် ရောက်ရှိစဉ်က မုဒြောကိုးဆူ၊ ဆပ်သွားကိုးဆူ၊ ဆည်ကိုးဆည်၊ ဂူကိုးလုံးခေါ် ရွှေဂူဘုရားကိုးဆူ တည်ထားခဲ့သော ဘုရားများအနက် တမုတ်ရှင်ပင် ရွှေဂူဘုရားတစ်ဆူ အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂံခေတ် သိမ်တော်အတွင်းမှ ဖာရမ်းဟူးတော်များ

ပုဂံခေတ်နှောင်းပိုင်း မြေး... ပုပတ်စည်သူမင်း
လက်ထက်တွင် ဘိုးတော်အနော်ရထာမင်း တည်ထားခဲ့
သော ပျက်စီးယိုယွင်းလျက်ရှိသည့် အဆိုပါဘုရားကြီး၏
မူလစေတီတော်ပုံ အထွတ်အထိပ်တွင် တစ်ထပ်ဂူဘုရား
ငယ်ကို ကွမ်းတောင်ပေါက်နှစ်ထပ် ဂူဘုရားအဖြစ် ပြုပြင်
ပြောင်းလဲ တည်ထားခဲ့သည်။ လိုဏ်ဂူအတွင်း၌ ဆင်းတု
တော်(အကြီး)၊ (အငယ်)များ၊ လိုဏ်ဂူအပြင်နံရံ၌ အနုစိတ်
ကနုတ်ပန်းများ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ၊ ကိန္နရာ၊ ကိန္နရီတို့၏ အရပ်
များနှင့် ကျေးဇူးတော်၊ တိရစ္ဆာန်ရုပ်ပုံမျိုးစုံတို့ဖြင့် အလှဆင်
ထားခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၆၈၇ ခုနှစ်ခန့်ကျင် ပင်းယဥစ္စနာမင်း
လက်ထက်တွင် အဆိုပါ စေတီတော်၊ သိမ်တော်၊ ဆင်းတု
တော်များကို ထပ်မံလှူဒါန်း ပုဂံရွှေစည်းစုံပုံတော်အသစ်
တည်ထားပူဇော်ခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၇၀၈ ခုနှစ်တွင် ပင်းယဆင်ဖြူရှင်ကျော်
စွာမင်း တမုတ်ရှင်ပင် ရွှေတူရားသို့ ရောက်ရှိပြီး ဘုရားကြီး
အတွင်း ဘုရားဝတ္ထုကမြေများ၊ အလုပ်အကြွေး ကျေးကျွန်
များ၊ လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်းကို မြေတိုက်အတွင်းရှိ ကျောက်စာ
တွင် တွေ့ရှိရသည်။ ခေတ်ကာလ ကြာရှည်သည်နောက်
ပိုင်းတွင် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှု အားနည်းခြင်းနှင့် သဘာဝဘေး
ဒဏ်များကြောင့် အဆိုပါ "ပင်းယခေတ်" စေတီတော်ကြီး
ပြိုကျပျက်စီး၍ ဘုရားကျန်းတော်တစ်ခုလုံး သစ်ပင်ချုံနွယ်
များ၊ တောကြီးသဖွယ် ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၇ ခုနှစ်တွင် ကျောက်ဆည်မြို့နယ်
ကြောင်ပန်းကျန်းရွာမှ ဦးဖံသွား၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် အဆိုပါ
ပြိုကျပျက်စီး သစ်ပင်ချုံနွယ်များ ဖုံးအုပ်နေသော ဘုရား
ကျန်းတော်ကြီးကို ရှင်းလင်းပြီး ဘုရားကျန်းတော်ကြီး၏
ထိပ်တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့် ၂၁ ပေရှိ စေတီငယ်တစ်ဆူကို

အသစ် ထပ်မံတည်ထားပူဇော်ခဲ့ကြသည်။

ယက္ခရာဇ် ၁၃၅၁ ခုနှစ်တွင် ကျောက်ဆည်မြို့နယ် သံဃာနာယက(ရွှေကျင်)ဆရာတော်များက “ငွေတွင်းတူး တော ရကျောင်းတိုက်မှ လက်ထောက်နာယကဆရာတော် အရှင်စန္ဒောဘာသ” ကို တမုတ်ရွှေဂူကျောင်းဆရာတော် အဖြစ် သတ်မှတ်၍ ဘုရားကြီး၏ ပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်းများကို စတင် အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ကြပြီး ၁၃၆၉ ခုနှစ် ဘုရားကြီးဘက်စုံပြုပြင်နိုင်ရေးအတွက် အမှုဆောင်ဂေါပကအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

ယင်းဂေါပကအဖွဲ့၏ တင်ပြလျှောက်ထားချက်များ အရ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီးအား ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနမှ ရှေးပုပျက် ပြန်လည်ပြုပြင်နိုင်ရေးအတွက် ခွင့်ပြုပေးချက်အရ သန့်ရှင်းရေးဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ အင်အားစွမ်းအား အနုစိတ်လက်ရာများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော မြောက်ဘက်မျက်နှာလှည့် နှစ်ထပ်အတွင်း စေတီတော်ကြီးနှင့်အတူ (အန္တဂူရုပ်ကြွတုရား) (အတွင်းအပြင်မှ ပုဂံခေတ် ပန်းတော့လက်ရာရုပ်ကြွများ၊ နံရံဆေးရေး ပန်းချီကားများ၊ ငါးရာငါးဆယ့်ဇာတ်သရုပ်ဖော် ဖောင်းကြွရုပ်ပုံများ၊ ရုပ်ပွားတော်များ၊ မုခ်တံကဲကုန်ပန်းပီပိုင်းများ အဆင့်ဆင့် ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

၁၃၆၇ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လမှစ၍ ကျောက်ဆည်မြို့ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်မှုဖြင့် မြို့နယ်သံဃာနာယက(ရွှေကျင်)ဆရာတော်များနှင့် အမှုဆောင်အဖွဲ့က ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများပြသနိုင်ရန် သမိုင်းပြတိုက်တည်ဆောက်ခြင်း၊ ရှေးဟောင်းလက်ရာများ မပျက်စီးစေရန် အပိုးတည်ဆောက်ခြင်း၊ အဝင်မုခ်ဦးများ တည်ဆောက်ခြင်းနှင့်အတူ ဘုရားဖူးများ လွယ်ကူစွာ သွားလာနိုင်ရန် အသွား/အပြန်လမ်းများဖောက်ပေးခြင်း၊ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနမှလည်း စေတီတော်ကြီး၏ ‘အနုစိတ်’ပန်းလက်ရာများကို သမိုင်းဝင်စာရင်းတွင် ထည့်သွင်းသတ်မှတ်နိုင်စေရန် ကြိုးစားလျက်ရှိကြသည်။

(၃) ဒလ္လာဖွယ် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ

စေတီတော်ကြီးအတွင်းပိုင်းတွင် ပုဂံခေတ်နောင်းပိုင်း ၁၂ ရာစုခေတ်လက်ရာ အရှေ့ပက်နှင့် အနောက်ဘက်

တွင် သမာပတ်ဝင်စားတော်မူဟတ် ‘ဈာနမုဒြာ’ဆင်းတုတော် နှစ်ဆူနှင့် တောင်ဘက်တွင် အနောက်သို့ ဦးခေါင်းပြုလျက် လျောင်းတော်မူဟန် ဆင်းတုတော်၊ မြောက်ဘက်တွင် ဘူမိဗဿပုဒြာ ဆင်းတုတော်များ မဟာပထဝီမြေထုကို သက်သေထူဟန် မပျက်ပစီး အကောင်းပကတိ တွေ့ရှိရပြီး အောက်ထပ် လိုဏ်ဂူအတွင်း၌ ပုံစံတူ ဆင်းတုတော်လေးဆူကိုလည်း ဖူးတွေ့နိုင်သည်။ အောက်ထပ်ရှိ ဆင်းတုတော်များ အနည်းငယ် ပျက်စီးမှုရှိ၍ ပြုပြင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ အောက်ထပ်အဝင်ထောင့် လေးထောင့်တွင် ‘ဈာနမုဒြာ’ဆင်းတုတော် ၁၂ ဆူနှင့် အပေါ်ထပ် မြောက်ဘက်မုခ်အဝင် အရှေ့နှင့်အနောက် နံရံများ၌လည်း ဈာနမုဒြာ ဆင်းတုတော် နှစ်ဆူတို့ကို ကြည့်ညှိပူဇော်နိုင်ရန် တွေ့ရှိရသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်မြောက်ထောင့်ဘက်ရှိ သိမ်တော်ကြီးအတွင်းမှ ဆင်းတုတော်များ၏ အောက်ခံပလ္လင်တော်များမှာ အထပ်သုံးထပ်ရှိပြီး အတွင်းဆုံးပလ္လင်တော်၏အထက်၌ ကြာမှောက်၊ ကြာလှန်များမှာ ပုဂံခေတ်လက်ရာ လောကနာထ(နန္ဒာ)ဘုရား ပလ္လင်တော်နှင့် ပုံစံတူသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ဆင်းတုတော်များမှာ ပျက်စီးယိုယွင်းနေသဖြင့် ယခင်ပုံစံအတိုင်း ထပ်မံပြုပြင်မွမ်းမံထားဟန်ရှိသည်။ ထို့အတူ စေတီတော်ကြီးအရှေ့မြောက်ဘက် နောင်တော်ကြီးစေတီအတွင်း၌လည်း မဟိုမဏ္ဍိုင်ကို နောက်မှီပြုတည်ထားသော ဆင်းတုတော်ကြီးမှာလည်း ပျက်စီးသွားသဖြင့် မူလ ပုဂံခေတ်ဦးလက်ရာ ပလ္လင်တော်ကိုသာ တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ထို့အတူ အဝင်ထောင့်လေးထောင့်ရှိ နံရံများတွင် အနည်းငယ်ပြုပြင်ထားသော ဈာနမုဒြာ ဆင်းတုတော်ငယ် ၁၂ ဆူကိုလည်း ဖူးတွေ့နိုင်သည်။

စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်တောင်ဘက်တွင် ပင်းယဥစ္စာမင်းကြီး၏ စည်းခုံပုံတူ လွှမ်းမင့်စေတီ၏ အထက်ခြမ်းပိုင်းကို လေ့လာနိုင်ပြီး စေတီတော်ကြီး၏အောက်၌ ပုဂံခေတ်စေတီ၏အတွင်းမဏ္ဍိုင်ကို ကျောခင်းကပ်မိုလျက် အတွင်းပိုင်းတွင် ပုဂံခေတ်လယ် ကျန်စစ်သားမင်း၊ အလောင်းစည်သူမင်း၊ ထီးလိုမင်းလိုမင်းတို့၏ ခေတ်လက်ရာများ အပြင်ပိုင်း၌ ၁၃ ရာစုခေတ်နောင်းပိုင်း လက်ရာများ ဖြစ်သော သုံးထပ် ဆင်းတုတော် နှစ်ထပ်ဆင်းတု

စုံများကိုလည်း ပူးတွဲနိုင်သည်။

(၄) အနုစိတ်လက်ရာကနုတ်ပန်းများ

ကွမ်းတောင်ပေါက် နှစ်ထပ်စေတီတော်ကြီး၏ အပြင်နံရံများတွင် အနုစိတ်အင်္ဂတေပန်းလက်ရာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော ၅၅၀ နိပါတ်တော်သရုပ်ဖော် ရုပ်ကြွကနုတ်ပန်းများ၊ မုခ်ဦးတံကဲများ၊ သစ်ပင်မျိုးစုံ၊ ပန်းမျိုးစုံ၊ တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံနှင့် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ ရုပ်ကြွ၊ ရုပ်ပုံများကို တွေ့ရပြီး အတွင်းနံရံ၊ မျက်နှာကျက်များတွင်လည်း အနုစိတ်(ပန်းမျိုး)လက်ရာများကို တွေ့ရှိနိုင်မှာဖြစ်သည်။

(၅) မုခ်ဦးဝင်ပေါက်များ

တပုတ်ရွှေတူဘုရားကြီး၏ ရှေ့မျက်နှာတွင် ပုဂံ နဂါးရုံ၊ အပယ်ရတနာ၊ နတ်ကြီးဂူ၊ ငါးမျက်နှာစေတီတို့တွင် တွေ့ရသည်။ ၁၁ ရာစုနှောင်းပိုင်းခေတ် ထက်ဝက်ခြမ်းတစ်ဝက် (Half Circle) စက်ဝိုင်းပုံ၊ ဂုံးပိုင်းမုခ်ဦးကို မူလက သိုလှ်ရှင် အနော်ရထာမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော် တစ်ထပ်ဂူဘုရား၏ လက်ကျန်အပိုင်းကို စေတီတော်ကြီး၏အောက်ယပ်တွင် တွေ့ရှိရနိုင်ပြီး အာနန္ဒာ၊ ကန်တော့ပလ္လင်၊ သဗ္ဗညု၊ ထီးလိုမင်းလို၊ စုဠာမဏိ စသော ဂူဘုရားများတွင် တွေ့ရသော ၁၂ ရာစုခေတ်၊ ထိပ်တွင်သပ် (Key Stone) ဂုံးချွန်မုခ်ဦးနှင့် ပုဂံမြို့ ဆုတောင်းပြည့်အုတ်ကျောင်းတွင် တွေ့ရသည့် ချွန်းအထွဋ်တင် ကြွေကွေးမပါသည့် တိမ်ညင်းပေါင်း သစ်သားအဆောက်အအုံ၏ အမွှမ်းပန်းများကဲ့သို့ အခြောက်ပြုလုပ်ထားသော ၁၂ ရာစုခေတ် မုခ်ဦးတို့ကို လေ့လာတွေ့ရှိနိုင်သည်။

(၆) ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ

စေတီတော်ကြီးဝန်းကျင် အရှေ့တောင်၊ အရှေ့မြောက်၊ အနောက်တောင်ထောင့်များတွင် ပုဂံခေတ်ဦးလက်ရာ စေတီတော်များမှ ကြွင်းကျန်သည့်စေတီတော်အုတ်မြစ် သုံးဆူနှင့် အနောက်မြောက်ဘက်တွင် ပုဂံခေတ်ဦးပိုင်းသိမ် တော်ဟောင်းအုတ်မြစ်နှင့် ပျူယာဉ်ကျေးမှု အုတ်ရိုးတန်းများ၊ အရိုးအိုးများနှင့်အတူ အနုစိတ်တစ်ထောင်ခန့် ရှေးဟောင်းရေတွင်းပုံကို တွေ့ရှိရသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်တောင်ထောင့်ရှိ သမိုင်းပြတိုက်တွင်လည်း အင်းဝခေတ် ဆင်ဖြူရှင်ကျော်စွာမင်း၏ ကျောက်စာ၊ အန္တဂူရုပ်ကြွရုပ်ပွားတော်၊ အုတ်ခွက်ဘုရားများ၊ သတ္တဋ္ဌာန စံနေတော်မူပုံ ကြေးဆင်းတုတော်များ၊ ပရိသတ်ဆယ်ပါးနှင့် ရှေးဟောင်းကျောက်ဆင်းတုတော်များ၊ ရှေးခေတ် ဆေးတံများကိုလည်း လေ့လာသုတေသနပြုနိုင်ပါသည်။

(၇) တပုတ်ရွှေတူကြီးစေတီတော်အား တူးဖော်တွေ့ရှိမှုများအရ “စေတီကာလအချိန်” သတ်မှတ်ခြင်းနှင့် လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ။

ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန ရှေးဟောင်းသုတေသနနှင့် အမျိုးသားပြတိုက်ဦးစီးဌာန (မန္တလေးဌာနခွဲ) ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးစိုးမြင့်ထွန်း စာတမ်းမှ ဖော်ပြချက် အကျဉ်း။ တပုတ်ရှင်ပင်ရွှေတူစေတီတော်အား တူးဖော်စဉ်က တွေ့ရှိခဲ့ရသော ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များ၊ သာသနိကအဆောက်အအုံများ၊ ဗိသုကာအနုပညာ ပန်းတော့လက်ရာများ၊ မြေထည်ပစ္စည်းများ၊ ကျောက်စာများကို လေ့လာရာတွင် စေတီတော်ကြီးသည် ပုဂံခေတ် အေဒီ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃ ရာစု၊ ပင်းယခေတ် အေဒီ ၁၄ ရာစုအတွင်း ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အနုပညာကာလလက်ရာများဖြစ်ကြောင်း အခြားယဉ်ကျေးမှု အနုပညာကာလလက်ရာများဖြင့် နှိုင်းယှဉ်လေ့လာနိုင်ရန် တင်ပြပါသည်။

(၁) ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များ

(က) စေတီတော်ကြီး၏ အနောက်တောင်ထောင့်ရှိ ဂူဘုရားဟု ယူဆရသော ဆင်းတုတော်နှစ်ဆူမှာ ပလ္လင်သုံးဆင့်စီပါရှိခြင်း၊ မျက်နှာတော်များကို နိုးကပ်စွာ နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရာ ပုဂံဘုရားအပုတ် ၁၆၈၆ နှင့် ၃၂၆ တို့၏ မျက်နှာတော်များနှင့် တူညီမှုရှိခြင်း (အနောက်ဘက် မျက်နှာလှည့်)

(ခ) အရှေ့မျက်နှာလှည့် ဆင်းတုတော်ကြီးမှာ ပုဂံပြည့်ရှင် အနော်ရထာမင်း၏ ကုသိုလ်တော်ဖြစ်ပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဂူဗုဒ္ဓစေတီလက်ရာများကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ၎င်းဆင်းတုတော်ကြီးမှာ ၁၁ ရာစုခေတ်နောင်းပိုင်း လက်ဖြစ်သည်။

(ဂ) စေတီတော်၏ အနောက်မြောက်ထောင့်ရှိ ဆင်းတုတော်များ၏ ပလ္လင်တော်ကို တူးဖော်ရာတွင် ပလ္လင်တော် သုံးထပ်ရှိပြီး အတွင်းပလ္လင်တော်ထက်ရှိ ကြာမောက်ကြာလှန်မှာ ပုဂံခေတ် အနော်ရထာမင်းလက်ထက် (ပန်းရန်စီပုံစနစ်)အတိုင်း အုတ်ကို ကြာဖတ်ပုံများ ထွင်းထုစီထားပုံမှာ အနော်ရထာမင်းလက်ထက် တောင်ပုံလောကနား(စာသုဒ္ဓါ) ပလ္လင်တော်နှင့် ပုံစံတူသည်။

(ဃ) ဆင်းတုတော်ကြီး၏ အရှေ့တောင်ရှိ ရှေးဟောင်းအုတ်ခွက် လေးမျိုး ပုဂံခေတ်ဦး အနော်ရထာမင်းကြီးလက်ထက်က ကလံ၊ သံဗျင် မင်းမူထံမ်းအမတ်များ လှူဒါန်းပူဇော်ခဲ့သော အုတ်ခွက်များနှင့် ပုံစံတူညီနေမှုမှာ ပုဂံခေတ်ဦးလက်ရာ အထင်ရှားဆုံးအချက် ဖြစ်သည်။

(၁-၁) သုံးထပ်ဆင်းတုတော်များ

ပင်းယခေတ်တွင် အပြင်လွှမ်းငုံ စေတီတော်ကြီးကို ဖယ်ရှားလိုက်ရာ ပုဂံခေတ် နှစ်ထပ်ဂူဘုရားကြီး ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဘုရားကြီး၏ အနောက်မြောက်ထောင့်တွင် အနောက်ဖက်လှည့် အုတ်ရိုးဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူ၊ ဝဲယာ ဆင်းတုတော်ငယ် နှစ်ဆူ ပါရှိသော သိမ်တော်ကြီး တစ်ဆောင်၊ အနောက်တောင်ထောင့်တွင် အလျား ၃၆ ပေ၊ အနံ ၁၂ ပေခန့်ရှိ အုတ်ရိုးအတွင်း၌ ကျောချင်းကပ် အုတ်ရိုးဆင်းတုတော်နှစ်ဆူ ပေါ်ထွက်လာပြီး အဆောက်အအုံများ၏ ကြမ်းပြင်မှာ ပြေပြင်အောက် ဝါးပေခန့်အနက်တွင် တည်ရှိသည်။

ထိုနေရာ နှစ်ခုစလုံးကို တူးဖော်ရာ ဆင်းတုတော်များ၏ အောက်ကြမ်းခင်းများသည် သုံးဆင့် သုံးထပ်စီရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ အတွင်းသုံးထပ်သည် ၁၁ ရာစု ပုဂံခေတ်လယ် ကျန်စစ်သားမင်း၊ အလောင်းစည်သူမင်း၊ နရပတိစည်သူမင်း၊ ထီးလိုမင်းလိုမင်းတို့၏ခေတ် အပြင်ဆုံးအထပ်သည် ၁၃ ရာစု ပုဂံခေတ်နှောင်းပိုင်းကာလနှင့် သက်ဆိုင်မှုရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ စနေထောင့်ရှိ အနောက်ဖက်လှည့်ရုပ်ပွားတော်မှာ ၁၃ ရာစု ပုဂံခေတ်နှောင်းပိုင်းလက်ရာ ဖြစ်သော်လည်း ဆင်းတုတော်အောက်ခြေရှိ ပလ္လင်တော်ကို ငုံ့တည်ထားပြီး ဒုတိယခေတ် ဆင်းတုတော်က နောက်ဆုံးခေတ်ပလ္လင်တော်က ငုံ့တည်ထားခဲ့

သော သဲလွန်စများကို တွေ့ရှိရသည်။ အထင်းဆုံးမှာ အရှေ့ဖက်လှည့် ဆင်းတုတော်ဖြစ်သည်။ အတွင်း၌ အနော်ရထာမင်းလက်ထက် ဂ္ဃုခေတ်ဟန် ၁၁ ရာစုဆင်းတုတော်ရှိပြီး အလယ်၌ ပါလခေတ်ဟန် ကျန်စစ်သားမင်းကြီးနှင့် စောလူးမင်းတို့လက်ထက် ၁၂ ရာစုလက်ရာအချို့ ပါဝင်နေပြီး ဆင်းတုတော်များအားလုံး၌ မြေစီးဖုတ် ခရုခွဆံခေတ်များ စိုက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

(၁-၂) ဂူဘုရားများ

မြန်မာပြည်အနှံ့ မြင်တွေ့ပူးမြော်ရသည့် ဂူဘုရားများမှာ ပျူခေတ်၊ သရေခေတ္တရာမြို့ဟောင်းရှိ ဘိဘိဂူမုရွှ်အာနန္ဒာဘုရားကဲ့သို့ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ပြောင်းလဲတိုးတက်လာသော ဆောက်လုပ်ရေးနည်းပညာနှင့် (Construction Technology) မြင့်မားလာသော စိတ်ကူးအတွေးအခေါ်များ ကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဂူဘုရားများအား (Structure Engineering) ဂ္ဃုထောင့်မှကြည့်ပါက ခေတ်အလိုက်ခေတ်သုံးခေတ်မျိုး တွေ့ရသည်။

- (က) Hall Type ဂန္ဓကုဋီတိုက်အား အုန်းလက်ခံပေါင်းကူး (Hopped Tunnel Vault) အမျိုးအစား။
- (ခ) Central Pillor Type ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကို အလယ်တွင် မဏ္ဍိုင်(Pillor) နှင့် တည်ဆောက်မှုအမျိုးအစား။
- (ဂ) တတိယအမျိုးအစားမှာ (Hall Type) နှင့် (Central Pillor Type) အမျိုးအစားနှစ်ခု၏ နည်းပညာတို့ကို စုပေါင်းတည်ဆောက်ထားသော အမျိုးအစား။

(၂) ဂန္ဓကုဋီတိုက် (ပုဂံခေတ်ဦးပိုင်းကာလ) အမျိုးအစား ဂန္ဓကုဋီတိုက်အား စုတိုးပေါင်းကူး (Cross Vault) (သို့) အုတ်လက်ခံပေါင်းကူး (Hopped Tunnel Vault) ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည်။ ၎င်းနည်းတို့ဖြင့် တည်ထားသော ဂူဘုရားများတွင် အာရုံခံခေါ် ရှေ့ထွက်ဆောင် (Vestibule) သည် တစ်ဆောင်တည်းမဟုတ်။ နှစ်ဆောင် (သို့) သုံးဆောင်ထိ ဆက်လက်ထားရှိ၍ တစ်ဆင့်တိုးတက်လာသော (Plan) ပုံစံများဖြင့် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ပုဂံ

ခေတ် အလောင်းစည်သူမင်းလက်ထက် တည်ထားသော
ကျဆင်းစေတီ၊ လောကထိပ်ပန်စေတီတော်များတွင်
ဓန္ဒကုဋိ တိုက်မှာ အလယ်မဏ္ဍိုင်မရှိသဖြင့် ပတ်လည်စကြိုန်
(Corredor) မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

(၃) မုခ်ဦးဝင်ပေါက်များ

တမုတ်ရှင်ရွှေဂူကြီးစေတီတော်တွင် မုခ်ဦးအဝင်
ပေါက် သုံးမျိုးရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

၁။ ဂုံးဝိုင်းမုခ်ဦး ထက်ဝက်ခြမ်း၊ ထက်ဝက် (Hall
Circle) ဂုံးဝိုင်းပုံကို စေတီတော်ကြီးအောက်ထပ်တွင်
တွေ့ရပြီး (၁၁) ရာစု ပုဂံခေတ်စေတီများဖြစ်သော နဂါးရုံ၊
အပယ်ရတနာ၊ နတ်ကြီးဂူ၊ ငါးမျက်နှာစေတီတို့တွင် တွေ့ရ
သည်။

၂။ ဂုံးချွန်မုခ်ဦးထိပ်တွင် သင်္ဘော (Key Stone) ပါ
၁၂ ရာစုပုဂံခေတ် အာနန္ဒာ၊ ကန်တော့ပလ္လင်၊ သဗ္ဗညု၊
ထီးလိုမင်းလို၊ စူဠာမဏိ စသော ဂူဘုရားများတွင် တွေ့ရ
သည်။

၃။ ပန်းတော့လက်ရာ အင်တေအဖြောင့်ဂုံး မုခ်ဦး
သစ်သားအဆောက်အုံများ၏ အပွမ်းပန်းများကဲ့သို့ တိန်
ညှင်းဘောင် အဖြောင့်လက်ရာကို အောက်ထပ်မှ အပေါ်
ထပ်သို့ တက်ရသော လှေကားထိပ်ဝင်ပေါက် ၁၂ ရာစု
လက်ရာ တွေ့ရသည်။

(၃) ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီး၏ ထူးခြားချက်များ

- (၁) ပုဂံမြို့နှင့် မိုင် ၁၂၀ အကွာ ကျောက်ဆည်
ခရိုင်ဒေသရှိ ပုဂံခေတ်လက်ရာဖြစ်ခြင်း။
- (၂) ပုဂံခေတ် ကြီး၊ လတ်၊ ငယ် နှစ်ထပ်ဂူဘုရား
အမျိုးအစားဖြစ်ခြင်း။
- (၃) အပြောက်အမွှမ်း အပြည့်အစုံပါသော ဂူ
ပြောက်အမျိုးအစား ဘုရားဖြစ်ခြင်း။
- (၄) ၅၅၀ စဉ်ကွင်းဖောက်တော်များပါရှိခြင်း။
- (၅) ရွှေဂူဘုရားကြီး၏ထိပ်တွင် ကွင်းတောင်
ပေါက်ပါရှိခြင်း။
- (၆) နေအေးစာပါရှိသော (ပြန်ဟန်ပိုင်တွင် တစ်
ဆူတည်းရှိသော) စေတီတော်ဖြစ်ခြင်း။

(၇) နှစ်ထပ်စေတီတော်ဖြစ်ခြင်း (စေတီတော်ကို
ပင်းယခေတ် သက္ကရာဇ် ၇၀၀ ကျော်ခန့်က
အပြင်မှင့်၍ တည်ထားခြင်း။

(၈) နှစ်ပေါင်း ၈၀၀ ခန့်က အခြေအနေအတိုင်း
ပျက်စီးမှုနည်းပါးပြီး ပြည့်စုံစွာ တွေ့ရခြင်း။

(၉) မြောက်ဘက်လှည့်ဘုရားဂူ ပုဂံဘုရားများကဲ့
သို့ ထွက်ရပ်ပေါက်ပညာဖြင့် စီမံ၍ တည်
ထားသဖြင့် ဝင်ပေါက်သည် မြောက်ဘက်သို့
လှည့်နေခြင်း။

တမုတ်ရှင်ပင်ရွှေဂူကြီးဘုရား၏ ကောက်ဥျားဆွမ်း
လောင်းပွဲတော်ကြီးကို သက္ကရာဇ် ၁၂၇၇ ခုနှစ်၊ နတ်တော်
လပြည့်နေ့မှစ၍ နှစ်စဉ်ကျင်းပခဲ့ရာ ၁၃၇၇ ခုနှစ် ပွဲတော်
ကြီးသည် နှစ် ၁၀၀ ပြည့်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ
ကောက်ဥျားဆွမ်းလှူပွဲကို ကျောက်ဆည်မြို့၊ မဟာဂန္ဓာရုံ
ဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်မှုဖြင့် ကျင်းပပြီး သာသနိက
အဆောက်အအုံများ ပြုပြင်တည်ဆောက်ခြင်းလုပ်ငန်းများ
ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ရှင်ပင်ရွှေဂူဘုရားကြီးနှင့် ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါဝင်လိုသူ
သူတော်စင် ဘုရားဒါယကာ ဒါယိကာမများအနေဖြင့် နှစ်
စဉ် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော ကောက်ဥျားဆွမ်းလှူပွဲအခမ်းအနား
နတ်တော်လဆန်း ၁၅ ရက်သို့ သဒ္ဓါကြည်ညို ကုသိုလ်ပွား
ရန်နှင့် ဘုရားကြီး၏ ဓန္ဒကုဋိတိုက်အပါအဝင် ဘက်စုံပြု
ပြင်မွမ်းမံနိုင်ရန် ကြံ့ရောက်လှူဒါန်း ကုသိုလ်ယူနိုင်ရေး
လာဘ်မိုးစေ့စာပေ (ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း)မှတစ်ဆင့် ရေးသား
ကုသိုလ်ဒါန မျှဝေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မောင်အောင်မြင်
(မိတ္ထီလာ)

နတ္တဝေဒ ဆရာမကြီးဒေဝီ

၂၀၁၈ ခုနှစ် ဟောစာတမ်း

ဒီဂင်္ဂါ

■ ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

Aries မိသားစုသိပ္ပံ

(မတ်လ ၂၁ ရက် မှ ဧပြီလ ၁၉ ရက်) (သိုးထီးရပ်)

သင်သည် ပုဂ္ဂိုလ်ရေးနှင့် လူမှုရေးတာဝန်ခံမှုများကို ပြည့်စုံလာစေရန် ရှေ့တက်ဆောင်ရွက်မည်။ ၎င်းတို့ကို ပြီးမြောက်သွားစေရန် အနာဂါတိတိုးတက်မှုအတွက် နည်းဗျူဟာများ ထုတ်လုပ်၍ လုပ်ကိုင်နိုင်ရေးကို အာရုံစိုက်ထားပါမည်။ သင်၏ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်ပြီးမြောက်သွားစေရန် ပိုမိုစိတ်ဓာတ်တက်ကြွစွာဖြင့် လိုအပ်သလို လုပ်ဆောင်ရပါမည်။ အခြားသူများနှင့် အခြေအနေများ အပေါ် မှီခိုနေစရာမလိုပေ။ ဤစာတမ်းသည် ကိုယ့်စိတ်ကြိုက်အတိုင်း ပြောင်းလဲလုပ်ကိုင်နိုင်ပါမည်။

ဂြိုဟ်အားလုံးသည် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ရှေ့သို့ ရွေ့လျားနေကြသောကြောင့် သင်၏ ရည်မှန်းချက်ကို အလွယ်တကူ ရောက်သွားစေရန် ခွန်အားများ ရှိနေပါမည်။

ဇာတာရှင်သည် ယခုလတွင် သက်မွေးမှု၊ ဘာသာရေးလိုက်စားမှု၊ အဆင့်မြင့်ပညာဆည်းပူးမှုများ၊ ပင်လယ်ရပ်ခြား ခရီးသွားခြင်းများ၊ ချစ်မေတ္တာရေးကိစ္စ၊ ဆွေမျိုးများကိစ္စ၊ လူမှုရေးပွဲများအပေါ် အာရုံစိုက်ထားပေမည်။

သင်၏ သက်မွေးမှုသည် ကသီလင်တနိုင်လျက် ကြီးပွားတိုးတက်ရာတွင် အံ့ဩစရာကောင်းနေပေမည်။ သင်၏ စီမံခန့်ခွဲတတ်သော စွမ်းရည်များကြောင့် လုပ်ငန်းခွင်၌ တာဝန်ခံထားရမှုများဖြင့် ဝန်ပိလျက်ရှိနေပါမည်။

ပူးပေါင်းတည်ဆောက်ရာတွင် သိသာထင်ရှားသည့် ပြုပြင်မွမ်းမံမှုများရှိကာ အဖွဲ့အစည်းတွင် ဤသည်မှ အခွင့်အရေးကြီးများကို ဖွင့်လှစ်ပေးပါလိမ့်မည်။

ငွေရေးကြေးရေး

ပိသားစု၏ ထောက်ပံ့မှုများကို ရရှိပြီး သင်၏ ဝင်ငွေကောင်းအောင် စီမံရာတွင် တိုးတက်မှုရှိလာမည်။ အဖိုးရအေဂျင်စီများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ရလဒ်ကောင်းမည်။ ငွေရေးကြေးရေးဆိုင်ရာ အမြင်ထက်မြက်မှုနှင့် မလိုလားအပ်သော သုံးဖြုန်းမှုများကို ဖြတ်တောက်နိုင်၍ ငွေကြေးရိုင်းမာနေမည်။ ကျွမ်းကျင်စွာ ဆောင်ရွက်၍ ရရှိလာသော ဝင်ငွေများသည် ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေကို ပိုမိုတောင့်တင်းလာစေပါမည်။

ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် ဆက်ဆံရေး

သင်၏ခန်း၊ ခင်ပွန်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ ရှိကြပေမည်။ ယခုလတွင် တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ ချစ်မေတ္တာသက်ဝင်ရမည်ဖြစ်ပြီး ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရတတ်သည်။ သင်ချစ်ရမည့်သူမှာ အလုပ်ခွင်မှသော်လည်းကောင်း၊ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းမှလည်းကောင်း တွေ့ရှိရပါမည်။ ၂၁ ရက်နေ့အထိ ချစ်မေတ္တာရေးမှာ လက်တွေ့ကျပြီး သင်၏ သက်မွေးမှုတိုးတက်ရေး အလားအလာအတွက် ထောက်ပံ့ပေး

ည့် လက်တွဲဖော်ကို ရှာနေမိပါလိမ့်မည်။ ထိုသည်နောက် ဦးတွင် ကြည်နူးဖွယ်ရာကောင်းသော ချစ်မေတ္တာရေးများ ကို တွေ့ရပါမည်။

ကျန်းမာရေး

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နောက်ဆုတ်သွားသည့် အတော အတွင်း ကျွမ်းကျင်မှုရှိသည့်အတိုင်း အလုပ်ကို ပင်ပင် ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်နေရသဖြင့် အားအင်ကုန်ခန်းသွားမည်။ ထို့ကြောင့် အနားယူအပန်းဖြေပါ။ မိသားစုဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်စေရန် သင့်စီနီယာများနှင့်အတူ ဝိပဿနာ၊ ယောဂကျင့်စဉ်များဖြင့် ကျန်းမာလာစေနိုင်ပါသည်။ ကျန်း မာရေးညံ့ဖျင်းရသည့် အကြောင်းရင်းကို သိရှိပြီး ဆေးဝါး သောက်သုံး၍ ချက်ချင်း ကောက်ကာင်ကာ ပြန်လည် ကျန်းမာလာနိုင်ပါမည်။

Taurus ပြဿရာသီဖွား

(ဧပြီလ ၂၀ ရက် မှ မေလ ၂၀ ရက်)(အားလုံးဥသဘာရပ်)

သင်သည် အခြားမိသားစုများ၏ ကိစ္စနှင့် သင်၏ ရှေ့တက်လမ်းများ၊ စိတ်ပိုင်းစားမှု လုံခြုံရေးများ စသည့် သက်မွေးမှုကိစ္စရပ်များ၊ ရှေ့ရည်မှန်းချက်များ စိုးမိုးထား သည်။ ကိုယ်ရေးကိစ္စထက် သူများ၏ အရေးကိစ္စအပေါ် ပိုမိုအလေးထားနေရပါမည်။ လူမှုရေး ဂုဏ်ကျက်သရေရှိရန် လိုသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အခြားသူများနှင့် အခြား နေရာများသို့ လိုအပ်သလို လိုက်ပါရန်အတွက်ဖြစ်သည်။ အခြားသူများ၏ အကူအညီမပါဘဲ ရှေ့သို့ တက်လှမ်းရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။

သင်သည် ဘာသာရေးနှင့် ဝိပဿနာအလုပ်တွင် ပိုမိုအလေးထားနေသည်။ သင့်အတွက် ပင်လယ်ရပ်ခြား ခရီးရှိသည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသားဖြစ်လျှင် ပညာရေး လိုက်စားရာ၌ ထူးချွန်ပါမည်။

သောကြာဂြိုဟ် စိုးမိုးထားသဖြင့် ရှေ့တက်လမ်း ကောင်းမွန်လျက်ရှိပါသည်။ ရာထူးတက်မည်။ ဝင်ငွေ ကောင်းမည်။ တာဝန်ခံရမှုများလည်း ပိုလာပါလိမ့်မည်။

ငွေရေးကြေးရေး

ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အလားအလာ အလွန် ကောင်းမွန်နေပါသည်။ အခြားသူများ၏ ဘဏ္ဍာရေးအခြေ အနေနှင့် ကြီးပွားချမ်းသာခြင်းများအပေါ် သင်ကလည်း စိတ်ဝင်စားနေပါသည်။ အနာဂတ်အတွက် အစီအစဉ်သစ် များကို နည်းလမ်းရှာခြင်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာ နည်းဗျူဟာများကို ပြန်လည်သုံးသပ်နေရပါမည်။

သင်၏ဇနီး၊ ခင်ပွန်းသည်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ရေးပိုင် ငွေ ကြေးကိစ္စတိုးတက်ရန် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်နေရမည်။ လိုအပ်သောအချိန်တွင် သင်ချစ်ရသူမှ ငွေကြေးကိစ္စ ထောက်ကူပေးပါလိမ့်မည်။ အမွေရရှိသဖြင့် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝလာနိုင်ပါသည်။

ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် ဆက်ဆံရေး

ပလူတိုဂြိုဟ် ထွန်းလင်းနေ၍ သင်၏ ချစ်မေတ္တာ ရေးနှင့် အိမ်ထောင်ရေးပေါ် စိုးမိုးခြယ်လှယ်နေပေရာ အိမ် ထောင်ရေးအသင်မြေပြီး ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရတတ်သည်။

ကျန်းမာရေး

တစ်လလုံးလိုလို ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်နေမည်။ မိသားစုအဖွဲ့ဝင်များနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များသည် လုပ် ငန်းခွင်တွင် ဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်နေသဖြင့် သင့် ကျန်းမာရေးလည်း ကောင်းမွန်နေပါမည်။

အတိယခု ချမ်းသာရရှိရေးသည် ဝိပဿနာအလုပ် နှင့် ဆုတောင်းပေတ္တာပို့သခြင်းတို့နှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိ သည်။ ထို့ကြောင့် ဘာသာရေးလိုက်စားပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နောက်ပြန်ဆုတ်ချိန်အတောအတွင်းတွင် သင့်ကျန်းမာရေး ကိစ္စကို ဂရုစိုက်ရပါမည်။

Gemini ဗေထုန်ရာသီဖွား

(မေလ ၂၀ ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်) (အမြှောရပ်)

ယခုလတွင် သက်မွေးမှုလုပ်ငန်း တိုးတက်မည်။ ပြင်ပရည်မှန်းချက်များ ပြည့်မီသွားမည်။ မိသားစုနှင့် စိတ် ခံစားမှု စသည် သင်နှင့်ပတ်သက်သမျှ ပျော်ရွှင်ရမှုများဖြင့် ကြုံတွေ့ရသဖြင့် အခြားသူများဆီသို့လည်း ဂယက်ရိုက်

ပြီး စိတ်ချမ်းမြေ့စေပါလိမ့်မည်။ သင့်တွင် အနာဂတ် အတွက် ရည်မှန်းချက်များ စတင်ထားရှိမည်။ မျှော်မှန်းချက်အတိုင်း ထူးခြားလာပါလိမ့်မည်။ အလုပ်အကိုင်ရှာဖွေ နေသူဖြစ်လျှင် ၂၂ ရက်နေ့နောက်ပိုင်း အခွင့်ကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မည်။

ငွေရေးကြေးရေးအခြေအနေ

ပထမသီတင်းပတ်နှင့် တတိယသီတင်းပတ်များ တွင် ဝင်ငွေကောင်းမည်။ သို့သော်လည်း ၁၀ ရက်နေ့ နောက်ပိုင်းတွင် ငွေကြေးဗျူဟာများ ပြောင်းလဲသွားတတ် ရာ ယခုကာလတွင် ရည်မှန်းထားသော စီမံချက်များကို ပြုလုပ်ရန် မသင့်သေးပေ။

ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် နှစ်ဆဲရေး

သင့်အနေဖြင့် သင့်လက်တွဲဖော် ဓင်ပွန်း၊ ဇနီးနှင့် စံပြအတွဲဖြစ်လိုလျှင် သူ့ကို အထူးဂရုစိုက်ရပါလိမ့်မည်။ သို့မှသာ ၎င်းအား ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေပါလိမ့်မည်။ သင် သည် ကိုယ်ဝန်ယူရန်ကိုပင်လျှင် စဉ်းစားနေမည်။ သင်၏ လူမှုရေး ဆက်ဆံမှုမှာစသည် အတော်လေး သက်ဝင် လှုပ်ရှားလျက်ရှိပြီး သင်၏စဉ်းစားလုပ်ကိုင်မှုတွင် သူတို့ ပါဝင်လာအောင် မျှော်လင့်ထားနိုင်ပေသည်။

တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ အနေဖြင့် ချစ်သူအတွဲ ရရှိမည်ဖြစ်ရာ သူနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ လက်တွဲဖော်ဖြစ် လာနိုင်ပါသည်။

ကျန်းမာရေး

သင်ချစ်ရသူနှင့် ကောင်းစွာလက်တွဲ၍ လူမှုရေး ဆက်ဆံမှုများဖြင့် သင်၏ကျန်းမာရေးကို ဆက်လက်ထိန်း သိမ်းထားနိုင်ပါမည်။ သင်၏ ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် အိပ်ထောင် ရေးအိမ်၌ ကျန်းမာရေးကောင်းသော ပလူတိုဂြိုဟ် ထွန်း လင်းလျက်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ သင်၏ ကျန်း မာရေးသည် လူမှုဆက်ဆံရေးတွင် အတော်လေး မှီခိုနေပေ ရာ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နောက်ဆုံးချိန် ကျန်းမာရေးညံ့ဖျင်းသွား တတ်သဖြင့် ကောင်းကောင်းအနားယူရမည်ဖြစ်သည်။ သင် ၏လုပ်ငန်းတိုးတက်ရေးတွင် လူမှုရေးဆက်ဆံမှုနှင့် ချစ် မေတ္တာရေးသည် အံ့ဩဖွယ်ရာဖြစ်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်

ငွေရေးကြေး ရေးမှာလည်း စိတ်ပူစရာကိစ္စများ ရှိနေမည်။

Cancer ကရက်ရာသီများ

(ဇွန်လ ၂၁ ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်) (ပုစ္ဆန်လုံးရပ်)

စိုးမိုးဂြိုဟ်များသည် ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းခန့် မြောက် ဘက်ခြမ်းသို့ ရွေ့လျားကြမည်ဖြစ်၍ ၂၂ ရက်နေ့ နောက် ပိုင်းတွင် ထိုအကြောင်းကြောင့် စိတ်ခံစားမှုကိစ္စများနှင့် မိသားစုများ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအပေါ် အနာဂတ်ရည် မှန်းချက်များ ဦးစားပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နောက်ပြန်ဆုတ်ခွာချိန်တွင် မိသားစုအား လုံးဝလစ်လျူ စား၍ မဖြစ်ပေ။

အခြားသူများ၏ အကူအညီကိုယူ၍ သင်တို့၏ ရည် မှန်းချက်များ ရရှိအောင် လူမှုရေးကျွမ်းကျင်မှုသည် အရေး ပါစွာ ရှိနေမည်။ အခြားသူများအပေါ် လွှမ်းမိုးထားခြင်း သည် ကိုယ်ကျိုးကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူမှုရေးတွင် သင် သည် ဘုန်းကျက်သရေတိုးရန် မှီခိုရမည်ဖြစ်သဖြင့် အခြား သူများ၏ ပြောစကားကို လိုက်လိုက်လျောလျော နားဆင် တတ်မှု ရှိပေမည်။ ၂၂ ရက်နေ့နောက်ပိုင်းတွင် အခြား သူများ၏ ထောက်ပံ့ပေးမှုကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

အဝီက စိတ်ဝင်စားရေးများမှာ သင်၏သက်ဖွေးမှု တိုးတက်မြှင့်မားလာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆက်ဆံမှုများနှင့် ချစ်မေတ္တာရေးကိစ္စရပ်များ ဖြစ်သည်။

အလုပ်အကိုင် အခြေအနေသည် ၂၂ ရက်နေ့တိုင် အောင် စိန်ခေါ်မှုရှိနေမည်။ ဤကာလတွင် သမားရိုးကျ အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေပါ။ အလုပ်အကိုင်ရှာဖွေနေသူဖြစ် လျှင် လူမှုရေးကွန်ရက်နှင့် အင်တာနက်မှတစ်ဆင့် အလုပ် အကိုင်ရရှိမည်။

ငွေရေးကြေးရေး

၂၂ ရက်နေ့နောက်ပိုင်း ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေ ဖြစ်ထွန်းစဉ်ပင်ပါလိမ့်မည်။ သင်၏ငွေကြေးဆိုင်ရာ အမြင် စူးရှ ထက်မြက်လာသဖြင့် အနာဂတ် နည်းဗျူဟာများအပေါ် ရောင်ပြန်ဟပ်ပေးပါလိမ့်မည်။ သင်သည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု အသစ်တွင် ငွေများထည့်ဝင်ဖြစ်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း စီမံချက်များ အသစ်လုပ်ကိုင်ရန် ရှာဖွေနေပါလိမ့်မည်။

ပိုက်ဆံကို သင်၏ကျွမ်းကျင်သောလုပ်ငန်းမှ ရရှိနေပေရာ ၂၂ ရက်နေ့အထိ ဖြစ်မည်။ ၎င်းရက်ထက် ကျော်လွန်သော် သင်၏ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုဖြစ်လာအောင် ပါတနာများနှင့် မိတ်ဆွေများမှ ဖြည့်ဆည်းပေးကြပါလိမ့်မည်။ ယခုလတွင် မိသားစုအသုံးစားရိတ်များသည် အတော်လေးများနေပါလိမ့်မည်။

ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် ဆက်ဆံရေး

သင်တို့၏ ဖို-မ ဆက်ဆံရေးတွင် သင်သည် ချစ်မေတ္တာသက်ဝင်ရမည့်သူကို ရှာဖွေတွေ့ရှိရပါမည်။ သင်တို့၏ အိမ်ထောင်ရေးဘဝသည် ပိုမိုသော ချစ်ကြည်နူးစရာများ ရှိနေကာ ကလေးတစ်ဦး ရရှိလာသည်အထိ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကောင်းချည်းပဲ ရှိမနေဘဲ ပဋိပက္ခမှု ပေါ်ပေါက်၍ ညှိနှိုင်းရမှုများလည်း ရှိနေပါမည်။ လုံ့လဆက်ဆံရေးတွင် အဟောင်းများ၊ စွန့်ပစ်၍ အသစ်များ ဝင်လာနိုင်မည်။

ကျန်းမာရေး

၂၂ ရက်နေ့အထိ ကျန်းမာရေး အထူးကောင်းမွန်နေပါမည်။ ထိုရက်နောက်ပိုင်း ကျန်းမာနေစေရန် အနားယူ၍ သက်သောင့်သက်သာ နေပါ။

ဤစာတာရှင်များသည် အလွန်ကောင်းမွန်သော လူမှုဆက်ဆံရေးဘဝကို ရရှိမည်။ ကျန်းမာရေး၊ သက်မွေးမှု၊ ငွေရေးကြေးရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးများ ကောင်းမွန်ပါသည်။

Leo သိဟ်ရာသီဖွား

(ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်) (ခြင်္သေ့ရပ်)

ယခုလတွင် သိဟ်ရာသီဖွားများအား စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အရေးကိစ္စနှင့် မိသားစုကိစ္စများကို အထူးဖော်ပြပေးရမည် ဖြစ်သည်။ ရှေ့မတက်ဘဲ နောက်ပြန်နေမည့် ကာလဖြစ်သည်။ အနာဂါတ်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးသို့ ရှေးရှုခြင်းမရှိဘဲ အတိတ်ဆို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိနေတတ်ပါသည်။

ချစ်မေတ္တာရေး

တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် လက်တွဲဖော်

ကို ၂၂ ရက်နေ့ကျော်လွန်လျှင် ရရှိပါမည်။ သင်သည် ချစ်ရမည့်သူကို အလုပ်ခွင်တွင် တွေ့ရှိရတတ်သည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသည်မှာ သင်နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ယောက် ဖြစ်မည်။

ကျန်းမာရေး

သင့်ကျန်းမာရေး ယခုလ အထူးကောင်းမွန်မည်။ ခန္ဓာကိုယ် ပျော်မွေ့မှုရရှိရန် လိုက်လျောလွန်းအားကြီးသည်။ သင်၏စွမ်းအင်များသည် အလွန်ကြီးမားနေပါမည်။ သတိထားဖို့ အကြံပြုလိုပါသည်။ စွမ်းအင်ကို မဖြန်းတီးဘဲ ထိန်းသိမ်းထားပါ။ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်နေလျှင် သင့်တွင် ဆွဲဆောင်မှုအပြည့် ရှိနေပေမည်။

ယခုလတွင် သင်သည် ချစ်မေတ္တာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ငွေရေးကြေးရေး တိုးတက်ပြီး အထူးကောင်းမွန်သော်လည်း ကြေးစားဘဝအနေဖြင့် ကြွမ်းတမ်းခက်ခဲနေပါမည်။

Virog ကန်ရာသီဖွား

(ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက်)

(အပျိုစင်ရပ်)

သင်၏ လူမှုဆက်ဆံရေးဘဝသည် ပိုမိုပေါ့လွင်ထင်ရှားနေပါမည်။ ယခုလတွင် သင်သည် အခြားသူများအပေါ် ပိုမို၍ လူမှုဆက်ဆံရေးကျွမ်းကျင်မှုများကို အသုံးပြုပြီး ကိစ္စပိစ္စအားလုံး ပြီးမြောက်သွားအောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ပါမည်။ ကိုယ်သိကိုယ်တတ်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောမည်သူမျိုးလည်း မဟုတ်ဘဲ စီးပွားရေးတွင် အစမ်းလုပ်ကိုင်ကြည့်ရန်လည်း ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ သင်သည် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် အများဆန္ဒသဘောထားကို လိုအပ်သည်။ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ပိုးယှဲရန် ပြောင်းလွယ်ပြင်လွယ်မှုရှိပြီး လူများသည် အထူးအရေးပါပါသည်။

သင်၏ လုပ်ငန်းခွင်တွင် ဖရိုဖရဲဖြစ်မည်။ အကျိုးဆက်အနေဖြင့် သင်၏သက်မွေးမှုလုပ်ငန်း အပြောင်းအလဲဖြစ်လာမည်။ ခဝ ရက်နေ့တွင် သင်၏ သက်မွေးမှုအိမ်တွင် နေကြိတ်မှုဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်မည်။ သင်ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နေသော ကုမ္ပဏီ(ဆောက်လုပ်ရေး) အခက်အခဲနှင့် ကြုံ နှရတတ်သည်။

ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ငွေရေးကြေးရေး

သင်ပိုင်ဆိုင်ထားသော အိမ်ခြံမြေ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် ပတ်သက်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှ ဝင်ငွေရရှိမည်။ စွန့်စားလုပ်ကိုင်ထားသော နေရာမှ မျှော်မှန်းထားသလို ဝင်ငွေကောင်းမည် မဟုတ်ပါ။ ယခုလတွင် ဝင်ငွေတိုးတက် လာအောင် ပြင်ဆင်မွမ်းမံမှုများကို လုပ်ဆောင်ပါ။ ၂၁ ရက်နေ့အထိ ငွေရေးကြေးရေးအဆင်ပြေပါမည်။ ငွေရှာရာ တွင် ဤကာလသည် လွယ်ကူပြီး ပျော်ရွှင်စရာကောင်းပါ မည်။

ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် ဆက်ဆံရေး

ဝိသားစုဆက်ဆံရေးတွင် ပျော်ရွှင်မှုနှင့် ချစ်မေတ္တာ ရေးကောင်းမည်။ ယခုလတွင် တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ ချစ်သူရမည်။ သင်၏ ချစ်မေတ္တာရေးသည် ဆိုးရွားစွာ အတက်အကျရှိလာတတ်သည်။ ၂၂ ရက်နေ့နောက်ပိုင်း ရောက်မှ ပျော်ရွှင်စရာ ရှာဖွေတွေ့သဖြင့် ပျော်ရွှင်ရမည်။ အားလပ်ရက် ခရီးသွားရင်း စိတ်ချမ်းမြေ့မည်။ ကလေးများ အနေဖြင့် ဘာသာရေးတွင် သက်ဝင်ယုံကြည်မှု စိတ်ဝင်စား မည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိပြုမိအောင်လည်း ဘာသာရေး အလုပ်ကို လုပ်ဆောင်တတ်လာပါမည်။ သင်သည် ကလေး တစ်ယောက်ယူရန် အစီအစဉ်ရှိနေပါလိမ့်မည်။

၁၀ ရက်နေ့ လကြတ်သဖြင့် မိတ်ဆွေများနှင့် မိ သားစုများ၏ဘဝသည် ဖရိုဖရဲဖြစ်လာတတ်သည်။ တကယ့် ချစ်ခင်ရသူများသာ သင်နှင့်အတူ ရှိနေပေမည်။

ကျန်းမာရေး

ပုခွဟူးငြိတ် နောက်ပြန်ဆုတ်ခွာ၍ ပြီးဆုံးသွားသည် အထိ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းနေပါမည်။ လုံ့လကစွာ အနား ယူပြီး စွမ်းအားစုဆောင်း၍ ကြိုနိုင်အောင်နေပါ။ ပုံမှန်အနှိပ် ခံခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်တိုးတက်လာပါလိမ့် မည်။ ကျန်းမာရေးသည် ပြင်းထန်စွာ စိန်ခေါ်မှုရှိပြီး ငွေရေး ကြေးရေးနှင့် ဆက်ဆံရေးကောင်းမွန်ပါမည်။

Libra တူရာသီပွား

(စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက် မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်) (ချိန်ခွင်ရပ်)

စိတ်ခံစားမှု သဟဇာတဖြစ်ရေးသည် အလွန်အရေး ပါပါသည်။ မိသားစုအရေးကိစ္စများသည် သင်၏ ကျွမ်းကျင် မှု တိုးတက်ရေးအပေါ် စိုးမိုးထားပါမည်။ အနာဂါတ်တိုး တက်မှုထက် အတိတ်သည် ပိုမိုပါဝင်ပတ်သက်နေပေမည်။ အတိတ်အတွေ့အကြုံများကို စံနမူနာယူ၍ အနာဂတ် အတွက် ၎င်းတို့မှ လမ်းပြပေးပါလိမ့်မည်။ ယခုလတွင် သင့်အိမ်ကို ပြန်လည်မွမ်းမံပြင်ဆင်၍ ပရိဘောဂအသစ် ထည့်ရန် လုပ်ဆောင်ရပါမည်။ သင်တို့၏ ဆက်ဆံရေး ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းပေးရပါမည်။

လူမှုဆက်ဆံရေး ကျွမ်းကျင်မှု အလွန်အရေးပါပါ သည်။ သင်၏ သဘာဝအနေအထားများအရ သင်၏ အရေးကိစ္စများနှင့် မြင့်မားစွာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိနေ ပါမည်။ အောင်မြင်မှုရရှိစေရန် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပြီး ခိုင်မာမှုကို လွတ်လပ်စွာ အသုံးပြုရပါမည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရရှိရန် မလိုသည့်ပြင် စွန့်စားလုပ်ဆောင်ရန်မှာ လည်း လိုအပ်မည်မဟုတ်ပေ။

အရာရာသည် လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲနေ၍ပျော်ရွှင် စရာကောင်းပါသည်။ ၂၂ ရက်နေ့အထိ ကျောင်းသားများ အနေဖြင့် ပညာရေးလိုက်စားရာတွင် ထူးချွန်မှုများကို ရရှိပါ မည်။ စိတ်ခံစားမှု ပျော်ရွှင်ရမည်။

ငွေရေးကြေးရေး

ငွေကြေးတိုးပွားမှု အထူးကောင်းမွန်မည်။ အရောင်း မြှင့်တင်ရေးနှင့် ဈေးကွက်နည်းပျူဟာ မွမ်းမံပြုပြင်ခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေမြင့်တက်လာပါမည်။ ယခုလတွင် ဝင်ငွေကောင်း အောင်ဖန်တီးမှုအရ တိုးတက်မည်။ မိသားစု အဖွဲ့ဝင်များနှင့် အိမ်နီးချင်းများမှ သင်၏ငွေရေးကြေးရေးအတွက် ထောက် ကူပေးကြပါလိမ့်မည်။

ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် ဆက်ဆံရေး

သင်၏ လက်တွဲဖော် သို့မဟုတ် ဇနီး၊ ခင်ပွန်းတို့ အား ချစ်ခြင်းမေတ္တာအရင်းခံ၍ စုစည်းထားပါမည်။

မေတ္တာများ မြှင့်တင်ပေးအပ်လျက် ၂၂ ရက်နေ့အထိ ဆက်ဆံရေးကို ထောက်ကူပေးထားမည်။ ထိုနေ့အထိ သင့်အိမ်တွင်း၌ ဖျော်ဖြေရေးနှင့် ပျော်ရွှင်စရာများရှိနေပြီး ထိုရက်နောက်ပိုင်း ပြင်ပသို့ထွက်၍ ပါတီပွဲကျင်းပမည်ဖြစ်သည်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွင် ဘာသာရေးသည်လည်း အရေးပါသည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် ချစ်မေတ္တာသက်ဝင်ရမည့်သူကိုတွေ့ရန် အခွင့်အလမ်း အများကြီးရှိနေမည်။ သင်၏ချစ်သူကို ဘာသာရေးပွဲများ၊ ဝိပဿနာစခန်းများနှင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ညီလာခံများမှ တွေ့ရှိရပါမည်။ အချစ်ရေးပြဿနာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရမှုများကို ဘာသာရေးအရ အဖြေရှာယူရပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နောက်ပြန်ဆုတ်၍ ပြီးဆုံးသွားသည်အထိ ကျန်းမာရေးအထူးကောင်းမွန်နေပါမည်။ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်အောင် ဆက်လက်၍ အနားယူပါ။ သက်သောင့်သက်သာနေပါ။

ဒီဇင်ဘာလတစ်လပတ်လုံးတွင် ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။ ချစ်မေတ္တာရေး ထူးကံမည်။ ထိုနည်းတူ ငွေရေးကြေးရေး အထူးကောင်းမွန်သည်။ သို့သော်လည်း သင်၏ သက်မွေးမှုလုပ်ငန်းသည် သာမန်လောက်သာရှိနေမည်။

Scorpio ဗြိစ္ဆာရာသီများ

(အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်)

(ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

ယခုလတွင် စိတ်ခံစားမှု ပျော်ရွှင်ရေးနှင့် မိသားစုအရေးကိစ္စများသည် အလွန်အရေးပါပါသည်။ နောက်ခံအကြောင်းရင်းအဖြစ်ဖြင့် သင်၏သက်မွေးမှုကိစ္စများနှင့် အနာဂတ်ရည်မှန်းချက်များအား တွန်းအားပေးပါလိမ့်မည်။ ယခင်မေ့ထားသော အတိတ်မှ အောင်မြင်ခဲ့မှုများကို ပြန်လည်ရှာဖွေနေမိပါလိမ့်မည်။

သင်၏စွမ်းအင်များ မြင့်မားနေကာ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ကိုင်ခွင့်နှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိလွန်းနေမည်။ ကိုယ်

စိတ်ချမ်းသာရာကို ဖန်တီးနေပြီး ဘယ်သူ့ဆီမှာမှ မှီခိုနေမည်မဟုတ်ပေ။ သင်၏ပန်းတိုင်သို့ ချီတက်ရန် လူမှုရေးကျွမ်းကျင်မှုများနှင့် အခြားသူအပေါ် မှီခိုရမှုများ လိုအပ်မည်မဟုတ်ပေ။ သင့်ရှေ့တက်လမ်းအတွက် အခြေအနေများနှင့် လူများအား ပုံသွင်းယူပါလိမ့်မည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးစိတ်ဝင်စားမှုအရ အခြားသူများအပေါ် စိုးရိမ်ထားနိုင်ပါသည်။

၂၂ ရက်နေ့လွန်လျှင် သင့်ပညာရေးကို မြှင့်တက်အောင် ဆောင်ရွက်ရန် စိတ်အားထက်သန်နေမည်။ သင့်ဒေသ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို စိတ်ဝင်စားနေ၍ သင့်စွမ်းအားများကို အသုံးပြုကာ အချိန်ကုန်နေပါမည်။

အဓိက စိတ်ဝင်စားမှုများမှာ ငွေရေးကြေးရေး၊ မိသားစုအရေး၊ ပရဟိတလုပ်ငန်း၊ ပညာရေးလိုက်စားမှုလူသားချင်းစာနာထောက်ထားမှုအရ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရမှုများဖြစ်သည်။

သင်၏ ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ နောက်ထပ် သင်တန်းများ တက်ရောက်ခြင်း၊ လေ့လာသင်ယူခြင်းဖြင့် သက်မွေးမှုတိုးတက်အောင် ရှာကြံနေပါမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နောက်ပြန်ဆုတ်၍ ပြီးသွားချိန်နောက်ပိုင်း သင်၏ ကျွမ်းကျင်မှုဝန်းကျင်သည် ပြောင်းလဲသွားပါလိမ့်မည်။

ငွေရေးကြေးရေး

ငွေရေးကြေးရေးတွင် ဝင်ငွေ ထူးခြားမည့်လဖြစ်သည်။ ငွေကြေးရရန် စွန့်စားဆောင်ရွက်မှုများတွင် အောင်မြင်ပြီးမြောက်သွားအောင် သင့်စီနီယာများနှင့် မိသားစုများမှ ထောက်ကူပေးမှုများကို ရရှိပါမည်။ သင်၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများနှင့် ပူးတွဲဖက်စပ်လုပ်ကိုင်မှုများသည် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် တိုးတက်နေပါမည်။ ဘဏ္ဍာရေးအသိအမြင်ကြွယ်ဝ၍ ငွေကြေးတိုးတက်အောင် ကူညီပေးပါမည်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝလေလေ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းတွင် သင်၏ အဆင့်အတန်း မြင့်မားလာလေလေ ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် ဆက်ဆံရေး

ချစ်မေတ္တာရေးတွင် ထူးထူးခြားခြား အတက်အကျရှိနေမည်။ သင်၏ဆောင်ရွက်မှုအပေါ် မှီ၍ ပျော်ရွှင်မှုကို ရရှိပါမည်။ သင့်အနေဖြင့် ဇနီး၊ ခင်ပွန်းအား စိတ်ချမ်း

ကောင်း ပြုလုပ်ပေးပါ။ ၂၂ ရက်နေ့အထိ ဉာဏ်စေစား၍ သင့်ချစ်သူမှ ချစ်ခင်လာအောင် ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ သင်၏ အားပေးမှုဖြင့် အတူတူလည်ပတ် အချိန်ဖြန်း၍ ကိုယ်ဝန် ဆောင်ခွင့်ရမည်။ မျက်နှာရိပ်နှင့် မျက်ခြေတင်ဆက်မှုဖြင့် မိသားစုများသည် ချစ်မေတ္တာရေးတွင် ကျေနပ်အားရမှုကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

၂၃ ရက်အထိ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် ချစ်ရမည့်သူကို ရွေးချယ်ရာတွင် သတိရှိရပါမည်။ သင် သည် ပညာရေးလောကနှင့် ဝင်းဒေသမှ ချစ်သူကို တွေ့ရှိရ ပါမည်။ လက်တွဲဖော်နှင့် ညှိနှိုင်း၍ တိုးတက်မှုရရှိမည်။

ကျန်းမာရေး

ယခုလတွင် ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။ ကျန်းမာ၍ ပညာရေးတွင်လည်း စိတ်ဝင်စားလာမည်။ ကုသမှုအသစ် များနှင့် ကြံ့ခိုင်ရေးကို လိုက်စားလာမည်။

Sagittarius ဓနရာသီဖွား
(နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်)
(လေးစွဲယောက်ျားရုပ်)

ယခုလတွင် မိသားစုကိစ္စရပ်များနှင့် စိတ်ချမ်းမြေ့ ရေးသည် ပိုမိုအရေးပါပေသည်။ စိုးမိုးဂြိုဟ်များသည် တောင်ဘက်ခြမ်းပိုင်းသို့ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း ရောက်ရှိနေကြ သဖြင့် ပြင်ပရည်မှန်းချက်များမှာ အရေးမပါလှဘဲ နောက် ဘက်၌ ချန်ထားရသည်။ အနာဂတ်သို့ အာရုံမစိုက်ဘဲ အတိတ်ကိုသာ အာရုံပြုနေကြရပေမည်။

ဂြိုဟ်များသည် အရှေ့ဘက်သို့ စုရုံးလာသည့် ကာလ၌ အခြားသူများ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာထက် ကိုယ် ကျိုးကြည့်ခြင်းကို ပိုမိုအလေးထားနေမည်။ သင်သည် ဤ သို့ လွှမ်းမိုး၍ ထိုအတိုင်း သတ်မှတ်ဆောင်ရွက်ပေးလိမ့်မည်။ အခြေအနေအရပ်ရပ်များနှင့် လူများအား ဓနရာသီမှ ထိန်း ကွပ်ထားသဖြင့် လူမှုရေးဆောင်ရွက်မှုကို လိုအပ်မည် မဟုတ်တော့ပေ။ ကိုယ့်ဘာသာရည်မှန်းချက် အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်သွားစေရန် သင့်တွင် စွမ်းအားများ ရှိနေပါမည်။

ဂြိုဟ်များသည် ဓနရာသီ၏ ရာသီရုပ်အဖြစ် အား

ကောင်းစွာ တည်ရှိနေပါမည်။ ဒီဇင်ဘာလတွင် အထွန်း တောက်ဆုံး ကြယ်တစ်စင်းဖြစ်လာပြီး မြင့်မားစွာ စိတ်ချ ယုံကြည်၍ ရှင်သန်လျက်ရှိပါမည်။ သင်ကိုယ်တိုင်သည် စိတ်ကူးယဉ်လျက် အလိုလိုက်ကာ ဓမ္မာကိုယ်၏ အပျော် အပါးကို ဖွဲ့လျော်နေပေမည်။

လုပ်ငန်းခွင်တွင် အလုပ်များပြီး ကသီလင်တဖြစ်နေ မည်။ ကလေးများသည် သူတို့၏ ကိစ္စရပ်များတွင် ကောင်း မွန်စွာ ဆောင့်ရွက်ကြပါမည်။ သင့်အမှုသည်များ ဖောက် သည်များနှင့် လူမှုရေးဆောင်ရွက်ရင်း သင်၏သက်မွေးမှု လုပ်ငန်းတိုးတက်မှု ရှိလာပါမည်။

ငွေရေးကြေးရေး

၂၂ ရက်နေ့နောက်ပိုင်း ဝင်ငွေကောင်းလာမည်။ သင်၏စီးပွားရေး အပြင်ကျယ်သဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ရင်းနှီး မြှုပ်နှံနိုင်ခွင့် ရရှိပါမည်။ ပစ္စည်းများကို သင့်တင့်သည် ဈေးနှုန်းများဖြင့် ဝယ်ယူနိုင်မည်။ တွက်ချက်၍ စွန့်စားလုပ် ကိုင်ထားသော မျှော်မှန်းရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားမှုများမှ ဝင်ငွေများ ရရှိမည်။

ကျန်းမာရေးနှင့် ချစ်မေတ္တာရေး

သင့်ကျန်းမာရေးသည် ယခုလတွင် အထူးကောင်း မွန်မည်။ စိတ်ကျန်းမာစေရန် ကောင်းမွန်သည့် ကြံ့ခိုင်ရေး လေ့ကျင့်ခန်းများကို လုပ်ဆောင်ပါ။ ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် ကျန်းမာရေး ထူးကဲစွာကောင်းပြီး ငွေရေးကြေးရေးနှင့် သက်မွေးမှု အလားအလာအတွက် ပင်ပန်းစွာ ရှာဖွေရမည်။

Capricorn ပကာရ ရာသီဖွား
(ဒီဇင်ဘာလ ၂၂ ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်)
(ဆိတ်ရုပ်)

ယခုလတွင် မိသားစုအရေးကိစ္စများနှင့် စိတ်ခံစား မှုများ လွှမ်းမိုးထားမည်။ ၂၂ ရက်နေ့ နောက်ပိုင်းတွင် ပြည်တွင်းစီမံချက်များကို စတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ လုပ်ဆောင် ရာတွင် ပြဿနာရှိမည်မဟုတ်ပါ။ သွေးသားဆန္ဒ တောင်း ဆိုချက်များ ရှိလာနိုင်သည်။

စိုးမိုးဂြိုဟ်များ အားလုံးသည် ရှေ့သို့ ရွေ့လျားနေကြသဖြင့် သင်၏သဘာဝလောကဖြစ်စဉ် တိုးတက်မှု ရှိလာမည်။ သင်၏ရည်မှန်းချက်များ အောင်မြင်ပြီးမြောက်ရန် လှုပ်ရှားရမည့်ကာလ ဖြစ်သည်။ စိုးမိုးဂြိုဟ် အားကောင်းနေ၍ စစ်မက်ပြုရန် အသင့်ဖြစ်နေတတ်သည်။ ဤသည်က သင်၏ ပန်းတိုင်များသို့ အောင်မြင်ပြီးမြောက်စေမည်ဖြစ်သည့်အပြင် သင်၏ မိတ်ဆွေဖွဲ့စည်းမှုများနှင့် ချစ်မေတ္တာရေးဆက်ဆံမှုများ၌ ဖရိုဖရဲဖြစ်အောင် ဖန်တီးသလို ဖြစ်သွားတတ်ပေသည်။

တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ၏ ချစ်မေတ္တာရေး

သင်သည် လူမှုရေးဝန်ဆောင်မှုနှင့် ပရဟိတလုပ်ငန်းတွင် လုပ်ဆောင်ပေးရန် အလွန်စိတ်ပါဝင်စားနေပေမည်။ သင်၏ အလိုလိုသိတတ်သည့် သဘာဝအရ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် မောက်ပြန်ဆုတ်သွားရုံနှင့် အလွန်ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါမည်။ သင်သည် အိပ်မက်များနှင့် စိတ်ကူးစိတ်သန်းအတွေးများမှတစ်ဆင့် ညွှန်းဆိုမှုများကို ရရှိနေပေမည်။

သက်မွေးမှုလုပ်ငန်း

ယခုလတွင် သင့်အနေဖြင့် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ထက် အခြားသူများ၏ အကျိုးတရားကို စိတ်ပါဝင်စားနေပါမည်။ သောကြာဂြိုဟ် စိုးမိုးထားရာ သင်၏ဆွဲဆောင်မှုသည် ကြီးမားလျက်ရှိသဖြင့် လူများကို ကျွဲလာအောင် ဆွဲဆောင်နိုင်မည်။ ပထမနှင့် တတိယသီတင်းပတ်များတွင် ချစ်ရမည့်သူများကို တွေ့ရှိရမည်။ ၎င်းတို့နှင့် အပျော်သဘောဖြစ်ပြီး အတည်တကျ မဟုတ်ချေ။ လက်ရှိချစ်သူများ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စမှာလည်း စမ်းသပ်ခံရမှုသာဖြစ်မည်။ သူတို့နှင့် ဆက်လက်ဆက်ဆံမှုပြုရန် လွန်လွန်ကဲကဲ သည်းခံစောင့်စည်းရမည်။ သင်သည် စိုက်ရန်အင်အားစိတ် ကြီးမားလျက် စိတ်တိုနေပါမည်။

ကျန်းမာရေး

ဒီဇင်ဘာလဟစ်လလုံး ကျန်းမာရေး အထူးကောင်းမွန်နေမည်။ သင်သည် ချက်ချာတက်ကြွလွန်းနေ၍ အားကစားများနှင့် ကာယလေ့ကျင့်မှုများသို့ လိုက်စားရန် လမ်းကြောင်းပြောင်းသင့်သည်။

ယခုလတွင် သင်သည် ကျန်းမာရေး၊ ချစ်မေတ္တာရေး ငွေရေးကြေးရေး၊ သက်မွေးမှုလုပ်ငန်းများ မြင့်မားလာနေသောကြောင့် ဝရန်းသုန်းကား အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေပါမည်။

Aquarius ကံရာသီပွား

(ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်)

(ရေထမ်းယောက်ျားရုပ်)

သင်သည် လောကီတွင် အလိုဆန္ဒရှိနေမှုများနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုဆိုင်ရာ ရည်မှန်းချက်များသို့ ဦးတည်လုပ်ကိုင်မည်။ စိတ်ခံစားမှု လုံခြုံရေးနှင့် မိသားစုကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ဦးစားပေးမည်မဟုတ်ပေ။ အတိတ်မှ အောင်မြင်ခဲ့မှုများထက် အနာဂတ်အလားအလာကောင်းစားရေးကို ရှေးရှုထားမည်။ သင်သည် လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းအတွင်း သိက္ခာရှိရေးနှင့် အဆင့်မြင့်မားရေးကိုသာ ပျော်ပန်းထားပေသည်။

သင်၏ ရည်မှန်းထားချက်များကို ကိုယ်တိုင် ကြိုးပမ်းရယူရမည်။ အခြားသူများ အရေးကိစ္စအပေါ် စိတ်မဝင်စားဘဲ လူမှုရေးကျွမ်းကျင်မှုများသည်လည်း မလိုအပ်ပေ။ အခြေအနေနှင့် လူများအပေါ် ခိုခိုစရာလည်း မလိုချေ။ ကိုယ့်ကိုစွဲ ကိုယ်သာလုပ်မည်ဟု သဘောထားမည်။

စိုးမိုးဂြိုဟ်များ အားလုံးသည် အရှိန်အဟုန်ကောင်းစွာဖြင့် ရှေ့သို့ ရွေ့လျားနေကြ၍ သင်၏လုပ်ဆောင်မှုများ အရ တိုးတက်မှုကို ရရှိမည်။ ဘာသာရေး စိတ်အားထက်သန်ကာ ပရဟိတလုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ဖြစ်မည်။ အိပ်မက်မှတစ်ဆင့် အကြံဉာဏ်များကို ရရှိပြီး သင်သည် လှူဒါန်းရေးလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေရပါမည်။

ယခုလတွင် သင်သည် သက်မွေးမှုလုပ်ငန်း ကြီးထွားလာရေး၊ လူမှုရေးဘဝ၊ ဘာသာရေး၊ ပညာသင်ယူရေး၊ ပင်လယ်ရပ်ခြား ခရီးသွားလာရေး၊ ပရဟိတလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ရေးနှင့် ပုဂ္ဂလိကဩဇာတိက္ကမ ဖြည့်စုံရေး နောက်သို့ လိုက်နေလိမ့်မည်။

ကျွမ်းကျင်မှု တိုးတက်လာရေးတွင် လူမှုရေးကွန်ရက် နှင့် ဆက်သွယ်ရေးစွမ်းဆောင်နိုင်မှုများဖြင့် မြင့်မားတိုးတက်လာနိုင်သည်။ သက်မွေးမှု ပလုတ်ဂြိုဟ်သည် မိတ်ဆွေများနှင့် အုပ်စုလိုက်လှုပ်ရှားမှုအိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့

ထွန်းလင်းနေသဖြင့် သက်မွေးမှုလုပ်ငန်း အလားအလာ ကောင်းစေရန် ကျွမ်းကျင်သော အဖွဲ့အစည်းများတွင် သူတို့ နှင့်အတူ ပါဝင်လှုပ်ရှားပေးရမည်ဖြစ်သည်။ သင်၏ စိတ် ကူးအိပ်မက်များသည် စိုးမိုးဂြိုဟ်များ၏ လွှမ်းမိုးပေးမှုဖြင့် အကောင်အထည်ပေါ်လာပါ လိမ့်မည်။

ဓမ္မရေးကြေးရေး

သင်၏ အိပ်မက်စိတ်ကူးသည် ထက်သန်လွန်းနေ သောကြောင့် သင့်အမြင်စွမ်းအားဖြင့် ငွေရေးကြေးရေး ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို မြှင့်တင်ပေးပါလိမ့်မည်။

ချစ်မေတ္တာရေးနှင့် ဆက်ဆံရေး

ယခုလတွင် အချစ်ဇာတ်လမ်းပွဲ၌ ကြည့်ရှုစရာများ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေပါမည်။ သင့်လက်တွဲဖော်နှင့် ပျော်ရွှင်ရ မည်။ အတူတကွ ငွေခံဖျော်ဖြေပေးရမည်။ နောက်ပြီး သင်တို့၏ ချစ်မေတ္တာသည် သဟဇာတဖြစ်နေမည်။ ၂၂ ရက်နေ့ပထိုင်းစီ နိုင်ငံခြားခရီး သွားရမည်။ အိပ်ထောင်ပြုရ မည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရမည်။

Pisces မိန်ရာသီဟွား

(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက် မှ မတ်လ ၂၀ ရက်)

(ငါးနှစ်ကောင်စုပုံ)

သင်၏ သက်မွေးမှုလုပ်ငန်းတွင် လောကီရည်မှန်း ချက်များမှ စိုးမိုးထားပေသည်။ အတိတ်ကို နှိုက်နှိုက် ရွတ်ရွတ် ရှာဖွေနေခြင်းထက် အနာဂတ်ကောင်းစားရေးကို ရှေးရှုနေပါမည်။ လောလောဆယ်တွင် မိသားစုပျော်ရွှင် ရေးနှင့် စိတ်ဝင်စားမှုများကို ဘေးဖယ်ထားမည်။ ကိုယ့် ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိ၍ စွန့်စားလုပ်ကိုင်လိုမည်။ လူများနှင့် အခြေအနေများအပေါ် မှီတွယ်နေမည်မဟုတ်ပေ။ သင် ကိုယ်တိုင် ပြီးမြောက်အောင်မြင်အောင် လုပ်နိုင်ခြေရှိနေ၍ လူမှုရေးကျက်သရေရှိရန် မလိုအပ်ပေ။ ကိုယ့်သဘောနှင့် ကိုယ် ရွေးချယ်၍ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နေပါမည်။

ယခုလတွင် ချစ်မေတ္တာရေး၊ လူမှုရေးဘဝ သက် မွေးမှုအပြောင်းအလဲများနှင့် ကာမဂုဏ်ခံစားမှုများကို ဦးစား

ပေးထားမည်။ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရမှုများဖြင့် ဟိုးတက် သော လတစ်လဖြစ်မည်။

ချစ်မေတ္တာရေး

တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် ၁၂ ရက်နေ့ မတိုင်မီ ချစ်ရမည့်သူနှင့် တွေ့မည်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ရရန် အခွင့်အရေးများ ရှိနေမည်။ သင်၏ ကျွမ်းကျင်မှုလုပ်ငန်း အလားအလာ ကောင်းမွန်ရေးအတွက် လက်တွဲဖော်ကို ရှာနေပါမည်။ အထက်တန်းစားများနှင့် သင့်စိန်ယာများ အတွင်းမှ ချစ်သူကို ရှာတွေ့မည်။ သင်၏အိပ်ထောင်ရေး အတွက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နှင့် စနေဂြိုဟ်တို့မှ ကူညီဆောင် ရွက်ပေးပါမည်။

ကျန်းမာရေး

၂၂ ရက်နေ့တိုင်အောင် သင့်ကျန်းမာရေး ဂျူရုာနေ မည်။ ၎င်းကိုကုစားရန် များများအနားယူပါ။ သက်သောင့် သက်သာနေပါ။ မိသားစုနှင့် မိတ်ဆွေများဖြင့် ဆက်ဆံရေး ကောင်းနေလျှင် ကျန်းမာရေးကို မြှင့်တင်ပေးရာ ရောက်ပါ မည်။ သင့်အလုပ်ကို အခြားသူများအား လွှဲပြောင်းလုပ်ကိုင် စေခြင်းဖြင့် စွမ်းအင်တိုးပွားလာပါလိမ့်မည်။

ဓမ္မရေးကြေးရေး

ငွေကြေးအလားအလာကောင်း၍ လူမှုရေးအဆင့် မြင့်မားလာမည်။ လူမှုရေးအဆက်အစပ်များဖြင့် ဘဏ္ဍာရေး အခြေအနေ ကောင်းတင်းလာပါလိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် နောက်ဆုတ်ခွာချိန်တွင် ကိုယ်ဝါသနာပါရာကို လိုက်စားနိုင် ခွင့်ရမည်။

ငွေကြေးအနေဖြင့် ဝင်ငွေကောင်းမွန် တိုးတက်လာ သဖြင့် သင့်ဖုန်း၊ ခင်ပွန်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ရှိနေကြ မည်။ သင်၏ စိတ်ဆန္ဒရှိသည့်အတိုင်း လိုအပ်သည်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးပါလိမ့်မည်။ သင်သည် ဩဇာအာဏာရှိသူ များနှင့် အပြန်အလှန် ဆက်ဆံနေပါမည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

လူနတ်တို့ထက် မြင့်မြတ်သာလွန်ကာ အသက်ရှည်စွာ ချမ်းချမ်းသာသာ နေရသူများ

ဗြဟ္မာလေးမျိုး၊ ဗြဟ္မာဘုံနှစ်ဆယ် ရှိသည်။ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် သာလွန်၍ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဗြဟ္မာဘုံ အဆင့်ဆင့်သို့ ရောက်စေသော အကျင့်များ။

ဗြဟ္မာ

“ဗြဟ္မာပဟိ ပရိဝဇ္ဇတိတိ ဗြဟ္မာ” ဟု ကျမ်းဂန်လာသည် နှင့်အညီ ဈာန်အဘိညာဉ်ကို ရသည့်အတွက် အထက်ဗြဟ္မာ ဘုံတို့၌ အသက်ရှည်စွာ ချမ်းချမ်းသာသာ နေရခြင်း စသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် လူနတ်တို့ထက် မြင့်မြတ်သာလွန်သူများကို

ဗြဟ္မာဟု ခေါ်သည်။

ရုပ်၊ နာမ် အကျင့်တရားတို့ကိုလိုက်၍ ဗြဟ္မာအမျိုး လေးပါး ခွဲခြားနိုင်သည်။ (၁) ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးလုံးရှိသော ရူပ ဗြဟ္မာမျိုး၊ (၂) နာမ်သက်သက်သာရှိသော အရူပဗြဟ္မာမျိုး၊ (၃) ရုပ်သက်သက်သာရှိသော အသညသတ် ဗြဟ္မာမျိုး၊ (၄) အရိယာ သက်သက်သာရှိသည့် သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာမျိုး ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ယင်းဗြဟ္မာ (၄) မျိုးတို့ နေထိုင်ရာဘုံ ၂၀ ရှိသည်။ ရူပဗြဟ္မာ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့ နေထိုင် ရာ ရူပဝစရ ဗြဟ္မာဘုံ ၁၆ ဘုံ ရှိ၍ အရူပဗြဟ္မာတို့ နေထိုင်ရာ အရူပဝစရ ဗြဟ္မာဘုံ လေးဘုံ ရှိသည်။

ရူပဝစရ ၁၆ ဘုံ၌ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဘုံ၊ ဗြဟ္မပုရော ပဟိတာဘုံ၊ မဟာဗြဟ္မာဘုံတည်းဟူသော ပထမဈာန် သုံးဘုံ၊ ပရိတ္တာဘာဘုံ၊ အပ္ပမာဏာဘာဘုံ၊ အာဘဿရာဘုံတည်း ဟူသော ဒုတိယဈာန် သုံးဘုံ၊ ပရိတ္တသုဘာဘုံ၊ အပ္ပမာဏ သုဘာဘုံ၊ သုဘဏိဏရာဘုံတည်းဟူသော တတိယဈာန် သုံး ဘုံ၊ ဝေသပျိုလ်ဘုံ၊ အသညသတ်ဘုံ၊ အရိဟာ ဗြဟ္မာဘုံ၊ အတပ္ပိဗြဟ္မာဘုံ၊ သုဒဿဗြဟ္မာဘုံ၊ သုဒဿီဗြဟ္မာဘုံ၊ အကနိဋ္ဌဗြဟ္မာဘုံတည်းဟူသော စတုတ္ထဈာန် ခုနစ်ဘုံတို့ ပါဝင်သည်။ အရူပဝစရ လေးဘုံတွင် အာကာသနန္ဒာ ယတနဘုံ၊ ဝိညာဏဋ္ဌာ ယတနဘုံ၊ အာကိဋ္ဌာညာယတန ဘုံ၊ နေဝသညာနာ သညာယတနဘုံတို့ ပါဝင်သည်။

ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဘုံ၊ ဗြဟ္မပုရောပဟိတာဘုံနှင့် မဟာ

မြဟောဘုံ ဟူသည့် ဘုံ သုံးဘုံကို ပထမဈာန်ရသော မြဟောဘုံ နေရာဘုံဖြစ်သောကြောင့် ပထမဈာန်ဘုံဟု ခေါ်၏။ သုံးဘုံ စလုံး ဘုံတစ်ပြင်တည်း တည်သည်။ ပထမဈာန် ဘုံသည် ပရိနိမ္မိတဝဿဝတီနတ်ပြည်မှ ယူဇနာ ၅၅၀၀၀၀၀ ခြားကွာ၍ လှူပြည်မှ ယူဇနာ ၅၅၆၀၀၀၀ ဝေးကွာရာအရပ်၌ အထူးထူးသော ရတနာရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် တောက်ပလျက် တစ်ခဲနက် ပျံ့ပျံ့စွာသော ရတနာအပြင်၌ ပဒေသာပင်၊ ဥယျာဉ်၊ ရေကန် စသည်တို့ဖြင့် ရူသာတင့် တယ်ဖွယ်ရာ လျှောက်ပတ်သော ဘုံနန်းပြာသာဒ်တို့ဖြင့် တည်ကုန်၏။ မဟာမြဟောဘုံ၌ မဟာမြဟောဟုခေါ်သော မြဟောမင်းကပ်ပါးတည်း ရှိဟန်တူသည်။ မြဟောအလသုတ်၌ “ကမ္ဘာတည်သည့်အခါ မဟာမြဟောတစ်ယောက်တည်း ရှေးဦးစွာဖြစ်၍ ထိုမဟာမြဟော၏ တောင်တချက်ဖြင့် အောက်လက်ငယ်သား မြဟောများ ရောက်လာသည်” ဟု သိ၏။ မြဟော ပါရိသုတ္တဘုံတွင် မဟာမြဟောမင်း၏ ပရိသတ်ဖြစ်သော လက်ပါးစေ မြဟောငယ်များ နေထိုင်သည်။ မြဟောပုရောဟိတဘုံ၌ မဟာမြဟောမင်း၏ ပုရောဟိတ်အရာ၌ တည်သော မြဟောများ နေထိုင်သည်။

မဟာမြဟော၏ သက်တမ်းသည် အသင်္ချေယျတစ်ကပ်ရှည်သည်။ မြဟောပုရောဟိတဘုံမှ မြဟောတို့၏ သက်တမ်းသည် အသင်္ချေယျကပ် ထက်ဝက်ရှည်၍၊ မြဟောပါရိသုတ္တဘုံမှ မြဟောတို့၏ သက်တမ်းသည် အသင်္ချေယျကပ် သုံးစတစ်စု ရှည်သည်။ ပထမဈာန် သုံးဘုံစလုံး၌ နေထိုင်ကြသော မြဟောများသည် တိပဟိတ်ပုထုစဉ်နှင့် အရိဟတပုဂ္ဂိုလ်များချည်း ဖြစ်ကြသည်။ ကသိုဏ်း ၁၀ ပါး၊ အသုဘ ၁၀ ပါး၊ ကာယဂတာသတိ၊ အာနာပါနဿတိ ဟူသော အနဿတိ ၂၂ ပါး၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုစိတာဟု ဆိုအပ်သော မြဟောဝိဟာရ ၃ ပါး၊ ဤ ၂၅ ပါးသော ကမ္မတ္တန်းတရားတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ကမ္မတ္တန်းတို့ကို စီးဖြန်းပွားများ အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ပထမဈာန်ဘုံသို့ ရောက်နိုင်၏။ ထိုရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော ပထမဈာန်ကို ယုတ်သော ဆန္ဒစိတ္တ၊ စိရိယ၊ စိမံသတို့ဖြင့် နည်းသော အာနဘော်ရှိအောင် ပွားစေသည်ရှိသော် မြဟောပါရိသုတ္တဘုံ၌ အလတ်ဖြစ်သော ဆန္ဒ စသည်ဖြင့် မြတ်သောအာနဘော်ရှိအောင် ပွားစေသည်

ရှိသော် မဟာမြဟောဘုံ၌ဖြစ်၏။ ပထမဈာန်ဘုံ မြဟောကြီးတို့သည်ကား အာဓိနဝ ကာမချမ်းသာနှင့်တကွ နိဝရဏတရားတို့ကို ဝိတက်၊ ဝိစာရ ဝိတိ၊ သုခ၊ အကုဂ္ဂတာဈာန်အင်္ဂါငါးပါးတို့ဖြင့် တားဆီးပယ်ခွာလျက် ဈာန်ချမ်းသာကို ကောင်းစွာခံစားကြလေကုန်၏။ မြဟောကြီးတို့၏ စည်းစိမ်လှူဒါနတို့မှာ လှူနတ်တို့ စည်းစိမ်သုခတို့နှင့်ဆ၍တောက်လျှင် မနိုင်းသာအောင် ကွာလွန်းထွက်မြတ်လှသည်။

ပရိတ္တာကာဘုံ၊ အပ္ပမာဏဘာဘုံ၊ အာဘဿရာဘုံဟူသော သုံးဘုံကို ဒုတိယဈာန်ဘုံဟု ခေါ်သည်။ ယင်းသုံးဘုံစလုံးလည်း ကောင်းကင်တစ်ပြင်တည်း၌ တည်သည်။ ပထမဈာန် သုံးဘုံမှ အထက်သို့ ယူဇနာ ၅၅၀၀၀၀၀ ကွာသော ကောင်းကင်၌ ပထမဈာန်ဘုံတို့ကဲ့သို့ တည်၏။ ထိုဒုတိယဈာန်ဘုံ၌ အာဘဿရ မြဟောသည် မြဟောမင်းဖြစ်သည်။ အပ္ပမာဏမြဟောတို့သည် ပထမဈာန်ဘုံမှ ပါရိသုတ္တမြဟောတို့ကဲ့သို့ အလုပ်အကျွေး မြဟောများ ဖြစ်သည်။ ပရိတ္တာတ မြဟောတို့သည် အသက် နှစ်ကမ္မာရှည်ခဏ၌ အပ္ပမာဏမြဟောတို့သည် အသက်လေးကမ္မာရှည်၏။ အာ

ဘဿရမြဟာတို့သည် အသက် ရှစ်ကမ္ဘာရှည်သည်ဟု ဆို
 သော်လည်း ကမ္ဘာတည်ပုံ ပျက်ပုံနှင့် ထောက်သော် ခုနစ်
 ကမ္ဘာနှင့် အသင်္ချေယျ နှစ်ကပ်ရှည်သည်။ ပရိတ္တာဘာဘုံမှ
 မြဟာတို့၏ အရောင်အဝါတို့သည် အသင့်အတင့်ရှိ၍ အပ္ပ
 မာဏာဘာဘုံမှ မြဟာတို့၏ အရောင်အဝါသည် များမြတ်ပြီး
 လျှင် အာဘဿရာဘုံမှ မြဟာတို့၏ အရောင်အဝါသည်
 ညခင်းဆည်းဆာ၌ ကောင်းစွာလောင်အပ်သော တန်ဆောင်း
 မှ ပြက်လျက်ထွက်သော မီးလျှံအရောင်ကဲ့သို့ ထိုထိုကိုယ်
 အရပ်မှ ပြက်လျက် ပြက်လျက် ထွက်သည်။ ကသိုဏ်း
 ၁၀ ပါ။ အာနာပါနဿတီ၊ ဗေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ
 အားဖြင့် မြဟာပီဗာရ သုံးပါး။ ဤ ၁၄ ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်း
 တို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်သဖြင့်
 ရအပ်သော ပိစာရ၊ ပိတီ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာဈာန် အင်္ဂါလေး
 ပါးရှိသော ဒုတိယဈာန်သည်လည်းကောင်း၊ ယခင် ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကိုပင် အားထုတ်၍ ရအပ်သော ပိတီ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာဈာန်
 အင်္ဂါ သုံးပါးရှိသော တတိယဈာန်သည်လည်းကောင်း၊ တစ်
 နည်းကား ပိတီ၊ သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာဈာန်အင်္ဂါ သုံးပါးရှိသော
 ဒုတိယဈာန်သည်လည်းကောင်း ဒုတိယဈာန် သုံးဘုံတို့ရောက်
 ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယဈာန်ဘုံ မြဟာတို့၏
 စည်းစိမ်သုခတို့သည် ပထမဈာန်ဘုံ မြဟာတို့၏ စည်းစိမ်သုခ
 တို့ထက် ဝိတက်ဝိစာရဟူသော ရှုန့်ရင်းသော ဈာန်အင်္ဂါကို
 စွန့်ခွာပြီးသည်ဖြစ်၍ သာလွန်ထက်မြတ်ပေသည်။ ယင်းဘုံ
 များနေ မြဟာကြီးများသည် တိပဟိတ်ပုထုဓဉ်နှင့် အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်များချည်း ဖြစ်ကြသည်။

မလုပ်မယုက် တစ်ခဲနက် တောက်ပသော ကိုယ်
 ရောင်ရှိသည့် မြဟာကြီးများ နေထိုင်ရာ ပရိတ္တသုဘာဘုံ၊
 အပ္ပမာဏသုဘာဘုံ၊ သုဘကိဏ္ဍာဘုံ သုံးဘုံကို တတိယ
 ဈာန်ဘုံဟု ခေါ်သည်။ တတိယဈာန်ဘုံတို့သည် ဒုတိယဈာန်
 ဘုံမှ အထက်ယူဇနာ ၅၅၀၀၀၀၀ ခြား ကွာသော ကောင်း
 ကင်၌ ပထမဈာန်ဘုံ၊ ဒုတိယဈာန်ဘုံတို့ နည်းတူပင် တစ်ပြိုင်
 တည်း တည်သည်။ ပရိတ္တသုဘာဘုံက မြဟာထက် အပ္ပမာ
 ဏသုဘာဘုံက မြဟာက၊ အပ္ပမာဏသုဘာဘုံက မြဟာ
 ထက် သုဘကိဏ္ဍာမြဟာက အရောင်အဝါ ပိုမိုတောက်ပ

သည်။ ပရိတ္တသုဘာဘုံမှ မြဟာတို့၏ သက်တမ်းသည် ၁၆
 ကမ္ဘာရှည်၍ အပ္ပမာဏသုဘာဘုံမှ မြဟာတို့၏ သက်တမ်း
 သည် ၃၂ ကမ္ဘာရှည်သည်။ သုဘကိဏ္ဍာဘုံမှ မြဟာသက်
 တမ်းသည် ၆၄ ကမ္ဘာရှည်သည်ဟု ဆိုသော်လည်း တတိယ
 ဈာန် သုံးဘုံသည် ဝိဝဇ္ဇကပ် အလယ်မှ စတင်၍ သံဝဇ္ဇကပ်
 ၆၄ ကမ္ဘာအပါအဝင် သံဝဇ္ဇကပ် ဆုံးခန်းတွင် ပျက်သော
 ကြောင့် သုဘကိဏ္ဍာမြဟာတို့၏ အသက်သည် ၆၄ ကမ္ဘာ
 လုံးလုံး မပြည့်၊ ၆၃ ကမ္ဘာနှင့် အသင်္ချေယျ နှစ်ကပ်ကျော်
 သာ ရှိသည်ဟု သိအပ်သည်။ အထက်၌ ဖော်ပြခဲ့သော
 ၁၄ ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို စီးဖြန်းသဖြင့် ရအပ်သော
 သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာ အင်္ဂါနှစ်ပါးရှိသော စတုတ္ထဈာန်သည်
 တစ်နည်းကား သုခ၊ ဧကဂ္ဂတာ အင်္ဂါနှစ်ပါးရှိသော တတိယ
 ဈာန်သည် တတိယဈာန်ဘုံသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်
 သည်။ တတိယဈာန်မြဟာတို့၏ စည်းစိမ်သုခတို့သည် ဒုတိယ
 ဈာန်မြဟာတို့၏ စည်းစိမ်သုခတို့ထက် ဝိတက် ဝိစာရ ပိတီ
 ဟူသော ရှုန့်ရင်းသော ဈာန်အင်္ဂါကို ပယ်ခွာလျက် တည်
 ကြည်ငြိမ်သက်သော သုခဧကဂ္ဂတာဈာန်သုခဖြစ်၍ သာလွန်
 ၍ ထွက်မြတ်ကုန်၏။

သည်ဟုစေတသိက် စသော စိတ်စေတသိက် မရှိဘဲ
 ရုပ်ခန္ဓာကြီးသာ ရှိသည့် မြဟာတို့နေရာ အသညသတ်ဘုံ၊
 ပြန့်ပြောကြီးမားသော အကျိုးရှိသော မြဟာတို့ နေရာ
 ဝေဟဂ္ဂိုလ်ဘုံ၊ စင်ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နေရာ သုခ္ခါဝါသ
 ငါးဘုံတို့သည် စတုတ္ထဈာန်ဘုံဟု မည်၏။ သုခ္ခါဝါသ ငါးဘုံ
 သည်ကား အနည်းငယ်သော ကာလဖြင့် မိမိနေရာဌာနကို
 မစွန့်သော မြဟာတို့၏နေရာ အဝိဟာဘုံ၊ ဈာန်ချမ်းသာ၊
 ပိုလ်ချမ်းသာတို့ကို ခံစားသဖြင့် ရောင်ခြင်းမရှိသော မြဟာ
 တို့၏နေရာ အတပျိုတုံ၊ ကောင်းသော ရှုမြင်ခြင်းဖြင့် ရှုမြင်
 အပ်သော မြဟာတို့၏နေရာ သုဒဿာဘုံ၊ ထိုတိုတရားတို့ကို
 ကောင်းစွာရှုလေ့ရှိသော မြဟာတို့နေရာ သုဒဿိတုံ၊ ယုတ်
 နိမ့်သော အဖြစ်မရှိ မြတ်ထွတ်သော အဖြစ်သို့သွား ရောက်
 သော မြဟာတို့၏နေရာ အကန်ဋ္ဌဘုံတို့ဖြစ်သည်။ အသည
 သတ်ဘုံနှင့် ဝေဟဂ္ဂိုလ်ဘုံတို့သည် တတိယဈာန် (၃) ဘုံမှ
 အထက်သို့ ယူဇနာ ၅၅၀၀၀၀၀ ခြားကွာရာ ကောင်းကင်၌

တစ်ပြင်တည်း တည်၏။ သုဒ္ဓါဝါသ ငါးဘုံကား အသညသတ် ဘုံ၊ ဝေဟပ္ဖိလ်ဘုံတို့မှ အထက်သို့ ယူဇနာ ၅၅၀၀၀၀၀ စီ ခြားကွာရာအရပ်၌ အစဉ်အတိုင်း အဆင့်ဆင့် တည်ကြကုန် သည်။ အသညသတ်ဘုံနှင့် ဝေဟပ္ဖိလ်ဘုံတို့မှ မြဟ္မာများ၏ သက်တမ်းသည် ကမ္ဘာ ၅၀၀ ရှည်၏။ သုဒ္ဓါဝါသ ၅ ဘုံရှိ မြဟ္မာများသည် ကမ္ဘာ ၁၀၀၀၊ ၂၀၀၀၊ ၄၀၀၀၊ ၈၀၀၀၊ ၁၆၀၀၀ အသီးသီး အသက်ရှည်ကြသည်။

ကသိုဏ်း ၁၀ ပါ။ အာနာပါနဿတိ၊ ဥပေက္ခာမြဟ္မာ ဝိဟာရအားဖြင့် ၁၂ ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင် တစ်ပါးပါး နောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်သဖြင့် ရအပ်သော ဥပေက္ခာ၊ ဧကဂ္ဂတာဟူသော ပဉ္စမဈာန်သည် တစ်နည်းကား ဥပေက္ခာ၊ ဧကဂ္ဂတာ ဟု ဆိုအပ်သော စတုတ္ထဈာန်သည် ဝေဟပ္ဖိလ်ဘုံသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်၏။ သာသနာ တော်မှ တစ်ပါးသော အမူအယူ အကျင့်ရှိသော တိတ္ထိတို့ ကျောင်း၌ ရဟန်းပြုပြီးလျှင် နာမ်တရား၌ အပြစ်ကိုမြင်၍ ကသိုဏ်း ၁၀ ပါးတွင် ဝါယောကသိုဏ်း၌ စီးဖြန်း၍ ရအပ် သော ဥပေက္ခာ၊ ဧကဂ္ဂတာ ဟူသည့် အင်္ဂါ ၂ ပါးရှိသော ပဉ္စမဈာန်ကိုပင် တစ်နည်းကား စတုတ္ထဈာန်ကိုပင် သညာ၌ တပ်ခြင်းကင်းအောင် စီးဖြန်းခြင်းသည် အသညသတ်ဘုံသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သည်။ အသညသတ်မြဟ္မာတို့ သည် ပန်းချီဆေးရေး အရပ်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ရပ်လျက်ဖြစ် သော မြဟ္မာတို့သည် ရပ်လျက်သာလျှင်နေသည်။ ထိုင်လျက် ဖြစ်သော မြဟ္မာတို့သည် ထိုင်လျက်သာလျှင်နေသည်။ လျောင်းလျက်ဖြစ်သော မြဟ္မာတို့သည် လျောင်းလျက်သာ နေသည်။ အနာဂါမိဖလဋ္ဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား ကသိုဏ်း ၁၀ ပါ။ အာနာပါနဿတိ၊ ဥပေက္ခာမြဟ္မာဝိဟာရအားဖြင့် ၁၂ ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်သဖြင့် ဥပေက္ခာ၊ ဧကဂ္ဂတာ အင်္ဂါ နှစ်ပါး ရှိသော ပဉ္စမဈာန်ကို တစ်နည်းကား ယင်းအင်္ဂါ နှစ်ပါးရှိ သော စတုတ္ထဈာန်ကို ပွားစေ၍ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ ပညာဟူသည့် ဣန္ဒြေငါးပါး အားလျော်စွာ သဒ္ဓိန္ဒြေ လွန်ကဲ သည်ဖြစ်အံ့။ အဝိဟာဘုံ၌ သတိန္ဒြေလွန်ကဲသည် ဖြစ်အံ့။ အတပ္ပိဘုံ၌ ဝီရိယိန္ဒြေ လွန်ကဲသည်ဖြစ်အံ့။ သုဒဿာဘုံ၌

သမာဓိန္ဒြေ လွန်ကဲသည်ဖြစ်အံ့။ သုဒဿီဘုံ၌ ယုဒိန္ဒြေ လွန်ကဲ သည်ဖြစ်အံ့ အကနိဋ္ဌဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်၏။

အသညသတ်ဘုံ၌ သုဂတိအဟိတ် ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ ဝေဟပ္ဖိလ်ဘုံ၌ကား တိပဟိတ် ပုထုဇဉ်တစ်ယောက်၊ အနိယာပုဂ္ဂိုလ် ရှစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သုဒ္ဓါဝါသ ငါးဘုံ၌ အနာဂါမိဖလဋ္ဌာန်၊ အရဟတ္တဖလဋ္ဌာန် အားဖြင့် အနိယာပုဂ္ဂိုလ် သုံးယောက်စီ ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ ရူပဝစရ ၁၆ ဘုံတို့ရှိ ခပ်သိမ်းသော မြဟ္မာတို့သည် ယောက်ျားသဏ္ဍာန်သာ ရှိကုန်၏။ မိန်းမ နိမိတ်၊ ယောက်ျားနိမိတ် မရှိကုန်။ မျက်စိနားတို့သည် ရှိကုန် ၏။ အဆင်းကိုမြင်ကုန်၏။ အသံကိုကြားကုန်၏။ နှာခေါင်း ကားရှိ၏။ ယာနပဿာဒဝတ္ထု၊ ယာနဝိညာဉ်တို့သည်ကား မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် အနံ့ကို မသိကုန်။ လှုပ်ရှားလူးလဲတတ် သော လျှာလည်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ရယ်ရွှင်ခြင်းတို့လည်းရှိ၏။ တစ်စုံတစ်ခုသော အရသာကို မသိကုန်။ မခံကုန်။ မသောက် ကုန်။ ဈာန်ဖြင့် မွှေးလျော်ခြင်းသည်လျှင် ထိုမြဟ္မာတို့အား အာဟာရသည်ဖြစ်၏။ လုံးလုံးလျောင်းလျောင်း မြင်စကောင်း သော ကိုယ်ကား ရှိ၏။ ပထမဈာန် မြဟ္မာတို့မှတစ်ပါး ရူပ ဝစရဘုံမှ မြဟ္မာတို့သည် ခန္ဓာကိုယ် အငယ်အကြီး မရှိ။ တူမျှသည်ချည်းဖြစ်၏။ ပထမဈာန် သုံးဘုံ မြဟ္မာတို့ကား ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါလည်း ထူးခြား၏။ ခန္ဓာကိုယ် အကြီး အငယ်လည်း ရှိ၏။ ရူပဝစရဘုံမှ မြဟ္မာတို့သည် လူများကဲ့သို့ ဆံ၊ အမွှေး၊ ခြင်္သေ့နှင့် အလုံးစုံ ရထိုက်သမျှ ကောဠာသတို့ ရှိ၏။ ရုပ်ကလာပ်တို့သည် သိမ်မွေ့နူးညံ့၏။ ဥပမာကား မိုးရွာအပြီး ခြေကြီးမှထွက်သော အငွေ့ကို အကုန်စု၍ တံလျှပ် ရေကဲ့သို့ သိမ်မွေ့သောရေနှင့် ဆွတ်ဖျန်းလုံးထွေး၍ ထားအပ် သော အခိုးခဲကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လျှပ်ရောင်များကို အကုန်စု၍ ထိုသိမ်မွေ့သောရေဖြင့် ဆွတ်ဖျန်းလုံးထွေး၍ ထားအပ်သော အရောင်ခဲကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း သိမ်မွေ့ နှလယ်၏။ ကာယပဿာဒဝတ္ထု၊ ကာယဝိညာဉ်တို့သည်ကား မရှိကုန်။ ထို့ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အတွေ့ကို မသိကုန်။ ဤသို့ မသိလေပြားသော်လည်း ဝတ်သော ပုဆိုး၊ ရုံသောပု ဆိုးတို့ကား ရှိကုန်၏။ ဗိမာန် အိပ်ရာနေရာတို့လည်း ရှိကုန်

၏ ကျင့်ကြီးကျင့်ငယ်သွားသော မဂ်တို့လည်း မရှိကုန်။
ဗြဟ္မာမိန်းမဟူ၍ မရှိ မိန်းမ၏ အသွင်အပြင် သဏ္ဍာန်သည်
လည်း မဟုတ်။ ကခြင်း၊ သီခြင်း စသည်တို့လည်း မရှိကုန်။
အချို့သော ဗြဟ္မာတို့သည် အရိယဝိဟာရဖြင့် နေကုန်၏။
အချို့သော ဗြဟ္မာတို့သည် ဒိဗ္ဗဝိဟာရဖြင့် နေကုန်၏။ အချို့
မူကား ဗြဟ္မာဝိဟာရဖြင့် နေကုန်ကြ၏။

ရူပဗြဟ္မာဘုံများ အထက်၌ အရူပ ဗြဟ္မာဘုံ လေး
ဆင့် ရှိသည်။ ဘုံဟု ဆိုရသော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် တကယ်
ဘုံဟုခေါ်ဆိုတော့သည် မဟုတ်။ ရုပ်ဟူသမျှကို စက်ဆုပ်ရွံ့နှိပ်
လှသဖြင့် နှစ်သက်သက်ရအောင် အားထုတ်ခဲ့သည့် အကျိုး
ကြောင့် ရုပ်မရှိ၊ နှစ်သက်ရှိသော ဗြဟ္မာများနေရာ ဖြစ်သဖြင့်
ရူပဗြဟ္မာဘုံများ၌ကဲ့သို့ ဘုံဟုခေါ်ဆိုသည် မဟုတ်ချေ။ အာကာ
သာနဉ္စယတန ဝိပါကံစိတ်စေတသိက်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေ စသည်
လျက် အဆက်ဆက်ဖြစ်ပွားသော နှစ်ခန္ဓာ အစဉ်၏ ဖြစ်
တည်ရာ ဝိညာဏဉ္စယတနဘုံ၊ အာကာရဉ္စယတန ဝိပါကံ
စေတသိက်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေစတည်လျက် အဆက်ဆက်ဖြစ်ပွား
သော နှစ်ခန္ဓာအစဉ်၏ ဖြစ်တည်ရာ အာကာရဉ္စယတနဘုံ၊
နေဝသညာနာသညာယတန ဝိပါကံစေတသိက်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေ
စတည်လျက် အဆက်ဆက်ဖြစ်ပွားသော နှစ်ခန္ဓာအစဉ်၏
ဖြစ်တည်ရာ နေဝသညာနာသညာယတန ဘုံခေါ် တဝဂ်တို့ကို
အရူပဗြဟ္မာ လေးဘုံဟု ခေါ်သည်။ တစ်ဘုံနှင့် တစ်ဘုံ
ယူနော ၅၅၀၀၀၀၀ ခြားကွာ၍ အထက်အောက် တည်သည်။
ထိုကြောင့် တဝဂ်သည် လျှပ်သည်မှ ယူနော ၇၀၀၅၆၀၀၀
ကွာဝေးသည်။ ယင်းတို့ လေးဘုံစလုံး၌ပင် သောတာပတ္တိ
ပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့်သော အရိယာ ခုနစ်မျိုးနှင့် တိဟိတ်ပုထုဇဉ်တို့
သာ ရှိသည်။

အနုအစမရှိသော ကောင်းကင်ပညတ်ကို "အနန္တော
အာကာသော၊ အနန္တော အာကာသော" ဟု အဖန်ဖန် စီးဖြန်း
သဖြင့် ရအပ်သော ဥပေက္ခာ၊ ဧကဂ္ဂတာ အဂါနစ်ပါးရှိသော
အာကာသာနဉ္စယတနဈာန်သည် အာကာသာနဉ္စယတန
ဘုံသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သည်။ ယင်းဘုံမှ ဗြဟ္မာတို့
၏ သက်တမ်းသည် ကမ္ဘာ ၂၀၀၀၀ ရှည်သည်။

အာကာသာနဉ္စယတနကုသိုလ် ဝိညာဉ်ကို "ဝိညာဏံ

အနန္တံ ဝိညာဏံအနန္တံ" ဟု အဖန်ဖန်စီးဖြန်းသဖြင့် ရအပ်
သော ဝိညာဏဉ္စယတနကုသိုလ်ဈာန်စိတ်သည် ဝိညာဏ
ဉ္စယတနဘုံသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သည်။ ယင်းဘုံမှ
ဗြဟ္မာတို့၏ သက်တမ်းသည် ကမ္ဘာ ၄၀၀၀၀ ရှည်သည်။

အာကာသာနဉ္စယတန ပဌမာရူပဝိညာဉ်စိတ်၏ စိုး
စဉ်းမျှ အကြွင်းမရှိသော နတ္ထိဘောပညတ်ကိုပင် "နတ္ထိကိဉ္စိ၊
နတ္ထိကိဉ္စိ" ဟု အဖန်ဖန် စီးဖြန်းသဖြင့် ရအပ်သော အာကာရ
ဉ္စယတနဈာန်သည် အာကာရဉ္စယတနဘုံသို့ ရောက်
ကြောင်းအကျင့် ဖြစ်သည်။ ယင်းဘုံမှ ဗြဟ္မာတို့၏ သက်တမ်း
သည် ကမ္ဘာ ၆၀၀၀၀ ရှည်သည်။

အာကာရဉ္စယတနဈာန်စိတ်ကို "သန္တမေတံ၊ ပဏိ
တမေတံ" ဟု အဖန်ဖန် စီးဖြန်းသဖြင့် ရအပ်သော နေဝသ
ညာနာသညာယတနဈာန်သည် နေဝသညာနာသညာယတန
ဘုံသို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သည်။ ယင်းဘုံမှ ဗြဟ္မာ
တို့၏ သက်တမ်းသည် ကမ္ဘာ ၈၀၀၀၀ ရှည်သည်။

ဗြဟ္မာဘုံ ၂၀ ရှိသည့်အနက် မီးဖျက်သော ကမ္ဘာ
တွင် ပထမဈာန်ဘုံအထိ ပျက်သည်။ ရေဖျက်သော ကမ္ဘာ
တွင် ဒုတိယဈာန်ဘုံတိုင်အောင် ပျက်သည်။ လေဖျက်သော
ကမ္ဘာတွင် တတိယဈာန်ဘုံတိုင်အောင် ပျက်သည်။ စတုတ္ထ
ဈာန် ခုနစ်ဘုံနှင့် အရူပ လေးဘုံတို့သည် မီး၊ ရေ၊ လေ၊
မဖျက်ဆီးနိုင်သော ဗြဟ္မာ ၁၁ ဘုံ ဖြစ်သည်။ ပထမဈာန်
ဘုံတို့ကား ကမ္ဘာပျက်တိုင်း မလွတ်သောကြောင့် မဟာကပ်
တစ်ခုလုံး ပြည့်အောင် မတည်နိုင်သဖြင့် ပထမဈာန် ဗြဟ္မာ
တို့၏ အသက်ကို မဟာကပ်ဖြင့် မရေတွက်ဘဲ မဟာကပ်၏
လေးပုံ တစ်ပုံဖြစ်သော အသင်္ခေယုကပ်ဖြင့်သာ ရေတွက်အပ်
ကြသည်။ ဗြဟ္မာတို့၏ သက်တမ်းသည် ဖြစ်ရာဘုံတို့၏ သက်
တမ်းဟု ဆိုသော်လည်း ကမ္ဘာတစ်ဝက်မှ သို့မဟုတ် ပျက်ခါ
နီးမှရောက်မှ သက်တမ်းမပေစီ စုတေကြရ၏။ ကမ္ဘာမပျက်
သေးသော်လည်း ကံအရှိန်ကုန်လျှင် သက်တမ်းမစေ့စပ် စုတေ
ကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။

(မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းမှ ကူးယူဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

ကျွန်ုပ်တို့အား မဟာသီဝံကျင့်စဉ်

မင်းဝိရူခ

- (က) သာသနဿစ လောကဿ
ဂုနိတဂတ သဗ္ဗဒါ
သာသနပ္ပိစ လောကဉ္စ
ဒေဝါရကခန္တ သဗ္ဗဒါ။
- (ခ) သဒ္ဓိဟောန္တ သုခိသဗ္ဗ
ပရိဒါရေဟိ အတ္တနော
အနိယာသုမနာဟောန္တ
သဟသဗ္ဗေဟိ ဉာတိဟိ။

သာသနာဿစ - သာသနာတော်၏လည်းကောင်း၊
 လောကဿစ - လူအပေါင်း၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါ -
 အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုနိ - စည်ပင်ပြန့်ပွားခြင်းသည်၊ ဘဝတု -
 ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သာသနပ္ပိစ - သာသနာတော်မြတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ လောကဉ္စ - လူအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဒေဝါ - နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ ရကန္တ -
 စောင့်ရှောက်မစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗ - ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တနော
 - မိမိ၏၊ ပရိဒါရေဟိ - အငြိအရံတို့နှင့် သိပ္ပံ - အတူတကွ
 သုခိ - ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တ - ဖြစ်စေကုန်
 သတည်း။ သဗ္ဗေဟိ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဉာတိဟိ - အသွ
 အမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ - တကွ၊ အနိယာ - ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်၊
 သုပနာ - ဝမ်းမြောက်ကြကုန်သည်၊ ဟောန္တ - မုချမသွေ
 ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

မဟာသီဝံကျင့်စဉ်

မဟာသီဝံသည် ကြီးမြတ်သော အေးငြိမ်းချမ်းသာ
 ခြင်းကို ခေါ်ပါသည်။ ဤကျင့်စဉ်သည် မေတ္တာဘာဝနာကျင့်
 စဉ်ဖြစ်သည်။ မဟာသီဝံကျင့်စဉ်ကို အရိုးကြေကြေ အရေ
 ခန်းခန်း မလျော့တမ်းငွေလုံလဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်ကြမည်
 ဆိုလျှင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ လွန်စွာအေးငြိမ်းချမ်းသာပြီး
 အောက်ဖော်ပြပါ အကျိုး ၁၁ မျိုးတို့ကိုလည်း မိမိတို့ ယခုမှက်

မှောက်ဘဝမှာပင် လက်တွေ့ခံစားလာကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းတို့မှာ -

- ၁။ ချမ်းသာစွာ အိပ်ရခြင်း
- ၂။ ချမ်းသာစွာ နိုးရခြင်း
- ၃။ အိပ်မက်ကောင်းများ မက်ခြင်း
- ၄။ လူအများတို့ ချစ်ခင်ကြခြင်း
- ၅။ နတ်များ ချစ်ခင်ကြခြင်း
- ၆။ ဘေးအန္တရာယ်များ မရောက်နိုင်အောင် နတ်တို့ကစောင့်ရှောက်ကြခြင်း
- ၇။ မီးမလောင်နိုင်၊ အာဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ မကိုက်နိုင်၊ အေး၊ လှေ၊ သေနတ်စသော လက်နက်များ မထိရနိုင်
- ၈။ စိတ်ကောင်း၊ စိတ်မြတ်များ လျှင်မြန်စွာတည်တံ့နိုင်ခြင်း
- ၉။ ကိုယ်သာ၊ ကိုယ်ရေနှင့်တကွ မျက်နှာများ ကြည်လင်၍ လှပတင့်တယ်ခြင်း
- ၁၀။ မတွေ့ဝေဘဲ ကြည့်လင်စွာသေရခြင်း
- ၁၁။ ဥပစာရ အပ္ပနာ သမာဓိတို့ကို အခြေခံပြီး မဂ်ဖိုလ်သို့ ပေါက်ရောက်နိုင်စေခြင်း၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ပရသေးစေကာမူ သေပြီးနောက် ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ရခြင်း။

ဤကား မဟာသီဝံကျင့်စဉ် မေတ္တာအကျိုးများတည်း။ မဟာသီဝံကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံပွားများလိုကြသော သူမြတ်အပေါင်းတို့သည် ကျင့်စဉ်စည်းတမ်းချက်များကို ရှေးဦးစွာသိရှိနားလည်ထားကြရန် လိုအပ်လှပေသည်။ လွယ်လင့်တကူ ပုတ်ယူနိုင်ရန် မဟာသီဝံကျင့်စဉ်ကို ဖော်ပြပေအံ့။

မဟာသီဝံ စည်းကမ်းများ

- ၁။ ကျင့်စဉ်နေရာ
- ၂။ ကျင့်စဉ်နေ့
- ၃။ သူမြတ်ကျင့်ဝတ်
- ၄။ ကျင့်စဉ်အဆင့်နှင့်နေ့ရက်
- ၅။ ကျင့်စဉ်အချိန်နှင့် ပုတီးပတ်
- ၆။ ကျင့်စဉ်အစီအစဉ်

၇။ ကျင့်စဉ်အောင်ပွဲဟူ၍ ခုနစ်ချက်ရှိသည်။ ထိုစည်းကမ်း ခုနစ်ချက်တို့တွင် -

ကျင့်စဉ်နေရာ

ကျင့်စဉ်နေရာသည် အရေးကြီး၏။ နေရာမသန့်ရှင်းပါက အနှောင့်အယှက်များ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ ကျင့်စဉ်နေရာကို စနစ်တကျ ပြုပြင်စီရင်ထားရမည်။

- ၁။ ကျင့်စဉ်နေရာသည် အနည်းဆုံး အလျား၊ အနံ့ ခုနစ်တောင်စီ ရှိရမည်။
- ၂။ ရာဇမတ်ထရုံများ ကာထားရမည်။
- ၃။ သဲ၊ ဆန် တစ်ခုခုကို အာဇာနည်ယသုတ်ဖြင့် ခုနစ်ခေါက် ရွတ်ပါ။
- ၄။ ဝိ-သီ-ဝေ-က-ခါ စသည့် ဘုရားဂုဏ်အုတ်တို့ကို ပင့်ထားရမည်။ ရုပ်ပွားတော်မထားနိုင်က အာရုံပြု၍ ပင့်ထားပါ။
- ၅။ အနည်းဆုံး ငါးပါးသီလပံ့ယူဘဲ နေရာတွင်ထိုင်ပဝင်စေရ။
- ၆။ ကြွက်မြီးပါ အုန်းသီးတစ်လုံး၊ ငှက်ပျောသုံးဖီ၊ အညွန့် ခုနစ်ညွန့်၊ ဆီမီး၊ ခုနစ်တိုင်၊ နံ့သာ၊ ခုနစ်တိုင်၊ ကွမ်း၊ ခုနစ်ယာ၊ ဆေးလိပ်၊ ခုနစ်လိပ်ပါဝင်သော တရားပွဲတော်တစ်ပွဲ ပူဇော်ထားရမည်။
- ၇။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို အာရုံပြု၍ ညောင်ရေ ခုနစ်လုံး၊ တီးဖြူ ခုနစ်လက်၊ တံခွန် ခုနစ်လုံး၊ အောင်လံ ခုနစ်ခု၊ ရေချမ်း၊ ခုနစ်ခွက်၊ ဆီမီး၊ ခုနစ်တိုင်၊ ဆွမ်းတော် ခုနစ်ပွဲ လျှူဖျါနိုး ပူဇော်ထားရမည်။ ဘုရားဂုဏ်အုတ် ရုပ်ပွားတော်များကို ပင့်ထား၍ တတ်နိုင်လျှင် အလယ်ဗဟို ဘုရားကို ခုနစ်လက်မ၊ ခုနစ်ပေ စသည်ဖြင့် ခုနစ်ကြေအောင် ထုလုပ်ပါ။ ပထမ လက်ယာ၊ လက်ဝဲ နှစ်ပါးကို ခြောက်လက်၊ ခြောက်ပေ စသည်ဖြင့် တစ်လက်မ၊ တစ်ပေ လျှော့၍ ထုလုပ်ပါ။ ဒုတိယ လက်ယာ၊ လက်ဝဲနှစ်ပါးကို ငါးလက်မ၊ ငါးပေ စသည်ဖြင့် ဗဟိုနှင့်

ဘုရားအောက် နှစ်လက်မ၊ နှစ်ပေ လျှော့၍
လည်းကောင်း၊ ပထမလက်ယာ၊ လက်ဝဲ ဘုရား
အောက် တစ်လက်မ၊ တစ်ပေ လျှော့၍လည်း
ကောင်း၊ ထုလုပ်ပါ။ တတိယလက်ယာ၊ လက်ဝဲ
နှစ်ပါးကို လေးလက်မ၊ လေးပေ စသည်ဖြင့်
ဗဟိုရံငှာရားအောက် သုံးလက်မ၊ သုံးပေ
လျှော့၍လည်းကောင်း၊ ဒုတိယ လက်ယာ၊
လက်ဝဲ ဘုရားအောက် တစ်လက်မ၊ တစ်ပေ
လျှော့၍လည်းကောင်း၊ ထုလုပ်ပါ။ ပြီးလျှင်
ဘုရားရှင်အမည်တော်များကို အစဉ်အတိုင်း
ရေးထိုးပြီး ပင့်ထားပါ။

ဘုရားရှင်၏ အမည်တော်များ

- ၁။ အလယ်ဗဟိုရံဘုရားကို ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား
- ၂။ ပထမလက်ယာဘုရားကို သိခီမြတ်စွာဘုရား
- ၃။ ပထမလက်ဝဲဘုရားကို ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား
- ၄။ ဒုတိယလက်ယာဘုရားကို ကဏ္ဍသန်မြတ်စွာ
ဘုရား
- ၅။ ဒုတိယလက်ဝဲဘုရားကို ကောဏဂုံမြတ်စွာ
ဘုရား
- ၆။ တတိယလက်ယာဘုရားကို ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရား
- ၇။ တတိယလက်ဝဲဘုရားကို ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
ဟူ၍ အသီးသီး အမည်တော်များ ရေးထိုးတပ်
ဆင်ထားပါ။

ညောင်ရေ ခုနစ်လုံးတွင် နေ့နံ့သင့် အညွန့်တို့ကိုရှာ၍
ခုနစ်ညွန့်စီထိုးလျက် ထိုးဖြူ၊ တံခွန်း၊ အောင်လံတို့ကို တစ်ခုစီ
စိုက်ထားပါ။ ဆွမ်းတော်ကို နံနက်အချိန်သာကပ်လှူ၍ တတ်
နိုင်ပါက ညနေတွင် အဖျော်ယမကာများလှူဒါန်းပါ။

ညောင်ရေ ခုနစ်လုံးစသည်တို့ကို လှူသည့်အခါ
ဘုရား၏ လက်ယာမှ မင်္ဂလာအတိုင်း -

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေဟု
စသည်ဖြင့် ဆို၍လှူပါ။

ကျင့်စဉ်နေ့

ကျင့်စဉ်ကို စတင်၍ ကျင့်ကြံပွားများမည့် နေ့ကောင်း
ရက်မြတ်ကို သီးခြားရွေးချယ်သတ်မှတ်ထားသည့် နေ့၌သာ
စတင်၍ ကျင့်ရမည်။ တခြားနေ့များ၌ ပကျင့်ရ။

ဤမဟာသီဝံကျင့်စဉ်သည် ခုနစ်နေ့သားသမီးများတို့
ကိုသာ အဓိကထား၍ ကျင့်ရသော လမ်းစဉ်ဖြစ်သောကြောင့်
ခုနစ်နေ့တို့တွင် တနင်္ဂနွေနေ့သည် နေ့ဦးနေ့ဖျားဖြစ်နေသဖြင့်
ဤတနင်္ဂနွေ တစ်နေ့တည်းကိုသာ ကျင့်စဉ်နေ့အဖြစ် ရွေး
ချယ်သတ်မှတ်ထားသည်။ မည်သည့်နေ့သာပဲဖြစ်ဖြစ် ဤ
တနင်္ဂနွေနေ့မှသာ စ၍ကျင့်သွားရမည်။ မိမိသဘောအတိုင်း
မကျင့်ရပါ။

သူမြတ်ကျင့်ဝတ်

ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံပွားများမည့် သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
အောက်ဖော်ပြပါ သူမြတ်ကျင့်ဝတ်သိက္ခာတို့ကို လိုက်နာရ
မည်။

- ၁။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာနေခြင်း
- ၂။ ကိုယ်ခန္ဓာသန့်ရှင်းစေခြင်း
- ၃။ ရဟန်းတော်များမှာ နေ့စဉ်အသနာကြား၍ လှူ
တို့မှာ အာဇီဝဋ္ဌမက သီလမြဲနေခြင်း
- ၄။ သန့်ပြန့်သော အဝတ်ကိုဝတ်ဆင်ခြင်း
- ၅။ ပေတ္တာသုတ်နှင့် ဖေဟိမေတ္တဂါထာတို့ဖြင့် ခုနစ်
ကြိမ်စီရွတ် ထားသော ရေကိုသောက်ချိုးရမည်
- ၆။ သစ္စာ ခုနစ်ချက် ခံထားခြင်း
- ၇။ ကျင့်စဉ်ကျင့်နေစဉ် မည်သည့်အနောင့်အယုဂ်
ပသို တွေ့သော်လည်း မလှုပ်မရှား တည်ငြိမ်စွာ
နေရခြင်း
- ၈။ မသန့်ရှင်းသော နေရာတို့၌ မနေထိုင်ရ
- ၉။ ကိုယ်စိတ်နှလုံး အသန့်ရှင်းဆုံးဖြစ်အောင် ထိန်း
သိမ်းထားခြင်း

ဤသည်ကား သူမြတ်ကျင့်ဝတ်ပေတည်း။

ကျင့်စဉ်အဆင့်နှင့် နေ့ရက်

သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မလျော့သော ဇွဲလုံ့လဖြင့် ကျင့်ကြံပွားများကြမည့် ကျင့်စဉ်အဆင့်နှင့် နေ့ရက်တို့သည်

- ၁။ ကျင့်စဉ် ပထမအဆင့် ၇ ရက်
- ၂။ ကျင့်စဉ် ဒုတိယအဆင့် ၁၄ ရက်
- ၃။ ကျင့်စဉ် တတိယအဆင့် ၂၁ ရက်
- ၄။ ကျင့်စဉ် စတုတ္ထအဆင့် ၂၈ ရက်
- ၅။ ကျင့်စဉ် ပဉ္စမအဆင့် ၃၅ ရက်
- ၆။ ကျင့်စဉ် ဆဋ္ဌမအဆင့် ၄၂ ရက်
- ၇။ ကျင့်စဉ် သတ္တမအဆင့် ၄၉ ရက်

ဟူ၍ ခုနစ်ဆင့် ရှိပါသည်။ ကျင့်စဉ်ကျင့်မည်သူမြတ်သည် မိမိကျင့်ကြံမည့်အချိန်နှင့် ပုတီးပတ်တို့ကိုလည်း နားထည့်ထားရမည်။ ကျင့်ချင်သလို မကျင့်ရဘဲ သတ်မှတ်ထားသော အချိန်၌သာ ကျင့်ရမည်။ ကျင့်စဉ်အချိန်ကို တစ်နေ့လျှင် သုံးချိန် သတ်မှတ်ထားသည်။

ပထမအချိန်ကို နံနက်မိုးသောက် အာရုံတက်အချိန်ကို ရွေးချယ်ရမည်။ ဒုတိယအချိန်ကို နေ့လယ် မွန်းတည့်မတ်အချိန်ကို ရွေးချယ်ရမည်။ တတိယအချိန်ကို ညနေ နေစင်စအချိန်ကို ရွေးချယ်ရမည်။ ပုတီးပတ်မှာ တစ်ချိန်လျှင် အနည်းဆုံး ၂၇ ပတ်စိပ်ရမည်။ ၂၇ ပတ်ထက် မလျော့ရ။ ပို၍စိပ်နိုင်၊ ပွားနိုင်လျှင် အာနိသင်အလွန်စူးရှမည်။

ကျင့်စဉ်အစီအစဉ်

သူမြတ်အပေါင်းတို့ ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံပွားများနိုင်ကြရန် ကျင့်စဉ်အစီအစဉ်များကို ဖော်ပြပါမည်။

- ၁။ ဘုရားနေရာတော်ခင်းရန်
- ၂။ ဘုရားများပင့်ရန်
- ၃။ ပစ္စည်းများလှူဒါန်းရန်
- ၄။ ရှိခိုးတော်ပြုရန်
- ၅။ ဖိတ်ခေါ်တိုက်တွန်းရန်
- ၆။ ဘုရားခုနစ်ဆူစက်ပရိတ်ရွတ်ရန်
- ၇။ ကျင့်စဉ်ဝင်ရန်
- ၈။ ဆင်ခြင်ပွားများရန်

ဘုရားနေရာတော်ခင်းရန်

အစိန္တေယျ အစိန္တေယျ အပ္ပမေယျ အပ္ပမေယျ သေဋ္ဌဇေဋ္ဌ အတုလပရမံဘဂဝါ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓ သုံးလောကထွတ်ထား မြတ်စွာဘုရားတို့၏ စံစားတည်နေတော်မူရာ ပန်းရန်စုံ အထုံဂန္ဓာတို့ဖြင့် နေရာတော်ခင်းထားပါကြောင်း ညွှတ်ပြောင်းရိုကျိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးနားတော် လျှောက်ပုံပါသည် သုံးလောက ဝိပတိငါးမာန်အောင် ဖိနော်မြတ်ဘုန်းမော်တို့ဘုရား၊ ဘုရားဟု ဆို၍ နေရာခင်းပါ။

ဘုရားခုနစ်ဆူ ပင့်ရန်

(က) ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ ကျေးဇူးတော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ကိုးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်တော်မူသော "ဝိပဿီ" အမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း။

(ခ) ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ ကျေးဇူးတော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်တော်မူသော "သိဝီ" အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားရှင်အားလည်းကောင်း။

(ဂ) ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ ကျေးဇူးတော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့ ပြည့်စုံတော်မူသော သုံးဆယ့်တစ်ကမ္ဘာထက်၌ ပွင့်တော်မူသော "ဝေဿဘူ" အမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားရှင်အားလည်းကောင်း။

(ဃ) ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ ကျေးဇူးတော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဣန္ဒြာဓိကမ္ဘာအတွင်း၌ ပွင့်တော်မူသော "ကကုသန်" အမည်တော်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်အားလည်းကောင်း။

(င) ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ ကျေးဇူးတော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဣန္ဒြာဓိကမ္ဘာအတွင်း၌ ပွင့်တော်မူသော "ကောဇဂရ" အမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရားရှင်အားလည်းကောင်း။

(စ) ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ ကျေးဇူးတော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဣန္ဒြာဓိကမ္ဘာအတွင်း၌ ပွင့်တော်မူသော "ကဿယ" အမည်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်အားလည်းကောင်း။

(ဆ) ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ ကျေးဇူးတော်အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤဗာဗ္ဗကမ္မာအတွင်း၌ ပွင့်တော်မူသော “ဂေါတမ” အမည်ရှိ တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်အားလည်းကောင်း

ဘုရားတပည့်တော်သည် တပည့်တော်နှင့်တကွ ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို သွန်းသင်ပြသ ဆိုသုံးပတော်မူ၏။ စောင့်ရှောက်ကယ်ပေးတော်မူပါရန် ရှိသောစွာဖြင့် ပင့်လျှောက်ပုံပါသည်။ ရွှေစက်တော်လှမ်း၍ ကြွမြန်းတော်မူလာကြပါ ဘုရား။

ပစ္စည်းများ လှူဒါန်းရန်

ဂုဏ်ကိုးပါးသခင် ထိပ်တင်ဘုရား တပည့်တော်သည် ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို ကျန်းမာချမ်းသာစေရန် ရည်သန်၍ ပြုလုပ်ထားသော ညောင်ရေ ခုနစ်လုံး၊ ရေချမ်း ခုနစ်ခွက်၊ ဆွမ်းတော် ခုနစ်ပွဲ၊ ဆီမီး ခုနစ်တိုင် စသော လှူဖွယ်ဝတ္ထု အစုစုများကို သနားကြည်ဖြူလက်ခံခြင်း ဖြစ်တော်မူပါဘုရား။

ကျင့်စဉ်ဝင်ရန်

ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်မည့်သူတော်စင်သည် ရေတစ်ခွက်ကို ဘုရားရှေ့တွင်ချ၍ လက်အုပ်ချီးလျှင် ဤသို့ကျင့်စဉ်ဝင်ရမည်ကို ဂုဏ်သခင်ကျွန်ထိပ်တင် ဘုရားတပည့်တော် (ဘယ်နေ့သား)သည် ဤတနင်္ဂနွေနေ့မှစ၍ (ဘယ်နေ့)အထိ ကျင့်စဉ် (ကျင့်စဉ်မည့်သည့်အထိ)ကို ဝင်ပါမည်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အချိန်သုံးချိန်တွင် တစ်ချိန်လျှင် ပုတီး ၂၇ ပတ်ကျစ် အဆင့်အစီအစဉ်အတိုင်း မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးမြန်းပွားများပါမည်။ ဘုရားတပည့်တော်သည် ကျင့်စဉ်ကာလအတွင်း မည်သည့် နှစ်၊ လ၊ ရက်တို့ပတ်လုံး

- ၁။ အနန္တောအနန္တ ငါးပါးကို မပြစ်မှားပါ။
- ၂။ ပါဏာတိပါတာကို မကျူးလွန်ပါ။
- ၃။ အဒိန္နပါနကံကို မကျူးလွန်ပါ။
- ၄။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံကို မကျူးလွန်ပါ။
- ၅။ မုသာဝါဒကံကို မကျူးလွန်ပါ။
- ၆။ လောင်းတမ်းကစားခြင်းနှင့်တကွ သုရာမေရယကံကို မကျူးလွန်ပါ။

၇။ သက်သတ်လွတ်သောဟင်းကို စားသုံးပါမည်။

ဤခုနစ်ချက်ကို အရှင်ဘုရားရှေ့မှောက်တွင် သစ္စာအဖြစ် ခံယူပါ၏။ သစ္စာခုနစ်ချက်ကို မပျက်ကွက်ဘဲ မှန်ကန်သည်ရှိသော် တပည့်တော်၏ကိုယ်စိတ်နှလုံးတို့သည် ကျန်းမာရွှင်လန်းပြီး အလွန်ကြီးမြတ်သော အေးငြိမ်းချမ်းသာခြင်းဖြစ်သော မဟာသီဝံဆုတောင်းကို ယခုမြန်စွာ ရလိုပါ၏။ အရိယာအရှင် သူတော်စင်တို့ သိမြင်သော သစ္စာလေးပါး တရားထူးကိုသိ၍ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုရပါလို၏။

တပည့်တော်၏ အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း တရားတော်မြတ်အားလည်းကောင်း သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အားလည်းကောင်း၊ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ပိဗ္ဗာဒီဝါကြီးတို့အားလည်းကောင်း အမြန်စွာ စွန့်လွှတ်လှူဒါန်းပါ၏။

သာသနာတော်စောင့်၊ ကမ္ဘာစောင့် သမ္မာဓေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်အပေါင်းတို့အားလည်း အကျွန်ုပ်၏ အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို အမြန်စွာ အပ်နှံထားပါ၏။

အကျွန်ုပ်အား ကျင့်စဉ်နှင့်သစ္စာ တည်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး မကောင်းကိုးယယ် ကောင်းကိုးကယ်၍ ကူညီပစစောင့်ရှောက်ပေးကြပါ ဟုဆို၍ ချထားသောရေခွက်ကို သောက်လိုက်ပါ။

မှတ်ချက် ။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို နေ့သားအလိုက် တစ်ဦးချင်း မေတ္တာပို့သပါလော။

မင်းဝိဇ္ဇာ

ကျမ်းကိုး အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကျမ်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ဆရာတော် ပြုစုသော ကျမ်းမှ ထုတ်နုတ်ပူဇော်ပါသည်။

နိုင်ငံအဝန်း ချမ်းသာစေမည့် နည်းလမ်း

တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ(ဓမ္မာစရိယ-ဘီဒေ)

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါငဝနေယျတို့အား မေတ္တာ ဖွဲ့ကြင် ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းဖြင့် ရိုင်းပင်းစီးပွား နီရေလားသို့ မြင့်မားစေလိုသော မဟာကရုဏာဆန္ဒနှင့် လောကုကြီးအား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကာ လူသားတို့၏ ကြီးပွားစည်ပင်တိုးတက်၍ တစ်ဖက်မှလည်း အေးငြိမ်းရာ သန္တိသုခနှင့် ပြည့်စုံသော နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ရောက်ကြစေရန် နည်းလမ်းညွှန်ပြ တရားဓမ္မတို့ကို ထုတ်ဖော်ဟောကြားခဲ့ပါ သည်။

လောကလူသားများ ချမ်းသာစေရေးအတွက် လူ သားတိုင်းသည် ကာယကံဆို၊ ဝစီကံဆို၊ မနောကံဆိုတို့ကို စားဆီးပိတ်ပင် ရှောင်ကြဉ်ရသည်။ ဤသို့ တားဆီးနိုင်ခြင်း သည်ပင် မကောင်းမှုပြုရမည်ကို ရှက်ခြင်း၊ မကောင်းမှုပြုရ မည်ကို ကြောက်ခြင်းဟူသော လောကပါလ တရားကို ထိန်း သိမ်းစောင့်ရှောက်သည် မည်ပါသည်။

ယင်းလောကပါလတရား နှစ်ပါးကိုပင် သုက္ကဓမ္မ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒေဝဓမ္မ ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ပါသည်။ သုက္ကဓမ္မ ဆိုသည်မှာ သန့်ရှင်းကြည်လင် ဖြူစင်သောတရား။ ဒေဝဓမ္မ ဆိုသည်မှာ နတ်မြဟာတို့ နှစ်သက်မြတ်နိုးသော တရား။ ထွန်းလင်းတောက်ပ ကြည်လင်စေသောတရားဟူ၍ ဆိုလိုပါသည်။

ဤလောကပါလတရားသည် လောကတစ်ခုလုံးနှင့် လူသားအားလုံးတို့အား စောင့်ရှောက်ထားသည်။ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်လောကကို ဆီးဟားဘောင်းခတ် ခွဲခြားထားပေးပါ

သည်။ ဤလောကပါလတရား ဆိတ်သုဉ်းပျောက်ကွယ် ပျက်စီးသွားပါက လောကလူသားတို့သည် အမိန့်နှင့်သာ။ မောင်နှင့်နမ မခွဲခြားတော့ဘဲ တိရစ္ဆာန်နှင့်မခြား ရိုင်းပျသွား ဖွယ်ရှိပါသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်သွားပါက လောကရှိ လူသား အားလုံး လောကုတ်၊ လောကီ အကျိုးများ ပျက်စီးသုတ် သုတ်သွားနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင် ဤလောကရှိ လူသားတို့ ထိန်းသိမ်းစောင့် ရှောက်ရမည့် တရားတွင် လောကပါလတရားအပြင် မေတ္တာ ဟူသော တရားနှင့် သစ္စာဟူသော တရားသည် အလွန် အရေးကြီးလှပါသည်။ အရေးကြီးသည် ဆိုရာဝယ် တင်းချက် ရာ၌ ဆားမပါလျှင် မပြီးသကဲ့သို့ သစ်ဖောင်ဝါးဖောင်များ ချည်နှောင်ရာဝယ် ကြိုးမပါလျှင် မပြီးသကဲ့သို့ လူလောက လူ့အဖွဲ့အစည်းဖွဲ့စည်းရာ၌ လည်းကောင်း၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ သွားလာလုပ်ကိုင်ရာ၌လည်းကောင်း၊ မေတ္တာတရား၊ သစ္စာ တရား မပါလျှင် မပြီးနိုင်ပါ။ ဤတွင် မေတ္တာသဘောမှာ တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦးက အကျိုးလိုလားသော (ဝါ) ကောင်းကျိုး ချမ်းသာတွေ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်လိုသော သဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။

လူ့သတ္တဝါဟူသည် လောကအတွင်း၌ တစ်ဦးချင်း၊ တစ်ယောက်ချင်း ထီးထီးကြီး နေထိုင်ကြသည့် မဟုတ်ပါ။ အချင်းချင်း စုပေါင်းဖွဲ့စည်း၍ မြို့၊ ရွာ အသင်းအပင်းသဘော ဖြင့် စုပေါင်းနေထိုင်ကြပါသည်။ ထိုသို့ စုပေါင်းဖွဲ့စည်းနေထိုင် သော သဘောအရင်းခံ ရှိရာ၌ တစ်ဦး၏အကျိုးကို တစ်ဦး

က လိုလားသော မေတ္တာတရား မရှိခဲ့လျှင် ကြီး ကြိမ် စသည်တို့ဖြင့် ချည်နှောင်ပထားသော သစ်ဖောင်း၊ ဝါးဖောင်း စသည်တို့ကဲ့သို့ မကြာခင် ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲပျက်စီးသွားရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒိဋ္ဌိပထဝီတရားတို့တွင် မိဘ၊ သားသမီးဟူ၍ စုပေါင်း နေထိုင်ကြရာ မိဘနှစ်ပါးသည် သားသမီးများအပေါ်၌ ကောင်း ကျိုးကို လိုလား၏။ သားသမီးတို့အတွက် အနစ်နာခံ ဆောင်ရွက်ပေး၏။ သားသမီးများ ဆင်းရဲနွှဲရောက်မည်ကို စိုးရိမ်၏။ သားသမီးများ ချမ်းသာဖွံ့ဖြိုး စည်းစိမ်တိုးနေသည်ကို မြင်ရလျှင် ရှင်ပျကြည်နူး၏။ သားသမီးများကလည်း မိဘများ အပေါ်၌ ဤကဲ့သို့ သဘောထား၏။

ဤကဲ့သို့ ကောင်းကျိုးလိုလားသော မေတ္တာတရား မြေပြင် တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦးက သစ္စာစောင့်ကြသည်။ အပြော တစ်မျိုး အလုပ်တစ်မျိုး မလုပ်ဘဲ ပြောတိုင်းလုပ်၊ လုပ်တိုင်း ပြော၊ အတွင်းအပြင် မချာမောပြေပြစ်ကြပါသည်။ အတွင်း မီးကို အပြင်မပေါက်ကြား စည်းကမ်းထားကြသည်။ ဤသို့ စည်းစောင့်ကြသည်ကိုပင် သစ္စာစောင့်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

လောကဝယ် မေတ္တာရှိမှ သစ္စာစောင့်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဥပမာ ဆိုရသော် မေတ္တာသည် ရေနံတူသည်။ သစ္စာသည် ပန်းပွင့်နှင့် တူပါသည်။ သစ္စာတည်းဟူသောပန်း ရှင်လန်းလာအောင် မေတ္တာရေဖြင့် သွန်းလောင်းပက်ဖျန်းပေးရသည်။ မေတ္တာတရား ခေါင်းပါးနေသည့် သစ္စာတရား မရှိနိုင်ပါ။ သတ္တဝါဟူသမျှတို့ အချင်းချင်း အကျိုးလိုလားသော မေတ္တာရှိနေပါလျှင် သစ္စာဖောက်ခြင်း မဟုတ်ပေမူ လုပ်ကြံ ပြောဆိုခြင်းများ မရှိနိုင်တော့ပါ။

လူတစ်မျိုးက အခြားလူတစ်မျိုးကို အနိုင်ယူလိုသော အခါ၌ ခွဲနည်းဥပယ်ကို အသုံးပြုကြလေသည်။ ခွဲနည်းဥပယ် ဆိုသည်မှာ အချင်းချင်း မေတ္တာသဘောဖြင့် ချစ်ခင်ပေါင်းစည်းနေသော လူအသိုင်းအဝိုင်းကို မေတ္တာပျက်ကာ ကွဲပြား သွားအောင် ကြံဆောင်လုပ်ကိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ လူအသိုင်းအဝိုင်းသည် မေတ္တာဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ထားလျှင် အချင်းချင်း သစ္စာစောင့်ကြသဖြင့် အတွင်းရေးကို မသိနိုင်၊ အတွင်းရေးကို မသိနိုင်သည့်အတွက် လိုရာကိစ္စ မပြုလုပ်နိုင်ကြပေ။ သို့အတွက် လူအသိုက်အဝန်း ပြိုကွဲသွားအောင် ခွဲနည်း

ဥပယ်ကို အသုံးပြုကြလေသည်။

ဝေသာလီပြည် လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည် အချင်းချင်း မေတ္တာထား ဖွဲ့စည်းထားသဖြင့် အင်အားပြည့်ဝပြီး အခြား မည်သည့်မင်း မည်သည့်တိုင်းပြည်ကမှ လာရောက်တိုက် ခိုက်သိမ်းပိုက်၍ မရခဲ့ပေ။ ဝေသာလီကို သိမ်းယူလိုသော အဇာတသတ်မင်းသည် လိစ္ဆဝီအသိုင်းအဝိုင်း ပြိုကွဲသွားအောင် ပြုနိုင်သော ဝေဇာကာရပုဏ္ဏားကြီးကို ဝေသာလီသို့ စေလွှတ်ကာ အချင်းချင်း အထင်ပျား၊ အမြင်မှား၊ မေတ္တာ တရားပျက်စေအောင် လုပ်ကိုင်စေခဲ့ရာ မကြာမီ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ အချင်းချင်း မေတ္တာပျက်ကုန်သည်။ မေတ္တာပျက်သောအခါ အချင်းချင်း စောင့်ထိန်းရမည့် သစ္စာတရားကို မစောင့်ထိန်းကြ တော့ဘဲ အတွင်းရေးကို ထုတ်ဖော်ပြောကြတော့သည်။

ဤသို့ မေတ္တာမဖက်၊ သစ္စာပျက်၍ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲနေသော အချိန်အခါကျမှ အဇာတသတ်မင်းသည် ဝေသာလီ ပြည်ကို အလွယ်တကူ တိုက်ခိုက်သိမ်းယူနိုင်ခဲ့လေသည်။ စည်းလုံးညီညွတ်မှု မေတ္တာသစ္စာ စွမ်းအားကြီးလှသည်ဟု နာမည်ကြီးခဲ့သော လိစ္ဆဝီတို့သည် မရူမလှ ပြိုကွဲပြီး လူမျိုး လည်းပျောက် တိုင်းပြည်လည်း ပျောက်ခဲ့ရလေတော့သည်။

မည်သည့်နိုင်ငံမဆို နိုင်ငံသားအချင်းချင်း အကျိုးလို လားသော မေတ္တာတရား ရှိနေကြဖို့ အရေးကြီးလှပါသည်။ မေတ္တာရှိလျှင် သစ္စာလည်း အလိုလို ရှိလာပါမည်။ မေတ္တာ ကင်းမဲ့သောနေရာ၊ ကင်းမဲ့သော နိုင်ငံသည် သစ္စာပျက်စီး၍ လူမျိုးရော နိုင်ငံပေါ် ဆုံးရှုံးတိမ်ကော ပပျောက်နိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် အမျိုး၏ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော ဂုဏ် သိက္ခာနှင့် အမျိုး၏ ကြီးပွားချမ်းသာမှု တိုးတက်မှုတို့ကို လိုလားကြသော အမျိုးကောင်းသားတို့သည် မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိ လူမျိုး၊ မိမိစိတ်ဂုဏ်သိက္ခာ မြင့်မားရေးအတွက် လောကဝါလ တရားတို့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကြပြီး နေရာမရွေး၊ လူ မျိုးမရွေး အရေးကြီးလှသော မေတ္တာတရားကို မပျက်ပြားရ လေအောင်၊ သစ္စာတရားကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ရလေအောင် ကြိုး စားထိန်းသိမ်းပြီး အစဉ်မပြတ် ပွားများသတိထားသင့်ပါ ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် တင်ပြအပ်ပါသည်။

တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ(ဓမ္မာစရိယ-ဘီအေ)

ဆရာတော်ဦးဝိမလ(ဘိုးတော်အောင်တေဝ)စစ်ကိုင်း

ဆရာတော်ဦးဝိမလ(ဘိုးတော်အောင်တေဝ)စစ်ကိုင်း

ဝိဇ္ဇာထိုရ်တို့၏ ဖိုဝင်ထုံကူးခြင်းနှင့် ဂမ္ဘီရအစုံစုံဆန်းကြယ်ပုံများ ဝိဇ္ဇာထိုရ်များ တဟယ်ရှိသည်

မောင်မောင်လိမ်းဟံ(၆၅)

ယခင်လမှအဆက်

“ဘိုးတော်တင်ဦးတဲ”

နှစ်ပေါင်းတွေကလည်း ကြာခဲ့ပါပြီ။ လွန်ခဲ့သော နှစ် ၄၀-၅၀ကျော်ကာလကို ခန့်မှန်းသတိရ မိပါသည်။ ကျွန်တော် မောင်မောင်လိမ်းဟံ (၆၅) သည် အသက် (၂၉-၃၀)လောက် ခန့်မှန်းကာလ က ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၇၃-၇၄ ခုနှစ်က ကျွန်တော်သည် ဗဟိုနိုင်ငံရေးတက္ကသိုလ် စည်းရုံးရေးမှူးပံ(၉)အမှတ် စဉ်သို့ “သွေးသစ်လောင်းနိုင်ငံရေး” သင်တန်းသို့ ပြန်တက်ခဲ့ရပါသည်။

ရုံးပိတ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်ရက်တွင် တစ်ချိန်က “ကျွန်တော်၏ တစ်ရင်းမှူး ဒုဗိုလ်မှူးကြီးမြမောင်” ကို သွားရောက် ကန်တော့ပါသည်။ ၎င်းအချိန်က မြန်မာ့ ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ “ပညာပေးရေး” ဌာနကြီး၏ ဌာနမှူးအဖြစ် ဗိုလ်မှူးကြီး ဦးမြမောင်က ဆောင်ရွက်နေ သည့်အချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ “ဆရာ တပည့်” စကားပြောနေစဉ် အောက်ထပ်မှ ဗိုလ်မှူးကြီး၏ သမီးတစ်ဦးက အဖေ ဧည့်သည်လာသည်ဟု သတင်းပို့ပါသည်။

“အပေါ်ထပ်သို့ လွှတ်ရန်” ဗိုလ်မှူးကြီးမှ ပြန်ကြား ပြီးနောက် ဧည့်သည် (၅)ဦး တက်လာခဲ့ ကြပါသည်။

ထိုသို့ တက်လာကြသော “ပုဂ္ဂိုလ်များထဲက တစ်ဦး မှာ” ဗိုလ်မှူးကြီး၏ တပည့်ဟောင်း “ဗိုလ်ကြီးတင်ဦး” ဆိုသူ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဗိုလ်ကြီးတင်ဦးက “ဗိုလ်မှူးကြီးကို ကျွန်တော် လာ ကန်တော့တာပါ” ဟု ပြောပြောဆိုဆို ကန်တော့စရာ ပစ္စည်းထုပ်ကို ဗိုလ်မှူးကြီးရှေ့၌ချပြီး ထိုင်ကန်တော့ ပါသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးက ဆရာများပေးပြီး “မင်းအကြောင်း ငါကြားတယ်” ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။

ဗိုလ်ကြီးက “သူ ဘုရားတည်၍ သာသနာပြု ကြောင်း” ကို တင်ပြပြောဆိုနေကြပါသည်။

ထိုအခါ ဗိုလ်မှူးကြီးက “သိမ်းဟ” သူက “ဟော တတ်တယ်၊ ပြောတတ်တယ်၊ မင်း သူ့ကို မေးမြန်းသွား” ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။

ဗိုလ်ကြီးတင်ဦးက “နောက်ကြုံမှ မေးပါ။ သူ သွား စရာရှိသေးတယ်ဟုငြင်းပါသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီးက ကျွန်တော် ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး သူက ကချင်ပြည်နယ်၊ မြစ်ကြီးနား က လာတာ ကြုံတုန်း ဟောပေးလိုက်ပါဟု ခိုင်းမှ “ဗိုလ်ကြီးတင်ဦး” က လာဗျာ “ဗိုလ်မှူးကြီး ဘုရားခန်း” မှာ ဟောတာပေါ့ဟု ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော်နှင့် ဗိုလ်ကြီး တင်ဦး ဘုရားခန်းသို့ သွားကြပါတော့သည်။

ဘုရားဝတ်ပြုပြီးသည့်အခါ ဗိုလ်ကြီးတင်ဦး သည် သူ၏ မှတ်စုစာအုပ်မှ စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ် တွင် ရေးခြစ် နေပြီး ၎င်းစာရွက်ကို ကျွန်တော့အား ပေးပါသည်။

သူပေးသော စာရွက်ကို ကြည့်လိုက်ရာ -

တစ် - ကျွန်တော့် မှတ်ပုံတင်နံပါတ် (CF 022215)

နှစ် - ကျွန်တော်၏ မွေးသက္ကရာဇ်(၁၅-၉-၁၉၃၉)

ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယခုမှတွေ့ရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်က တစ်ခါမျှ “သူနှင့်ကျွန်တော်” မတွေ့ဘူးပဲ ယခုကဲ့သို့ ရေးပြမှုကို စိတ်ဝင်စားသွားပြီး “ဗိုလ်ကြီး တယ်လို သိတာ လဲ” ကျွန်တော်က မေးသည့်အခါ သူက လက်ကာပြပြီး “ခင်ဗျားရဲ့ မှတ်ပုံတင်၊ မွေးသက္ကရာဇ်” ဟုတ် မဟုတ် ဖြေပါတဲ့။ ကျွန်တော်က ဟုတ်ကြောင်း ပြန်ပြောသည့်အခါ ကျွန်တော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဟောတော့သည်။

တစ် = ခင်ဗျား အလုပ်က ထွက်ချင်နေတယ်၊ မထွက် နိုင်။

နှစ် = မကြာမီ ရန်ကုန် ပြောင်းရမည်။

သုံး = ရန်ကုန်ရောက်သည့်အခါ ရာထူးတိုးပြီး “နိုင်ငံ ရပ်ခြားသွားရမည်” ဟု ဟောပါတော့သည်။

ကျွန်တော်က “အဲဒါတွေ ကျွန်တော် မသိချင်ပါ။ ကျွန်တော် အဖမ်းခံရဖို့ ရှိ-မရှိ” ဒါပဲ သိချင်ကြောင်း ပြန်ပြောပါသည်။

လုံးဝ အဖမ်းခံရဖို့မရှိကြောင်း ကိစ္စတစ်ခုခုကြောင့် ရန်ကုန်ပြောင်းရမှာသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောတော့သည်။

ခင်ဗျားက “ကမ္ဘာကျော်အောင်” သာသနာပြု မယ် ဟု အဓိဋ္ဌာန်ထားသူဖြစ်တာကြောင့် သူပေးမည့် အောက်ပါ ဂါထာများကို “ပုတီးစိပ်” ဟု ပြောသည်။

- ၎င်းတို့မှာ - စကွဲဥဒပါဒိ။
- ဥဏှဥဒပါဒိ။
- ပညာဥဒပါဒိ။
- ဝိဇ္ဇာဥဒပါဒိ။
- အာလောကောဥဒပါဒိ။

ထိုဂါထာများကို ပုတီး (၉)ပါတ် နေ့ည အဓိဋ္ဌာန် တင် စိပ်ဟု မှာကြားသွားပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကျွန်တော် နှစ်အတန်ကြာ ကွဲကွာသွားပါသည်။ နောင်အခါ သူသည် ဘိုးတော်တင်ဦးအဖြစ် လူတွေကြားမှာ ကျော်ကြားနေ တော့သည်။

သူ ဟောပြောသည့်အတိုင်း . . .

“ကျွန်တော်သည် ၁၉၇၄-ခုနှစ် ရန်ကုန်မြို့၊ “မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ” ဌာနချုပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဘိုးတော်တင်ဦးအကြောင်းကို စုံစမ်းရာ သူသည် ဂဂ အရေးအခင်းတွင် မြန်မာပြည်မှာ မရှိတော့ ကြောင်းလောက်သာ သိရှိရတော့သည်။

ဘိုးတော်၏ တပည့်တစ်ယောက်နှင့် ထပ်ကြုံသည့် အခါ ဘိုးတော်တင်ဦးအကြောင်း ဂယနဏ သိရတော့ သည်။

ဘိုးတော်တင်ဦးသည် “ဘိုးတော် မဟာအောင် မင်းခေါင်” ၏ မနောမဟိဒ္ဓိ-မဟာဂန္ဓာရီ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာထိုရ် “သာသနာပြုအဖွဲ့” ဟု စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ဝေသွား ကြောင်း၊ ၎င်းစာအုပ်ကို ကျွန်တော်အားပေးခဲ့သည့်အတွက် တိုးတော်တင်ဦးနှင့် ပတ်သက်သော တပည့်များ၊ ဘိုးတော် မဟာအောင်မင်းခေါင်နှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိ ဗဟုသုတရ စေကြောင်း ထပ်ဆင့်ရေးသားတင်ပြလိုက် ရပါတော့သည်။

မှတ်ချက်

ဘိုးတော်တင်ဦးပေးသော ဂါထာမှာ မုဒ္ဒ၏ တရားဦး ဓမ္မစကြာမှ ထုတ်နှုတ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး ၎င်း လမ်းညွှန်မှုကို လိုက်နာခဲ့သော ကျွန်တော်မှာ ၎င်း ဟောပြောခဲ့သည့်များ အားလုံးမှန်ကန်ကြောင်း တဖြည်းဖြည်းသိလာရပြီး ဘေးရန် အပေါင်းမှ လွတ်ကင်းခြင်း၊ ဘဝတွင် တိုးတက်မှုများ အဆင့် ဆင့်ကြုံရခြင်းများကို ထပ်ဆင့်ပေါက်သည် ရပါ သည်ခင်ဗျား။

ယခု ဆက်လက်ဖော်ပြမည့် ဘိုးတော်အောင် မင်းခေါင်ခိုင်ရာ စာပိုဒ်များသည် အထက်ပါ ဘိုးတော်

တင်ဦး (ဝိဇ္ဇာထိုရ်တင်ဦး) ကိုယ်တိုင်ရေးသား ထုတ်ဝေ သွားသော “ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် အာရိယာဝိဇ္ဇာထိုရ်” အမည်ရှိ စာအုပ်ငယ်မှ တိုက်ရိုက် ကူးယူဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်ခင်ဗျား။ (စာရေးသူ)

♦

ဘိုးတော်မဟာအောင်မင်းခေါင်၏

မနောမဟိဒ္ဓိမဟာဂန္ဓာရီအာရိယာဝိဇ္ဇာထိုရ်လမ်းစဉ်

မနောမဟိဒ္ဓိ အာရိယာဝိဇ္ဇာထိုရ် သာသနာပြု အဖွဲ့ ကြီးကို ဘိုးတော် မဟာအောင်မင်းခေါင်သည် နာယကချုပ် အဖြစ်ဖြင့် ဦးဆောင်ကာ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးသို့ သာသနာပြု ခဲ့လေသည်။

ဘိုးတော်မဟာအောင်မင်းခေါင်သည် အင်းဝခေတ် (၁၂)ဆက်မြောက် ဗုတိယမင်းခေါင် အရှင် ဖြစ်သည်။ မဟာသီရိသုဓမ္မဘွဲ့မည်ကို ခံယူ၍ နန်းတက်ခဲ့သည်။

ဓမ္မေသက္ကရာဇ် (၈၀၈)၊ နတ်တော် စနေသား၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ ဖွားဖြစ်သည်။ အသက် (၅၄)နှစ် မဟာသက္ကရာဇ် (၈၆၂)ခုနှစ်တွင် (၁၀၈)နဝင်း၏ ထက် ဝက်ဖြစ်သော အသက် (၅၄)နှစ်တွင် တြင်းကြေ နဝင်း ကြေ၊ ဓာတ်ကိုဆောင်၍ ကာမ စိတ် (၅၄)ပါယ်ကာ အင်းစမ အပြင်၊ အာရိယာ ဝိဇ္ဇာထိုရ် မဟာဂန္ဓာရီဓာတ်ဖြင့် ထွက်ရပ်မြန်းခဲ့သည်။

ထိုခေတ်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ပညာကျော် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များသည် (သျှင်မဟာရဋ္ဌသာရ သျှင်မဟာသီလဝံသ၊ အသျှင်အဂ္ဂသမာဓိ၊ ကန်တော် မင်းကျောင်းဆရာတော်၊ သျှင်တွေနာသိမ်၊ တောင်ငူရောက် သျှင်တွေညို၊ ရဝေရှင်တွေညို၊ မိညို၊ မိဖြူ)တို့ ဖြစ်ကြ သည်။

ထိုခေတ်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ဘားမဲ့ဆရာတော် သည်လည်း အင်းဝခေတ်တွင် အင်းအတတ်ဖြင့် ထွက်ရပ်

မြန်းခဲ့သည်။ အင်းဆေး၊ ဓာတ်တို့ဖြင့် အစွမ်းထက် ကျော်ကြားခဲ့သော (ဘားထီး၊ ဘားတမော့၊ ဘားကရာ) စသည့် မဟိန္ဒီပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ထိုခေတ်ကပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် ထွက်ရပ်မြန်းချိန်တွင် လျှင်များ (၇) ရက်တိုင်တိုင် လျှပ်ခဲ့သည်။ ရုပ်ပွားတော်များ အထက်သို့ တက်ကြွခဲ့သည်။ ရောင်ခြည်တော်များ လွှတ်ခဲ့ သည်။ တော်လဲခဲ့သည် စသည့် ထူးခြားမှုနိမိတ်များ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မနောမဟိန္ဒီ အရိယာ ဝိဇ္ဇာတိုရ် မဟာဂန္ဓာရီ သာသနာပြုအဖွဲ့ဖြင့် ဦးစီး နာယကအဖြစ် ဦးဆောင်ခဲ့သည်။

၎င်းဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင်သည် ယခု ခေတ် (လွတ်လပ်ရေးခေတ်) ရောက်သောအခါ ဘိုးမင်းခေါင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်ဟု ယနေ့ထိ အကျော်တမော့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး အဖြစ် လူသိများလာတော့သည်။

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်သည် ရုပ်ပြောင်း၍ ဘိုးမင်းခေါင်ဟု ပုပိုးတွင် သာသနာ့ ဓာတ်စခန်းများ ဖွင့်၍ တန်ခိုးပြကာ မဟာဂန္ဓာရီလမ်းစဉ်ဖြင့် သာသနာပြုခဲ့သည်။ သတ္တဝါများအား ကယ်ချွတ်ခဲ့သည်။ မနောမဟိန္ဒီ အရိယာ ဝိဇ္ဇာတိုရ် သာသနာပြု အဖွဲ့ကြီး၏ ဦးစီးနာယကချုပ်အဖြစ် ဦးဆောင်ကာ သာသနာပြုခဲ့လေသည်။

၁၃၁၄-ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၂) ရက် တွင် ပုပိုးတောင်မြတ် တောင်ကလပ်မှ နောက်ဆုံးထွက်ရပ် မြန်းခဲ့ပြန်လေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ရုပ်မသုံးဘဲ နာမ်ကို သာသုံး၍ သာသနာပြုခဲ့သည်။

မဟိန္ဒီဝိဇ္ဇာတိုရ်ဆရာတော် ဦးဝါယမနှင့်ဟန်အောင် ဆရာတော်ဦးနန္ဒီယတို့မှ ထိုသာသနာပြုအဖွဲ့အား ဦးဆောင် ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၁၈)ရက်နေ့တွင် ဆရာတော် ဦးဝါယမသည် ဦးတင်ဦးကို ခေါ်ယူ၍ ဘိုးတော်မဟာအောင်မင်းခေါင် နာမ်ချဉ်းကာဆရာတော် ဦးမိုးထိနှင့် နာယက ဆရာတော်များ၊ သာသနာပြုအဖွဲ့ဝင် ခေါင်းဘောင်များ၊ အဖွဲ့ဝင်များရှေ့တွင် မနောမဟိန္ဒီအရိယာ

ဝိဇ္ဇာတိုရ်သာသနာပြုအဖွဲ့၏ နာယကချုပ်နှင့် ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ကို လွှဲအပ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ် ဦးတင်ဦး ဦးဆောင်ပြီး နာယကအဖွဲ့ဝင် ဆရာတော်များနှင့်အတူ မနော မဟိန္ဒီ အရိယာဝိဇ္ဇာတိုရ် မဟာဂန္ဓာရီလမ်းစဉ်ဖြင့် သာသနာပြုခဲ့ရာ စေတီတော်(၉)ဆူကို အောင်မြင်စွာ တည်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် (၅၂၆)ယောက်၊ မူစလင် ဘာသာဝင်(၄၂၀)ယောက်၊ ဘာသာမဲ့ (၁၈၆) ယောက် တို့အား အကြောင်းအကျိုး ခိုင်လုံသော ဗုဒ္ဓ၏ တရားတော် များကို ဟောကြားခြင်း၊ အဘိဉာဏ်တန်ခိုးဖြင့် ဘဝဖြစ်စဉ် အတိတ်ပစ္စုပ္ပန် အနာဂတ်တို့ကို တိကျစွာဟောပြောကာ ဘဝကို ကောင်းရာကောင်းကြောင်း ပြုပြင်ပေးနိုင်မှုတို့ ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ် ပြောင်းလဲပေးနိုင်ခဲ့သည်။

ဝိသမလောဘများ၊ အကုသိုလ် ဓမ္မရိုက် ကျူးလွန် သူများကိုလည်း ကံများ၊ သီလများ၊ ထိန်းသိမ်းစေကာ မကောင်းမှုများကို ဟားဆီး၍ လူတော်လူကောင်းများ ဖြစ်အောင် ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

မကြာမီ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏ ရာဇဝင် နှင့်မနောမဟိန္ဒီ အရိယာဝိဇ္ဇာတိုရ်မဟာဂန္ဓာရီ လမ်းစဉ် စာအုပ်တွင် အသေးစိတ် ဖော်ပြမည်။

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏ မနောမဟိန္ဒီ အရိယာ ဝိဇ္ဇာတိုရ်မဟာဂန္ဓာရီလမ်းစဉ်အား အဓိဋ္ဌာန်ကာလနှင့် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပုံနည်းများကို သာသနာပြုအဖွဲ့ဝင် များနှင့် သာသနာပြုအဖွဲ့ မဝင်ရသေးသော်လည်း ကျင့်ကြံ အားထုတ်လိုသူများအတွက် ရည်စူး၍ မနောမဟိန္ဒီ အရိယာဝိဇ္ဇာတိုရ် မဟာဂန္ဓာရီလမ်းစဉ်ပုတီးစိပ်နည်းကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

(၁) ပုတီးမစိပ်မီနှင့် အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာထတွင် ရွတ်ဆိုရန် မှတ်ချက် ။ ။ ပုတီးစိပ်လျှင်လည်း ထူးကဲသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နိုင်သည်။

အရှေ့ဟ မသမိ လောကဿ၊
လောကတွင် ငါအမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်။
စေဠောဟ မသမိ လောကဿ၊
လောကတွင် ငါအကြီးအကျယ်ဆုံးဖြစ်သည်။
သေဠောဟ မသမိ လောကဿ၊
လောကတွင် ငါအထွတ်အထိပ်ဆုံးဖြစ်သည်။

တတိယအဓိဋ္ဌာန် ၂၇-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)
စတုတ္ထအဓိဋ္ဌာန် ၅၄-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)
ပဉ္စမအဓိဋ္ဌာန် ၁၀၈-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)

မှတ်ချက်

ဘဝဆက်၊ ဓာတ်ဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိပြီး ပါရမီ ရှိလျှင် ထိုအဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် အကြားအမြင် ရနိုင်ပါသည်။ ပါရမီ မရှိခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်စေကာမူ အထက်ပါ အဓိဋ္ဌာန် ကို (၉)ကြိမ် အောင်မြင်လျှင် မုချ အကြားအမြင် ရနိုင်ပါ သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရာတွင် ညွှန်ကြားထားသည့်အတိုင်း တိကျစွာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပါလေ။

အထင်မသေးနှင့် အဘိညာဏ် (၅)ပါး ရနိုင်သည်။

- (ဂ) ဒိပ္ပစက္ခု အဘိညာဏ်၊
- ဒိပ္ပဃောတ အဘိညာဏ်၊
- ဣဒ္ဓိဝိဒ အဘိညာဏ်၊
- ပရစိတ္တဝိဇာနာန အဘိညာဏ်၊
- ပုဗ္ဗေနိဝါသ အဘိညာဏ်။

သာမန်အချိန်နှင့် အဓိဋ္ဌာန်အချိန်တွင် ပုတီးစိပ်ရန်၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျှင် အောက်ပါစရဏများကို စောင့် ထိန်းရမည်။

(၁) ငါးပါးသီလအပြင် ဝါရိတ္တသီလ (၅)ပါး မထိန်း နိုင်လျှင် ထိန်းနိုင်မည့် ကံ (၂)ပါးကို ထိန်းပါ။ ဝါရိတ္တသီလ ဆိုသည်မှာ မလုပ်ဘဲ မနေနိုင်သော အကုသိုလ်များကို စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြစ်၍ အလွန်မြတ် ပါသည်။ အလွန်ပင် စရဏ အောင်မြင်ရန်အတွက် ခရီးရောက်ပါသည်။

(အာရက်၊ ဝက်၊ အမဲ တစ်သက်ရှောင်သင့်ပါသည်)

(၂) မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ပြုလုပ်ရမည်။ (၅၂၀)သွယ် မေတ္တာ ပွားသင့်သည်။

(၃) ပရိတ်မန္တာန် ရွတ်ရမည်။ ပရိတ်ရွတ်ရာတွင် ပရိတ် (၁၁)သုတ်အပြင်၊ ဇာရဏပရိတ်၊ စက္က ပရိတ်၊ ဆဒိသာပါသသုတ်၊ ပရိမိတ္တဇာလသုတ်များ ရွတ်

(၂) သာမန်အချိန်တွင် ပုတီးစိပ်ရန်။

အရဟံ - မကောင်းမှုကို စိတ်ကွယ်ရာတွင်မပြုသော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ - ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

အရဟံ - လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ ပူဇော် အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာ ဘုရား။

မှတ်ချက်

နေ့စဉ် ဂုဏ်တော် (၁)ပါးကို (၉)ပါတ်စီ (၂၇)ပါတ် သို့မဟုတ် (၃)ပါတ်စီ (၉)ပါတ်စိပ်သင့်ပါသည်။ ထို ဂုဏ်တော်များကို မစိပ်နိုင်လျှင် (အောင်သိဒ္ဓိအရဟံ) ကို နံနက် (၉)ပါတ် စိပ်ပါလေ။ အကျိုးကား အနန္တ။

(၃) အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ချိန်တွင် အဘိညာဏ်(၅)ပါးရစေရန် ပုတီးစိပ်ရန်

(က) “စက္ခု၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ။ အာလောကော ဥဒပါဒိ။”

ထိုဂုဏ်ငါးပါးကို ပုတီးတစ်လုံးချ၍ နံနက် (၉)ပါတ်၊ ညနေ (၉)ပါတ် အချိန်မှန် နေ့စဉ် စရဏအပြင် ဖြည့်၍ စိပ်ရမည်။

(ခ) အကြားအမြင် ရနိုင်ရန်အတွက် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် စိပ်လျှင် အောက်ပါအဓိဋ္ဌာန်အတိုင်း စိပ်ရမည်။

ပထမအဓိဋ္ဌာန် ၉-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)
ဒုတိယအဓိဋ္ဌာန် ၁၈-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)

သင့်ပါသည်။ မန္တန်များတွင် ပထဝီဇယမန္တန် ပါသင့်သည်။ အခြားပရိတ်မန္တန်များ ရွတ်နိုင်လေ ကောင်းလေဖြစ်သည်။

ပုဂံချက်

အဓိဋ္ဌာန်အချိန်တွင် အဋ္ဌင်္ဂသီလ (သို့မဟုတ်) နဂင် သီလ ဆောက်တည်၍၊ ဝစီပိတ် - (စကား မပြောဘဲ) ကျင့်နိုင်လျှင် ပို၍ အကျိုးသက်ရောက်ပါသည်။ အကယ်၍ ထိုသီလများ မဆောက်တည်နိုင်သည့်တိုင်အောင် ဝါရိတ္တ သီလနှင့် ဗြဟ္မစရိယ သိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ထိန်းရမည်။

ပရိတ်ပြုလုပ်ရာတွင် အနန္တော အနန္တငါးပါးကို ရှိခိုး သီလခံယူ၊ မေတ္တာပို့၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဗုဒ္ဓဗျူ၊ ပုတီးပတ်ကို သိက္ခာတင်၍ ပုတီးစိပ်ပါလေ။ ပေါက်ရောက်အောင်မြင် ပါလိမ့်မည်။ အကျိုးကား အနန္တတည်း။

(၄) အဓိဋ္ဌာန်အချိန်တွင် ပုတီးစိပ်ရမည့် ဂုဏ်တော်၏ အဓိပ္ပါယ်။

ထို ဓမ္မစက္ကသုတ်တော်တွင် ပါဝင်သော စက္ခု ဥဒပါဒိ အစ အာလောကော ဥဒပါဒိအဆုံး၊ ဂုဏ်တော် များကို ပုတီးစိပ်လျှင် အကြားအမြင်မှချရမည်ဟု ဆိုချင်ပါ သည်။ အဓိပ္ပါယ်ကို သိခြင်းဖြင့် အကြားအမြင်ကို မှချရလိမ့် မည်ဟု မြင်နိုင်ရန် အကြောင်းတရားများရှိပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား စက္ခု ဥဒပါဒိ ပရမတ္တသစ္စာ တည်းဟူသော ဇုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၊ နိရောဓသစ္စာ တို့ကို ဗုဒ္ဓသည် လယ်ပြင်တွင် ဆင်သွားသည်ကို မြင်ရသကဲ့သို့ အထင်အရှားမြင်ခြင်း (ဝါ)အထင်အရှား မြင်နိုင်သော ဓိဗ္ဗ စက္ခုဉာဏ်ကိုရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ (မသဲမကွဲမဟုတ်ပါ။)

ဉာဏ် ဥဒပါဒိ - ထိုပရမတ္တသစ္စာတည်း ဟူသော သစ္စာလေးပါးကို မြင်နိုင်သော ဉာဏ်အလင်းရောင်ကို အထင်အရှား ရပြီဟု ကြုံးဝါးတော်မူ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပညာ ဥဒပါဒိ - ထိုပရမတ္တသစ္စာတည်းဟူသော ပညာအလင်းရောင်ကို အထင်အရှား ရပြီဟု ကြုံးဝါး တော်မူ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ - ထိုပရမတ္တသစ္စာလေးပါးကို အထင် အရှား သိမြင်ခဲ့ပြီ။ အဝိဇ္ဇာ အမှောင်တိုက်တွင် ရှိကြ ကုန်သော လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ စသည့် ညစ်နွမ်းသည့်အမှိုက်ပုံများကို မီးတင်ရှိုက်ကာ (ဝါ) ဆေးကြောသန့်စင်ကာ ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အလင်းရောင် သို့အထင်အရှားရောက်ပြီဟု ကြုံးဝါးတော်မူခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အာလောကော ဥဒပါဒိ - လောကတွင် သတ္တဝါ တွေသည် မောဟဝိတ်ဖုံးနေကြသဖြင့် ပရမတ္တသစ္စာ (ငါ) အကြွင်းမဲ့ အမှန်တရားသို့ မမြင်ကြပြီ။

ဗုဒ္ဓသည် ယထာဘူတကျသော မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါနည်း ဖြင့် ထိုမောဟဝိတ်ဖုံးခြင်းကို ပယ်ရှားသော၊ လောကကြီး တစ်ခုလုံး၊ စကြဝဠာကြီးတစ်ခုလုံး အမှန်တရားများကို ပကတိရှိရင်းစွဲအတိုင်း (ဝါ) အရှိကို အရှိအတိုင်း၊ အထင် အရှား သိမြင်ပြီဟု ကြုံးဝါးခဲ့သဖြင့် လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို သိမြင်နိုင်သည့် အကျင့်တရားဟု ဆိုရမည်။

ထိုကဲ့သို့ အာရုံပြု ပုတီးစိပ်ခြင်းဖြင့် အကျင့်မှန်လျှင် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ သမာဓိအား ကောင်းလာမည်။

ထိုကဲ့သို့ ပုတီးစိပ်ခြင်းအတွက် အတိဉာဏ် ဝါးပါး အထိ ရနိုင်ပါသည်။ ယုံကြည်စွာ လေ့ကျင့်ပါက မှချပေါက် ရောက်အောင်မြင်ရမည်။

*** * ***

ဈည်း/သရ (၃၃)လုံး အက္ခရာပုတီးစိပ်နည်း

(၅-က)

ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကို သော်လည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရာစာပေ ကျမ်းဂန် အရပ်ရပ်စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိတ်တော်၊ မန္တန် တော်၊ ဂါထာတော်၊ ရှစ်လုံးဘွဲ့ စသည့် လောကုတ္တရာ စာပေများကိုလည်းကောင်း၊ လောကီစာပေပစ္စု၊ ဆောင်းပါး၊ ကဗျာ၊ လင်္ကာ၊ လေးချိုး၊ တြိချိုး၊ တေးထပ်၊ သီချင်း

ခံချင်း၊ မေတ္တာစာ စသည် လောကီစာပေများကိုသော် လည်းကောင်း၊ ထိုလောကုတ္တရာ၊ လောကီစာပေများကို ပြုစုရေးသားရာတွင်လည်း (သရအက္ခရာများ) အခြေခံ ပြု၍ ရေးသားရလေသည်။ ထိုဗျည်း သရ အက္ခရာများ မပါလျှင် စာပေရေး၍ မရပေ။ ထို့ကြောင့် ဗျည်း သရ အက္ခရာ တို့သည် လောကုတ္တရာ၊ လောကီစာပေတို့၏ အုတ်မြစ်ဖြစ် လေသည်။

ထိုဗျည်းသရ အက္ခရာများကို မသိလျှင် မတတ် လျှင်၊ မည်သည့်စာပေကိုမှ ရေး၍ မနိုင်ပေ။ ဖတ်၍ မနိုင်ပေ။ (ဂါ) ဗျည်းသရအက္ခရာ မတတ်လျှင် စာ မတတ်ပေ။

လောကီ ဥပမာကို ဖော်ဆောင်ရလျှင် တိုက် တစ်လုံး (သို့မဟုတ်) ဗိမာန်တော်တစ်ခုကို တည် ဆောက်ရာတွင် အုတ်မြစ်ကို ပထမအဆင့် အနေဖြင့် ခိုင်မာစွာ ချရ၏။

အုတ်မြစ်ချပြီးမှ တိုင်ထူခြင်း၊ ထုတ်ရောက်၊ ခိုင်းများတတ်ခြင်း၊ အကာအရံတတ်ခြင်း စသည် တို့ကို ဆောင်ရွက်ရလေသည်။ အားလုံးတည် ဆောက်ပြီးမှ ဗိမာန်ကြီး အကောင်အထည်ပေါ်ပေ မည်။ အုတ်မြစ်ကို ပထမဦးစွာ တည်ဆောက်ခြင်း မပြုဘဲ တိုင်ထူပြီး ထုတ် ရောက်၊ ခိုင်းများတတ်ခြင်း၊ အရံအကာ တည်ဆောက် ခြင်းတို့ကို ဦးစွာ တည်ဆောက်ခြင်းပြု၍ မရနိုင်ပေ။

အုတ်မြစ်မခိုင်လျှင် တိုင်ပြိုကျမည်သာ ဖြစ်လေ သည်။ ထိုအတူပင် ဗျည်းသရ အက္ခရာများကို မိမိနိုင်စွာ မတတ်ဘဲ၊ မသိဘဲ၊ လောကီ လောကုတ္တရာစာပေများကို တတ်သည် မမည်ပေ။ ကျက်၍ရသော စာပေသည် မိမိ ကိုယ်ပိုင် တတ် ပြောကံသည် မမည်ပေ။ ကျက်စာသည် မိမိကျက်၍ ရသော စာကိုသာ အသွတ်ကျက်၍ရနိုင်မည်။ အခြား စာပေတစ်ခုကို မကျက်ဘဲ ပရနိုင်ပေ။ မသိနိုင်ပေ။

ပိုင်နိုင်စွာတတ်သူသည် မည်သည့်စာပေ၊ ကျမ်းဂန် ကိုမဆို တတ်နိုင်သည်။ သိနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်

ဗျည်းသရတည်းဟူသော အက္ခရာများကို ပထမအုတ်မြစ် အနေဖြင့် ဦးစွာခိုင်မာစွာ ချရပေမည်။

ဗိမာန်တော်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ရာတွင် အုတ်မြစ်မခိုင်လျှင် ခိုင်ခံ့မှုမရှိသော အုတ်မြစ် ကြောင့် ပြိုကျပျက်စီးနိုင်ဘိသကဲ့သို့ အခြားပြင်ပ အဖျက်အဆီးများ ဖြစ်ကြသော လေဒဏ်၊ မိုးဒဏ် စသည့် ရာသီဥတု ဒဏ်ကြောင့်လည်း ပြိုကျပျက်စီး နိုင်ပေသည်။

ထိုအတူပင် ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာအား နေရောင် လရောင်ကဲ့သို့ ထွန်းလင်းစေရန် ဗုဒ္ဓသာသနာ ကမ္ဘာ လွှမ်းမေ့ရန် ဗုဒ္ဓဗျာဓိတ်တော်အတိုင်း သာသနာ ငါးထောင် အခွန်ရှည်စေရန် ဆောင်ရွက်ရာတွင် နိဗ္ဗာန်ကိုဦးတည် ချက်ထား၍ မနောမဟိဒ္ဓိ အရိယာ ဝိဇ္ဇာထိုရ် သာသနာပြု အဖွဲ့သည် ဘိုးတော်မဟာ အောင်မင်းခေါင်၏ ဩဝါဒ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း မဟာဂမ္ဘာရီဝိဇ္ဇာထိုရ်လမ်းမ၌ဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိရာ (ဂါ) ထိုသာသနာဗိမာန်တော်ကြီး ကို အခွန်ရှည်အောင်၊ ခိုင်ခံ့အောင် တည်ထောင်လျက်ရှိရာ မနောမဟိဒ္ဓိအရိယာဝိဇ္ဇာထိုရ် သာသနာပြုအဖွဲ့ဝင် အားလုံး တို့သည် မိမိတို့ ဦးတည်ချက်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်နှင့်လက်ရှိ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော သာသနာတော်ကြီး အခွန်ရှည် ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ရာတွင် အုတ်မြစ်ခိုင်ခံ့အောင် တည်ဆောက်ရမည်။

တစ်ဖက်မှ အခြားအဖျက်အဆီးပျားဖြစ်သော ဗာဂ်နတ်မင်းနှင့် မာရ်စစ်သည်များ၊ မိစ္ဆာမိုက်များ၊ လမိုင်း များ၏ အမျိုးမျိုးသော ဖျက်ဆီးမှုများ၏ အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် အခြေခိုင်ရန် လိုအပ်ပေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာအား အခွန်ရှည်အောင် ဆောင် ရွက်ရာတွင် ဝိပဿနာနိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း စခန်းများ တွင်လည်းကောင်း၊ သမထစခန်း များတွင်လည်းကောင်း၊ ပေါက်ရောက်အောင်မြင်ပျက်ကို ထိုဗာဂ်နတ်မင်းနှင့် မာရ် စစ်သည်များ၊ နတ် မိစ္ဆာများ၊ လမိုင်းများသည် မလိုလား ကြပေ။ ထို့ကြောင့် နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနှင့် ဖျက်ဆီးကြ၏။

အချို့ တန်ခိုးပြု၍ ဖျက်ဆီးကြ၏။ အချို့ သမာဓိ မရှိသော ရတနာသုံးပါးနှင့် ကင်းဝေးသော လူအန္တ များကို ပူးကပ်၍ ဖျက်ဆီးကြ၏။ အချို့ ကျပ်ကြဲ အားထုတ်နေသူများကိုပင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ အားနည်းချက်၊ မေတ္တာအားနည်း ချက်များကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ပူးကပ်ကာ လမ်းမှား ရောက်အောင် ညွှန်ပြုပို့ဆောင်ကြလေသည်။

လမ်းမှားရောက်အောင် အခြားသူများကို ဝိဇ္ဇာ ထိုက်ကြီးများအမည်ဖြင့် ပူးကပ်ကာ ညွှန်ကြားခြင်း ဖြင့် လည်း ကောင်း၊ ကာယကံရှင်ကို ပူးကပ်၍ လည်းကောင်း၊ ယုတ္တိ ယုတ္တာဖြင့် ညွှန်ပြုကာ လမ်းမှားများကို ပို့ဆောင်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် မနောမဟိဒ္ဓိ အရိယာဝိဇ္ဇာထိုက် သာသနာပြု အဖွဲ့ဝင် အပေါင်းတို့သည် နိဗ္ဗာန်ကို ဦးတည် ချက်ထား၍ မဟာဂန္ဓာရီတို့၏ မွန်မြတ်သည် ရည်ရွယ် ချက်ဖြစ်သော ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ ဝိညာဉ် သစ္စာ၊ မေတ္တာ၊ သမ္မိ၊ သီလပညာ ထိုသုံးဖြာတို့ဖြင့် မနောမဟိဒ္ဓိအရိယာ ဝိဇ္ဇာထိုက် လမ်းစဉ်အတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည့် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ကဏ္ဍအလိုက် ပုတီး စိပ်ကြရပေမည်။

ထိုပုတီးစိပ်ခြင်းတို့နှင့်အတူ ဗျည်းသရအက္ခရာ (၃၃)လုံးကိုပါ ဖတ်မြစ်ခိုင်ခံ့ရန် ပုတီးစိပ်ကြရမည်။

(၅-၁) ဗျည်းသရ (၃၃)လုံး အက္ခရာများ ပုတီးစိပ်နည်း

(က)	(ခ)	(ဂ)	(ဃ)	(င)	(စ)
(ဆ)	(ဇ)	(ဈ)	(ည)	(ဋ)	(ဌ)
(ဍ)	(ဎ)	(ဏ)	(တ)	(ထ)	(ဒ)
(ဓ)	(န)	(ပ)	(ဖ)	(ဗ)	(ဘ)
(ဗ)	(ဃ)	(ရ)	(လ)	(ဝ)	(သ)
(ဟ)	(ဋ)	(အ)			

“နည်းလမ်း”

ထို ဗျည်းသရ (၃၃)လုံးကို စိတ်ဖြင့် နှုတ်မှ အသံမထွက်ဘဲ အသက်အောင်၍ စိပ်ရမည်။ ဗျည်း (၃၃)လုံးပြည့်မှ အသက် တစ်ခါရှူပါ။ သုံးကြိမ်စိပ်လျှင် တစ်ပတ်ပြည့်ရန် (၉)လုံး ပိုနေသည်။ (၁၂) ပတ်ပြည့်လျှင် တစ်ပတ်လျှင် (၉)လုံး ပိုနေသဖြင့် (၁၂)ပတ်ဆိုလျှင် ပုတီး (၁၀၈)လုံးဖြစ်၍ တစ်ပတ် ဖြစ်သည်။ (၁၂)ပတ် ပြည့်လျှင် အားလုံး အပိုအလို မရှိဘဲ ကွက်တိဖြစ်ပြီး အလိုအပိုမရှိလဲဆုံးပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ တစ်နေ့လျှင် (၁၂) ပတ် တစ်ကြိမ် ဖြစ်စေ၊ နှစ်ကြိမ်ဖြစ်စေ။

- ပထမအဓိဋ္ဌာန် ၉-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)
- ဒုတိယအဓိဋ္ဌာန် ၁၈-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)
- တတိယအဓိဋ္ဌာန် ၂၇-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)
- စတုတ္ထအဓိဋ္ဌာန် ၅၄-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)
- ပဉ္စမအဓိဋ္ဌာန် ၁၀၈-ရက် (သက်သတ်လွတ်စား)

မှတ်ချက်

ဝါရိတ္တသီလအဖြစ် ကံနှစ်ကံတိန်းရမည်။ ဘဝ ဆက်၊ ဓာတ်ဆက်၊ ပစ္စန်းဆက်၊ ပါရမီပါလျှင် အဓိဋ္ဌာန် (၁၀၈)ရက် တစ်ကြိမ်ဖြင့် ပိဋကတ်သုံးပုံ ပဋိပတ္တိကို ကျင့်လျှင် ပရိယတ္တိကို အလိုလို သိသည်။

မဟိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်များ မိန့်မှာခဲ့သည့်အတိုင်း အလိုလို သိလာမည်။ (ဘဝဆက်၊ ဓာတ်ဆက်၊ ပစ္စန်းဆက်) မရှိသည့်တိုင်အောင် အဓိဋ္ဌာန် (၉)ကြိမ် အောင်မြင်လျှင် ပရိယတ္တိကို သိသင်သလောက် အလိုလို သိလာပေမည်။ လက်တွေ့ဖြစ်၍ ကျင့်ကြဲ အားထုတ်ပါလေ။ ဆက်ပါဦးမည်

မောင်မောင်သိမ်းဟံ(ဖြူး)၏

ဝိဇ္ဇာထိုက်တို့၏ ဖိုဝင်ထုံကူးခြင်းနှင့် ဂန္ထိရအစုံစုံဆန်းကြယ်ပုံများ

ပထမံတစ်ဦး၏ ဘဝခရီး(၅)

သတိုးမင်းအောင်

ယခင်လမှ အဆက်

ကဝေမတောင် ဘာလုပ်ချင်သလဲ

တပည့်အိမ်သို့ နံနက်စောစောတွင် အဘဆရာ ရောက်သွားသည်။ အိမ်ထဲတွင် ဆရာတစ်ဦးက မိန်းကလေး တစ်ဦးတွင် စွဲကပ်နေသော ပယောဂကို ကုနေသည်။ ဆရာ သည် နှုတ်ခမ်းပွားကားကာ။ ရုပ်ရည်ကလည်း ခန့်ခန့် ညားညား။ အသံဩဇာကလည်း ခပ်ကောင်းကောင်း။

“ဟဲ့...ဘယ်ကဝေမက ဇီကလေးမကို လုပ်ထား တာလဲ။ ဟဲ့...သတ္တိရှိရင် ငါ့ခီလာတွေ့ ထမိခြံထဲက ခိုး ကြောင်ခိုးဝှက် လုပ်နေနဲ့ ငါ့တော့ရင် ကဝေမတော့ မလွယ် ဟဲ့မှတ်”

အဘဆရာက အလိုက်သိစွာဖြင့် အိမ်ဦးခန်းတွင် သွားထိုင်ပြီး သတင်းစာဖတ်နေသည်။

“ပဲပြုတ်...”

ပဲပြုတ်သည်မ ခပ်ဝေ၊ အရပ်ရည်ရည်က ပဲပြုတ် ရောင်းရင်း ဆေးကုနေသော အိမ်ရှေ့ရောက်လာသည့်အခါ ဆက်မသွားဘဲ ရပ်၍ ဝဲစောင်းကာ ဆေးကုနေသည့်အိမ်ထဲ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။

“ဘယ်နှယ်လဲ ကဝေမရဲ့ ငါ့ကို ကြောက်နေပြီလား၊ ငါ့အကြောင်း သိချင်ရင် ငါ့ခီလာနဲ့”

ထိုစဉ် ပဲပြုတ်သည်မက ဆေးကုနေသည့် အိမ်ထဲ သို့ မည်သူမျှ မဖိတ်ခေါ်ဘဲ ဝင်သွားကာ ပဲပြုတ်တောင်း ကလေးကိုချပြီး အဘဆရာ ဦးတင်ဦးဘက် လှည့်ကာ လက်အုပ်ချီ ကန်တော့သည်။ အဘဆရာက ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ကာ အသိအမှတ်ပြုလိုက်သည်။ ပဲပြုတ်သည်မက ဆေးကုနေသော ဆရာဘက်သို့သွားကာ မတ်တတ်ရပ်လျက် ပေါင်ခြံထဲ ထမိစကလေးတွေကိုသိမ်းကာ ခူးနှစ်ဖက်ဖြင့် ညှပ်ပြီး ဆေးကုနေသော ဆရာအား...

“ကြိမ်းမောင်းနေလိုက်တာ၊ ကိုင်း...အခု ကဝေမ လာပြီလေ၊ နှင် ဘာလုပ်မလဲ ကြည့်ရသေးတာပေါ့”

ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကဝေမလက်နှစ်ဖက်ကို ငှက် တောင်ပံခတ်သကဲ့သို့ ခတ်လိုက်ရာ ကဝေမ၏ ခန္ဓာကိုယ် သည် ငှက်ကြီးပမာ လေထဲတွင် ပျံဝဲနေလေတော့သည်။ ဆေးကုနေသော ဆရာနှင့် အိမ်သူအိမ်သားပျားအားလုံး တုန်လှုပ်ကြောက်ရွံ့နေကြလေတော့သည်။ အဘဆရာက မသိချင်ယောင်ဆောင်နေသည်။ ကဝေမကတော့ အိမ်ထဲတစ်

လှည့်ပတ်ပျံဝဲနေသည်။ အတော်ကြာတော့မှ အဘဆရာ
ဦးတင်ဦးက မနေသာတော့ဘဲ လှမ်းကာ...

“သမီး...တော်လောက်ပြီ”

ပျံဝဲနေသော ကဝေမက ပျံဝဲနေရာမှ အဘဦးတင်
ဦးရှေ့မှ ရှေးတပ်လျှက်ကျလာကာ အဘဆရာအား ကန်တော့
ပြီး...

“စော်ကားလွန်းလို့ပါ အာရယ်”

“အေး...တော်လောက်ပါပြီ သမီးရယ် သွားတော့”

ကဝေမသည် အဘအား ကန်တော့နှုတ်ဆက်ကာ
ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

အဘဦးတင်ဦး(ခ)ပထမပြည့်ဦးအောင်၏ ယခု လူ့ဘဝ ထူးခြားချက်များ

“အောင် ၄ အောင်” နှင့် “ခေါင် ၄ ခေါင်” ဆို
သည်မှာ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြောင်း သိအောင်ဖော်ပြ
လိုပါသည်။

ပထမ “အောင် ၄ ပါး” မှာ - (၁) ဖခမည်းတော်

စစ်ကိုင်းမင်းသားကြီးဦးအောင်(၁)ပထမဘိုးဘိုးအောင်ကြီး။

(၂) ပြည်ဦးအောင်(ခ)ပထမဘိုးဘိုးအောင်(၁)အဘဦးတင်ဦး။

(၃) ပျဉ်းမနားဦးအောင်(ခ)အဖေကြီးဦးစောလှ(ခ)အလောင်း

မင်းတရားကြီးနှင့် ရသေ့ဦးအောင်(ခ)တိုက်မရောဦးအောင်တို့

ဖြစ်ကြပါသည်။

ပထမ “ခေါင် ၄ ပါး” မှာ - (၁) ဘိုးမင်းခေါင်(ခ)

အင်းပထမဘုရင်မင်းခေါင်၊ (၂) အင်းဝဒုတိယဘုရင်မင်း

ခေါင်(ခ)ပုပ္ဖားမင်းခေါင်၊ (၃) အောင်မင်းခေါင်(ခ)ဦးပွား

(မန္တလေး)နှင့် (၄) ဓမ္မစေတီမင်းခေါင်(ခ)ဟံသာဝတီဘုရင်

ဓမ္မစေတီမင်းခေါင်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

(အမှာ - ဤအကြောင်းအရာကို နောင်တွင်

ရေးသားဖော်ပြပါမည်)

ကိုင်း ပထမပြည့်ဦးအောင်(ခ)ယခုဘဝ အဘ

ဦးတင်ဦး၏ အကြောင်းကို ရေးသားပါမည်။

အဘဦးတင်ဦးကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ခရမ်းမြို့

(၄)ရပ်ကွက်၊ စနေလမ်း၊ အမှတ်(၁၄၂)နေ ဆန်စက်သူဌေး

ကြီး ဦးဘလွင်နှင့် ဇနီး ဒေါ်အုန်းမျှင်တို့က မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။

မွေးချင်းညီအစ်ကို မောင်နှမများမှာ ဒေါ်အေးကြိုင်၊ ဦးမောင်

မောင်ကြီး၊ ဒေါ်သိန်းနု၊ ဦးလှသော်၊ ဒေါ်ခင်ခင်စော၊ ဒေါ်ခင်ခင်

မြတ်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဦးတင်ဦးသည် ဒေါ်အေးကြည်နှင့်

အိမ်ထောင်ပြုကာ ကိုစံအောင်၊ ကိုမြင့်ဆန်း၊ ကိုမြင့်ဦး။

မမြင့်မြင့်ခင်၊ မစန်းစန်းဝင်း၊ မခင်မမ၊ မစန်းစန်းချို၊ မတင်

တင်ရီ၊ မချောစုတော့။ မောင်လှတော်နှင့် မောင်အောင်သိန်း

တို့ကို မွေးဖွားခဲ့ကြပါသည်။ (မှတ်ချက် - မောင်လှတော်နှင့်

မောင်အောင်သိန်းတို့မှာ လူခြောက်ကလေးများ တစ်နည်းအား

ဖြင့် နတ်ပိဋ္ဌာကာလေးများ ဖြစ်ကြပါသည်။) အဘဦးတင်ဦး

သည် မိဘရိုးရာ “သုခကာရိဆန်စက်လုပ်ငန်း” ကို လုပ်ကိုင်

ခဲ့ပါသည်။

အဘ၏ ထူးခြားချက်မှာ - ငယ်စဉ်ဘဝကပင်

သိသာပါသည်။ စစ်အတွင်းကာလ၌ ခရမ်းမြို့တွင် နေထိုင်ပြီး

ရန်ကုန်မြို့၊ ပုဂ္ဂန်တောင်ဆိပ်ကမ်းတွင် လေယာဉ်ပျံပေါ်မှ

ဖုံးကြဲချ၍ လူပည်၍မည်မျှ သေကြေကြောင်း အာရုံပြုပြီး

ပြောနိုင်ပါသည်။ ကလေးစကား လူပျိုလှည့်သည့်အခါတွင်

ဆိုက်ကဲမှ သရဲချော်ရွံ့က နောက်ပါးမှ အမြဲလိုက်ပါ စောင့်

ရှောက်ပါသည်။

အရွယ်ရောက်လာပြီး ဖခင်နှင့် စိတ်ဆိုးကာ ပုဂ္ဂန်

တောင်တွင် အိမ်ပျားနေပြီး တပည့်ကြီး ဦးမြင့်နှင့် အတူနေစဉ်

ဆရာတစ်ယောက်က အိမ်နီးချင်းမိသားစုအား ကောင်းကင်မှ

ဘုရားပင့်ပေးမည်ဟုပြောကာ မင်းကြီးမင်းလေးအား ဘုရား

ပင့်ခိုင်းရာ အဘဦးတင်ဦးက အာရုံထဲ၌ မင်းကြီးမင်းလေး

အား တွေ့သဖြင့် “ဟဲ့ ကုလားညီနောင် ဘာလာရုပ်တာလဲ”

ဟု မောင်းပဲ၍ ပင်းကြီးမင်းလေးက ပင်လာသော ဘုရားကို

ပစ်ချထွက်ပြေး၍ ဘုရားပင့်သည့် ဆရာက ပွဲဖျက်သည်ဟု

ပြောခြင်းခံရဖူးပါသည်။ ဂျပန်ခေတ်တွင် ဖခင်ကြီး ဦးဘလွင်

က ဆန်စက်သွပ်မိုးများ ဝယ်ခိုင်း၍ ပုဂ္ဂန်တောင်မှ သွပ်ပြား

များ ဝယ်၍မြန်ရာ ဂျပန်ကင်ပေတိုင်များက ဖမ်းဆီး သေနတ်

ဖြင့် ပစ်သော်လည်း မသေဘဲ လွတ်မြောက်ခဲ့ပါသည်။

(ဤအကြောင်းကို ဘီရမာကာမိ ကာဆေး ဆောင်းပါးတွင်

အသေးစိတ် ကြည့်ပါ။)

အဘဆရာသည် ယိုးဒယားဘုရင်လေတင်မတော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးနှင့်တွေ့ရာ ထိုဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏ သေနတ်ဦး သော ဆင်စွယ်ဘယက်ကြီး၏ သိဒ္ဓိကို ဖျက်ပြခြင်း၊ ပြန် ကောင်းအောင် ချက်ချင်းသိဒ္ဓိတင်ပေးခြင်းကြောင့် ယိုးဒယား ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ဗမာ့ဂန္တီရပညာကို အံ့ဩခိုးမွမ်းကာ ယိုးဒယား ဂန္တီရပညာထက် အဆင့်မြင့်ပါကြောင်း ဝန်ခံသွားခဲ့ပါသည်။ (သတိုးမင်းအောင် ရေးသည့် ဗမာ့ဂန္တီရပညာနှင့် ယိုးဒယား ဂန္တီရပညာ ယှဉ်ပြိုင်ခန်းတွင် ကြည့်ပါ။ ပထမတစ်ဦး၏ ဘဝခရီးဆောင်းပါး)။

တစ်နေ့တွင် ဦးထွန်းရွှေ၏အိမ်၌ အဘ ဘုရားခန်း တွင် အိပ်နေစဉ် စကားပြောသံကြား၍ ကြည့်လိုက်ရာ ရွှေချိုး ဖြူက အဘနှင့် စကားလာပြောတာ တွေ့ရပါသည်။ နံနက် မိုးလင်း၍ နံနက်စာ စားနေစဉ် အဘအား မေးမြန်းရာ အဘက . . .

“ဟုတ်တယ်ကွဲ့၊ ရွှေချိုးဖြူက သူ့သိုက်က ကိစ္စ လာပြောတာ”

ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။ အဘဆရာဦးတင်ဦးက ဦးထွန်း ရွှေအား ပထမပညာများ သင်ကြားပေးနေစဉ် ညဘက်၌ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးလာလျှင် နံနက်စာ စားနေစဉ်လာသော ပုဂ္ဂိုလ် မည်သူဖြစ်ကြောင်း အဘက ပြောပြလျှင် ဦးထွန်းရွှေ ရော အော်တင်တင်သန်းတို့ကပါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ညကတွေ့သဖြင့် သုံးဦးစလုံး တွေ့တာချင်း ဟုနေကြောင်း သိရပါတော့သည်။

စပတောင်း၊ မုန့်ဘူတောင် စသော တောထဲရောက် လျှင် အဖေဖွဲ့၊ အဖေလူ၊ မတာပိုင်တောင်ပိုင်များက အဘထံ လာရောက်ဆက်သွယ်ခြင်း၊ အဘအား “အစ်ကိုကြီးအောင်” ဟု မခေါ်ခြင်းပြုသဖြင့် ဦးထွန်းရွှေက အဘအား . . .

“အဘ . . . အဖေဖွဲ့တို့၊ အဖေလူတို့က အဘကို အစ်ကိုကြီးအောင် ခေါ်ကြလယ်၊ အဘမှာမည်က ဦးတင်ဦး လေ၊ အဖေဖွဲ့တို့က ဘာဖြစ်လို့ အစ်ကိုကြီးအောင်လို့ ခေါ် တာလဲ”

ဟု မေးရာ အဘက “မသိဘူးလေကွာ” ဟုသာ ဖြေပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဦးထွန်းရွှေက အဘဦးတင်ဦးအား

ပြောမှားဆိုမှားမိသဖြင့် ညဘက်တွင် ပျဉ်းမနားဦးအောင်(ခ) အဖေကြီးဦးစောလှက ရောက်လာပါသည်။ အဖေကြီး ဦးစော လှသည် ခေါင်းတွင်ပေါင်းထားသော ခေါင်းပေါင်းစကို ချွတ် ထားပါသည်။ လက်ကတော့ ထိုးထားသည့် တဘက်စကို လည်း ဖြုတ်၍ လက်ထဲတွင်တော့ ကိုင်ထားပါသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ထားသဖြင့် ဦးထွန်းရွှေ မနောထဲတွင် ပျဉ်းမနား ဦးအောင်ထက် တန်ခိုးကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးပါး ရှိနေ သည်ဟု သိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးထွန်းရွှေက ပျဉ်းမနား အဖေကြီး ဦးအောင်အား . . .

“မခမည်းတော်ဘုရား၊ ဘာကိစ္စရှိတော်မူလို့ ကြွလာ တော်မူပါလဲဘုရား”

ဟု မေးလျှောက်ရာ ပျဉ်းမနားဦးအောင်က . . .

“သားစတင် မင်းတို့တော့ ပြောမှားဆိုမှား ဖြစ်နေ ကြတယ်၊ ဟိုမှာကြည့်လိုက်စမ်း၊ ဘယ်သူလဲလို့”

ဟု သိန်းကြားကာ အထက်တက်သို့ မေးဖော်ပြု၍ ကြည့်လိုက်ရာ လေထဲတွင် အဘဦးတင်ဦးကို တွေ့လိုက်ရပါ သည်။ သို့သော် သာမန်လူဝတ်ကြောင်နှင့် မဟုတ်ပါ။ ဝတ်ဖြူ စင်ကြယ်နှင့် ဖြစ်ပါသည်။

အဘသည် ပထမဘိုးဘိုးအောင်ဘဝနှင့် ကြွလာ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝတ်လဲတော်အဖြူမှာ ဖြူလှနေပါသည်။ ဥပဓိရုပ်က လွန်စွာချောမွေ့ ခန့်ညားလှပါသည်။ အသားဖြူ ပါသည်။ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတော်များမှာ ပြတ်သားပီပြင်လှပါ သည်။ မျက်လုံးများမှ အရောင်တလက်လက် ထွက်နေပါ သည်။ အမြင် ဝ ပေခန့်တွင် တင်ပလွင်စွာ ထိုင်နေပါသည်။ အောက်သို့ ငုံ့မကြည့်ဘဲ ရေတည့်တည့်ကိုသာ ကြည့်နေပါ သည်။ ဦးထွန်းရွှေသည် အဘအား ပထမဘိုးဘိုးအောင်အဖြစ် ပူးတွေ့၍ လွန်စွာဝမ်းသာရပါသည်။ လွန်စွာလည်း အံ့ဩရပါ သည်။ လွန်စွာချစ်ခင်ခြင်း၊ လွန်စွာကြောက်လန့်ခြင်း၊ လွန်စွာ ရိုသေခြင်း စသော စိတ်များဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ နှုတ်မှလည်း အဖေကြီး၊ ပျဉ်းမနားဦးအောင်အား . . .

“မခမည်းတော်ဘုရား . . . ဒါ . . . ဒါ . . . ကျွန်တော့် အဘပဲ”

“ဟုတ်တယ် သားစတင်၊ ဒါ မင်းတို့အဘပဲ၊ မင်းတို့

တတွေ မင်းတို့ အဘအပေါ်မှာ ပြောမှားဆိုမှားတွေ ဖြစ်နေလို့ အဘ ဝင့်ပြီးလာပြတာပါ။ နောက် ပြောမှားဆိုမှား မဖြစ်ကြစေ နဲ့ ကြားလား။”

“မှန်လှပါတာရား။ နောက်နောင် သားတော် ပြောမှား ဆိုမှား မဖြစ်တော့ပါဘူးဘုရား။”

ထို့နောက် အဘပထမတိုးတိုးအောင်နှင့် ပျဉ်းမနား အဖေကြီး ဦးအောင်တို့သည် ပြန်လည်ကြွမြန်းသွားကြပါတော့ သည်။ ဦးထွန်းရွှေသည် မိမိပြောမှားဆိုမှား ဖြစ်မိသည်ကို လွန်စွာစိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါတော့သည်။ အဘပထမတိုးတိုး အောင်၏ သိလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်နှင့် တန်ခိုး ကုဒ္ဒါပါဓိမှာ လွန်စွာအေးချမ်း တည်ငြိမ်၊ အင်အားကြီးမားလှ ကြောင်း သိရှိလိုက်ရပါတော့သည်။

x x x x x

တပည့် ဦးထွန်းရွှေအကြောင်း

ဤနေရာတွင် တပည့် ဦးထွန်းရွှေအကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

“ယမထာ ရွှေကြိမ်လုံးရယ်နဲ့၊ ထွန်တုံးကိုတဲ့ ခြေ တော်တင်၊ နွားကြန်စုံအင်...၊ ပျိုးခင်းကိုပြင်...ကောင်းကင် က ရွှေပိန်ညှင်းရယ် မိုးခေါ်လို့...ဆင်း...”

ဝန်ကြီးပဒေသရာဇာ ရေးတဲ့ ကဗျာထဲကလိုပဲ ကျွန်ုပ်၏ဖခင် ဦးမြိုင်နဲ့ မိခင် ဒေါ်လုံးတို့ဟာ ပီရိုးဖလာ လယ်ယာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြတဲ့ လယ်သမားများ ဖြစ်ကြ ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဇာတိကတော့ ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဘိုကလေး မြို့နယ်၊ အုန်းပင်စုရွာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖခင်ဘက်က အဘိုး အဘွားတွေကတော့ ဦးချမ်းသာနဲ့ ဒေါ်ယု ဖြစ်ကြပါတယ်။ မိခင်ဘက်က အဘိုးအဘွားကတော့ ဦးဘချိုနဲ့ ဒေါ်မယ်တင်တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိဘများဟာ ရွာအနီးမှာ လယ် ကလေးတစ်ကွက်ရှိပြီး နွားတစ်ရှဉ်းနဲ့ သမီးလေးတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။

“တုံ...တုံ...တုံ...”
“တုံ...တုံ...တုံ...”
“တုံ...တုံ...တုံ...”
“ကိုမြိုင်...တော်...ကိုမြိုင်”
“ဟေ...ဘာလဲကွ”

“ထတော့လေ၊ လယ်ထဲဆင်းဖို့ အချိန်တန်ပြီတော့၊ ရွာဦးကျောင်းက အုန်းမောင်းတောင် ခေါက်နေပြီ၊ တော် ဒီနေ့ ပျိုးတွေနှုတ်ရမယ် မဟုတ်လား။”

“အေးပါကွာ၊ ဝါလည်း နီးနေပါပြီ၊ ထတော့ပလို့ပဲ”
ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ကိုမြိုင်သည် အိပ်ရာမှ လူးလဲ ထကာ လယ်တဲရှေ့ တံစက်မြိတ်အောက်တွင် မိုးရေများ ပြည့်နေသော ရာဂင်အိုးထဲမှရေဖြင့် မျက်နှာသစ်၊ ပလုတ် ကျင်းပြီး တံပေါ် ဖြန့်တက်လာသည်။ တံ၏ ခေါင်းရင်းဘက် ဘုရားစင်ပေါ်တွင် ပလုံးက အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေ

သော ဆွမ်းပွဲကိုပြင်၍ တင်ထားသည်။ ကိုမြိုင်က ဘုရားရှိခိုး ဆွမ်းတော်ကပ်ပြီးနောက် မလုံးက မိမိအတွက် အသင့်ပြင် ပေးထားသော ထမင်းဆီဆမ်း ပူပူနွေးနွေးနှင့် ပဲရေပွကို စားသောက်ရင်း မီးဖိုထဲတွင် အလုပ်ရှုပ်နေသော မလုံးအား လှမ်း၍...

“ဟေ့...မလုံးရေ၊ လာပါဦးဟ၊ ငါပြောစရာရှိတယ်”

“တော့မလည်း ဘာပြောစရာရှိပြန်တာတဲ့”

“ဒီလိုဟ၊ ငါ ဒီနေ့မနက် အိပ်မက်ထူးထူးဆန်းဆန်း မက်တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ကောင်းကင်က လူဖြူဖြူကြီး နှစ်ဦး ဆင်းလာတာပေါ့။ တစ်ဦးရဲ့လက်ထဲမှာ ကလေး တစ်ယောက်ကို ပိတ်ဖြူနဲ့ပတ်ပြီး ပွေ့ပိုက်ထားတယ်။ နောက် ပြီး သူက ငါ့ကို အဲဒီကလေးကို မင်းတို့ ကောင်းကောင်းမွေး ကြ၊ ဒီကလေးဟာ ဘိုးဘိုးအောင် ပေးတဲ့သားဖြစ်တယ်။ မင်းတို့ကို အကျိုးပေးလိမ့်မယ်ဆိုပြီး အဲဒီကလေးကို ငါ့လက်ထဲ ထည့်ပေးပြီး သူတို့က ကောင်းကင်ကို ပျံတက်သွားကြတယ်ဟ၊ ကလေးက ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ချစ်စရာလေးဟ”

“တော့မလည်း လယ်ထဲမှာ ကူဖော်လောင်ဖက် သားတစ်ယောက် လိုချင်တာနဲ့ စိတ်စွဲပြီး ပက်တာနဲ့ တူပါရဲ့ တော်”

“ဟာ...ပဟုတ်ဘူးဟ၊ ငါ စိတ်စွဲလို့မက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ထူးဆန်းတာက အဲဒီလူဖြူဖြူကြီးနှစ်ဦး ကောင်းကင်ကိုလည်း ပျံတက်သွားရော ငါ့မျက်လုံးတွေ ဖွင့်ပြီး နီးနေသဟ၊ တကယ်လိုလို အိပ်မက်လိုလိုပဲ။ အုန်းမောင်း ခေါက်တာ ငါကြားပါတယ်။ ဒီအကြောင်း စဉ်းစားနေလို့ မထဖြစ်တာ”

“အင်းပေါ့လေ၊ ရှင့်အိပ်မက်မှန်ရင် ကောင်းတာပေါ့၊ သမီးလေး မနွဲ့ကလည်း မောင်လေးတစ်ယောက် လိုချင်တယ် လို့ ပူဆာနေတာ အတော်ပဲပေါ့”

“အေးပေါ့ဟာ၊ ငါကလည်း ညာလက်ရုံးနဲ့ တူတဲ့ သားကလေးတစ်ယောက် လိုချင်နေတာ၊ တကယ်မှန်ရင် ငါ့ဆန္ဒလည်း ပြည့်တာပေါ့”

အိပ်မက်သည် အချိန်မှာ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၇ ခုနှစ်၊ နယုန်လလောက်တွင် ဖြစ်ပါသည်။ အိပ်မက်

မက်ပြီး တစ်လခန့်အကြာတွင် လယ်ထဲမှ ပြန်လာသော ကိုမြိုင်အား မလုံးက...

“ကိုမြိုင်ရေ...ရှင့်အိပ်မက်တော့ မှန်နေပြီနဲ့တူ တယ်”

“ဟေ့...ဟုတ်လား၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ မိန်းမရာ၊ ငါတို့တော့ သားလေးတစ်ယောက် ရရချင်သေးရဲ့ သမီးလေး လည်း အဖော်ရတာပေါ့၊ ဒါနဲ့ သမီးလေးရောဟ”

“ရှိပါတယ်၊ ရှင့်သမီးက နောက်ဖေးမှာ ဘဲစာကျွေး နေလေရဲ့”

“ဟဲ့ သမီးလေးရေ လာပါဦး၊ သမီးလေးက မောင်လေးတစ်ယောက် လိုချင်တယ်ဆို၊ မေ့ကြားက သမီး ကို မောင်လေးတစ်ယောက် မွေးပေးမယ်တဲ့”

“ဝမ်းသာတယ်...ဝမ်းသာတယ်၊ မောင်လေး ရတော့ မယ်”

ကိုမြိုင်၊ မလုံးနှင့် သုံးနှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသည့် သမီးလေးမနွဲ့ မိသားစု ထိုနေ့က ပျော်ရွှင်မဆုံး ဖြစ်နေကြ တော့သည်။

မိဘများ အပြောင်းအလဲဖြစ်ခြင်း

သားလေး ရတော့မည်ဖြစ်၍ ကိုမြိုင် အမျိုးမျိုး စဉ်းစားသည်။ ဒီအတိုင်း တောမှာဆက်နေရမလား။ မြို့ပေါ် တက်ပြီး ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်း ကြိုးစားမလား။ ထိုကြောင့် တစ်ညနေ ကိုမြိုင်သည် မလုံးနှင့် ဆွေးနွေးသည်။

“မလုံးရေ...”

“ဘာတုံးတော့...”

“နှင့်ကို ငါ တိုင်ပင်စရာတစ်ခု ရှိတယ်ဟ”

“ဒီလိုဟာ၊ အခု ငါတို့မိသားစုမှာ ငါ့ရယ်၊ နှင့်ရယ်၊ သမီးလေး မနွဲ့ရယ် ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ မကြာမီ ငါတို့သားလေး မွေးလာတော့မှာ၊ အဲဒီတော့ ငါတို့ ဒီအတိုင်း ဆက်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ဒီအတိုင်း ဆက်နေရင် ငါတို့သမီးလေးနဲ့ သားလေးလည်း စဉ့်လိုပဲ လယ်ထဲမှာ နွားနဲ့ဖက်ရုန်းရတဲ့ တာဝက လွတ်မှာမဟုတ်ဘူး”

“တော်က ဘယ်လိုလုပ်ချင်လို့တဲ့”

“ဒီလိုဟာ တို့မိသားစု မြို့ကိုတက်မယ်၊ မြို့မှာ ကြံရာ ကျယ်ပေး၊ ဈေးရောင်းစားရင် ထပ်ပေးတော့ မပတ်လောက်ပါဘူး၊ မြို့ရောက်ရင် သားလေး သမီးလေးတွေကိုလည်း ပညာသင် ပေးနိုင်တာပေါ့၊ မြို့ရောက်ရင် တိုက်ကြီးစားရမှာပေါ့”

“မြို့ဆိုတာ ဘုံကလေးမြို့ကို ပြောတာလား”

“မဟုတ်ဘူးဟာ၊ ရန်ကုန်...ရန်ကုန်ကို ပြောတာ”

“ဖြစ်ပါ့မလားတော်၊ ရန်ကုန်မြို့က အဝေးကြီးပဲ”

“ဖြစ်ပါတယ်ဟာ၊ ရန်ကုန် ကံဘဲမှာ ခွေးလေး မယ် ကြွက်နဲ့ ဦးလေး ကိုမောင်တင်လည်း ရှိတယ်၊ ကျောက်ကုန်း၊ ရွာမမှာတော့ ဦးလေး ဦးထွန်းရှိနဲ့ ဝေါ်လေး ကုလားမတို့ ရှိတာပဲ၊ တို့အမျိုးတွေ ရိမ့်တော့ တို့ ဒုက္ခမရောက်နိုင်ပါဘူး ဟာ”

“စဉ်းစဉ်းစားစား လုပ်ပါတော်”

သို့နှင့် ကိုမြင့်၊ မလုံးတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်သည် နှစ်ဖက်ဆွေမျိုး မိဘများ တားမြစ်နေသည့်ကြားမှ သမီး ကလေးလက်ဆွဲကာ ငါးပိတစ်ပုံ၊ ဆန်တစ်အိတ်၊ ငွေ ၂၀၀ ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြလေတော့သည်။

သားလေး ပဋိသန္ဓေရသည့် အိပ်မက်ထဲတွင် လူဖြူဖြူကြီးတစ်ဦးက အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်ဟု ပြောကြား သွားသည့်အတိုင်း သားလေး ပဋိသန္ဓေ ရသည်နှင့် ကိုမြင့်၊ မလုံးတို့၏ ဘဝသည် စတင်ပြောင်းလဲ တိုးတက်လာခြင်းပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကိုမြင့်နှင့် မလုံးတို့မိသားစု ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြောင်း လာသည့်နေ့က ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၃ ရက်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။

သားလေး မွေးဖွားပြီး ဒုတိယအပြောင်းအလဲ ဖြစ်လာခြင်း

ရန်ကုန်မြို့ ကံဘဲ ခွေးလေး ဒေါ်ကြွက်နှင့် ဦးလေး ဦးမောင်တင်တို့၏ ခြံထဲတွင် အဖီလေးတို့က နေကြရသည်။ ကိုမြင့်က ဆိုင်းထမ်းထဲတွင် အကြော်စုံထည်ကာ လှည့်ရောင်း ရသည်။ မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက်မို့ ပင်ပန်းဆင်းရဲ

သည် မထင်ပါ။ မလုံးကလည်း ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာဖြင့်၊ သို့နှင့် ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၇ ရက်၊ စနေနေ့၊ နံနက် ၄ နာရီ အချိန်။

“အူပဲ...အူပဲ...အူပဲ...”

“မွေးပဟေ့ ဟာ ယောက်ျားလေးဟာ၊ ယောက်ျား လေး၊ ဟဲ့ မောင်မြိုင် မွေးနေ့ မွေးချိန် မှတ်လိုက်ဟဲ့”

မီးနေခန်းအတွင်းမှ ခွေးလေး ဒေါ်ကြွက်က ဝမ်းသာ အားရ အော်သည်။ ကိုမြိုင်ကလည်း ပြကွဲခိန်ပေါ်တွင် ပုတ် သားလိုက်သည်။ ကောလာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၈ ခုနှစ်၊ တန်ခူး လပြည့်ကျော် ၇ ရက်၊ စနေနေ့၊ နံနက် ၄ နာရီတိတိဖွား ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေပြီလ ၁၂ ရက်၊ စနေနေ့၊ မွေးလာတာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုမြိုင်သည် သူ့ကြီး ဦးကျော်လှထံတွင် မွေးစာရင်း တိုင်ပြီးနောက် သားလေးအမည်ကို စနေနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးပေါင်း၍ မောင်ထွန်းရွှေဟု အမည်မှည့်ခဲ့လေသည်။

The diagram consists of a 3x3 grid with numbers and Burmese characters. Below the grid are two rows of tables with columns for numbers and Burmese characters.

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇	၁၈
၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃	၂၄	၂၅	၂၆	၂၇

(ရှေ့လဆက်ရန်)
သတိုးမင်းအောင်
www.burmeseclassic.com

ဆရာသခင်ဖြစ်တော်မူသော သစ္စာမမြောက် ကျော်အောင်စံထားရုတော်ဘုရားကြီး

နှင့်

နောက်ဆုံး ရက် ၃၀ အတူနေထိုင်ခြင်း (၃)+(၄)

ဂမ္ဘီရချစ်ကြီး(ဆင်ဖြူကျွန်း)

“ကိုယ်တော်မျိုးချစ်နဲ့ ကိုယ်တော်သူခ ဇီနဲ့ တယ်န ရက်လဲ။ ကျုပ် ရွှေတီဝံ့တုရားကြီးမှာ ဆွမ်းကပ်ခဲ့ပြီးပြီ”ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ယနေ့ ၂၅ ရက် ခရစ်စမတ် နေ့ဖြစ်ကြောင်း လေ့ကျက်တတ်လိုက်သည်နှင့် ဆရာသခင်၏ မျက်နှာတော် ညှိုးသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

“ဪ... ဇီနဲ့ မိဝင်ဘာ ၂၅ ရက် ရောက်ပြီ ကို။ ဒါတိုင်း ဇီနဲ့ရောက်ရင် အောင်သိဒ္ဓိတုရားကြီး ဆွမ်းကပ် ပြီးတာနဲ့ ရန်ကုန်ကို သွားတဲ့နေ့ပေါ့။ ဇီနဲ့တော့ ရန်ကုန်ကို မသွားနိုင်တော့ဘူးထင်တယ်”ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ ဆရာ သခင် မိန့်တော်မူသည်ကို နားထောင်ရင်း ကျွန်ုပ် မျက်ရည် ဝဲမိပါသည်။ မှန်ပါသည်။ ဇီနဲ့ မိဝင်ဘာ ၂၅ ရက်နေ့ ဆရာသခင်သည် မန္တလေးမှ ရန်ကုန်သို့ နှစ်စဉ်ကြွတော်မူပြီး ရွှေတီဝံ့စေတီတော်မြတ်ကြီးအား မနက်တစ်ကြိမ် ညတစ် ကြိမ် တစ်လတီတီ တာပည့်သာဝကများနှင့် ဆွမ်းကပ်ခြင်း၊ ပဉ္စာဝါရပစ္စည်းရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ကျိုက်ထီးရိုးဆီမီးကိုးထောင် ပူဇော်ခြင်း၊ ဗိုလ်တထောင်တုရားတွင် ဖန်နုဝါရီလ ဘဝ ရက်နေ့ တိုင်း ဝိတတမ္ပေးနေမင်္ဂလာပြု၍ တာပည့်သာဝကများ၏ ပူဇော်ခြင်းကို ခံယူတော်မူနေကျ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်မှ -

“အရှင်ဘုရားမှာ တပ်ထားရတဲ့ ဆီးပိုက်ဖြုတ်ပြီးတာ နဲ့ ကိုယ်တော်သူခနဲ့ တာပည့်တော် ရန်ကုန်ကို လိုက်ပို့ပေးပါ မယ်”ဟု လေ့ကျက်ထားလိုက်မှ မျက်နှာတော် ပြုံးရွှင်ပြီး

၂၅.၁၂.၂၀၁၇ ခရစ်စမတ်နေ့ နံနက် ၆ နာရီ ထိုး သည်အထိ ဆရာသခင် အိပ်ရာမှ မထသေး။ ဆရာသခင် အား နှိုး၍မဖြစ်။ တစ်ခါက မိန့်ခဲ့ဖူးသည်။

“ဝိဇ္ဇာအလုပ်ကို ပြိတ္တာတွေ နားမလည်ဘူး။ ကိုယ် လုပ်ချင်တာ ကိုယ်ပြောချင်တာတစ်ခု သိတယ်”ဟု တာပည့် တစ်ဦးမှ ဆရာသခင်အိပ်ပျော်နေစဉ် နှိုးမိသဖြင့် မိန့်ခဲ့ဖူး သည်။ ၆ နာရီ ၄၅ မိနစ်တွင် ဆရာသခင် အိပ်ရာမှနိုး သည်နှင့် -

ကျောင်းအောက်သို့ ဆင်းကာ မျက်နှာသစ်ခြင်း၊ ယာဂုဆွမ်းနှင့် လက်ဖက်ရည် ဘုဉ်းပေးခြင်း၊ နံနက်ဆေး သောက်တော်မူခြင်း ပြုတော်မူပါသည်။ နံနက် ၇ နာရီ ၃၀ တွင် ဆရာသခင်နှင့် အောင်သိဒ္ဓိဘုရားကြီးအား ဆွမ်းကပ်ခြင်း၊ ပဉ္စာဝါရမဋ္ဌာန်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း။ ၃၁ ဘုံသားအားလုံးတို့အား မေတ္တာပို့ အမျှပေးပေးပြီး ကျောင်းတိုက်အတွင်းသို့ ပြန်လည်ကြွတော်မူပါသည်။

“မိမိတို့ တင်လှိုင်းတို့ မပြန်နိုင်။ ကျုပ် အနားတိုင်ကြာ၊ ကိုယ်တော်မျိုးချစ် ဆံပင်တွေဖြူနေပြီ။ ပိတ်ဖိနပ် ဖင်းလှိုင်းတို့လည်း ဆံပင်တွေဖြူနေပြီ” ဟု မိန့်တော်မူပြီး -

- (၁) အသက်တွေ ကြီးလာပြီ လောဘ၊ ဓေါဿ၊ မောဟတွေ ကြီးတုန်းပဲလား။
- (၂) သွားတွေကျိုးနေပြီ၊ မာန်စွယ်တွေ မကျိုးသေးဘူးလား။
- (၃) အရေတွေတွန့်နေပြီ၊ မကောင်းပူအကုသိုလ် အလုပ်တွေ မတွန့်သေးဘူးလား။
- (၄) အသားအရေတွေ လျော့နေပြီ၊ တဏှာသန္ဓေတွေ မလျော့သေးဘူးလား။
- (၅) ဆံပင်တွေ ဖြူနေပြီ၊ စိတ်ထားတွေ မဖြူသေးဘူးလား။
- (၆) မျက်စိတွေ မှန်နေပြီ၊ နိဗ္ဗာန်သွားမည့်လမ်း မှန်နေတုန်းပဲလား။
- (၇) ဘုရားပစ္စည်းငရဲမီး အပြီးရောင်ကြည့်ပါ။
- (၈) သံယာပစ္စည်း အဆိပ်သီး အပြီးရောင်ကြည့်ပါ။
- (၉) ခွင့်ပြုမရ အဝမ္ဗ လုံးဝမသုံးရ။
- (၁၀) နိုးယှဉ်သုံးလျှင် ဓုက္ခဝင် သေလျှင် ငရဲရွာ။
- (၁၁) ဘုရားပစ္စည်း ငရဲမီး သုံးနည်းအလွန်ခက်။
- (၁၂) သံယာပစ္စည်း အဆိပ်သီး စားနည်းအလွန်ခက်။
- (၁၃) စားသုံးမိလျှင် တနင်နှင့် သေလျှင် အလွန်ခက်။
- (၁၄) ငရဲသို့ကျ ဝင့်ဒုက္ခ လွတ်ရပြန်ဖို့ခက်။
- (၁၅) ငရဲဘဝ လွတ်ပြန်က ပြိတ္တာဘုံသို့ဆက်။
- (၁၆) ပြိတ္တာဘဝ လွတ်ပြန်က လူဘုံရောက်ဖို့ခက်။

- (၁၇) လူဘုံရောက်လာ သာသနာ ကြံရပြန်ဖို့ခက်။
- (၁၈) သာသနာတွင် ကြံကြိုက်လျှင်၊ ကျင့်ခြင်း သာလို့ခက်။
- (၁၉) ဘုရားသခင် ဉာဏ်တော်ရှင် ပူးမြင်ရဖို့ခက်။
- (၂၀) အခါမာသံဃာ ပေါ်သောအခါ လှူဒါန်းရဖို့ခက်။
- (၂၁) တစ်နေ့ကွယ် သေမယ်လို့ တစ်ခါကူး မသေဘူးရယ်လို့ မထင်လိုက်ပါနဲ့၊ နေ့ကွယ်တာ အကြိမ်ကြိမ်များရင်ဖြင့် သေနယ်ရွာ တစ်ကြိမ် သွားရလိမ့်မယ် တားမရဘူး၊ ကြာလည်း မပေ့ရှာလည်းမတွေ့ ငါလည်းတစ်နေ့ . . .

“ကဲ . . . ကိုယ်တော်မျိုးချစ်တို့ တစ်နေ့သေရမှာပဲ။ မသေခင် ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုလှူကြမလဲ”

- (၁) ယတြာနဲ့မလှူ။ သဒ္ဓါနဲ့လှူရမည်။
- (၂) တဏှာနဲ့မလှူ။ ပညာနဲ့လှူရမည်။
- (၃) စိတ်အကြံပေါက်ဖို့မလှူ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့လှူသည်။
- (၄) ရိုလို့မလှူ။ သိလို့လှူသည်။
- (၅) ရိုဖို့မလှူ။ သိဖို့လှူသည်။
- (၆) ကိုယ့်ဖို့မလှူ။ သူ့ဖို့လှူသည်။
- (၇) လှူတာ သတိထား။ မဝါကြွားနှင့်။

“ကိုယ်တော်မျိုးချစ်တို့ သေသေချာချာ မှတ်သားထားပြီး သေတဲ့အထိ လိုက်နာစောင့်ထိန်းကြပါ” ဟု မိန့်တော်မူပြီး ဆရာသခင်သည် များလှစွာသော ဆွမ်းဟင်းပျားထဲမှ ပဲဟင်း၊ ဝဲပြာရည်ချက်၊ ကန်စွန်းရွက်ကြော်၊ ခရမ်းချဉ်သီးပန်ထွေဖျော်တို့နှင့်သာ နေ့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူပါသည်။ နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်နှင့် ဆရာသခင်မှ -

“ကိုယ်တော်မျိုးချစ် ဒီနေ့အဓိဋ္ဌာန် ဘယ်နရက်ရောက်ပြီလဲ” ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှ လေးဆူမြောက်ပူဇော်မည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်လိုက်သည်အခါ -

“ဒီနေ့ အောင်မြေမှန်ကင်း ဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ” ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အောင်မြေကိုဌာန အဓိဋ္ဌာန်စတုတ္ထရက် အောင်မြေမှန်ကင်းဘုရားတွင် မဟာပရိကံပြု ကန်တော့ချိုးကြီးဖြင့် စတင်ပူဇော်ပါသည်။ အောင်မြေ

ကိုးဌာနအဓိဋ္ဌာန် ၂ နာရီ ၃၀ တွင်ပြီးသည်နှင့် ၃ နာရီတိတိ တွင် ကျောင်းရှိ သံယာတော်များနှင့် ဆရာသခင်၏ ကျောင်း တော်ပေါ်တွင် နေ့စဉ်ပြုနေကျ ဝတ်ပြုပူဇော်ကြပါသည်။

ညနေ ၄ နာရီ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးသည်နှင့် ဆရာသခင် အား နဂါးရုံဘုရားကြီးဆီသို့ ပို့ဆောင်ပေးရပါသည်။ နဂါးရုံ ဘုရားကြီးရှေ့တွင် တည်ဆောက်နေသည့် ပစ္စယနာဂဆင် တော်ကြီးအား ကြည့်ရှုနေသည့် ဆရာသခင်သည် ကျွန်ုပ် အား -

“ကိုယ်တော်မျိုးချစ်ကို ကျုပ်အနားမှာ သင်္ကန်းဝတ်နဲ့ လာနေရန် သုံးကြိမ်ပြောခဲ့တာကို မိတစ်ကြိမ်မှ ကိုယ်တော် မငြင်းဘဲ ရဟန်းအဖြစ်နဲ့ နေတော့တယ်။ နောက်ပြီးတော့ ပုဂံဘုရား၊ ရွှေစက်တော်ဘုရား၊ အလောင်းတော်ကဿပ ကိုယ်တော်ကြီးတို့ကို ကျုပ်နဲ့ ဆွမ်းကပ်သွားဖို့ ခေါ်တုန်းက လည်း ခင်ဗျား နှစ်ခါငြင်းခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပုဂံဘုရား၊ ရွှေစက် တော်ဘုရား၊ အလောင်းတော်ကဿပ ကိုယ်တော်ကြီးတို့ကို ကျုပ်နဲ့အတူ ခင်ဗျားသွားရဦးမှာပါ” ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ဆရာသခင်သည် လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်က ကျွန်ုပ်အား ကျော်အောင်စံထား ကျောင်းတိုက်တွင် ငါတွင်းကာလ သင်္ကန်း ဝတ်နှင့်နေရန် နှစ်ကြိမ်နှင့် ပုဂံ၊ ရွှေစက်တော်၊ အလောင်း တော်ကဿပဘုရားများ ဆွမ်းတော်ကပ်ရန် နှစ်ကြိမ်ခေါ် ခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ်မှ ငြင်းဆန်ခဲ့သည်ကို အမှတ်ရ၍ မိန့်တော် မူခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်လိုက်မိပါသည်။ ဆရာသခင်မှ ဆက် လက်၍ -

“ကိုယ်တော်မျိုးချစ်... အလောင်းတော်ကဿပကို ရောက်ခဲ့လျှင် လှိုက်ဂူရှေ့မှ အနည်းဆုံး မဟာပရိတ်ပြု ကန်တော့ချီးကြီးဖြင့် ပစ္စန်းသမ္ဘိဝါရတစ်ခေါက်၊ မွေ့နုဂုဏ် တော်ပုတီး ၁၀၀ ပတ်ရအောင် စိပ်ပြီး ၃၀ ဟိုသားတို့ကို သေသေချာချာ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေလိုက်ပါ။ ကျုပ် အလောင်းတော်ကဿပဂူကြီးထဲမှ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေတုန်းက ပဟာမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး လာရောက်၍ စောင့်ရှောက် ခဲ့တယ်။ ဝိဇ္ဇာထွက် လမ်းကျမ်းပြတ်ကို ပေးလို ကျုပ်ကူးယူပြီး ကျင့်ကြံပွားများခဲ့တာ ခရီးရောက်ခဲ့တယ်။ ပဟာမြိုင်ဆရာ တော်ဘုရားကြီးက ကျုပ်ကို သေသေချာချာ မိန့်မှာခဲ့တာကို ပြောပြမယ်။ ခင်ဗျား သေသေချာချာမှတ်သားထားပါ” ဟု

အောက်ပါအတိုင်း မိန့်တော်မူပါသည်။

“ကိုယ်တော်လေး သက်တော် ၆၃ နှစ်ရောက်ရင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ရတာ အောင်မြင်ပြီးမြောက် လိမ့်မယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ထွက်လိုရာထွက်ပြီး မထွက်ချင် သေးရင် နေနိုင်တယ်။ ကိုယ်တော်လေး အထူးဂရုစိုက်ဖို့က တော့ တပည့်အရင်းတွေ၊ ဒကာ အရင်းတွေပဲ။ တပည့်ရင်း ဒကာရင်းဖြစ်တဲ့ ရတနာသုံးပါးကို ကိုင်းရှိုင်းမှု၊ ကျိုးစွဲမှု၊ သက် ဝင်ယုံကြည်မှုနည်းတဲ့ တပည့်ဗိယကာရင်းတွေက သာသနာ အတွက် ကိုယ်တော်လေးကို လှူထားတဲ့ ငွေတွေကို သူတို့ ကိုယ်ကျိုးအတွက် သုံးကြလိမ့်မယ်။ အဲသလို သုံးရင် သူတို့ နှစ်မွန်းကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို တပည့်မျိုး၊ ဒကာမျိုးကို စိတ် ပေါင်းကိုယ်ခွာထား၍ ဆက်ဆံပါ။ ငွေကြေးပစ္စည်း မအပ်နှင့် မိအောင် အထူးသတိထားရမယ်။ အဲလိုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် သူတို့ကို မနစ်မွန်း ငရဲမကျအောင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်တယ်” ဟု သေသေချာချာ မိန့်တော်မူခဲ့တယ်။

ကျွန်ုပ်မှ -
“အရှင်ဘုရား ဘဝကငွေထုတ်”

ကျွန်ုပ်စကားဆက်ပြောချိန် မရခဲ့ပါ။ ဆရာသခင်မှ
“ကိုယ်တော်မျိုးချစ် ကျုပ်ရဲကျင့်စဉ်တွေ မရှင်းတာရှိ
လည်းမေး။ ပင်မဂုဏ်တော်ထဲက ကျင့်စဉ်တွေကို ဘာတွေ
ကျင့်ရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကို ပြောပြီးသား။ တခြားကိစ္စတွေ
ဘာမှမမေးနဲ့တော့။ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်တော့။ အရှုပ်ထဲ
မှာ ရှင်းအောင်နေပါ” ဟု မိန့်တော်မူပြီး ကျောင်းဝိုင်းအတွင်းသို့
ပြန်ရန် ပြောသဖြင့် ဆရာသခင်အား ဦးချဲဖြင့် တွန်း၍
ကျောင်းရှေ့ရှိ မီးလင်းဖိုသို့ ပြန်ကြပါသည်။

ဆရာသခင် မိန့်တော်မူသည့် အရှုပ်ထဲမှ ရှင်းအောင်
နေခိုင်းသည်ကို မရှင်း၍ ဆရာသခင်အား ပြန်၍မေးလျှင်
လည်း အဆူခဲရဦးမည်။ မပေးဘဲနေတာပဲ ကောင်းပါသည်ဟု
မေးလိုက်ပါတော့သည်။ မီးဖိုရှေ့ ကုလားထိုင်တွင် ဆရာသခင်
ထိုင်မိသည်နှင့် ခြေသလုံးများကို ဝတ်ဖြည့်နှိပ်နယ်ပေးနေစဉ်
“ကိုယ်တော်မျိုးချစ် သုဂတောငါးချက် ဂါထာကို
တစ်နေ့ ပုတီးတစ်ဖက်ပတ် စိပ်ဖြစ်သလဲ” ဟု မေးတော်မူ
သဖြင့် နေ့စဉ် ပုတီးတစ်ဖက် အဝိဇ္ဇာန်ပြု၍ ပူဇော်နေကြောင်း
လျှောက်တင်လိုက်ပါသည်။ ဆရာသခင်မှ တစ်နေ့လျှင်
အနည်းဆုံး ပုတီး ၁၇ ပတ်ရအောင် စိပ်ရန် မိန့်တော်မူ
ပြီး -

“တဟိ တဟိ ဂါထာကို ခင်ဗျားရသလား” ဟု မိန့်
တော်မူသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှ -

“တဟိ တဟိ ပါရမီ သဗ္ဗယံ၊ ဂတံ ဂတံ သတ္ထိ
သုခဗ္ဗမံ မမံ၊ နာရာ နာရာနံ သုခသဗ္ဗတံ ဘာဝံ၊ နမာနမာနံ
ဒိန ပုဂံဝံ ဂဝံ” ဂါထာတော်အား ရွတ်ဖတ်၍ ပြုလိုက်ပါသည်။
ဆရာသခင်မှ -

“ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီဂါထာက နမကာမှာ ပါတယ်။
မဟာမြိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက တစ်နေ့ ပုတီးကိုးပတ်
စိပ်ခိုင်းခဲ့တယ်။ အဲဒီဂါထာတော်က အပွင့်ဓာတ်ဖြစ်တယ်။
ဂါထာတော်ကို အဝိဇ္ဇာနဲ့ ပူဇော်လိုက်တာနဲ့ အလောင်းတော်
ကဿပ လိုက်ပူပေါက်ကြီးပွင့်ပြီး ရဟန္တာကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
ကို ကျုပ်ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့တယ်။ ကိုယ်တော်မျိုးချစ်ရောက်ခဲ့ရင်
တဟိ တဟိ ဂါထာကို ပုတီး ကိုးပတ်စိပ်ပါ။ အဲဒီဂါထာတော်
အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဂါထာပန္နံကျမ်းမြတ်မဟာနှင့် ပင်မဂုဏ်
တော်ပုတီးစိပ်နည်းကျမ်းမှာ ဖော်ပြထားတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကို

သိအောင် လေ့လာပါ” ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ တဟိ တဟိ
ဂါထာနှင့် သုဂတောငါးချက်ဂါထာတို့၏အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို
ဆက်လက်၍ ဖော်ပြပေးပါမည်။

၂၆-၁၂-၂၀၁၇ ရက်နေ့ နံနက် ၅ နာရီ ၃၀ မိနစ်တွင်
ဆရာသခင်အား ဦးလင်းဦးသုခနှင့်အတူ ကျောင်းပေါ်မှ ကျောင်း
အောက်ရှိ မီးဖိုသို့ ဦးချဲဖြင့် တင်ဆောင်ပါသည်။ ကျောင်း
ရှေ့မီးဖိုတွင် ဆရာတော်ကြီးအား ယျက်နာသစ်ပေးပါသည်။
ယျက်နာတော်သစ်ပြီးသည်နှင့် ယာဂဆွမ်းကပ်ခဲ့ပြီး လက်ဖက်
ရည်နှင့် အိကြာကွေး အကြော်ဝယ်ရန် သွားပါသည်။ ပြန်
ရောက်သည်နှင့် ဆရာသခင် ယာဂဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး ကျွန်ုပ်
ကပ်လျှာသည် လက်ဖက်ရည်၊ အိကြာကွေး၊ အကြော်များ
ဘုဉ်းပေးတော်မူပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဆရာသခင်ထံသို့
ရောက်ရှိတိုင်း အရုဏ်ဆွမ်းဖာဖြစ် လက်ဖက်ရည်၊ အိကြာ
ကွေး၊ အကြော်နဲ့ နေ့စဉ်ကပ်လျှာပါသည်။ ဆရာသခင်အား
နံနက်ဆေး တိုက်ကျွေးပြီးသည်နှင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးဝင်းဦးသုခ
အား ကျွန်ုပ်ရှိသည့် ယာဂနှင့် အကြော်များကို ဘုဉ်းပေး
စေပါသည်။ နံနက် ၇ နာရီထိုးသည်နှင့် အောင်သိန္နိဘုရား
ကြီးအား ဆွမ်းကပ်လှူခြင်း၊ ပဋ္ဌာန်းပဉ္စာပါရ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်
ခြင်း၊ ၃၁ ဘုံသားတို့အား ပေတ္တာပို့အမျှပေးဝေခြင်း အဝိဇ္ဇာန
ကို ဆရာသခင်နှင့် နေ့စဉ်ဝတ်မပျက် ပြုလုပ်ပါသည်။

အောင်သိန္နိဘုရားကြီး ဆွမ်းကပ်ပြီးသည်နှင့် ဆရာ
သခင်အား ဦးချဲဖြင့် ဆင်ဖြူတော်ကြီး တည်ဆောက်နေသည်
ကို မေတ္တာကြည်ဂူပြီး နဂါးရုံဘုရားကြီး အနောက်သို့ သွားရန်
မိန့်တော်မူသဖြင့် နဂါးရုံဘုရားကြီး၏ အနောက်ကျောဘက်
သို့ ပို့ဆောင်ပေးရပါသည်။

“ကိုယ်တော်မျိုးချစ် နဂါးရုံဘုရားကြီးရဲ့အနောက်မှာ
ရပ်တော်မူဘုရားတစ်ဆူ တည်ဖို့ နေရာကြည့်တာ နေရာက
ပြည့်နေပြီ။ အဲဒါကြောင့် ရပ်တော်မူဘုရားကြီးတည်ဖို့ အစီ
အစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ပြီ။ ပစ္စယနာဂဆင်ကြီးပြီးရင် လျောင်း
တော်မူဘုရားကြီးရဲ့အခိုးကို အကြီးစားပြင်ဆင်ရမယ်” ဟု မိန့်
တော်မူပြီး ကျောင်းထဲသို့ ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။ ကျောင်းတိုက်
အတွင်း ရောက်သည်နှင့် ဆရာသခင်အား ကုလားထိုင်ပေါ်
တွင် ထိုင်စေပြီး ဝတ်ဖြည့်ပေးပါသည်။ ခြေသလုံးကြွက်သား
များအား နှိပ်နယ်ပေးနေစဉ် ဆရာသခင်မှ -

“ကိုယ်တော်မျိုးချစ် ဒီနေ့ အောင်မြေကိုးဌာနအစိ
ဋ္ဌာန်ကို မတ်တော်မှ ပဌာန်းဘုရားကြီးမှာ အစိဋ္ဌာန်ပြုပါ။
အဲဒီပဌာန်းကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနဲ့ ရှင်ဥပ္ပဂုတ္တရဟန္တာကိုယ်
တော်မြတ်ကြီးကို ရန်ကုန်က ဦးအုန်းရွှေနှင့်သားများ သင်္ဘော
ဆေးဆိုင်မိသားစုက လှူတာ။ အခု တန်ဆောင်းတော်ကြီး
ကိုလည်း သံတွေနဲ့ အသစ်ပြန်လုပ်တာ သိန်းသုံးထောင်ကျော်
ကုန်တယ် ပြောတယ်။ နဂါးရုံဘုရားကြီးရဲ့ အမိုးကိုတော့
ဂရိတ်ဝေါကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးမောင်မောင်တွေက တစ်ဦးတည်း
လှူတာဖြစ်တယ်။ လေ့ကျင့်တော်မူဘုရားကြီးကိုလည်း ဦးအုန်း
ရွှေသား အောင်အောင်တို့ ဦးမောင်မောင်တွေတို့နဲ့ အကြီးစား
ပြုပြင်ရမယ်” ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။

နံနက် ၁၀ နာရီထိုးသည်နှင့် ဆရာသခင်အား နေ့
ဆွမ်းကပ်လှူပြီး ဦးဝင်းဝင်းကြည့်၊ ဦးဝင်းစန္ဒိယ၊ ဦးဝင်းသုခ၊
ဦးဝင်းမေသာသီတနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ငါးပါးသည် ဆရာသခင်၏
ရှေ့တွင် နေ့စဉ်ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရပါသည်။ ဆရာသခင်မှ -

“မိန်းမနဲ့ကလေးတွေ လုပ်ကိုင်မကျွေးချင်လို့ ဘုန်း
ကြီးဝတ်နေကြတယ်။ သွမ်းကျွေးတာ ခံမစားကြဘူး” ဟု မိန့်
တော်မူသဖြင့် ဘယ်ကိုယ်တော်များ ပြောသည်မသိဟု စိတ်
ထဲမှ မေးကြည့်မိပါသည်။ ကျွန်ုပ်များ ပြောနေသည်လားမသိ။
နေ့ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်နှင့် ဆရာသခင်အား ခုတင်ပေါ်တွင်
ကျိမ်းခေမိပြီး ငါးဆူမြောက် အောင်မြေကိုးဌာနအစိဋ္ဌာန်အဖြစ်
မတ်တော်မှ ပဌာန်းဘုရားကြီးတွင် စတင်အစိဋ္ဌာန်ပြုတော်
ပါသည်။ အစိဋ္ဌာန်ပြုသည်နှင့် ညနေ ၃ နာရီတွင် ကျောင်း
တိုက်ရှိ သံဃာများနှင့်အတူ ဆရာသခင်၏ ကျောင်းပေါ်တွင်
ဝတ်တက်ပူဇော်ကြပါသည်။ ပြီးသည်နှင့် ဆရာသခင်အား
နဂါးရုံဘုရားကြီးရှေ့သို့ ပို့ဆောင်ပေးရပါသည်။ နဂါးရုံဘုရား
ကြီးရှေ့ ရောက်သည်နှင့် ဆရာသခင်၏ ခြေသလုံးများကို
စာတ်လုံးဆီလိမ်း၍ နိမ့်နယ်ဝတ်ဖြည့်ပေးနေစဉ် -

“ကိုယ်တော်မျိုးချစ် ညဘက် ဘယ်မှာကျိန်းသလဲ”
ဟု မေးတော်မူသဖြင့် တပည့်တော် ဦးကျော်ဟိန်းလှူဟဲ့
သုံးထပ်ဆောင်အလယ်ထပ်မှာ နေကြောင်း ဧည့်ပတ်တင်
လိုက်ပါသည်။

“ဒါဆို ကိုယ်တော်မျိုးချစ် တစ်ယောက်တည်းနေရ

တာပေါ့။ တစ်ယောက်တည်းနေခြင်းရဲ့ အကျိုး ၂၈ ပါး
ရှိတယ်။ ကိုယ်တော် သေသေချာချာ မှတ်သားထားပါ” ဟု
အောက်ပါအတိုင်း မိန့်တော်မူပါသည်။

- (၁) မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်နေခြင်း။
- (၂) အသက်တိုးပွားခြင်း။
- (၃) ကိုယ်အား၊ ဉာဏ်အားကောင်းခြင်း။
- (၄) အပြစ်ဒေါသ မဖြစ်ခြင်း။
- (၅) ကျော်စောပဲ့ကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- (၆) အကျော်စောကို စောင်နိုင်ခြင်း။
- (၇) ဓမ္မလျော်ခြင်းကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- (၈) ရောင်ရဲနိုင်ခြင်း။
- (၉) ကြောက်လန့်ခြင်းကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- (၁၀) ရဲရင့်ခြင်းကိုပယ်၍ သည်းခံနိုင်ခြင်း။
- (၁၁) ပျင်းရိခြင်းကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- (၁၂) ကောင်းသောလုံ့လကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း။
- (၁၃) ရာဂကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- (၁၄) ခေါသကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- (၁၅) မောဟကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- (၁၆) မာနကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- (၁၇) ဝိဘတ်ကို ချိုးဖျက်နိုင်ခြင်း။
- (၁၈) စိတ်ကို တည်အောင်ထားနိုင်ခြင်း။
- (၁၉) စိတ်ကို ပျော့ပျောင်းစေနိုင်ခြင်း။
- (၂၀) ရွှင်လန်းကြည်လင်စေနိုင်သော စိတ်ကို ဖြစ်
စေနိုင်ခြင်း။
- (၂၁) လေးမြတ်သည်ကို ပြုစေနိုင်ခြင်း။
- (၂၂) လာဘ်ကို ပယ်နိုင်ခြင်း။
- (၂၃) ရှိမှီးထိုက်သည်ကို အထူးအလေးမှုခြင်း။
- (၂၄) နှစ်သက်ခြင်းကို ရောက်စေနိုင်ခြင်း။
- (၂၅) ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပြုစေနိုင်ခြင်း။
- (၂၆) သင်္ခါရသဘောတရားကို မြင်စေနိုင်ခြင်း။
- (၂၇) ပဋိသန္ဓေကို ပယ်ခွာနိုင်ခြင်း။
- (၂၈) ငြိမ်းအေးခြင်းကို အထူးဖြစ်စေနိုင်ခြင်း။

အဲဒီအကျိုး ၂၈ ပါးကိုရအောင် ကိုယ်တော်မျိုးချစ်

တစ်ယောက်တည်း အမြဲနေပါလေဟာ မိန့်တော်မူပါသည်။ ညနေ ၆ နာရီထိုးသည်နှင့် ဆရာသခင်အား ကျောင်းတိုက် အတွင်းသို့ ဦးချဲဖြင့် ပင့်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာသခင် ညနေ ၆:၃၀ နာရီတွင် ကျောင်းကြီး အပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်ရပါသည်။ ကျောင်းကြီးပေါ်ရောက်သည်နှင့် လရာသခင်၏ ခုတင်ဘေးတွင် မီးလင်းဖိုတစ်ခုဖို၍ ပေးထားပြီး ကုလားထိုင်နှင့် ထိုင်တော်မူစေပါသည်။ ဦးသုခနှင့် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး၏ ဝတ်ပြည့်ပေးခြင်းကို ခံယူနေစဉ် ဆရာသခင်မှ သုဂတောငါးချက်ဂါထာကို ဆက်၍မိန့်တော်မူပါသည်။ "ကိုယ်တော်မျိုးချစ် သုဂတောငါးချက်ဂါထာနှင့် အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ရွတ်ပြပါဦး"ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှ အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ဆို၍ပြပါသည်။

သုဂတောငါးချက် ဂါထာ

သုဂတော သုဂတဌာနံ သုဂတော သုန္နရုံပိစ
သုဂတော နိဗ္ဗာနံယာတိ သုဂတော ဝေ
နမောနမာ။

သုဂတော-ကောင်းသောသွားခြင်းရှိသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ သုဂတဌာနံ-ကောင်းသောအလားရှိသော သူတော်ကောင်းတရား၌ တည်တော်မူပါသည်။ သုဂတော-ကောင်းမကောင်းမှန် ခွန်ခြောက်တန်တွင် နှစ်တန်သော စကားကိုသာ ဆိုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ သုန္နရုံပိစ-သူတော်ကောင်းတို့ စက်ဆုတ်ဖွယ်မှကင်းသော ကာယိန္ဒြေ မနိန္ဒြေ ရှိတော်မူသဖြင့် ကောင်းလည်းကောင်း မြတ်လည်းမြတ်တော်မူပါပေ၏။ သုဂတော-ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူပေထသော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်သို့ ယာယီကြွသွားတော်မူပါပေ၏။ သုဂတော-ကောင်းသောကြွသွားခြင်း ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဝေ-အရှင်ဘုရားအား။ နမော-ဦးညွတ်ရှိခိုးလျက်၊ နမာ-ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

"မှန်ပါတယ် ကိုယ်တော်။ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြုကျင့်တော့မယ်ဆိုလျှင် ဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိထားတော့ ပိုပြီးအကျိုးများပါတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်စတင်တော့မည်

ဆိုလျှင် မွေးနေ့မှစပြီး အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ။ မဟာပရိကံပြု ကန်တော့ကျိုးကြီးဖြင့် ဘုရားရှင်အား ကန်တော့ပြီး ငါးဖီးဆိုင် ကန်တော့ပွဲ၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီပီး ကပ်လှူပါ။ အဓိဋ္ဌာန် ကာလအတွင်း သက်သတ်လွတ်စားနိုင်လျှင် ပို၍ကောင်းပါသည်။ ခင်ပွန်းကြီး ၁၀ ပါးကို ဝန်ချတောင်းပန်ကန်တော့ကာ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းထားပြီး တစ်နေ့တာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ခံပုံ ပုတီးတစ်လုံးချဖြင့် ပုတီး ၂၇ ပတ်စိပ်ပါ။ ပထမအကြိမ် ၄၅ ရက်၊ ဒုတိယအကြိမ် ၈၁ ရက်၊ တတိယအကြိမ် ၁၀၈ ရက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပူဇော်ပါ။ ရာထူးရာခံနှင့် အဆင့်မြင့်မြင့် နေရမယ်။ ကြံစည်သမျှ အောင်မြင်ပယ်။ နိုင်ငံခြားသွား အလုပ်လုပ်ချင်တဲ့သူတွေ၊ ရာထူးတိုးချင်တဲ့သူတွေ၊ လာဘ်လာဘပေါများပြီး ချမ်းသာချင်တဲ့ လူတွေအတွက် ဖိုမတိုးတဲ ရွှေဖြစ်တဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါလို့ ကျွန်ုပ် တိုက်တွန်းပါတယ်။ ကိုယ်တော်တို့ မိထက်မက ထွက်လမ်းအထိ တက်ချင်တယ်ဆိုရင် တော့ ပိတ်ဖြူ (သို့မဟုတ်) အညိုရောင်ဝတ်၍ သက်သတ်လွတ် (သို့မဟုတ်) မီးလွတ်စားပြီး -

- ၁။ ဓမ္မက္ခန္ဓာကို ရည်စူး၍ ပုတီးပတ် ၁၅၆ ပတ်
- ၂။ မြေတတ်ကိုရည်စူး၍ ပုတီးပတ် ၄၄၅ ပတ်
- ၃။ ရေတတ်ကို ရည်စူး၍ ပုတီးပတ် ၈၉၀ ပတ် နှင့် မေတ္တာသုတ် တစ်နေ့ ၆ ခေါက်
- ၄။ လေတတ်ကို ရည်စူး၍ ပုတီးပတ် ၁၇၇၀ ပတ်နှင့် မေတ္တာသုတ် တစ်နေ့ ၉ ခေါက်
- ၅။ မီးတတ်ကို ရည်စူး၍ ပုတီးပတ် ၃၅၆၀ နှင့် မေတ္တာသုတ် တစ်နေ့ ၁၈ ခေါက်

အဓိဋ္ဌာန် အစအဆုံး ငါးဖီးဆိုင် ကန်တော့ပွဲနှင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါလျှင် သိဒ္ဓိအဖုံဖုံ ပြီးပြည့်စုံပါတယ် ကိုယ်တော်ဟု မိန့်တော်မူပြီး ကိုယ်တော်မျိုးချစ် ကျုပ်ကို ခုတင်ပေါ်ပို့ပြီး ကိုယ်တော်ကျောင်း ကိုယ်တော်ပြန်တော့ မနက်ကို စောစောထပြီး အောင်မြေ ကိုးဌာနအဓိဋ္ဌာန်ဆက်ဝင်ပါဟု မိန့်တော်မူပါသည်။

ဂန္ထီရချစ်ကြီး(ဆင်ဖြူကျွန်း)

ဆင်အကြောင်း

သိကောင်းဖွယ်ရာများ

ဦးညွန့်မောင် (ဓမ္မာစရိယ၊ B.A., R.L)

ဆင်နှင့် ဓုမင်္ဂလ

ဆင်သည် နမက်လဖြစ်သော လူသေအလောင်းကို သူ့ကျောပေါ်သို့ အတင်မခံချေ။ အတင်မခံပုံ ဖိဋ္ဌတော့ရှုပျားသည်မှာ လွန်ခဲ့သောအနှစ် ၄၀ ကျော်လောက်သော ရွှေဘိုခရိုင်၊ ရေဦးတောင်ဘက် ရွာကြီးတစ်ရွာရှိ ရွာကျောင်း၌ ကိုရင်တစ်ပါးပျံလွန်တော်မူရာ ကိုရင်ပျံသို့ ပင့်ဆောင်ထားသော ဘုန်းတော်ကြီးများအနက် ဆင်ပေါက်ကလေးတစ်စီးကို နောက်ပါခေါ်လာသော ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် တွေ့ရ၏။ ဆင်ကလေးမှာ ဘုန်းတော်ကြီးအနီးမှမခွာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးပြောသမျှစကားကို အကုန်နားလည်၏။ သူ့ကို “ကံကောင်း” ဟု အမည်ပေးထား၏။ ဆင်ကလေးကိုရရှိပုံမှာ - ယင်းဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအနီးတွင် ငှက်ပျောခြံကြီးတစ်ခြံရှိရာ အခါတစ်ပါး ညအချိန် ဆင်အုပ်ကြီးတစ်အုပ်သည် ကျောင်းအနီး ငှက်ပျောခြံကြီးကို ဖြတ်ကျော်သွားသည်တွင် ဆင်ပေါက်စကလေးတစ်ကောင် ငှက်ပျောခြံထဲတွင် ကျန်ရစ်သည်။ ဆင်အုပ်ကြီးကား ချီတက်သွားလေပြီ။ နံနက်လင်းတွင် ငှက်ပျောခြံတွင်းမှ ခွေးမောင်သံကြား၍ သွားကြည့်သောအခါ ဆင်ကလေးကို တွေ့ရသည်။ ပထမသော် ဆင်မုန်းမသိ၊ ဝက်ကလေးဟု ထင်သည်။ နောက်မှ နှာမောင်းကို မြင်ရသဖြင့် ဆင်မုန်းသိရတော့သည်။ ဆင်ကလေးကို ကျောင်းသို့ယူဆောင်လာပြီး ကျွေးမွေးလာလိုက်တာ ယနေ့သို့တိုင်ပါရော။ ယခု လူတစ်ရပ်လောက် အမြင်ရှိပြီ။ မသေမပျောက်ကျန်ရစ်ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ချမ်းချမ်းသာသာ အသက်ရှင်နေရတဲ့အတွက် သူ့ကို “ကံကောင်း” လို့ အမည်ပေးထားတယ်ဟု ဘုန်းတော်ကြီးအဖိန့်ရှိသည်ကို မှတ်ခဲ့ရသည်။ ဆင်ပေါက်ကလေးမှာ လူစကားကို အကုန်နားလည်ပုံရ၏။

ကိုရင်ပျံကို မသင်္ဂြိုဟ်ခင် အလောင်းကို ဆင်ကျောပေါ်တင်ပြီး ကျောင်းကို သုံးပတ်လှည့်လိုကြောင်းနှင့် ဆင်ရှင်ဘုန်းတော်ကြီးအား လျှောက်ထားကြရာ ဆင်ရှင်ဘုန်းတော်ကြီးက ဆင်ကံကောင်းကို ပြောသည်တွင် ကံကောင်းကလက်မခံ။ သဘောမတူကြောင်း ခေါင်းခါပြနေ၏။ မည်သည့်နည်းနှင့်မှ ပြောလိုမရ၊ ခေါင်းခါမြဲခါနေသဖြင့် လက်လျှော့လိုက်ကြရလေသည်။ ဆင်သည် ဓုမင်္ဂလကို လက်မခံကြောင်း သင်ခန်းစာတစ်ရပ် ရရှိလေသည်။

ဆင်နှင့် သုမင်္ဂလ

မော်လမြိုင် - မုတ္တမမှ သထုံမြို့ထိ ညှိနယ်အတွင်း၌ တောင်ဝိုင်းကြီးဆင်ဆိုလျှင် လူတိုင်းသိကြ၏။ မောင်းထောင်း၊ ငရခပ်အရပ်ရပ်ကို နိုင်နင်းစွာ လုပ်ကိုင်တတ်၏။ အထူးထင်ရှားသည်မှာ ထိုနယ်အတွင်း ရှင်ပြုမင်္ဂလာပြု၍ ဆင်စီး၍ရှင်လောင်းလှည့်ရန် တောင်ဝိုင်းကြီးကို တောင်းဆိုလျှင် မည်သည့်အခါမျှ ငြင်းဆိုခြင်းမရှိ။ အလှူရှင်ဆန္ဒပြုည့်အောင် ရှင်လောင်းကို ကျောပေါ်သို့တင်၍ ရှင်လောင်းလှည့်ပေးလေသည်။ တန်ရာတန်ကြေးလည်း သူ့အားပေးရသည်။ ၎င်းရရှိသောကြေးငွေကို သူ့သခင်အပယ်ကြီးအား ပေးသည်ဟုသိရ၏။ ထိုနယ်တွင် ရှင်ပြုမင်္ဂလာရှိသမျှ စွမ်းနိုင်သော အလှူဖြစ်ပါက တောင်ဝိုင်းကြီးဆင် ပါရပြီဖြစ်လေသည်။ ဤကိုထောက်၍ ဆင်သည် သုမင်္ဂလကိစ္စကိ လက်ခံကြောင်း သင်ခန်းစာတစ်ရပ် မှတ်ယူအပ်ပေသည်။ ဆင်သည် ဓုမင်္ဂလကို စက်ဆုပ်၍ သုမင်္ဂလကို နစ်သက်ခြင်းကား သဘာဝတစ်ရပ်ဖြစ်လေသည်။

ဆင်လောကကျယ်ပြန့်ပုံ

ဆင်သည် တိရစ္ဆာန်တစ်ဖြစ်သော်လည်း ပါးနပ် လိမ္မာခြင်း၊ ခွန်အားဗလကြီးမားခြင်း၊ အထက်တန်းတူရင်မင်းမှ အောက်ဆုံးလူတန်းမားများအထိ အသုံးဝင်ဆုံးခြင်းတို့ကြောင့် လောကတွင် အလွန်ထင်ရှား လူသိများသော သတ္တဝါတို့ ဖြစ်သေသည်။ စစ်တိုက်ရာတွင် စစ်အင်္ဂါတစ်ပါးအဖြစ် ပါဝင်၏။ သစ်ဆွဲရာ၊ ဝန်ရုန်းရာတွင်လည်း သူမပါလျှင်မပြီး။ နောက်ဆုံး အမျိုးသမီးများ အဆောင်အကွယ်အကာအဖြစ် ဖြင့် ဆင်ပြီးလက်စွပ်ကို အသုံးပြုကြသည်။

ပိဋကတ်စာပေအရ ဖော်ပြရသော် ဂေါတမရှင်တော် ဘုရား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ခါနီးဆဲဆဲ ပလ္လင်လှပွဲဆင်ခွဲ ရန် ဟရန်တပ်မင်းသည် ဂိရိမေခလာဆင်ကြီးကိုစီး၍ စစ်သည် ဗိုလ်ပါအများနှင့် တိုက်ခိုက်လာသည်။

အေဒတ်သည် ဘုရားရှင်ကိုလုပ်ကြံလိုသဖြင့် အာတ တာသတ်မင်းကို မျှော်ကာပေါင်းသင်းပြီးလျှင် နာတ္တဂိရိ (နေ ပါလ)ဆင်ကြီးကို အရက်ခြင်းစွာတိုက်၍ ဘုရားရှင်ကြွအလာ တွင် တိုက်သတ်စေသည်။ ဘုရားကိုအသေသတ်ရန် ဆင်ကို အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

ပသေဇနိကောသလမင်းကြီး၏ ပါဝေယျကဆင်ကြီး သည် ရွံ့ညွန်တွင် ကျွန်ုပ်နေရာ မရုန်းနိုင်၊ မထွက်နိုင်ဖြစ်နေ သည်ကို ရှေးကစစ်ပွဲတွင် အသုံးပြုခဲ့သော စစ်ဆင်ကြီးဖြစ် သည်အတိုင်း တိုက်စဉ်တိုက်မောင်းသံပေး၍ အားတက်လာ အောင် လှုံ့ဆော်လိုက်လျှင် အားသစ်ဝင်ကာ ရုန်းလိုက်သည် တွင် ကျန်းထက်သို့ ရောက်လာဖူးသည်။

ဘုရားအလောင်းမာယတတ်တွင် ဘုရင်က အထင် လွဲ၍ မာယနှင့်တကွ လူပေါင်း ၃၀ ကျော်ကို ဆင်ဖြင့်နှင်း သတ်စေရာ မာယတို့၏ပေတ္တာကြောင့် ဆင်မနင်းပုံဘဲ ရှိရုံ မျှမက နောက်ဆုံးတွင် မာယ၏ အသင်းအပင်းဖြစ်သွားရ၏။ နောက်အဖို့ သူတို့ကွယ်လွန်ကြသောအခါ တာဝတိံသာနတ် ပြည်တွင် ဖြစ်ကြရာ၌ ဆင်ကြီးမှာ ရောဝဏ်ဆင်အဖြစ်ဖြင့် အမှုထမ်းရမည့် နတ်သားဖြစ်လာရလေသည်။ ဆင်သည် လူပြည်တွင်မက နတ်ပြည်တိုင်အောင် ထင်ရှားကျော်စောခဲ့ သည်။

ဝေသန္တရာဇာတ်တော်တွင် မိုးခေါင်ရှေးနှစ်နေသော ကလိဂ်တိုင်းသားတို့က ဆင်ဖြူတော်ရှိလျှင် မိုးကောင်းသည် ဟု ဆိုရိုးရှိသည့်အတိုင်း၊ မိုးကောင်းစေရန် ဝေသန္တရာမင်းကြီး ထံတွင် ပစ္စယဆင်ဖြူတော်ကို အလှူခံလာကြရာ မိမိအကျိုး ထက် သူတစ်ပါးအကျိုးကို ပြည့်ဖြိုးစေလိုသဖြင့် ဆင်ဖြူ တော်ကို လှူလိုက်သည်။ ဆင်ဖြူတော်သည် မိုးကောင်း၍ စပါးဆန်ရေ ကြွယ်ဝစေသည်။

အချုပ်ကိုဆိုရသော် ဂေါတမဘုရားရှင်သည်ပင် ဂျေး နစဉ်အခါက ဆင်ဇာတသို့ ရောက်တော်မူခဲ့ရသည်။ နိပါတ်စဉ် အရကြည့်လျှင် ဧကနိပါတ်တွင် ဆင်အဖြစ် နှစ်ကြိမ်၊ ဧကနိ ပါတ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ တိကနိပါတ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ပဉ္စက နိပါတ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ဧကမသနိပါတ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ တိသ နိပါတ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ပေါင်းခုနစ်ကြိမ် ဖြစ်တော်မူခဲ့ဖူးကြောင်း လာရှိပေသည်။ ထိုနိပါတ်တို့၌ ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

ဆင်သည် လူလောကတွင် ကျယ်ပြန့်သော သဘာဝ ရှိသည့်အလျောက် ဆင်နှင့်ပတ်သက်သော စကားပုံများသည် လည်း လူတို့နှုတ်ဖျားတွင် စကားလှိုင်းစီးလျက် ရှိလေသည်။ ယင်းစကားပုံတို့ကား -

- ၁။ အမြင်မတော် ဆင်တော်နှင့် ခလောက
- ၂။ ဆင်အိပ်ရာ ဆိတ်နိုး
- ၃။ ဆင်သေကို သားရေဖုံးလို့မလုံ
- ၄။ တွက်ပြီးဆင်စွယ် ဝင်တယ်လို့မရှိ
- ၅။ ထိုးမည်ဆင် နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်
- ၆။ ဆင်ဝန်ကတော် အကြောင့်ကြမဟုတ်
- ၇။ ဆင်ကြံ ကြံသည်
- ၈။ ဆင့်ဟာကို ခွေးမမျှင်သလို
- ၉။ ဆင်ဖြူမျက်နှာ ဆင်မည်းပဲကြည့်ပုံသလို
- ၁၀။ ဆင်ဖြူတော်ဝင်မှာ ချည်တစ်ခင်နှင့် ကျိန်းကျေ
- ၁၁။ ဆင်ဖြူတော်မို့ ကြံစဉ်
- ၁၂။ ဆင်တိုင်း ဆင်တိုင်းမှာ အဖြူတေပုလဲမရှိ
- ၁၃။ ခြေရာဟူသမျှတွင် ဆင်ခြေရာအကြီးဆုံး
- ၁၄။ ဆင်စမ်းသော အကန်း ၆ ယောက်
- ၁၅။ ဆင်ကန်းတောတိုး
- ၁၆။ အတက်လည်းစုံ ဆင်စွယ်စုံသို့

- ၁၇။ မျက်နှာကိုက ဆင်နင်းသရက်လို
- ၁၈။ ဆင်ခြေကို ဘာမှတ်၊ ဖိနပ်ဖြစ်သွားမည်
- ၁၉။ တောနက်လေ ဆင်ချေးထူလေ
- ၂၀။ တောဆင်ခမည်းပေး
- ၂၁။ ဆင့်ပါးစပ် နမ်းပက်သလို
- ၂၂။ ကြီးကျယ်လိုက်တာ ဆင့်ဖင်
- ၂၃။ ဆင်လိုက်ရာမှာ ဝါးကြီးဝါးငယ် မရွေးရ
- ၂၄။ ဆင်မ လှမ်းဟန် ပြုဖွားသင့်
- ၂၅။ ဆင့်နောက်ခွေးပါ
- ၂၆။ ဆင်ကျီစားရာ သိတ်မခံနိုင်
- ၂၇။ ဆင်ကျင်ငယ်စွန့် ပုရွက်ဆိတ် ပင်လယ်ဝေ
- ၂၈။ ဆင်စွယ်မှန် ဝိုးမစား
- ၂၉။ ရှမ်းနှင့်ဆင် လယ်ပြင်ကျမှသိမည်
- ၃၀။ ဆင်ကျုံးသွင်းသလို
- ၃၁။ ဆင်စီးလို့ မြင်းရုံတာမြင်ချင်သည်
- ၃၂။ ဆင်ပြ ဆန်တောင်း
- ၃၃။ ဆင်ချေးတစ်တုံး ဆိတ်ချေးတစ်ရာ
- ၃၄။ ဆင်သတ်ပြီး ခွေးနာဆေးကု
- ၃၅။ ဆင်သတ် အရပ်ဝေ
- ၃၆။ ဆင်သားကို ခြင်္သေ့မစား
- ၃၇။ ဆင်ပေါ်ကလူနှင့် ဆင်အောက်ကလူလို
- ၃၈။ ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်
- ၃၉။ ဆင်ပိန် ကျွဲလောက်
- ၄၀။ ဖာဝီတစ်ရပ် ဆင်တစ်အစ်
- ၄၁။ ကောက်သင်းကောက်စပါး ဆင်စားလိုကုန်

- ဆင်နှင့်ပတ်သက်သော ဝေါဟာရအသုံးအနှုန်းတို့မှာ
- အရေအတွက် ၃၆ မျှ ရှိလေသည်။
- အစဉ်အတိုင်း ဖော်ပြရသော် -
- ၁။ ဆင်မင်းမြက်ပို့
- ၂။ ဆင်တိုင်
- ၃။ ကျုံးမှူး
- ၄။ ယရည်း
- ၅။ ဆင်စာချီ
- ၆။ ဆင်အစီအရင်
- ၇။ ဆင်မှူး
- ၈။ ဆင်ကံ
- ၉။ ဆင်ဆေးသမား
- ၁၀။ ဆင်ခေတ်
- ၁၁။ ထူးဆင်
- ၁၂။ စီးစုဆင်မတော်
- ၁၃။ ထူးဆင်မတော်
- ၁၄။ စီးဆင်တော်
- ၁၅။ ရွေးဆင်
- ၁၆။ ဝင်းဆင်
- ၁၇။ ထမ်းဆင်တော်
- ၁၈။ ဝန်ရည်ဆင်တော်
- ၁၉။ ဝိုန်းသစ်ဆင်တော်
- ၂၀။ ကျင်းဆင်
- ၂၁။ ဆင်မျိုးစွဲခြားပုံ
- ၂၂။ ဆင်အမူထမ်း
- ၂၃။ အောက်မားစာရေး
- ၂၄။ အောက်မားနှင့်ဆိုင်ရာ ဆင်အစီအရင်
- ၂၅။ အောက်မားနှင့်ဆိုင်သည့် ဆင်မှူး
- ၂၆။ အောက်မားအမူထမ်း
- ၂၇။ ဆင်မင်းဝန်ထောက်
- ၂၈။ ဆင်မင်းနာခံ
- ၂၉။ ဆင်မင်း စာရေးကြီး
- ၃၀။ ဆင်မင်း နောက်ထိုင်
- ၃၁။ ဆင်တော် ပျော်တွယ်

ဆင်နှင့်ပတ်သက်သော မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုများ

ယဉ်ကျေးမှုဆိုသည်မှာ တာဝန်ဝတ္တရားကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ရှေးမြန်မာတို့သည် ဆင်များအပေါ်မှာ လွန်စွာမြတ်နိုးအားကိုးကြသည့်အလျောက် ဆင်နှင့်ပတ်သက်သော တာဝန်များကို ပိုင်းခြားဆောင်ရွက်တော်မူကြသည်။ ရှေးနှင်းသုံးအဘိဓာန်အရ အချုပ်ပျံ့ကောက်နုတ် ဖော်ပြထားပါသည်။

- ၃၂။ နေက်ပလာ ဆင်ဝန်စာရေး
 - ၃၃။ နေက်ပလာ ဆင်အမှုထမ်း
 - ၃၄။ ဆင်တော်ဦးစီး၊ ကုန်းလယ်၊ နောက်ပဲ သုံး
ပောက် အမှုထမ်း
 - ၃၅။ ဆင်တော်လက်ရှိ ဦးစီး၊ နောက်ပဲအမှုထမ်း
 - ၃၆။ မင်လာအိမ်တော်ပါဆင်
- ဤ ၃၆ ချက်အနက် ထူးခြားရာအချက်ကို ကောက်
နုတ်ဖော်ပြပါမည်။

၃။ ကျုံးပျူး ။ ။ တောဆင်ရိုင်းများကို အောက်
မားတော်များနှင့် အောက်ငင်ရာ ကြန့်အင်လက္ခဏာကောင်း
သော တောဆင်ရိုင်းကား အထီးသည် အမကို ဓမ္မတာ
သဘာဝအတိုင်း တပ်မက်သောကြောင့် အောက်မားတော်
ဆင်မ သွားရာသို့ မခွဲနိုင် အမြဲလိုက်ပါနေသောအခါ ၎င်း
အောက်မားဆင်အုပ်ကို တစ်တောမှတစ်တောသို့ တာရွှေရွှေ
လှစီးခံသော အောက်မားဆင်သည် ရှေ့ကလမ်းပြုလာခဲ့ရာ
မြို့တော်ကျုံးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ဗလကောင်းသော
ဆင်ပေါက်ကြီးများကို ဆင်ဦးစီး နောက်ထိုင်၊ လုံ့ရည်ကိုင်
အပြည့်အစုံတင်၍ ဆင်ရိုင်းထွက်မသွားနိုင်ရန် ခပ်လှမ်းလှမ်း
က ဝိုင်းရံထားစေရသည်။ အကယ်၍ တောဆင်ရိုင်းထွက်ပြေး
ခဲ့လျှင် ဆင်ပေါက်ကြီးများကို ဆီး၍ထိုးစေသည်။ လုံ့ရည်ကိုင်
တို့ကလည်း စွယ်ရောင်ပြဆင်ဘက်က ကူညီကြရသည်။ ဆင်
ရိုင်းသည် ဤနည်းဖြင့် ကျုံးအတွင်းသို့ဝင်ရောက်လျှင် ကျုံးရံ
သားတို့က ဆင်ရိုင်းကို အမျိုးမျိုးကစားကြရသည်။ အကြိမ်
ကြိမ်ကစားသဖြင့် ဆင်ရိုင်းမောပန်းလောက်သည်အခါ ဆင်
တစ်ကောင်သာ သွားနိုင်သော ဧုတ်အင်္ဂါပေတို့ဖြင့် ပြုလုပ်
ထားသည့်လမ်းဖြင့် ဆင်မကို ထွက်သွားစေ၏။ ဆင်ရိုင်း
လည်း နောက်ကလိုက်၍ လမ်းမြောင်အတွင်းသို့ ရောက်သည့်
ကာလ အပေါ်က ဆွဲထားသောသစ်တုံးကြီးများကို ရှေ့နောက်
ပိတ်မိအောင် ချလိုက်ရာ ဆင်ရိုင်းမှာ မဆုတ်သာ၊ မဟက်သာ
မိနေလေတော့၏။ ဆင်ရိုင်းကိုယဉ်ကျေးအောင် အမျိုးမျိုး
ဆုံးမ၍ ယဉ်ကျေးလာသောအခါ ၎င်းဆင်ကို ဆင်ဝန်သို့
အပ်ရသည်။ ကျုံးပျူးဆိုသည်မှာ ဆင်ကျုံးသို့ရောက်လာသော
ဆင်ရိုင်းကို ဆင်ယဉ်ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရန်တာဝန်နှင့် ယခု

- ပျူး ကျုံးစောင့်များအပေါ် ကြီးကြပ်ရသူဖြစ်သည်။
- ၄။ ယရည်း ။ ။ ဆင်ကျုံးသို့ရောက်လာသော
ဆင်ရိုင်းကို လှစီးခံခြင်း၊ အဆုတ်အတက်၊ အနိမ့် အမြောက်မှ
စ၍ တတ်ကျွမ်းယဉ်ကျေးလာအောင် သင်ကြားပေးရသော
အမှုထမ်းကို "ယရည်း"ဟု ခေါ်သည်။
- ၅။ ဆင်စာချီ ။ ။ ဆင်ဝန်၏လက်အောက်ခံ
ဆင်နှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စမှန်သမျှကို စီမံဆင့်ဆိုခန့်ခွဲရ
သော အမှုထမ်းကို "ဆင်စာချီ"ဟု ခေါ်သည်။
- ၆။ ဆင်အစီအရင် ။ ။ ဆင်တော်များ မကျန်း
မာကြောင်း၊ မုန်ယိုကြောင်း၊ တောသို့ပြန်ဝင်သွားကြောင်းမူ
စ၍ တစ်စုံတစ်ရာ အကြောင်းထူးရှိတိုင်း စာဖြင့် ရေးသား၍
ဆင်စာချီထံ အစီရင်ခံရသည်။ ယင်းသို့ အစီ အရင်ခံရသူကို
"ဆင်အစီအရင်"ဟု ခေါ်သည်။
- ၇။ ဆင်ပျူး ။ ။ ဆင်ကံများနှင့် ဆင်ဦးစီး၊
နောက်ထိုင်၊ ကုန်းလယ်စီး၊ လုံ့ကိုင်တို့အပေါ် ဆင်ဆိုစီမံ
ကြီးပျူးရသောသူကို "ဆင်ပျူး"ဟု ခေါ်သည်။
- ၈။ ဆင်ကံ ။ ။ ဆင်ပျူး၏ လက်အောက်ခံ၍
ဆင်ဦးစီးများအပေါ် အကြီးအကဲပြုလုပ်စီမံရသည်။ "ဆင်ပျူး
ဆင်ကံ၊ ချွန်းစွဲလုံ့ကိုင်၊ နောက်ထိုင်ကိုယ်သယ်" ဆိုသည့်
အတိုင်း ပါးဦးရှိသည်။ ချွန်းစွဲဆိုသည်မှာ ဦးစီးကိုဆိုသည်။
လုံ့ကိုင်ဆိုသည်မှာ ကုန်းလယ်စီးကို ဆိုသည်။ နောက်ထိုင်
ဆိုသည်မှာ ပဲ့စီးကိုဆိုသည်။ ကိုယ်သယ်ဆိုသည်မှာ ကုန်းလယ်
စီး မကျန်းမာရှိ၍ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ရသူကို ဆိုသည်။
- ၉။ ဆင်ဆေးသမား ။ ။ ဆင်တော်များသည်
တစ်စုံတစ်ရာ မကျန်းမာရှိလျှင် ဆေးဝါးတိုက်ကျွေးရသော
သူကို "ဆင်ဆေးသမား"ဟု ခေါ်သည်။

၁၀။ ဆင်ဆော် ။ ။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် တစ်နှစ် သုံးကြိမ် သီဟာသနပလ္လင်သို့ ထွက်တော်မူသည်။ ထိုသို့သော အခမ်းအနားရှိသည့်အခါတွင်လည်းကောင်း၊ အဝေးအလံ စစ်ချီရန်ရှိသည့်အခါတွင်လည်းကောင်း၊ မြို့သိမ်း၊ နန်းသိမ်းအခါများတွင်လည်းကောင်း ယင်းသို့သော အခါများတွင် မည်သည့်မြို့က ဆင်ဘယ်နှစ်စီး စသည်ဖြင့် ဆင်ပို့လာရန် ဆင့်စာပေးအပ်နှိုးဆော်ရသည်။ ယင်းသို့ ဆော်ဩရသူကို "ဆင်ဆော်" ဟု ခေါ်သည်။

၁၁။ ထူးဆင် ။ ။ ရတနာဆယ့်နှစ်မျိုးအပါအဝင် လက္ခဏာများနှင့် ပြည့်စုံသော မြီးဆံ၊ နားရွက်၊ ဦးကင်း၊ ကျောကုန်း၊ ခြေနှစ်ဘက်များတွင် အဖြူမွေးပေါက်ခြင်းဖြင့် လက္ခဏာရွတ်ယွင်းခြင်းမရှိ၊ သန်စွမ်းကြောမော့သည့် မင်းတို့ စီးထိုက်သော ဆင်ပေါက်ကို "ထူးဆင်တော်" ခေါ်၍ စာရင်းသီးခြားထားရသည်။

၁၂။ စီးစုဆင်မတော် ။ ။ ဆင်မပင်ဖြစ်သော်လည်း မင်းတို့စီးထိုက်သော ကြွန်အင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ယင်းဆင်မများကို "စီးစုဆင်မတော်" ဟုခေါ်၍ စာရင်းသီးခြားထားရသည်။

၁၃။ ထူးဆင်မတော် ။ ။ အထက်ပါ ထူးဆင်ပေါက်များကဲ့သို့ ရတနာဆယ့်နှစ်မျိုးအပါအဝင် လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ဆင်မတော်များကို "ထူးဆင်မတော်" ဟူ၍ စာရင်းသီးခြားထားရသည်။

၁၄။ စီးတော်ကြီး ။ ။ ထူးဆင်တော်များကဲ့သို့ ကြွန်အင်လက္ခဏာ ပြည့်စုံရာသော်လည်း မင်းစီးထိုက်သော လက္ခဏာပါရှိသော ဆင်ကို "စီးတော်ကြီး" ဟု စာရင်းသီးခြားထားရသည်။

၁၅။ ရွေးဆင် ။ ။ ဆင်တပ်တွင် ပါဝင်ထိုက်သော ခွန်အားပလနှင့်ပြည့်စုံသော ဆင်ကို "ရွေးဆင်" ဟု စာရင်း

သီးခြားထားရသည်။ ၎င်းဆင်တော်များမှာ မန္တလေးနန်းတော်သစ်တပ် အရှေ့မျက်နှာတံခါးကသာ ဝင်ရထွက်ရ၏။ ထိုကြောင့် ယင်းတံခါးကို "ရွေးတော်ယူတံခါး" ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၆။ ဝင်းဆင် ။ ။ နန်းတော်သစ်တပ် ပြောက်မျက်နှာ လက်ဝဲဝင်းတံခါးအဝင်တွင်ရှိသည့် ဆင်တင်းကုပ်၌ တစ်လှည့်လျှင် ၁၅ ရက်ကြာအောင် အိပ်ဖန်တက်နေ ထမ်းရွက်ရသော ဆင်များကို "ဝင်းဆင်" ဟု ခေါ်သည်။

၁၇။ ထမ်းဆင်တော် ။ ။ စစ်မက်ပေါ်၍ ချီတက်ရန်ကိစ္စ အဝေးအလံသို့ ထွက်တော်မူမည့် ကိစ္စရှိလာသည့်အခါ ခဲယမ်းလက်နက်များကိုဖြစ်စေ၊ ဝန်စည်များကိုဖြစ်စေ တင်ဆောင်ရသည့်ဆင်ကို "ထမ်းဆင်" ဟု ခေါ်သည်။

၁၈။ ဝန်ရည်ဆင်တော် ။ ။ အတွင်းဝန်၊ ဝန်ထောက်၊ မြို့ဝန်၊ အဝေးဝန်တို့မှာ မင်းပုဂံစွန့်စပ်လျှဉ်း၍ ဆောင်ရွက်ခွင့်ရှိသည့်အခါ ဆင်ဝန်ထံသို့ တောင်းဆိုခဲ့လျှင် ပေးအပ်ရန် အသင့်ရည်ရွယ်ထားသော ဆင်များကို "ဝန်ရည်ဆင်တော်" ဟု ခေါ်သည်။

၁၉။ မိုန်းသစ်ဆင်တော် ။ ။ အများအားဖြင့် အရပ် နှစ်တောင်း၊ နက်ဝိုက်၊ သို့မဟုတ် သုံးတောင်ပူပြင်သည် နောက်ပေါက်ဆင်ကလေးများနှင့် ညံ့ဖျင်းသည့် ဆင်ကြီးများကို "မိုန်းသစ်ဆင်တော်" ဟု ခေါ်သည်။

၂၀။ ကျင်းဆင် ။ ။ ထီးဖြူသံကျင်းနှင့် စည်ရွမ်းအခမ်းအနား ကျင်းပခွင့်ရသော ပသာတော် ကတ္တီပါရွှေမှော်ကြ၊ ခါသာရွှေမှော်ကြ၊ ကြေးတဝန်း၊ ပတ်တဝန်း၊ တီးမှုတ်ချဆောင်ခွင့်ရသည့် မလာတော်များမှာ ရိုးတော်ကောက်ကမောင်းဖြူပျောက်ခြင်းဝတ်ဆင်လျှင် အစွယ်တစ်ဖက်ကျိုးဆင်ပေါ်ပေါက်ပါက စီး၍လိုက်ရသည်။ ၎င်းနောက် ဆင်မလိုက်ရသည်။ ဤကျင်းဆင်နှစ်စီးကို အချို့က ဆင်ပေါက်

ဆင်မ ခေါ်သည်။

၂၁။ ဆင်မျိုးခွဲခြားပုံ။ ။ ၎င်းမှာ ဟိုင်။ စွယ်စုံ စာအုပ်ခွဲခြားပုံပင်ဖြစ်သည်။

၂၂။ ဆင်အမူထမ်း။ ။ ကုန်းဘောင်ဆက်နောက် ဆုံး သီပေါပင်းလက်ထက်တွင် ဆင်တော်လက်ရှိ ဦးစီး နောက်ပုံအမူထမ်း ၅၇၀ ရှိသည်။

၂၃။ အောက်မားစာရေး။ ။ နှစ်စဉ် ဝါကျွတ် သည့်ကာလ အောက်မားတော်များ တောဝင်ရန်ကိစ္စ၊ တို့ နောက် အောက်မားတော်များ အောက်ငင်ခဲ့၍ တောဆင် ပါလာသည့်အခါ ၎င်းတောဆင်ပေါက်ကို ဆင်ကျုံးမရောက်မီ ကပင် လက္ခဏာကို သေချာစွာဖတ်၍ လက္ခဏာရှိတိုင်း ရေးမှတ်ပြီးလျှင် အောက်မားဝန်ထံ အစီရင်ခံရန်ကိစ္စမှစ၍ မင်းပုဂံကိစ္စကို စီမံခန့်ခွဲရသည်။ ယင်းအမူထမ်းကို "အောက် မားစာရေး"ဟု ခေါ်သည်။

၂၄။ အောက်မားနှင့်ဆိုင်သည့် ဆင်အစီအရင် ။ ။ အောက်မားတော်များ မကျန်းမမာရှိသည့်အခါဖြစ်စေ၊ သေဆုံးသည့်အခါဖြစ်စေ၊ တောဆင်ရိုင်းနှင့်ကျ၍ ဆင်ငယ် များ တိုးပွားလာသည့်အခါဖြစ်စေ အောက်မားတော်များနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ကိစ္စတစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်သည့်အခါတိုင်း စာနှင့်ရေးသား၍ အောက်မားစာရေးထံ အစီရင်ခံရသည့် ယင်း အမူထမ်းကို ခေါ်သည်။

၂၅။ အောက်မားနှင့်ဆိုင်သည့်ဆင်ပျား။ ။ ။ အောက်မားဝန်၊ အောက်မားစာရေး၊ ဆင်အစီအရင်တို့ ဆင့် ဆိုရာနာခံ၍ အောက်မားဆင်တော်ဦးစီး၊ နောက်ပုံ၊ အမူထမ်း လှပေါင်း ၂၂၀ တို့အပေါ် ဆင့်ဆိုစီမံ ကြီးပျားရသည်။

၂၆။ အောက်မားအမူထမ်း။ ။ ။ စလင်း၊ ခုနစ်သင်း၊ ဇာဝ ကိုးသင်း၊ မင်္ဂလာ လေးသင်း၊ ရဲပတိုင်း လေးသင်း။

ပြည် လေးသင်း ဟူ၍ အသီးအသီးရှိသောကြောင့် ယင်း အောက်မားဆင်တော် ဦးစီး၊ နောက်ပုံ နှစ်သောက်ကျ အမူ ထမ်းလူ ၂၂၀ ရှိသည်။

၂၇။ ဆင်ပင်းဝန်ထောက်။ ။ "မောရိယပစ္စယနာဂ ရာဇာ" ကျောက်စီရွှေဘွဲ့ တပ်တော်ပူပြီးလျှင် အရှင်ကျေးရွာ ၃၀ ကျော်ရှိသော ပတ္တနဂိုဏ်းမြို့နှင့်တကွ ဧည့်ပျိုး၊ အုပ်ပျိုးများ ကို လက်ဖွဲ့တော်မူ၍ ရွှေနန်းတော်အတွင်း မြေနန်းတော် အရှေ့တောင်ပွန်း၌ တန်ဆောင်းပြာသာမိနှင့် ထူးတော်မူ သော ဆင်ပင်း၏နာခံစာရေးကြီး၊ နောက်တော်တိုင် ဆင်မင်း ပျော်ဘွယ် အမူထမ်းတို့ကို မင်းပုဂံကိစ္စနှင့် ဆင့်ဆိုစီမံခွင့်၊ ဆင်ပင်းကိစ္စရှိသူကို ဆောင်ရွက်ရန် အခွင့်ပေါ်လာသည့်အခါ တိုင်း လစ်လပ်ကြွင်းကျန်မရှိရအောင် ဆင်မင်းဝန်အား အမြဲ တောက်ပုံကူညီစေရန် ခန့်ထားသူဖြစ်၍ "ဆင်ပင်းဝန်ထောက်" ဟု ခေါ်သည်။

၂၈။ ဆင်မင်းနာခံ။ ။ ဗြဲတိုက်တော်ကဖြစ်စေ၊ လွှတ်တော်ကဖြစ်စေ ဆင်မင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသမျှ အရပ်ရပ် မိန့်ဆိုချက်ကို လက်ခံပြီးမှ ဆင်ပင်းဝန်၊ ဆင်ပင်းဝန်ထောက် တို့ရှေ့ တင်ပြရသည်။ ၎င်းကို မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ရန် အမိန့်ချမှတ်ပေးသည့်အခါ ဆင်မင်းနာခံက ပြီးမြောက်အောင် လိုက်နာဆောင်ရွက်ရသည်။

၂၉။ ဆင်မင်းစာရေးကြီး။ ။ ဆင်မင်းဝန်၊ ဆင်မင်းဝန်ထောက်၊ ဆင်မင်းနာခံတို့က ဆင့်ဆိုလွှဲအပ်သမျှ ဆင်မင်းနှင့်ဆိုင်ရာကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရသည်။ ဆင်မင်း စာရေးနှင့် မဆိုင်သော ကိစ္စမရှိဖြစ်သည်။

၃၀။ ဆင်ပင်းနောက်ထိုင်။ ။ ဆင်စီးခြင်း၌ ကျွမ်းကျင်သူတို့အား ရွေးကောက်၍ ဆင်ပင်းနောက်ထိုင် အဖြစ်ထားသည်။

၀၀၀၀၀၀

၃၁။ ဆင်တော်ပျော်ဘွယ် ။ ။ အိပ်ဖန်တက်
နေထမ်းရွက်ရသည့် ဆင်တော်များအဖို့ ဆောက်ထားသော
ရွှေနန်းကျက်သရေဆင်တင်းကုပ်၊ ရွှေတင်းကုပ်၊ ဝင်းတင်း
ကုပ်များတွင် အစာဟောင်း၊ မြက်၊ အမှိုက်သုတ်သင်ရန်
ကိစ္စရှိသမျှကို နေ့စဉ်ဝင်၍ ဆင်မင်းပျော်ဘွယ် အမှုထမ်းတို့က
ရွက်ဆောင်ရသည်။ ဆင်မင်းစိတ်ရွှင်ပျော်ပိုက်အောင် ဆောင်
ရွက်ရသော အမှုထမ်းများဖြစ်၏။

၃၂။ နနက်ပလာ ဆင်ဝန်စာရေး ။ ။ နနက်ပလာ
ဆင်ဝန်ဆင့်ထိုရာ နှာခံရေးမှတ်တမ်းရွက်ရသည့် နနက်ပလာ
ဆင်ဝန်စာရေးဖြစ်၏။

၃၃။ နနက်ပလာ ဆင်အမှုထမ်း ။ ။ အောက်ဖား
တော်များမှာ စိမ့်စမ်းကိုင် တောမြိုင်ကြီးရာ တောဆင်များရှိ
သည့်နေရာကို ရှာဖွေသွားရောက် အောက်ငင်ရသည်။ ယင်း
သို့အောက်ငင်ရသဖြင့် အောက်ဖားတော်များ၌ တောဆင်
ရိုင်းနှင့်ကျ၍ ရခဲသော ဆင်ငယ်အရွယ်ရောက်လျှင် ကျောဖမ်း
ပြီးလျှင် ဆင်ဝန်ထံအပ်ခြင်း၊ ထို့ပြင် တောတွင်းပေါက်ပွား
ကျက်ဖားရှိနေသော ဆင်ရိုင်းများအနက် အပြစ်ကင်းရှင်း၍
ကြောမော့လှပသော ဆင်ပေါက်များကို ကျောဖမ်းပြီး ယဉ်
ကျေးအောင် သင်ကြားရသည်။ ယဉ်ကျေးပြီးမှ ဆင်ဝန်သို့
အပ်ရခြင်းကိစ္စများကို တောင်ရွက်ရသည့် အမှုထမ်းများဖြစ်
သည်။

ဆင်တော်ဦးစီး၊ ကုန်းလယ်၊ နောက်ပဲ့ သုံးယောက်ကျ
အမှုထမ်း၊ ထူးဆင်တော်၊ စီးမှဆင်မတော်၊ ထူးဆင်မတော်၊
စီးတော်ကြီး၊ ရွှေဆင်တော်၊ ဝင်းဆင်များမှာ ဦးစီး၊ ကုန်း
လယ်၊ နောက်ပဲ့ တစ်စီးလျှင် သုံးယောက်ကျ တွဲဖက်၍
အပြည့်အစုံ ထမ်းရွက်ရသော အမှုထမ်းများဖြစ်သည်။

ဆင်တော်လက်ရှိဦးစီး၊ နောက်ပဲ့အမှုထမ်း၊ ထမ်းဆင်
တော်၊ မန်းရည်ဆင်တော်၊ ဝိုန်းဆင်တော်များမှာ လက်ရှိဦး
စီး၊ နောက်ပဲ့အမှုထမ်း၊ နှစ်ယောက်ကျ ထမ်းရွက်ရသည်။
ယင်းအမှုထမ်းများ ဖြစ်သည်။

၃၄။ မင်္ဂလာအိမ်တော်ပါဆင် ။ ။ မင်္ဂလာအိမ်
တော်ပါဆင်တော် ဦးစီး၊ နောက်ပဲ့ ရှစ်ယောက်ထိထားသည်။
နှစ်ယောက်တွဲ လေးလီဖြစ်၏။

ရွှေလွန်အမှုထမ်း

တောဆင်ရိုင်းနှင့်ရ၍ အောက်ဖားတော်မကပွေးသော
နနက်ပလာဆင်ငယ်မှစ၍ တောတွင်ကျက်စားပျော်ပါးကာ
နေသော တောဆင်ရိုင်းကြီးများကို ကျောဖမ်းရန်-

- ၁။ စာမရီရေ
- ၂။ သစ်နက်ရေ
- ၃။ ပြောင်ရေ
- ၄။ ဆတ်ရေ
- ၅။ ကျွဲရေ
- ၆။ နွားရေ
- ၇။ ငံရေ

ဟူသော သားရေ ခုနစ်မျိုးကိုပေါင်းစု၍ ရွှေလွန်အမှု
ထမ်းတို့က ကျစ်လှုပ်ရသည်။ ကျစ်ပြီးလျှင် နနက်ပလာဆင်
ဝန်သို့ အပ်ရသည်။ လွန်ရန်မည် ကြီးကျစ်ရန် သားရေများ
ကို နနက်ပလာဆင်ဝန်က လုံလောက်အောင် ပေးရသည်။

ဆင်မင်းမြက်ပို့

ရွှေနန်းတော်အတွင်း မြေနန်းတော် အရှေ့တောင်ယွန်း
တွင် နှစ်ထပ်လည်ပေါ်တင်းကုန်းနှင့် ထားရှိသည့် ဆင်ဖြူတော်
များအတွက် ကောင်းမွန်လတ်တော်သော မြက်များကို အထူး
ပြုလုပ်၍ နေ့စဉ်လုံလောက်အောင် ပို့သွင်းထမ်းရွက်ရသော
အမှုထမ်းများကို ဆင်မင်းမြက်ပို့ အမှုထမ်းဟုခေါ်သည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ဦးညွန့်မောင် (ဓမ္မာစရိယ၊ B.A., R.I.)

လူသစ် စိတ်သစ် ကြံတိုင်းဖြစ် မနောလိပ်ပြာ စိတ်ကမ္ဘာစာစုများ

ဘဝအရသာ

သက်လုံ

ဦးသံဝေ - ဒီထက် ဦးသက်လုံရော...ခရီးရောက်မခိုက်
ဘဲ ပြောရဦးပယ်။

ဦးသက်လုံ - ဘာများပါလဲဗျ။ ခင်ဗျားမှာ ဆွေးနွေးစရာ
ပါလာပြန်ပြီလား။

ဝေ - ဆွေးနွေးစရာရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီနေ့တော့
ခင်ဗျားဆွေးနွေးတဲ့ အကြောင်းအရာကိုပဲ ကျွန်တော်
က မှတ်သားနာယူမှာပါ။

လုံ - နို့...ခင်ဗျား ခုတင်က ပြောရဦးမယ်ဆိုတာက
ဘာလဲဗျ။

ဝေ - ဒါက ဒီလိုလေ...ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေး
ကြတာတွေကို ခင်ဗျားက စန္ဒာမဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ဆောင်း
ပါးအဖြစ် ပြန်ပြောရေးနေတယ်မဟုတ်လား။ အဲဒါကို
လူကြီး၊ လူငယ်တော်တော်များများက ဖတ်နေကြ
တယ်။

လုံ - အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲဗျ။ ဖတ်စေချင်လို့ ရေးနေတာပဲကို။

ဝေ - ဟုတ်ပါတယ်လေ။ ကျွန်တော် စကားဆုံးအောင်
ပြောပါရစေဦး။ အဲဒီလို ဖတ်ကြတော့ တချို့က
ခင်ဗျားရေးတဲ့နည်းတွေကို ကြိုက်တော့ကြိုက်တယ်။
ဒါပေမဲ့ လိုက်မလုပ်နိုင်လို့ မိမိကိုယ်မိမိ အားမလိုအား
မရ ဖြစ်ရတယ်လို့ ကျွန်တော့်ကို ပြောတယ်ဗျ။

လုံ - ဟာ...ဒီလိုဘယ်ဟုတ်မလဲ။ စိတ်ကမ္ဘာနဲ့ ပတ်
သက်ရင် ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုတည်းအတွက် နည်း
လမ်းပေါင်း ထောင်သောင်းမက ရှိတယ်ဗျ။ ဒီတော့
နည်းလမ်းတစ်ခုဟာ ကိုယ်နဲ့ မအပ်စပ်ရင် မလုပ်နဲ့
ပေါ့။ အခြားနည်းလမ်းတွေ ပေါ်လာပါလိမ့်ဦးပယ်။

ကိုယ့်အတွက် ကျင့်ကြံလုပ်ကိုင်နိုင်မှုလည်း ရှိရမယ်။
ကိုယ့်စိတ်က လက်ခံတဲ့နည်းလမ်းလည်း ဖြစ်မယ်။
အဲဒါမျိုးကျတော့မှ လိုက်ကျင့်ရုံပဲ။ နည်းလမ်းမှန်သ
မျှတော့ ကောင်းတာချည်းပဲ။ ဥပမာ - ချိုတဲ့အရသာ
ဟာ ကောင်းတယ်ဆိုပါတော့။ ချိုတာကြိုက်တာနဲ့
သကြားချည်း စားနေရမယ် မဟုတ်ဘူး။ ထန်းလျက်
နဲ့လည်း ကိုယ့်စိတ်က တွေ့ချင်တွေ့မယ်။ ကြံနဲ့လည်း
တွေ့ချင်တွေ့မယ်။ ဆီးဖြူလီးစားပြီး ရေသောက်တာ
နဲ့လည်း စိတ်အခန့်သင့်ချင်သင့်မယ်။ ဒီလို သဘော
ပေါ့။ ဒါထက် ခင်ဗျားကို ဘာပြောလိုက်လို့လဲ။

ဝေ - ပြောတာကတော့ လူအပျိုးပျိုးက အချက်အပျိုးပျိုး
ပေါ့လေ။ ဥပမာသဘောနဲ့ တစ်ခုလောက် ပြောပြပါ
မယ်။ ခင်ဗျားက တစ်ခါပြောဖူးတယ်။ ကိုယ်ဝါသနာ
ပါတဲ့အလုပ်ကို လုပ်သင့်တယ်လို့...မှတ်မိပါသလား။

လုံ - ဟုတ်ကို...မှတ်မိပါတယ်။

ဝေ - အဲဒါ သူက ဝါသနာမပါတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေရတယ်
တဲ့။ အခုမှ အလုပ်ကထွက်ပြီး တခြားပြောင်းဖို့
ဆိုတာ မလွယ်ဘူးဖြစ်နေတယ်တဲ့။ ရှင်းရှင်းပြောရရင်
သူက စာရင်းအင်းအလုပ် လုပ်နေရတယ်။ ဒါပေမဲ့
ဝါသနာပါတာက စာရေးတဲ့အလုပ်ဆိုပဲ။ အခုလည်း
သူဟာ စာပေလုပ်သားအဖွဲ့ ဝင်ပါ။

လုံ - ငြော်...ဒီလိုကိစ္စမျိုးလား။ ကျွန်တော်ပြောတာက
အလုပ်ကို ရွေးရလွယ်တဲ့ အချက်တစ်ချက်ပဲလို့ ပြော
တာပါ။ တကယ်လို့ ကျွန်တော့်စကားကို ကြားသိရတဲ့
အချိန်မှာ ဝါသနာမပါတဲ့အလုပ်နဲ့ အသက်ကော်

ကျောင်းခဲရတာ နှစ်အတော်ကြာနေပြီဆိုတော့ ဒီနည်းလမ်းကို ကျင့်သုံးလို့တယ်ရတော့မလဲ။ ဒီမှာ ဦးသံဝေ။

ဝေ - ဟုတ်ကဲ့... နားထောင်နေပါတယ်။

လုံ - ကျွန်တော် ဆွေးနွေးနေတဲ့ နည်းလမ်းမှန်သမျှဟာ ဥပဒေမဟုတ်ပါဘူးဗျ။ တစ်ပြုအကြံပြုချက်တွေပါ။ စပ်ဟပ်ရင် တိုက်ရိုက်သုံးပါ။ ပြင်ဖို့လိုရင် ကိုယ်နဲ့ အပ်စပ်အောင် ပြုပြင်သုံးပါ။ ကိုယ်နဲ့ မတည့်ရင် ဒီနည်းလမ်းကိုပယ်ပြီး သင့်တော်တဲ့ နည်းလမ်းကို စောင့်ပါ။ အဆုံးခရီးတစ်နေရာ ဆီကိုသွားတဲ့လမ်းတွေက ထောင်သောင်းရှိပါတယ်လို့ ပြောပြီးပါကော။

ဝေ - အခုတင်က လူမျိုးကျတော့ ဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်ကို ရွေးလုပ်ပါဆိုတာ မေ့ထားလို့ကရမယ်ပေါ့။

လုံ - လုပ်နေရတဲ့အလုပ်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာ အချက်ကလေးတွေ ကြံဖန်ရှာကြည့်ပြီး လုပ်နေကျအလုပ်ကိုပဲ ပျော်စရာဖြစ်လာအောင် လုပ်ကြည့်ဦးပေါ့။ ဒါမှ မရရင် ဒါက ဝါအသက်မွေးကျောင်းအတွက် လုပ်နေရတာပဲ။ အားလပ်ချိန်မှာ ဝါဝါသနာပါတဲ့ စာရေးခြင်းအလုပ်ကို လုပ်နိုင်တာပဲ။ ဝမ်းသာစရာပေါ့။ ပြီးတော့ ဒီနေရာမှာ ဝါသနာမပါတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ရတာပဲ ကောင်းသလိုဖြစ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ စာရေးအင်းအလုပ်ကနေပြီး ဘာမှမစပ်ဟပ်တဲ့ စာရေးတဲ့အလုပ်ကို စိတ်ပြောင်းရာမှာ စိတ်ဟာ မတူတဲ့ နယ်ပယ်ကို ဝင်ရတဲ့အတွက် အပြောင်းအလဲ သဘောနဲ့ လန်းဆန်းလာတတ်တယ်ဗျ။ တစ်မျိုးကောင်းပါတယ်။ စိတ်ရှုပ်စရာ မလိုပါဘူး။

ဝေ - ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီ။ စုံထောက်ဦးစံရှား တစ်ခါတစ်ခါ တယောထထိုးသလိုမျိုးပေါ့နော်။

လုံ - ခင်ဗျား ဒါတွေ တော်တာပဲ။ လွယ်လင့်တကူ ဥပမာကို ကြံဖန်ရတတ်တယ်။

ဝေ - ဒါလည်း ပါရမီတစ်မျိုးလို့ သိပါဝံ့ဘူးဗျား။ ဒါထက် ဒီနေ့ ဘာကို ဆွေးနွေးမလဲ။

လုံ - ရင်ထဲမှာ သီးသန့်မရှိလေတော့ ပုပ္ဖနွေးနွေး ဖတ်မိတဲ့ အောင်းပါးပါ အချက်အလက်တွေကို မူတည်ပြီး ဆွေးနွေးကြတာပေါ့။

ဝေ - ဘာအကြောင်းလဲဗျ။

လုံ - ဘဝရဲ့ အရသာကို ခံတတ်ဖို့အကြောင်းကို ဆွေးနွေးချင်တာပါ။

ဝေ - ဘဝမှာ နေပျော်မယ် လူဖြစ်ကျိုးနပ်မယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စမျိုးပေါ့။ ဆွေးနွေးစမ်းပါဗျား။ လူတော်တော်များများနဲ့ သက်ဆိုင်နေပါတယ်။

လုံ - တော်တော်များများ မဟုတ်ဘူး။ ဘဝရဲ့ အလွှာတိုင်းနဲ့ သက်ဆိုင်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေမှာ ဘယ်လိုစိတ်ထားမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်သလဲဆိုရင် အရေးပါ အရာရောက်တဲ့ နေရာတွေမှာ ရောက်ရှိနေတဲ့လူတွေ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ ထင်ရှားပြီး နေရာမြင့်မြင့် ရောက်နေတဲ့လူတွေအပေါ် မနာလိုတဲ့စိတ် ဖြစ်တတ်ကြတယ်ဗျ။

ဝေ - အင်းပေါ့လေ... သူ့တော့ ကောင်းစားနေတယ် ငါတော့ ဗဟုသုတလေးအားနည်း အခြောက်တိုက် မနာလိုဝန်တဲ့ ဖြစ်နေတာတော့ပေါ့။ ဝါဟာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်ရောဂါ ပေးတာတစ်မျိုးပေါ့လေ။

လုံ - ရောဂါပေးရုံမကဘူး။ အမြင်ပါ လွဲမှားနေတယ်။ မဟုတ်တဲ့အမြင်ကြီး ကျော်ကြားမှ စည်းစိမ်ကြွယ်ဝမှ ဘဝအရသာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားရပြီး ပျော်ရွှင်နေနိုင်တယ်လို့ မြင်နေတာ။ ဒီအမြင်ဟာ ပျားတယ်ဗျ။

ဝေ - မှားမယ့်ဘာမှားရော လူတော်တော်များများက မိလိပ်တစ်ထစ်ချ စွဲမှတ်ထားတယ်။

လုံ - အမှန်တရားဆိုရင် ဘာသာတိုင်းက ဟောမှာပေါ့။ ဘယ်ဘာသာက ရာထူးဂုဏ်သိန် စည်းစိမ်ကို အပတ်တကုတ် လိုက်လံရှာဖွေနေရမယ်လို့ ဟောသလဲဗျ။ ကျွန်တော်တော့ မဖတ်ဖူးသေးပါဘူး။ ဒီမှာ ဦးသံဝေ ရေ... အခုတင်က ပြောခဲ့တဲ့ ရာထူးဂုဏ်သိန် စည်းစိမ်ချမ်းသာ ကျော်စောကိစ္စကို လူတွေထဲမှာ စိတ်မချမ်းမသာနဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကင်းမဲ့နေပြီး ဘဝရဲ့ အရသာကို မခံစားနိုင်တဲ့လူတွေ တစ်ပုံကြီးရှိပါသေး။ ဒီအချက်ကပဲ စောစောက အမြင်မှားယွင်းနေကြောင်း သက်သေခံနေပါတယ်။

ဝေ - ဘဝမှာ ကျေနပ်ပူပူရသာ လူဖြစ်ကျိုးမနပ်ဘဲ ဖြစ်နေ

ကြတယ်ဆိုပါတော့။

လုံ - ဟုတ်တယ်။ ဘဝရဲ့အရသာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားစံစားနိုင်ဖို့ဟာ အာဇာနည်၊ ရာဇဝံ၊ စည်းစိမ်၊ ကျော်စောမှုတွေ မလိုဘူးဘူး။ ဥပမာ - တံငါသည် ရေလုပ်သားကြီးပဲ ဆိုပါတော့။ သူ့ဘဝဟာ စည်းစိမ်ချမ်းသာနဲ့ မပြည့်စုံပေမဲ့ ကျေနပ်ကျန်းမာပြီး ဖျော်ဖျော်ရွှင်ရွှင်ပဲ ဘဝအရသာကို ခံနေနိုင်ပါတယ်။

ဝေ - ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်အဖေရဲ့ အသိ လယ်သမားကြီးတစ်ယောက်လည်း ဒီလိုပဲဗျ။ လယ်လုပ်ငန်းကို ပပ်ပပ်ပန်းပန်း လုပ်ရတယ်။ သူနဲ့ သူ့မိသားစုအတွက် စားဝတ်နေရေးမှာ ဖြစ်တယ်ဆိုရုံ နေနေရတယ်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ပွဲတွေ သူ့ဘယ်တော့မှ မကြည့်ဘူး။ အားလပ်ရက် အပျော်ခရီးထွက်တယ်ဆိုတာ ဝေးရော။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘဝမှာ သူ့ကျေနပ်ပြီး ဖျော်ရွှင်နေတော့ လူဖြစ်ကျိုးနပ်နေတာပေါ့။ ကိုယ်ရောဂါ စိတ်ရောဂါတွေ ကင်းသဗျာ။

လုံ - ကိုယ်ရောဂါကင်းတာကတော့ အစားအသောက်မှန်တယ်။ တွေ့ကရာတွေ မစားဘူး။ ပြီးတော့ ဓမ္မကြမ်းမပြည့်စုံတော့ ရာသီစာပဲ စားဖြစ်တယ်။ ဓလကောင်းလေသန့်ရတယ်။ လှုပ်ရှားမှုရှိတယ်။ ဒါတွေကြောင့်ဖြစ်မှာပဲ။ စိတ်ရောဂါ ကင်းတာက သူ့သိသည်ဖြစ်စေ မသိသည်ဖြစ်စေ ဘဝပေါ်မှာ သဘောထားအခြေတွေ အယူအဆအစွဲအမှတ်တွေ မှန်ကန်နေလို့ဗျာ။

ဝေ - ဘယ်လိုမှန်ကန်နေတာလဲ။

လုံ - ဘဝမှာ လူဖြစ်ကျိုးနပ်ပြီး ဖျော်ဖျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ ဘဝအရသာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝခံစားချင်ရင် ငါဘာလုပ်ဖို့ လူဖြစ်လာတာလဲဆိုတဲ့ သဘောထားပေါ်မှာ တည်တယ်ဗျ။ ငါ့အလိုတွေ ပြည့်ရမယ်။ အခြားလူတွေ ဘယ်လိုခုခံရောက်ရောက် ငါ့ချမ်းသာရမယ်။ လူတွေဟာ ငါ့ကိုပဲ ဦးစားပေးပြီး ငါ့အကျိုးကို သယ်ပိုးရမယ်။ ငါ့အကျိုးပြီးစီးဖို့ ငွေနဲ့ ပေါက်ရ ပေါက်ရ လုပ်ခိုင်းမယ် စသဖြင့် ဒီလိုသဘောမျိုးတွေ ထားနေရင် ထားနေတဲ့လူဟာ လှုပ်ရှားမှု ပြည့်ဝနေပေမယ့် ဘဝအရသာတော့ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ဘယ်တော့မှ မခံစား

ရဘူးဗျ။ ပူပင်သောကနဲ့ စိတ်တိုခြင်း ဒေါသတွေ အကြားမှာ လူးလိုမိခံနေရမှာပဲ။

ဝေ - မှန်ကန်တဲ့ အမြင်ကလေးကို တောက်ပြပေးဦးဗျာ။

လုံ - ငါဟာ လူရယ်လို့ဖြစ်လာတာ ဝါတို့လူသား အဖွဲ့အစည်းကြီးရဲ့ ကောင်းကျိုးကို လုပ်ဆောင်ဖို့ လူဖြစ်လာတာ။ ဒါကြောင့် ငါနဲ့အတူတူ နေထိုင်သူတွေ၊ အလုပ်အတူတူ လုပ်နေကြသူတွေ၊ တစ်နည်းနည်း ဆက်ဆံပေါင်းသင်းနေရသူတွေရဲ့ ဖျော်ရွှင်ချမ်းသာမှုကို လုပ်ဆောင်ပေးဖို့ လူဖြစ်လာတာဆိုတဲ့ သဘောထားကို ရင်ထဲမှာ လက်ခံပြီး ရှင်သန်အောင် မွေးမြူပေးရမယ်ဗျ။

ဝေ - သူတစ်ပါးအပေါ် စိတ်ကောင်းထားမယ်။ ကူညီစောင့်မမယ် ဆိုတာက လုပ်မယ်ဆိုရင် လုပ်နိုင်မှာပါလေ။

လုံ - လုပ်နိုင်ရုံမကဘူး။ လုပ်လည်းလုပ်သင့်တဲ့ကိစ္စဗျ။ သဘာဝနဲ့လည်းညီတယ်။ သစ်စေ့တစ်စေ့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်ဟာ ဘာလဲ။ ရှင်သန်ကြီးထွားလာပြီး သစ်ပင်ကြီးဖြစ်ဖို့ မဟုတ်လား။ သစ်ပင်လောကကို ဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့ အင်အားတစ်ရပ်ပေါ့။ လူဆိုတာလည်း ဒီလိုပဲဗျ။ လူရယ်လို့ဖြစ်လာရင် ရှင်၊ စိတ်၊ သိက္ခာ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ပြီး ဝှုသားအဖွဲ့အစည်းကြီးကို အင်အားဖြည့်ဆည်းပေးတာ ဖြစ်ရမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့ လူအဖွဲ့အစည်းမှာ အဆိပ်အတောက် ဖြစ်ရမှာလဲ။

ဝေ - နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားရင် ခင်ဗျားပြောတာ မှန်ပါတယ်။

လုံ - မှန်ရင် လိုက်လုပ်သင့်တာပေါ့။ ဒီတော့ အခြေခံအနေနဲ့ ကျင့်ကြံရမှာက ကိုယ်နဲ့နီးစပ်ပြီး ဆက်ဆံထိတွေ့နေရတဲ့ လူတွေအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှုကလေး မွေးရမယ်။ ဒါဟာလည်း အတတ်ပညာတစ်ခုဆိုတော့ အခြားသောအတတ်ပညာတွေလိုပဲ နေ့စဉ် လေ့ကျင့်ပေးဖို့တော့ လိုတယ်ဗျနော်။

ဝေ - လွယ်ကူတဲ့နည်းဆိုရင် နေ့စဉ်တော့ လုပ်ရမှာပေါ့။ နေ့စဉ် လုပ်ပေးရင်လည်း လွယ်ကူချောမောရတာ ချည်းပါ ပဲလေ။ ကဲ... အသေးစိတ်ကို ဆက်ပြောပါဦး။

ထုံ - ဒီလိုဗျ။ ဥပမာ - ပထမနေ့မှာ ဆိုပါတော့ လူတွေရဲ့ အဝတ်အစားဝတ်ပုံတွေ၊ မျက်နှာအမူအရာတွေ၊ လုပ်တတ်ကိုင်တတ်ပုံ စရိုက်တွေကို ဂရုစိုက် လေ့လာမှတ်သားပေါ့။ နောက်နေ့ကျတော့ သူတို့ပြောတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ လေ့လာမှတ်ထားရမယ်။ ဟော...နောက်နေ့ကျတော့ လူတစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ကူညီရှင်းပင်းမှု ရှိတယ်။ မရှိဘူး လေ့လာကြည့်ပေါ့။ အရေးအကြီးဆုံးက ကိုယ်နဲ့ ဆက်ဆံနေသူတွေကို လေ့လာရင် သူတို့ ဘယ်နေရာမှာ သန်တယ်၊ ဘယ်နေရာမှာ ချို့တဲ့ချက် ရှိတယ်ဆိုတာတွေကို အထူးဂရုပြုမှတ်သားရမယ်။

ဝေ - ဘာလုပ်ဖို့ လေ့လာမှတ်သားမှာလဲ။

ထုံ - ဟာ...ဒီတော့မှ ခင်ဗျားက သူတို့ကို ကူညီအားပေးနိုင်မှာပေါ့ဗျ။ သူတို့သန်တဲ့အချက်တွေမှာ ချီးကျူးအားပေးရမယ်။ သူတို့ရဲ့ အားနည်းချက်ကျတော့ နှစ်သိမ့်အားပေးပြီး ကူညီမြှင့်တင်ပေးရမှာပေါ့။

ဝေ - အဲဒါဆိုရင် ဘဝရဲ့အရသာ ပေါ်လာရောလား။

ထုံ - စိတ်ကမ္ဘာနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘေးက စဉ်းစားပြီး သိရတာထက် လုပ်ကြည့်မှ သဘောပေါက်တယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေက ပိုပြီးများပါတယ်ဗျ။ လုပ်ကြည့်ပြီးမှ ဟုတ်မဟုတ် ပြောရမှာပဲ။ ဘဝရဲ့အရသာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားရပြီး လူဖြစ်ကျိုးနပ်တဲ့ လူတိုင်းဟာ မိမိကိုယ်မိမိ မေ့ထားပြီး သူတစ်ပါးကို ကျင်မစနေတဲ့လူတွေသာ ဖြစ်တယ်လို့ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်က စိတ်ကမ္ဘာနဲ့စပ်တဲ့ ပညာရှင်တိုင်းက ဆိုပါတယ်ဗျ။

ဝေ - နေ့စဉ် လေ့ကျင့်ရမယ်ဆိုတော့ ကိုယ်နေ့စဉ်လုပ်နေကျ ထိတွေ့ဆက်ဆံနေကျဖြစ်တဲ့ လုပ်ငန်းကလေးတွေမှာ ဆိုပါတော့။

ထုံ - ဟုတ်ပါတယ်။ ကဲ...ခင်ဗျား ပိုပြီး ဘဝင်ဇိုက်အောင် ဥပမာပေးဦးမယ်ဗျ။ မီးထုထားလက်မှတ်ရောင်းတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်တယ်ဆိုပါတော့။ ငါ့ကို လစာပေးထားဟာပဲ။ ငါရောင်းနေရင် ပြီးတာပေါ့ဆိုရင် တာဝန်ကျတာ မှန်တယ်။ သူတစ်ပါးကို ကူညီတဲ့စိတ် မရောက်ဘူး။ လက်မှတ်တစ်စောင်ကိုရောင်းတိုင်း သူဟာ ခရီး

သွားမယ်လို့၊ ငါအခု လက်မှတ်ရောင်းလိုက်တော့ သူလိုရာပြည့်စုံသွားတယ်။ တစ်ထစ်တော့ သူစိတ်ချမ်းသာသွားရပြီ စသဖြင့် တွေးပြီး ရောင်းရင် သူတစ်ပါးကို ကူညီခြင်း၊ ကူညီလိုက်ရလို့ ကိုယ်မှာ ပီတိဖြစ်ရခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ဟော...အကြွေမရှိရင် စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ကြိုးစားဖြေရှင်းပေးရင် ပိုပြီး ပြည့်စုံလာတယ်။ တစ်ခါ ငါပြား၊ ဆယ်ပြားလိုလို ကိုယ်က စိုက်နိုင်ရင် စိုက်လိုက်။ လုပ်ငန်းအောင်ရွက်ပေးမှုကို ကူညီတဲ့အပြင် ငွေကြေးပါ ကူညီရလို့ ပိုပြီးပြည့်စုံတယ်။ ငါပြားဆယ်ပြား တစ်ဖက်သားရတဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှု ကြီးကြီးမားမားကို တခြား ဘယ်မှာရှာလို့ လွယ်မလဲဗျ။ လူကို လိုအပ်နေတဲ့အခါမှာ ကူညီတာ တန်ဖိုးအရှိဆုံးဗျ။

ဝေ - ဟုတ်တာပေါ့ဗျ။ ကျွန်တော်တို့ ပြန်မာစကားမှာ နှုတ်၏စောင်မခြင်း၊ လက်၏စောင်မခြင်းလို့ ဆိုဖို့ စကားရှိတယ်။ ဒါကို နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားရင် သိပ်အဓိပ္ပာယ်ရှိတာ။ ပါးစပ်ကလေးနဲ့ စောင်မတော့ပေမဲ့ ငွေကုန်ကြေးကျခံရလို့ မဖိုးမတန်ဘူး မထင်နဲ့။ ကျွန်တော် ကြုံဖူးတယ်။ အရောင်းဆိုင်တစ်ခုမှာ ပစ္စည်းဝယ်တော့ ကျွန်တော်က အိတ်နဲ့တည့်ချင်တယ်။ အရင်က ဒီလိုအိတ်တောင်ဖို့လို့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ဆောင့်အောင့်အပြောခံရဖူးတော့ နှုတ်တွန့်နေမိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပစ္စည်းကလေးတွေက အပည့်များနေတော့ အရဲစွန့်ပြီး စောင်းလိုက်မိတယ်လေ။ ဈေးရောင်းတဲ့ ကလေးမက ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ပဲ "ဟာ...ဟုတ်သားပဲ။ ဦးလေးပစ္စည်းတွေ စာအိတ်ထဲ ထည့်ယူသွားမှ အဆင်ပြေမှာပေါ့။ ရပါတယ် ဦးလေးရဲ့ ဆိုပြီး စကားအိတ်ထုတ်ပေးတယ်။ ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာ အေးပြီး စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာဗျ။

ထုံ - ဟုတ်ပါတယ်ဗျ။ စိတ်ရင်းကောင်းနဲ့ ပေးတဲ့ နှုတ်၏စောင်မပူတောင်မှ ဒီလောက်အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိရင် တကယ်လိုလို့ တကယ်ပေးလာတဲ့ လက်၏စောင်မခြင်းဆိုတာ တန်ဖိုး ဘယ်ဖြတ်နိုင်ပါ့မလဲဗျ။ အရင်းမကြီးပါဘူး။ မလုပ်ကြလို့သာပါ။ ဆွမ်းခံကိုယ်

တော် မိန့်ကြားဖူးတယ်။ သူတူကလေးကို ကလေး
ဆေးရုံသွားပြတာ ကလေးဆေးရုံက ဆရာဝန်၊
ဆရာမတွေ ဆက်ဆံတာ ကောင်းလွန်းလို့ အား
တောင် နာနေရတယ်တဲ့။ လူနာရှင်ထက်တောင်
လူနာအပေါ် သံပေတင်ဦးနဲ့ မေတ္တာတွေ ပိုပြီးထားလို့
ဦးစင်းက သတင်းစာထဲတောင် ထည့်ပြီး ဖော်ပြချင်
တာ စာမရေးတတ်လို့တဲ့။ ကျွန်တော်ကို စာရေးနေ
တယ်ဆိုပြီး ရေးစေချင်တယ်ပေါ့လေ။ စိတ်ရင်း
ကောင်းနဲ့ စောင်မခြင်းဟာ တစ်ဖက်သားရဲ့ စိတ်ချမ်း
သာမှုကြည့်နဲ့ပုံကို အပြည့်အဝပေးနိုင်တာမို့ ဒီလို
ပေးနိုင်တဲ့ ဘဝအရသာဟာ ခံစားလို့ ဖဲကုန်နိုင်
အောင်ပဲဗျ။

ဝေ - ဟုတ်ပါတယ်။ ကူညီဘောင်မတယ်ဆိုတာ နေ့စဉ်လုပ်
ရင် သေးသေးဖွဲ့ဖွဲ့ လုပ်နိုင်မှာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ နေရာမှန်၊
အချိန်မှန်တဲ့ သေးသေးဖွဲ့ဖွဲ့ ကူညီစောင့်မပူဟာ မလို
အပ်ဘဲနဲ့ အတင်းကူညီတဲ့ အကူအညီထက် စိတ်
ကျေနပ်မှု၊ ဝမ်းသာသွားမှုကို လေ့လာကြည့်ရင်
ကိုယ်ကတောင်မှ မျက်ရည်တွေလည်လာအောင်
ပီတိဖြစ်ပါတယ်။ ပီတိဆိုတာ ဘဝရဲ့ အရသာတစ်ခု
ပါဗျာ။ အဖိုးတန်ပါတယ်။

လှ - အဖိုးတန်ပြီလားဗျ။ ပီတိဆိုတာ နက်ရှိုင်းတဲ့ စိတ်အရ
သာတစ်ခုပဲကိုဗျ။ အေးချမ်းကျေနပ်တဲ့ သဘောတွေ
ပါဝင်နေတာပဲ။ ရုပ်ကမ္ဘာရဲ့ ကျန်းမာရေးသန်စွမ်းမှုကို
စိတ်ကမ္ဘာကလည်း အများကြီး ပံ့ပိုးထားရတယ်ဗျ။
ရုပ်ကမ္ဘာပျက်စီးချွတ်ယွင်းနေရင်တောင် ကြံ့ခိုင်
တဲ့စိတ်ဓာတ်ရှိရင် ခံနိုင်သေးတယ်။ စိတ်ကမ္ဘာ ချွတ်
ယွင်းအားနည်းရင်တော့ ရုပ်ကမ္ဘာဟာ ကမောက်ကမ
ဖြစ်ရတော့တာပါပဲဗျ။

ဝေ - ဒါကြောင့် စိတ်ကမ္ဘာမှာ အေးချမ်းမှုတွေ၊ ပီတိဖြစ်
မှုတွေ တင်းတိမ်ရောင်ရဲမှုတွေ ပျော်ရွှင်မှုတွေ လိုအပ်
တာပေါ့။

လှ - ဟုတ်ပါတယ်။ စိတ်ရဲ့ အရသာမှ ဘဝအရသာ
စစ်စစ်ပါ။ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေက ပျော်

ရွှင်မှုရာရာမှာ လွဲမှားပြီး ရုပ်ဝတ္ထုတွေမှာ လိုက်ရာ
နေတယ်။

ဝေ - အောင်မယ်... ခင်ဗျား အခုဆွေးနွေးသွားတဲ့အတိုင်း
ဆိုရင် ပျော်ရွှင်မှုကို စိတ်ဝိုင်းမှာ လိုက်ရာတာတောင်
မှ လမ်းလွဲချင်သေးတယ်။ ကိုယ့်အလိုပြည့်မှု၊ ကိုယ်
အကျိုးရှိမှုတွေချည်း ရှေ့တန်းတင်နေကြသေးတယ်။
ဒါဟာ စိတ်ပျော်ရွှင်မှု ရာရာမှာ လွဲမှားတဲ့ သဘော
ပေါ့နော်။

လှ - သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။ ကိုယ်ကျိုးပြည့်တယ်ဆိုမှ ကိုယ့်
ဆန္ဒပြည့်တယ်ဆိုမှ ပျော်ရွှင်ရတယ်ဆိုရင် ထာဝရ
တည်တံ့-ပျော်ရွှင်မှု၊ စိတ်ချမ်းမြေ့မှု မဟုတ်ဘူးဗျ။
တာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ကိုယ့်အကျိုး ကိုယ်ဆန္ဒဆို
တာ အဆုံးမရှိတော့ တစ်ပြည့်ပြန်ရန် နောက်တစ်
ခု ပေါ်နေမှာပဲ။ ဘဝအရသာကို အပြည့်အဝ ခံစား
ချင်ရင် လူဖြစ်ကျိုးနပ်ချင်ရင် သူတစ်ပါးကို ငါ ဘာ
ကူညီရမလဲ၊ ငါဘယ်လို သူတစ်ပါးကို စိတ်ချမ်းမြေ့
သွားအောင် လုပ်နိုင်သလဲဆိုတာတွေ တွေးပါ။ ပြီး
တော့ သေးဖွဲ့ချင် သေးဖွဲ့ပါစေ ဆောင်ရွက်ပါ။

ဝေ - ဒီလိုဆောင်ရွက်မှုက တို့ပြန်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကိုယ့်စိတ်
ရဲ့ ချမ်းသာမှု၊ ကြည်နူးပူဟာ ဘဝရဲ့ စစ်မှန်သော
အရသာဆိုပါသော့။ လူဖြစ်ကျိုးနပ်တယ်၊ လူတာဝန်
ကျေတယ် ဆိုပါတော့။

လှ - ဟုတ်ကဲ့။ ဪ... ပြောဖို့ ကျန်နေသေးတယ်ဗျ။

ဝေ - ဘာများပါလိမ့်ဗျာ။

လှ - ဒီလိုလေဗျာ။ ကျွန်တော်က လူတွေကို ကူညီစောင့်
ရှောက်ပါဆိုတော့ ရဟံတရက်ကြည့်ရင် ရှင်းသလိုမို့
ခင်ဗျားက လိုက်နာကျင့်ကြံတော့မယ် ဆိုပါတော့။

ဝေ - အင်းလေ။ နို့... ရှင်းလည်းရှင်းနေသားပဲ ဥစ္စာ။

လှ - ဟုတ်ကဲ့။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရှင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
လက်တွေ့ကျင့်သုံးတဲ့ နေရာကျတော့ အခက်အခဲက
လေးတွေ ထွက်ပေါ်လာတတ်တယ်ဗျ။

ဝေ - ဘယ်လိုများပါလိမ့်ဗျာ။ ကျွန်တော်တော့ နားမလည်
နိုင်ပါဘူး။ ကိုယ်က သူတစ်ပါးကို ကူညီမှာပဲဟာ။

သူ့ကို ဒုက္ခသွားပေးမှာမှ မဟုတ်တာ။ ဘာအခက် အခဲများ ကြုံတွေ့စရာရှိမှာလဲ။ ဟိုလူက ကျွန်တော့် အကူအညီကို မလိုချင်ဘဲ နေမှာမို့လား။

လုံ - မဟုတ်သေးပါဘူးလေ။ ကျွန်တော် ပြောစမ်းပါရစေ။ လူရယ်လို့ ဆိုလိုက်ရင် ကျွန်တော်ဟာ ဒေးကာနယ် ရှိရဲ့ စကားကို သတ်မရဘဲ မနေနိုင်ဘူးဗျ။

ဝေ - ဒေးကာနယ်ရှိ နာမည်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲ။ ဘဝအောင် မြင်ရေးကျမ်းတွေ ပြုစုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လေ။ ကျွန်တော် တောင် သူ့စာအုပ်ကို တစ်အုပ်လောက်ပဲ ဖတ်ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြည်ညိုလောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲဗျာ။ ဒါထက် သူက ဘာပြောလို့တုံး။

လုံ - လူတွေအကြောင်းပေါ့ဗျ။ သူလည်းပဲ လူတွေနဲ့ လူတွေရဲ့စိတ်ကမ္ဘာထဲမှာ ကျင်လည်ကျက်စားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပဲကို။ ကျွန်တော်တို့ဟာ လူအချင်းချင်း ဆက်ဆံရတော့မယ်ဆိုရင် သူ့စကားကို အလေးအနက် သတိပြုသင့်တယ်ဗျ။

ဝေ - ဟုတ်ပါပြီလေ။ သူ့စကားကိုသာ ပြန်ပြီးဖောက်သည် ချစ်ပါ။

လုံ - သူက ပြောတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ လူတွေနဲ့ ဆက်ဆံရရင် ငါဟာ လူသတ္တဝါနဲ့ ဆက်ဆံနေရတာသာ ဖြစ်တယ်။ ဆင်ခြင်တဲ့တရားကို အခြေခံပြီး ပြုမှုအောင်ရွက်တာတို့ သတ္တဝါတစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ဆက်ဆံနေရတာမဟုတ်ဘူး။ ငါဆက်ဆံနေရတဲ့ လူဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ စိတ်ခံစားမှုနဲ့ သတ္တဝါ မနာလိုဝန်တို့ တတ်တဲ့လောကကြောင့် ကြွပ်ဆတ်သတ် ဖြစ်နေတဲ့ သတ္တဝါ မာနနဲ့ ဝင့်ပါမှုတို့က ပင့်ဖောင်ပေးထားလို့ ကြာကြာရှုရှုဖြစ်နေတဲ့ သတ္တဝါ။ အဲဒီသတ္တဝါမျိုးနဲ့ ဆက်ဆံနေရတာပဲဆိုတာကို ဘယ်တော့မှ မပေးသင့်ဘူးတဲ့။

ဝေ - မုန်းစမ်း... သူ့စကားကို ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်စမ်းပယ်။ ဥပမာ - ကိုယ်က ကူညီစောင့်မထိပဲ ချဉ်းကပ်ပယ်ပေးခဲ့ပါတော့။ ကိုယ်ဆက်ဆံနေရတဲ့ သတ္တဝါတွေဟာ လူဖြစ်နေတော့ သူ့ရဲ့ စိတ်ခံစားမှုနဲ့အညီ

သာ သူ့စိတ်အနေအထားဖြစ်မယ်။ ဥပမာ - စိတ်အခန့်မသင့်ရင် ကူညီဖို့လာတဲ့ ကျွန်တော့်ကိုတောင်မှ ဘုပြောလွှတ်ချင်လွှတ်မယ် မဟုတ်ဘူးလား။

လုံ - ဟုတ်တာပေါ့။ ဒီတော့ ခင်ဗျားက စိတ်ထဲမှာ ဒုက္ခပေးမယ်။ ငါက အကောင်းကူညီမလို့။ သူက ပိုဂေတနာကို စော်ကားတယ်။ ဘာတယ်ညာတယ်နဲ့ ချဉ်းကပ်သွားတုန်းကတော့ ကူညီမလို့ပဲ။ ပြန်ခွာလာတော့ သူ့ကို သတ်ချင်လောက်အောင် ဒေါသစိတ်ကြီးနဲ့ ပြန်ခွာလာမယ်ပေါ့။

ဝေ - ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီလေ။ အရေးကြီးတာက လူတွေအပေါ်မှာထားရှိတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်အနေအထား မပျက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဒီတော့ လူဆိုတာ စိတ်ခံစားမှုအလိုက် စိတ်ထားတွေ အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနေနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ သူတို့မှာ မနာလိုမှု၊ ငါကြားမှု၊ စီးပွားလိုလားမှုဆိုတဲ့ ပျော့ညံ့ကွက်တွေရှိတယ်ဆိုတာကို ကြိုပြီးဆင်ခြင်ထားပြီး ခွင့်လွှတ်တတ်အောင် စိမ်ထားပြီးမှ စောစောက ခင်ဗျားပြောတာတွေကို ကျင့်ကြံနေထိုင်သွားရမယ် ဆိုပါတော့။

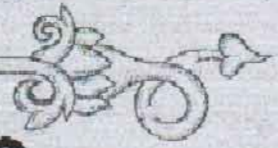
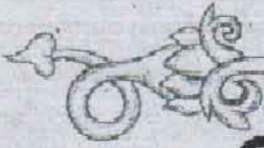
လုံ - ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော်တို့ဟာ အဲဒီလို ကျင့်ကြံနေထိုင်ရင် ကျွန်တော်တို့ဘဝဟာ ဓာတ်ပြားဟောင်းကြီး နေ့စဉ်ဖွင့်နေရသလို ထပ်တလဲလဲနဲ့ ပြီးငွေ့စရာ အဖြစ်က ကျွတ်လွတ်ပြီးတော့ နေ့စဉ် အတွေ့အကြုံတွေဟာပဲ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဆန်းသစ်နေပြီး စိတ်အားစိတ်ဓာတ်အားတွေ တက်လာမယ်။ လုပ်ကြည့်ဖို့ သင့်တာပေါ့ဗျာ။

ဝေ - ဟာ... လုပ်ကြည့်သင့်ပြီလားဗျာ။ ကဲ... ပြန်လိုက်ဦးမယ်။

(ဆက်ရှု)

သက်လုံ

မောင် မောင် မြင့် အေး

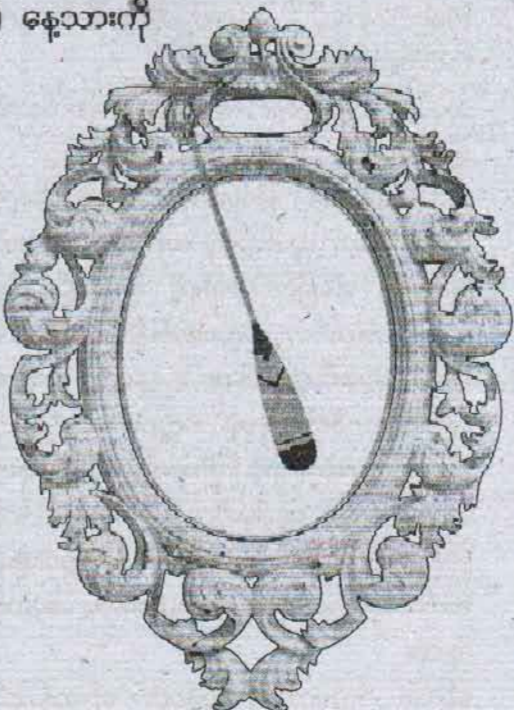

မှော်ဝင်နေသော ယတြာများ

သဘောတရားရန် ခက်ခဲနေပါက...

- ၁။ ၄ လက်မအရွယ်ရှိ (-----) နေ့သားကို
လှော်တက်ပုံ ပြုလုပ်ပါ။
- ၂။ ၎င်းလှော်တက်ကို ရွှေချပါ။
- ၃။ ရွှေချထားသော လှော်တက်ကိုကြည့်မှန်
တစ်ချပ်ပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲပါ။

- တနင်္ဂနွေ = အုန်းသား
- တနင်္လာ = ကံ့ကော်သား
- အင်္ဂါ = ဆီးသား
- ဗုဒ္ဓဟူး = ဝါး
- ကြာသပတေး = ပေါက်
- သောကြာ = သီဟိုဠ်
- စနေ = ဒန်း

အထက်ပါ နေ့သားများအလိုက် အသားကို လှော်တက်လုပ်ပြီး ဆောင်ပါ။

နိဗ္ဗာန်ဆော်များဟု

သိကြစေလိုသည်

■ ဦးအောင်[မဟာပဌမံ]

ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် လူအို၊ လူနာ၊ လူသေ၊ ရဟန်း စသည့်နိမိတ်ကြီးလေးပါးကို မြင် တွေ့ရပြီး နောက်ပိုင်းတွင် လူ့ဘဝဆိုသည်မှာ စည်းစိမ်းဥစ္စာ ရတနာ အာဇာနည်များ မည်မျှပင် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်ဖြစ်စေ ဆင်းရဲသူ၊ ရမ်းသာသူ မည်သူမျှ ဤလောကဝံတရား လေးပါးမှ လွန်မြောက်ခြင်းမရှိနိုင်သည်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ် မိပေသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် ဒဂိုခြင်း၊ နာမြင်း၊ သေခြင်း စသည်တို့ ရှိပါက မအိုခြင်း၊ မနာခြင်း၊ မသေခြင်းဟူသော အကြောင်း တရားများ (Compore and contract) အကြောင်းတရား ကို ငါရှာဖွေ၍ ထို အို၊ နာ၊ သေခြင်းတို့မှ ကင်းလွတ်နိုင် သည် နည်းလမ်းဖြင့် သတ္တဝါများကို ငါကယ်တင်၍ သုံးမ သွန်သင်ပေးတော်မူမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ တစ်ယောက် တည်း အဖော်မပါ တောထွက်တော်မူခဲ့ပေသည်။

တောထွက်၍ မအို၊ မနာ၊ မသေခြင်းတို့ရဲ့အကြောင်း ကို ရှာဖွေတော်မူရာ၌လည်း ထိုစဉ်အခါက လူအပေါင်းတို့ ဝိဒိအားထားရာ ဖြစ်နေခဲ့သည့် (၁) သရဗာဂ်ရမေ၊ (၂) သုဇေတ္တရမေ၊ (၃) အာကာသရမေ၊ (၄) ဝေဝယရမေ၊ (၅) အဋ္ဌရမေ၊ (၆) ဥဒကရမေ စသည့် ရမေကြီး ခြောက်ပါးနှင့်လည်း တွေ့ဆုံခဲ့ကာ ထိုရမေဆရာကြီးများ ထံတွင် သမထနှင့် ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းကျင့်စဉ်များကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ကာ သမထစခန်း၏ အောင်မြင်မှု အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော သိဒ္ဓိ ၁၀ ပါးနှင့် အဘိညာဉ်များကို ရရှိခဲ့သော်လည်း ဤလမ်းစဉ်များမှာ မအို၊ မနာ၊ မသေခြင်း

တို့၏ လမ်းဆုံးကျင့်စဉ်မဟုတ်။ မည်သို့ပင် သိဒ္ဓိ ၁၀ ပါး ပြည့်စုံစွာရနေသော်လည်း အို၊ နာ၊ သေခြင်းတို့မှ မလွတ် မြောက်နိုင်သေးဟု သိမြင်ကာ ထိုဆရာကြီးများထံမှ ဖယ်ခွာကာ တစ်ပါးတည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ အို၊ နာ၊ သေခြင်းတို့ မှကင်းသော နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည်မြတ်သို့ ရောက်ရှိ နိုင်သည့် ကျင့်စဉ်လမ်းကို ရှာဖွေခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် ဝိပဿနာတည်းဟူသော ဉာဏ်ပညာစခန်းကျင့်စဉ်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိကာ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခသင်းရဲခြင်းတို့မှ ကင်း လွတ်သည့် နိဗ္ဗိန္ဒာတော်ကို ရရှိကာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ဂေါတမဗုဒ္ဓဟု အမည်တွင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်များကိုသုံးသပ်ဆင်ခြင်ကြည့်ပါက ဘုရား အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ခြောက်နှစ် တာကာလတွင် -

(၁) သမထကျင့်စဉ်စခန်းဖြင့် အဘိညာဉ် ခြောက်ပါး သို့မဟုတ် သိဒ္ဓိ ၁၀ ပါးဟု ခေါ်ဆိုနိုင်သည့် လောကီရေးရာ တွင် အမြင့်ဆုံးရရှိနိုင်သော ကျင့်စဉ်ဖြင့် ဗြဟ္မာတုံ ၂၀ အထိ ရောက်နိုင်သော သမထကျင့်စဉ်လမ်း

(၂) ထိုသမထကျင့်စဉ်လမ်းကို အခြေခံ၍ ဝိပဿ နာဟု ခေါ်ဆိုသည့် ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကို ပြောင်း၍ ပညာ ဖြင့် ရှုမှတ်ကာ ဒုက္ခ၊ သမဒယ၊ နိရောဓ၊ မဂ္ဂတည်းဟူသော သစ္စာ လေးပါးကို ထိုးထွင်း၍သိမြင်ကာ အို၊ နာ၊ သေခြင်း တို့ ကင်းလွတ်နိုင်သည့် နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည်မြတ်သို့ ကြွလှမ်းနိုင် သော နိဗ္ဗိန္ဒ စခန်းကျင့်စဉ်လမ်း

တို့ကို အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိ

ကျင့် ကြံအားထုတ်ကာ 'ဂေါတမဗုဒ္ဓ' တည်းဟူသော သုံး
လောကထွတ်ထား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိရပေသည်။

သို့ဖြစ်၍လည်း ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂန္ထိရပညာကျင့်စဉ်လမ်း
ခေါ် လောကီရ ဝိဇ္ဇာတို့၏ ကျင့်စဉ်လမ်းတွင် ရှင်တော်
ဘုရား ဂေါတမဗုဒ္ဓသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ယုံကြည်ရာ အား
ထားရာ အလေးအမြတ်ပြုရာ ပူဇော်ရာဖြစ်သည့် လောကီ၊
လောကုတ္တရာ နှစ်ဒါနတို့၏ အဓိပတိ၊ ဝိဇ္ဇာခေါင်ချုပ်အဖြစ်
ကျွန်ုပ်တို့၏ ရင်ထဲ နှလုံးသားထဲတွင် သိမှတ်ခံယူထားပြီး
ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ စဉ်းစားစရာ၊ အလေးအနက်
ပြုစရာ၊ ဆုံးဖြတ်စရာ ကဏ္ဍများရှိလာရပါသည်။ ဗုဒ္ဓ၏
လမ်းစဉ်ဖြစ်သော အို၊ နာ၊ သေခြင်းမှ ကင်းလွတ်ရာ
နိဗ္ဗာန်သို့ လှမ်းဝင်နိုင်သော ဝိပဿနာကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ကြံ
အားထုတ်မှု ပြုကြသော်လည်း မိမိတို့၏ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ
ရည်စေ့သော၍ နိဗ္ဗာန်သောင့်ကမ်းသို့ လှမ်းရောက်နိုင်ခြင်း
မရှိသေးပါက အပါယ်လေးဘုံသို့ လောလောဆယ်
မရောက်နိုင်အောင် မည်သို့ ကြားခံမှုပြုနိုင်ကြပါမည်နည်း။
အနည်းဆုံး တစ်ဘဝစာ အပါယ်လေးဘုံသို့ မရောက်နိုင်
သော စူဠသောတာပန် အဖြစ်ကိုတော့ ရရှိအောင် ဆောင်
ရွက်ထားနိုင်ရပါမည်။

လူ့အခြေခံကျင့်ဝတ်ဖြစ်သော ငါးပါးသီလကို အခြေ
ခံပြု၍ ကံနှစ်ပါးကို တစ်ဘဝလုံး လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်း
၍ဖြစ်စေ၊ ကံသုံးပါးကို ထိန်းသိမ်း၍ဖြစ်စေ၊ ကံငါးပါးစလုံး
ကို ထိန်းသိမ်း၍ဖြစ်စေ ဘုရားရှင်အား တိုင်တည်၍ သစ္စာ
ဆိုကာ ဤကံများကို မဖောက်ဖျက် ထိန်းသိမ်းခြင်းပြု၍
လောကီရေးရာသမထကျင့်စဉ်ကို အခြေပြုကြပါသည်။
ထပ်ပုံ၍ နေ့စဉ် အာဇီဝဋ္ဌမကသီလကို ဆောက်တည်နိုင်
အောင် ကြိုးစားကာ ဗုဒ္ဓရှင်၏ သြဝါဒပါတိမောက် ဆုံးမ
စကားအတိုင်း မကောင်းမှုဟူသမျှကို မပြုလုပ်ခြင်း၊
ကောင်းမှုဟူသမျှကို ပြုလုပ်ခြင်း၊ စိတ်ကို ဖြူစင်အောင်
ထားခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကာ လောကီသမထ
အကျင့်မြတ်ဖြင့် သိဒ္ဓိ ၁၀ ပါးထဲမှ ရနိုင်သမျှ ရရှိအောင်
ကြိုးစားအားထုတ်ကြရပါသည်။

ထိုသမယာနိက အကျင့်မြတ်တွင် ဝိတက်၊ ဝိစာရ

ဝိတံ၊ သုခ၊ စက္ကကတ္တာ၊ ဥပေက္ခာ အစရှိသော ဈာန်အင်္ဂါ
အဆင့်ဆင့်ကို ရရှိနိုင်အောင် ကြိုးစားရင်း ရင့်ကျက်လာ
သော သမထစွမ်းအားဖြင့် မိမိတို့ ထိန်းသိမ်းခဲ့သောကံများ၊
စောင့်ထိန်းခဲ့သော သီလများ၊ ကျင့်ကြံပွားများခဲ့သော
ဘာဝနာများကို အားကိုးအားထားပြုကာ သေခါနီး စော
မဝင်ခင်ကာလတွင် သမထအကျင့်စခန်းမှ ရရှိထားသော
သမာဓိကို အာရုံပြု၍ အခြေခံကာ ပွားများထိန်းသိမ်းထား
နိုင်ပါက မကောင်းသော အကုသိုလ်စောများ၊ လားရာ
မကောင်းသည့် အာရုံများ မဝင်ရောက်နိုင်တော့ဘဲ ကောင်း
သော သုဂတိဘုံများသို့သာ ရောက်ရှိနိုင်၍ အပါယ်လေး
ဘုံမှ ကင်းလွတ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် တစ်
ဘဝစာ အပါယ်လွတ်သည့် စူဠသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်
သို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိကိုယ်တိုင်အတွက်
မိမိ ဆောင်ရွက်ရင်း လောကီသိဒ္ဓိ ၁၀ ပါးထဲမှ မြင်မှု၊
ကြားမှု မနောအာရုံကို အခြေခံ၍ သိမှုစသော အလွယ်ကူ
ဆုံးနှင့် ရလွယ်နိုင်ဆုံးသော သိဒ္ဓိများကို ရရှိလာနိုင်ပါသည်။
ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် မိမိတို့၏ အိမ်ထောင်စုအတွင်း၊
မိမိ၏ ဧည့်သည်များ၊ ချင်းတို့၏ မိသားစုများအတွင်း၊ ထပ်မံ၍
မိမိတို့၏ ခင်မင်ရာ ခင်မင်ကြောင်း မိတ်သင်္ဂဟများ၏
လူမှုရေးကိစ္စများအတွင်း ဖြစ်ပေါ်နေသည့် လောကီကုဒ္ဓာ၊
အပရိကများမှ တဖြည်းဖြည်း ခက်ခဲနက်နဲသော ကိစ္စရပ်
များအထိ မိမိတို့ရရှိထားသော စရဏများ၏ သိဒ္ဓိများဖြင့်
အသုံးပြုကာ ကူညီပံ့ပိုးပေးမှုများ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ကြပါသည်။
ထိုမှတစ်ဆင့် တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် လောကီ
ကိစ္စများတွင် အခက်အခဲတွေ့နေကြသူများ ရောက်ရှိလာပါ
ကလည်း မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ ရှေ့ထား၍ မေတ္တာ
ဖြင့် ကူညီပံ့ပိုးပေးမှုများ ပြုလုပ်နိုင်လာကြပါသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် မိမိတို့ စရဏအပေါ်ပူတည်၍ အကူ
အညီကောင်းသူများမှ ၎င်းတို့ကိစ္စများ အောင်မြင်မှု၊ ကျော်
လွှားနိုင်မှုများ ရရှိလာပါက တဖြည်းဖြည်း မိမိတို့အပေါ်၌
လောကီကိစ္စများအတွက် အားကိုးသမှုဖြင့် လာကြသော
ပရိသတ်များ ရှိလာကာ မိမိတို့၏ အမည်ဂုဏ်သတင်းသည်
လည်း ထိုသူများအတွင်း ပြန့်နှံ့ကျော်ကြားလာပြန်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်တို့အနေနှင့်မူ အခက်အခဲ အကူအညီလို၍ လာကြ

သော သူများအပေါ်တွင် မေတ္တာရှေ့ထား၍ ကူညီမှုများ ပေးကြရကာ မလာကြပါနှင့်ဟု ပြောဆိုခြင်းမှာ ဝန်လေးရပါ သည်။

ဤတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှနေ၍ ထိုသို့ အားကိုးသမှုဖြင့် လာရောက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို မိမိတို့လုပ်ဆောင်ခိုင်းထားသော ကောင်းမှုများ၊ အစီအရင် များ၊ ယတြာများ လုပ်ဆောင်နေစဉ်အတွင်းတွင်လည်း ကောင်း၊ ရှေ့ဆက်၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ရရှိခံစားနိုင် ကြရန်လည်းကောင်း

(၁) ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတည်းဟူသော အမြတ် ဆုံး ရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်ထား၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် အားထားကြရန်လည်းကောင်း

(၂) အနန္တော အနန္တငါးပါး၊ ခင်ပွန်းကြီး ၁၀ ပါး တို့အား အစဉ်ရှိသေလေးစား မမေ့ကြရန်လည်းကောင်း

(၃) အခြေခံ လူ့ကျင့်ဝတ်ဖြစ်သော ငါးပါးသီလကို မြဲမြံစွာ စောင့်ထိန်းကြရန်လည်းကောင်း

(၄) သရဏဂုံ သုံးပါးကို အမြဲမပြတ် ရိုသေစွာ ဆည်းကပ်ကြရန်လည်းကောင်း

(၅) ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါး၊ တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါး၊ သံဃာဂုဏ်တော် ကိုးပါးတို့အား ပူဇော်အား ထားကြရန်လည်းကောင်း

(၆) မေတ္တာထားဖို့၊ မေတ္တာပွားဖို့ စသည့် ဗုဒ္ဓအလို တော်ကျ ဆုံးမစကားများကိုသာပြော၍ မိမိတို့မှလည်း မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ မုဒိတာပွား၍ မိမိတို့ သိရှိတတ်ကျွမ်း သော ပညာများဖြင့် ကူညီပံ့ပိုးမှုများကို ပြုလုပ်ပေးကြရပါ သည်။ မည်သည့်ဂန္ထရလမ်း၊ ဝိစာလမ်း လိုက်ကြသူများကမှ မကောင်းတာလုပ်ဖို့ မပြောပါ။ မညွှန်ကြားပါ။ အားမပေး ကြပါ။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ဝေနေယျ များကပင် တဖြည်းဖြည်း ဘိုးတော်မည်သူမည်ဝါ၊ ဇာတိ တော် မည်သူမည်ဝါဟူ၍ အမည်ကင်ပွန်းတပ်၍ ခေါ်ဆိုလာ ကြပြီး ဆွမ်းဆန်စိမ်းတွင် ရောနှောနေသော ကြက်ဈေး အယောင်ဆောင်များလည်း ပေါ်ပေါက်လာကာ ဘိုးတော် များ၊ မယ်တော်များ နှာမည်ပျက်ကြရပါသည်။

တကယ်တော့ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးတော်များလည်း

မဟုတ်ကြပါ။ မယ်တော်များလည်း မဟုတ်ကြသလို တန်ခိုး ရှင်များလည်း မဟုတ်ကြပါ။ ထို့ထက် ရှင်းလင်းတိကျစွာ ပြောရပါမူ “နိဗ္ဗာန်ဆော်” များသာ ဖြစ်ပါသည်။ အမျိုးမျိုး သော သောက၊ ဒုက္ခတို့ဖြင့် မိမိတို့ထံ ရောက်လာသူများကို မိမိတို့ ကျင့်ကြံအားထုတ် တတ်သိထားသော အသိပညာ များဖြင့် မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာထားကာ ကူညီဖြေရှင်း ပေးရင်း အထက်ဖော်ပြပါ အချက် ခြောက်ချက်ကို ပင်တိုင် ထား၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ အရှည် တည်တန့်အောင် နှိုးဆော်စောင့်ရှောက်နေကြသော နိဗ္ဗာန် ဆော်များသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပို၍ရှင်းရန် ဆိုရပါမူ ‘သာသနာပြုနေသူများ’လည်း မဟုတ်ကြပါ။ သာသနာတော်ကို ရိုသေကိုးရှိုင်း အားကိုး အားထားပြုရန် မိမိတို့နှင့် ဆက်သွယ်လာသော ဝေနေယျ များကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်မှုဖြင့် စောင့်ရှောက်နေကြ သူများသာ ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်တော်ဗုဒ္ဓသည် ၎င်း၏သာသနာကို ‘အနတ္တ သာသနာတော်’အဖြစ် ထားရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အနေဖြင့် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ‘အနတ္တသာသနာတော်’ကို ကျော်လွန်၍ မည်သည့်သာသနာကိုမှ ထပ်မံပြုရန် မစွမ်း ဆောင်နိုင်ပါ။

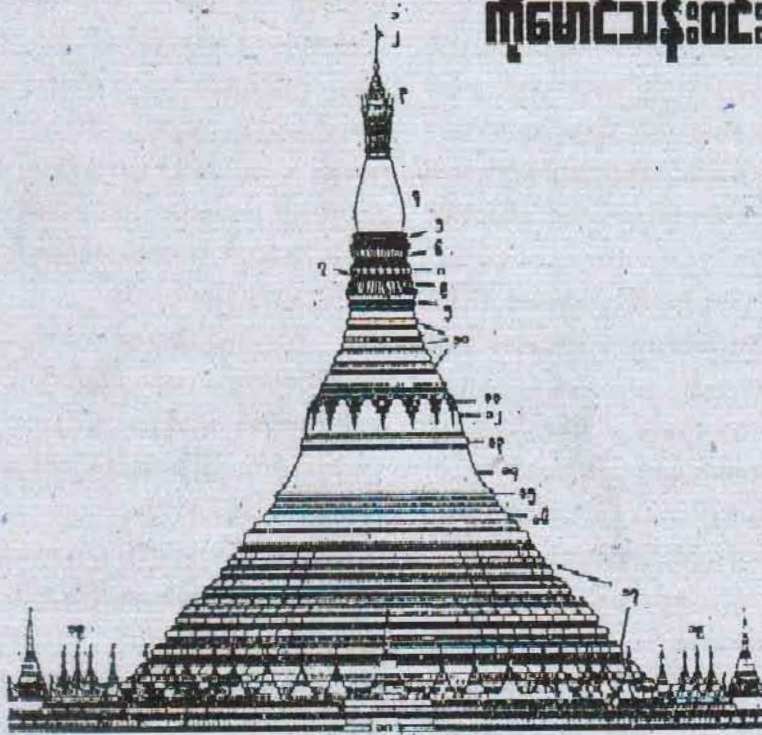
ဤဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ ‘အနတ္တသာသနာတော်’ကို အခွန်ရှည်စွာ စောင့်ရှောက်သော သတိမမူမိသူများကို သတိပေးသော၊ ဗုဒ္ဓ၏လမ်းစဉ်ကို ၎င်းဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမ များကိုလည်းကောင်း အငြေ့တစိုက် မဖေ့မလျော့ရှိအောင် လိုက်နာကြဖို့ ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ်များအား တိုက်တွန်းနှိုးဆော် သတိပေးနေကြသော ‘နိဗ္ဗာန်ဆော်’များသာ ဖြစ်ကြပါ ကြောင်း ကြေညာမောင်းခတ်လိုက်ရပါတော့သည်။

သပြေနန္ဒကံဝါ ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလာ ...

ဦးအောင်(မဟာပဌမံ)

စေတီတည်ခြင်းပင်္ဂါယာ

ကိုမောင်သန်းဝင်း

၁။ စိန်ပွား	၈။ ခြုံ	၁၅။ စေတီခေါင်းခန်း
၂။ ငှက်မြိုင်းခန်း	၉။ ကြားမောက်	၁၆။ ကျည်းဝန်း
၃။ ထီး	၁၀။ မောင်းရစ်	၁၇။ ပစ္စယ
၄။ ငှက်ပျော့ပွား	၁၁။ ဝန်းဆွဲ	၁၈။ ပိနင်
၅။ ကြားရင်	၁၂။ သပိတ်မှောက်	၁၉။ စေတီရံ
၆။ ကြားလန်	၁၃။ ရင်ပွဲ	
၇။ ကြားနု	၁၄။ စေတီခေါင်းပုံ	

ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို သိကြားမင်းနှင့် ဝိသုကြံနတ်သားတို့ စီရင်ပေးသောအတိုင်း မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်မြတ်၏စေတီတော်၊ ပုထိုးတော်၊ ဝူကျောင်း၊ လိုဏ်ခေါင်း၊ ဥပင် အစရှိသော ရုပ်တု၊ ဆင်းတု၊ ဓာတ်တော်၊ မွေတော်တို့ ကိန်းဝပ်ရာဖြစ်သောကြောင့် ရုပ်တုတော်၊ စေတီတော် အစရှိသည်တို့ကို တည်ထားပြုစုကိုးကွယ်စီရင်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည် “ဆရာအဆက်ဆက်၊ တပည့်အဆက်ဆက် သာသနာတော်တည်သ၍” အစဉ်မပြတ်မှတ်သားစီမံသောငှာ၊ ဝိသုကြံနတ်သား၏ အစီအရင်ဖြစ်သော နည်းနာနိဿယတို့ကို တပည့်ဖြစ်

သော ကာပါလပိုင်းဆရာကြီးနစ်ပါးတို့ အားထားခဲ့သော ဝိသုကာကျမ်းရိုးကား ဤသို့လာရှိပေ၏။

စေတီတည်ခြင်း

ဘုရားစေတီ တည်မည်ဟူ၍ အရပ်ကိုမှန်းပြီးသော် ထိုအရပ်ဝန်းကျင်၌ စောင့်ကုန်သော ရုက္ခစိုစို၊ ဘုမ္မစိုစို၊ သာသနာစောင့်သော သမ္မာဒေဝနတ်တို့ကို ကုသိုလ်အဖို့အမျှဝေပြီးမှ ပန်းမန်း၊ ပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်၍ စေတီရာကိုအခါနေ့ကောင်းသည်နှင့် အညီအညွတ်ပြုပြီးလျှင် ပန္နက်မချခင် ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ဘုမ္မစိုစိုနတ်တို့ကို တိုင်ကြားရာ၏။

“ဥါ နမော ပထဝီဗလသုန္ဒရီ၊
သဗ္ဗညု ဗောဓိမဏ္ဍလံ။
အသင်္ချေယံ မာရကမ္ပံ၊
ဇေယော ဇေယျတု ဘဝိဿာမိ။
ဘုမ္မိဒေဝီ သွာဟ”

ဤဂါထာဖြင့် သုံးကြိမ်ရွတ်ရမည်။

ဣမံဒိသံ - ဤအရပ်၌၊ ဒေဝါ - ဘုမ္မစိုးနတ်တို့၏။
ဝိမာသံ - ဗိမ္မာန်တို့သည်၊ ဓေဂစ္ဆတိ - အကယ်၍ရှိပါပြားအံ့။
ပရံပရေ - တစ်ပါးပါးသော၊ ဒိသေ - အရပ်သို့၊ တိဋ္ဌတု -
ပြောင်း၍တည်ကုန်သတည်း။ ဣတိ - ဤသို့၊ ယာစာမိ -
တောင်းပန်ပါ၏။

ဤသို့ဆို၍ တောင်းပန်ပြီးသော် ကြီးတန်းချ၍ ပန္နက်
သံကို (သန္နက်သား) တည်တည်၊ တိုရှည်မပြုရာ၊ အရင်း
အဖျားမမှားရာ၊ အရင်းကမုန်ကန်စွာ စိုက်လေ။

မှတ်ချက် - ဤသည်ကား ဗိသုကာကျမ်းအလို
တည်း။ ယခုအခါတွင် ပန္နက်တင်မင်္ဂလာပွဲဟု ခေါ်ဝေါ်ကျင်းပ
ကြပြီး ထောင့်လေးထောင့်၌ ဗလီနတ်စာတင်ခြင်း၊ ဘုရားပွဲ၊
တရားပွဲ၊ သံဃာပွဲ၊ သာသနာစောင့်နတ်မင်းများပွဲ စသည်ဖြင့်
ပိမိတို့တတ်နိုင်သမျှ ငှက်ပျောပွဲ၊ အုန်းပွဲပြင်၍၊ သံဃာတော်
များ ပင့်ဖိတ်ပြီး၊ မြေနတ်ကမ္မဝါပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်
ကြ၏။

ပန္နက်ရိုက်မည့်နေရာကို ရာဇပတ်ကာ၊ သံဖြူခင်း၊
ငှက်ပျော၊ ကြံ၊ ထီး၊ ဗံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ မုလေး၊ ပွားသာသနာ
အလံတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ကုန်၏။ ပန္နက်ရိုက်သောအခါ နေ
နံအလိုက် သူထောင့်နှင့်သူ ရိုက်ကုန်၏။

စေတီတည်ရာတွင်

ပိနပ်ဇတိတ်ထားရှိရမည့် အတိုင်းအတာ

စေတီပိနပ်တော် နှစ်ဖက်ကိုပေါင်း၍ တောင်ကိုဖွဲ့
ပြီးမှ ၃ မိုက်နှင့် ခြောက်၊ ၈ လက်သစ်နှင့် စာ။ ရဟန်း၊
ပုတ္တားတို့မှာ ၂ ခု၊ ၄ ခု အကြွင်းထား၊ ဆင်းရဲသားတို့မှာ
၅ ခု အကြွင်းထား။ အသုံး သုံးပါးကိုရှောင်။

အသုံး သုံးပါးဟူသည်ကား အသုံးကိုလည်းမထား
ရာ၊ ၃ ခုကြွင်းကိုလည်း မထားရာ၊ ပန်းလည်တိုင်ကိုလည်း

မထားရာ။ (ဖိနပ်တော်မှာ ၈ ခုစား၊ ပန်းလည်တိုင်ကကို ၇
နှင့် စားသောကြောင့် ခုနစ်မိုက်မထားရာဟူသတည်း။)

ရွှေအုတ်မြစ်ချခန်း

အထက်ပါအတိုင်း ပန္နက်တင်မင်္ဂလာကျင်းပပြီးလျှင်
(သို့) ပန္နက်ရိုက်ပြီးလျှင် သင့်တော်မည့်နေရာ၌ ဌာပနာတိုက်
တည်ဆောက်ရမည်။ ဌာပနာတိုက်တည်ဆောက်ရာတွင် ရွှေ
အုတ်၊ ငွေအုတ်များ ချရသောကြောင့် ယခုခေတ်တွင် ရွှေ
အုတ်ချမင်္ဂလာဟု ခေါ်ကြသည်။ ဗိသုကာကျမ်းနှင့် သတ္တု
ရုပ်ကဗိလာသနိကျမ်းတွင် ရွှေအုတ်၊ ငွေအုတ်၊ ပတ္တမြားအုတ်
ဟူ၍ သုံးမျိုးပြုလုပ်ကြ၏။ ရှေးအခါက ဌာပနာတိုက်ကို
သတ္တုဌာနတိုက်ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

သတ္တုဌာနတိုက်။ ။ အလယ်ဌာပနာတိုက်ကို
လည်း ဖိနပ်တော်ကဲ့သို့ နှစ်ဖက်ကို ၈ ခုနှင့်စား၍ ၅ ခု
အကြွင်းထားရာ၏။ ရဟန်း၊ ပုတ္တား၊ မင်း ကောင်းမှုတို့မှာ
ခုနစ်မိုက်တူးရာ၏။ ဆင်းရဲသားတို့မှာ ငါးမိုက်တူးရာ၏။ ခုနစ်
မိုက်ဖွဲ့လျှင် အမြင့် ခုနစ်မိုက်ထား။ ငါးမိုက်ဖွဲ့လျှင် အမြင့်
ငါးမိုက်ထားရာ၏။ အနားတွင်းတို့မှာ သုံးမိုက်ဖွဲ့ရာ၊ လေးမိုက်
သော်လည်းကောင်း၏။ အလယ်တွင်း၌ အမျှသော်လည်း
ကောင်း၏။ ဌာပနာတိုက်တူးပြီးသော် ရာဇမတ်ဝန်းကျင်ကာ
လေ။ တိရစ္ဆာန်၊ ခွေး၊ ဝက် မိန်းမ၊ ကျီးကန်းတို့မဝင်စေရာ။
လူတွင် မိန်းမယုတ်၏။ ငှက်တွင် ကျီးကန်းယုတ်၏။ ၎င်းတို့
ဝင်ခဲ့သော် အပါယ်လေးပါးပို့ ကျရာ၏။ အထူးသတိပြုလေ။

ရာဇမတ်ကာပြီးသော် ငှက်ပျောပင်၊ ကြံပင်၊ ထီးတံ
ခွန်၊ ကုက္ကာ၊ မုလေးပွားတို့ တန်ဆာဆင်ရာ၏။ အရပ်လေး
ဖျက်နာတို့၌ ဗလီနတ်စာ၊ ဂြိုဟ်စာပေးရာ၏။ ရဟန်းသံဃာတို့
ကို ပရိတ်ပေတ္တာ၊ ကမ္မဝါစာရွတ်စေရာ၏။ ရွတ်ပြီးသော်
ရွှေအုတ်၊ ငွေအုတ်တို့ကို ဌာပနာတိုက်အတွင်းသွင်းရာ၏။
ဗိသုကာကျမ်းတွင် ရွှေအုတ်ကား အသံဗလအလိုအားဖြင့် ၁၀
ချပ်၊ နဝလောကုတ္တရာ အလိုအားဖြင့် ကိုးချပ်၊ အဋ္ဌင်္ဂမဂ္ဂ
အလိုအားဖြင့် ရှစ်ချပ်၊ သတ္တုဗောဓိရိုက်အလိုအားဖြင့် ခုနစ်ချပ်၊
ညောယျခံတရားအလိုအားဖြင့် ငါးချပ် ပြထားရာ၏။ သတ္တုရုပ်
ကဗိလာသနိကျမ်းတွင် ဖိနပ်တော်လေးထောင့်ကို ရွှေအုတ်
လေးချပ်၊ ငွေအုတ် လေးချပ် ချရမည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

ယခုခေတ်တွင် ရွှေအုတ်၊ ငွေအုတ်၊ ပတ္တမြားအုတ် သုံးချပ် အစုကို တနင်္ဂနွေထောင့်မှ အစပြု၍လည်းကောင်း၊ အလယ် ချက်ပနှက်မှအစပြု၍လည်းကောင်း၊ လက်ယာရစ် နေ့နံ အလိုက် ချကုန်၏။

အလယ်ရွှေအုတ် နှစ်ချပ်ကို သတ္တတ္တာ သုံးပုဒ်နှင့် ရွတ်ပြီး ရွှေအုတ်ဂါထာနှင့် ငါတ်၍ချလေ။ ကြွင်းသော ရှစ် ချပ်မှာ အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာနှင့် တစ်ဂါထာ တစ်ချပ်စီ အရှေ့မျက်နှာကစ၍ လက်ယာရစ်လှည့်ကာ အရှေ့မြောက် တွင် အသုံးသတ်၍ ရွှေအုတ်ချက်ဂါထာနှင့်ပိတ်၍ချလေ။

ပန်းရန်သမားတို့က သတ္တိဗျတ္တိနှင့်ပြည့်စုံပါလျှင် ရတနာရွှေချိုင်း၊ ရတနပရိတ်၊ ဆင်သပါလသုတ်၊ စက္ကပရိတ် ပွန်း၊ စိန္တာမဏိဂါထာ၊ ဧဝံအစိန္တေယျာတို့ကို ဖတ်စွမ်းသမျှ ရွတ်ရမည်။ မတတ်နိုင်သော်ကား သက္ကတ္တအောင်ခြင်းရှစ်ပါး ဂါထာများ မလွဲသာချေ။

ဇေယျဇာတ်ဗျာဓိပိတ်ဂါထာ

- သုဝဏ္ဏဘူမိမင်္ဂလ သံတုတော၊
- ပိတရောဂေါ ပဌမော သုက္ကော၊
- သုဝဏ္ဏမင်္ဂလံ မာဂဓိလက္ခန္ဓိ၊
- သုဝဏ္ဏဘူမိ မင်္ဂလံ၊
- နတ္တိမေ သရဏံအညံ၊
- ဗုဒ္ဓေါမေသရဏံ ဝရံ၊
- တေနသစ္စဝဇ္ဇန၊
- သောတ္တတေဟောတိ ဇေယျမင်္ဂလံ။

မှတ်ချက် ။ ။ ယခုခေတ်အခါတွင် အုတ်မြစ်ချ သောအခါ ရွှေအုတ်၊ ငွေအုတ်၊ ပတ္တမြားအုတ် သုံးချပ်အစုကို အလယ်ချပ်ပနှက်နှင့် အရှေ့မျက်နှာတို့၌ချကြ၏။ (ဗုဒ္ဓ သာသနံစိရံတိဋ္ဌန္တဟု ရွတ်ဆို၍ချကြကုန်၏။)

ချပြီးသောရွှေအုတ်တို့ကို မရွှေ့မပြောင်းစေရ။ ငြိမ် သက်စွာ ထားရမည်။ ဆံခြည်တစ်တံ၊ နှမ်းတစ်လုံးမရွှေ့ ကောင်း။ ဓာတ်တော်တို့ကိုလည်း ဤသို့ဂါထာများနှင့် ရွတ်၍ ချရ၏။ ချပြီးလျှင် တတ်အားသမျှမင်္ဂလံနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ သုံးပါးကို ဆုတောင်း၍ ဆရာသမား၊ မိဘညာတကာ၊ သိကြား စသော သမ္မာဒေဝနတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ

၌နေကုန်သော သဗ္ဗေသတ္တာသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကိုလည်း ကောင်း။ ကုသိုလ်ဝေ၍ နေချင်းဌာပနာတိုက်အတွင်း ပိတ် အောင်တည်ရာ၏။

ရွှေအုတ်မချပီ ဗိသုကာနတ်တကာကို ရည်မှတ်၍ လည်းကောင်း၊ ပန်းရန်ပွဲ နှစ်ပွဲတင်၍ စီရင်ပြီးမှ ပန်းရန်သမား တို့သည် ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးပူဇော်၍ ဆရာနတ်တကာ နှစ်ပါးတို့မှစ၍ မိခင်၊ ဖခင်၊ လောက၌သွန်သင်ပေးသော ဆရာအပေါင်းကို ရှိခိုး၍တောင်းသောဆုကိုတောင်းပြီး ရွှေ အုတ်မြစ်ကို ချရာသည်။

ဌာပနာအခန်း ။ ။ သမ္ပတိမြေနှင့်အမျှတည်လုပ် ရာ၏။ လိုက်ခေါင်းကြီးကျယ်မြင့်ချင်လျှင် အစောက်လျှင် ပစ္စယာသုံးဆင့်တွင် လုပ်လေ။ ဌာပနာတိုက်ကို အင်္ဂတေတိုင် ပြီးလျှင် သစ်ဆေးခြေနီလိမ်းပြီးလျှင် ရွှေပန်းတန်ဆာဆင်ရာ၏။ ဆေးစွမ်းတို့ဖြင့် ရေးရာ၏။ မတတ်နိုင်သော် စက္ကုတို့ဖြင့် ပွမ်းမံရာ၏။ ဤသို့ဌာပနာတိုက်ပြုလုပ်ပြီးလျှင် နေကောင်းရက် သာရွှေ၍ ဌာပနာသွင်းပွဲ (သို့) ဌာပနာပိတ်ပွဲကျင်းပရမည်။

ဌာပနာသင်္ဃဏာ:

- ၁။ ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်တော်မူဟန်။
- ၂။ မြောက်သို့ ခုနစ်ဖဝါးကြွတော်မူဟန်။
- ၃။ သိကြားမင်းရေစင်သွန်းဟန်။
- ၄။ ဗြဟ္မစွမ်း ထီးဖြူကာတော်မူဟန်။
- ၅။ ဝပည်းတော်သုဓမ္မိဒနမင်းပြီး သားတော်ကို ချီ ၍ ဧဝံလရသေ့ကိုမြဟန်။
- ၆။ ပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့ လက္ခဏာဖတ်စေဟန်။
- ၇။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုသောအခါ သပြေပင်ရင်း တွင် ရွှေပုခက်နှင့်ထား၍ နေလွဲသော်လည်း သပြေပင်မလွဲသည်ဖြစ်၍ မယ်တော်၊ ခမည်း တော်ရှိခိုးဟန်။
- ၈။ လေးအတတ်ကိုပြု၍ ယသော်ရောကို ပိဖုရား နှင့် ရမ္မ၊ သုဘ၊ သုရမ္မ နန်းသုံးဆောင်ကို စံစားဟန်။
- ၉။ နတ်တို့ နိမိတ်လေးပါးပြဟန်။
- ၁၀။ သားတော်ရာဟုလာ ဖွား၍လျှောက်ဟန်။

- ၁၁။ သားတော်ရာဟုလာ မျက်နှာမြင်သည့်နေ့၌
သံဝေဂတရားရသဖြင့် ခဏ္ဍီကမြင်းကိုစီး၍
ကျွန်ဆန်နှင့် သန်းခေါင်ယံတောထွက်ဟန်။
- ၁၂။ မာန်နတ်တားဟန်။
- ၁၃။ ဆံတော်ဖြတ်ဟန်။
- ၁၄။ ယဇ်ကာရဗြဟ္မာမင်း ကြာသင်္ဂဟန်းနှင့်တကွ
ပရိက္ခရာကိုကပ်လှူဟန်။
- ၁၅။ သိကြားမင်းဆံတော်ကို လာ၍ခံဟန်။
- ၁၆။ ရာဂဂြိုဟ်ပြည်ကို ဆွမ်းခံကြွဟန်။
- ၁၇။ ပိမ္မိသာရမင်းတောင်းပန်ဟန်။
- ၁၈။ သုဗိတာသုဌေးသမီး ယနာနီဆွမ်းလှူဟန်။
- ၁၉။ နေရူရာမြစ်နား၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးဟန်။
- ၂၀။ ရွှေခွက်ကို အဝိတ္တာန်ဖြင့်မြစ်ဝယ်၌ပျောဟန်။
- ၂၁။ ရွှေခွက်ထိကျ၍ ကာလနဂါးနီးဟန်။
- ၂၂။ သုဒ္ဓိယစင်၏ မြက်ရစ်ဆုပ်ကိုအလှူခံဟန်။
- ၂၃။ တိုမှသည် ဗောဓိပင်သို့ကြွ၍ ရွှေပလ္လင်ထက်၌
နေတော်မူလျှင် မာန်နတ်သားစစ်သည်များကို
အောင်တော်မူဟန်။

သတ္တဋ္ဌာနဋ္ဌာပနာစဉ်း

၁။ ဗောဓိပင်သတ္တဟ ။ ။ ဌာပနာတိုက်အလယ်
တွင် ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ထက်၌ နိဗ္ဗာန်ဥပသံသရာပြတ်ကို
ခံစားဟန်ချလေ။
ရွတ်ဆိုရန်ဂါထာမှာ -
“ဖလံ နိဗ္ဗာနံစ သေဌံ၊
သေဝမာနော ရသုတ္တံ။
ဗောဓိမူလေ ဝသီသတ္တ၊
ဒိဝသာနိ ဝိနာလကော။
တထာဂတေန မဟာနဘာဝေ၊
တံကိဉ္စိသတ္တရတနံ၊
တဏှာနံ ဝေယျာ ဝေယျတု ဝေယျမဂ်လံ။”

၂။ အနိပိသသတ္တဟ ။ ။ (မပိတ်သောမျက်စိဖြင့်
ကြည့်ဟန်) ဗောဓိပင်အရှေ့မြောက်အရပ်၌ ဗောဓိပင်ကို

ရှေ့လျက် အနောက်တောင်သို့ မျက်နှာပြု၍ချလေ။
ရွတ်ဆိုရမည့်ဂါထာမှာ -
“သတ္တာဟံ ဌိတကော ဗုဒ္ဓေါ၊
ညာပေတံစ ကတညုတံ၊
ဗောဓိအနိပိသံ စက္ခုဟိ၊
သဗ္ဗပူဇေသိ ပူဇေယံ။
တထာဂတေန မဟာနဘာဝေ၊
ယံကိဉ္စိ သတ္တ ရတနံ၊
တဏှာနံ ဝေယျာ ဝေယျတု ဝေယျမဂ်လံ။”

၃။ စက်မသတ္တဟ ။ ။ (စကြ) ဗောဓိပင်မြောက်
အရပ်၌ အရှေ့ကိုမျက်နှာပြု၍ချလေ။
ရွတ်ဆိုရန်ဂါထာမှာ -
“ပိမုတ္တိဗံ သုခံနိဗ္ဗံ၊ ပရိပုတ္တမထေရထော၊
စကံမေ စကံပိဗုဒ္ဓေါ၊ သတ္တာဟံ ရတနပယော၊
တထာဂတေန မဟာနဘာဝေ၊
ယံကိဉ္စိ သတ္တ ရတနံ၊
တဏှာနံ ဝေယျာ ဝေယျတု ဝေယျမဂ်လံ။”

၄။ ရတနာယရသတ္တဟ ။ ။ (ရွှေအိမ်) ဗောဓိပင်
အနောက်မြောက်တောင်၌ အရှေ့ကိုမျက်နှာပြု၍ချလေ။
ရွတ်ဆိုရန်ဂါထာမှာ -
“နိသိန္ဒောထဂဝါရမေ၊ မန္တိရေ ရတနဂ္ဂလေ၊
သတ္တဟံ သဗ္ဗဟိ သဗ္ဗာ၊ ဓမ္မာ စာတုံ အနတ္တရံ၊
တထာဂတေန မဟာနဘာဝေ၊
ယံကိဉ္စိ သတ္တ ရတနံ၊
တဏှာနံ ဝေယျာ ဝေယျတု ဝေယျမဂ်လံ။”

၅။ အာဝါလသတ္တဟ ။ ။ (ညောင်ပင်) ဗောဓိပင်၏
အရှေ့စူး အရှေ့မျက်နှာပြု၍ချလေ။
ရွတ်ဆိုရန်ဂါထာမှာ -
“သံကောဟိဒိတာ ဟရိန္ဒိ၊ ပုသပ္ပာဝနံ ဘုသံ၊
သတ္တာဟံ အာဝါလသံ၊ မူလေ ဗုဒ္ဓေါရပိဝသိ၊
တထာဂတေန မဟာနဘာဝေ။”

ယံကို၌ သတ္တရတနံ။

တဏှာနံ ဝေယျာ ဝေယျတု ဝေယျမဂ်ံလံ။”

၆။ မုစလိန္နသတ္တဟ ။ ။ ဗောဓိပင်အရှေ့တောင်

အရှေ့သို့ မျက်နှာမူ၍ချလေ။

ရွတ်ဆိုရန်ဂါထာမှာ -

“သတ္တာဟံ မုစလိန္နဿ၊ ဖဏိနောဟာဂန္ဓိဇေ။

ဝသီ သတ္တာ မဟာဗိပရာ၊ ဗာဓနုတ္တဟ ဝုဒ္ဓိယာ။

တထာဂတေန မဟာနဘာဝေါ။

ယံကို၌ သတ္တ ရတနံ။

တဏှာနံ ဝေယျာ ဝေယျတု ဝေယျမဂ်ံလံ။”

၇။ ရာဇရတနသတ္တဟ ။ ။ (လင်းလွန်းပင်)

ဗောဓိပင် တောင်အရပ်၌ အရှေ့သို့မျက်နှာမူ၍ချလေ။

ရွတ်ဆိုရန်ဂါထာမှာ -

“ဘုဒ္ဓိဗာနော ရသသေဌံ၊ စိရလဒ္ဓံ ဝိပုတ္တိဓံ။

ရာဇာယတန မူလဓီ၊ သတ္တဟံ ဘဂဝါ ဝသီ။

တထာဂတေန မဟာနဘာဝေါ။

ယံကို၌ သတ္တ ရတနံ။

တဏှာနံ ဝေယျာ ဝေယျတု ဝေယျမဂ်ံလံ။”

သတ္တဌာနုဇ္ဈိပြီး ဇနာဏ်ဆုံးပိတ်ရှိခိုးဂါထာ

ပဌမဗောဓိပလ္လင်၊ ဒုတိယ အနိမိဿ။

တတိယံ စကံမံ၊ စတုတ္ထံ ရတနာယရံ။

ပဉ္စမံ အလပါလံ၊ ဆဌမံ မုစလိန္နံ။

သတ္တမံ ရာဇာယတန၊ တောသတ္တမဌာနေ။

အဟံဝနာပိ သဗ္ဗဒါ။

ဌာပနာသွင်းအပ်ခေသာ ရှုပ်တူများ

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားလောင်း သုမေဓာရှင်ရသေ့
ဒီလက်ရာ မြတ်စွာဘုရားထံ နိယာတဗျာဒိတ်ခံသည်မှစ၍
ဘုရားလောင်းတော်ဖွားပုံ၊ တောထွက်ပုံ၊ ဘုရားဖြစ်ပုံ၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်ပြုပုံအထိ အရပ်သွန်းလုပ် ဌာပနာကြကုန်၏။ ၎င်း

နောက် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်မောဂ္ဂလန်မှစ၍ အသိတ်ရှစ်
ကျိပ်သော ရဟန္တာများ ပရိက္ခရာရှစ်ပါး၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရား
များအထိ များလှစွာ၏။ သို့ရာတွင် မိမိတို့တတ်နိုင်သမျှ သွန်း
လုပ်ဌာပနာရာ၏။

ဌာပနာသွင်းအပ်ခေသာ ပစ္စည်းများ

ဆံရာ၊ ဆံကျင်း၊ ဇာတာ၊ အင်းအိုင်၊ တိုးကွင်းလက်ဖွဲ့၊
ကျောက်မျိုးမိုးကြိုးစက်အရိုး၊ မိဘဆရာသမားနှင့်စပ်၍ သွေး
မြေကောင်းသည့် တတ္ထုဟူသမျှ ပယ်ထားရမည်။ မပယ်ထားဘဲ
ထည့်သွင်းဌာပနာခဲ့သော် ခြစားသော်၊ ချွေးမြေသော်၊ ဘုရား၊
မိယကာများ၊ မိယိကာမများ (သို့) ရွာဖုံတည် ဘုရားဖြစ်အံ့။
ရွာသူရွာသားများ ကပ်သုံးချပ်ပျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်
သည်။ ရပ်ရွာသူဦးသည်။ နေရပ်သူဦးသည်။ မထည့်သင့်သော
ကြောင့် နိုင်အောင်ပယ်ထားရမည်။ အထူးသတိပြုလေ။

ဇာတ်တော်စမ္မတော် ဌာပနာနည်း

ဇာတ်တော်မွေတော်တို့ကိုလည်း ရွှေကြူတံ၊ ငွေ
ကြတ်တို့ဖြင့် ဌာပနာရမည်။ ရွှေပန်း၊ ငွေပန်း၊ ရွှေခီမီးတို့ဖြင့်
ပူဇော်ပါလေ။ ရွှေပေါက်ပေါက်၊ ငွေပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်
ပါလေ။ သတ္တဌာန ခုနစ်ဆူတို့ကိုလည်း တစ်ဆူတစ်ဆူတွင်
မွေတော်တစ်ဆူစီကို ရင်သီးတိုင်အောင် ရွှေကြုပ်ဖြင့်ဌာပနာ
လေ။ ဗောဓိပုပ္ဖာပူကား၊ မွေတော်၊ သံဃာတော်ဓာတ်အပြည့်
အစုံသွင်း။ သံဃာတော်တို့ ဓာတ်တော်တို့ပူကား၊ ရွှေကြူတံ၊
ငွေကြူတံနှင့် ဝမ်းတော်တွင် ဌာပနာလေ။ သည့်နောက်
ဓာတ်တော်ဌာပနာလေ။

စမ္မတော် ဌာပနာနည်း

ကျမ်းဦးဂါထာများ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ စမ္မစကြာ၊ ဂုဏ်
တော်သုံးပါး၊ အဘိဓမ္မာ၊ သုတ်၊ ဝိနည်း၊ ကျမ်းဦးများကို
ရွှေပြား၊ ငွေပြားတွင်ရေး၍ ဘုရားရုပ်ပွားတော်၏ သံဃာတော်
ဓာတ်နှင့် ဘုရားဓာတ်တော်အကြား၊ ဝမ်းတော်တွင်လည်း
ကောင်း၊ မသွင်းသာခဲ့သော် ပလ္လင်တော်တွင် အပြင်ကပတ်၍
သော်လည်းကောင်း ဌာပနာလေ။

ဘုရားလေးဆူ ဌာပနာနည်း

စေတီတော်၏ သပိတ်မှောက်၌ တောင်အရပ်တွင် ကက္ကုသန်ဘုရားရှင်ပွားတော်၊ အနောက်အရပ်တွင် ကောဏဂုံဘုရား၊ မြောက်အရပ်တွင် ကဿပဘုရား၊ အရှေ့အရပ်တွင် ဂေါတမဘုရား ၄ ဆူအား မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ဌာပနာရမည်။

ဘုရားစံပယ်တော်မူသည့်ကား

- ၀။ အရှေ့အာရုံခံတွင် ကက္ကုသန်မြတ်စွာဘုရား။
- ၂။ တောင်အာရုံခံတွင် ကောဏဂုံမြတ်စွာဘုရား။
- ၃။ အနောက်အာရုံခံတွင် ကဿပမြတ်စွာဘုရား။
- ၄။ မြောက်ဘက်အာရုံခံတွင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ဟူ၍ အစီအစဉ်အတိုင်းရှိရမည်။ ဘုရားလေး ဆူ ဌာပနာရာ၌ ပွေတော်၊ တတ်တော် ရသမျှ သွင်း၍ ဂါထာဖြင့်ပူဇော်ရှိခိုး၍ ပိတ်ရမည်။

ရှင်လေးပါးဌာပနာနည်း

၎င်းပျောဖူးတွင် ရှင်ဥပဂုတ် - တောင်၊ ရှင်မေဓရ - အနောက်၊ ရှင်သာရဓတ္တ - မြောက်၊ ရှင်သက္ကောသာရ - အရှေ့၊ မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ဌာပနာရမည်။ ထို၌လည်း ပွေတော်၊ တတ်တော် ရသမျှဌာပနာလေ။

ဌာပနာတို့ကိုဖြုလှုပ်ရာတွင်

လို့က်နာသတိဖြုရမည့် အချက်များ

အောက်ကလိုယ်ပစ္စည်းလျှင် သမ္ပတိမြေက အုတ်သုံး ထပ်ပေါ်တွင်ဖွဲ့ရာ၏။ မြင့်စေချင်လျှင် ဓမ္မစာတစ်ထိုင်ထက် နိမ့်ရုံဖွဲ့ပါလေ။ မြင့်လျှင်လိုက်ပျံ့ဖြစ်၏။ ဘုရားဒါယကာတို့ ဘေးမလွတ်ဖြစ်တတ်၏။ သမ္ပန္နဘုရားရှိခိုး၊ သတ္တဌာနဘုရား ရှိခိုးတို့ဖြင့် ရှိခိုးပူဇော်၍ ဌာပနာတိုက်ကိုပိတ်ရမည်။

ဌာပနာတွင်းရာ၌ ပန်းရန်သမားတို့ ဖြုလှုပ်ဖွယ် ဌာပနာသွင်းခါနီး ဘုရားဒါယကာနှင့် ပန်းရန်သမားတို့ သည် ကိုယ်၌အညစ်အကြေး ဖြူစင်စွာဖြုလှုပ်၍ အဝတ်ဖြု

ဝတ်ပြီးမှ သရဏဂုံ ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး စသည့် ဥပုသ်တို့ကို ဆောက်တည်စေ၍ ပန်းရံသမားတို့က မမှားမယိမ်း၊ မတိမ်း မစောင်း၊ မယိမ်းမယိုင်ရလေအောင် သတိဆောင်၍ အင် တေတို့နှင့် သေသေချာချာ၊ ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ဌာပနာသွင်း ရာ။ သွင်းပြီးမှ နှမ်းတစ်လုံး၊ နှီးတစ်မျက်မျှ မရွှေ့စေရာ။ မလှုပ်မရှားရာ။ အုတ်မြစ်ချသော အထက်ဌာပနာနေရာမှ မှားမိ၊ လစ်ဟင်းမိလျှင် ဘုရားဒါယကာ၊ ပန်းရံသမားတို့ ဘေးဥပါဒ်မှစ၍ သစ္စာပစ္စည်း တိမ်းယိမ်းခြင်းသို့ရောက်ချေ၏။ ဂရုမေ့ပြုပါလေ။

ဘုရားစေတီတည်ရာတွင်

လို့က်နာအပ်စသောအချက်များ

(၁) နေချင်းပိတ်အပ်သည့်သုံးပါး ။ ။ ရွှေအုတ်မြစ် ချသောအထဲ၊ အပြင်တွင်းကို နေချင်းမြေနှင့်မျှရုံပိတ်ရမည်။ ဌာပနာသွင်းသော လိုက်ခေါင်းတို့ကိုလည်း နေချင်းပိတ်ရ မည်။

(၂) လမကူးအပ်သည့်သုံးပါး ။ ။ ရွှေအုတ်မြစ်တွင်း တူးပြီးလျှင် လမကူးခင် ရွှေအုတ်သွင်းရမည်။ ဌာပနာတိုက်ဖွဲ့ ပြီးလျှင် လမကူးခင် သတ္တဌာနသွင်းရမည်။ သပိတ်မှောက် ပန်းလည်တိုင်တင်ပြီးလျှင် လမကူးခင် ပန်းလည်တိုင်ဖုံးပိတ် တည်ရမည်။

(၃) နှစ်မကူးအပ်သည့်သုံးပါး ။ ။ လိုက်ဖွဲ့ပြီးလျှင် နှစ်မကူးခင် လိုက်ခေါင်းပေါင်းကူးရမည်။ ပန်းလည်တိုင်တင် ပြီးလျှင် ကိုယ်တော်လုပ်ရမည်။ ထီးတော်တင်ပြီး နှစ်မကူးခင် သာဝုခေါ်ရမည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ရက်ကူး၊ လကူး၊ နှစ်ကူး၍ သုံးပါး လုံးကြုံသော် တစ်စုံတစ်ခု အမှန်ရောက်တတ်၏။ အကျပ်ကျ ထတ်၏ ဟူလိုသော်။

ပန်းလည်တိုင် (စေတီ) ပိန္နဲတိုင်စီရင်နည်း

ဤသို့လျှင် ပန္နက်ရိုက်ခြင်း၊ အုတ်မြစ်ချခြင်း၊ ဌာပနာ သွင်းခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ဘုရားစေတီတော် သပိတ်မှောက် သို့ ရောက်သောအခါ နေကောင်းရက်သာ ရွေးချယ်၍ ပိန္နဲ

တိုင်စိုက်ထူရမည်။ ဗိသုကာကျမ်း၌ ပန်းလည်တိုင်ဟု ပြဆိုထားပြီး သတ္တုရုပ်ကဝိလာသနိကျမ်း၌ ပန်းလည်တိုင်ဟုပြဆိုထားပြီး သတ္တုရုပ်ကဝိလာသနိကျမ်း၌ ပိန္နဲတိုင်ဟုပြဆိုထားသည်။ အာရပ်အာခေါ်အားဖြင့် ပိန္နဲတိုင်ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

ဤပိန္နဲတိုင်စီရင်ရာတွင် ရှေးအခါက ဘုရားဒါယကာ၏ နံဟူသစ်သားများကိုရှေးချယ်၍ စီရင်ကြကုန်၏။ ယခုခေတ်၌ကား ဘုရားထီးတော် ဝယ်ယူသည်နှင့် ပိန္နဲတိုင်အတွက် (သံ)တိုင်ပါပြီး ဖြစ်၏။ လွယ်လွယ်ကူကူ သံတိုင်ကိုလည်း အသုံးပြုကြလေ၏။ ရှေးထုံးနည်းမှာ -

ပိန္နဲတိုင်ပြုလုပ်မည့်သစ်ကို အတောင်ရသယူ မိုက်ဖွဲ့၊ မိုက်ကို ၇ နှင့်စား။ ၁ ခုကြွင်းမူအောင်မြင်အံ့။ ၂ ခုကြွင်းမူ သိဒ္ဓိပြီးအံ့။ ၃ ခုကြွင်းမူ ဆင်းရဲအံ့။ ၄ ခုကြွင်းမူ လာဘ်ကြီးစွာရအံ့။ ၅ ခုကြွင်းမူသေအံ့။ ၆ ခုကြွင်းမူ နတ်တို့ပူဇော်အံ့။ ၇ ခုကြွင်းမူ သုန်း၏။ ဧတးသင့်အံ့။ တနင်္ဂနွေ ကြာသပတေး သားတို့သည် ၂ ခုကြွင်းကိုဆောင်၊ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါသားတို့မှာ ၄ ခုကြွင်းကိုဆောင်၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေသားတို့မှာ ၆ ခုကြွင်းကိုဆောင်ရာတည်း။

ပိန္နဲတိုင်ကို အဖျားသမ္မုဗ္ဗေကွပ်ရာ၏။ အလယ်ဣတ္တိပိဏောကွပ်ရာ၏။ အရင်းမှာ သုပ္ပဋိပ္ပန္နောဂါထာကွပ်ရာ၏။ ၎င်းအပြင် ရွှေပြား၊ ဓဋ္ဌပြားတွင် စိန္တာမင်္ဂါကြီးဂါထာ၊ သစ္စာလေးပါးဂါထာရေး၍ ပိန္နဲတိုင်ထိပ်တွင်ခံရာ၏။ ဂုဏ်တော်များ၊ အောင်ခြင်းရစ်ပါး၊ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိဂါထာ၊ ဥဏ္ဏလုံဂါထာတို့ကို ပိန္နဲတိုင်အလယ်တွင် ကွပ်ရာ၏။ ရှင်ဥပဂုဏ်ဂါထာ၊ ရှင်သူငယ်ပရိတ်၊ ဧဝံအစိန္တိယာဂါထာ၊ ဆဒိသာပါလသုတ် စသည်တို့ကို ပိန္နဲတိုင်အဖျားထီးတိုင်တွင် ကွပ်ရာ၏။

ဤသို့စီရင်ခြင်းအားဖြင့် စေတီတော်အား မှန်တိုင်၊ လေကြီးဘေး၊ လောင်မီးဘေး၊ မိုးကြို၊ နတ်စက်တို့ အရံအတားဖြစ်စေ၏။ စနစ်တကျပြုလုပ်မှု ဘုန်းကြီးရာ၏။ အန္တရာယ်မျိုး ၉၆ ပါးကင်းရာ၏။ ဥစ္စာပစ္စည်းတိုးပွားရာ၏။

ပိန္နဲတိုင်တပ်နည်း

နေ့ကောင်းရက်သာရွေး၍ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်က စောင်းတန်းလှေကား၊ ရာဇမတ်၊ ငှက်ပျော၊ ထီးတံခွန်၊ ကုက္ကား၊ မုလေးပွားတို့နှင့် တန်ဆာဆင်ရမည်။ ပိန္နဲတိုင်

မဝင်ခင် ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို ပင်ဖိတ်၍ရတနာသုတ်၊ မေတ္တာသုတ်တို့ကို ရွတ်စေ၍ ဘိသိက်မြှောက်ပြီးမှ စေတီတော်ကို ရည်မှတ်၍ ရေစက်ချလှူဒါန်းရမည်။ အမျှစေ၍ ပိန္နဲတိုင်ထိပ်ဖျားက အစပြု၍ တင်ရမည်။ သပိတ်မောက်၊ ရင်ဖွဲ့တွင်စိုက်ပါလေ။

ပိန္နဲတိုင်ခန့်ကော်ဆုံးစွဲမည့်ဆဲဆဲ ရွတ်ရန်ဂါထာ

“ဗောဓိမဏ္ဍလဟာမ၊ ဝိရာဂေါ သမ္မုတောသုခေါ၊
ဗောဓိမဏ္ဍလ လတာန္တိ၊ ဗောဓိမဏ္ဍလ မင်္ဂလံ။”
ဤဂါထာဖြင့် သုံးကြိမ်ရွတ်ပြီးမှ အောင်ခြင်းရစ်ပါးဂါထာကိုရွတ်၍ သာဓုကောင်းချီးကြေကြ၍ ချလေ။

ပန်းရန်သမားတို့ လွှဲကန်ရာရန်အချက်များ

ပိန္နဲတိုင်ကို သပိတ်မောက်ရင်ဖွဲ့တွင် စိုက်ထူပါ။ ရင်ဖွဲ့ကြားအောင် အပြင့်အထက်သို့ ငြမ်းဖျားရောက်မချည်အပ်။ ချည်မိသော် ပျက်စီးတတ်၏။ သပိတ်မောက်တွင် အရင်းမျှသာထူပါ။ ပိန္နဲတိုင်ကို အသံမြည်အောင်မချရာ၊ စိုက်သောအခါတွင်လည်း ထိသုံးပါးလွဲစေ။

ထိသုံးပါး ။ ။ ဌာပနာစောမိနှင့် ပိန္နဲတိုင်မဲဘုရား ဤသုံးပါးမထိကောင်း။ ထိမိသော် ဘုရား၊ ဒါယကာ၊ ဘုရား၊ ဒါယကာမတို့ ဆေကြေပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။ ပန်းရန်သမားတို့သည် ပိန္နဲတိုင်စိုက်ထူသောအခါ ဒီသုကြံနတ်သား၊ အတွက် ပွဲတစ်ပွဲ၊ ကဝိလမိုင်းဆရာအတွက် ပွဲတစ်ပွဲ၊ ဖျင်တစ်ဖုံ၊ ငွေနှစ်ကျပ်၊ ငှက်ပျော၊ လက်ဖက်၊ ကြံချောင်း၊ ပန်းပေါက်ပေါက် လှပစွာတည်ရမည်။

ပန်းရန်သမားတို့သည် ပိန္နဲတိုင်မချမီ ရတနာသုံးပါးကို ရှိခိုးပူဇော်၊ ဆရာသမား၊ ပိခင်ဖခင်၊ သမ္မာဓေဝနတ်တို့ကို ရှိခိုးပူဇော်၍ ပရိတ်ဂုဏ်တော်၊ မေတ္တာတော်များကို ရွတ်ဆိုရမည်။ ငှက်ပျောဖူးအဆုံးသတ်သော အပေါ်ဆုံးအုတ်ကို ပန်းရန်သမားအကြီးက မသုံးသပ်အပ်။ ကိုယ်နှင့်တူသောတည်ကို သတ်စေရာ၏။ အဆုံးသတ်ပြီးသော် ရွှေပြောင်းလှုပ်ရှား၍လည်းမပြုအပ်။ နမ်းတစ်လုံး၊ ဆံခြည်တစ်မျှင်မရွှေစေရ။ တစ်ဆယ်ရက်၊ ကိုးရက်ကုမှ အင်္ဂါတေထုံး အချောအစေ့ပြုပေရာ၏။

ထီးတော်တင်နည်း

ပိန္နဲတိုင်စိုက်ပြီးလျှင် နေ့ကောင်းရက်သာရွေး၍ ထီးတော်တင်လျှင်ပွဲ ကျင်းပရမည်။ ပွဲတော်ကျင်းပနေစဉ်အတွင်း မာရ်နတ်၏ အနှောင့်အယှက်မှ ကင်းဝေးအောင်လည်းကောင်း၊ လေဒဏ်၊ မိုးဒဏ်ကင်းဝေးစေရန်လည်းကောင်း၊ ရှင်ဥပဂုတ်ပွဲတင်ရမည်။ မာရ်နတ်မင်းကိုလည်း မေတ္တာပို့တောင်းပန်ရမည်။

ပန်းရထားပြုလုပ်ရမည့်အရပ်

ထီးတော်တင်လျှင်ပွဲ ပန်းရထားပြုလုပ်မည်ဆိုပါက အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်တွင် စောင်းတန်းမြို့လုပ်ရမည်။ ၂၃ ဝေဟ၊ ၄ က်ပျော၊ ထီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ မုလေးပွားတို့နှင့် တန်ဆာဆင်ရမည်။ ထီးတော်မတင်မီ ရဟန်းသံဃာတော်တို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ ပရိတ်မေတ္တာဘိသိက်မင်္ဂလာမြောက်ပြီး ကောင်းချီးကြော်ညာ၍ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါအပေါင်းအား အမျှဝေ၍တင်ပါလော။

ယခုခေတ်တွင် ထီးတင်သောအခါ အမျိုးသမီးပရိတ်အဖွဲ့မှ အောင်ခြင်းရုပ်ပါးဂါထာ ရွတ်ဖတ်ကြ၏။ ဆိုင်းအဖွဲ့မှ ရေခင်းသံတီးလုံးကို တီးပေးကြကုန်၏။ ထီးတော်တစ်ဆင့် အောင်မြင်စွာတင်ပြီးတိုင်း အောင်စည်အောင်မောင်း တီးခတ်ရာ၏။ ထီးတော်ကိုးဆင့်စလုံးတင်ပြီးလျှင် ပန်းပေါက်ပေါက်၊ ငွေငွေများဖြင့် ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး ပတ်ကြဲပေးကြကုန်၏။

သတိပြုရန် အစွဲကျဲများ

ထီးတင်သောအခါ ထီးမတင်မီ ရှေ့အဖို့ အောက်ကသာလျှင် စီစဉ်ခင်းကျင်း၍ထားစေ။ အထက်သို့ရောက်လေမှ ကျဉ်းကျပ်သည်ဟူ၍ မပုတ်ခတ်ကောင်း။ နတ်ချည်၊ စွပ်ချည် မပြုကောင်း။ သိပ်မကျယ်ကောင်း။ ထီးအစဉ်လည်း မငှားကောင်း။ အစီအစဉ်အတိုင်းသာလျှင် မှန်ကန်စွာယူရမည်။ မား၍မယူသင့်။ ထီးပုံချသောအခါလည်း အသံမမြည်အောင် ထီးပုံကိုခဲ။ ရှေ့နောက်ပြန်၍ မတင်ကောင်း။ အောက်သို့လည်းမကျအောင် အောက်ကသေချာစွာ တိုင်းပြီးမှတင်လော။

ပန်းရန်သမားတို့ လှိုက်နာရမည့်အစွဲကျဲများ

ထီးမတင်မီ ဘုရား၏ယကာက ပန်းရန်သမားကို အရင် ခွင့်ပန်ရာ၏။ ခွင့်ပန်သောအခါ ဗိသုကာတို့သည် ရိတ်တော်၊ ဂုဏ်တော်နှင့် ဆင်ပါလသုတ်တို့ကို တတ်အားသမျှ ရွတ်၍ အသာချရာ၏။ ခွင့်ပန်သောအခါ ပန်းရန်သမားကလည်း သာဓုအနုမောဒနာပြု၍ ခွင့်လွှတ်ရာ၏။ ခက်ခက်ခဲခဲ ပြောဆိုမိသည်ရှိသော် ဘုရား၏ယကာ စေတနာကုက္ကုစွ ဖြစ်သော် ပန်းရန်သမားတို့ သံသရာအပြစ်မကင်းချေ။ ဘုရား၏ယကာ စေတနာမပျက်အပ်ရာ။ ကပါလမိုင်းအဆိုတည်း။

ပွဲတင်နည်းများ

ဘုရားပွဲပြုလုပ်သောအခါ အရှေ့အရပ်တည်တည်၌ ရှင်ဥပဂုတ်၊ မာရ်နတ်၊ ဝိသုကြည်နတ်၊ ကပါလမိုင်းတို့ကို ရည်၍ တန်ဆောင်းလုပ်ပြီးမှ ပန်းပေါက်ပေါက်၊ ဆီမီး၊ ကြက်လျှာ၊ ငှက်ပျော၊ သစ်သီးတို့ဖြင့် ပူဇော်၍ကုသိုလ်အကျိုးဖလကို အပူဝေရာ၏။

ဗိသုကာပွဲတင်နည်း

၁။ ငွေအုတ်မချမီ ဗိသုကာနတ်ရကာတို့ကို ရည်မှန်း၍တင်နည်း။

၂။ ပန်းလည်တိုင် ဗိသုကာပွဲ။

ငွေအုတ်မချမီ ဗိသုကာနတ်ရကာပွဲ ။ ပွဲ ငါးပွဲ တင်ရမည်။ အလယ်ပွဲမှာ ဖျင်တစ်စုံ၊ ငွေစင် ၅ ကျပ်၊ ငှက်ရေတကောင်း၊ လက်ဖက်ခြောက်၊ မြေစာ၊ သပြေပန်းစိုက်၍ ဆန်ဖြူတစ်ခွက် ခေါင်းလန်းနှင့်တည့်၍ အလယ်ပွဲခင်းရမည်။ ကပါလမိုင်းဆရာကို ရည်မှန်း၍တင်ရမည်။ အပြင်လေးပွဲမှာ ဖျင်တဘက်၊ ငွေတစ်ကျပ်၊ ငှက်ပျောဖူးမှစ၍ အလယ်ပွဲကဲ့သို့ ခေါင်းလန်းနှင့်တည့်။ ဖျာငါးချပ်ခင်းရမည်။ ဤသို့စီရင်ပြီးမှ ရတနာသုံးပါး ရှိခိုးပူဇော်။ ဆရာ၊ နတ်ရကာ နှစ်ပါးမှစ၍ ပိခင်း၊ ဖခင်း၊ လောကဘွင် သွန်သင်ပေးသော ဆရာ အပေါင်းတို့ကို ရှိခိုး၍ ကောင်းသောဆုကိုပန်၍ ငွေအုတ်မြစ်ချရာ၏။

ပန်းလည်တိုင် (သို့) ပိန္နဲတိုင်စီသုကာပွဲ ။ ။
ဝိသု ကြံ့နက်ကိုရည်မှတ်၍ အထက်ပွဲ၊ ဖျင်တစ်စုံ၊ ငွေနှစ်
ကျပ်၊ ငှက်ပျော၊ လက်ဖက်၊ ကြံ့ချောင်း လှပစွာတင်ရမည်။
ကဝါလမိုင်းဆရာကိုရည်မှတ်၍ အောင်ပွဲ၊ ဖျင်တဘက်၊ ငွေ
တစ်ကျပ်၊ လက်ဖက်၊ ငှက်ပျော၊ ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့်
လှပစွာ တင်ရမည်။

ရှင်ဥပဂုတ်အစီအရင် ။ ။ ရှင်ဥပဂုတ်ဂါထာကို
ဆီ ငါးကျပ်သား၊ ချည် ၁၀၀ မျှင် မီးစာလုပ်၍ ခွက်တွင်ထည့်
ပြီး ခုနစ်ရက်ရှိခိုးရွတ်ဆိုပြီး ရေချမ်းအိုးတစ်လုံးကို လေး
မျက်နှာ၊ လေးပေါက်ဖောက်၍ ဆီမီးခွက်ကိုအုပ်ပြီး ဆီမီးညှို့
ရမည်။ တစ်နည်း ဝါးကျောင်းဆောင်ဘက်မိုး၍ ပွဲတင်ပြီး
မီးမပြတ်ထွန်းပူဇော်ထားရမည်။ ခပ်သိမ်းသောရန်အပေါင်း
ကင်း၏။ လေးကြီး၊ မိုးကြီးလွယ်၏။

သာသနာပွဲအစီအရင် ။ ။ နံနက်အရုဏ်
တက်ချိန်တွင် သာသနာပွဲ (ခေါ်) အနန္တောအနန္တဝါးပါး
ကန်တော့ပွဲကို ဘုရားကျောင်းဆောင်ရှေ့တွင် တင်ရမည်။
ကန်တော့ပွဲတွင် ငှက်ပျော ငါးစီး၊ အုန်းသီး တစ်လုံး၊ ကွမ်း
ငါးယာ၊ လက်ဖက် တစ်ပွဲတို့ ပါဝင်ရမည်။ အနန္တောအနန္တ
ငါးပါးတို့အား ကန်တော့၍ ရည်စူးပြီး လှူဒါန်းပွဲအပ်ရမည်။
သာသနာစောင့်နတ်များအား အမျှစေ၊ မေတ္တာပို့၊ အနန္တော
အနန္တငါးပါး၏ပေတ္တာတတ်ကို ခံယူရမည်။

ဗုဒ္ဓါဠာဇီဝသကာ အစနုကာဇာတင်မင်္ဂလာ

တည်ထားအပ်သော စေတီဘုရားများကို အနေကဇာ
တီ အစရှိသော ပုဒ္ဂိုလ်စုတို့ဖြင့် ရွတ်ဆိုပူဇော်သည်ကို အနေ
ကဇာတင်သည်ဟု ခေါ်သည်။

စေတီတော်အား ညဦးပိုင်းမှစ၍ ပန်းနံ့သာ၊ အမွှေး
အထုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆီမီး၊ လျှပ်စစ်မီးစသည်တို့ဖြင့်
လည်းကောင်း လှပကြည်ညိုဖွယ်ရာဖြစ်အောင် စီစဉ်လှူဒါန်း
ထားရမည်။ ပုဒ္ဂိုလ်စုတော်များကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်
ရမည်။ အရုဏ်တက်လာသောအခါ ဆွမ်းခဲဖွယ်၊ ပန်း၊ သစ်
သီး၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ မုလေးပွား စသည်တို့
ဖြင့် ပူဇော်ရမည်။

ပင့်သံယာတော်အလိုက် သပြေ၊ ဒေါန၊ မြေဇာမြက်၊

ဆီးခက်၊ အုန်းလက်၊ ညောင်ရွက်တို့ဖြင့် စုစည်းထားသော
ပန်းစည်း ရှစ်စည်း (သို့) ကိုးစည်း၊ ဖယောင်းတိုင်၊ တံခွန်
ကုက္ကာ၊ ကြက်လျှာတိုင်စသည်တို့ကို လှူဒါန်းရမည်။ သံယာ
တော်များသည် အထက်ပါပစ္စည်းများကို လက်အုပ်တွင်ထား
၍ အနေကဇာတီ ဥဒါန်း နှစ်ဂါထာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အနုလုံ၊
ပဋိလုံ၊ ယဒါဟဇေဥဒါန်း သုံးဂါထာ၊ ဝေပန္နောမောဓိယာမူလေ
နှင့် အပရာဒိတပလ္လင်ဂေ၊ ဘိသိက်သွန်း နှစ်ဂါထာ၊
သုနက္ခတံ စသော ဆုတောင်းပတ္တနာပြုသော အသီသ သုံး
ဂါထာ စသည့်ပါဠိများနှင့် ပောတပစ္စယော ပတ္တန်းဂါထာများ၊
ပရိတ်တော်များ၊ အဋ္ဌဗေဒမင်္ဂလာဂါထာများ၊ ဘုရားဂုဏ်
တော်များ ရွတ်ဖတ်ကြကုန်၏။

သံယာတော်တို့ရွတ်ဆိုပြီး အဆုံးတွင် နဂါ၊ ဂဠုန်၊
နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အသွင်ပြုပြင်ထားကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှ
အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆိုရမည်။

“ဇယောတိပုဒ္ဓဿ သီရိပတော အလံပာဝဿစ
ပါဝိပတောပရာဝယော၊ ဥဇစ္စသယျ ငမာဝိပဇ္ဈေ
ပမောဒိတာ ဝဟံတဒါ (နာဂဂမဿာ) မဟေသိနော”

မှတ်ချက် ။ ။ ကွင်းဖြင့်ပြထားသောနေရာတွင်
(သုပတ္တဂဏဝ)ဟုထည့်။ နတ်က (ဧဝဂဏာ) ဟုထည့်။
ဗြဟ္မာတို့က ဆိုင်ရာဂါထာများရွတ်ဆိုပြီး အဆုံးတွင် (အောင်
တော်မူ)ဟု တစ်သံတည်း ငလျင်တော်လံပဲ့တင်ဟီးသကဲ့သို့
ရွတ်ဆိုပြီးသည်နှင့် စည်တော်ယွန်း၍လည်းကောင်း၊ ဝဲ၊ရှူးဝီး၊
ပန်းပစ်ဖောက်၍လည်းကောင်း၊ ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ကြဲပက်၍
လည်းကောင်း၊ ခင်းကျင်းစီမံအောင်ပွဲပြီး ခံထိုက်ပေသတည်း။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

- ၁။ မြန်မာနိုင်ငံသုတေသနအသင်းမှ ၁၉၆၁ ခုနှစ်ထုတ်
ဦးထွန်းမြင့်တည်းဖြတ်သော သတ္တရပကဝိလာသနီကျမ်း။
- ၂။ မြန်မာနိုင်ငံသုတေသနအသင်းမှ ၁၉၆၆ ခုနှစ်ထုတ်
ဒေါ်ခင်ခင်စုတည်းဖြတ်သော ဗိသုကာကျမ်း။
- ၃။ ရွှေဂူအသျှင်ဉာဏလင်္ကာရ စီရင်သော အနေကဇာ
တတ္ထပကာသနီကျမ်း။
- ၄။ ဦးနန္ဒ (ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူး) စီစဉ်သည့် ဘုရားရှိခိုးနှင့် ဝတ်ရတနာ
စဉ်ကျမ်း။

နယူးယောက် / မှ /

ဝါရှင်တန်ဒီစီသို့ (၂)

မောင်ကောင်းမြင့်

နယူးယောက်မှ ဝါရှင်တန်ဒီစီသို့ ဆောင်းပါးအစမှာ ဝါရှင်တန်ရဲ့ ကြည့်စရာ၊ ကြည့်ခုံရာတွေရဲ့ အမည်ကို အစပျိုးဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။ စာကိုရေးနေရင်း ဝါရှင်တန်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သတင်းကို (ဇူ၊ ဖေ၊ ၂၀၁၄) VOA သတင်းတစ်ပုဒ်မှာ ကြားလိုက်ရတော့ "ရုပ်ရှင်ကောင်းတုန်း ကြော်ငြာဝင်"ပါရစေဦး။ သတင်းက သည်လိုပါ။

“သမ္မတလစ်ဒင်၊ ဘီ၊ ဂျွန်ဆင် (L.B.Johnson) လက်ထက်မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ ဆင်းရဲမွဲတေမှုကို တိုက်ဖျက်သွားမည်ဟု ကြေညာပြီး နှစ်ပေါင်း ၅၀ အကြာမှာ အမေရိကန်လူဦးရေ၏ ၁၅ ရာနှုန်းဖြစ်သည့် ၄၆ သန်းသော လူများသည် သာမန်ထက်နိမ့်ကျသော အခြေအနေ၌ နေကြသံပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အကူအညီလိုအပ်နေသူတို့အား ပေးရန် လုပ်ဆောင်နေသော အစိုးရ၏ အစီအစဉ်များ ထိရောက်မှု တို့နှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန်လွှတ်တော်၌ ဒီမိုကရက်တို့နှင့် ရီပတ်ဗလီကန်တို့ သဘောထားကွဲပြားကြောင်း၊ ဝါရှင်တန်ရဲ့ Bread of for the City အမည်ရှိ အစားအစာ၊ ဆေးဝါးနှင့် လူမှုကူညီရေးအဖွဲ့ဝင်တို့ အမြင်၌ ဝါရှင်တန်၌နေကြသော ပိသားစုသုံးစုတွင် တစ်စုမှာ သာမန်ထက်နိမ့်ကျသော အခြေအနေ၌ နေထိုင်ကြရကြောင်း၊ ဝါရှင်တန်သည် တစ်တိုင်းပြည်လုံး၌ အချမ်းသာဆုံးသောသူများ နေထိုင်ကြသော နေရာဖြစ်သော်လည်း လူဦးရေခြောက်သိန်းခန့်ရှိသည့်အနက် နှစ်သိန်းခန့်သည် ဆင်းရဲမွဲတေမှု အခြေအနေ၌ နေထိုင်ကြရကြောင်း၊ အမေရိကန်အစိုးရ၏ ဆင်းရဲမွဲတေမှု တိုက်ဖျက်ရေးလုပ်ငန်း မအောင်မြင်ဟု ရီပတ်ဗလီကန်တို့က ပြောဆိုကြောင်း၊ ဆင်းရဲမွဲတေမှု တိုက်ဖျက်ရေးအစီအစဉ် ၉၂ ခုအတွက် နှစ်စဉ် အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းထောင်ပေါင်း ၈၀၀ ခန့် သုံးစွဲနေ

သော်လည်း တရားဝင်ထုတ်ပြန်ထားသော ဆင်းရဲမွဲတေမှုနှုန်းသည် ယခုပျိုးဆက်၌ အမြင့်ဆုံးဖြစ်နေကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သော နှစ်များက ဆင်းရဲမွဲတေသူများအတွက် အသုံးပြုရန်ထားသော ဒေါ်လာငွေများ၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် ဆင်းရဲသူတွေအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေသူများဆီ (ဆိုလိုသည်မှာ ဆင်းရဲသားလက်ထဲမရောက်ဘဲ အစီအစဉ်၌ ပါဝင်လုပ်ဆောင်နေသူများထံသို့သာ) ရောက်သည်ကို တွေ့ရကြောင်း”

ဪ... အမေရိကန်ကိုသို့ ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်းနိုင်ငံကြီး၊ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံကြီးနှင့် စီမံခန့်ခွဲမှုကောင်းသော ဥပဒေစည်းကမ်းပြည့်စုံသော နိုင်ငံကြီး၌ပင် ယိုပေါက်၊ ဟာပေါက် တွေနှင့် စာတွေ့ သိဝရီနှင့် လက်တွေ့ ကွာခြားတတ်ကြောင်းကို တွေ့ရသည်ဟုလို၊ ဤတွင် ဝါရှင်တန်ဒီစီသတင်းဖတ်၍ တစ်ထောက်ဖြတ်ကြစို့။

ဗာဂျီးနီးယားက ဝါရှင်တန်ကို အဝင်မှာ Potamac မြစ်ကို ဖြတ်ကျော်ထားတဲ့ တံတားဟာ အတော်လှတယ်။ ကြီးတံတား၊ ကော့ယယ်လ်တံတား၊ ပဟုတ်ဘဲ ပေါင်းကူးတံတား Arch bridge ပျိုးဖြစ်တာပဲ၊ တစ်ဖက်တစ်ချက် မြင်ကွင်းပိုကောင်း၊ ပိုရှင်းသလို ပန်းချီဆန်တယ်လို့ တင်တာပဲ။ ဝါရှင်တန်အဝင် တံတားထိပ်က အဆောက်အအုံတွေကို မြင်နေရတယ်။ White House အိမ်ဖြူတော်ကို အရင်ဆုံးသွားကြတယ်။ ပထမအကြိမ်တုန်းက ရောက်ခဲ့ဖူးပြီး အတူပါလာတဲ့ လူငယ်မောင်နဲ့ (ကိုသားကြီးနှင့် ပီ.ပီ.)က ပရောက်ဖူးသေးတော့ ထပ်ကြည့်ရတာပေါ့။ ကားရပ်တဲ့နေရာက St. John's Episcopal Church အနီးမှာ ဖြစ်နေတယ်။ ကျောင်းတော်က သမ္မတအိမ်တော် အရှေ့ဘက်မှာရှိပြီး H Street လမ်းပေါ်မှာရှိတယ်။ ကျောင်းတော်ကို Church of the Presidents

လိုလည်းခေါ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လေးဦးမြောက် သမ္မတ James Madison (၁၈၀၉-၁၈၁၇) လက်ထက်က စပြီး ကျောင်းတော်မှာ ဝတ်ပြုခဲ့တာ သမ္မတအစဉ်အဆက်ပဲ။ သမ္မတတွေထိုင်တဲ့ Pew ခုံဟာ အမှတ်တရဖြစ် နေစေတယ်။ ၁၈၁၆ ခုနှစ်ကတည်းက ဖွင့်လှစ်ခဲ့တဲ့ကျောင်းတော်မို့ သမိုင်း ဝင် National Register of Historic အဖြစ် သတ်မှတ် ထားတယ်။

သမ္မတအိမ်တော်ရှေ့ရောက်ပါပြီ။

အထူးခြားဆုံးသော "သမိုင်းဝင်" အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ကိုတွေ့ရမယ်။ အိမ်တော်လည်း Pennsylvania အိမ်တော် ရှေ့တည့်တည့်မှာ ပလတ်စတစ်တံအဖြူကလေး Peace Camp လို့ခေါ်ကြတဲ့ တံတစ်လုံးကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။ တံထဲမှာ အသက် ၇၀ ကျော်အဘွားအိုတစ်ဦး ထိုင်နေတယ်။ အဘွား ဟာ စာတန်းတစ်ခုကို ကိုင်ထားတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၈၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁ ရက်ကတည်းကစပြီး နှုတ်ကမ်းလေး လက်နက်သန့်ကျင်ရေး Protest OF Nuclear Arms ဆန္ဒပြခဲ့တာ ယနေ့အထိပါပဲ။ ငယ်စဉ်တုန်းကတော့ လမ်းပေါ် မှာ စာတန်းကိုင်ရပ်ပြီး ဆန္ဒပြခဲ့တယ်။ အခု အသက်ကြီးလာ တော့ တံထဲမှာ စာတန်းကိုင်ပြီး ထိုင်နံ့မှာ ထိုင်လျက်သာပြ တယ်။ တံဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာလည်း Save The Children, Save The World ဆိုတဲ့စာတန်းကိုင်ထားတဲ့ အဘွားအိုရဲရဲတတ်ပုံသတင်းတွေ ကပ်ထားတဲ့ ပိုစတာနှစ်ခု ရှိတယ်။

အဘွားအိုဟာ ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ဒီမိုကရေစီရဲ့ ပြယုဂ် သင်္ကေတပါပဲ။ အဘွားအို Conchita သို့မဟုတ် Connie လို့လူသိယူားတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၃၃ နှစ်ကတည်းက ဆန္ဒပြခဲ့ တာမို့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ သက်တမ်းအရှည်ဆုံး ဆန္ဒပြသူပါ။ စပိန်နိုင်ငံမှာ မွေးဖွားခဲ့ပြီး အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်မှာ အမေ ရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးယောက်မြို့ကို ရောက်ခဲ့တယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆန္ဒပြသူ William Thomas နှင့်တွေ့ပြီး ၁၉၈၁ ခုနှစ် ကတည်းက ဆန္ဒပြခဲ့တာပါ။ (သောမတ်ဟာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါတယ်။)

အဘွားကို မိမိစကားသွားပြောတော့ နားကောင်းစွာ မကြားဘူးလို့သင်ရပါတယ်။ အသံထွက်တော့လည်း အတော် တိုးနေပါပြီ။ (အလားတူပဲ လန်ဒန်၊ ဂျာမနီစကော့ယားရှေ့ မှာ တံထိုးဆန္ဒပြခဲ့တဲ့ Brain Haw ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဟာ

၂၀၀၁ ကနေ သူကွယ်လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်အထိ ဆန္ဒ ပြခဲ့တယ်လို့ မှတ်တမ်းဝင်ပါတယ်။)

သမ္မတအိမ်တော်ကို မိုးဖွဲကလေးတွေ ရွာနေတဲ့ကြား က လာရောက်ကြည့်ရှုသူတွေလည်း အများအပြားပါပဲ။ မိမိ ဘို့လည်း သမ္မတအိမ်တော်ရှေ့မှာ အမှတ်တရဓာတ်ပုံတွေ ရိုက်ကြတယ်။

အိမ်တော်ကထွက်ပြီးတော့ အနီးမှာရှိတဲ့ Treasury Dept အဆောက်အအုံတက်ကို သွားကြတယ်။ သည် အဆောက်အအုံဟာလည်း ဆိုခဲ့တဲ့အတိုင်း ရောမဟန်တိုင် ကြီးတွေ၊ လှေကားတွေနှင့် One Block တစ်လမ်းစာမျှ ကြီးကျယ်တဲ့ အဆောက်အအုံပါပဲ။ ပထမဆုံး ဘရူဟာရေး ဝန်ကြီး Alexander Hamilton ရဲ့ ရုပ်တုဟာ ခုံခုံညားညား ရှိလှပါတယ်။ ဟန်ပါတယ်။ ငါ့ရှင်တန်က ရုပ်တုများစွာကို ကြည့်ပြီးတော့ မြန်မာနိုင်ငံက လွတ်လပ်ရေးမခင်ကြီး ဗိုလ် ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ ရုပ်တုကိုလည်း သည်လိုပဲ ခုံညားစေချင် တယ်။ အမှန်ပါ။ စကားအလျဉ်းသင့်လို့ ဆိုရရင် ရုပ်တုတွေ ထားတဲ့နေရာ (ပန်းခြံ သို့မဟုတ် Landscape ကအရေကြီး သလို ရုပ်တုထားရာခုံ Pedestal ဟာလည်း ကြားဝင်ဖို့နှင့် အရံအဆင်အပြင်များဟာလည်း လိုအပ်လှပါတယ်။ ကြေးရုပ် တုများဟာ ဖြစ်နိုင်ရင် လူ့အရွယ်အစားထက် တစ်ဆင့်လောက် ရှိဖို့လိုပါတယ်။ အလားတူပဲ နံဟာလည်း ဆတူနီးပါ။ သို့ မဟုတ် နှစ်ဆလောက်မှာ ထားကြတာများပါတယ်။ ဥပမာ လေဘာတီ Statue of Liberty ရုပ်တုဟာ ၁၅၁ ပေမြင့် သလို အောက်ခုံဟာလည်း ၆၀ ၁၅၀ လောက်ရှိပါတယ်။ ဆိုလိုတာက ရုပ်နှင့် ခုံဟာ လိုက်လျောညီထွေသော အဆင် အပြင် အနေအထား ရှိဖို့လိုတယ်လို့ ဆိုပါရစေ။ မါပေမဲ့ ကျောက်တိုင်အမြင့်ကြီးတွေပေါ်က ရုပ်တု (ဥပမာ - နယူး ယောက်က ကိုလံဘတ်ရုပ်တု) ပျိုးက သီးခြားအဆင်အပြင် ပါ။ (မြန်မာနိုင်ငံက ဦးစိတရကျောက်တိုင်လိုမျိုးဟာ ပိုပြီး ကြီးဖို့ လိုပါတယ်။) စက်ဝိုင်းပန်းခြံ အနေအထားကောင်းဖို့ လည်း လိုပါတယ်။ ထားပါတော့။

သည်ကမှတစ်ဆင့် လမ်းတစ်ဖက်မှာရှိတဲ့ ငါ့ရှင်တန် ဒီစီနှင့် သမ္မတအိမ်တော်နှင့်ဆိုင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ်လက် ဆောင်ပစ္စည်းဆိုင် Souvenir Shop ကို ဝင်ကြည့်ပါတယ်။ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ၊ လက်ဆောင်ပေးဖို့၊ အလှအပ ထားဖို့ ပစ္စည်းများစွာမှာ သမ္မတအိမ်တော်၊ သမ္မတရုပ်ပုံများ

ဝါရှင်တန်ဝန်းကျင်က နေရာများစွာကို ရိုက်နှိပ်ထားပါတယ်။
ခဲတံ၊ ဘောလ်ပင်၊ ထီး၊ အင်္ကျီမှအစ ကြွေထည်၊ ဖန်ထည်
များဖြစ်ပါတယ်။ ထူးခြားတာကတော့ သမ္မတရုံးခန်းက ပုံစံ
တူစားပွဲနှင့် စကားပြော စင်မြင့်ကလေးကို ပုံစံတူပြုလုပ်ထား
ပါတယ်။ ဒီပုံစံတူအခန်းက စားပွဲသို့မဟုတ် စင်မြင့်မှာ
အမှတ်တရဓာတ်ပုံ ရိုက်နိုင်ပါတယ်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်အတွက်
အနည်းဆုံး ၁၅ ဒေါ်လာဖိုး နှစ်ခုဝယ်ရင် ဓာတ်ပုံငါးပုံ ရိုက်
ခွင့်ပြုပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခါတစ်ရံ (ဆိုပါစို့ တစ်
သက်မှတစ်ကြိမ် ရောက်ခွင့်ရတာမျိုးဖြစ်တဲ့ ခရီးသွား
Tourist အဖို့က) အမှတ်တရလည်းဖြစ် ပစ္စည်းလည်းရတာပို
ဝယ်ကြ၊ ဓာတ်ပုံရိုက်ကြပါတယ်။ ဧတော်ပါပေမဲ့ စိတ်ကူးလို့
ထင်မိပါတယ်။

အမေရိကန်နိုင်ငံသုံးနှင့် ကမ္ဘာသုံး ဒေါ်လာငွေစက္ကူကို
ဘယ်လိုပုံနှိပ်ထုတ်ဝေတယ်ဆိုတာကို ပြည်သူ့အများ (ကမ္ဘာ
ခရီးသွားများပါ) သိအောင် ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းကြီးကို ပြသထားတဲ့
Bureau of Engraving and Printing ဌာနကြီးဟာ
အမှတ် ၃၀၀၊ ၁၄ လမ်း၊ (SW) မှာရှိတယ်။ ဒီဌာနကိုကြည့်
ဖို့ ဦးကျော်စောညွန့်က ညှဉ်းလက်မှတ်ကြိုယူထားတယ်။ ညှဉ်
သည်တွေကို ၁၅ မိနစ်လျှင်တစ်သုတ်ကျစီ ခေါ်ယူပြီး ရှင်း
လင်းပြသတယ်။ ညှဉ်သည်များက အလှည့်ကျစောင့်နေရပဲ။
(လက်မှတ်မှာ အချို့အတိအကျဖော်ပြထားတာမို့ မိနစ်အနည်း
ငယ်ကြို ၅၀က်ရင် လုံလောက်ပါတယ်။ တန်းအရည်ကြီး ဖြစ်
နေမှာဖိုးလို့ပါ။ ဘိုးဘိုးကြီးတို့က ၃ နာရီ ၄၅ မိနစ်ပါ။)
ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်ကို အဝင်ကနေ ရေပိုင်းရှင်းလင်း ဟောပြော
ပေးတင်အထိ (video ဖြင့်ပါ) ရိုက်ခွင့်ပြုပါတယ်။ ရေခန်းမှ
အမှတ်ပုံများ၊ မှတ်တမ်းများ၊ သမိုင်းစင်ပစ္စည်းများ ပြထားတာမို့
အများမှတ်တမ်းယူနိုင်ပါတယ်။ အတွင်းခန်းမဆောင် ပုံနှိပ်
လုပ်ငန်းအသင့်ဆင့်ကို အပေါ်မှန်ကာထားတဲ့ စကြိုလမ်းက
လျှောက်ကြည့်နိုင်အောင် ကျကျနနစီစဉ်ပေးထားပါတယ်။
ခေတ်မီအောင်စက်ကြီးများဖြင့် အဆင့်ဆင့်ရိုက်နှိပ်ပုံကို အစ
အဆုံးစက္ကူဖြူမှ ငွေစက္ကူဖြစ်ပြီးအထိ ထုပ်ပိုးပြီးအထိ ပြသ
ပါတယ်။ ငွေအသင့် ငွေစက္ကူများကို ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန
က အတည်ပြုပေးဖို့ ကျန်ပါသေးတယ်။ ပုံနှိပ်ခန်းဟာ သန့်ပြန့်
နေပါတယ်။ အလုပ်သမားများ အလုပ်လုပ်နေပုံမှာ စက်ရုပ်
တွေလိုပါပဲ။ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေတယ်။ စကြိုလမ်းတစ်လျှောက်

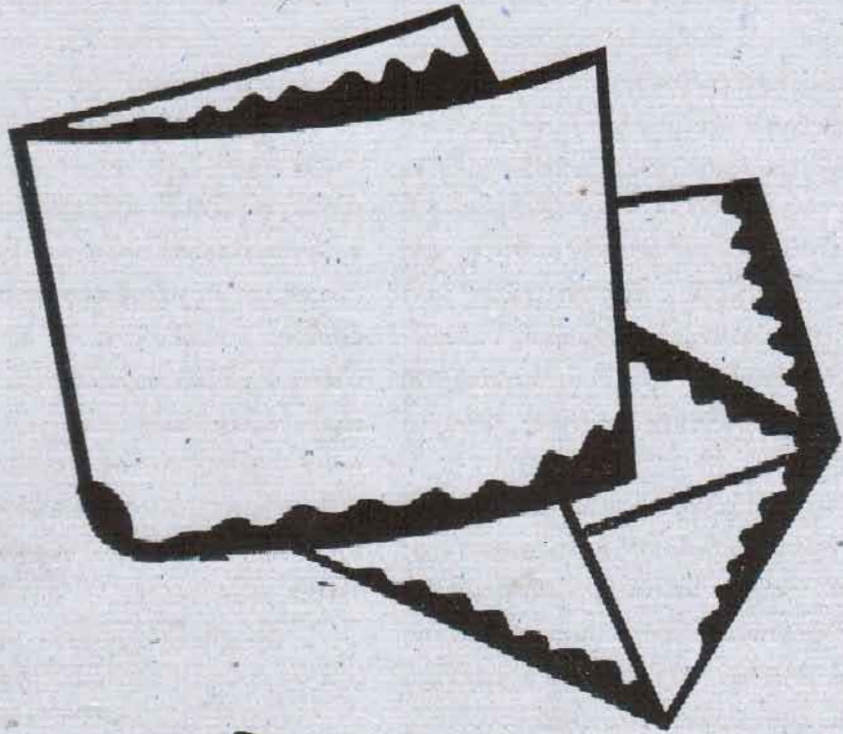
ဟောပြောသူတစ်ဦး လိုက်ပါပြီးပြောပြနေပါတယ်။ ပုံနှိပ်အခန်း
တိုင်းမှာ ငွေစက္ကူတန်ဖိုးအလိုက် အလျား လေးပေခန့်ရှိတဲ့
နမူနာငွေစက္ကူကြီးတွေကို ချိတ်ဆွဲပြသထားပါတယ်။

နောက်ဆုံးထုတ်အမေရိကန် ငွေစက္ကူဒေါ်လာ ၁၀၀
တန်ဟာ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၈ ရက်က စတင်
ထုတ်ဝေသုံးစွဲပါတယ်။ ရှေးဦးငွေကြေးကတော့ Coin အစား
စတင်သုံးစွဲတဲ့ခုနှစ်က ၁၈၆၁ ခုနှစ် ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်တွင်း
စစ်ကာလမှာပါ။ ငွေစက္ကူတွေဟာ တစ်ဒေါ်လာမှ နှစ်ဒေါ်လာ၊
ငါးဒေါ်လာ၊ ၁၀ ဒေါ်လာ၊ ၂၀၊ ၅၀ နှင့် ၁၀၀ အထိ လက်ရှိ
သုံးစွဲလျက်ရှိပါတယ်။ မှတ်တမ်းများဖြင့် ပြတိုက်မှာ ပြသထား
သည့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ဖူးသော ၅၀၀ တန်း၊ ၁၀၀၀ တန်း၊
၅၀၀၀ တန်း၊ ၁၀၀၀၀ တန်းနဲ့ တစ်သိန်းတန်အထိ ဧတော်ပုံ
ပုံကြီးများဖြင့် တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ (မိမိတွေ့နေသော ငွေစက္ကူများ
တွင် အတွေ့ရအနည်းဆုံးမှာ နှစ်ဒေါ်လာတန် ငွေစက္ကူဖြစ်
ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။)

ပုံနှိပ်ဌာနကိုကြည့်အပြီးမှာ ငွေစက္ကူနှင့် အကြွေပြ
ခန်း၊ မှတ်တမ်းဌာန၊ လက်ဆောင်ဌာနနှင့် အရောင်းခန်းတို့
ကို ဆက်လက်ကြည့်ရှုကြရပါတယ်။ အမှတ်တရအဖြစ် ငွေ
အကြွေပြားကြီးတစ်ပြား (1 cent)ကို ၃ ဒဿမ ၅ ဒေါ်လာ
နှင့်ဝယ်ပြီး လူကြံ့နှင့် ရန်ကုန်ကိုပို့လိုက်ပါတယ်။ ငွေစက္ကူများ
သမိုင်းကို ပြည်သူ့ကိုသိအောင် ပညာပေးပြသထားပါတယ်။

သည်နေရာမှာ အလျဉ်းသင့်လို့ ပြောစရာလေးရှိလာ
ပါတယ်။ နိုင်ငံတော်က ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နေတာကို ပြည်သူ
တွေကို အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ထုတ်ဖော်မပြု မပြု၊
မကြေညာနိုင်တဲ့ ကဏ္ဍများ (လျှို့ဝှက်၊ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်များ)
ရှိသလို ပြည်သူကသိထားပြီး တာဝန်သိနိုင်တဲ့၊ စောင့်ထိန်း
နိုင်တဲ့၊ ဂုဏ်ယူနိုင်တဲ့ (တစ်ခုသော အကန့်အသတ်ဖြင့်
တစ်စုံတစ်ရာသော အတိုင်းအတာအထိ) ဖော်ပြနိုင်တဲ့ ကဏ္ဍ
ရှိတယ်ဆိုတာ သိရပါတယ်။ ပြည်သူဟာ တိုင်းပြည်အတွက်
ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ခံယူလာအောင် လေ့ကျင့်ပေးဖို့လိုပါတယ်။
ကိုယ်ကျိုးထက် တိုင်းပြည်အကျိုး ဆောင်ရွက်ချင်စိတ်ရှိလာ
အောင် ပညာပေးပြောနေတာထက် လက်တွေ့လုပ်ပြဖို့ လို
တယ်ဆိုတာ တွေ့ရပါတယ်။

မောင်ကောင်းမြင့်

အမေ ရေးခဲ့သော စာတစ်စောင်

တက္ကသိုလ်သစ်

ကျွန်တော့်အသက် ကိုးနှစ်အရွယ်တွင် အမေကွယ်လွန်သည်။

ကျွန်တော် သီတတ်ခါစအရွယ်ဖြစ်၍ အမေဆုံးသည်ကို ကောင်းစွာသိသည်။ အမေက နာတာရှည်ရောဂါသည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်က အနောက်တိုင်းဆေးပညာ မထွန်းကားသေးသဖြင့် အမေ့ကို မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာနှင့် ကုသရ၏။ ဆရာနာမည်က ဦးလှဖြစ်၏။ နာမည်နှင့်လိုက်အောင်ပင် “ဆရာလှ” က ဥပဓိရုပ်ကောင်း၏။

ဆရာလှသည် အမေ့ရောဂါကို ကုသရန် အိမ်သို့

ရောက်လာတိုင်း လည်ကတုံးအင်္ကျီ၊ တိုက်ပုံနှင့် ဖောင့်ကျက်သရေခေါင်းပေါင်းကိုပင် ပေါင်းထားသေးသည်။ ဆရာလှ၏ ဆေးသေတ္တာမှာ သားရေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသဖြင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိလှ၏။

ဆရာလှ အိမ်သို့လာပြီဆိုလျှင် ကျွန်တော်သည် အမေ့အနီးသို့ရောက်လာကာ ဆရာလှ၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို ကြည့်နေတတ်သည်။ အမေ့အား တိုက်ကျွေးသော ဆေးများမှာ တန်ဖိုးကြီးသည်ဟုသိရ၏။ “ရွှေဆေး”ဟု ဆိုသည်။ ဆရာလှ၏ ဆေးသေတ္တာကို ဖွင့်လိုက်လျှင် အတွင်း၌ လက်မ

လုံးပတ်အရွယ် လေးလက်မအရှည်ရှိ ပြောင်ချောပုလင်း
လေးများကို အစီအစဉ်တန်းစီ၍ ထည့်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆရာလှသည် အမေအတွက် လိုအပ်သောဆေးများ
ကို ယင်းပုလင်းလေးများမှ စက္ကူအလွတ်အပေါ် လောင်းထည့်
ပြီး အသေအချာ ထုပ်ပေးသည်။ ပြီးလျှင် သောက်ရမည့်
အချိန်ကို မှာသည်။ အဖေကမှတ်သားပြီး ဆေးထုပ်များကို
ယူထားလိုက်သည်။ အမေ့ကို အဖေက ဆေးတိုက်သည့်အခါ
ကျွန်တော် အမေ့အနားမှာ ရှိတတ်ပြီး အမေ့သောက်မည့်
ဆေးကို လျှာဖျားဖြင့် တိုကြည့်၏။ “ချိုအေးမွှေး” သော
အရသာ ဖြစ်သဖြင့် အမေ့ဆေးသောက်ရသည်မှာ မပင်မပန်း
ရှိသည်။ အမေ့မည်သည့်ရောဂါ ဖြစ်နေသည်ကိုမူ ကျွန်တော်
မသိချေ။

ကျွန်တော်သည် အမေ ကျန်းမာစဉ်က အမေ့နှင့်
အတူအိပ်သည်။ အမေ့ရင်ခွင်အတွင်းသို့ ခေါင်းကိုတိုးစေ၍
ကျွန်တော် အိပ်ရသည်ကို ကြည့်နူးမိ၏။ အမေက ညနေ
ရေချိုးပြီးလျှင် တစ်ကိုယ်လုံး နံ့သာ၊ ကရမက် လိမ်းပြီး
အိပ်သဖြင့် အမေ့ထံမှ မွှေးရနံ့သည် ကျွန်တော်အတွက်
အဖိုးတန်ရေမွှေးထက်ပင် တန်ဖိုးရှိလှ၏။

အမေ့သည် ရေလုပ်ငန်း တည်ထောင်ထားသဖြင့်
ငါးဖမ်းလေ့များမှ နေ့စဉ်ခွဲပေးသော ငါးသလောက်၊ ငါးယောင်၊
ငါးတန်၊ ငါးမြင်း စသည်တို့ကို နေ့စဉ်လိုလို စားရ၏။ လတ်
လတ်ဆတ်ဆတ် စားရသဖြင့် အရသာရှိလှ၏။

ငါးဖမ်းလေ့များက ဝိုင်းပေးသော ငါးများမှာ ကျွန်တော်
တို့ပိသားစု စား၍မကုန်နိုင်သဖြင့် အမေ့သည် အိမ်နီးချင်း
များကို ဝေငှပေး၏။ အမေက အလှူအတန်းရက်ရောသည်။
ပကြာခဏ အလှူလုပ်သည်။ ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ ကလေး
လူကြီးများကို စတုရန်း သဘောမျိုး ထမင်းကျွေးလေ့ရှိ၏။
သို့ဖြစ်၍လည်း ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ လူအများ အမေ့ကို
လေးစားချစ်ခင်ကြသည်။

ထိုအပြင် အမေ့သည် ရပ်ကွက်အတွင်း ဩဇာလည်း
ရှိသည်။ အမေ့ပြောလျှင်၊ အမေ့ဆုံးမသွန်သင်လျှင် နား
ထောင်ကြ၏။ ငွေလိုသူများကို ငွေချေးပေးသည်။ အတိုး
အညွှန်ပယူ။ အရင်းကို မှန်မှန်ပြန်ဆပ်လျှင် အမေ့ကျေနပ်
၏။ ကျွန်တော် မှတ်မိသေး၏။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး။

ညောင်တုန်းမြို့မှ ညွှန်သည်တစ်ဦးစ၊ နှစ်ဦးစ ကျွန်တော်တို့
အိမ်သို့ ရောက်လာတတ်သည်။ သူတို့နှင့်အတူ ဒေသထွက်
သင်ဖြူးဖျားများ ပါလာတတ်သည်။ သင်ဖြူးဖျားများရောင်း
သည် ။ တွေ့ရ၏။ ၎င်းဖျားများသည် နွေရာသီတွင် အလွန်
အသုံးဝင်သည်။ ပူအိုက်သည့်ရာသီတွင် သင်ဖြူးဖျားခင်း၍
အိပ်ရသည်မှာ ဝိမ်ကျလှပါ၏။ သူတို့သည် အမေ့ထံမှ ငွေ
ချေးလေ့ရှိကြသည်ဟု သိရ၏။

အမေ့သည် ပထမအိမ်ထောင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက်
အဖေနှင့် ဗုဒ္ဓိယအိမ်ထောင်ပြုသည်။ ပထမအိမ်ထောင်တွင်
သားသမီးငါးဦး ထွန်းကားသည်။ ဗုဒ္ဓိယအိမ်ထောင်တွင်
သားနှစ်ဦး ထွန်းကားသည်။ ကျွန်တော်အထက် အကြီးမှာ
မီးတွင်းမှထွက်ပြီး မကြာမီဆုံးသွားသည်ဟု သိရ၏။ ထို့ကြောင့်
ကျွန်တော်မှာ တစ်ဦးတည်းသောသား၊ အငယ်ဆုံးသားဖြစ်၍
အမေ့သည် ကျွန်တော့်ကို အလွန်ချစ်သည်။ မျက်စိအောက်
က အပျောက်မခံနိုင်လောက်အောင်ပင် ချစ်ရှာသည်။

အမေ့ပထမအိမ်ထောင်မှ အစ်ကို၊ အစ်မများက
လည်း ကျွန်တော်ကို ချစ်ကြသည်။ ညီအငယ်ဆုံး မောင်
အငယ်ဆုံးဖြစ်၍ ကျွန်တော်ကို ဗူးဖူးမှတ်ထားသည်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ မော်လမြိုင်၊ သံလွင်မြစ်အနီး
တွင်ရှိသဖြင့် ရေတက်၊ ရေကျရှိ၏။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့
အိမ်နှင့် လူသွားလမ်းကို ဝါးတံတားထိုးထားသည်။

တစ်ခုသော သင်္ကြန်ကာလအတွင်း ကျွန်တော်သည်
ကလေးဝိပိ လမ်းပေါ်၌တွေ့သမျှလူများကို ရေပက်သည်။
ရေပက်ခံရသူတစ်ဦးက ကျွန်တော်ကိုဖမ်းပြီး မျက်နှာကိုအိုးမဲ
သုတ်ရန် ကြိုးစားရာ ကျွန်တော်က အိုးမဲအသုတ်မခံလိုသဖြင့်
ဝါးတံတားကိုဖြတ်၍ အိမ်သို့ပြေးပြန်၏။ အိမ်သို့အပြေးတွင်
ချော်လဲကျပြီး သွပ်နန်းကြိုးအစနှင့် ထိုးမိပြီး ညားဘက်လက်
ဖမ်းပေါက်သွားသည်။ စူးနေသော သွပ်နန်းကြိုးကို ကျွန်တော်
အိမ်နီးချင်းတစ်ဦးက နုတ်ပေးရ၏။ သွေးများ ယိုစိမ့်၍ထွက်
လာ၏။

ကျွန်တော်အဖြစ်ကို အမေ့သိသွားပြီး ရင်တုန်ပန်းတုန်
ဖြစ်ကာ မျက်ရည်စမ်းစမ်းနှင့် “သားလေးရယ် ဖြစ်မှဖြစ်ရ
လေ” ဟု ဆိုကာ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် လက်ကိုရေဖြင့် စင်ကြယ်
အောင်ဆေးပြီး အိမ်တွင်ဆောင်ထားသည့် တိုင်းရင်းဆေးတစ်

မျိုးကို ထည့်ပေးကာ လက်ကို ပတ်တီးဖြင့် စည်းနှောင်ပေးသည်။ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားမဖြစ်အောင် ပဝါစေဖြင့် ပခုံးတွင်သိုင်းပေးထားသည်။ နေ့စဉ် ဆေးထည့်၊ ဆေးလိမ်းခြင်းကို အပေကိုယ်တိုင် ယုယစွာလုပ်ပေးသည်။ ထိုအချိန်က မေးခိုင်းကာ ကွယ်ဆေး ဆိုတာလည်းမရှိသေး။ ဆေးထိုးဖို့လည်း မစဉ်းစားမိ။ မြန်ဟနည်း၊ မြန်ဟဟနည်း တိုင်းရင်းဆေးဖြင့်သာ ကုသခဲ့ရာ နှစ်ပတ်ခန့်အကြာ ကျွန်တော့်အနာ သက်သာသွားလေသည်။

ကျွန်တော် မှတ်မိသရွေ့ အပေသည် ကျွန်တော့်အား လက်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ တတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ ရိုက်နှက်ခြင်းလုံးဝမပြုလုပ်ပါ။ ကျွန်တော့်ကို ချစ်လွန်းသဖြင့် အလိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။ သို့သော် အပေသည် ကျွန်တော့်အား ဆုံးပစ်ကားမပြောခဏာ ပြောလေ့ရှိ၏။

“သားလေး လိပ်လိပ်ဟဟနေရမယ်နော်၊ လူကြီးတွေ ရဲ့စကားကိုလည်း နားထောင်ရမယ်၊ ကလေးအချင်းချင်း ရန်မဖြစ်ရတော့။ အနာတရဖြစ်အောင်လည်း မလုပ်ရဘူးနော်”

ကျွန်တော်သည် ကလေးထိ အပေ့စကားကို အလေးအနက်ထားရမုန်း မသိ။ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ထားလိုက်သည်။ ကျွန်တော် ကြီးပြင်းလာသည့်အခါမှာသာ အပေ့စကား တန်ဖိုးထားရမုန်းသိလာ၏။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် အပေနှင့် အပေကို ယှဉ်လိုက်လျှင် အပေ့ကိုချစ်သည်ဟုထင်သည်။ သူများမေးလာလျှင် အပေ့ရော၊ အမေ့ရောပါ အတူတူချစ်သည်ဟု ဖြေတတ်၏။

အမေဆုံးသည်နေ့က အပေ၊ ကျွန်တော်နှင့် အစ်မငယ်တို့ အပေ့အနီးတွင် ရှိနေကြသည်။ ကျွန်တော် အစ်မငယ်သည် အော်၍ခိုသည်။ အမေ ပထမအိပ်ထောင်နှင့် ရသည့် သားသမီးငါးယောက်တွင် အစ်မငယ်က အငယ်ဆုံးသမီးဖြစ်၍ အမေ သူ့အပေါ် အချစ်ပိုသည်။ အနွဲ့တာလည်း ခံသည်။ အမေမရှိလျှင် သူ့အတွက် အားကိုးရာမဲ့သွားလိမ့်မည်ဟု သူထင်မြင်ပုံရသည်။ အစ်မငယ်ငိုသည်ကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်လည်း ငိုမိသည်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲတွင် အမေ ဘယ်တော့မှ ပြန်လာလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ထင်မိသည်။ အမေမရှိလျှင် အပေ့ကိုချစ်သော ကျွန်တော့်အဖို့ မည်သူ့အား တွယ်တာရမည်ကို မစဉ်းစားတတ်ပေ။

ထိုအချိန်က အပေမှာ အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်သဖြင့် အမြဲတမ်းလိုလို ခရီးထွက်နေရလည်း အိမ်ကပ်သည်ဟူ၍ မရှိ။ ကျွန်တော့်ကို မည်သူ့ကမျှ အပေ့လောက် မချစ်ဟုထင်မိသည်။

အမေဆုံးပြီးနောက် အပေ့အိပ်ခဲ့သည့် အိပ်ရာကို အပေ့ကရှင်းလင်းသည့်အခါ အပေ့ခေါင်းအုံးအောက်တွင် စာရွက်ကလေးတစ်ရွက် တွေ့ရသဖြင့် အပေ့ကယူပြီး ဖတ်ကြည့်ရာ ကျွန်တော့်အား ရည်ညွှန်းရေးသားထားသော စာဖြစ်၍ အပေ့က ကျွန်တော့်ကိုပေးသည်။ ကျွန်တော်က စာကိုဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

သားလေး . . .

အပေ့ရောဂါ အပေ့သိတယ်၊ အပေ့ နေ့ရတော့မှာ ပဟုတ်ဘူး၊ အပေ့မရှိရင် သားလေး အပေ့ကို ချစ်ချစ် ခင်ခင်နေ၊ အပေ့စကားကို နားထောင်၊ စာကိုလည်း တတ်အောင်နဲ့ ပြီးဆုံးအောင်သင်ပါ သားရယ်၊ ပြီးတော့ ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်၊ အပေ့ သားလေးကို သိပ်ချစ်ပါတယ်ကွယ်၊ ငါ့သားလေး အမြဲတမ်း တိုးတက်ကြီးပွား ချမ်းသာပါစေလို့ အပေ့ ရောက်လေရာနေရာ ကနေ ဆုတောင်းပေးနေမယ်။

သားကိုချစ်တဲ့

အပေ

ကျွန်တော် အပေ့ရေးခဲ့သောစာကို ဖတ်ပြီး မျက်လုံးအိမ်မှ မျက်ရည်များ အလိုလိုကျဆင်းလာသည်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်း၊ ယူကျုံးမရခြင်း စသည့်ဝေဒနာများ ရင်အပြည့်ခံစားရပါတော့သည်။ ကျွန်တော်ရင်မှ ခံစားချက်ကို နှုတ်မှတိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်မိသည်ကတော့ “သားချစ်ရတဲ့ အမေ၊ ကောင်းရာသုဂတိ လားပါစေ”ဟုသတည်း . . .

အပေ့နေ့ကို ဂုဏ်ပြုလျက် . . .

တက္ကသိုလ်သင်္ခ

၀၉-၄၃၁၉၂၆၂၆၂၆
www.burmeseclassic.com

နှစ် ၂၀ ကျော် အိပ်ပျော်ရာမှ

ကိုယ့်ရွာပြန်ရောက်လာသူ

မောင်ကျေးဇူး

ဟန်ဆန်မြစ်ကိုဆန် ရေကြောင်းခရီးဝေးသွားသူ တိုင်း ကတ်စကစ်တောင်တန်းကို သတိရကြမှာပါ။ လှပတဲ့ တောင်ခြေမှာရှိတဲ့ ရွာထဲမှ မီးခိုးငွေ့ခပ်ပါးပါးကို တွေ့မြင်ရ မယ်။ အုတ်ကြွပ်ပုံတူ ပျဉ်ချပ်များဝိုးထားတဲ့ အိမ်ခေါင်မိုး များကို သစ်ပင်များကြားမှ ထင်ရှားစွာ တွေ့နေရတယ်။

အဲဒီရွာက အိမ်ကလေးတစ်အိမ်မှာ ရစ်ဗန်ဝင်းကလံ ခေါ် လူရိုးလူဖြောင့်တစ်ဦး နေလာတာကြာပြီ။ သူဟာ ကြင်နာတတ်တဲ့ အိမ်နီးချင်းကောင်းဖြစ်ပြီး မယားညီဇာခံ လင်ယောက်ျားပါ။ သူ့ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့ စိတ်ရှည်သူဖြစ် အောင် ဖန်တီးပေးထားတာက ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေပါ။

စည်းကမ်းကြီး၊ နှုတ်အာကြမ်းပြီး စွာတဲ့မိန်းမကြီးစိုး တဲ့အိမ်က လင်ယောက်ျားများဟာ တခြားမှာ အမိန့်နာခံ လွန်း အရိုအသေပေးလွန်းသူများဖြစ်လေ့ရှိတယ်။ အိမ်နီး ချင်း ဇနီးကောင်းများရဲ့အလယ်မှာ ရေပန်းစားနေတာက ရစ်ဗန်ဝင်းကလံပါ။ ရွာထဲက ကလေးများဟာလည်း သူ့ အနားရောက်ပြီဆို ပျော်မှပျော်။ အော်သူကအော်။

ရစ်ဗန်ဝင်းကလံရဲ့ မဟာအမှားက အကျိုးအမြတ်ရှိပဲ အလုပ်ဟူသမျှ မုန်းတီးခြင်း၊ အခက်အခဲများကို မဖြေရှင်း နိုင်ခြင်းပါ။ ဇွဲလုံ့လမရှိ၊ ဇောက်ချ တစိုက်မတ်မတ် မလုပ် တတ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်နီးချင်းရဲ့ အလုပ်ကျတော့ ဘယ်လောက် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းပါစေ ဘယ်တော့မှမငြင်း။ အုတ် တံတိုင်းခတ်ပေးရမလား၊ ပြောင်းဖူးအခွံချွတ်ပေးရမလား။ ကိုယ့်အိမ်အလုပ်က လွဲလို့ ဘယ်အလုပ်မဆို လုပ်ပေးသူပါ။

သူ့ချည်းဆိုရင် လေချွန်ပြီး ကိုယ့်ကကကိုယ် ကျင့်ရဲ တင်းတိမ်နေသူ။ သူ့ဇနီးကတော့ သူ့ထိုထိုင်းမှု၊ နှမော်နမဲ့

နေမှု၊ ဝိသားစုဘဝ ထိခိုက်နစ်နာမှုများကို အဆက်မပြတ် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်မြည်တွန်တောက်တီးသံများ၊ နား မဆုံအောင် ကြားရတယ်။ မကြားဝံ့မနာသာ။

ရစ်ဗန်ဝင်းကလံရဲ့ အိမ်ထောင်သက်ရှည်လျားလာ တာနဲ့အမျှ အခြေအနေဆိုးသတက်ဆိုးလာတယ်။ အသက် အရွယ်ကြီးလာပါပေကာလို့ စာနာထောက်ထားခြင်းမရှိ။ အလွန်စွာတဲ့လျှာကို အပြဲသုံးစွဲနေတော့တာပဲ။

သူ့အိမ်မှ နှင်ချခံရတဲ့အခါ တတိယမြောက် ကျော့ ဘုရင်ရဲ့ နီရဲတဲ့ရုပ်ပုံချိတ်ထားတဲ့ ထမင်းဆိုင်ရှေ့ခုံတန်းလျား ပေါ်မှာ ကျေးရွာဂုဏ်သခေရိုလူကြီးများ၊ တွေးခေါ်ရှင်များ၊ သူတော်စင်များနဲ့ တွေ့ဆုံ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖြေသိခွဲတယ်။ အဲဒီလူစုလူဝေးရှိရာ သူ့မယား ရုတ်တရက် ရောက်လာပြီး သူ့ကို နှုတ်ကြမ်းလျှာကြမ်းနဲ့ ရန်တွေ့တော့တာပဲ။ တန်ဖိုးမရှိ တဲ့သူတွေလိုတောင် ဆိပ်ရေလိုက်သေး။

နောက်ဆုံးတော့ ရစ်ဗန်ဝင်းကလံဟာ ယာခင်း အလုပ်နဲ့ မယားရဲ့ ဆူပူသံဝေးရာ တောထဲ အမဲလိုက် သေနတ် ဆွဲထွက်တော့တာ။ သူ့ခွေးလည်းပါသွားတယ်။ ရည်မှန်းချက်မရှိ ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်သွားရင်း ကတ် စကစ်တောင်တန်းရဲ့ အပြင်မားသုံးအပိုင်းသို့ မသိစိတ်ဖြင့် လေးဖက်ထောက် တွားတွားတက်မိလျက်သား ဖြစ်သွား တယ်။ သူပြန်ဆင်းတော့မယ်လို့ စိတ်ကူးတဲ့အခါ ခပ်လှမ်း လှမ်းဆီမှ သူ့ကို ခေါ်သံကြားရတယ်။

“ရစ်ဗန်ဝင်းကလံ ... ရစ်ဗန်ဝင်းကလံ”

ဟင်္ဂန်းကျွန်ကို ကြည့်တော့လည်း သူ့ဘာမှမတွေ့ ရ။ ကျိုးကန်းတစ်ကောင် ပျံပဲနေတာပဲ မြင်ရရဲ့။ ညနေရင်

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်တဲ့ လေထဲမှာ သူ့ကိုခေါ်သံ ထပ်မံ ကြားရပြန်တယ်။

“ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ် ... ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်”

သူ့စိတ်က သူ့ကိုပြန်ဆင်းဖို့ လှည့်ဖြားတာပဲလို့ စဉ်းစားမိတယ်။ ခုဆို သူ့မှာ စိုးရိမ်စိတ်တွေ မသိမသာ ဝင်နေပြီ။ ကျောက်တောင်ပေါ်ကို ထူးဆန်းတဲ့ ပုံရိပ်တစ်ခု ပင်ပန်းကြီးစွာ တာရှေ့ရွေ့ တက်လာတာမြင်ရတယ်။ သူ ကျောပေါ်မှာ တစ်စုံတစ်ခုသယ်လာလို့ ခါးကုန်းနေတယ်။ လူသူမရောက်တဲ့ ဒီနေရာမျိုးမှာ ဒီလူကိုတွေ့ရလို့ အံ့ဩ သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ကိုးတာပဲလို့ သဘောထားလိုက်တယ်။ သူ့ကို အမြန်ဆင်းကြိုလိုက် တယ်။ သူက ပုတိုတို။ မျက်နှာက လေးထောင့်။ အိုမင်းရင့် ရင့်နေပြီ။ ဆံပင်က စုတ်ဖွားဖွား။ မုတ်ဆိတ်ပွေးဖြူဖြူ။ သူ့အဝတ်က ရှေးဟောင်းဖက်ချိဖက်ရှင်။ ဂျာကင်အင်္ကျီကို ဝတ်မထားဘဲ ခါးမှာပတ်ထားတယ်။ မြင်းစီးတောင်းတီကို အထပ်ထပ်။ အပြင်ဘက်က ကျယ်ဝန်းပြီး ကြယ်သီးများ ခြေမျက်စိထိ အတန်းလိုက် တပ်ထားတယ်။ အရက်စည် ပိုင်းကလေးကိုလည်း ပခုံးမှာ တပ်ထားလိုက်သေး။

လူစိမ်းတစ်ယောက်မို့ ရှိတုန်းတုန်း ဖြစ်သွားပေမဲ့ ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်က ဖျေဖျေပါးပါး အကူအညီပေးလိုက် တယ်။ နှစ်ဦးသား အပြန်အလှန် သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်သွားတယ်။ ချောင်းစီးနေတဲ့ တောင်ကြားကျဉ်းကျဉ်း အတိုင်း ခဲခဲယဉ်းယဉ်း တက်လာရင်း မော့ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါ သစ်ပင်ကိုင်းဖျားကြားမှ မိုးပြာရောင်ကောင်းကင်နဲ့ တောက်ပတဲ့ တိမ်တောင်တိမ်လိပ်များကို ရိပ်ခနဲ မြင်ရ တယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ချိန်လုံး စန့်ထုပ်ကို ငြိမ် သက်စွာ သယ်ပိုးလာကြတယ်။ ထူးဆန်းပြီး ဘာရယ်လို့ မသိနားမလည်နိုင်တဲ့ ကြောက်စိတ်များ ဝင်လာတယ်။ ခုံတန်းများဆင့်ကာ ဝိုင်းထားတဲ့ ဇာတ်ခုံစင်မြင့်ပေါ် ဝင်လာ တဲ့အခါ အံ့ဩစရာ အသစ်များတွေ့ရတယ်။ စင်မြင့် အလယ် ဂုဏ်သရေရှိလူကြီး ကိုးယောက်ဟာ ပုလင်းပုံ တိုင်ကိုးတိုင် ကစားနေကြလေရဲ့။ သူတို့ကြည့်ရတာ ရှေးဆန်ခေတ်နောက်ကျနေကြပုံ။ သူတို့အဝတ်တွေ နှစ်လို ဖွယ်ရှိတာတွေ ထူးဆန်းတယ်။ တူ့က လက်ပြတ်

အတွင်းခံအင်္ကျီ၊ တချို့က ခါးပတ်မှာ ဓားရှည်များချိတ်လို့။ လူများစုက မြင်းစီးဘောင်းဘီကြီးတွေ ဆင်တူဝတ်ထား ကြတယ်။ သူတို့မျက်နှာတွေ ထူးခြားတယ်။ တစ်ဦးက ခေါင်းကြီး မျက်နှာကပြေပြေ။ ဝက်မျက်လုံးလိုလို သေးသေး။ တစ်ဦးက နှာခေါင်းကြီးကြီး။ တစ်ဦးက သူ့ပေါင်ဖုန်းဦးထုပ်မှာ ကြက်အခြူးဖြူတပ်ထားတယ်။ သူတို့ပုတ်ဆိတ်တွေက အမျိုးမျိုး။ ခေါင်းဆောင်က တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်။ မိုးလေ ဒဏ်ကြောင့် မာကျောတဲ့မျက်နှာထားနဲ့ ဇာကွပ်ထားတဲ့ လက်ပြတ်အတွင်းခံအင်္ကျီဝတ်လို့ပါ။ ခါးပတ်က အပြားကြီး ကြီး။ ဦးထုပ်မှာလည်း ငှက်တောင်တပ်ထားတယ်။ သူ့ခြေ အိတ်ရည်က အနီ။ လည်ရည်ဖိနပ်စီးထားပြီး နင်းဆီပန်း ထည့်တယ်။

သူတို့ကစားနေတဲ့ နေရာမှာ မိုးချွန်းသံလို ဘောလုံး သံများ ပဲ့တင်သံများမှအပ မကြားရ။ ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်နဲ့ သူ့အဖော် (ဟော်လန်နီမှ သူတို့ခေါ်လာတဲ့ ရွာသားဒိုမီနီဗန် ရှိတ်) သူတို့နားရောက်လာတော့ ကစားဟာ ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်တယ်။ သူတို့က ပိပိမျက်နှာ စိုက်ကြည့်မိရတော့ ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ် အနေကျ ဝိုးရွံ့သွားပြီး ဒူးခေါင်းချင်း ရိုက်မိတယ်။

ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်နဲ့ ဒိုမီနီဗန်ရှိတ်တို့ဟာ စည်ပိုင်း ထဲက အရက်ကို ချိုင့်ကြီးများထဲပြောင်းထည့် ကစားသမား အဖွဲ့ကို တိုက်ဖို့ ပြင်ရင်း ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေတယ်။ သူတို့ကတော့ အရက်ကို တစ်စက်မကျန် သောက်ပစ်လိုက် ပြီး ဆက်လက်ကစားကြလေရဲ့။

ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်လည်း အကြောက်ပြေပြီး အရက် ကို အရဲစွန့်မြည်းကြည့်တယ်။ အနံ့အရသာနဲ့ ပြည့်ရုံတဲ့ အကောင်းဆုံး ဟော်လန်အရက်ပါလား။ ရေဆောနေတာနဲ့ တစ်ကျိုက်ပြီးတစ်ကျိုက် ထပ်သောက်တယ်။ နောက်ဆုံး သူ့အသိတရားတွေ အကြီးအကျယ် ဖိစီးမှုန့်ထူသွားတယ်။ ခေါင်းထဲမှာ ရိုဝေလာတယ်။ တဖြည်းဖြည်းချင်း ခေါင်းထဲက စိုက်ကျလာတယ်။ ပြီးတော့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကြီး အိပ်ပျော် သွားတယ်။

သူနိုးလာတဲ့အခါ တောင်ကြားလေးထဲက အဘိုးအို ကို ပထမဆုံးမြင်လိုက်ရတဲ့ တောင်ကုန်းစိမ်းကလေးပေါ်မှာ သူ့ကိုယ်သူ တွေ့လိုက်ရတယ်။ အဲဒီနေ့နံနက် နေရောင်

**မိန်းမတွေနဲ့ ကလေးတစ်အုပ်
သူ့နောက်လိုက်ပြီး သူ့ရဲ့
ရှည်လျားတဲ့ မုတ်ဆိတ်ဖြူ၊
သံချေးတက် အမဲလိုက်သေနတ်၊
ရွှေးဆန်ခေတ်နောက်ကျ ကိုးရိုးကားရား
ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို
ပိုင်းအုံကြည့်ကြတယ်။**

ခြည်ကလည်း တောက်ပလို့။ ချုံပုတ်တွေကြားက ကမ်းပါး၊ စွန်းမှာ ငှက်ကလေးတွေ ခုန်ခွခုန်ခွနဲ့ တစာစာမြည်နေတယ်။ တောင်တန်းပေါ်က လေပြည့်လေညင်းများ တိုက်ခတ်နေတယ်။ ရစ်ဗန်ဝင်းကလဲက ဒီလိုစဉ်းစားတယ်။

“သေချာတယ် ငါတစ်ညလုံး ဒီမှာအိပ်ခဲ့တာ ပဟုတ်ဘူး”

သူ့အိပ်ခင်က အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း ပြန်စဉ်းစားတယ်။ ယမကာစည်ပိုင်းနဲ့ တူးဆန်းတဲ့လူတစ်ယောက် တောင်တန်းအတွင်းက လျှိုမြောင်တောင်ကြားကျဉ်း၊ ကျောက်တောင်များအတွင်းက ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၊ စိတ်ပျက်အားငယ်ပုံ ပေါ်နေတဲ့ မုလင်းပုံ တိုင်ကိုးတိုင် ကစားသမားအဖွဲ့ အရက်ခွက်။

“ဟုတ်ပါပြီ။ ဒီမကောင်းဆိုးဝါးခွက်နဲ့ ငါအရက်သောက်မိတာ။ ငါ့ဇနီးမိန်းမနစ်ဝင်းကလဲ ငါ့ကို ဘယ်ခွင့်လွှတ်နိုင်မလဲ”

သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ သေနတ်ရှာတော့ သေနတ်ပြောင်းစလုတ် ကျည်အိမ်များ သံချေးတက်နေပြီ။ တောင်ပေါ်က မသမာသူတို့က သူ့ကို အရက်အလွန်အကျွံတိုက်ပြီး သေနတ်ကိုလည်း ယူသွားလေသလား စဉ်းစားတယ်။ သံသယဝင်တယ်။ သူ့နဲ့ပါလာတဲ့ရွေးလည်း ပျောက်နေတယ်။ ရှဉ့်၊ ခါ လိုက်ရင်း မျက်စိလည်လမ်းများသွားပြီ ထင်ရဲ့။ ခရာမုတ်ကြည့်တော့ သူ့အော်သံနဲ့ ခရာသံကို ပုံတင်သံသာ ပြန်ကြားရပြီး ရွေးမပေါ်လာ။

ဘာလုပ်ရမလဲ။ နံနက်ခင်းလည်း လွန်မြောက်သွားပြီ။ ဗိုက်ဆာနေပြီ။ သူ့ခွေးနဲ့ သေနတ်ကို လက်လျှော့လိုက်တယ်။ သူ့ဇနီးကို တွေ့ရမှာ စိုးရိမ်တယ်။ သံချေးတက်သေနတ်ကိုထမ်း၊ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့စိတ်တွေ ရင်မှာပိုက်ကာ သူ့ရွာကို ခြေဦးလှည့်လိုက်တယ်။

သူ့ရွာနားရောက် သူတွေအများကြီး သူတွေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ သူမသိ။ အုံ့သြမိတယ်။ လူတွေ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကလည်း အရင်နဲ့မတူ။ တစ်မူထူးနေတယ်။ သူတို့အားလုံးက သူ့ကို အထူးအဆန်းအဖြစ် ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ အဲဒီတော့မှ သူ့မုတ်ဆိတ်ဖြူ တစ်ပေလောက်ရှည်နေတာ သတိပြုမိတယ်။

သူ့ရွာရွန်ရွာဖျား ဝင်လိုက်တော့ ကလေးတစ်အုပ် သူ့ဆီပြေးလာတယ်။ သူ့မုတ်ဆိတ်ဖြူကို ကြည့်ကြတယ်။ ရွေးတွေကလည်း မဟာင်မဟာင်။ သူ့ရွာ လုံးဝပြောင်းလဲသွားပါလား။ ပိုလို့ကျယ်၊ ပိုလို့ လူနေထူထပ်လာတယ်။ အရင်ကမရှိတဲ့အိမ်သစ်တွေ တွေ့ရတယ်။ သူ့ကျက်စားနေကျ အကျွမ်းတဝင်မြင်ကွင်းများ ပျောက်ကွယ်သွားပြီ။ သူ့အိမ်ကိုရှာဖွေပင် အခက်တွေ့တယ်။ သူ့ဇနီး မိမ်းဗန်ဝင်းကလဲ ဆူပူကြိမ်းမောင်းမှာမီးရိမ်စိတ်နဲ့ သူ့အိပ်ခင်သွားတယ်။ အိမ်က ပျက်စီးနေပြီ။ အမိုးပြိုကျ၊ ပြတင်းပေါက်တွေ ကြေပွနေပြီ။ အိပ်ခင်ခင်ခင်ပေါက်များ ပြုတ်ကျနေပြီ။ ငတ်မုတ်နေတဲ့ ရွေးက ကုပ်နေတယ်။ ခွေးအပည့်ခေါ်တော့ သွားဖြဲဖြဲ ထွက်သွားတယ်။

သူ့အိမ်ထဲဝင်လိုက်တော့ ဘာမှမရှိ။ စွန့်ပစ်ထားတဲ့ အိမ်ဖြစ်နေပြီ။ ထမင်းဆိုင်တက် ခြေဦးလှည့်ပြန်တယ်။ အဲဒီဆိုင်မရှိတော့ပါလား။ အဲဒီနေရာ သစ်သားအဆောက်အအုံကြီး ဖြစ်နေပြီ။ အပေါက်က ဆိုင်းဘုတ်ဖတ်ကြည့်တော့ “ပျွန်နုသန်ဇူးလစ်တစ်၏ ပြည်ထောင်စုဟိုတယ်” ဆိုပါလား။

မိန်းမတွေနဲ့ ကလေးတစ်အုပ် သူ့နောက်လိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ ရှည်လျားတဲ့ မုတ်ဆိတ်ဖြူ၊ သံချေးတက် အမဲလိုက်သေနတ်၊ ရွှေးဆန်ခေတ်နောက်ကျ ကိုးရိုးကားရား ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို ဝိုင်းအုံကြည့်ကြတယ်။

စုဝေးနေတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားများက သူ့ကို အာရုံစိုက်ကြည့်ကြတယ်။ တရားဟောဆရာတစ်ဦးက သူ့ကို မေးဆွဲခေါ်ပြီး ဘယ်ဘက် ပေးမလဲလို့မေးတယ်။ ရစ်ဗန်ဝင်း

ကဲလ်က နှုတ်အနေတယ်။ လူပု ငါးယောက်က သူ့ကို 'ဖက်ဂရယ်လား၊ ဒီမိကရက်လား' မေးတယ်။

"လူကြီးမင်းများခင်ဗျား။ ကျွန်တော် ဆင်းရဲသားပါ။ ဒီရွာဖာတိပါ။ ဘုရင့်သစ္စာခံပါ။ ဘုရားသခင် သူ့ကို ကောင်းချီးပေးပါ" လို့ သူတုံ့ပြန်တယ်။

"သူက တိုရီလား၊ သူ့ ဘွဲ့လား၊ စစ်ပြေးဒုက္ခသည် လား။ သူ့ကိုမောင်းထုတ်ကြမော့" လို့ လူတွေပြောကြတယ်။

"ကျုပ် ဒီကိုရောက်လာတာ ထမင်းခိုင်ဖွင့်တဲ့ အိမ်နီးချင်းကို လာရှာတာ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခပေးဖို့ မဟုတ်ဘူး"

"ဒါဆိုပြော သူတို့နာမည်"

"နီကိုလာမက်ဒါ ဘယ်မှာလဲ"

"သူသေတာ ၁၈ နှစ်ရှိပြီ"

"ဒါဆို ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဗန်ဘပ်ပဲလ်ကော"

"သူ စစ်ထဲလိုက်သွားတယ်။ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ် သွားပြီ။ အခု ကွန်ဂရက်လွှတ်တော်မှာ"

အိပ်နိုးချင်းတွေ သတင်းကြားရတော့ သူ့အသည်း ကွဲပြား။ အထီးကျန်ခံစားရပြီ။

"ဒီမှာ ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်ကို သိသူမရှိကြတော့ဘူး လား"

"ဪ... ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်လား သေချာပြီ။ ဟိုသစ်ပင်ပိုနေသူ ဖြစ်ရမယ်"

ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်သည် အပျင်းထူပြီး တောင်ပေါ် တက်ခဲ့တဲ့ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်ကြည့်တယ်။ သူ့လုံးစ လူချင်းများ လောက်အောင် ပြောင်းလဲသွားတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ ရစ်ဗန် ဝင်းကဲလ်မှ ဟုတ်ပါလေစလို့ သံသယဝင်မိတယ်။ သူ့မွန် ထူသွားစဉ် သူဘယ်သူလဲ မေးကြတယ်။

မိန်းမငယ်တစ်ယောက်က သူ့ချီထားတဲ့သားက အဘိုးအို ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်ကိုကြည့်ပြီး ကြောက်နေရှာတယ်။

"ဘာမှမကြောက်နဲ့ ရစ်။ အဘိုးအိုက သားကို ဘာမှမလုပ်ဘူး"

ကလေးအမည်၊ မိခင်၏ လေယူလေသိမ်း၊ သူမ အသံတို့က သွေးကစကားပြောဆိုသလို သူ့စိတ်ကို လှုပ်နှိုး လိုက်တယ်။

"မိန်းကလေးရယ် မင်းနာမည် ပြောပါကွယ်"

"ဂျူးဒစ်ဂါးဟင်းနီးယား"

"မင်းအဖေနာမည်"

"ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ် ဆင်းရဲသားပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၂၀ က သေစုတ်ဆွဲထွက်သွားတာ ပြန်မလာတော့ဘူး။ ဓမ္မပဲ ပြန်လာတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်မက သမီးငယ်ပေါ့"

"ဒါဆို မင်းအမေကော"

"အဖေထွက်သွားပြီး မကြာဘူး အမေဆုံးတယ်" လူငယ်ကြီးရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်ဟာ သူ့ကိုယ်သူ မချုပ်တီး နိုင်တော့။ သူ့သမီးနွဲ့မြေးကို ဖက်လိုက်တယ်။

"ငါဟာ မင်းအဖေပဲ။ တစ်ချိန်က လူရွယ်ရစ်ဗန်ဝင်း ကဲလ်ပေါ့။ ခုတော့ အဘိုးအိုဖြစ်နေပြီ။ ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်ကို မသိကြတော့ဘူးကိုး"

သူ့ရဲ့ အနှစ် ၂၀ ဖက်လမ်းကို တစ်ညတည်းမှာ ပြောဖြစ်ကြတယ်။ အဘိုးအို ဝိတာဗန်ဒါဒွန်က ရစ်ဗန်ဝင်း ကဲလ်ကို ပြန်လည်သတိရပြီး သူ့ဖြစ်စဉ်ကို ထောက်ခံပြော တယ်။

"ကတ်စကပ်တောင်တန်းမှာ ထူးဆန်းသတ္တဝါများ ရဲ့ ကိုယ်ထင်ပြုကျက်စားရာ နေရာဖြစ်တယ်။ ဒီဖြစ်နဲ့ ဒီရွာ ကို စတင်တွေ့လူ ဟင်းဒရစ်ဟဒ်ဆန်က အဲဒီမှာ လခြမ် သင်္ဘောသားများဖြင့် အနှစ် ၂၀ မှာ တစ်ခါ ကင်းချထား တယ်။ မြစ်ကိုလည်း သူ့အမည် ဟန်ဆန်လို့ခေါ်စေတယ်။ ပြန်လည် အလည်လာနိုင်ဖို့ မြစ်ကိုစောင့်ရှောက်စေတယ်။ ငါ့အဖေက တစ်ခါက သူတို့ကို ခေတ်ဟောင်းဒတ်ချ် အဝတ်အစားများနဲ့ တောင်ခေါင်းထဲ ပုလင်းပုံ တိုင်ကိုးတိုင် ကစားနေကြတာ မြင်ဖူးတယ်။ ဘောလုံးလှိုမဲ့သံများလည်း မိုးခြိမ်းသံလို ကြားဖူးတယ်တဲ့ကွ"

ရစ်ဗန်ဝင်းကဲလ်သည် သူ့ခေတ်ပြိုင် သူငယ်ချင်း ဟောင်းများစွာကို ပြန်တွေ့ရလို့ ဝမ်းသာရသလို မျိုးဆက် သစ်များနဲ့လည်း မိတ်ဆွေဖွဲ့ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်ကျေးဇူး
၀၉-၂၅၄၂၆၃၂၈၆

Ref:- Rip Van Winkle by Wshington Irving From The Modern Children's Library of Knowledge, The World of Books.

အနှစ်တစ်ရာတွင် တစ်ကြိမ်သာပေါ်ပေါက်သော

လူဝင်စားမှု

■ တိုးထက်

အဆင်မပြေသော ဤလောကတွင် စင်းလုံးချောပြည့်စုံသော လူဝင်စားကိစ္စရပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့မမျှော်လင့်ပါ။ သို့ရာတွင် တစ်နေ့သောအချိန်၌ နှစ်တစ်ရာတွင် တစ်ခါမျှလောက်သာ ပေါ်ပေါက်လာသည့် အတော်အတန် အားရကျေနပ်ဖွယ်ရာ ကိစ္စတစ်ရပ်ကို တွေ့ဆုံရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ကြည်ပါသည်။

ဒေါက်တာစတီဗင်ဆင်

လူဝင်စားသူတော်မူ ဒေါက်တာစတီဗင်ဆင်သည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်မှ လူဝင်စားဖြစ်ရပ်များကို ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်မှ စတင်၍ နှစ်ပေါင်း ၂၀ တိုင်တိုင် အချိန်ပြည့်လေ့လာခဲ့သည်။

နိုင်ငံပေါင်းများစွာမှ စုဆောင်းရရှိခဲ့သော ကိစ္စရပ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော်အနက် မြန်မာနိုင်ငံမှ လူဝင်စားအမှုအခင်းတစ်ခုမှာ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ အလွန်ထူးကဲစွာ အချက်အလက်များ ပြည့်စုံပြီး အထူးကျေနပ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ယင်းကိစ္စကို ဒေါက်တာစတီဗင်ဆင်က (The Case of The Century) "အနှစ်တစ်ရာတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါသာ ပေါ်ပေါက်သောကိစ္စ" ဟူ၍ ကမ္ဘာ့စာပေတွင် တင်ပြခဲ့သည်။

လူဝင်စားလေးအမည်မှာ "မချိန်းထက်" ဖြစ်သည်။ အသက်လေးနှစ်ကျော်သာ ရှိသေးသော သူမကို ဝိဘာသားချင်းများက "ထက်ထက်" ဟူ၍ ချစ်စနိုးခေါ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဤမှာမည်ကို သူမကမကြိုက်။ သူမကို "လဲ့လဲ့" ဟုခေါ်မိသဘောကျပာသည်။ "လဲ့လဲ့ မဟုတ်ပါဘူး။ ထက်ထက်ပါ" လို့ သူမကိုစကားပြောလျှင် သူ အလွန်စိတ်ဆိုးသည်။

အိမ်သားများအားလုံး အလုပ်သွားနေ၍ နေ့လယ်အခါ အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်မေမာအား သူမ၏ ဘဝဟောင်းအကြောင်းကို ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း ပြောတတ်သည်။

အဘွားဖြစ်သူက သူမကို သမီးဘယ်သူလဲမေးတော့ "လဲ့လဲ့ဝေ" ဟု ပြန်ဖြေသည်။ အဘွားဖြစ်သူကို ယခင်က အမေတော်သည်ဟု ပြောသည်။ ဒါဖြင့် အမေရဲ့နာမည်က ဘာလဲမေးတော့ "ဒေါ်မေမာ"၊ အမေကကော ဘယ်သူလဲမေးပြန်တော့ "ဦးအုန်းခင်" ဟု ပြောသည်။ "သမီး ဘယ်ကိုထွက်သွားတာလဲ" မေးတော့ "ဆရာဝန်တွေက ခွဲလို့ သေသွားတယ်။ ဆရာဝန်တွေနားမှာပဲနေတယ်" ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။ အဘွားဖြစ်သူက "သမီးလဲ့လဲ့ဝေကို အောက်မေ့လိုက်တာ" လို့ ပြောပြန်တော့ ထက်ထက်က "မာမီအောက်မေ့လို့ပဲ မီးမီး အခုပြန်လာပြီကော" ဟု ဆို၏။ ယခင်ဘဝက လဲ့လဲ့ဝေလိုပဲ သူမကိုယ်သူ "မီးမီး" ဟု ပြောသည်။ သူမအခုအဘွားကိုလည်း ယခင်ကလို "ပါပါ" ဟု ခေါ်သည်။ အဘွားဖြစ်သူ ဦးအုန်းခင်က ညတစ်ညတွင် နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိ ထက်ထက်အား စာသင်ရင်း "သမီး နားမည်ဘာလဲ" မေးတော့ "လဲ့လဲ့ဝေ" ဟု ပြောပါသည်။

ယခင်ဘဝက လဲ့လဲ့ဝေ

ပလဲ့လဲ့ဝေသည် ဦးအုန်းခင် - ဒေါ်မေမာတို့၏ သမီးအငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ ပုစွန်တောင်မြို့နယ်၊ အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းတွင် ၁၀ တန်းအထိ ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ မွေးရာပါ နှလုံးရောဂါကြောင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် တက်လိုက်၊ ဆင်းလိုက်နှင့် ဆေးကုသခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး လေးငါးခြောက်လ ကြာမြင့်စွာ ဆေးရုံပေါ်တွင်ပင် ဆေးတိုးဆေးကျွေး အားမွေးပြီး ၂၆-၈-၁၉၇၅ ရက်နေ့တွင် ခွဲစိတ်၍ ကုသရသည်။ နှလုံးရောဂါက ဆရာဝန်ကြီးများအားလုံး ကြိုးစားလုံးပန်းကြသော်လည်း သူမ၏ရောဂါသည်

အလွန်ပင် ဆိုးရွားကျမ်းလောင်းနေပြီဖြစ်၍ ခွဲစိတ်ကုသနေရင်းပင် သေဆုံးသွားရှာသည်။ သေဆုံးချိန်တွင် လဲ့လဲ့ဝေ၏ အသက်မှာ ၂၂ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။

အိပ်မက်ပေးခြင်း

လဲ့လဲ့ဝေ ကွယ်လွန်ပြီး မကြာမီ မိဘများနှင့် အလွန်ရင်းနှီးသော အိမ်နီးချင်းဒေါ်ကြည်စိန်က ဤကဲ့သို့ အိပ်မက်ထဲတွင် လဲ့လဲ့ဝေသည် အိပ်ရာပေါ်နေ သူမ၏ ညီမအရင်းဖြစ်သူ ဒေါ်မြင့်မြင့်၏ရင်ခွင်ပေါ်သို့ တိုးရေ့၍ဝင်နေသည်ကို တွေ့ရ၍ "ဟဲ့... လဲ့လဲ့၊ နင်က မကြီးမယေန်နဲ့ ဘာပြုလို့ ဒီလိုဝင်အိပ်နေတာလဲ" လို့မေးတော့ သူမက "အာမေဗိန်က ဘာသိလို့လဲ။ မီးမီးက မမြင့်နဲ့ အတူနေပေလို့။ အာမေ (ဒေါ်မေမာ) က ဝိုဝိုနေလို့ မီးမီး တခြားသွားသွားနေရတယ်" လို့ ပြန်ဖြေသည်။ မှန်ပါသည်။ ဒေါ်မေမာကလည်း သူ့သမီးကလေးကို အစဉ်လိုပင် သတိပေးပြီး အမြဲလိုလိုပင် ဝိုနေတတ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဒေါ်ကြည်စိန်က သတိပေးဖျောင်းဖျါပြီး တရားချသဖြင့် အမေဖြစ်သူလည်း အငိုတိတ်သွားသည်။ ထိုအိပ်မက်ရပြီး ဒေါ်မြင့်မြင့် ကိုယ်ဝန်စတင်ရှိလာသည်။

လူဝင်စားလေး၏ အမေဖြစ်သူ ဒေါ်မြင့်မြင့်သည်လည်း အစွဲအလမ်းမရှိဘဲ ကိုယ်ဝန်ရှိစဉ်က မကြာခဏ အိပ်မက်မက်သည်။ ပထမအိပ်မက်တွင် လဲ့လဲ့ဝေ၏အလောင်းကို သုံးဘီးကားဖြင့် အိမ်သို့သယ်ဆောင်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ ရောက်သည့်အခါ လဲ့လဲ့ဝေသည် ပြုံးပြီးရွှင်ရွှင်ထလာပြီး "မီးမီး ပသေဘူး၊ ပြန်လာပြီ" လို့ပြောသည်။ နောက်အိပ်မက်တစ်ခုထဲတွင် လဲ့လဲ့ဝေသည် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် စိတ်ကောက်ပြီး လမ်းမကြီးကျော်၍ အိမ်ရှေ့အိမ်သို့ သွားနေသည်။ အမေနှင့်အဖေတို့ သွားခေါ်ရာ၌ ပြန်မလိုက်လာဘဲ အတင်းခွတ်ငြင်းဆိုနေတော့သည်။ နောက်ဆုံး ဒေါ်မြင့်မြင့်ကိုယ်တိုင် သွား၍ခေါ်ရသည်။ အစပထမတွင် မလိုက်သေး။ အတန်တန်ငြင်းဆိုနေသေးသည်။ နောက်မှ ဒေါ်မြင့်မြင့်က "ငါ ညည်းကို နို့တိုက်ထားရတာပါလား" လို့ပြောသည့်အခါကျမှ "မီးမီးမှားပါပြီ" ဆို၍ ဝိုယိုပြီး ပြန်လိုက်လာသည်ကို အိပ်မက်ထဲတွင် တွေ့ရသည်။ (ဤနို့တိုက်ရသည်ဆိုသော ကိစ္စမှာ လဲ့လဲ့ဝေ ဆေးရုံတက်၍ ခွန်အားလွန်စွာ နည်းပါးနေစဉ်အခါက အားရှိစေပြီး အသက်ဆက်နိုင်

ရန်ဟူသော အယူအဆရ ဒေါ်မြင့်မြင့်၏နို့ရည်ကို "ဆိတ်နို့" ဟူ၍ လိမ်လည်ပြီး တိုက်ကျွေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။) လဲ့လဲ့ဝေ၏ အိပ်မက်ကြီးဆုံး အပျိုကြီးဒေါ်ခင်လေးဝင်းသည်လည်း လဲ့လဲ့ဝေကွယ်လွန်ပြီး သုံးလလောက်အချိန် ညတစ်ညတွင် ဤကဲ့သို့ အိပ်မက်မက်လေသည်။ လဲ့လဲ့ဝေရဲ့အလောင်းကို သုံးဘီးကားနဲ့ ဆေးရုံက အိမ်ကို ပြန်ယူလာတဲ့အခါ မိသားစုအားလုံးတို့က "လဲ့လဲ့မသေဘူး" လို့ ဝိုင်းအော်ကြသည်။ အလောင်းကို အိမ်ရှေ့ခန်းမှာချထားစဉ် လဲ့လဲ့ဝေ၏ အမေက ကလေးတစ်ယောက်ကို ပုခက်လွှဲနေသည်။ ထိုစဉ် လဲ့လဲ့ဝေရဲ့ အလောင်း ပျောက်သွားပြီး ပုခက်ပေါ်တွင် အခြားကလေးတစ်ယောက် ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

မိခင်ဖြစ်သူ၏ ထောက်ခံချက်

ထက်ထက်၏ အမေဖြစ်သူ ဒေါ်မြင့်မြင့်က ဤသို့ ထွက်ဆိုပါသည်။

ကျွန်မ ထက်ထက်မမွေးခင်က လူဝင်စားဆိုတာ လုံးဝမယုံကြည်ခဲ့ဘူး။ တွေ့လည်း မတွေ့ဖူးဘူး။ သူ့အတွက် အိပ်မက်ပေးတာတို့၊ သူ့ပြောတဲ့စကားတွေ ကြားရတာတို့၊ သူ နေပုံထိုင်ပုံ၊ ပြောပုံဆိုပုံနဲ့ သဘောထားတွေကိုကြည့်ပြီး ယုံကြည်လာတာပါ။ ထက်ထက်ဟာ သူ့အသက်နဲ့မလိုက်အောင် လူကြီးစကားပြောတတ်တယ်။ အရင်က ကျွန်မကို "အမေ" လို့ မခေါ်ဘူး။ အစ်မလိုခေါ်တယ်။ သူ့ထက်ကြီးတဲ့ အိမ်နီးချင်း အရင်အတူနေခဲ့တဲ့ လူငယ်များကို "ကိုကို" လို့ ခေါ်ခိုင်းလို့မရဘူး။ အရင်ဘဝက ခေါ်သလို စိန်မြင့်၊ မြင့်စိုး၊ လှစိုးလို့ပဲ ရှင်ရှင်သီးသီး အငယ်တွေကို အကြီးက ခေါ်သလိုပဲ ခေါ်တယ်။ ကျွန်မမောင်ကို ဦးလေးလို့မခေါ်ဘူး။ မောင်လေးလို့ ခေါ်တယ်။

တစ်ခါတုန်းကလည်း ထက်ထက် လေးဘက်သွား။ စကားမပြောတတ်ခင် အဝတ်အစားတွေ ရောထွေးထားတဲ့ အထဲက ဘဝဟောင်းက သူ့ပစ္စည်းတွေကို ဆွဲထုတ်ပြတယ်။ သူ သုံးလသမီးအရွယ်တုန်းကလည်း အမေရင်ခွင်မှာနေတုန်း ကြီးတော် ဒေါ်ခင်လေးဝင်း ခေါင်းဖြီးနေတာကို စိတ်ဝင်တစား စိုက်ကြည့်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ဒေါ်ခင်လေးဝင်းက အဖြီးအလိမ်းဝါသနာမပါတော့ လဲ့လဲ့ဝေက သူ့အစ်မကို အစဉ်လိုလို ခေါင်းဖြီး၊ အလှပြင်ပေးလေ့ရှိတယ်။ ထက်ထက်ရဲ့အစ်မ

တစ်ဝမ်းကွဲ မသိသိဦးက သူ့ကိုပေးထားတဲ့ လဲ့လဲ့ဝေရဲ့ ပုစွန် ဆီရောင် လုံချည်ကို ဝတ်လာတော့ မြင်မြင်ချင်း "မီးမီး လုံချည်" လို့ ပြောတယ်။ အခုထက်ထိ အရင်က သူ့သုံးနေတဲ့ ဒီရိုထဲကို သူ့ပစ္စည်းတွေပြုတ်သိပ်ပြီး ထည့်သွင်းတယ်။ အခြား သူတွေ သုံးတာကိုလည်း မကြိုက်ဘူး။

ထက်ထက် မွေးတုန်းက သူ့ခေါင်းနောက်က နားရွက် နားမှာ အနီမှတ်ကလေး ထင်ထင်ရှားရှားပါလာတယ်။ ကျွန်မ တို့က အမူမဲ့အမှတ်မဲ့ပါပဲ။ ကျွန်မတို့ အိမ်နီးချင်း ခေါ်ကောက် ဆိုသူက လဲ့လဲ့ရဲ့အလောင်းပြင်တုန်းက သူ့သူ့ငယ်ချင်းတွေ မှတ်ပေးလိုက်တာလို့ ပြောတော့မှ သိရတယ်။ ကလေးသုံးလ လောက်ရှိတော့ လဲ့လဲ့ရဲ့သူ့ငယ်ချင်း မခင်စိုးရီလာပြီး ကျွန်မ ကို မီးနေလာမေးတယ်။ သူက ကလေးမှာပါတဲ့ အဲဒီ အနီ အမှတ်ကို မြင်မြင်ချင်း ဆေးရုံကြီးမှာ လဲ့လဲ့ရဲ့အလောင်းပြင် တုန်းက သူတို့သူ့ငယ်ချင်းသုံးယောက် တိုင်ပင်ပြီး နှုတ်ခမ်းနီ သုံးဆေးနဲ့ မှတ်လိုက်တာလို့ ပြောပြပါတယ်။

ယခင်ဘဝက လဲ့လဲ့လို့ပဲ ယခုတစ် ထက်ထက်က သူ့လက်စွပ်ကို လက်သူကြွယ်မှာစွပ်ပြီး ဝတ်မယ်အစား လက်ညှိုးမှာစွပ်ပြီး ဝတ်လေ့ရှိတယ်။ လူကြီးတွေက လက်စွပ် နေရာပြောင်းပေးရင် "မီးမီး အရင်ကလည်း ဒီလိုဝတ်တာပဲလို့ ပြန်ပြောလေ့ရှိတယ်။ နောက် လဲ့လဲ့နဲ့တူတဲ့ အကျင့်တစ်ခုက တော့ အိပ်ခါနီး တံခါးတို့၊ ပြတင်းပေါက်တို့ကို လုံလုံခြုံခြုံ ပိတ်ထား၊ မထား စိုးရိမ်တကြီး လိုက်ကြည့်တတ်တယ်။ ပြီး တော့လည်း အပြင်ထွက်နေတဲ့သူရှိရင် မအိပ်ဘဲ စောင့်နေ တတ်တယ်။ မနက်ကျတော့လည်း အစောကြီးထေတတ်တယ်။

ထက်ထက်လည်း လဲ့လဲ့လို့ပဲ တေးသီချင်း ဝါသနာပါ တယ်။ ငယ်ငယ်က သီချင်းဖွင့်ရင် အဆိုတတ်တယ်။

လဲ့လဲ့ဟာ ဆေးရုံမှာ နေမကောင်းတုန်းက မုတီးစိပ် ပြီး ဘုရားဘုရားကို အစဉ်အာရုံပြုနေတတ်လို့လား မသိ။ ယခုဘဝ ထက်ထက်ဟာ ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ဘုရားဘုရားကြည့် ညှိတယ်။ ဘုရားစား တရားစာတွေ လွယ်လွယ်လေးနဲ့ရတယ်။

ထက်ထက်ဟာ သွေးထွက်သံယိုမြင်ရင် ကြောက် တယ်။ ဆေးထိုးရမှာ၊ ဆေးစားရမှာလည်း အလွန်ကြောက်ပါ တယ်။ ယခင်ဘဝက လဲ့လဲ့လည်း လေးငါးခြောက်လ ဆေး ထိုးခံရ၊ ဆေးစားရတာ တော်တော်စိတ်ပျက်မှာပါပဲ။

ထက်ထက်ရဲ့ ရင်ဘတ်မှာ မွေးရာပါ အဖြူစင်း အကြောင်းလေး ပါလာတယ်။ သူ့အသားက ဖြူဖြူဖွေးဖွေး

ဆိုတော့ အဲဒီအဖြူစင်းလေးကို ပထမသတ်မထားမိဘူး။ မမြင် မိဘူး။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ဘဝဟောင်းကဒဏ်ရာများဟာ ဘဝသစ်မှာ ပါလာတတ်တယ်လို့ ပြောတော့မှ ကျွန်မတို့ ကြည့်မိတယ်။

အမှတ်ဟာ ယခင်ဘဝက လဲ့လဲ့နဲ့လုံးရောဂါကို ကုယရာမှာ ရင်ဘတ်တွင် ခွဲစိတ်ပြီး ပြန်လည်ချုပ်ထားသော ဒဏ်ရာနှင့်တူနေပါတယ်။

ထက်ထက်ဟာ ယခင် လဲ့လဲ့ဘဝက အလွန်ခင်မင် သော သူ့ငယ်ချင်းများကို မှတ်မိတယ်။ ယခင်ဘဝက မိမိ အား ခွဲစိတ်ကုသခဲ့သော ဆရာဝန်ကြီးဦးခင်မောင်သော်ကို လည်း မှတ်မိတယ်။ (ဆရာဝန်ကြီး ဦးခင်မောင်သော်နှင့် ဝန်းဖြစ်သူ ဆရာဝန်ကြီးခေါ်ခင်သန်းညွန့်တို့ နှစ်ဦးစလုံးသည် ဘဝပြောင်းပြဿနာကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် သူတို့သိသော လူဝင်စားကိစ္စရပ်နှစ်ခုကိုပင် ဖောက်တာစတီဗင်ဆင်တို့ထံ ဆက်သွယ်ပေးခဲ့ပါသည်။)

အနှစ်တစ်ရာမှာ တစ်ကြိမ်သာ ပေါ်ပေါက်သောကိစ္စ

အထက်ဖော်ပြပါ လူဝင်စားမလေး "မချီနင်းထက်" ကို လူဝင်စားသုတေသီ ခေါက်တာစတီဗင်ဆင်မှ စနစ်တကျ သုတေသနပြု မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သည်။ လူဝင်စား ထက် ထက်ကလေးသည် ယခင်ဘဝက လဲ့လဲ့ဝေကဲ့သို့ နှလုံးရောဂါ ပါလာသည်။ မပါလာသည်ကို သိရှိနိုင်ရန် (E.C.G) အီးစီဂျီ စက်ဖြင့် စမ်းသပ်ရန်အထိ သုတေသီတို့က စဉ်းစားကြသေး သည်။ သို့ရာတွင် အလွန်နုနယ်သေးသော ကလေး၏စိတ် ဓာတ်ကို မတော်တဆ ထိခိုက်သွားမည်စိုး၍ မှောင်ကြီးပြင်း လာသောအခါမှ စမ်းသပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြကြောင်း သိရပါ သည်။

ခေါက်တာစတီဗင်ဆင်က သူ လေ့လာခဲ့သော လူ ဝင်စားကိစ္စများအနက် မချီနင်းထက် ကိစ္စမှာ ကြုံတောင့် ကြုံခဲ အထူးကျေနပ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သဖြင့် ယင်းအမှုကို "အနှစ် တစ်ရာတွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါသာ ပေါ်ပေါက်သောကိစ္စ" ဟု၍ ကမ္ဘာလုံးတစ်ဝှမ်းလေသည်။

စာညွှန်း ။ ဦးဝင်းငံမောင်၏ ဘဝအိုးဖိမ်အကြိမ်ကြိမ်။

တိုးထက်

လူဝင်စား မိသားစု

■ သမီးဗဂျီအောင်စိုး(ဒေါ်မေဓမ္မစာရီ)

ရောဂါတိုင်း မြစ်ကွန်းပေါ်ဒေသ၊ မော်လမြိုင်ကျွန်း မြို့ (မော်ကျွန်း)ဟုလည်း ခေါ်ပါသည်။ မိသားစုနယ်ဝင်များ သည် ယခုဘဝတွင် တစ်အိမ်တည်း၌ အတူတကွ လာ ရောက်နေထိုင်ကြလျက် ရှိသောကြောင့် အံ့ဩဖွယ်ရာကို ရေးသားဖော်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ပင်စင်ယူပြီးမှ စာရေးလည်အလုပ်ကို ဝါသနာအလျောက် ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ပထမဦးစွာ ရေးသား သောစာများမှာ မေခင်ပညာအကြောင်း သီကောင်းစရာများ ကို ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဖန် သာသနာတောင်သို့ သီလရှင်ဘဝဖြင့် ဝင်ရောက်ပြီးလျှင် အချိန်မှစ၍ တရားဓမ္မ နှင့် စပ်လျဉ်းသော စာများကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ဘုရားဖူး ခရီး မကြာခဏထွက်ခြင်းကြောင့် ဘုရားဖူးဆောင်းပါးများကို လည်း ယခုထက်တိုင် ရေးသားလျက်ရှိပါသည်။ လူလောက အကြောင်းဆိုလျှင် ဖခင်ကြီး ဗဂျီဦးအောင်စိုးနှင့် မိခင်ကြီး ဒေါ်နန့်တို့အကြောင်း စာနှစ်ပုဒ်သာ ရေးသားဖူးပါသည်။

ဖခင်ကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်ကို ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ရောက်တိုင်း အမှတ်ရပြီး အသက်အရွယ် နေနိုင်ပါသေးလျက် စောလင့်စွာ ကွယ်လွန်ခဲ့ရ၍ “အကြောစော၍ နှလုံးမိသည်” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာတစ်ပုဒ်၊ မိခင်ကြီးမှာ သက်တမ်း စေ့ ဂဥ နှစ်မှ ကွယ်လွန်သော်လည်း သေခါနီးတွင် အစွဲ အလန်းတစ်ခုကြောင့် လူဝင်စားပြန်ဖြစ်ရ၍ “အမေနှင့် လူ ဝင်စား” ဟူသော စာတစ်ပုဒ်ကိုလည်းကောင်း စာရေးသူ ရေးသားခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူဒကာကြီး၏ အစ်မကြီးဖြစ်သော ဒေါ်ဝိုက် တင် ပြောပြချက်များအရ ဤဝင်စားသောလူများ၏အကြောင်း ကို သိရှိရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အစ်မကြီးဖြစ်သူ ဒေါ်ဝိုက်တင်

သည် ဖောင်အာငယ်ဆုံးနှင့် ရန်ကုန်တွင် မိခင်ကြီး ကွယ် လွန်ပြီးသည့်နောက် လိုက်နေခဲ့ရာ စာရေးသူ သီလရှင်ဝတ် သည့်အချိန်မှ တူမများနှင့် ယခုတိုင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ (ပုံမှာ အစ်မကြီးဒေါ်ဝိုက်တင် အသက် ၈၅ နှစ်ပုံ) ဖြစ် ပါသည်။

ထိုမိသားစုများအကြောင်းကို မရေးသားခင် စာရေး သူတို့မိသားစု ဖခင်ကြီးဗဂျီဦးအောင်စိုး၏ ဖခင် ဦးဘချစ်တင် (ဘိုးဘိုးကြီး)၏ ပြောပြချက်အရ စာရေးသူအကြောင်းကို လည်း ရေးသားရပါဦးမည်။ ဗဂျီဦးအောင်စိုး၏ မိဘများမှာ ဦးဘချစ်တင်၊ ဒေါ်တင့်အုတ်တို့ဖြစ်ပြီး ဖခင်ကြီးနှင့် အစ်မဒေါ် တင်ရီ မောင်နှမနှစ်ယောက်သာ ရှိပါသည်။ ဤမိသားစုလေး ပေဟက်တို့တွင် မိခင်ဒေါ်တင့်အုတ်နှင့် အစ်မဒေါ်တင်ရီတို့ သား အမိနှစ်ယောက်သည် ဤမိသားစုတွင် ပြန်ဝင်စားကြပါသည်။ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်တင့်အုတ်မှာ စာရေးသူဖြစ်ပြီး အစ်မဒေါ်တင်ရီ မှာ ညီမအာငယ်ဆုံး ဒေါ်မြမြစိုး (ယခုသီလရှင်ဆရာကြီး ဒေါ်ပညာဝတီ) ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ မိသားစုအား ဝင် အသားဖြူပြီး မိဘနှစ်ပါးမှာ ဖြူဖြူချောချော ဖြစ်သော်လည်း မွေးလာသော သမီးဦးစာရေးသူသည် အသားညိုပြီး အတွား မရှိတင့်အုတ်တူကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ညီမဒေါ်ပညာဝတီ မှာ ကြီးကြီးမေဒေါ်တင်ရီ ဝင်စားကြောင်း၊ ရုပ်တူပြီး စိတ် သဘောထားများပါ တူကြောင်း၊ မိခင်ကြီးပြောပြချက်အရ သိရှိရပါသည်။ စာရေးသူတို့ဘက်မှ ဝင်စားသူနှစ်ဦးစလုံးမှာ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန် တူကြသော်လည်း ဒကာကြီးတို့ဘက်မှ ဝင်စားသူများသည် ရုပ်ရည်မတူကြကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ စာရေးသူတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် အကြောင်းမှာ အထူးတော် ပြစရာ အကြောင်းမရှိပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မိသားစုများ

က ဘာမှပြောပြခဲ့ခြင်း မရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ယခု စာရေးသူ၏မိခင်ကြီး ဒေါ်နန်းမှာလည်း ထူးထူးဆန်းဆန်း အစွဲ အလမ်းကြောင့် ရမည်းသင်းမြို့ သစ္စည်းရွာတွင် လူဝင်စား သွားဖြစ်နေပါသည်။ ယောက်ျားလေးဖြစ်သည်။ မိမိသေလျှင် ယောက်ျားဘဝ ရောက်လိုသည်ဟု မကြာခဏပြောသည့် အတိုင်း ယခုဘဝ ပြောင်းသောအခါ လူဝင်စားယောက်ျား လေး ဖြစ်လာပါသည်။

မိခင်ကြီးသည် သစ္စည်းရွာတွင် နေထိုင်သော ဒေါ် အမာရွှေတို့ မိသားစုကို အလွန်ခင်မင်ပါသည်။ ရိုးသားကြပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝသော မိသားစုဖြစ်သည်။ မိခင်ကြီးသည် အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ဘာသာရေး အလွန်ဝါသနာပါကာ တရားတာဝန်ကို အားထုတ်ရင်း ကွယ် လွင့်ခဲ့သဖြင့် သူမဖြစ်ချင်သော ယောက်ျားလေးဘဝကို ချမ်း

သာကြွယ်ဝသော မိသားစုဝမ်းအတွင်း ဝင်စားခဲ့ပါသည်။
ဒကာကြီးဦးမောင်မောင်ကြီးတို့ မိသားစုတွင် ဖခင် ကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီးနောက် မိခင်ကြီး ဒေါ်သိန်းညွန့်၊ အစ်မ ကြီး ဒေါ်ပိုက်တင်၊ အစ်ကိုအလတ် ဦးထွန်းကြည်နှင့် အငယ် ဆုံး ဦးမောင်မောင်ကြီး မိသားစုလေးယောက် ရှိပါသည်။ ဤလေးယောက်တွင် အစ်ကိုအလတ် ဦးထွန်းကြည်မှလွဲ၍ ကျန်လူများသည် မိသားစုတစ်စုထဲတွင် အတူတကွ ရှိနေကြ ပါသည်။ ထို့အပြင် ၎င်းတို့၏သားစုအနွယ်ဝင် ဒေါ်သိန်းညွန့်၏ ဦးလေးတော်သူ တစ်ဦးကလည်း စာရေးသူ၏ သမီးအငယ်ဆုံး မချိုလွင်ကြီး အဖြစ်ပြန်ဝင်စားခဲ့ပါသည်။ ဤအထဲတွင် ခွေး တစ်ကောင်လည်း ပါနေသေး၍ အလွန်ထူးဆန်းသော မော် ကျွန်းလူဝင်စားများ ဖြစ်ကြပါသည်။

အစ်မကြီးဒေါ်ပိုက်တင်မှာ ယခင်ဘဝက ယောက်ျား ဘဝဖြစ်ခဲ့ပြီး အမည်မှာ ဦးဘထွေး ဖြစ်ပါသည်။ စက်ချုပ် အလွန်တော်သော စက်ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ကာ ယခုဘဝတွင် လက်ချုပ် ပန်းကြယ်တံ တိုက်ပုံအင်္ကျီပန်းလိုက် (ယခင်ခေတ် က အလွန်ခေတ်စားသော အပ်ထည်များ)ကို ချုပ်လုပ်ခဲ့ပါ သည်။ မော်ကျွန်းတစ်မြို့လုံးတွင် မိခင်ကြီးဒေါ်သိန်းညွန့်နှင့် ဒေါ်ပိုက်တင်တို့ သားအမိကို မသိသူမရှိအောင် နာမည်ကျော် ခဲ့ကြပါသည်။ ဦးလေးဦးဘထွေးက မိဘများနှင့်အတူ လာနေ မည်ဖြစ်ကြောင်း မိန်းမအဖြစ်နှင့် လာနေမည်ဟုဆိုကာ ယခု အစ်မကြီးဒေါ်ပိုက်တင်ဘဝနှင့် လာရောက်နေခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ဒေါ်ပိုက်တင်သည် ယခု အသက် ၈၅ နှစ်ရှိသည့်တိုင် အောင် လူကြီးရောဂါ၊ သွေးတို၊ နှလုံး အနည်းငယ်စီရှိသော် လည်း တူပအလတ် သရောနေမ၏ ဂရုစိုက်မှုကြောင့် ကျန်း ကျန်းမာမာနှင့် ဥပုလ်သီတင်း ဆောက်တည်၍ တောင်ဥက္က လာပနေအိမ်တွင် မောင်အငယ်ဆုံး၊ တူမများနှင့် နေထိုင် လျက်ရှိပါသည်။

မိခင်ကြီးဒေါ်သိန်းညွန့်မှာ ဒေါ်ပိုက်တင် ၃၅ နှစ် အရွယ်တွင် မိုက်အောင့်ရောဂါဖြင့် ရန်ကုန်ရှိ သားအဝယ် ဆုံး နေအိမ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ယခင်ဘဝက ကုသိုလ် ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ယခုဘဝတွင် အကျိုး ပေးကောင်းပါသည်။ နောင်ဘဝတွင်လည်း အကျိုးပေးကောင်း ဦးမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်ဘဝက ရုပ်မချောခဲ့သော်လည်း

အစ်မကြီး ဒေါ်ပိုက်တင် အသက် ၈၅ နှစ်ပုံ

ယခုဘဝတွင် ရုပ်ချော၍ ဥစ္စာပစ္စည်း ပြည့်စုံကာ ပညာတတ်
ဆောင်မိမိတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သားနှင့် သမီးဖြစ်သူ ဦးမောင်
လေး ဦးနှင့် ခေါ်ပိုက်တင်တို့ နှစ်ဦးအား တစ်ပြိုင်နက်
အိမ်မက်ပေးပြီး ၎င်းတို့နှင့်အတူ လာနေမည်ဟု ပြောပါသည်။
စာရေးသူ၏ သမီးအလတ် ခေါက်တာတင်တင်ကြီးအဖြစ်
ပြန်သည်ဝင်စားပါသည်။ အလှူအတန်းကို ရက်ရော၍ သနား
ကြင်နာတတ်ကာ အကုသိုလ်ဟူသမျှကို ရှောင်ရှားတတ်ပါ
သည်။ ထို့ကြောင့် နောင်ဘဝကူး ကောင်းဦးမှာဖြစ်သည်။

ဦးမောင်မောင်ကြီးသည် မိခင်ဒေါ်သိန်းညွန့်၏ ဦးလေး
တော်ခွဲပြီး အမည်မှာ ဦးဖိုးယုဟု ခေါ်ပါသည်။ ယခင်ဘဝက
ကျန်းမာရေးညံ့သောကြောင့် စိန်တစ်လုံး ခမည်းပေးခဲ့ရပါ
သည်။ ကွယ်လွန်ပြီး ဦးမောင်မောင်ကြီးအဖြစ် ပြန်ဝင်စား
သော်လည်း ကျန်းမာရေး အလွန်ညံ့သောကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ
အား စေမင်မေးသောအခါ စိန်တစ်လုံးကို ဆံထိုးလုပ်ပြီး

သျှောင်ထုံးတွင် ထိုးပေးခိုင်းပါသည်။ မိဘများက စိန်တစ်လုံး
ကို ခမည်းပေးသော်လည်း ဆံထိုးတော့ လုပ်မပေးပါ။ အမျိုး
များက အမည်ကို မခေါ်ကြဘဲ "စိန်တစ်လုံး"ဟုသာ ခေါ်
ကြကြောင်း သိရှိရပါသည်။

စာရေးသူ၏ သမီးအငယ်ဆုံး မချိုလွင်ကြီးမှာလည်း
၎င်းတို့အမျိုးများထဲမှ ပြန်ဝင်စားကြောင်း သိရှိရပါသည်။
အဘွားဖြစ်သူ ဒေါ်သိန်းညွန့်၏ဦးလေး ဦးဖိုးနု ပြန်ဝင်စားခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဦးဖိုးယု၊ ဦးဖိုးနု ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်စလုံးက
တူမဖြစ်သူ ဒေါ်သိန်းညွန့်အား ချစ်ခင်သောကြောင့် ပြန်ဝင်စား
ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်သိန်းညွန့်မှာ အညာဇာတိဖြစ်၍ ကပ်စေး
နံကြသော အညာသူအညာသားများ ဖြစ်သော်လည်း ယခု
ဘဝတွင် ကပ်စေးမနဲ့ပါ။ သို့သော် မချိုလွင်ကြီးမှာ ကပ်စေး
နံတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိသားစုများက အညာသားကပ်
စေးနံဟု ခေါ်တတ်ကြပါသည်။ ယခင်ဘဝလောက်တော့ ကပ်
စေးမနဲ့ပါဟု ခေါ်ပိုက်တင်က ဆိုပါသည်။

စာရေးသူတွင် သမီးသုံးယောက်ရှိခဲ့ရာ သမီးအကြီး
ဆုံး ခင်ခင်ကြီးမှာ လူဝင်စားမဟုတ်ပါ။ သို့သော် ထူးဆန်း
သည်မှာ ၎င်းခင်ပွန်း၏အဘွား (မိခင်၏အဖေ) ဒေါ်တာမွန်း
သည် ၎င်း၏သမီးကြီး မစန္ဒီနိုင်စိုးအဖြစ် ပြန်ဝင်စားခြင်းဖြစ်
သည်။ ၎င်းသည် တောင်ကြီးမြို့တွင် နေထိုင်ပြီး ရှမ်းအမျိုး
သမီးကြီး ဖြစ်သည်။ အဖိတ်နေ့တွင် မနက်ဖြန်ဥပုသ်နေ့၌
ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ဥပုသ်စောင့်ရန် ခြင်းတောင်းအဖွဲ့တွင်
လှူဖွယ်ပစ္စည်းများထည့်ပြီး ပြင်ဆင်ထားပြီးချိန် ညနေဘက်
တွင် ဦးနောက်သွေးကြောပြတ်၍ ကွယ်လွန်သောကြောင့်
ယခုဘဝတွင် ချမ်းသာကြွယ်ဝသောသူအဖြစ် ခံစားရပါသည်။
အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ဘွဲ့ရပြီး အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားသော ဆရာမ
အဖြစ် လုပ်ကိုင်ကာ ပြည့်စုံစွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ကလေး
ဘဝကတည်းက အလှူအတန်း၊ ဝါသနာပါကာ ကစားလျှင်
ခြင်းတောင်းထဲတွင် ပစ္စည်းများထည့်၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းသွား
မည်ဟု ပြောတတ်ပါသည်။ ယခင်ဘဝက ဒေါ်တာမွန်းမှာ
တယ်လီဖုန်း အော်ပရေတာတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့၍ ယခုဘဝ
တွင် ကယ်လီဖုန်းကို အလွန်ခုံမင်နှစ်သက်လျှက်ရှိပါသည်။
ကလေးဘဝတွင် တယ်လီဖုန်းဆက်တမ်း ကစားလေ့ရှိပါ
သည်။

၎င်းခွေးသည် ငွေကိုခင်သည်။
ရွှေကိုခင်တတ်သည်။ အိမ်က
လူအချင်းချင်း ငွေကိုခင်နေကြလျှင်
ဘာမှမလုပ်သော်လည်း
လူစိမ်းအား ငွေပေးလျှင်
မာန်ဖီတတ်ကြောင်း သိရပါသည်။
၎င်းသည် ရွှေကိုပြလျှင်
လိုက်ကြည့်ပြီး
သဘောကျနေတတ်သည်ဟု
ပြောပြကြပါသည်။

ဤမျှအံ့ဩဖွယ်ကောင်းအောင် “လူဝင်စားမိသားစု” များ ဖြစ်ရုံမက အိမ်တွင်မွေးထားသော “ဂျက်ကီ” မှာလည်း ခွေးဝင်စားဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝမှ သူတစ်ပါးပိုက်ဆံကို ပြန်မပေး ခဲ့၍ ယခုဘဝတွင် အကြွေးပြန်ပေးဆပ်ရန် ရောက်ရှိလာရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒေါ်သိန်းညွန့်၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ငွေကြေး များကို မကြာခဏချေးယူပြီး ပြန်ဆပ်တတ်ပါသည်။ ယခု နောက်ဆုံးတစ်ခေါက်တွင်မူ ဒေါ်သိန်းညွန့်သည် ရန်ကုန်၌ ကွယ်လွန်သွားပြီး ဒေါ်ပိုက်တင်မှာလည်း သားအမိနှစ်ယောက် တည်း ရှိသောကြောင့် ရန်ကုန် မောင်အငယ်ဆုံး ဦးမောင် မောင်ကြီးအိမ်တွင် နေထိုင်သွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမိတ် ဆွေမှာ ဒေါ်သိန်းညွန့်တို့ သားအမိနှင့် အဆက်ပြတ်သွား၍ ချေးထားသောငွေများကို ပြန်မဆပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ဤအကြောင်းများ ကို သိရှိရခြင်းမှာ တစ်နေ့တွင် ဒေါ်ပိုက်တင်သည် ကုလား ထိုင်တွင် ထိုင်၍ ပုတီးစိပ်နေစဉ် ထိုမိတ်ဆွေ၏ ရုပ်ကို ထပ်ရှားစွာ မြင်ရပြီး နှစ်ပေါင်းအလွန် ကြာသွားခဲ့သော်လည်း မှတ်မိနေကာ ၎င်းက အောက်ပါအတိုင်း စကားပြောပါသည်။

“အမယ်လေး အပိုက်ရယ်၊ ငါ နင်တို့သားအမိကို ရှာနေတာ ကြာလှပြီ။ အခုမှပဲ မသိန်းညွန့်အိမ်ကို ရှာတွေ့ရ တော့တယ်။ ငါလာနေပြီး နင်တို့ကို စောင့်ရှောက်မှာပါ။ မသိန်းညွန့်ကျေးဇူးတွေက ငါ့မှာရှိတယ်” ဟုပြောပြီး လူ့ပျောက် သွားပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ယခင်ဘဝက ဈေးသည်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ဈေးခေတ်ရောင်းကာ လမ်းပေါ်လျှောက်သွားနေရာ၌ ဖြစ်သည်။ ထိုလူသည် ယခုဘဝ ကြွေးပေးစရာရှိ၍ ဒေါ်ပိုက်တင်နှင့်တွေ့ ကာ လာနေမည်ဟု ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါ်ပိုက်တင်မှာ ရုတ်တရက် အိမ်မက်လိုလို၊ တကယ်လိုလိုနှင့် တွေ့လိုက်ရ ခြင်းဖြစ်သည်။ မကြာမီ ခွေးတစ်ကောင်မှာ ကားတိုက်မိ၍ လက်ကျိုးကာ အိမ်မှ ဧကကြီးဦးမောင်မောင်ကြီးက သေး စည်းပေးရင်းနှင့် လက်ကလေး ထော့ကျိုးဖြစ်ကာ အိမ်မှာပါ နေပါသည်။ ဈေးသည်လာလျှင် ယခင်မွေးဖူးသော ခွေးများက တစ်ကောင်မှ လိုက်မအူတတ်ပါ။ ယခု “ဂျက်ကီ” ခေါ် ဤ ခွေးကျမှ လူကြားမကောင်းအောင် အော်အူတတ်ပါသည်။ သမီးအငယ်က အလွန်ချစ်ပြီး အော်သံညစ်ညစ် မရှိတော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ပိုက်တင်က ဘယ်သူမှမရှိခိုက် “ဟဲ့... ”

ဂျက်ကီ၊ ဒါ နင်တို့တော မဟုတ်ဘူး။ လူကြားမကောင်းအောင် လိုက်အူမနေနဲ့။ နောက်တစ်ခါအူရင် နင်းကိုရှိက်ထုတ်ပစ် မယ်၊ ပါးစပ်ပိတ်ထား” ဟု ပြောထားသောကြောင့် ယခု ဈေး သည် ဖြတ်သွားပြီး အော်သွားလျှင် လိုက်မအူတော့ပါ။ ၎င်း ၎င်းခွေးသည် ငွေကိုခင်သည်။ ရွှေကိုခင်တတ်သည်။ အိမ်က လူအချင်းချင်း ငွေကိုင်နေကြလျှင် ဘာမှမလုပ်သော်လည်း လူစိမ်းအား ငွေပေးလျှင် မာန်ဖိတတ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ၎င်းသည် ရွှေကိုပြုလျှင် လိုက်ကြည့်ပြီး သဘောကျနေတတ် သည်ဟု ပြောပြကြပါသည်။ ထိုခွေးသည် ဒေါ်သလည်း အလွန်ကြီးသည်ဟု သိရပါသည်။ ယခင်ဘဝကလည်း ဒေါ်သ ကြီးပြီး ငွေမကိုင်ကြောင်း သိရပါသည်။ ယခင်ဘဝက မာကျ သိုလ်များသာ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ်ခြင်း မရှိခဲ့၍ ယခုဘဝတွင် ခွေးဖြစ်ရကာ၊ ယခုဘဝတွင်လည်း ဒေါ်သကြီးပြီး ရန်လိုနေတတ်၍ နောင်ဘဝအတွက် ရင်လေး စရာပင်ဖြစ်သည်။ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်ကများ မကောင်း၍ နောင် လာမည့်ဘဝအတွက် တရားသဘော စာရေးသူမှာ ရင်မော မိပါသည်။

အကုသိုလ်ကံကို အလွန်ကြောက်သော စာရေးသူ သည် နောင်ဘဝဆိုသည်ကို မရရှိလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ် သည်။ ယခုဘဝတွင် သောတာပန်ဖြစ်လိုသည်။ သို့သော် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် တဝတစ်ခုထပ်ရခဲ့လျှင် နိဗ္ဗာန် လမ်းကို လျှောက်နိုင်သော လူ့ဟာသော ရောက်လိုပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ပင် တရားဘာဝများ အားထုတ်ပြီး သာသနာပြု နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူ။ ပုဂ္ဂိုလ်ပြတ်ဖြစ်ရကာ တရားထူး၊ တရား ဖြတ်များကို ရရှိလိုပါသည်။ ယခု မိသားစုတစ်စုထဲတွင် လူဝင်စားများ ပြန်ဖြစ်ကြခြင်းမှာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော် အရ သံသရာလည်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အားလုံး သောပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သံသရာမှလွတ်အောင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စက်ဝိုင်းဝေးသနာကို နာကြား ကြပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြလျှင် သံသရာမှလွတ်မည်ဖြစ် ကြောင်း သိစေရန် ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ယဗိုးဗရိုအောင်စိုး (ဒေါ်မေ့စာရီ)

ကိုယ်ကျင့်တရား

မြတ်အောင်ဇော်

မနုဿတ္တ ဘာဝေါရုလ္လဘော ဟူသော လူ့ဘဝကို ရခဲပေခြင်းဟု ဘုရားဟောခဲ့သည်။

လိပ်ကန်းကြီးနှင့် ထမ်းပိုးတုံးကြီး သမုဒ္ဒရာအတွင်း မျောနေကြပြီး လိပ်ကန်းကြီး ဦးခေါင်းက ထမ်းပိုးတုံးကြီး အပေါက်ထဲကို ဝင်သွားလျှင်သွားလိမ့်မည်။ လူ့ဘဝကို ရရန် ခဲယဉ်းသည်။

လူ့ပြည်မှ အပ်တစ်စင်းနှင့် မြဟွာပြည်မှ အပ် တစ်စင်းတို့ အပ်သွားလိပ်ချင်း ထိလျှင်ထိသွားလိမ့်မည်။ လူ့ဘဝသို့ရောက်ရန် ခဲယဉ်းပါသည်ဟု အဆိုရှိကြသည်။

ရခဲလှသော လူ့ဘဝသို့ ရောက်လာသည်သူများသည် ဘဝတန်ဖိုးကို နားလည်ရမည်ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာတရား၊ ဖိုလ် တရား၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ တရားတော်မြတ်ကို ရပါလို၏ အရှင် ဘုရားဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဆုတောင်းသည် ဘုရားရှိခိုးသူ တိုင်း၏ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့တွင် ပြည့်လျက်ရှိ သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် ကံ ကံ၏အကြောင်းအကျိုး ကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ကောင်းသော အကြောင်းကြောင့် ကောင်းကျိုးရရှိပြီး ကောင်းသောအကျိုး ရရှိရန် ကောင်းသော အကြောင်းတရားကို ပြုလုပ်ရမည် ဖြစ်သည်။ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ကောင်းသောကိုယ်ကျင့် တရားများကို အားထုတ်ကျင့်ကြပါက ငြိမ်းချမ်းသော ကမ္ဘာ ကြီးတစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်ပြီး ငြိမ်းချမ်းသော လူ့ဘဝကို ပိုင်စိုး ရမည်ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်မရောက်မီစပ်ကြား ဘဝများတွင် လည်း အပါယ်လေးဘုံမှ လွတ်ကင်းပြီး နိဗ္ဗာန်သို့မျက်မှောက် ပြုရမည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်လောကတွင်လည်း အကုသိုလ်တရားများမှ ဝေးကွာပြီး ကုသိုလ်တရားများဖြင့်

ပြည့်လျှံကာ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး သုံးပါးလုံး ချမ်းသာမှု ပြည့်စုံစွာဖြင့် နေကြရမည်ဖြစ်သည်။

မကောင်းမှုရှောင်၊ ကောင်းမှုဆောင်၊ ဖြူအောင်စိတ် ကိုထား ဟူသော ကိုယ်ကျင့်တရားကို ကျင့်သုံးမည်ဆိုလျှင် လည်း ပစ္စုပ္ပန်ကာလတွင် သုခအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံစွာ ခံစား ရမည်ဖြစ်သည်။

လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် ကိုယ်ကျင့်တရားများကို ဖော် ပြရလျှင်...နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံသရဏံဂစ္ဆာမိ၊ သံယံ သရဏံဂစ္ဆာမိ ဟူ၍ အတုပရိသော တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံ သည့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ရိုနှိုးပါ၏။ ဘုရားဂုဏ်၊ တရား ဂုဏ်၊ သံယာဂုဏ်တို့ကို နှလုံးသားထဲဝယ် ဆည်းကပ်ပူဇော် ကိုးကွယ်ပါ၏။ သရဏဂုဏ်သုံးပါးကို အမြဲဆောက်တည်ပါ၏ ဟူသော ကျင့်စဉ်ကို မပေမလျော့ဘဲ အစဉ်အမြဲ ဦးထပ်တင် လျက် ရွတ်ဆိုပါက အမျိုးမျိုးအန္တရာယ်အပေါင်းမှ လွတ် ခြောက်ပြီးလျှင် စီးပွားလာဘ်ရှင်မှာ သေချာသည်။ ဂုဏ်တော် တို့၏တန်ခိုးကြောင့် သူတော်ကောင်းစိတ်များ ပွားများလာကာ မိမိ၏မေတ္တာကြောင့် တစ်ပါးသူတို့မှ မိမိအပေါ် ချစ်ခင်လာပြီး ရန်သူများသေးမှ လွတ်ကင်းစေသည်။

ဝါထာတိဝါတာ = သူတစ်ပါးအသက်ကိုသတ်ခြင်း။

အဒိန္နာဒါနာ = သူတစ်ပါးဥစ္စာကိုခိုးခြင်း။

ဘမေသုမိစ္ဆာစာရာ = သူတစ်ပါးသားမယားနှင့် အုပ်ထိန်းမှုမကင်းသော သူတို့နှင့် အုပ်ထိန်းမှုကင်းသောသူတို့

ဘ: ကာမဂုဏ်အမှု၌ ကျူးလွန်ခြင်း။

မုသာဝါဒါ = မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်း။

သုရာမေရယ = အရက်သေစာ သောက်စားခြင်း စသော မကောင်းမှုစရိုက် ငါးပါးတို့ကို ပြုကျင့်ခြင်းမှ ရှောင် ရှားခြင်း။ ဤသို့ကျင့်ခြင်းကြောင့် ရာဝဝတ်မှုများ ကင်းဝေး ခြင်း။ သေလွန်သောအခါ အပါယ်တံခါးပိတ်၍ နိဗ္ဗာန်တံခါး ဖွင့်ခြင်း။ ကောင်းမြတ်သောဘုံဌာနမှ လက်ကမ်းကြိုဆိုနေမှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

ဝိသုဏဝါစာ = ကုန်းချောစကားပြောဆိုခြင်း။

ဖရုသဝါစာ = ကြမ်းတမ်းယုတ်မာသော စကားပြော ဆိုခြင်း။

သဗ္ဗပ္ပလာပဝါစာ = အကျိုးမရှိသောစကား။ နောက် ရွတ်ရွတ် ပြောဆိုသော စကားများပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ခြင်းပြုပါက အာခံတွင်းမွှေးကြိုင်ခြင်း၊ လူချစ်လူခင်ပေါများခြင်း အကျိုးများ ခံစားရပါသည်။

ဣဿာ = ကိုယ့်ထက်သာ၍ မနာလိုသောစိတ်

မစ္ဆရိယ = သူတစ်ပါး၏အကျိုးကိုပျက်စီးစေလို သောစိတ်တို့ မဖြစ်လာစေရန် ကျင့်ကြံခြင်း။ ဖြစ်ပေါ်လာပါက အချိန်မီတားဆီးခြင်း။ ထိမ်းသိန်းခြင်း။ ပျက်ဆီးခြင်းကိုပြုရ မည်။ ထိုသို့ကျင့်ပါက ကောင်းသောအကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိ ပြီး မိမိအပေါ် ရန်မူသောသူများနှင့် ကင်းဝေးမည်။

ဝိစိကိစ္ဆာ = ရတနာသုံးပါးအပေါ် ယုံမှားသံသယ ရှိသောစိတ်။ ထိုစိတ်ဖြစ်ပေါ်ပါက ရတနာသုံးပါးမှလွဲ၍ အားကိုး ယုံကြည်စရာ မရှိဟူသော ယုံကြည်စိတ်ကို မွေးရမည်။ ထို သို့ မှန်သောစိတ်ကိုမွေး၍ ကျင့်ကြံခြင်းသည် မဂ်လမ်း။ ဖိုလ် လမ်း။ နိဗ္ဗာန်လမ်းတို့ပွင့်ကာ ကောင်းသောအတွေ့။ အကြံ အစည်များ ရရှိမည်ဖြစ်သည်။

လောဘာ = ရထိုက်သည်ထက် ပိုလိုချင်သောစိတ်။ တဏှာ၊ ရာဂ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို လိုချင်သောစိတ်။

ဒေါသ = စိတ်ကို မထိန်းနိုင်၊ သူတစ်ပါးအား နှစ်နာ ပျက်စီးစေလိုသောစိတ်။

မောဟ = အကုသိုလ်တရား အပေါ်တွင် နှစ်သက် မိန်းမောနေသောစိတ်။

မာန်မာန = သူတစ်ပါးထက် သာသည်ဟူသော ထောင်လွှားတက်ကြွနေသည်စိတ်။

အတ္တ = မိမိအကျိုးစီးပွားအတွက်သာ ဦးတည်သော စိတ်။ ကိုယ်ချင်းစာတရား ကင်းမဲ့သောစိတ်။ ထိုစိတ်များ မဖြစ်ပေါ်စေရန် ကျင့်ကြံရမည်။ ထိုကိုယ်ကျင့်တရားများနှင့် ပြည့်စုံပါက နတ်လူသာဓုခေါ်၍ အပါယ်လေးဘုံသို့မလာဘဲ နိဗ္ဗာန်တံခါးဖွင့်ကာ သုခချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံမည်သာဖြစ်သည်။

သမ္ဗါ = ဘုရား၊ တရား၊ သံယာနှင့် ကံ ကံ၏အကျိုး ကို ယုံကြည်စိတ်။

မေတ္တာ = သူတစ်ပါးအား ချစ်ခင်သောစိတ်။

ကရုဏာ = သနားတတ်သောစိတ်။ ကိုယ်ချင်းစာ စိတ်။

မုဒိတာ = သူတစ်ပါး၏ အောင်မြင်မှုကို နှစ်သက်ပြီး ကောင်းမှုပွားစိတ်။

ထိုကောင်းသောစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာစေရန် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ရမည်။ ထိုစိတ်များ ပွားများပါက အပါယ်တံခါး ပိတ်၍ မြဲယွှဲဘုံသို့ လမ်းမည်ဖြစ်သည်။

ဥပေက္ခာ ကိုဆင်ခြင်ရန်မှာ အလွယ်ထင်ရသော် လည်း မိမိအတွက် အကုသိုလ်မဖြစ်စေရန် အထူးသတိ ထားရမည်။ မေတ္တာကြီးမားသူနှင့် သံယောဇဉ်ကြီးမားသူတို့ အတွက် ဥပေက္ခာတရားကို ဆင်ခြင်ရန်မှာ အလွန်ခက်လှ သည်။

ဥပမာအနေနှင့် ပြောရလျှင် ဖားကိုမြွေကိုက်သည် ဆိုပါစို့။ မိမိအမြင်ဖြင့် မေတ္တာနှင့် ဥပေက္ခာကို တစ်ပြိုင်တည်း တွေ့ရှိတော့သည်။ မောင်းလိုက်လျှင် ဖားအသက်ရှင်သော် လည်း မြွေအစား ဝတ်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ့်အတွက် အကုသိုလ်မကင်းပေ။ ကံ၊ ကံ၏အကျိုးအကြောင်း။ အတူ အလှည့် ဖြစ်ကြပေသည် ဟူသောအသိစိတ်ကို ဆင်ခြင်၍ ဥပေက္ခာပြုလိုက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သဗ္ဗေသတ္တာ ကံမသကာ၊ ဝဋ်ကျွေးအတုံအလှည့် ဖြစ်ကြပေသည်ဟုသာ ဆင်ခြင်လိုက် ရမည်။

- သမ္မာဝါစာ = ကောင်းသောစကားကို ပြောဆို ခြင်း။
- သမ္မာကမ္မန္တ = ကောင်းသောပြုလုပ်မှုကို ပြုလုပ် ခြင်း။
- သမ္မာသင်္ကပ္ပ = ကောင်းသောကြံစည်မှုကိုပြုခြင်း။
- သမ္မာအာဇီ = ကောင်းသော အသက်မွေးမှုပြု ခြင်း။
- သမ္မာဝါယမ = ကောင်းသော အားထုတ်ကြိုးစားမှု ပြုခြင်း။
- သမ္မာသတိ = ကောင်းသောသတိရှိခြင်း။
- သမ္မာသမာဓိ = ကောင်းသောတည်ကြည်ငြိမ်သက် မှုရှိခြင်း။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ = မှန်ကန်သော အယူကိုယူခြင်းဟူသော မြတ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင် ရမည်။ ထိုသို့သော ကိုယ်ကျင့်တရားကိုမြဲပါက အပါယ်တံခါး

ပိတ်၍ နိဗ္ဗာန်တံခါးပွင့်မည် သေချာပါသည်။ သမထဝိပဿနာ တရားများကို ကျင့်ကြံအားထုတ် ရမည်။ ထိုတရားတို့သည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားများ ဖြစ်သည်။

ခန္ဓုဉာဏ်ရောက် တရားတော်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ် သော သူတော်စင်တို့သည် ခန္ဓာမုဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာ များကို ဖြစ်၊ တည်၊ ပျက် ဟူသော အမှတ်တရားတို့ဖြင့် ရှုမှတ်ကြသည့်အတွက် ဝေဒနာခံစားမှုများကို ငြိမ်မြောက်စေ သည်။ ဝိညာဉ်ချုပ်ခါနီး ဝေဒနာကို ခံနိုင်သည်။ ခံစားတတ် သည်။ စွဲလမ်းမှုပျောက်သည်။ နိဗ္ဗာန်သို့ကူးရန် လမ်းမကြီး ပေါ်သို့ ရောက်သွားပေတော့သည်။

ခန္တိသည် သည်းခံခြင်းဖြစ်သည်။ ဝေဒနာများအပေါ် တွင် တရားဖြင့် ရှုမှတ်သည်ခံခြင်း။ ဖြစ်ပျက်မှုမဟာသဘော တို့တွင် အသိတရားဖြင့် သည်းခံခြင်း။ လူမှုရေးသဘောတို့ တွင် အမှန်တရားဖြင့် တိုင်းတာ၍ သည်းခံခြင်းတို့ကြောင့် ပြဿနာများကို နိုင်နင်းကာ အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိပေ သည်။

ပုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် ခန္တိပါရမီကို ဆင်ခြင်၍ ရန်သူအပေါင်းကို အောင်မြင်တော်မူပါသည်။ ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းကို အကျွတ်တရားရစေရန် တရားရေအေး အမြို့က် ဆေးကို တိုက်ကျွေးခဲ့ပါသည်။ ပုဒ္ဓ၏အဆုံးအမကို နှာခံကာ ခံနိုင်စွမ်းရှိအောင် လေ့ကျင့်ရမည်။

ဖော်ပြပါ ကိုယ်ကျင့်တရားများကို ကျင့်ကြံအားထုတ် ပါက ပစ္စုပ္ပန်ကာလတွင် အောင်မြင်မှုများ ခံစားရပြီး ဖာယလွှဲ ဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားသော် ဝဋ်ဘဝတို့တို့နှင့် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သို့ မျက်မှောက်ပြုပါရမည့်အကြောင်း ရေးသားတင်ပြလိုက် ပါသည်။

မြတ်အောင်ဇော်

၀၉-၇၆၁၆ ၂၄၉၀၁

ငယ်ဘဝသို့ သွားကြစို့ လိတ်ခွဲတော့ သူငယ်ချင်းများ

— ရှယ်လီသိန်းမောင် (စိန်မိုက်ကယ်) —

စာရေးသူတို့ စိန်မိုက်ကယ်ကျောင်း(မအူကုန်း)၏ ၁၉ ကြိမ်မြောက် အာစဂိုယုပွဲကြီး တစ်ကျော့ပြန် ရောက်လာရန် တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာ၊ ဆရာမကြီးများ၊ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ ဟောင်း ငယ်သူငယ်ချင်းများ စုဝေးရာ၊ သို့မဟုတ် ငယ်ဘဝသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသော တစ်ခုတည်းသောနေရာသည် အာစဂိုယုပွဲကြီး ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆရာ သာခင်ကျေးဇူးရှင်များအား ကျေးဇူးဆပ်ပွဲပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာ၊ ဆရာမကြီးများ အသက်အရွယ်မရှိပေးလာ သကဲ့သို့ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူဟောင်း တပည့်များအား လုံးဝမသိဘဲ ဇရာပိုင်းသို့ ဝင်ရောက်ချဉ်းကပ်နေပြီ ဖြစ်ပါ၍ မိမိတို့၏ကျန်းမာရေးကိုလည်း မိမိတို့ ဂရုစိုက်ဆောင်ရွက် မည် ဖြစ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးတွေကောင်းမွန်ပုံ ဘာသာ သင်ယူမှုအကျိုး၊ လှပရေး၊ စီးပွားရေး အစစအရာရာတို့ကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နိုင်မည် ဖြစ်ပါ၍ မိမိတို့အားလုံး ကျန်းမာ ၍ အသက်ရှည်စေရန် နည်းလမ်းကောင်းများကို ရှာဖွေကျင့် သုံး နေထိုင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ကျန်းမာသက်ရှည်စေရန် အဓိကမှာ မိမိတို့ ပုဒ္ဓ ဘာသာဝင်များထိ သီလလုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်းခြင်း၊ သူတစ်ပါး အပေါ်တွင် မေတ္တာမေတနာထားခြင်း၊ တတ်နိုင်သမျှသော ဆေးဝါးများ မကြာမကြာ လျှောက်ခြင်း၊ တံတားဆောက်၊ လမ်းခင်း ရေစစ်လျှော်ခြင်း စသောကုသိုလ်များ တတ်စွမ်းနိုင် သမျှ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် သကဲ့သို့ ပုဒ္ဓ၏အမွေအနှစ်ဖြစ်သော

တရားဂုဏ်တော်များ ပွားများခြင်း၊ ပရိတ်၊ မန္တန်များ ရွတ် ဖတ်ခြင်း၊ နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပုထိုးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာသက်ရှည်၍ ဆေးဘာသာများ ဝေးကွာနိုင်စေမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပြင် နေ့စဉ်စားသုံးလျက်ရှိသော သီးနှံများတွင် လည်း ဆေးဝါးအာနိသင် ဂုဏ်သတ္တိများ တစ်မျိုးချင်းစီ၌ ပါဝင်နေပါသဖြင့် သင့်တင့်မျှတသော အစားအစာများကို စားခြင်းဖြင့်လည်း ကျန်းမာစေနိုင်ပြီး ကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အကူ ပြုစေနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ - မြင်းခွာရွက်စားသုံးခြင်းဖြင့် မျက်စိကိုကြည် လင်စေ၍ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အရွယ်ကိုနုပျိုစေခြင်း စသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ရရှိစေလိုက်သကဲ့သို့ တခြားတခြား သော အသီးအနှံတို့မှ သူ့ဂုဏ်သတ္တိနှင့်သူ အသုံးဝင်လျက် ရှိပါသည်။ သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါရှိသူများကလည်း အချို့လွန်ကဲခြင်း၊ အငန်လွန်ကဲခြင်းများ ရောင်မှသာလျှင် ရောဂါပျောက်ကင်းစေ၍ ကျန်းမာစေနိုင်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ပင် အသက်အရွယ်ကြီးပြီဆိုပြီး အိမ်ထဲ ကပ်နေပါက ချဉ်းသွားရုံပင်ရှိပါသည်။ နေ့စဉ်လမ်းလျှောက် ပေးခြင်း (မနိုးမဝေး)၊ သူငယ်ချင်း၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း များနှင့် မကြာမကြာတွေ့ဆုံ၍ ပျော်ရွှင်ကောင်းသော၊ ရယ် စရာကောင်းသောစကားများ ပြောခြင်းဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ အမြဲ လန်းသန်းနေစေရန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်စေလိုပါသည်။

မိမိတို့၏အသက်အရွယ်အရ ဗံသာစဉ် နေရာတကာ ပါရမည်အရွယ် မဟုတ်တော့ပါ၍ စကားနည်းနည်းပြောပြီး

အမှည့်တဝင်းဝင်း၊ အကင်းတဖြုတ်ဖြုတ် ဆိုသကဲ့သို့ ဆရာ၊ ဆရာမကြီးများလည်း မှည့်ခွဲနေကြသကဲ့သို့ တပည့်တို့သည်လည်း တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ကြွေကျကုန်ကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဘာသာတရားများများ လုပ်စေလိုပါသည်။ သို့မဟုတ် စာဖတ်ခြင်းဖြင့် မိမိ၏တစ်နေ့တာအား အကျိုးရှိရှိ အသုံးချသွားမည် ဆိုပါက အသက်ရှည်၍ ကျန်းမာမည် ဖြစ်ပါသည်။

အမှည့်တဝင်းဝင်း၊ အကင်းတဖြုတ်ဖြုတ် ဆိုသကဲ့သို့ ဆရာ၊ ဆရာမကြီးများလည်း မှည့်ခွဲနေကြသကဲ့သို့ တပည့်တို့သည်လည်း တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့် ကြွေကျကုန်ကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ပါ၍ မိမိကျန်းမာနေစဉ် ဆရာ၊ ဆရာမကြီးများ နှစ်စဉ်ပူဇော်ကြခြင်းဖြင့် တစ်နှစ်တစ်ခါ ကျေးဇူးဆပ်ပေးချင်ပါသည်။ ကျေးဇူးတရားဆိုသည်မှာ ဘယ်သောအခါမှ ဆပ်၍ မကုန်နိုင်ပါ။ ဆရာ၊ ဆရာမကြီးများကလည်း နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တပည့်ဟောင်းလေးများအား မျှော်လင့်ခြင်းများစွာဖြင့် မျှော်လင့်နေကြပါသည်။ တန်ဖိုးလက်ဆောင် အပျော်ကိုကို ဘေးချိတ်ထား၍ တပည့်တို့ ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာနေသည်ကို မြင်လိုသောစိတ်တစ်ခုတည်းဖြင့် မျှော်လင့်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ တပည့်များကို မြင်သောအခါ "သားတို့၊ သမီးတို့ အဆင်ပြေကြရဲ့လား" ဟု မေးရသည်မှာ ၎င်းတို့၏အကျင့်တစ်ခုပင် ဖြစ်နေသည်မှာ ဝမ်းသာကြည်နူးလှပါပေသည်။

ဆရာ၊ ဆရာမကြီးတို့၏ တပည့်တို့အပေါ်ထားရှိသော မေတ္တာတရားဂုဏ်ကျေးဇူးအား ပြော၍ကုန်မည် မထင်ပါ။

မိမိတို့လည်း အသက်ရှည်ကျန်းမာတုန်း ဆရာ၊ ဆရာမကြီးများ၊ ငယ်သူငယ်ချင်းများနှင့် တွေ့ဆုံပြီး ပျော်ရွှင်

စေ၍ ကုသိုလ်တရားများ ရရှိစေနိုင်သော အာစရိယပူဇော်ပွဲလေးအား တပည့်တိုင်း တက်ရောက်စေချင်ပါသည်။

စိန်မိုက်ကယ်ကျောင်း (မအူကုန်း) ၏ ၁၉ ကြိမ်မြောက် အာစရိယပူဇော်ပွဲအား ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင် Central Hotel ၌ နံနက် ၉:၀၀ နာရီအချိန်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ပါ၍ စာရေးသူတို့၏ အာစရိယပူဇော်ပွဲလေးအား စည်စည်ကားကား၊ သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း အောင်အောင်မြင်မြင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် ကျင်းပနိုင်ရန်အတွက် သူငယ်ချင်းညီအစ်ကိုမောင်နှမများ အားလုံးကလည်း တက်ညီလက်ညီပြုငွေအပ်အား၊ လူအင်အား၊ စိတ်တတ်အင်အားဖြင့် ပါဝင်ကြစေလိုပါကြောင်းနှင့် ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြေးစုံသော ၁၉ ကြိမ်မြောက် အာစရိယပူဇော်ပွဲလေးအား ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်၊ ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် ဆင်နွှဲကြပါဟု ဖိတ်ဖိတ်တကပြုလျက် တူပျော်ပျော်နွဲ့ကြဖို့၊ သွားကြဖို့... လိုက်ခဲ့တော့... သူငယ်ချင်း... များ။

ဆက်ဆက်လာကြနော်...

ဂူယံလီသိန်းမောင် (စိန်မိုက်ကယ်)

အချိန်နှင့်ကြိုးစား မြတ်တရား

အရာခံပိုလ်သစ်လွင်

အချိန်သည် အဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင် တန်ဖိုးရှိ သည်။ ထို့ကြောင့် အချိန်ကိုလေးစားရမည်။ အချိန်နှင့် အချိန်အခါ ကိုကြည့်ပြီး လိုက်လျောညီစွာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်မှသာလျှင် အကျိုးအမြတ်ကို ရရှိနိုင်ကြောင်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

မိမိတစ်ကို ပိတ်ချစ်ပါသလား။ ချစ်လျှင် အချိန်ကို အလဟဿသဖြန်းတီးမပစ်ပါနဲ့။ သင်၏အသက်ကို အချိန်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ အချိန်သည် ဘဝ၊ အချိန်သည် အသက်၊ အချိန်သည် အောင်မြင်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

ပိုက်ဆံကုန်သွားရင် ပြန်ရှာလို့ရတယ်။ အချိန်ကုန် သွားရင် ပြန်ရှာလို့မရတော့ပေ။ ဒါကြောင့် အချိန်ရှိခိုက် လုံ့လစိုက်ပြီး အချိန်ကို မဖြုန်းကြပါနဲ့။ အချိန်ကို အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုကြပါလို့ စေတနာတရား လက်ကိုင်ထားပြီး လေ့ သားတင်ပြအပ်ပါသည်။

အချိန်နှင့်အခါအားခေလျော်စွာ ပြုလုပ်ရမည့် တရားစလေးပါး

(၁) ကာလေနဓမ္မသာဝနံ ။ ။ အချိန်အခါအား လျော်စွာ တရားနာခြင်း - တရားနာခြင်းဆိုသည်မှာ

သူ့အချိန်အခါနှင့် လျော်ညီစွာ နာကြားရမှာဖြစ်သည်။ အချိန်မရွေး တရားနာနေလို့ မဖြစ်ပေ။ လူ့ဘဝမှာ လူဖြစ် လာသည်နှင့်အမျှ စားဝတ်နေရေး စသည် အရေးသုံးပါးကို အဓိကထားပြီး ရှာဖွေစုဆောင်းရတဲ့အချိန်ရှိသည့်အတွက် ကြောင့် တရားနာကြားရတဲ့အချိန်အခါမှာလည်း အခါအား လျော်စွာ နာကြားရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

(၂) ကာလေနဓမ္မဟောဂစ္ဆာ ။ ။ အချိန်အခါအား လျော်စွာ တရားရွေးရွေးခြင်း - တရားသဘောကို တစ် ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန်ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်းကို မင်္ဂလာ တရားတော်နှင့်အညီ ရွေးရွေးခြင်းကို ခေါ်ပါသည်။

(၃) ကာလေနဓမ္မတနာ ။ ။ အချိန်အခါအား လျော်စွာ တရားသဘောကို ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်း မြတ်စွာ ဘုရား ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်များကို မှန်ကန် တဲ့ အတွေးအခေါ်၊ မှန်ကန်တဲ့ အချိန်အခါကိုကြည့်ပြီး တရားတော်များကို သုံးသပ်ကြရမည်ဖြစ်သည်။

(၄) ကာလေနဓမ္မပဿနာ ။ ။ အချိန်အခါနှင့် လျော်ညီစွာ ဝိပဿနာတရားတော်များကို အားထုတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ဝိပဿနာဆိုသည်မှာ ဝိဆိုတာက အထူး၊ ပဿ နာ ဆိုတာက ရှုဖွားမှတ်သားတာကို ခေါ်သည်။ ဝိပဿနာ ဆိုသည်မှာ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို အထူးအာရုံစိုက်ပြီး ကြည့်ရှု

ပွားများခြင်းကို ဝိပဿနာဟု ခေါ်ပါသည်။ အဓိကတော့ မိမိကိုယ်ကို တည်ငြိမ်အောင် အာရုံပြုပြီး မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို ကြည့်တတ်ဖို့ အရေးကြီးပေသည်။ သမထသမာဓိကို အဓိကထားပြီး ကျင့်ရမည့်တရား ဖြစ်ပါသည်။ ဝိပဿနာ ပညာကို အဓိကထားပြီး ကျင့်ရမည့်တရား ဖြစ်သောကြောင့် ကာလသုတ္တံတရားတော်တွင် မြတ်စွာဘုရား ထင်ရှားစွာ ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

လူ့ဘဝမှာ အကြောင်းကောင်းရင် အကျိုးပေး ကောင်းကြောင်း၊ သတိထားဖို့ လိုအပ်သည်။ လူ့ဘဝတွင် မိမိကိုယ်က နေချင်တဲ့ဆန္ဒ အမြဲလိုလိုရှိပေမယ့် ခန္ဓာဘဝက ခန္ဓာရလျှင် သေရမယ့်ဘဝက သေချာသလောက် ဖြစ်နေ တယ်ဆိုတော့ ကုသိုလ်ကံကောင်းလို့ လာခြင်းကောင်း သလို၊ မိမိဘဝ ပြန်ခြင်းကောင်းဖို့လည်း အလွန်အရေးကြီး ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။ မိမိဘဝ နေခြင်းဆိုးနဲ့ နေရရင် သေခြင်းဆိုးနဲ့ သေရမှာကို ဘယ်သူမှသတိထားကြမည် မဟုတ်ပေ။ ဝိပဿနာတရားဆိုတာ ဘုန်းကံထူးတဲ့လူသာ လျှင် ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ ဝိပဿနာအလုပ်ကို လုပ်နိုင် သလို ဘုန်းကံမရှိတဲ့လူဟာ ဝိပဿနာအလုပ်ကို မလုပ်နိုင် ကြောင်း၊ တရားအားထုတ်တဲ့ တရားစခန်းတွေမှာကြည့်ရင် တရားစခန်းဝင်တဲ့လူနဲ့ မဝင်တဲ့လူ ဘယ်လောက်ကွာခြား တယ်ဆိုတာကို ကြည့်ရင် အလွန်ရင်လေးစရာကောင်း ကြောင်း သတိပြုမိလိမ့်မည်။ မိမိဘဝကို ရလာသည်နှင့် အမျှ ဘဝတန်ဖိုးရှိအောင် နေထိုင်ဖို့က အရေးကြီးကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။ အတ္တဟိအတ္တနော နာထော မိမိကိုယ် ကို မိမိသာအားကိုးရသည်ဟု မြတ်ပုဒ်ဟောကြားတော်မူခဲ့ သည်။

ဝိပဿနာအလုပ်ကို

စာတွေ့လက်တွေ့သိအောင်လုပ်ကြပါ

အသိပိုင်မှ အလုပ်ပိုင်မည်

အလုပ်ပိုင်မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်မည်

သုညတရားဆိုတာ ဘာလဲ။

သုညတရားဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးပျက်မှု၊ ဖြစ်မှုတရား

မြင်တာကို သုညတ တရားဟု ခေါ်ပါသည်။ ဖြစ်တာ၊

ပျက်တာ၊ ဝင်သွားတာကို မဂ်သမာဓိဟု ခေါ်ပါသည်။

လူ့ဘဝ လူ့ပြည်တွင်
သုဂတိဘုံသားတွေက ရှားရှားပါးပါး
ဒုဂတိဘုံသားတွေက များများစားစား
ဘုရားသားတွေက ရှားရှားပါးပါး
မာန်နတ်သားတွေက များများစားစား
ခေတ်စနစ်နှင့်လျော်ညီစွာ လူ့တွေရဲ့လုပ်ဆောင်
ချက် စိတ်နေသဘောထားကို ကြည့်ပြီး ရေးသားတင်ပြရ
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဝိပဿနာတရားအားထုတ်ရာတွင်
သတ္တိကြောင့်စရာ မလိုဘူး။
သတ္တိပြောင်စရာ လိုပေသည်။ (သတ္တိကောင်း၊ ဇွဲ
ကောင်းကောင်းရှိဖို့ လိုပေသည်။ ဝိပဿနာတရား အား
ထုတ်တဲ့အခါ ခန္ဓာအရှိကို ဉာဏ်အသိပြင်အောင် ရှုပွားခြင်း
ကို ရော်သည်။ သတိထားရင် အမှန်မြင်နိုင်သည်။ သတိ
မထားရင် အမှားမြင်တတ်သည်။ သတိထား ပီရိယာရိက်၊
တရားကို ငြိမ်ပြီးအကဲခတ်နေပါ။ အမှားကိုမမြင်ဘဲ အမှန်ကို
မြင်ပါလိမ့်မည်။ စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့။ အားမဝယ်ပါနဲ့။ ခန္ဓာ
အရှိကို ဉာဏ်အသိတရားဖြင့် မြင်ပါလိမ့်မည်။

သတိတရား အမြဲထား

တရားရှုရင် သတိကပ်ရမည်။

သတိမကပ်ရင် တရားလွှတ်သွားမည်။

တဏှာများရင် ဝေဒနာနုပဿနာကို ရှုရမည်။

ဒိဋ္ဌိများရင် စိတ္တနုပဿနာကို ရှုရမည်။

လောဘကြီးရင် ဝေဒနာနုပဿနာကို ရှုရမည်။

လောဘနှင့်ဝေဒရင် ပြိတ္တာပြည်သို့ရောက်တတ်

သည်။ ဒေါသနှင့်ဝေဒရင် ငရဲပြည်သို့ရောက်တတ်သည်။

မောဟနှင့်ဝေဒရင် တိရစ္ဆာန်ပြည်သို့ရောက်တတ်

သည်။ မာနနှင့်ဝေဒရင် အသူရကယ်ပြည်သို့ ရောက်တတ်

သည်။ ဣဿနှင့်ဝေဒရင် ငရဲပြည်သို့ ရောက်တတ်သည်။

မိစ္ဆရိယနှင့်ဝေဒရင် ပြိတ္တာပြည်သို့ ရောက်တတ်

သည်။

လမ်းသုံးသွယ်

ကံလမ်းသွားတော့ လူ၊ နတ်၊ အပါယ်
စွာန်လမ်းသွားတော့ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်
ဉာဏ်လမ်းသွားတော့ နိဗ္ဗာန်ရတယ်
မြတ်ဘုရားဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

ဝိပဿနာတရား အားထုတ်တော့မယ်ဆိုရင် ယုံကြည်၊ ကျန်းမာ၊ စိတ်ဖြောင့်စွာဖြင့် လွန်စွာအားထုတ် နာမ်နှင့် ရုပ်ကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်နိုင်သောတရား များ ဖြစ်သည်။

- ၁။ ယုံကြည် - ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ယုံကြည်ရမည်။
- ၂။ ကျန်းမာ - ကျန်းမာသန်စွမ်းမှုနှင့်ပြည့်စုံရမည်။
- ၃။ စိတ်ဖြောင့်စွာဖြင့် - ကောင်းသော သမ္မာဒိဋ္ဌိအယူ ရှိရမည်။
- ၄။ လွန်စွာအားထုတ် - တရားအားထုတ်နိုင်တဲ့ ဝီရိယရှိရမည်။
- ၅။ နာမ်နှင့်ရုပ် - အထက်ပါအချက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံရင် နာမ်နှင့် ရုပ်ကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်နိုင်သည်။

စာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အခြေခံ၊ ဓန္ဒာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် အခြေမှန်၊ စိတ်မပါရင် ရိပ်သာတောင်မှ အိပ်ရာဖြစ်သည်။ စိတ်ပါရင် အိပ်ရာတောင်မှ ရိပ်သာဖြစ်နေသည်။

ဘာဝနာ

ဘာဝနာဆိုသည်မှာ ပွားများခြင်းသဘောကို ဘာဝနာဟုခေါ်သည်။

ဘာဝနာတရားတို့ဘာဝနာ - နှုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စိတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပွားစေတတ်သောကြောင့် ဘာဝနာဟုခေါ်သည်။

ဘာဝနာ ဓကြာဏ်မျိုး

- ၁။ ပရိကမ္မဘာဝနာ = အခြေခံပွားများခြင်း

- ၂။ ဥပစာရဘာဝနာ = အနီးအပါး၌ပွားများခြင်း
- ၃။ အပ္ပနာဘာဝနာ = အကြာအဝယ်ဖြင့်ပွားများခြင်း
- ၄။ မေတ္တာဘာဝနာ = သတ္တဝါတို့အပေါ် စိတ်ထား၍ ထပ်ကာထပ်ကာ ပွားများခြင်း
- ၅။ သမထဘာဝနာ = စိတ်တည်ငြိမ်မှုရစေရန် ပွားများခြင်း
- ၆။ ဝိပဿနာဘာဝနာ = မမြဲခြင်းအစရှိသော အခြင်းအရာကို ဉာဏ်ဖြင့်သိအောင် ထပ်ကာထပ်ကာ ပွားများခြင်း

သတိကြောင့် သမာဓိဖြစ်သည်

စိတ်ကို ဘယ်မှမရောက်အောင် မိမိ၏နာသီးဖျားအသားဆိုင်ကလေးကို ဝင်လေထွက်လေ ထိုးထိတိုင်း သတိထား၊ သတိကပ်ပြီး သိနေမှုဟာ အစပထမတော့ စိတ်ကလေး ဟိုရောက် ဒီရောက် ရှိတတ်ပါတယ်။ နောက် သဒ္ဓါဝီရိယနဲ့ ကြိုးစားပြီး အသိမလွတ်ရအောင် သတိပြုဖန်များလာတဲ့အခါ စိတ်ရဲ့တည် (သမာဓိ) ကို ရလာလိမ့်မည်။ ဘာတွေမှ ကြံစည်တွေ့တော့ ဝေဖန်စဉ်းစားခြင်းမပြုဘဲ နာသီးဖျားမှာသာ စိတ်ကိုသွေးပြီး နာသီးဖျား အသားဆိုင်ကလေးကို လေးထိုးထိတိုင်း သတိထားပြီး အသိမလွတ်ရအောင် သမာဓိကို ထူထောင်ပါ။ သမာဓိအား ကောင်းလာပါလိမ့်မည်။

လူကိုမြင်တာက မျက်လုံးအမြင်၊ ခန္ဓာဖြစ်ပျက်တာကို မြင်တာက ဉာဏ်အမြင်၊ ဉာဏ်မြင်မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်မည်။

ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ဖြစ်ပုံ

- ၁။ ဓမ္မာအားဖြင့် လှောင်လေ၊ ဝင်လေသည် ရူပက္ခန္ဓာ ရုပ်ဟု မှတ်ပါ။
- ၂။ ထိုဝင်လေ၊ ထွက်လေ ခံစားသော ဝေဒနာကို ဝေဒနက္ခန္ဓာ နာမ်ဟုမှတ်ပါ။
- ၃။ ထိုဝင်လေ၊ ထွက်လေကို မှတ်သားသည်ကို သညာက္ခန္ဓာ နာမ်ဟုမှတ်ပါ။
- ၄။ ထိုဝင်လေ၊ ထွက်လေကို စေ့ဆော်သည်ကို

သင်္ခါရက္ခန္ဓာ နှာဗ်ဟုမှတ်ပါ။
၅။ ထိုဝင်လေ၊ ထွက်လေကို သိသောစိတ်ကို
ဝိညာဏက္ခန္ဓာ နှာဗ်ဟုမှတ်ပါ။
မသိလျှင် ရုပ်၊ သိလျှင် နှာဗ်ဟု မှတ်သားထားပါ။

ထိမှု၊ ဆိမှု ဆို့နှစ်ပု သတိကြပ်ကြပ်ပြု

ထိတော့ သိလိမ့်မည်။ သိတဲ့အပေါ် သတိထားပါ။
မိမိကြိုက်နှစ်သက်သော ကုရိယာမှတ်ဖြင့် ထိုင်ပြီး မျက်စိကို
မှိတ်၊ ပါးစပ်ကိုပိတ်၊ ဝင်လေထွက်လေကစပြီး ရှုပါ။ ဝင်
လေ၊ ထွက်လေကို ခပ်ပြင်းပြင်း ရှုပေးပါ။ နာရီဝက်ခန့်
ရှုပေးပါ။ ညောင်းရင်လည်း မပြင်နှင့်။ ယားရင်လည်း
မကုတ်နှင့်။ သည်းခံ၍ ရှုပါ။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ထိုကျင်
ကိုက်ခဲ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အခါ အရှက်ရပ်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာ
သော ဝေဒနာကို ဆက်ဆက်မိအောင် သတိဖြင့် စောင့်
ရှောက်နေပါ။ ဝိပဿနာအလုပ်သည် အလွန်တရာ ပါရမီ
ဖြည့်ရာတွင် အမြတ်ဆုံး၊ ကုသိုလ်တကာတွင် ဝိပဿနာ
ကုသိုလ်သည် အလွန်တရာ မွန်မြတ်သော ကုသိုလ် ဖြစ်ပါ
သည်။ ဝိပဿနာရှုရာတွင် ထွက်လေ၊ ဝင်လေကိုသာ
အာရုံပြု၍ မှတ်နေလျှင် သမထသာဖြစ်နေသည်ဟု မှတ်ပါ။
ရှုရုံနှင့်နှာဗ်ကို အဟုတ်အမှန် သိသောသူကို စူဠ
သောတာပန်ဟုခေါ်သည်။ အပါယ်သို့မကျနိုင်တော့ပါ။
အတ္တဒိဋ္ဌိနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်နေသောကြောင့် အပါယ်သို့
မကျနိုင်ပါ။ ကိလေသာကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အလောင်း
မှာ မကောင်းသောအနံ့ မရှိပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန္တာဟု
သတ်မှတ်ကြသည်။

နှာဗ်နှင့် ရုပ်

သွားတဲ့ဟန်က နှာဗ်၊ သွားတာက ရုပ်
သူမဟုတ် ငါမဟုတ် အဲဒါ နှာဗ်နှင့် ရုပ်
ဝိပဿနာဆိုသည်မှာ
အကျင့်မခက် အသိခက်၏။

တရားအားထုတ်တော့မည်ဆိုရင် အောက်ပါ
အကြောင်းအရာများကို သိအောင်ပြုလုပ်ပြီးမှ တရားအား
ထုတ်ပါ။

- ၁။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်ဝိုင်းကို သိအောင်လုပ်ပါ။
- ၂။ မသိဘဲနဲ့ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်လို့မရပေ။
ပင်ပန်းရုံမျှသာရှိသည်။
- ၃။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကိုသိမှ အရှိနှင့် အသိ
ကိုက်မည်။
- ၄။ အရှိနှင့်အသိကိုက်မှ ဒုက္ခသစ္စာကို နားလည်
မည်။
- ၅။ ဒုက္ခသစ္စာဆိုသည်မှာ တခြားမှာလား၊ ကိုယ်
မှာလား၊ မိမိကိုယ်ကို ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်အောင်
လုပ်ပါ။
- ၆။ သညာအသိနှင့် နိဗ္ဗာန်မရနိုင်၊ ပညာအသိနဲ့မှ
နိဗ္ဗာန်ရောက်မည်။

သံသရာအတွက် လက်နက်ကောင်းများ

- ၁။ သိလသည် အမွှေးဆုံးသောလက်နက်ကောင်း
 - ၂။ သစ္စာသည် အမှန်ဆုံးလက်နက်ကောင်း
 - ၃။ ခန္တိသည် အမြတ်ဆုံးလက်နက်ကောင်း
 - ၄။ မေတ္တာသည် အအေးဆုံးလက်နက်ကောင်း
 - ၅။ သမာဓိသည် အဖြောင့်ဆုံးလက်နက်ကောင်း
 - ၆။ ဘာဝနာသည် အမြင့်ဆုံးလက်နက်ကောင်း
- ဤလက်နက်ကောင်းများသည် သံသရာနယ်ထဲ၌
ကိလေသာသူပုန်တို့ကိုတိုက်စစ်ဆင်ရန်အတွက် အကောင်း
ဆုံးသော လက်နက်ကောင်းများ ဖြစ်သည်။

ရှာဗေဠာခြင်း နှစ်မျိုး

မသေခင်မှာ ပစ္စည်းရှာ ရသသောအခါ ထားရမှာ၊
တရားပါက တစ်ရက်မျှ နေရလွန်ကျိုးများ။

ပါပအမှောင်ကို ဓမ္မအရောင်ဖြင့် ပယ်ဖျောက်နိုင်
သည်။

အရာခံမိုလ်သစ်လွင်
၀၉-၄၅၀၀၆၄၅၁၂

သိမှတ်စရာ ပေဒင်ပညာ

— အောင်စိုးမင်း (ပညာရေး) —

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးများသည် ရှေးအခါကပင် ပေဒင်ပညာရပ်အပေါ်၌ ယုံကြည်သက်ဝင်မှု ရှိခဲ့ကြပါသည်။ ပေဒင်ဟူသည်ဝေါဟာရကို ကလေးငယ်ဘဝ လူပုန်းသိတတ် စအရွယ်ကပင် ကြားဖူးနားဝရှိခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မိဘ များ ငယ်စဉ်ကဆိုလျှင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ၌ စာပေ သင်ကြားခဲ့ကြောင်းနှင့် ပေဒင်အခြေခံပညာများကိုပါ ဗဟု သုတအဖြစ် သင်ကြားခဲ့ကြောင်း မိဘများပြောပြ၍ သိရှိခဲ့ရ ပါသည်။

ပရိတ်ကြီးနိဒါန်းတွင်လည်း ရာဇတော်ဝါ၊ စောရတော် ဝါ၊ နက္ခတ္တတော်ဝါဟူ၍ ဖော်ပြပါရှိပါသည်။ ဂျာနယ်ကျော် မမလေး၏ မြန်မာ့ဆေးပညာအကြောင်း သိကောင်းစရာ ဆောင်းပါးတွင်လည်း ပေဒင်ပညာနှင့်ပတ်သက်၍ "အောင်း၊ ဟုလား၊ ဆွေသား၊ နောင်ရင်း၊ မိတ်ဖက်ခြင်း၊ အုန်းညို၊ ခေယ၊ သုဘ၊ ဝေရီ၊ ရန်စီစီ" အစရှိသော မိတ်သုံးမျိုး၊ ရန်သုံးမျိုးအား ခွဲခြားဖော်ပြသည့် စာခြောက်တန်းကို မသိသူသည် အန္တပုထု ဝင်နှင့်ကုသည်ဟု ရှေးပညာရှိကြီးများ က ပြောဆိုဆုံးမခဲ့ကြ ကြောင်း ဖတ်ရှုခဲ့ဖူးပါသည်။ ထို့အပြင် ရှေးအခါက ယောက်ျား ကောင်း၊ ယောက်ျားမြတ်တို့ ဇာတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်အပ် သည့် အဋ္ဌာရသပညာ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်တွင် (ဝေဒ) ပေဒင်ပညာ အတတ်ပါ သင်ကြားပေးခဲ့ကြကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာလောင်းလျာ သည်ပင် နစဉ်အခါက ပေဒင်သုံးပုံကို သင်ကြားပြသ၊ ဟော ပြောခြင်းတို့ဖြင့် ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ဘီစီ ၄ ရာစု မတိုင်မီကာလ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် ဗုဒ္ဓထွန်းမီကာလတွင် ကပင် ဗြဟ္မဏပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဝေဒပညာဖြင့် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားအလောင်းလျာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားလေးကို ဘုရား၊ စင်စစ်ကောန်ဖြစ်ရမည်ဟု ကြိုတင်ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့ဖူးကြောင်း ဗုဒ္ဓဝင်တွင် လေ့လာဖတ်ရှုရပါသည်။ ဤကဲ့သို့ မြန်မာ့ ယဉ်ကျေးမှုနယ်ပယ်၌ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်ပြောဆိုလျက်ရှိ

သော ပေဒင်ပညာဆိုသည်မှာ မည်ကဲ့သို့သော ပညာဖြစ် သနည်း။ လူသားများအတွက် မည်သို့မည်ပုံ ကောင်းကျိုးပြု နိုင်ပါသနည်း။ မည်သည့်အချိန်အခါမှ စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ သနည်း။ ပေဒင်တွက်နည်းပေါင်း မည်မျှရှိသနည်း။ ပေဒင်မေး မြန်းခြင်းဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်။ ပေဒင်ပညာရပ်အပေါ် အားကိုးအားထားပြုရန်သင့်၊ မသင့်။ ပေဒင်မေးမြန်းရာတွင် သတိပြုသင့်သည့်အချက်များကို စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတ အလိုမှာ သိရှိနိုင်ပါရန်နှင့် အထူးသဖြင့် ပေဒင်ဝါသနာပါသူ များအတွက် ရည်ရွယ်၍ ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားဖော်ပြရ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပေဒင်ဟူသော ဝေါဟာရမှာ ဝိဇ္ဇာဟူသော စကားလုံးမှ ဆင်းသက်လာသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ဝိဒ္ဓ = သိခြင်း၊ ဝိဒ္ဓ ဟူသောပုဒ်တွင် ဝိ မှ ဣ သရကို သေရပြု၍ ဝေဒ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝ ကို ဗ ပြု၍ ပေဒဟူ၍လည်းကောင်း။ ပေဒကို အင်္ဂဟူသည့် အစိတ်အပိုင်းနှင့်ပေါင်းစပ်၍ ပေဒ+ အင်္ဂ = ပေဒင် = ပေဒင်ဖြစ်လာပြီး အမျိုးမျိုးအပုံပုံသော အစိတ်အပိုင်းတို့အား သိခြင်းကို ပေဒင်ပညာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ် ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရှေးအခါက ဣလျူပေဒင်၊ သာမပေဒင်၊ ယဇပေဒင်၊ အာတပုနပေဒင်ဟူ၍ ပေဒင်လေးပုံရှိခဲ့ကြောင်း။ ပေဒင်ပညာ အမျိုးမျိုးရှိသော်လည်း အနစ်ချုပ်အားဖြင့် (ဂဏိတ) အတွက်အချက်ပေဒင်နှင့် (ဖလိတ) အဟော ပေဒင်ဟူ၍ နစ်မျိုးရှိပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် (ဂဏိတ) အကြောင်း ပေဒင်နှင့် (ဖလိတ) အကျိုးပေဒင်ဟူ၍လည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

ပေဒင်ပညာဆိုသည်မှာ စကြာဝဠာအတွင်းရှိ ပြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ တာရာတို့၏ လှုပ်ရှားပြောင်းလဲမှု သဘာဝကိုလေ့ လာ၍ ၎င်းတို့ကညွှန်ပြသော အတိတ်နိမိတ်နှင့် အနက် အဓိပ္ပာယ်တို့အပေါ် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ၏ နေရာပေးသ

လူမျိုး၊ ယဉ်ကျေးမှုများကို ပေါင်းစပ်ကာအတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အာဟာရိတ်တွင်ဖြစ်ပွားမည့် အခြေအနေတို့ကို ရှေ့ဖြစ်ဖတ် ကြားသော ပညာရပ်ဖြစ်ပါသည်။ နက္ခတ်ဗေဒပညာသည် ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းတော်မူရာ မဇ္ဈိမဒေသ၊ အိန္ဒိယတိုင်းမှ စတင်၍ ထွန်းကားခဲ့သော ပညာရပ်ဖြစ်ပါ သည်။

ပရာသရာ ဝရာဟောမိဟိတ၊ တိဿ အာစရိကုန် သော ဆရာရသေ့ကြီးများ၏ သက္ကဋသဘာသာဖြင့် ပြုစုရေး သားစီရင်ခဲ့သော ဗေဒင်ကျမ်းတို့ကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆို ရေးသားလျက် အိန္ဒိယပြည်တွင်လည်းကောင်း၊ အနောက် နိုင်ငံများဖြစ်သည့် ဥရောပ၊ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်နိုင်ငံများ တွင်လည်းကောင်း နက္ခတ်ဗေဒပညာရပ်များ ထွန်းကား လျက် ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ပြန်ဟန်နိုင်ငံတွင်လည်း ဗေဒင် ပညာရပ်ကို ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်သည့် ရဟန်းပညာရှိ များ၊ မြန်မာပညာရှိများနှင့် ပုဏ္ဏားပညာရှိကြီးများ ရှိခဲ့ကြပါ သည်။ ယခုအခါ ပါရဂူဘွဲ့ရ ခေတ်ပညာတတ်ဆရာကြီးများ နှင့် ခေတ်ပညာတတ် လူငယ်၊ လူရွယ်များသည် နက္ခတ် ဗေဒင်ကျမ်းများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန် ဆိုရေးသားပြုစုကြခြင်း၊ နက္ခတ်ဗေဒင်သင်တန်းကျောင်းများ ပွင့်လှစ်၍ ခေတ်မီနည်းပညာများဖြင့် သင်တန်းပို့ချခြင်းများ ပြုလုပ်လျက်ရှိသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဖွယ်တွေ့မြင်ရပါသည်။

ဗေဒင်တွက်နည်း၊ ဗေဒင်ဟောနည်းပေါင်း များစွာရှိ ပါသည်။ လက်ရိုးဗေဒင်၊ လက်ဆန်းဗေဒင်၊ အနောက်တိုင်း ဗေဒင်၊ ဝဏန်းဗေဒင်၊ ဆန်းဗေဒင်၊ အင်္ဂလိပ်ဗေဒင်၊ မဟာ ဘုတ်ဗေဒင်စသဖြင့် ဗေဒင်နည်းပေါင်းများစွာရှိပြီး မည်သည့် နည်းကပို၍မှန်သည်ဟူ၍ ပြောရန်ခက်ခဲလှပါသည်။

စာကလေးဗေဒင်ဟောသူ၊ မေးသူများပင်ရှိပါသည်။ စာကလေးဗေဒင်ဆိုသည်မှာ ကြိုတင်ရေးထားသော ဟော ကိန်းများကို စာအိတ်များထဲတွင်ထည့်၍ လေ့ကျင့်ပေးထား သော စာကလေးမှနှုတ်သီးနှင့် ဆွဲထုတ်ကာ ဖတ်ကြားပေး သော ဗေဒင်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ဗေဒင်ပညာတွက်နည်း၊ ဟော နည်းအမျိုးမျိုးကို ဆူး၊ ဆောက်၊ တူ၊ ဝှု စသည်လက်နက် ကိရိယာများကဲ့သို့ သူ့နေရာနှင့်သူ လိုက်ဖက်မှုရှိအောင် တွက်ချက်ဟောပြောကြပါသည်။

အချို့မှာ ဗေဒင်မေးလျှင် ကဲ့ရဲ့စရာအဖြစ်နှင့်လည်း ကောင်း၊ ဗေဒင်မေးပြန်သူအား လူငယ်၊ လူညံ့များအဖြစ် လည်းကောင်း ထင်မြင်ယူဆသူများလည်းရှိပါသည်။ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်အချို့မှာ ဗေဒင်မေးလျှင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သည်ဟု ထင် မှတ်သူများလည်း ရှိပါသည်။

ဗေဒင်မေးပြန်ပူကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်၊ မဖြစ်မှာ ဗေဒင် မေးမြန်းသူများအပေါ် ပူတည်ပါသည်။ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ် များမှာ ဗေဒင်မေးမြန်းခြင်းကို ဝါသနာလွန်စွာပါ၍ အလွန် အမင်းယုံကြည်လွန်းကာ ဗေဒင်ဆရာတချို့ ပြောလေ့ရှိသည်။ "စနေဂြိုဟ်ထဲရောက်လို့ ညံ့နေတာ၊ ရာဟုဂြိုဟ်ထဲရောက်လို့ ပကောင်းတာ" အစရှိသော ဗေဒင်ဝေါဟာရစကားများအပေါ် အယူအဆလွဲကာ ထိုဂြိုဟ်များကြောင့်သာ ကံဆိုးနေသည် ဟု ထင်မှတ်နေသူများလည်း ရှိပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ မိမိ၏ရှေးကပြုခဲ့ ပူးသော ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် အကျိုးပေးကံအတက်၊ အကျ အတိတ်နိမိတ်ကို ကြိုတင်သိရှိလို၍ ဗေဒင်မေးမြန်းခြင်းမျိုး မှာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မဖြစ်နိုင်ပေ။

တစ်ခါက ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်အား ဗေဒင်ပညာနှင့်ပတ်သက်၍ "သတ္တဝါတို့၏ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ် များကို ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ တာရာတို့က ဖန်တီးခြယ်လှယ်နိုင်မှု ရှိပါသလား" ဟူ၍ မေးခဲ့ဖူးသည်။

သတ္တဝါတို့၏ ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်များကို ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တာရာတို့က ဖန်တီးခြယ်လှယ်နိုင်စွမ်း မရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်က ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ တာရာများ သတ္တဝါတို့အပေါ် ဖန်တီးခြယ်လှယ်မှုမရှိဘဲ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ် များ၏ အတိတ်နိမိတ်ကြည့်ပြီး သတ္တဝါတို့၏ကံစာတာကို ဟောပြောနေခြင်းသည် ကောင်းကျိုးညွှတ်မှုမရှိဟု ထင်မြင် ကြောင်း ထိုသူက ဆိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှာ ယှဉ်ပြိုင် နေသော ဘောလုံးပွဲများကို မြန်မာပြည်တွင် တစ်ချိန်တည်း မှာ ကြည့်ရှုနိုင်ခြင်းသည် ကောင်းကင်ဂြိုဟ်တုကတစ်ဆင့် satellite ဖြင့်ဖမ်းယူကြည့်ရှုနိုင်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာ နိုင်ငံတွင် ယှဉ်ပြိုင်နေခြင်းမဟုတ်သော်လည်း အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ၌ ယှဉ်ပြိုင်နေသော ပုံရိပ်များကို ကောင်းကင်ဂြိုဟ်တုက

တစ်ဆင့် ဖမ်းယူကြည့်ရှုနိုင်သကဲ့သို့ နက္ခဗေဒင်ပညာသည် လည်း သတ္တဝါတို့၏ ဘဝအဆက်ဆက်၊ သံသရာအဆက်ဆက်က ပြုလုပ်ခဲ့သော ကံနိမိတ်၊ ကံအရိပ်တွေကို စကြဝဠာထဲရှိ ဂြိုဟ်အစစ်တွေကတစ်ဆင့် နိမိတ်ဖမ်းယူကြည့်ရှုဟောပြောခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ကောင်းကင်ပေါ်ရှိ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ တာရာတွေက သတ္တဝါများ၏ကံဇာတာကို ဖန်တီးခြယ်လှယ်နေခြင်းမဟုတ်ကြောင်း အင်္ဂလန်ဘောလုံးပွဲဖြင့် ဥပမာပေး၍ ရှင်းပြခဲ့ဖူးပါသည်။ မန်လည်ဆရာတော်ကြီး၏ ပယဒေဝ လင်္ကာသစ်တွင်လည်း “ယခုအခါ၊ သတ္တဝါကား၊ ဒဿာဆိုးကောင်း၊ ကျိုးကြောင်းပြောင်းသည်၊ ရှေးဟောင်း၊ ကမ္မ ဇာတာတည်း” ဟု မိန့်ဆိုခဲ့တော်မူသည်ကို ဖတ်ရှုမှတ်သားဖူးပါသည်။

လောကတွင် မြင်နိုင်သည့်အရာများထက် မမြင်နိုင်သည့်အရာများကပို၍ အရေးပါသည်ဟု ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဆိုချင်ပါသည်။ ဥပမာ - ထမင်းအသက် ခုနစ်ရက်၊ ရေအသက် တစ်မနက်ဟု အဆိုရှိပါသည်။ ထိုအရာများသည် သာမန်မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ကြပါသည်။ လေကိုတော့ ရှိမှန်း သိနိုင်သော်လည်း မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်ပေ။ ဝါးမိနစ်မျှ ဧလမရှုရပါက အသက်ပင် ဆုံးရှုံးနိုင်ပါသည်။ ဤသို့ဆိုလျှင် လောကကြီး၌ မြင်နိုင်သောအရာများထက် မမြင်နိုင်သော အရာများကပို၍ အရေးကြီးကြောင်း သိနိုင်လောက်ပါပြီ။ နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရပ်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အာမည်၊ ချက်၊ အာသောချက်၊ အကျိုးပေးမှု၊ အကျိုးမပေးမှု၊ ကံကောင်းမှု၊ ကံဆိုးမှုများကို သာမန်မျက်စိ၊ သာမန်အတွေးအခေါ်များထက် ရှင်းလင်းစွာကြိုတင်သိမြင်နိုင်သော ပညာရပ်ဖြစ်သည် ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

တိုင်းပြည်တစ်ပြည်တွင်လည်း ဝေဒပညာ၊ ပိဋကတ်စာပေ တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သော ပညာရှိများကို တိုင်းပြည်၏မျက်စိနှင့်တူကြောင်း မန်လည်ဆရာတော်ကြီး၏ မယဒေဝလင်္ကာသစ်၌ “ဝေဒလ်ပိဋကတ်၊ တတ်မှတ်ကျော်ထိပ်၊ ပရောဟိတ်ကား၊ အတိတ်အနာဂတ်၊ ဆုံးဖြတ်မြင်သိ၊ ပြည့်ပျက်စိတည့်” ဟုရေးဖွဲ့ထားသည်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာဖူးပါသည်။

ဗေဒင်မေးမြန်းခြင်းသည် လူပျော့လူညံ့တို့၏ အလုပ်ဟုလည်း မထင်မှတ်သင့်ပေ။ ဗေဒင်ပညာရပ်၏ လူသားတို့

အပေါ်အကျိုးပြုပုံမှာ မော်တော်ကားတစ်စင်းတွင် တပ်ဆင်ထားသော ကားမီးခွက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကားတစ်စင်းကို မီးခွက်ဖြတ်၍ မောင်းနှင်မည်ဆိုပါက နေ့အခါ၌ ပုံမှန်အတိုင်း ခရီးတွင် ယာလည်း ညအခါအမှောင်ထဲတွင် မီးခွက်မပါသောကြောင့် စမ်းတဝါးဝါးမောင်းနှင်ရသဖြင့် ခရီးမတွင်သည့်အပြင် ဘေးရန်လည်းမကင်းနိုင်ပေ။ မီးခွက်ကြောင့် လိုရာခရီးသို့ ရွေ့လျားခြင်းမဟုတ်သော်လည်း မီးခွက်၏အရေးပါပုံကို သိနိုင်လေသည်။

ကံဇာတာမြင့်နေချိန်တွင် ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေချောမွေ့နိုင်သော်လည်း ကံဇာတာအညံ့ဘက်ရောက်နေချိန်တွင် ဗေဒင်ပညာဖြင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ကာကွယ်နိုင်ပါက ကံအဆိုး၊ ကံအညံ့များ သက်သာစေနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း “ယတြာကောင်းမင်းလောင်းပ” ဟူ၍ပင် ရှေးလူကြီးသူမတို့ ဆိုစိုးရိမ်ခဲ့ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် မိုးရာသီကာလတွင် အပိုး၊ အကာ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသူများ၊ ထီး၊ မိုးကာအောင်ထားသူများအဖို့ မိုးရေစိုခြင်းမှ သက်သာနိုင်ပါသည်။ ဝိုးတွင်းကာလတွင် မိုးမရွာစေရန်ကား တားဆီး၍ မရနိုင်ပါ။ စီးပွားရေးတွင် ဝင်ငွေကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ ထွက်ငွေနည်းအောင် စိစစ်၍ သုံးတတ်လျှင်လည်း ဝင်ငွေရသည်နှင့် အတူတူပင်ဖြစ်လေသည်။ မိမိတို့၏ဘဝခရီးကို ဖြတ်ကျော်လျှောက်လှမ်းရာတွင် ဗေဒင်ပညာ၏လမ်းညွှန်မှုအကူအညီဖြင့် လျှောက်လှမ်းမည်ဆိုပါလျှင် ဧည့်လမ်းညွှန်နှင့် ခရီးသွားသူပမာ လိုရာခရီးကို မြန်ဆန်စွာရောက်နိုင်ပြီး ဗဟုသုတလည်း များစွာရနိုင်လေသည်။ သုံးဆယ့်တစ်တံတွင် လူတိုင်းသည် ကံဘုံသက်သက်မဟုတ်သောကြောင့် ဗေဒင်ပညာမှ ညွှန်ပြလာသည့် ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်များကို ကံနှင့်ကံ၏အကျိုးပေးမှုအပေါ် ယုံကြည်သောစိတ်ကို အခြေခံလျက် အသိဉာဏ်၊ လုံ့လဝီရိယနှင့်ယှဉ်၍ အကျိုးရှိရှိ အသုံးချမည်ဆိုလျှင် ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယသုံးဌာနပြည့်စုံကာ ကောင်းကျိုးရေဖြာ၍ တိုးတက်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ သုံးဌာနတွင်လည်း ကံ၏အရေးပါပုံကို လောကနိတိတွင် “အနာနှင့်တူသော ရန်သူပရို၊ မိမိနှင့်တူသော ချစ်အပ်သူမရှိ၊ ကံနှင့်တူသော အားမရှိ” ဟုဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ်ရှုမှတ်သားဖူးပါသည်။ မယဒေဝလင်္ကာသစ်တွင်လည်း “လူဘောင်ရပ်ဌာန၊ လူသန္တန်၌၊ ကံဉာဏ်ဝီရိယ၊ ဤသုံးပ

တွင်း၊ ဝိရိယဉာဏ်၊ ကျိုးပေးဟန်ကား၊ သင့်တင့်ရုံမျှ ခံယူစရိုး၊ ကံအကျိုးမှ၊ ပြည်မြိုးလွန်စွာ၊ မကြံသာခဲ ဟူ၍ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိရိယသုံးပါးပြည့်စုံမှ လူမွန်၊ လူချွန်ဖြစ်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း ဝိရိယနှင့် ဉာဏ်၏အကျိုးပေးမှာ သင့်တင့်ရုံမျှသာဖြစ်ပြီး ကံအကျိုးပေးပါမှ ပြည်မြိုးလွန်မြောက်၍ ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံနိုင်မည်ဟု မန်လည်ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဗေဒင်ဝါသနာပါသူများ ဗေဒင်ပေးပြန်ရာ၌ သတိပြုသင့်သည်အချက်အနည်းငယ်ကို ဖော်ပြလိုပါသည်။ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဗေဒင်ဆရာ၊ လက္ခဏာဆရာကိုတွေ့သည်နှင့် လက်ဝါးဖြန့်ကာ ငွေတံအတင်းပေးတော့သည်။ ထိုသို့ပြုမှုခြင်းသည် ဗေဒင်လက္ခဏာမေးမြန်းသူ ကာယကံရှင်အဖို့ ငှက်ကင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးများနိုင်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တန်ဖိုးအသင့်အတင့်ရှိသော တိဗ္ဗိ၊ ကွန်ပျူတာ၊ တယ်လီဖုန်းဟန်းဆက် စသည့် စက်ပစ္စည်းများကို ပြုပြင်ရန် အပ်နှံရာ၌ပင် ပြုပြင်ပေးမည်သူသည် မုန်၊ သံမဏိသော သန်ရှင်းသည် ဓားပွဲပေါ် ခုံပေါ်တွင်တင်၍ ပြုပြင်သင့်ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျွမ်းကျင်သည့်ပညာရှင်ဖြစ်ရန်လည်း လိုအပ်ပြီး ရိုးသားဖြောင့်မတ်သူလည်း ဖြစ်ရပါမည်။ မသန်ရှင်းသော နေရာတွင် ပြုပြင်ပါက မုန်သံများဝင်၍ စက်ပစ္စည်းမြန်ဆန်စွာပျက်တတ်ပါသည်။ မကျွမ်းကျင်သူနှင့် ပြင်ဆင်မိပါက ပျက်သောနေရာကတခြား၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်စမ်းသပ်၍ ပျက်သွားသည်ကတစ်နေရာဖြစ်ကာ မိမိရဲ့ပစ္စည်းသာ ဆုံးရှုံးရတတ်ပါသည်။ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သော်လည်း ရိုးသားမှုမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ပြသပြင်ဆင်မိပါက ကောင်းမွန်နေသော မိမိပစ္စည်းအား တစ်ပါးသူ၏ပစ္စည်းအဟောင်းနှင့် လဲလှယ်ထားနိုင်ပါသည်။ ထိုမျှလောက်တန်ဖိုး အသင့်အတင့်ရှိသော ပစ္စည်းကိုပြင်ဆင်ရာမှာပင် ယခုကဲ့သို့ စိစစ်ရန်လိုအပ်ပါက ကံသာလျှင်အမိ၊ ကံသာလျှင်အဖ၊ ကံသာလျှင် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဟုဆိုအပ်သော မိမိ၏ကံတာကို တွေ့ရာနေရာတွင် ကြံရာလူထံသို့ လက်ဝါးဖြန့်ကာ အလွယ်တကူမေးမြန်းသင့်မသင့် စိစစ်ဖို့ လိုမည်ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးကဆရာကြီးများ မှာခဲ့သောစကားတစ်ခွန်းရှိပါသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆရာရှာလျှင် ကျန်းမာစဉ်

ကတည်းက ကြိုတင်ရှာထားသင့်ကြောင်း မျက်ဖြူဆိုက်ခါမှ ဆရာရှာလျှင် ဆရာကောင်းမရနိုင်ကြောင်း မှာခဲ့ပါသည်။ ထိုအတူ ဗေဒင်ပညာရှင်နှင့်ပတ်သက်၍လည်း ဗေဒင်ပညာဝါသနာပါ၍ဖြစ်စေ၊ မိမိကံတာကို ကြိုတင်သိရှိလို၍ဖြစ်စေ၊ ဇာတာကိုစစ်သေးလိုပါက ဆရာကောင်း၊ သမားကောင်းထံ ကြိုတင်၍ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ဇာတာစစ်ဆေးသင့်ပါသည်။

ကံတာတာကို စစ်ဆေးမေးမြန်းလိုသူသည် ဆရာရှိရာအရပ်သို့ သွား၍ မိမိတို့တတ်စွမ်းသမျှ ပူဇော်ဖွယ်ရာဝတ္ထုပစ္စည်းဖြင့် ဆရာထံသို့ရှိသေစွာ ပူဇော်လျက် ကံတာစစ်ဆေးပေးပါရန် ပန်ကြားရပါသည်။ ဤသို့ပြုမှုခြင်းသည် ပေဒင်ဆရာကို ရိုသေရန်၊ တန်ဖိုးထားရန် ဆိုလိုခြင်းပဟုတ်ပါ။ မိမိကံတာကို မိမိကိုယ်တိုင်ရှိသေမှုရှိရန်နှင့် တန်ဖိုးထားရန် ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ - ကက်ဆက်ထံသို့ ပရိတ်တရားခွေထည့်၍ ဖွင့်ကာ ရိုရှိသေသေ နာယူပါက သံဃာတော်များရှေ့တွင် နာယူတီသကဲ့သို့ ကောင်းကျိုးရရှိစေနိုင်ပါသည်။ ထိုကက်ဆက်ကြီးကိုပင် ပရိတ်တရားခွေဖွင့်ထားစဉ် ဖိနပ်ချွတ်ခွံ့ထားမိပါက ကုသိုလ်ထက် အကုသိုလ်ပင် ဖြစ်နိုင်လေသည်။ ဤနေရာ၌ ကက်ဆက်ကြီးက ဘာမျှမဖြစ်ပါ။ ထိုကက်ဆက်ကြီးထံ၌ရှိသော တရားခွေအပေါ် ထားရှိသော စိတ်စေတနာကသာလျှင် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်အား အကျိုးပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပေဒင်မေးမြန်းရာ၌ ရိုရှိသေသေမေးမြန်းသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိမသေမေးမြန်းသည်ဖြစ်စေ ဗေဒင်ဟောပြောသူမှာ ကက်ဆက်ကြီးနှင့်သာ ပမာတူလေသည်။ ဗေဒင်ပေးပြန်သူကသာလျှင် မိမိကံကို မိမိကိုယ်တိုင်လေးစားဖို့လိုအပ်ကြောင်း သတိချပ်သင့်ပေသည်။ ဗေဒင်တွက်ကိန်းမှထွက်ပေါ်လာသော မိမိ၏ရှေးကံတာ အဆို၊ အကောင်း၊ အကျိုး၊ အကြောင်းတို့အပေါ် ကံနှင့်ကံ၏ အကြောင်းအကျိုးတရားကို ယုံကြည်သောစိတ်ဖြင့် ပြုပြင်နေထိုင်ပါက လောကဓံကို လွယ်ကူစွာ ရင်ဆိုင်နိုင်မည်ဟု ယူဆမိပါတော့သည်။

အောင်စိုးမင်း (ပညာရေး)

၀၉-၄၀၁၆၄၁၂၀၀

သမီးတို့

တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ပါနဲ့

■ ဗိုလ်ချုပ်မြေ တင်တင်ဝင်း

အမေ့ကို ကျွန်ုပ်ပေးထားသည့် ကတိအတိုင်း မကျွတ်မလွတ်သောဘဝမှ ကောင်းသောဘဝသို့ ရောက်သွားပါစေတော့ရယ်လို့ ရွှေတိဂုံမှာ ပေးခဲ့သော ကတိဖြစ်၍ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့သွားပြီး သွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး အစရှိသည်တို့ကို ကွယ်လွန်သူ အမေ့အား ရည်မှန်း၍ လှူဒါန်းဆက်ကပ်ပါသည်ဟု ရွတ်ဆို၍ "အမေ့အရ အမျှ အမျှ အမျှ" ဟု နာမည်ကိုခေါ်ကာ အမျှပေးဝေလိုက်ပါသည်။

ကျွန်မ အမျှပေးဝေလိုက်သည့် အမေ့နှင့် ဆွေမျိုးနီးစပ်ပတ်သော်လည်းကောင်း၊ အမေ့နဲ့ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်မှာ သုံးနှစ်ပင်ကျော်ခဲ့ပြီပို သေသောသူ ကြာလျှင်မေ့ဆိုသည့်စကားအတိုင်းပင် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပင် ဖြစ်နေပါပြီ။

သို့သော် မမေ့နိုင်စရာအကြောင်းက ပေါ်လာသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်၏မိသားစုအတူ ရွှေတိဂုံဘုရားတွင် မိသားစုတစ်ခုလုံး တန်းစီပြီး ဘုရားကြည်ညိုဦးခိုက်နေကြစဉ်မှာ လက်ယာဘက်အစွန်းဆုံးတွင် ဘုရားဝတ်ပြုနေသော ကျွန်မကို ဘယ်အချိန်က အနီးကပ်ရောက်လာမှန်း မသိလိုက်ရဘဲ ရုတ်တရက် ဘေးနားမှကပ်ပြီးထိုင်ကာ ကျွန်မ၏ကို သိုင်းဖက်ပြီး "တင်တင်ဝင်းရယ်၊ အမေ့အဘကို ကယ်ပါဦး။ အခုထိ မကျွတ်မလွတ်သေးပါဘူး။ အမျှအတန်းပေးဝေပါဦး" ဟု မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် သနားစဖွယ် အကူအညီတောင်းခံနေပါသည်။

မပျော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက် စိတ်ထိခိုက်ဖွယ်ရာ အဖြစ်ဆိုးနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးလိုက်ရသဖြင့် အံ့ဩပြီး စိတ်အတော်လေးကို ထိခိုက်ပြီး တပဟီးဟီးနှင့်ကို ဝိုလှလိုက်ပြီး ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ့နဲ့။ သမီး မှတ်မှတ်ရရ အမျှပေးဝေပါမယ်။ ကြားတဲ့နေရာကနေပြီး သာဓုခေါ်ပါနော်ဟု ပြောကာ အဖြစ်ဆိုးလှချည်လား အမေ့နဲ့ဟု တအားကုန်းကျိုး၍ အော်ပြီးငိုပစ်လိုက်မိသည်။

ကျွန်မအနီးတွင် အိပ်နေသော အမျိုးသားကပါ ကျွန်မသို့ကြောင့် နိုးသွားပြီး "ဘာဖြစ်လို့ငိုတာလဲ။ အိပ်မက်ဆိုးတွေမက်ပြီး ငိုနေတာလား" ဟု ကျွန်မကို လှုပ်ပြီး မေးတော့မှ မျက်ရည်တွေရော နှာရည်တွေပါ ယိုပြီး ငိုနေမှန်း သိလိုက်ရတော့သည်။

သေဆုံးသွားသူက အိပ်မက်ပေးပြီး အမျှဝေခိုင်းတာ တစ်ခါမှ မကြားခဲ့ဖူးပါ။ ဘုရားရှင် ခုနစ်ဆိက မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သူ အမေ့ကိုသားအမိနှင့်အတူ ကျွန်မ ဧညာင်ဦးသူတို့ အိမ်နီးချင်းအဖြစ် နေခဲ့ရပါသည်။ သူမိမိကောင်းတော့ ဆွေမတန်ဆိုသည့်စကား မှန်လှသည်။ ကျွန်မတို့ မိသားစုက မိခင်တစ်ယောက်ပမာ၊ ကျွန်မရဲ့ သားသမီးလေးတွေကို၊ မြွေလေးများပမာ မေတ္တာပေးရှာသည်။ ကျွန်မနှင့် ကျွန်မ၏ သားသမီးလေးတွေကလည်း အမေ့ကို အဘွားတစ်ယောက်ပမာ ခင်တွယ်နေခဲ့ပြီးမှ သေဆုံးသွားရသည့်အခါ ကျွန်မတို့မိသားစုကို ဆွေမျိုးရင်းပမာ အားကိုးရှာပြီး တမလွန်ဘဝမှ အိပ်မက်ပေးပြီး အမျှဝေခိုင်းခြင်း ဖြစ်မည်

ထင်သည်။

မေတ္တာသဘောသည် အတိမ်အနက်နှင့် အလျား အနံ့ကို တိုင်းတာ၍ မရပေမဲ့ အသွားအပြန်ရိုက်ကိုတော့ အမေနုနှင့်ကျွန်မတို့ ပိသားစုကို အနီးကပ်နေသူတို့က သိနေကြပါသည်။

“အမေနုရေ သမီးရေးသွားပလို အမေနုမြေးလေးတွေ နေပူထဲထွက်ရင် ကြည့်ပြီးအော်ပေးပါဦးနော်။ သူတို့တွေ အမေနုပြောစကားကို နားမထောင်ရင် ရိုက်ပါနော်” ဟု အပ်နှံရသလို တစ်ခါတစ်ရံ “အမေနုရယ်၊ သားလေးကိုယ်ပူနေသလား စမ်းကြည့်ပေးပါဦး” ဟု မေးရပြန်ပါသည်။

တစ်ခါက သားလေးကိုယ်ပူနေသလား စမ်းပေးပါဦးဟု ပြောစဉ် “ကလေးခြောက်ယောက်ပွေးပြီးတာတောင် မသိလေးတူးလား။ ကလေးနှိုတိုက်တဲ့အခါ ကလေးရဲ့ အာတွေ၊ လျှာတွေ ပူနေတာ ခိုတိုက်နေတဲ့မိခင်က သိရမှာပေါ့။ ကလေးရဲ့ အာတွေ၊ လျှာတွေ ပူနေရင် ကလေးဖျားနေတာပေါ့” တဲ့။ မမေ့နိုင်စရာ သင်ပေးခဲ့ဖူးသည်။

ကျွန်မတို့က စားစရာအထူးအဆန်းလေးများရှိလျှင် အမေနုကို ဦးဦးဖျားဖျား ကျွေးရမှ။ အမေနုအကြိုက်ဆုံးက လက်ဖက်ရည်လေးတစ်ခွက်ပင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်မက အလိုက်သိစွာ လက်ဖက်ရည်လေးတစ်ခွက်နှင့် စားဦးစားဖျားလေးတွေကျွေးတိုင်း သာဓုတွေခေါ်ပြီးမှ သောက်လေ့ရှိသည်။ အမေနုကို ကျွေးသည့်အခါတိုင်း

သူ၏မွေးစားသမီး ချစ်စုမ မရှိခင် မသိအောင်ကျွေးရသည်။ တစ်ခါက ကျွန်မတို့ကျွေးမွေးနေစဉ် ချစ်စုမတစ်ယောက် ရှေးဝယ်ပုပြန်လာခိုက် ပက်ပင်းကြီးတီးသွားသဖြင့် “အမေနော်... သူများကျွေးတာကိုစားတာ ချစ်စုမ မကြိုက်ဘူးလို့ ပြောထားသားနဲ့ အမေ့ကို ချစ်စုမက အငတ်ထားလို့လား”

“ဖိုကွယ်... သမီးကလည်း ဒီလိုမပြောပါနဲ့” ဟန့်တားရှာသည်။

ကျွန်မက “ညီမလေးရယ်၊ မမတို့မှာ မိဘတွေနဲ့ နီးနီးနားနား မနေရတော့ အမေအရွယ်မို့ ကိုယ့်အမေလို သဘောထားပြီး ကျွေးမိတာပါ။ အမေ့ကို မပြောပါနဲ့ ကွယ်”

နောက်တစ်နေ့ အမေနုနှင့် ဆုံမိသံည့်အခါ “တင်တင်ဝင်းရယ်၊ ချစ်စုမရိုက်တာကို တောင်းပန်ပါတယ်။ မနေ့က အမေနုဖြင့် အားသာလိုက်တာ။ သူငယ်ငယ်လေးက တတ်ညှိက သူ့အဖေဖြစ်တဲ့ အမေမရဲ့ မောင်လေးနဲ့ ယောက်မပါ ဝေသွားလို့ အမေနု အလိုလိုက်ခဲ့မိတာပါ။ အဲဒါကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး သိုးချင်တိုင်းဆိုးနေတော့တာပဲ။ အမေနုသေရင် သူတစ်ယောက်တည်း။ တစ်ကောင်ကြွက်။ သူ့ကို ဆေးဖော်ကြောဖက်လုပ်မယ်သူ ရှိတော့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ သေတောင် သူ့ကြောင့် အသေဖြောင့်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ချစ်စုမ ငယ်သေးတာပဲ။ ခွင့်လွှတ်

“တင်တင်ဝင်းရယ်၊ အမေနုဘဝကို ကယ်ပါဦး။ အခုထိ မကျွတ်မလွတ်သေးပါဘူး။ အမျှအတန်း ပေးဝေပါဦး” ဟု မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် သနားစဖွယ် အကူအညီတောင်းခံနေပါသည်။

တစ်ဦးတည်းသောတူမ ဖတဆို၊ မိတဆိုလေးမို့ ငယ်စဉ်ကတည်းက နို့ဘူးတိုက်ကာ မွေးခဲ့ပြီး သနားချစ် ချစ်ကာ အလိုလိုက်မှု အပေါ်တွေမှာ မသောက်ရလျှင် မနေနိုင်အောင် ကြိုက်လှသော လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ကိုပင် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ မတိုက်မိခဲ့တာ တွေ တွေးမိတိုင်း နောင်တရနေဟန်ရှိသည်။

ပါတယ်။ ချစ်စုမမှာ ဆိုးတာတွေရှိသလို ကောင်းတာတွေ လည်းရှိနေသားပဲ ခွင့်လွှတ်ပြီးသားပါ အမေနုရယ်။ စိတ် မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့”

ကျွန်မတို့ကသာ အမေနုကို ချစ်ကြသည်မဟုတ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကပါ သနားကြ၊ ချစ်ကြသည်။ အသက် အရွယ်လောက်လာပြီဖြစ်သော အမေနုတစ်ယောက် ကျန်းမာရေးတွေ ချို့ယွင်းလာပြီး တစ်နေ့တခြား ရောဂါမှာ သက်သာသည်မရှိဘဲ တိုး၍သာလာသော်လည်း သူ၏ဘဝ ကူးကောင်းဖို့အရေး မတွေးနိုင်ဘဲ “ချစ်စုမ”၊ “ချစ်စုမ”၊ “ချစ်စုမ”ဟုသာ မနားတမ်း ခေါ်နေတော့၏။

ချစ်စုမတစ်ယောက် အမေနု၏ရောဂါအခြေအနေကို ကြည့်ကာ ကျွန်မရနိုင်တော့မှန်းသိပြီး အသက်ကုန်ခါနီးတွင် “အမေ ... အမေပုလဲမီးအမိုက်မကို ချစ်တယ်ဆို၊ သနားတယ်ဆို။ တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ပါနဲ့။ ဘယ်သူနဲ့ နေရမှာလဲ။ သမီးကြောက်တယ်” တဖွေပြော၊ “ သူ၏ အမေကို သေမင်းလက်ထဲ ပါမသွားအောင် ဆွဲထားတော့မတတ် ရွေ့ရွေ့ရန်ကာ ခုန်ကာ ငိုနေတော့၏။

တကယ်က ကြီးတော်မူဆိုမကြီးက တစ်ဦးတည်းသောတူမ ဖတဆို၊ မိတဆိုလေးမို့ ငယ်စဉ်ကတည်းက နို့ ဘူးတိုက်ကာ မွေးခဲ့ပြီး သနားချစ် ချစ်ကာ အလိုလိုက်မှု အပေါ်တွေမှာ မသောက်ရလျှင် မနေနိုင်အောင် ကြိုက်လှသော လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ကိုပင် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ မတိုက်မိခဲ့တာတွေ တွေးမိတိုင်း နောင်တရနေဟန်ရှိသည်။

သေဆုံးခါနီး မရဏာသန္ဓေဖော စောနေချိန်တွင် ဘဝကူးကောင်းအောင် ဘုရားစာတွေရွတ်ပေးခြင်း၊ ဘုရား

ကျောင်းဆောင်ရှိရာကို ညွှန်ပြပြီး ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီးတွေ ဆက်ကပ်ပေးခြင်းတို့ကို ပြုပေးသင့်သည်တို့ကို ပြုမပေးဘဲ “သမီးကို တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့ပါနဲ့”ဟု ပြောပြီး ငိုသည့်အသံကြောင့် နာမည်နှင့်လိုက်အောင် နုနုလေးနေတတ်တဲ့ အမေနုလို သူတော်ကောင်းမျိုး မရောက်သင့်မရောက်အပ်သော ဘုံသာသည့် ရောက်နေ၍သာ ကျွန်မအား “အမေနုဘဝကို ကယ်ပါဦး အခုထိ မကျွတ်မလွတ်သေးပါဘူး။ အမျှအတန်းလေး ပေးပေးပါဦး” ဟု အိပ်မက်ပေးရခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ကျွန်မတထစ်ချ ယုံကြည်မိပါသည်။

လင်နှင့်မယား၊ သားနှင့်အပီ
အသီးသီးကို ကပ်ပြီးငဲ့တွေ
စွဲလမ်းသေသော် မသွေမှန်စွာ
တပ်ရာရာ၌ ဗြိတ္တာပြည်တီ
ဖြစ်တိမလွဲ ထိုထက်ကံ၌
ဝရဲတိရစ္ဆာန် အတန်တန်ဖြင့်
ဖောက်ပြန်မရှိ ဂတိယုတ်မာ
မှားကြောင်းသာတည်း။

ဟူ၍ မာန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ မယဒေဝလင်္ကာသစ် အပိုဒ် ၄၀၆ ကို တွေ့ရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် အမေနုကို မက်ခဲ့သော အိပ်မက်ကို အလေးအနက်ထားကာ ရွှေတိဂုံဘုရားမှာလည်း ပြုပေးပြီး ကျွန်မ၏ အိပ်မှ ဘုရားမှာလည်း နှစ်ရည်လများ အမျှပေးဝေပေးခဲ့ပါသည်။

ခိုလ်ချိုမြေ တင်တင်ဝင်း

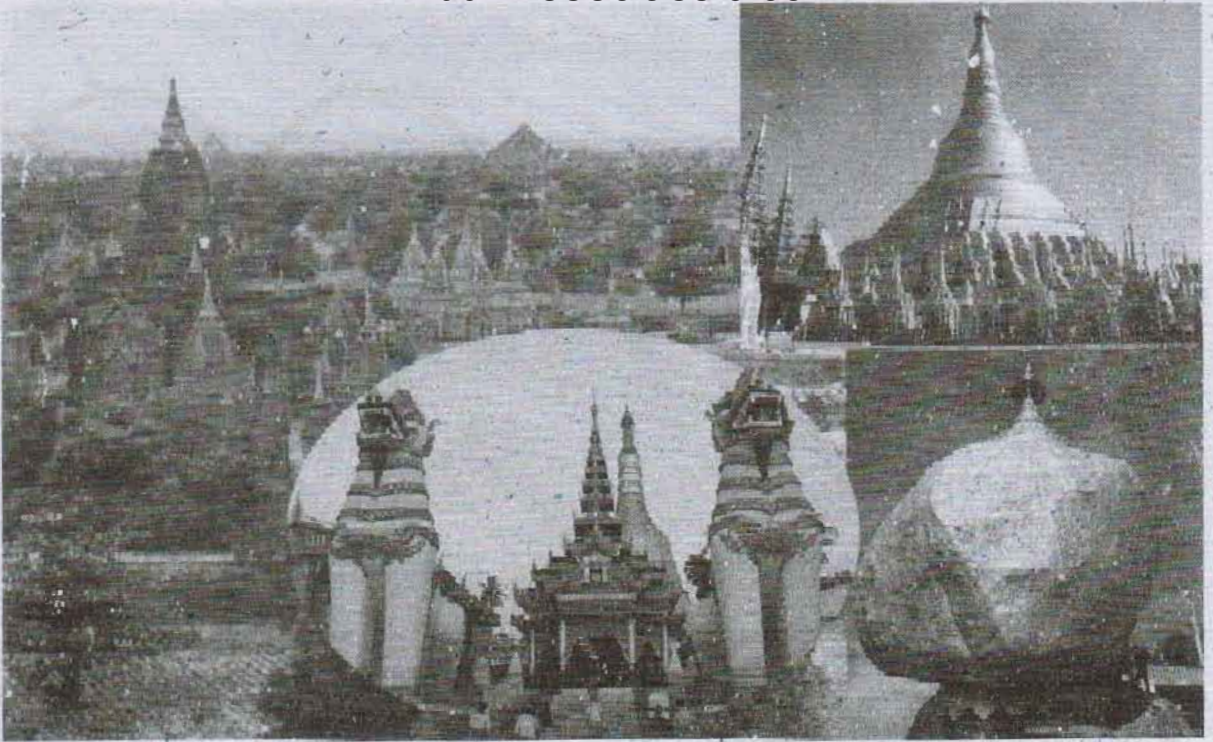
ဆရာကြီးဒေါက်တာမင်းသိမ် ပညာအမွေခံ ဆရာမကြီးဒေါက်တာစောယုနွယ်၏ တပည့်များ

ဆရာကြီးဒေါက်တာမင်းသိမ်၏ ကော်သ ပန်းဥယျာဉ်ကြီးတွင် ရန်သင်းသော ပန်းကလေးများရှိခဲ့ပါ၏။ ဥယျာဉ်မှူးကြီး မရှိသည့်နောက်တွင် ပျိုးပင်အသစ်ကလေးများအား ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်နှင့် ကော်သ ဆရာများက ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့ရာ ယခုအခါတွင် ရန်သင်းသော ပန်းပွင့်ကလေးများ ထပ်မံပေါ်ထွက်လာပြီဖြစ်၏။ ထိုပန်းကလေးများသည် ယခင် ပန်းကလေးများကဲ့သို့ပင် ပွင့်သောပန်းများပွေး၍ မွှေးသော ပန်းများ လှပနေကြပြီ။ ထိုပန်းကလေးများ၏ သင်းပျံသော ရနံ့ကို စိတ်ချလက်ချ ခံစားနိုင်စေရန်၊ ၎င်း ပန်းကလေးများ၏ နေရာများကို ကျော်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

- ၁။ ဆရာပျိုစွာဦး * ဆိုင်အမှတ်-၅၊ ကျိုက္ကဆံစေတီတော်၊ အနောက်ဘက်မုခ်(ယက္ခဏီနောင်အနီး)၊
ဖုန်း-၀၉-၄၃၀၅၇၄၅၅
- ၂။ ဆရာမြတ်သူကောင်း * အခန်း(၆)တိုက်(၂၀၃)၊ ရပ်ကွက်(၂)၊ ရန်အောင်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်။ ဖုန်း-၀၉-၅၁၅၄၄၅၇
- ၃။ ဆရာမမျိုးသီရိ * အမှတ်-၃၃/က၊ ဒုတိယထပ်၊ နွယ်နီလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ဖုန်း-၀၉ ၄၄၈၁၃၄၇။
- ၄။ ဆရာသာထူးစံ * သုဓမ္မာ၊ သုနန္ဒာလမ်းဆုံအနီး၊ အမှတ်(၃)လမ်းမကြီး၊ သုနန္ဒာမုတ်တိုင်းမ/ဥက္ကလာမ၊ ရန်ကင်း။
ဖုန်း-၀၉ ၂၅၀ ၃၆၀၄၆
- ၅။ ဆရာမသင်စုစုသော် * ရေးဘူတာ မီးရထားပင်းမေးမြို့နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်။ ဖုန်း-၀၉-၂၆၅၄၆၅၅၂။ ၀၉ ၃၁၃၃၂၉၅
- ၆။ ဆရာမနင်းဦးရွှေရည် * အမှတ်-၄၉၊ ကန်သာယာလမ်း၊ ရပ်ကွက်ကြီး(၁)၊ ၁၂-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်သာယာ။
ဖုန်း-၀၉ ၃၁၅၀၃၇၈၇
- ၇။ ဆရာမရွှေယုဦး * မီးရထားကြီးကြပ်ရေးတိုက်(၂)၊ အခန်း(၁၂)၊ အနောက်ကြိုကုန်း၊ ရန်ကင်း-အင်းစိန်လမ်းမကြီး။
ဖုန်း-၀၉ ၃၁၀၇၂၆၆၅
- ၈။ ဆရာထက်အောင်ရှိင်း * အမှတ်(၃၇)၊ ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရား၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ဖုန်း-၀၉-၅၀၅၄၄၄၅
- ၉။ ဆရာမချောဆွေငင်သင်း * အိမ်နံပါတ်-၉၇၉၊ ဧယျာမြိုင်လမ်း၊ ၅၇-ရပ်ကွက်၊ တောင်ဓမ္မ။ ဖုန်း-၀၉-၅၀၀၆၂၆၂
- ၁၀။ ဆရာDr.ထွန်းအောင်ရဲလင်း * ဥပါတသန္တီစေတီတော်၊ တောင်ဘက်မုခ်။ ဖုန်း-၀၉-၄၂၈၃၂၅၆၅၈
- ၁၁။ ဆရာကျော်ငင်သွေး * (C)ဘလောက်၊ (၁၄)လမ်းထိပ်၊ ယုဇနဥယျာဉ်မြို့တော်။ ဖုန်း-၀၉-၉၇၃၂၅၇၆၁
- ၁၂။ ဆရာကျော်စစ်သွေး * တိုက်-၂၂၊ အခန်း-၂၀၊ တော်ဝင်အိမ်ရာ-၄၁-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း
- ၁၃။ ဆရာမသင်းနုစံ * ၁/၇-လမ်း၊ အမှတ်-၂၁၀၊ မြို့သစ်၊ အင်းစိန်။ ဖုန်း-၀၉-၈၅၇၄၀၇၆၂၊ ၀၉-၇၈၈၀၀၂၉၀၉
- ၁၄။ ဆရာမစောလွန်း * အမှတ်-၂၅၊ ဧယျာသုခလမ်း၊ စမ်းချောင်းမုန်လက်ဆောင်းတောင်ရပ်ကွက်၊ ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၆၈၈၆၈
- ၁၅။ ဆရာမအေးခန့်မွန် * အိမ်အမှတ်-၁၂၊ လုံးချင်း၊ ပုဇွန်တောင်၊ မီးရထားအိမ်ယာဝင်း၊ ပုဇွန်တောင်ဘူတာအနီး။
ဖုန်း- ၀၉ ၃၁၀၄၀၅၆၂၊ ၀၉-၇၈၈၀၀၃၀၉၅၇

မာပေဗွတ် ဝိည

ရှေးဟောင်းအမွေ

နန္ဒာမိုးကြယ်

- ❖ ရန်ကုန်မှာကွယ် “ရွှေတိဂုံ”
ပူးတွေ့ အံ့မကုန်၊
မွန်တို့သထုံ “ကျိုက်ထီးရိုး”
စုံလက်ဆယ်ဖြာမိုး။
- ❖ မန်းချောင်းရေချိုး စိတ်ရှင်ပျော်
မင်းဘူး “ရွှေစက်တော်”၊
“ရွှေမော်မော်”ကို ပူးမြင်ဖို့
သွားမယ် ပဲခူးမြို့။
- ❖ ပုဂံရောက်လို့ လှည့်လည်ကာ
လေ့လာကြည့်စမ်းပါ။

- အံ့ဩဖွယ်ရာ များမှများ
စေတီ၊ ဂူ၊ ဘုရား။
- ❖ အလေးထားလို့ သွားဦးမည်
ရွှေပန်းမြို့တော်ဆီ၊
သပ္ပာယ်ကြည်ညို တုမရှိ
“မဟာမြတ်မုနိ”။
- ❖ အရောက်လာလှည့် တိုင်းခြားဆွေ
ဖိတ်ခေါ်ပါရုံလေ၊
ရှေးဟောင်းအမွေ တကယ့်အနှစ်
တို့ပြည်တို့တွေ ချစ်တယ်လေး။ ။

နာမည်များထံ ကြောင်ကလေး

သျှက်ပြုံး(မြန်မာစာ)

ဟိုးရှေးအခါက အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်တွေကို လွန်စွာမှ ချစ်တတ်တဲ့ မောင်ထွေးဆိုတဲ့ လူငယ်လေးတစ်ယောက်ရှိ တယ်ကွယ်။ မောင်ထွေးဟာ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကိုမွေးဖို့ အပြစ်တိကျကုန်တယ်။ မောင်ထွေးရဲ့အမေက တိရစ္ဆာန်လေး တွေကို ချစ်ပေမယ့် သူတို့ကစွန့်တဲ့ အညစ်အကြေးတွေကို မထိန်းသိမ်းပေးနိုင်၊ ပြီးတော့ အခွံတာလည်း မခံနိုင်တဲ့ အတွက် မောင်ထွေး ခွေးတို့၊ ကြောင်တို့မွေးဖွားကို သဘော မတူတူးကွယ်။ ဒီတော့လည်း မောင်ထွေးမပျာ သူ့သူငယ် ရွင်းအပေါင်းအသင်းနှင့် အိမ်နီးချင်းတွေမွေးတဲ့ ခွေး၊ ကြောင်၊ ငါး၊ ယုန် စတာတွေကို ချစ်ခင်နှစ်သက်နေတာပေါ့ကွယ်။

မောင်ထွေးဟာ တိရစ္ဆာန်တွေကို ချစ်တတ်တော့ တစ်နေ့နေ့၊ တစ်ချိန်ချိန် မွေးမြူဖို့စိတ်ဝိုင်းဖြတ်ထားသတဲ့။ များမကြာခင် မောင်ထွေးရဲ့ အမေရောဂါတစ်ခုနဲ့ ဆုံးပါး သွားခဲ့တယ်။

မောင်ထွေးလည်း အမေတစ်ခု သားတစ်ခုဆိုသလို ဖြစ်ခဲ့တော့ မောင်ထွေးအမေဆုံးတဲ့အခါ အထီးကျန်ပြီး ဝမ်းနည်းလို့မဆုံးခဲ့ဘူး။ နောက်ဆုံး သူ့ဆန္ဒဖြင့်ပြခဲ့တဲ့ တိရစ္ဆာန်မွေးမယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ မောင်ထွေးလည်း သူ့ရဲ့စိတ်တိုင်းကျ ကြောင်တစ်ကောင်ကိုပယ်ပြီး မွေးခဲ့ တယ်။ သူ့ရဲ့ကြောင်ကို အစားအသောက် ဂရုစိုက်ပြီးကျွေး တော့ လျင်မြန်ဖျတ်လတ် သန်စွမ်းလာတယ်။

ကြောင်ကလည်း သူ့သခင်ရဲ့ရန်သူ ကြွက်တွေကို ဖမ်းပြီး စောင့်ရှောက်ပေးတယ်။ မောင်ထွေးဟာ ကြောင်ကို အလွန်ချစ်ပြီး အတ္တကြီးသူလည်း ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ သူ ကြောင်ဟာ သန်မာတယ်၊ ဖျတ်လတ်တယ်။ “အတော် ဆုံး”၊ “အားအထားရဆုံး”၊ “အသိရှိဉာဏ်လည်းအမြင့် ဆုံး” ဆိုပြီး စိတ်ကြီးပင်ပြီး ကြားနေတာပဲတဲ့။ ဒါပေမယ့် မောင်ထွေးက သူ့ကြောင်ကို နာမည်ပေးရသေးတော့ ဘာ ပေးရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ စဉ်းစားရကျပ်နေတာပေါ့။ မောင်ထွေးအကြိုက် သူ့အိမ်နီးချင်းတွေကလည်း ကြောင် လေးကို ချီးမွမ်းခန်းတွေ ထုတ်ပေးကြတယ်။

မောင်ထွေးက သူ့ကြောင်ရဲ့ ဂုဏ်နှင့်လိုက်အောင်

နာမည်ပေးရမှာ ခက်နေသတဲ့။ ဒါကြောင့်လည်း အလုပ် ပျက်၊ အကိုင်ပျက်နဲ့ ကြောင်နာမည်ပေးဖို့ အချိန်တွေ ကုန်နေတာပေါ့။ မောင်ထွေးလည်း ကြောင်တစ်ကောင်နဲ့ အဓိပ္ပာယ်မဲ့တဲ့အလုပ်တွေ လုပ်နေသလိုဖြစ်နေတာပေါ့ကွယ်။

တစ်နေ့မှာ “ဦးကြောင်က အတော်ပဲပေါ့။ အလျင်မြန် ဆုံး။ ဒါကြောင့် ‘ကြောင်ဘုရင်’ လို့ ခေါ်မယ်ဆိုပြီး အဲဒီ အမည်အတိုင်း ခေါ်နေတာပေါ့။ အိမ်နီးချင်းတစ်ဦးက -

“ခင်ဗျားကလည်း ဒီလောက်လှပြီး ဝဲဖြိုးနေတဲ့ ကြောင်ကို သူ့ထက်မြင့်တဲ့ သတ္တဝါရဲ့နာမည်ကို ပေးဖို့ ကောင်းတယ်” လို့အကြံပေးတဲ့အခါ -

“အေး... ဟုတ်တယ်နော်။ ကျွန်တော်လည်း ဒီနာမည်ကို သိပ်မကြိုက်ဘူး။ ဘယ်လိုပေးရင်ကောင်းမလဲ အကြံပေးပါဦး”

“အကောင်တွေထဲမှာ အမြင့်ဆုံးက ‘ဂဠုန်’ လေ။ ကောင်းကင်မှာ ဘုရင်ပေါ့”

အကြံပေးတဲ့အတိုင်း မောင်ထွေးလည်း “ဂဠုန်” ဆိုတဲ့ နာမည်ကို သဘောကျပြီး ခေါ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ် ကွယ်။ နောက်နေ့ အစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ မောင်တင် ရောက်လာသတဲ့။ မောင်တင်က မောင်ထွေးကြောင်ကို “ဂဠုန်” လို့ ခေါ်သံကြားတော့ -

“ညီငယ်ရဲ့ကြောင်နာမည်က ဆန်းလှပါလား။ ဘယ်လိုကြောင့် ဒီနာမည်တွင်သွားရတာလဲကွာ”

လို့ စူးစမ်းဖေးမြန်းတဲ့အခါ -

“ကျွန်တော်ကြောင်က အတော်ဆုံးလေ။ ဒါကြောင့် အမြင့်မှာရှိနေတဲ့ ‘ဂဠုန်’ နှင့်နှိုင်းပြီး ခေါ်တာ”

မောင်ထွေး စကားအဆုံး အစ်ကိုမောင်တင်က -

“ဂဠုန်ဆိုတာ တိရစ္ဆာန်ပါပဲ။ သူ့ထက်မြင့်တဲ့ အရာ တစ်ခု ရှိသေးတယ်။ အဲဒါက ဂဠုန်အထက်က တိမ်ပဲလေ။ ဒါကြောင့် ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့အမြင့်ဆုံးနေရာမှာရှိတဲ့ တိမ်က ပိုကောင်းတာပေါ့။ အဲဒါသာ ဒီကြောင်နဲ့ အလိုက်ဆုံးပဲ။ ‘တိမ်’ လို့ နာမည်ပေးလိုက်တော့”

အဲဒီလို တိုက်တွန်းလိုက်ကော့ “တိမ်ကလေး” ဆို

ပြီး ခေါ်နေပြန်တယ်ကွယ်။

မောင်ထွေးလည်း တစ်နေ့မှာ သူ့သူငယ်ချင်းက အလည်လာဖို့ ဖိတ်လိုသွားရသတဲ့။ ညအိပ်သွားရမှာဆို တော့ သူ့အချစ်တော်ကြောင်ကလေးကို ခေါ်သွားတာပေါ့ ကွယ်။ သူ့သူငယ်ချင်းမောင်လှဆီရောက်တော့ သူ့ကြောင် ကိုခြင်းထဲကထုတ်ပြီး ကြောင်လေး အလှူခံတော်ကြောင်း၊ လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်ပြီး ကြွက်ဆုတ်တော်ကြောင်း၊ ဉာဏ် ကောင်းကြောင်း၊ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာ ပြောတော့တာပဲကွယ်။ မောင်ထွေး သူ့ငယ်ချင်း မောင်လှကလည်း -

“မင်းကြောင်ရဲ့နာမည်ကို ဘယ်သူပေးတာလဲ။

ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ပေးတာလဲ။ ငါတစ်မိမ့် မကြားဖူးလို့”

ဆိုပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမေးတဲ့အခါ -

“ငါပေးတာက ‘ကြောင်ဘုရင်’ ပါ။ နောက် အိမ်

နီးချင်းတစ်ဦးက သတ္တဝါထဲမှာ အမြင်ဆုံးဖြစ်တဲ့ဂဠုန်ဆိုလို့ ‘ဂဠုန်’ လို့ပြောင်းလိုက်သေးတယ်။ ငါ့အစ်ကိုက ဂဠုန်ထက် သာတာ တိမ်ဆိုလို့ ‘တိမ်ကလေး’ ဖြစ်သွားတာ”

ဟု ရှင်းပြတော့ သူငယ်ချင်းမောင်လှက -

“တိမ်ကလေးလို့ခေါ်တာ ငါတော့သဘောမကျဘူး။

မင်းကြောင်နာမည်ကို ငါစဉ်းစားပေးမယ်။ ဒီလောက်တော်၊ ဉာဏ်ကောင်းနေတဲ့ကြောင်ကို သူ့ထက်သာတဲ့အရာနှင့်မှ လိုက်ဖက်မှာပေါ့ကွ” လို့ ပြောပါသတဲ့။

နောက်တစ်နေ့ရောက်တော့ သူငယ်ချင်းက သူ့စဉ်း စားထားတဲ့နာမည်ကိုပြောပြသတဲ့။ တိမ်ဆိုတာ မြင်ပေမယ့် အတားအဆီးတစ်ခုရှိရင် ဖြတ်ကျော်လို့မရကြောင်း၊ အရမ်း မြင့်တဲ့ တံတိုင်းနံရံကို မဖြတ်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကြောင်ကို “နံရံလေး” လို့ နာမည်ပေးဖို့ပြောသတဲ့။

မောင်ထွေးလည်း “နံရံလေး” ဆိုတဲ့ နာမည်ကို အလှူခံသဘောကျပြီး သူ့ကြောင်လေးကို “နံရံလေး” ဆိုပြီး ပြောင်းခေါ်လိုက်ပြန်သတဲ့။ မောင်ထွေးနဲ့ ကြောင်လေး နံရံ တို့လည်း နောက်နေ့ အိမ်ကိုပြန်ခဲ့ကြသတဲ့။ အိမ်ကို ရောက် တယ်ဆိုရင် အခိုင်းအစေတွေခေါ်ပြီး ကြောင်နာမည်အသစ် ကို မိတ်ဆက်ပေးတဲ့အခါ တပည့်တစ်ဦးက -

“ဆရာ ... ကျွန်တော် အကြံတစ်ခုပေးချင်တယ်။

ဆရာလုပ်တယ်မထင်ပါနဲ့နော်” လို့ မဝံ့မရဲပြောတော့ -

“ပြောပါ။ ရပါတယ်။ နားထောင်တာပေါ့”

“နံရံဆိုတာ တိမ်ကိုတားဆီးနိုင်တယ်ဆိုတာ ဟုတ် ပါတယ် ဆရာ။ ဒါပေမဲ့ နံရံဆိုတာ ဆွေးမြည့်နိုင်တယ်။ အဲဒီအခါ ကြွက်တွေရဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်းခံရမှာပဲ။ ဒါကြောင့် နံရံထက်သာတဲ့ ‘ကြွက်ကလေး’ ဆိုရင် မကောင်းဘူးလား။

အဲဒီနာမည်ပဲ ပေးပါလားဆရာ”

“အေး ... ကောင်းသားပဲ။ ငါ မစဉ်းစားမိဘူး။ ငါ့ကြောင်ကို မင်းပြောတဲ့အတိုင်း ‘ကြွက်ကလေး’ လို့ပဲ ခေါ် တော့မယ်”

ဒါနဲ့ မောင်ထွေးနဲ့ ကြောင်အမည်က ကြွက်ကလေး ဖြစ်သွားတော့သတဲ့။

တစ်နေ့ နယ်ကနေ မောင်ထွေးဦးလေး တော်စပ် သူ ဦးနီဟာ မောင်ထွေးအိမ် ရောက်လာခဲ့တယ်။ ဦးနီက မေတ်အမြင်၊ ခေတ်အတွေးရှိသူ၊ ဗဟုသုတစုံသူဖြစ်တယ် ကွယ်။ မောင်ထွေးတစ်ယောက် အမေပမိုတော့ ဘယ်လိုနေ ထိုင်စားသောက် နေသလဲဆိုတာ သိချင်တာနဲ့ မောင်ထွေး ဆီလာခဲ့တာကွယ်။

“မင်းဆီမှာ အလုပ်ကိစ္စလေးလည်းလုပ်ရင်း တစ် ပတ်လောက်နေဦးမယ်။ မင်းအမေကလည်း မင်းကို စောင့် ရှောက်ဖို့ မှာခဲ့တယ်လေ”

မောင်ထွေးကို လေ့လာကြည့်တော့ ဉာဏ်ပညာမဲ့ ပြီး ဆင်ခြင်စဉ်းစားဉာဏ် အားနည်းသူဖြစ်မှန်း သိသွားခဲ့ တယ်။ ဒါနဲ့ ဦးလေးနီက မောင်ထွေးကို ပြောတယ်ကွယ်။

“မင်း တော်တော်စဉ်းစားဉာဏ်မဲ့တာပဲ။ မင်း ကြောင်က ကြွက်ဆိုရင် ကြောင်မပီသတဲ့ ကြောင်ပေါ့ကွ။ မင်းက အချိန်ကုန်ခံပြီး ကြောင်နာမည်ကို မှီပြောင်းလိုက်၊ ဒီပြောင်းလိုက် လုပ်နေတာပဲ။ ကြောင်ဟာ ကြောင်ပဲပေါ့။ အကျယ်ချဲ့ပြီး အလုပ်မရှိ အလုပ်ရှာလုပ်နေတာပဲ။ ကြောင် က ကြွက်ကိုဖမ်းနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အရည်အချင်းကို သဘာဝ က ပေးထားပြီးသားပါ။ သူ့ရဲ့အားသာချက်ကို လျစ်လျူပြုပြီး အခြားအရာတွေနဲ့ အတုမခိုးလေနဲ့။ အကျိုးမရှိတူး ဟုတ် တယ်ပဟုတ်လား”

ဒါနဲ့ မောင်ထွေးလည်း ဦးလေးဦးနီရဲ့စကားကို ဆင် ခြင်မိတော့သတဲ့။

ဒါကြောင့် ကလေးတို့ရေ၊ ပိပိတို့မှာရှိတဲ့ အရည် အချင်း၊ အားသာချက်တွေကို ဝိရိယနှင့်ပေါင်းစပ်ပြီး အား ထုတ်သင့်တယ်။ မိမိရဲ့အရည်အချင်းတွေကို ဆန်းစစ်သင့် တယ်။ အခက်အခဲတွေ၊ ပြဿနာတွေကို စိတ်ညစ်စရာ၊ စိတ်ရှုပ်စရာလို့ မယူဆဘဲ အောင်မြင်မှုပမာဏ ကွာခြားပေ မယ့် ကြိုးစားသင့်ကြတယ်မဟုတ်လား။ မိမိအရည်အချင်း ကိုလည်း အခြားအရာတွေကို အထင်ကြီးပြီး အတုမခိုးသင့် ကြောင်း သိထားရမယ်နော်။

သျှက်ပြုံး (မြန်မာစာ) www.burmeseclassic.com

လက်မှတ်မဲ့ ရထားစီးသော ဆာဒူးကြီး

မြဟန်းသိန်း(လုပ်သားကောလိပ်)

အချိန်ကား ...

၁၉၃၈ ခုနှစ်၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီး တောက်လောင် ခါနီး နယ်ချဲ့တို့အင်အားပြိုင်ကာ ကမ္ဘာကြီး မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေချိန်။

နေရာကား ...

ဗြိတိသျှ(အင်္ဂလိပ်)အစိုးရက သိမ်းပိုက်အုပ်ချုပ်ထား သည့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကာလကတ္တားမြို့ရှိ လူတကာစုံသော ဘူတာရုံကြီး၊ ခရီးသွား၊ ခရီးလာများနှင့် ပျားမန်းခပ်မျှ စည်ကားရှည်တော့နေသည်။ မီးရထားဝန်ထမ်းများကလည်း မိမိကျရာတာဝန်ကို လစ်လျော်မှုမရှိရအောင် ကျေနပ်စွာ ထမ်းဆောင်လျက်ရှိနေကြသည်။

ဘုံဘောမြို့သို့ ထွက်ခွာမည့် မီးရထားကြီးတစ်စင်း သည် သက်မှတ်ထားသော နေရာပလက်ဖောင်းဘေးတွင် ထိုးဆိုက်ရပ်နားထားသည်။ ထွက်ခွာရမည့်အချိန်ကို အသင့် ဖောင့်ဆိုင်းနေသည်။ မီးရထားကြီး ထွက်ချိန်နီးပြီဖြစ်သဖြင့် ခရီးသွားများသည် မီးရထားပေါ်တက် နေရာယူထားကြပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ် ဟိန္ဒူဆာဒူးကြီးတစ်ယောက်သည် လက် တစ်ဖက်က သောက်ရေအိုး ကြေးကရားတစ်လုံးကိုကိုင်လျက်၊ လက်တစ်ဖက်က တောင်ပေါ်တစ်ချောင်းကိုကိုင်လျက် မီးရထားတွဲပေါ်သို့ ကပ်နားကတန်းတက်လာ၏။ ထို့နောက် နေရာလပ်တစ်ခုတွင် သွားရောက်ဝင်ထိုင်နေလိုက်သည်။

လက်မှတ်စစ်များသည် မီးရထားတွဲတွင်းရှိ ခရီးသည် များကို လက်မှတ်ပါ၊ မပါ စစ်ဆေးနေကြသည်။ လက်မှတ် စစ်များ ဆာဒူးကြီးရှိရာ ထိုင်ခုံနားရောက်လာကြသည်။ လက်

မှတ်စစ်တစ်ယောက်က -

“ကျေးဇူးပြု၍ လက်မှတ်ပြပါ”

ဟု ဆာဒူးကြီးကို ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်ုပ်ဟာ တရားကျင့်ကြံနေတဲ့ သူတော်စင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်မှာ ပေးစရာ ပိုက်ဆံမရှိပါ။ ပိုက်ဆံကို လည်း မကိုင်ပါ။ ဒါကြောင့် လက်မှတ်ကိုလည်း မဝယ်နိုင်ခဲ့ ပါဘူး”

ဟု ဆာဒူးကြီးက ပြန်ပြောသည်။

“လက်မှတ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဝရမ်းတစ်ခုခု ပါရပါမယ်။ လက်မှတ်မပါရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ မီးရထားစီးခွင့် မပေးနိုင်ပါ ဘူး။ လက်မှတ်မပါရင် ဥပဒေအရ အရေးယူခြင်း ခံရပါလိမ့် မယ်။ အသက်ညှာဆုံး ပြောရရင်တော့ မီးရထားပေါ်က ပြန်ဆင်းသွားပါ”

“ကျုပ်ပြောပြီးပြီကော မောင်ရင်တို့ရာ။ ကျွန်ုပ်ဟာ စီးပွားရေးသမား မဟုတ်တော့ ပိုက်ဆံဘယ်ကလာ ရှိမှာလဲ။ ဒီတော့ လက်မှတ်မပါဘဲ စီးရတာပေါ့။ ကျုပ်တို့လိုပုဂ္ဂိုလ် တွေကိုတော့ ခြွင်းချက်အနေနဲ့ မီးရထား အခမဲ့စီးရင်းခွင့် ပြုသင့်ပါတယ်”

“ကျွန်တော်တို့ကို ခြွင်းချက်ပေးထားတာ ဘာမှမရှိ ပါဘူး။ လက်မှတ်မပါရင်တော့ ဥပဒေအတိုင်း အရေးယူသွား ရပါမယ်”

“မောင်ရင်တို့ဟာ အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသား စစ်စစ်တွေ ဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကျုပ်ပြောတာ သဘောပေါက်နားလည်ပြီး ကျုပ်အပေါ် ခွင့်လွှတ်နိုင်မယ် ထင်ပါတယ်”

“မောင်ရင်တို့အပေါ်
ဒုက္ခရောက်မယ်ဆိုရင်လည်း
ပြောပါ။ ကျုပ်ဆင်းပေးပါမယ်။
ဒါပေမဲ့ သူတော်စင်တစ်ဦးအပေါ်
ဒီလောက် ရိုင်းရိုင်းပျပျ
မဆက်ဆံသင့်ပါဘူး။ မင်းတို့
ဒုက္ခရောက်တုန်ကြပါလိမ့်မယ်”

ဆာဒူးကြီးက လေအေးကလေးဖြင့် ဆက်ပြောနေပြန်
သည်။

လက်မှတ်စစ်များသည် ဆာဒူးကြီးနှင့် ဆက်လက်
ပြောဆိုနေတော့ဘဲ ကျန်ခရီးသည်များဆီသို့ ကူးပြောင်း
သွားကြသည်။ ထိုစဉ် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှာ အနေကြာ
၍ ကျန်စိတ်ပေါက်နေသော လက်မှတ်စစ်တစ်ယောက်က
ဆာဒူးကြီးဆီ ပြန်သွားကာ -

“အဘိုးကြီး စကားရှည်မနေနဲ့၊ ပါးစပ်ပိတ်ထား”

ဟုပြောကာ ဆာဒူးကြီးအား မီးရထားတွဲပေါ်မှ
အတင်းဆွဲချလိုက်ပါတော့သည်။ ဆာဒူးကြီးသည် တည်ငြိမ်
စွာနှင့်ပင် -

“မောင်ရင်တို့အပေါ် ဒုက္ခရောက်မယ်ဆိုရင်လည်း
ပြောပါ။ ကျုပ်ဆင်းပေးပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတော်စင်တစ်ဦး
အပေါ် ဒီလောက် ရိုင်းရိုင်းပျပျ မဆက်ဆံသင့်ပါဘူး။ မင်း
တို့ ဒုက္ခရောက်တုန်ကြပါလိမ့်မယ်”

ဟုပြောကာ ဘူတာရုံအတွင်းမှ အေးအေးဆေးဆေး
ပြန်ထွက်သွားပါတော့သည်။ ဆာဒူးကြီးကို ရထားတွဲပေါ်မှ
ဆွဲချခဲ့သော လက်မှတ်စစ်သည် ဆာဒူးကြီးကို ရှုံရှာသော
အကြည့်ဖြင့်ကြည့်ရင်း တံတွေးကို ပျစ်ခနဲမြည်အောင်
ထွေးကာ “ဒန်ဘလယ်ဒီဖူး” ဟု မြည်တွန်တောက်တီးလိုက်
ပါသေးသည်။

ဆာဒူးကြီး ထွက်ခွာသွားပြီး မရှေးမနှောင်းမှာပင်
မီးရထားထွက်ရန် အချိန်ကျရောက်လာပြီဖြစ်၍ နောက်ဆုံး
တွဲမှ ဂါတ်ဖိုလ်သည် ဝီစီကို တတို့တို့မှတ်ရင်း အလံစီမံ
ကလေးကို ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။ စက်ခေါင်းဖိုလ်လည်း
ဂါတ်ဖိုလ် အချက်ပြရသည်နှင့် စက်ရိုက်ပွင့်ကာ ဥသြသံပေး
ပြီး တရှူးရှူးတရဲရဲနှင့် ဘူတာရုံတွင်းမှ စတင်ထွက်ခွာ
လိုက်ပါတော့သည်။ မီးရထားကြီးသည် ဂျူးဂျူးဂျူးကျက်မြည်
ကာ ရထားတီးများ လည်ပတ်နေပြီ။ သို့သော် မီးရထား
ကြီးက ဘူတာတွင်းမှ တစ်လက်မမျှ မရွေ့သေး။ ရပ်မြဲတိုင်း
ရပ်နေသည်။

ရုံပိုင်ကြီးအပျိုးပြုသော ဝန်ထမ်းများ ပျာယာခတ်
သွားကြရသည်။ အင်ဂျင်နီယာများကလည်း ရထားကြီးတစ်
စီးလုံးအား နေ့စဉ်စွာ စစ်ဆေးကြည့်ကြသည်။ ပြစ်ချက်
တစ်ခုတစ်ရာ ရှာမတွေ့ဖြစ်နေကြသည်။ မြေမကိုင်မိ၊ လက်
မကိုင်မိ ဖြစ်နေကြရသည်။ စက်ခေါင်းဖိုလ်သည် စက်ကိုပြန်
ရပ်ပြီး ပြန်နှိုးကြည့်၏။ သို့သော် မီးရထားကြီးသည် လုံးဝ
မရွေ့ပါ။ ပါင်၊ လေပေါင်များလည်း အပြည့်ရှိနေသည်။
စက်ဖိုလ်လည်း ရွှေးပြန်နေပြီ။ ဤအဖြစ်အပျက်မျိုး မကြုံ
ဖူး၍ မည်သို့ဆက်လုပ်ရမည် မသိတော့ချေ။ စိတ်အပူပူမှာ
ရုံပိုင်ကြီးဖြစ်သည်။ အချိန်အတိအကျအတိုင်း မီးရထား
ကြီးကို လွှတ်မပေးနိုင်လျှင် မိမိတာဝန်ဖြစ်နေ၍ မီးရထား
ကြီးဘေးမှာ ခေါက်တံခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေသည်။

ဆာဒူးကြီးနှင့် လက်မှတ်စစ်များအကြောင်း တွေ့ခဲ့
ရသူ ခရီးသည်များက စက်ပြင်အင်ဂျင်နီယာများကို ခေါ်ယူ
ကာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အကျိုးအကြောင်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ
ပြောပြလိုက်သည်။ ရုံပိုင်ကြီးသည် လက်မှတ်စစ်များကို
ခေါ်ယူကာ စစ်မေးကြည့်ရာ အဖြစ်အပျက်မှန်ကို သိသွား
သည်။ ဘယ်အရပ်ဆီသို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားမှန်းမသိ

သော ဆာဒူးကြီးအား လူစုခွဲ၍ လိုက်လံရှာဖွေရန် စီမံခဲ့ရသည်။

ရုံပိုင်ကြီးပါသော ရှာဖွေရေးအဖွဲ့က ဆာဒူးကြီးကို ချောင်းဘေးရေစပ်တစ်နေရာတွင် ရေကသိုဏ်းရှုနေသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။ ဆာဒူးကြီးထံသွား၍ အကျိုးအကြောင်း ပြော တောင်းပန်စကား ဆိုတဲ့သူမရှိ ဖြစ်နေကြပြန်သည်။ နောက်ဆုံး၌ တာဝန်အရှိဆုံး ရုံပိုင်ကြီးသည် ဆာဒူးကြီးနား ကပ်သွားကာ -

“အနှောင့်အယှက် လာပေးသလို ဖြစ်ရတာ သည်းခံပါ ဂုရုကြီး။ စောစောက ဘူတာကြီးထဲမှ ပြန်ထွက်သွားတာ ဂုရုကြီးပဲ မဟုတ်လား။”

ဟု ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ မေးမြန်းကြည့်သည်။

ဆာဒူးကြီးက စကားတစ်ခွန်းမျှ ပြန်မပြောဘဲ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ ရုံပိုင်ကြီးသည် ဝမ်းသာအားရဖြင့် -

“ဘုံဘောသွားမယ့် မီးရထားကြီး ထွက်မရဖြစ်နေပါတယ်။ ဝန်ထမ်းအားလုံးလည်း ခေါင်းရှုပ်နေကြရပါတယ်။ ခရီးသည်တွေအားလုံးလည်း စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေကြပါတယ်။ စောစောက ရိုင်းယူခဲ့တဲ့ လက်မှတ်စစ်ကိုယ်စား ကျွန်ုပ်ကပဲ စတင်ပေးပါတယ်။ နောက်နောင် ဒီလိုမဖြစ်စေရပါဘူးလို့ အာမခံပါတယ်။ ဂုရုကြီး ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပြန်လိုက်ခဲ့ပြီး လိုရာခရီးကို သွားနိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တာဝန်ယူပါတယ်။ အားလုံးအပေါ် ဖေတ္တာထားပေးမယ်လို့ ယုံကြည်စေပါလိမ့်”

ဟု လေးလေးစားစား ပြောလိုက်ပြန်သည်။

ဂုရုကြီးသည် ရေကသိုဏ်းရှုနေရာမှ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ရှေ့မှလျှောက်သွားသည်။ ဂုရုကြီး၏ နောက်မှ ရုံပိုင်ကြီးနှင့်အဖွဲ့သည် ငြိမ်သက်စွာ လိုက်ပါသွားကြသည်။ ဘူတာရုံအတွင်း ဝင်လာသော ဂုရုကြီးနှင့်အဖွဲ့အား ခရီးသည်များက ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသည်။ ဂုရုကြီးသည် တွဲတစ်တွဲပေါ်တက်လိုက်သည်။ ရုံပိုင်ကြီးက ထိုင်ခုံနေရာ စီစဉ်ပေးလိုက်သည်။ ရုံပိုင်ကြီးက မီးရထားထွက်လိုပြီလားဟု ဆာဒူးကြီးအား မေးကြည့်သည်။ ဆာဒူးကြီးက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

စောစောက ရိုင်းယူခဲ့တဲ့ လက်မှတ်စစ်ကိုယ်စား ကျွန်ုပ်ကပဲ တောင်းပန်ပါတယ်။ နောက်နောင် ဒီလိုမဖြစ်စေရပါဘူးလို့ အာမခံပါတယ်။ ဂုရုကြီး ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပြန်လိုက်ခဲ့ပြီး လိုရာခရီးကို သွားနိုင်အောင် ကျွန်ုပ် တာဝန်ယူပါတယ်။

ရုံပိုင်ကြီးလည်း ဆာဒူးကြီးအား ရိုသေစွာ နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် မီးရထားတွဲပေါ်မှ ပြန်ဆင်းကာ ဂါတ်ပိုလ်နှင့် စက်မိုလ်တို့အား မီးရထားကြီး ထွက်ခွာရန်အချက်ပြလိုက်သည်။ မရှေ့မနှောင်းမှပင် မီးရထားကြီးသည် တဘူဘူ အော်မြည်ကာ ဘူတာရုံအတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားပါတော့သည်။

ပလက်ဖောင်းပေါ် မတ်တတ်ရပ်လျက် ကျန်ရစ်ခဲ့သော ရုံပိုင်ကြီးနှင့်အဖွဲ့သည် ယခုမှ သက်ပြင်းချကာ အသက်ဝဝ ရှူနိုင်ကြတော့သည်။ ဖြစ်သမျှ အကြောင်းစုံကို ရုံပိုင်ကြီးက မီးရထားမင်းကြီးထံ တပ်ပြောစီရင်ခံလိုက်သည်။ များမကြာမီ၌ ဒဏ်ဒိဏ်ဒင်အတွင်း၌ ဆာဒူးကြီးများကို မီးရထားအစုဖုံးစင်းခွင့်ပြုကြောင်း အင်္ဂလန်ပြည်ရှင် ဂျော့ဘုရင်မင်းမြတ်က အမိန့်ထုတ်ပြန်ပေးလိုက်ပါတော့သည်။

ပြဟန်သိန်း (လုပ်သားကောလိပ်)

မှီမြတ်စာ

ကျော်မြသန်း၏ 'ဘိုးတော်ကင်း'။

မာမာမာမာမာ
မာမာမာမာ
မာမာမာမာမာ

မပေ့နိုင်စရာ သူ ရက်နေမှာ

(ရေ ဘ င် ပြ န် အ ခ န် : ဆ က် ရ သ)

မနုဿကျော်ဝင်း (အမျိုးသားစာပေဆုရ)

ထိုနေ့က ဂျပန်နိုင်ငံ တိုကျိုမြို့ နာရီတာလေဆိပ်သို့ ထွက်ခွာလာစဉ် ကျွန်တော်စိတ်တွေ လေးနေ၏။ သို့နေ့ သည် နိုဝင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့ ဖြစ် ပေရာ ၁၃ ဂဏန်းကို အလွန်ကြောက် သော ကျွန်တော်အဖို့ မလွဲသာ၍ ဤ ရက်တွင် ခရီးသွားရသော်လည်း စိတ် ယဲတွင်တော့ မကြည်မလင်း။ တိုကျို တက္ကသိုလ်တွင် မှတ်တမ်းပတ်ကြာ အောင် တက်ရောက်ခဲ့ရသော အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲပြီး အဖိမြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန် ရန်အတွက် ယိုတယ်မှ လေဆိပ်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဘုရား ... ဘုရား နှီးစဉ်အား လုံး အစအဆုံးအောင်ပြီး အဆင်ပြေ ပါစေဗျာ”

စိတ်ထဲမှ ကျိတ်၍ဆုတောင်း လိုက်မိခြင်းဖြစ်၏။ သာမန်နေ့ရက်မျိုး ဆိုလျှင် ထိုသို့ဆုတောင်းမိမည်မဟုတ်။ ယနေ့မှကား ၁၃ ရက်နေ့ ဖြစ်နေသော ကြောင့် ထိုသို့ ဆုတောင်းလိုက်မိခြင်း ဖြစ်၏။ နာရီတာလေဆိပ်သို့ ရောက်ရှိ ပါပြီ။ ခေတ်ဘက်ယာဉ်မှ မိမိ၏ဝန်စည် ပလယ်များကို ယူဆောင်ပြီး လေဆိပ် ဝန်းမအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ၏။ တက်ဆိုင်ရာကလေးကြောင်းလိုင်းသို့ သွား

ရောက်သတင်းပို့သောအခါ တာဝန်ခံ က -

“လူကြီးမင်း စီးနင်းလိုက်ပါမယ် လေယာဉ်ပျံကို စက်ပိုင်းဆိုင်ရာ စစ်ဆေး ပြုပြင်မှုတွေ ပြုလုပ်နေရတာကြောင့် ထွက်ခွာချိန်တစ်နာရီလောက် နောက် ကျမယ်။ မိကြောင့် သည်းခံပြီး တောင့် ဆိုင်းပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်”

ဟိုက်... ဒုက္ခကား။ မိကနေ တစ် နာရီလောက် နောက်ကျပြီးထွက်ရင် ဘန်ကောက်လေဆိပ်ကို တစ်နာရီ နောက်ကျပြီးရောက်မှာပေါ့။ ဒါဆိုရင် ဘန်ကောက်မှာ ပြောင်းစီးရမယ့် ထိုင်း လေယာဉ်ကိုမိဖို့ အတော့်ကို ပြေးပြေး လွှားလွှား လှုပ်ရှားရတော့မှာပဲ။ စိတ် ထဲမှ ယုန်သောကဖြင့် တွေ့လိုက်မိခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က ဂျပန်လေကြောင်းလိုင်း သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ တိုက်ရိုက်ပျံသန်း ခြင်း မရှိခဲ့။ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက် လေဆိပ်တွင် ထိုင်းလေကြောင်းလိုင်း လေယာဉ်ကိုပြောင်း၍ စီးနင်းရ၏။ ယခု မိမိသည် တိုကျို၊ နာရီတာလေဆိပ်မှ ဂျပန် လေကြောင်းလိုင်းလေယာဉ်ဖြင့် ဘန်ကောက်သို့ ပျံသန်းလိုက်ပါရမည်။ ဘန်ကောက်လေဆိပ်သို့ ရောက်လျှင်

ထိုင်းလေကြောင်းလိုင်း လေယာဉ်ကို ပြောင်းစီး၍ စီးနင်းလိုက်ပါရမည်။ နောက် ကျခြင်းမရှိဘဲ ပုံမှန်အတိုင်း ပျံသန်းမည် ဆိုပါက ဘန်ကောက်လေဆိပ်တွင် တစ် နာရီခန့် အချိန်ရ၏။ လေယာဉ်ပြောင်း စီးရန်အတွက် ဆောင်းရွက်ဖွယ်ရာတို့ကို ခေးခေးသေးသေး အချိန်ယူဆောင် ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ယခုကဲ့ သို့ တစ်နာရီခန့်နောက်ကျပြီး ထွက်ခွာ လျှင် ထိုင်းလေယာဉ်ပေါ်သို့ အချိန်မီ တက်ရောက်နိုင်ရန် အတော်ပင် ကယီ လင်စာ ဖြစ်ရတော့မည်။ ထို့ကြောင့် ဂျပန်လေကြောင်းလိုင်း လေယာဉ်ဖြင့် ပြင်ပ ပြီးမည့်အချိန်ကို စိတ်ပူပန်စွာ မြင့် စောင့်ဆိုင်းနေမိရ၏။

တော်ပါသေး၏။ တစ်နာရီမပြည့် မီတွင် ပြင်းဆင်းမှု ပြီးသွားပုံရ၏။ လေ ယာဉ်ပေါ်သို့တက်ရန် ခရီးသည်များကို ခေါ်လေပြီ။

“အင်း... စက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချို့ ယွင်းလို့ ပြုပြင်ရတယ်ဆိုတော့ လုံးဝ ကောင်းသွားပြီလား။ ပျံသန်းနေရင်း လမ်းမှာ ဓုက္ခပေးဦးမှာလား။ ဘုရား... ဘုရား။ ဘန်ကောက်ကို တော့မယ် ရန် ပခတ် ချော့ချော့မော့မော့ ရောက်ရှိနိုင် ပါစေဗျာ”

လေယာဉ်စီးနင်းနေစဉ် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ဆုတောင်းလိုက်မိခြင်းဖြစ်၏။ ထိုဆုတောင်းပြည့်ပါ၏။ ဘန်ကောက်လေယာဉ်ပေါ်သို့ ချောမောစွာ သက်ဆင်းနိုင်ခဲ့ပါ၏။ သို့ရာတွင် ထိုင်းလေကြောင်းလေယာဉ်ပေါ်သို့ ပြောင်း၍ စီးနင်းနိုင်ရန် အတော်ပင် ကသောင်းကနင်း လှုပ်ရှားခဲ့ရ၏။

ပိပိသည် အထူးတန်းတွင် စီးနင်းလိုက်ပါခွင့်ရလေရာ လေယာဉ်၏ရှေ့နားရှေ့ဆုံးခုံတွင် ထိုင်ရ၏။ မကြာမီ လေယာဉ်စတင်ထွက်ခွာပျံသန်း၏။ ယခုမှပင် စိတ်အေးရတော့သည်။ မိမိနှင့်ဘေးချင်းယှဉ်၍ ထိုင်းနေသူကား နိုင်ငံခြားသား မျက်နှာဖြူဘဝံဦးဖြစ်၏။ ဘာလူမျိုးမှန်းတော့ မသိ။ လေယာဉ်ပျံပေါ်တွင် သက်သောင့်သက်သာ စီးနင်းလိုက်ပါရင်း -

“အင်း... ညနေ ၅ နာရီခန့်တော့ အိမ်ကိုပြန်ရောက်ပြီ။ မိသားစုနဲ့ ပြန်တွေ့ရတော့မယ်” ဟု တွေးရင်း ပီတိဖြစ်နေမိရ၏။ ထိုစဉ် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ကြေညာအသိပေးချက်တစ်ရက်ပေါ်ထွက်လာ၏။ လေယာဉ်ရောက်ရှိနေသောနေရာသည် ထိုင်းနိုင်ငံ လော့စ်ဘုရီမြို့ပေါ် ကောင်းကင်ယံတွင်ဖြစ်ကြောင်း၊ မြေပုံအညွှန်းက ပြသလျက်ရှိ၏။ ပေါ်ထွက်လာသော ကြေညာချက်မှာ -

“ခရီးသည်များ စီးနင်းလိုက်ပါလာသည့် ဤလေယာဉ်သည် စက်ဝိုင်းဆိုင်ရာ ပြဿနာတစ်ရပ် ရုတ်တရက်ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ဦးတည်လျက်ရှိသော မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဆက်လက်ပျံသန်းတော့မည်မဟုတ်ဘဲ ဘန်ကောက်လေဆိပ်ဆီသို့ နောက်ကြောင်းပြန်

လှည့်တော့မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဘန်ကောက်လေဆိပ်တွင် ပြုပြင်မှုများ အချိန်မီ လုပ်ဆောင်ပြီးစီးပါက မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပျံသန်းထွက်ခွာပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အကယ်၍ အချိန်မီပြုပြင်နိုင်ခြင်း မရှိပါက ဘန်ကောက်ရှိ ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုတွင် ခရီးသည်များ တစ်ညတာ ခိုနားနိုင်ရန် ထိုင်းလေကြောင်းကုမ္ပဏီက စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးမည်ဖြစ်ပါကြောင်း” ဟူ၍ဖြစ်၏။

ယင်းသတင်း ကြေညာချက်သည် သာမန်းတွေ့လျှင် ထိတ်လန့်စိုးရိမ်စရာ မဟုတ်သော်လည်း ကောင်းကင်ယံတွင် ပျံသန်းလျက်ရှိသည့် လေယာဉ်ကြီးတစ်စင်းဖြစ်၍ အလွန်ပင် စိုးရိမ်ဖွယ်ရာဖြစ်၏။ ဖော်တော်ကားကဲ့သို့ ပျက်လျှင် လမ်းဘေးတွင် ထိုးရပ်ရမည်မဟုတ်။ ရုတ်တရက် ပျက်ကျခွားလျှင် ခရီးသည်များ၏ ကံကြမ္မာမှာ မတွေ့ရဲစရာပင်ဖြစ်၏။

“စက်ဝိုင်းဆိုင်ရာချို့ယွင်းမှု ပြဿနာဆိုတာဘာလဲ။ ဘယ်လောက်အထိ အန္တရာယ်ရှိနိုင်သလဲ။ ဘန်ကောက်ကို နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပြီးပျံလျှင် ချောချောမောမော ရောက်နိုင်ပါမည်လော။ မိမိသည် မိမိမြေသို့ အသက်ရှင်လျက် ပြန်ရောက်နိုင်ပါတော့မည်လော” ဟု သို့လော သို့လော တွေးစောပူပင်ကာ စိတ်မချမ်းသာစွာဖြင့် စီးနင်းလိုက်ပါလာခဲ့ရ၏။ လေဆိပ်သို့ လေယာဉ်ဆင်းသက်လေပြီ။ ဘီးနှင့်မြေပြင် စထီချိန်၌ ခုန်းခနဲအသံကြီးက မြည်ဟီး၍သွား၏။ ထို့နောက် လေယာဉ်သည် သားပိုက်ကောင် လမ်းလျှောက်သကဲ့သို့ ခုန်ဆွခုန်ဆွဖြင့် ရွေ့လျားကာ ကွင်းတစ်နေရာ၌ ထိုးရပ်သွား၏။

“ဘုရား... ဘုရား၊ တံကြီးပေလို့ သာပေါ့။ လေယာဉ်ပေါက်ကွဲတာတို့၊ ဘာတို့မဖြစ်လို့၊ ငါ့အပါအဝင် ခရီးသည်တွေ အသက်မသေကြတာပဲ”

သို့ကလိုတွေးရင်း သက်ပြင်းချလိုက်မိ၏။

လေကြောင်းလိုင်းမှ တာဝန်ရှိသူ၏ မေတ္တာရပ်ခံချက်တိုင်း ခရီးသည်တွေအားလုံး ဂိတ်ပေါက်နားတွင် ခေတ္တရပ်နားကာ စောင့်ဆိုင်းနေကြရ၏။ လေယာဉ်ပေါ်မှ မိမိတို့၏ ပစ္စည်းများကိုလည်း ချထားပေး၏။ အကယ်၍ လေယာဉ်ပြုပြင်မှု အချိန်မီပြီးစီးလျှင် လူတွေကိုလေယာဉ်ပေါ် ပြန်တက်စေမည်။ ပစ္စည်းများကိုလည်း ပြန်တင်ပေးမည်။ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဒုတိယအကြိမ် ပျံသန်းထွက်ခွာမည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အချိန်မီပြု ပြင်နိုင်ခြင်းမရှိပါက ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုဆီသို့ ဖော်တော်ယာဉ်များဖြင့် ခရီးသည်တွေရော၊ ပစ္စည်းတွေကိုပါ သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးပြီး တစ်ညတာ အခွဲတည်းခိုစေမည်။ ညစာကိုလည်း ကျွေးပေးမည်ဖြစ်၏။

“ခင်ဗျားက ဘယ်နိုင်ငံသားလဲ၊ ဘာလူမျိုးလဲ၊ နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်ပါသလဲ”

အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် မေးမြန်းလာသူကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ လေယာဉ်ပေါ်တွင် မိမိနှင့်တစ်ခုံတည်း အတူစီးနင်းလိုက်ပါလာသူ နိုင်ငံခြားသားမျက်နှာဖြူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရ၏။

“ကျွန်တော့်နာမည် ဦးကျော်ဝင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံက ဗမာလူမျိုးပါ။ ခင်ဗျားကရော”

“ကျွန်တော်က ဖော်စကိုကနေ လုပ်ငန်းကိစ္စတစ်ခုနဲ့ ဘန်ကောက်နဲ့

ရောက်နေတာပါ။ အခုကိစ္စပြီးလို့ မော်စကို မပြန်ခင် တစ်ခါမှမရောက်ဖူးသေးတဲ့ မြန်မာပြည်ကို ခဏ သွားလည်မလို့ပါ။ ကျွန်တော်ဟာ ရုရှားလူမျိုးဖြစ်ပြီး နာမည်က စတာနီဆလားစ် ဖြစ်ပါတယ်။ ရင်းရင်းနှီးနှီး စတာနီလို ကျွန်တော်ကို ခေါ်နိုင်ပါတယ်။”

သူနှင့်ကျွန်တော်သည် အချိန်တိုအတွင်းမှာပင် ရင်းနှီးသွားကြ၏။ ကျွန်တော်က -

“ကျွန်တော်ဟာ ၁၃ ဂဏန်း သိပ်ကြောက်တယ်ခင်ဗျ။ မလွှဲသာလို့ ဒီကနေ့ ၁၃ ရက်နေ့မှာ လေယာဉ်နဲ့ ခရီးထွက်ခဲ့ရတာ စိတ်ထဲမှာ တော်တော်ကို စိုးရိမ်နေမိခဲ့တယ်။ စိတ်လေးနေခဲ့တယ်။ တိုက်ဆိုင်လို့ပဲလားတော့ မသိဘူး။ တိုက်ကြိုကထွက်တဲ့ လေယာဉ်ကလည်း စက်ချို့ယွင်းလို့ တစ်နာရီလောက် နောက်ကျခဲ့ရတယ်။ ထိုင်းလေယာဉ်ကို ပြောင်းစီးရတဲ့အခါမှာလည်း အာဗဟာနီနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကြုံတွေ့ရတဲ့ အဖြစ်ဆိုးမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပြန်တယ်။”

“ဟာ... မစ္စတာကျော်မင်းရယ်၊ အတော်ကိုထူးဆန်းတယ်နော်။ ကျွန်တော်ဟာ ဘာသာစာရေးမရှိတဲ့ ကွန်မြူနစ်တစ်ယောက်မို့ အဲဒီလို အယူသီးမှုတွေ စွဲလမ်းယုံကြည်မှုတွေတော့ မရှိခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခု ခင်ဗျားပြောတော့မှပဲ ၁၃ ဂဏန်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်အတွက်လည်း စဉ်းစားစရာဖြစ်လာတယ်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တုန်းက ကျွန်တော်ဟာ အခုလိုဖြစ်ရပ်ဆိုးမျိုးနဲ့ ကြုံခဲ့ရဖူးတယ်။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ဟာ တော်တော်ကို ကြောက်စရာကောင်းတယ်ခင်ဗျ။”

“ဟာ... လုပ်စမ်းပါဦးဗျ။ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတယ်။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ဆိုးအကြောင်း ခင်ဗျားက ပြန်ပြောပြရင် ကျွန်တော်အတွက် စာရေးစရာကုန်ကြမ်းတွေရမှာသေချာတယ်။ ကျွန်တော်က မြန်မာပြည်မှာ နာမည်အသင့်အတင့် ရထားတဲ့ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ပါ။”

“ဟာ... မြန်မာနိုင်ငံက စာရေးဆရာတစ်ယောက်နဲ့ သိကျွမ်းခွင့်ရတာ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိပါတယ်ဗျ။ တကယ်လို့ အခုညနေလေယာဉ် အချိန်မီ ပြုပြင်မှုပပြီးလို့ မြန်မာပြည်ကို ပြန်မသွားတော့ရင် ကျွန်တော်တို့ကို ဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုဆီ ပို့ပေးမှာပဲ။ အဲ ဟိုတယ်ကို ရောက်လို့ နေရာချထားပေးပြီးရင် ခရီးသည်တွေကို ညစာကျွေးမယ်။ ညစာစားပြီးရင် မစ္စတာကျော်မင်းရဲ့အခန်းကို ကျွန်တော် လာခဲ့မယ်။ ကျွန်တော်ကြုံခဲ့ရတဲ့ သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖြစ်ရပ်ကို အဲဒီတော့မှ အသေးစိတ် ပြောပြပါမယ်။ ဟုတ်ပြီလား။”

စတာနီက အထက်ပါအတိုင်း ပြောဆိုပြီး မကြာမီပင် ထိုင်းလေကြောင်းလိုင်းက ကြေညာသည်မှာ -

“မြန်မာနိုင်ငံသို့ ယခုညပိုင်းတွင် ပျံသန်းထွက်ခွာရန် အခြေအနေပပေးတော့ကြောင်း။ ထို့ကြောင့် ခရီးသည်များ အားလုံးကို ဘန်ကောက်မြို့လယ်ရှိ ဖော်တူနီဟိုတယ် (Fortune Hotel)သို့ မော်တော်ယာဉ်များဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း။ ထိုဟိုတယ်တွင် ညစာကျွေးပြီး တစ်ညတာ အိပ်စက်ရပ်နားကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း။ နောက်တစ်နေ့ နံနက် ၈ နာရီတွင် ဘန်ကောက်လေဆိပ်မှ မြန်မာနိုင်ငံသို့

ပျံသန်းထွက်ခွာနိုင်ရန် စီစဉ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း။” ဟူ၍။

သူတို့ ကြေညာသည်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ခရီးသည်များအားလုံး ဖော်တူနီဟိုတယ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။ ထိုဟိုတယ်တွင်ပင် ညနေစာကို စားသောက်ကြရပြီး တစ်ညတာ အိပ်စက်နားနေရန် ထိုင်းလေကြောင်းလိုင်းမှ အခမဲ့စီစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့၏။ ည ၈ နာရီခန့်တွင် ရုရှားလူမျိုး စတာနီသည် ကျွန်တော်အခန်းသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ သူ၏ကတိအတိုင်းပင် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၃ ရက်နေ့တွင် သူရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆိုးကြီးအကြောင်းကို အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း အသေးစိတ်ပြောပြခဲ့လေသည်။

ထိုခရီးစဉ် ထိုလေယာဉ်

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း ဟန်ဒိုက်အောင် ချမ်းအေးသော နံနက်ခင်းတစ်ခုတွင်ဖြစ်၏။ “ကူပိုလက်စ်တူ-၁၅၄” (Tu-154) လေယာဉ်တစ်စင်းသည် ခရီးသည် ၇၂ ယောက်ကို တင်ဆောင်၍ ရုရှားနိုင်ငံ အနောက်မြောက်ပိုင်း မိုလီအာနီမြို့မှ ငါးနာရီကြာအောင် ပျံသန်းရမည့် ဖော်စကိုမြို့တော်ဆီသို့ ထွက်ခွာလာ၏။ သူတို့၏ခရီးသွားဖော် အတော်များများတို့ကဲ့သို့ပင် စတာနီဆလားစ်နှင့် သူ့ဖုန်းအိကာ တီရီးနားတို့သည်လည်း လေယာဉ်အဖွဲ့သားများကို အမည်နာမနှင့် တကွ သိနေရလောက်အောင် ဤခရီးကို မကြာခဏစီးနင်းလိုက်ပါဖူးခဲ့ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့သိကျွမ်းနေမှုက

နိဆလှောင် ၃၀ နှစ်အား အေးအေးဆေးဆေး
ဆေး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်စေရန် မည်
သို့ပျံ့နှံ့စွာဆောင်ရွက်ပါ။ ဤလေယာဉ်ပျံ
ကို စီး၍ ဤခရီးကိုသွားရတိုင်း ဆိုးရွား
သောဖြစ်စဉ်တစ်ခုခုနှင့် အဆုံးသတ်ရ
လိမ့်မည်ဟု သူက တွေးထင်ပူပင်ရ
တတ်စမြဲဖြစ်၏။ သူ့ဇနီး ဒေါ်ကာတဲရီး
နား ၃၀ နှစ်ကမူ -

“လေယာဉ်ပျံကုန် အကြောင်း
ကံပါရင် ပျက်ကျမှာပဲ။ ပပါရင်တော့
မပျက်ကျဘူးပေါ့ရှင်” ဟု ပြောနေကျ
စကားအတိုင်း ပပျက်မကွက် ပြောဆို
လေ့ရှိ၏။ သူမ၏ထိုစကားတို့က စတာနီ
သလှောင်အတွက် ပူပန်သောက ဖြေ
ဆေးတစ်ခွက်တော့ ဖဟုတ်ချေ။ သူ့အဖို့
ရွေးစရာလမ်းမရှိ။ ဤခရီးအတွက် ဤ
လေယာဉ်ကိုပင် စီးရမည်ဖြစ်၏။ စိန်
တွင်း တူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းများ ဝန်းရံနေ
သည့် သူတို့ဇနီးမောင်နှံ နေထိုင်ရာ
အလွန်ဝေးလံခေါင်သီလှသော ဥဒါချန်
မြို့ကလေးသို့ပင် မော်စကိုမြို့တော်ဆီသို့
လေကြောင်းခရီးတစ်မျိုးတည်းဖြင့်သာ
သွားလာရန် အဆင်ပြေ၏။ ဤခရီးစဉ်
အတွက် အစိုးရပိုင် အာလီဂျီတေမီရာ
နီလေကြောင်းလိုင်း တစ်ခုတည်းကသာ
တစ်စင်းထဲသော လေယာဉ်ပျံဖြင့် လွန်း
ပြန်ပြေးဆွဲပေးလျက်ရှိ၏။

လွန်ခဲ့သည့် ခြောက်လခန့်တွင်
ဒေါ်ကာတဲရီးနားသည် ဒေသဆိုင်ရာ ရံ
တပ်ဖွဲ့တွင် ဆိုးသွမ်းလူငယ်များ ထိန်း
သိမ်းရေးဌာနမှူးအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံခဲ့
ရ၏။ ထိုအလုပ်သစ်အတွက် သူမ ရုံး
ထိုင်ရမည့်နေရာသည် လက်ရှိနေထိုင်
ရာ ဥဒါချန်မြို့တောင်ဘက် ကီလိုမီတာ
၅၀၀ ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိ၏။ နေ့ချင်း
ပြန်သွား၍ မဖြစ်နိုင်ရကား သူမသည်

တစ်ဦးတည်းသော ချစ်သမီးလေး ဆိုဖီ
ယာ ငါးနှစ်၊ ခင်ပွန်းသည် စတာနီ
ဆလှောင်တို့နှင့် ယာယီခွဲခွာပြီး ပီပီရုံး
ထိုင်ရမည့် ပီရာနီမြို့တွင် တိုက်ခန်း
တစ်ခန်းကားရမ်းကာ သွားရောက်နေထိုင်
ရ၏။ စတာနီဆလှောင်မှာမူကား စိန်
တွင်း၌ကြီးလေးသော စက်ပစ္စည်းကိရိ
ယာကြီးများကို ကိုင်တွယ်ဖောင်းနှင့်နေ
ရသဖြင့်၍ လုပ်ငန်းရှိရာ ဥဒါချန်မြို့ပူ
ခွာ၍မရ။ သို့နှင့် ဒေါ်ကာတဲရီးနားခမူ
သူမ၏ချစ်လှစွာသော ပိသာစုဝင်များ
အား တစ်ခါတလေ လပေါင်းများစွာ
ကြာအောင် မမြင်မတွေ့ရရှာချေ။ သမီး
လေး ဆိုဖီယာအား နေရာသိကျောင်း
ပိတ်ရက်အတွင်း ၎င်း၏အဘွားရိရာ
ဖော်စကိုမြို့တော် ပင်လယ်နက်ဒေသ
ဘက်ဆီသို့ ပို့အပ်ထားခဲ့ကြ၏။ ဥမကွဲ
သော်လည်း ကြီးလေးသောတာဝန်တွေ
ပိနေမှုကြောင့် အသိုက်ပျက်ပလို ဖြစ်
ကြရရှာသော သူတို့ မောင်နှံသည်
အလုပ်ပိတ်ရက်အတွင်း သမီးလေးရှိ
ရာသို့ သွားရောက်တွေ့ဆုံကြမည်။ ဖျော်
ပျော်ပါးပါး အနားယူကြမည်ဟူသော
ဦးတည်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ယခုခရီး
ထွက်လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်၏။

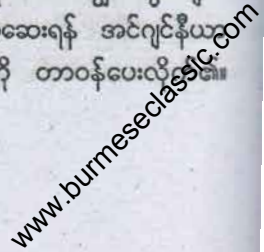
ယခု ဤ တူး-၁၅၄ လေယာဉ်
ပျံကို မောင်းနှင်လာကြသော လေယာဉ်
မှူးများဖြစ်သည့် နိမိဆီလော့စ် (၄၂
နှစ်)နှင့် လာမာနော့စ် (၄၃ နှစ်)တို့
သည် နာရီပေါင်း ၂၀၀၀ မောင်းနှင်ခဲ့
ကြဖူးသည့် ဝါရင့်ပြီး အတွေ့အကြုံရင့်
ကျက်သူတွေ ဖြစ်ကြ၏။ (မော်စကို -
ပိုလီအာနီ - မော်စကို) ခရီးစဉ်ကို ၁၀
စုနှစ် တစ်ခုနီးပါး မောင်းနှင်ပျံသန်းခဲ့ကြ
ဖူးပြီဖြစ်၏။ ကျန်အဖွဲ့သားများလည်း
ဤနည်းနှင့် အတွေ့အကြုံ ရှိကြသူ

များဖြစ်၏။ ဤလေယာဉ်မှူးနှစ်ဦးစလုံး
အရပ်မြင့်မြင့်၊ ကိုယ်လုံးသွယ်သွယ် ရှိ
ကြ၏။ နက်မှောင်သော ဆံကောသာ
ပိုင်ရှင် နိမိဆီလော့စ်သည် တည်တည်
ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ဣန္ဒြေကြီးသူဖြစ်၏။ လာ
မာနော့စ်မူကား ခပ်သွက်သွက်ပုံစံမျိုး
ဖြစ်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်လိုက်ဟန်ပါ
လုပ်တတ်၏။ လူငယ်ဆန်ဆန် နေထိုင်
တတ်ပြီး ဟာသကြိုက်သူဖြစ်၏။

ဤလေယာဉ်မှူး နှစ်ဦးစလုံးသည်
သူတို့မောင်းနှင်ပျံသန်းရသော တူး-၁၅၄
လေယာဉ်ပျံအကြောင်း ကောင်းကောင်း
ကြီး သိထားကြသူများ ဖြစ်၏။ ပီပီတို့
၏လုံခြုံမှုအတွက် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ စစ်
ဆေးပြီးသည်နှင့် လေယာဉ်ပျံကို ပြေး
လမ်းကြောင်းအတိုင်း အရှိန်ယူမောင်း
နှင်ကာ ဝေဟင်ယံဆီသို့ တစ်ဟုန်တိုး
ပျံတက်ခဲ့ကြ၏။ ယနေ့ပျံသန်းမှုခရီးစဉ်
သည်လည်း ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လိမ့်
မည်။ ထူးခြားဖြစ်စဉ် ပေါ်ပေါက်စရာ
အကြောင်းမမြင်ဟု တွေးထင်ထားခဲ့
ကြ၏။

ကြမ္မာဆိုးဝင်ပြီ

ပျံသန်းလာချိန် သုံးနာရီအကြာ
ရုရှားအနောက် မြောက်ဘက်ဒေသ
အပေါ်မှ ကျော်ဖြတ်နေစဉ် လေယာဉ်
သည် ရုတ်တရက် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလှုပ်ခါ
သွားပြီး အလိုအလျောက်မောင်းနှင်
သည့် စက်ခလုတ် (Autopilot) က
အလုပ်မလုပ်တော့။ ချိန်သားမကိုက်
ဖြစ်သွားခဲ့ရ၏။ လေယာဉ်မှူး နိမိဆီ
လော့စ်က ချက်ချင်းဝင်၍ ထိန်းကိုင်
လိုက်ရ၏။ သူက ယင်းချွတ်ယွင်းချက်
အတွက် စစ်ဆေးရန် အင်ဂျင်နီယာ
ကာရီမော့စ်ကို တာဝန်ပေးလိုက်၏။

လေယာဉ်၏ အခြေခံလျှပ်စစ်ဓာတ်အား ပါဝါကျဆင်းနေကြောင်း၊ ယင်းနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ဗိုင်းခွက်တွင် တဖျတ်ဖျတ် လက်နေသော အနီရောင်မီးကလေးက ဖော်ထုတ်အဖြေပေးလိုက်၏။

“လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ပါဝါကျတာ ခင်ဗျာ”

အင်ဂျင်နီယာက သူ၏စစ်ဆေး တွေ့ရှိချက်ကို အစီရင်ခံလိုက်၏...။ အကယ်၍ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် လေယာဉ်၏အခြေခံ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ပါဝါ ကျဆင်းသွားလျှင် အရန်အင်အား အဖြစ်ထားရှိသော ဘက်ထရီအိုး လေး လုံးတို့က အော်တိုမာန်ဖြင့် ပြောင်းလဲ ပြီး ချက်ချင်းအလုပ်လုပ်ကြရမည် ဖြစ် ၏။ သို့ရာတွင် ထိုဘက်ထရီအိုးများက အလုပ်မလုပ်ကြသဖြင့် အင်ဂျင်နီယာ ကာရီမော့စ်အဖို့ ဦးနှောက်ခြောက် လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းရင်းအမှန်ကို ရှာဖွေ၍မရ၊ သူ့တံခမ်းဖွေးဖွေးတွင် ထောင် ထဲသွားရလောက်အောင် စိတ်လှုပ်ရှား သွားမီးသော်လည်း ချက်ချင်းပင် ကျွန်ုပ်တို့ ဆည်လိုက်နိုင်၏။ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ နံနက် ၆ နာရီ ၅၉ မိနစ်။ ယနေ့ ခရီးစဉ်၏ တာဝန်ခံလေ ယာဉ်မှူးဖြစ်သူ နိုဗိုသီလော့စ်က အေယ ဆိုပ်ရာ လေကြောင်းထိန်းသိမ်းရေး စင် တာသို့ ရေဒီယိုအသံလွှင့်စက်ဖြင့် ဆက် သွယ်ပြီး အရေးပေါ်အခြေအနေကို သတင်းပို့၏။

“လေယာဉ် အရေးပေါ်ဆင်းသက် ဖို့ လိုနေပြီ။ အနီးဆုံး လေယာဉ်ကွင်း ရှိမယ့်နေရာကို လမ်းညွှန်ပေးပါ”

“ကျိုးကြောင်းဖြစ်စဉ်ကို တိတိ ကျကျသတင်းပို့ပါ”

အေသဆိုင်ရာ လေကြောင်းထိန်း သိမ်းရေးစင်တာမှ ပြန်၍ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လေယာဉ်ပေါ်ရှိ ရေ ဒီယိုအသံလွှင့်စက်က လုံးဝ အလုပ် မလုပ်တော့။ သည့်နောက်တွင်တော့ လေယာဉ်အတွက် အရေးကြီးအရေးပါ ကိရိယာများဖြစ်သော လေကြောင်း လမ်းညွှန်အချက်ပြကိရိယာ၊ ထိန်းသိမ်း မှုစနစ်ဆိုင်ရာ ကိရိယာများအားလုံး တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့ကြ၏။

ဤ တု-၁၅၄ လေယာဉ်ပေါ်တွင် အရန်ထားရှိသော ဘက်ထရီလေးလုံး တို့အတွက် အာမခံသက်တမ်းကာလ မှာ ၁၂ နှစ်ဖြစ်၏။ ယခုအသုံးပြုလာခဲ့ သည့်မှာ ၁၁ နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ။ ယခုခရီး စဉ်၌ ပျံသန်းနေရင်း ဘက်ထရီအိုးတစ် လုံးသည် အပူချိန်လွန်ကဲမှုကြောင့် အက်စစ်များ ဆူပွက်ကန်ထွက် ပျက် စီးသွားကာ ဖင်းနစ်ကပ်လျက်ရှိသည့် အခြားဘက်ထရီအိုး တစ်လုံးကိုပါ ထိ ခိုက်ပျက်စီးသွားစေခဲ့သည်။ ဤဘက် ထရီအိုးများနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော လေယာဉ်၏ ပင်မလျှပ်စစ်ဓာတ်အား စနစ်မှာလည်း အတ်အားရတ်တရက် အောင့်တက်လိုက်မှုကြောင့် ပျက်ယွင်း သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ကျန်ဘက်ထရီ အိုး နှစ်လုံးမှာ ဝန်နှင့်အား မမျှတော့ရကား ယင်းတို့သည်ပင် မိနစ်အနည်းငယ် အတွင်း ပျက်ယွင်းသွားရပေတော့မည်။ အရာရာတိုင်းကို လက်ဖြင့်တွန်းခြင်း၊ မရှုခြင်း၊ လှည့်ခြင်း၊ ဆွဲခြင်းပြု၍ လှုပ် ရှားလည်ပတ်စေရတော့မည်ဖြစ်သည်။

ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာလဲ
ရိုးရိုးတန်းရှေ့ဆုံးခုံတွင် ထိုင်နေ

ကြသူ စတာနီဆလော့စ်တို့ သည် “ခါးပတ်ပတ်ထားပါ” ပု အနီရောင် စာတန်းတဖြည်းဖြည်းချဲ့ မေးခိုက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို တွေ့ မြင်လိုက်ရ၏။

“တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပြီ။ လေ ယာဉ်ပျက်ကျတော့မယ်ထင်တယ်”

စတာနီဆလော့စ်က သူ့ခန်းကို အထိတ်တလန့်ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

“မရိုးရိပ်ပါနဲ့။ အားလုံးအဆင်ပြေ ဝံ့သာမှာပါ” သူ့ခန်းက တုံ့ပြန်ပြောဆို လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ လေယာဉ်အစောင့်မှူး ဖြစ်သူ အယ်လီနာကလည်း ပုံမှန် မဟုတ်သောအခြေအနေကို ရိပ်စားမိ ၏။ သူမသည် လေယာဉ်မှူးများရှိရာ ဦးခန်းသို့သွားရောက်ပြီး “တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပြီထင်တယ်” ဟု စပ်စုလိုက်မိ၏။ အင်ဂျင်နီယာ ကာရီမော့စ်က -

“ငါတို့ တာဝန်ယူပြုသောနာကြီးတစ် ရပ်နဲ့ ကြုံနေရတယ်။ နောက်မှ ပြည့် ပြည့်စုံစုံပြောပြမယ်” ဟု လိုရင်းတိုရင်း လောကီသာ ပြောလိုက်၏။ အသက် ၅၀ ရှိနေပြီဖြစ်သော်လည်း အရွယ် တင်ပြီး ရှုချင်စဖွယ်အဆင်းရှိသူ အယ် လီနာသည် ဖော်စကိုမြို့ပြလေကြောင်း ထိန်းသိမ်းရေးတာဝန်သို့လ်မာ တွဲရခဲ့သူ ဖြစ်၏။ လေယာဉ်ပျံသန်းရာ၌ လိုက်ပါ ခဲ့ရသည့် ဝန်ထမ်းသက်ပင် အနစ် ၃၀ ရှိခဲ့လေပြီ။ လေယာဉ်တွင် ယခုဖြစ်ပေါ် နေသည့်မှာ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားချို့ယွင်း မှုပြုသောနာဖြစ်မည်ဟု သူမကတွေးခင် မိ၏။

(ဆက်ရန်)
မနုဿကျော်ဝင်း(အပျိုးသားစာပေဆုရှင်)

နိဆလောင်
ဆေး
ပညာ
နိဗ္ဗာန်

ဝေဟင်မှာလေယာဉ်စီးလို့ မော်ချီးကိုတုံ့ ပြန်ခဲ့တယ်

ကောတုမောင်ညိုလင်း

တာဝန်ကို ရှောင်လွှဲတာတော့ မဟုတ်ပါ။ ယခုလို ရုံးပိတ်ရက်မျိုးတွင် တာဝန်မှ ကျသည့်ကိုတော့ ကျွန်တော် မနှစ်သက်သည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ နဂိုကတည်းက ကျွန်တော်တို့ ကုန်စည်ပို့ဆောင်ရေးဌာနခွဲရုံးက မြို့ပြင်မှာ ရှိနေရသည့်အပြင် ရန်ကုန်-မန္တလေး လမ်းဟောင်းကြီး၏ အရှေ့ဘက်ကွင်းပြင်ကြီးထဲမှာဆိုတော့ ပို၍ပင် ပျင်းစရာကောင်းနေသေးတော့သည်။ မနက်ခင်းပိုင်းလေးမှာတော့ လူစည်ကားသည်ဟု ဆိုရမည်။ ဌာနခွဲရှိ ယာဉ်များ ဆီထည့်

ကာ ထွက်ခွာခြင်း၊ အခြားဌာနခွဲယာဉ်များ ညဖိခိပ်ရပ်နားပြီး ဆီဖြည့်ကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာခြင်းများကြောင့် ဆူဆူညံညံ ရှိနေတတ်သော်လည်း နေ့လယ်ခင်းပိုင်းမှာတော့ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပျင်းစရာကောင်းလှသဖြင့် ကျွန်တော် ရုံးပိတ်ရက်များတွင် တာဝန်မှူး မစောင့်ချင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
သို့သော် ကျွန်တော်တို့ရုံးကို ဗိုလ်လောက်စာခေါ် ဦးသာခွန်းတစ်ယောက် လုံခြုံရေးအဖြစ်နှင့် ရောက်လာသည့်

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ရုံးပိတ်ရက် တာဝန်မှူးကျသည်ကို ကျွန်တော် ပျော်သလိုလို ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူက စာတတ်ပေတတ်ကြီးတစ်ယောက် မဟုတ်သော်လည်း အတွေ့အကြုံကတော့ များခဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးကာလမတိုင်မီမှာကတည်းက ဂျပန်စစ်တပ်မှာ အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူလည်း ဖြစ်၍ သူ့ဆီက ကြားရသောစကားများက ရယ်ရမော့ရ ဝမ်းနည်းရ ထိတ်လန့်အံ့သြရနှင့်မို့ ရသကိုးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အကြောင်းအရာများကို တစ်တိုင်တည်းနှင့် ခံစားရသည်ဟု ထင်မြင်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးသာခွန်းနှင့် တာဝန်တွဲကျသောအခါ ကျွန်တော် မပျင်းတော့ဘဲ ပျော်တတ်လာသည်။

ယခုလည်း ကျွန်တော် ရုံးရောက်သွားပြီး တာဝန်ကျ လုံခြုံရေးစာရင်းကို စစ်လိုက်ရာ ဦးသာခွန်းတစ်ယောက် ဂိတ်ကြီးမှာ တာဝန်ကျကြောင်း သိလိုက်ရသဖြင့် ပျော်သွားမိသည်။ ကျွန်တော်တို့ရုံးက ကျယ်ဝန်းသဖြင့် လုံခြုံရေးကို သုံးနေရာထားရသည်။ အလုပ်ရုံမှာ တစ်ဂိတ်၊ ဖော်တော်ယာဉ်ရုံမှာ တစ်ဂိတ်နှင့် အဝင်အထွက်ဂိတ်ကြီးမှာ တစ်ဂိတ်ထားရသည်။ တာဝန်မှူးဖြစ်သော ကျွန်တော်ကတော့ ရုံးမှာပင်နေကာ ထိုနေ့တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ကိစ္စမှန်သမျှကို ဌာနခွဲမှူးကိုယ်စား ဖြေရှင်းပေးရပါသည်။ ကိုယ်လုပ်ပိုင်ခွင့် မရှိသော် ကိစ္စဆိုလျှင် ဌာနခွဲမှူးထံ တင်ပြကာ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပေးရသော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရပြီး ညဘက်ရောက်လျှင်တော့ လုံခြုံရေးကင်းများကို အခါမလက် ဝင်ရသည်။

ထိုနေ့ညက ကျွန်တော်သည် ဖော်တော်ယာဉ်လုံခြုံရေး ကိုကျော်ရှိန်ကိုခေါ်ကာ ဦးစွာပထမ အလုပ်ရုံဂိတ်ကြီးကို သွားစစ်သည်။ လုံခြုံရေးသုံးယောက်စလုံး အစုံအညီရှိသဖြင့် နီးနီးကြားကြား နေထိုင်စောင့်ကြပ်ကြရန် မှာကြားခဲ့ပြီး ရုံးကို ပြန်ရောက်တော့ ည ၁၁ နာရီ ခွဲနေပြီဖြစ်သည်။ ဂိတ်ကြီးကို သွားရောက်စစ်ဆေးရန် ကျန်သေးသဖြင့် ကိုကျော်ရှိန်ကို ပင် ခေါ်သွားရန် စိတ်ကူးရလိုက်သဖြင့် သူ့ကိုမေးကြည့်လိုက်မိသည်။

“ကိုကျော်ရှိန်ရေ... ခင်ဗျားဂျူတီက ဘယ်တော့လဲ။ ဂျူတီမကျသေးရင်လည်း ခဏတစ်ဖြုတ် နားနားနေနေလုပ်

နေခဲ့ပေါ့”
“ကျွန်တော့်ဂျူတီက ပြီးသွားပါပြီ ဆရာ။ ညနေ ၆ နာရီက ၁၀ နာရီအထိပါ”
“ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်နဲ့ ဆက်လိုက်ခဲ့ဦးပေါ့”
“လိုက်ခဲ့မှာပေါ့ ဆရာ။ ဂိတ်ကြီးမှာက ဗိုလ်လောက်စာ ရှိနေတယ်လေ ဆရာရဲ့”

လုံခြုံရေးအချင်းချင်းကလည်း မနေ့တစ်နေ့ကမှ ရောက်လာသော ဗိုလ်လောက်စာခေါ် ဦးသာခွန်းအကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိနေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ပြောမည့် အပြောင်အပျက်စကားများကိုသာမက စိတ်ပါဝင်စားစရာ စကားများကိုလည်း နားထောင်ချင်ကြသည်။ သို့နှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လည်း ဂိတ်ကြီးကို ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

“ဟေ့... ဘယ်သူလဲ”
“တာဝန်မှူး”
ဦးသာခွန်းက အသံအော်အော်နှင့် သုပီးအော်လိုက်သလို ကျွန်တော်ကလည်း အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြန်ဖြေကြားလိုက်သည်။

“ဪ... ဆရာတို့ပဲ”
ဂိတ်ကြီးမှာ တာဝန်ကျသူကလည်း သုံးယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပူဖိုက်လွန်းလို့ဝင်သည်။ သုံးယောက်စလုံး ဂိတ်ကြီးအတွင်းမှာမနေဘဲ အပြင်ကဌာရာလမ်းသွားကာ ခုံတန်းလျားတွင် ထိုင်နေကြသည်။ ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ ဦးသာခွန်းက ထိုင်နေရာမှထကာ နေရာပေးလာသည်။

“ထိုင်... ဆရာ၊ အားကြီးပူတာပဲနော်”
“အေးဗျာ တော်တော်ပူတာပဲဗျာ။ ဒါကြောင့် ကမ်းစစ်ရင်းနဲ့ စကားစမြည်ပြောရအောင် ထွက်လာခဲ့တာဗျ”

ကျွန်တော်က ဦးသာခွန်းပေးသည့်နေရာတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း ငကားခေါ်လိုက်တော့ သူက ပြုံးပြုံးကြီးလုပ်ကာ နေဦးဆရာရေ ဆရာတို့သောက်ဖို့ ကျွန်တော် ရေခွေးတစ်ကူး ဝယ်ယူလိုက်ဦးပယ်ဟုဆိုကာ ဈေးကိုင်လျက် ဂိတ်ဝင်အတွင်း ဝင်သွားလေသည်။

ဝေဟင်မှာလေယာဉ်စီးလို့ မော်ချီးကိုတုံ့ ပြန်ခဲ့တယ်

ကောတုမောင်ညိုလင်း

တာဝန်ကို ရှောင်လွှဲတာတော့ မဟုတ်ပါ။ ယခုလို ရုံးပိတ်ရက်မျိုးတွင် တာဝန်မှူးကျသည်ကိုတော့ ကျွန်တော် မနှစ်သက်သည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ နဂိုကတည်းက ကျွန်တော်တို့ ကုန်စည်ပို့ဆောင်ရေးဌာနခွဲရုံးက မြို့ပြင်မှာ ရှိနေရသည့်အပြင် ရန်ကုန်-မန္တလေး လမ်းဟောင်းကြီး၏ အရှေ့ဘက်ကွင်းပြင်ကြီးထဲမှာဆိုတော့ ပို၍ပင် ပျင်းစရာကောင်းနေသေးတော့သည်။ မနက်ခင်းပိုင်းလေးမှာတော့ လူစည်ကားသည်ဟု ဆိုရမည်။ ဌာနခွဲရှိ ယာဉ်များ ဆီထည့်

ကာ ထွက်ခွာခြင်း၊ အခြားဌာနခွဲမှယာဉ်များ ညအိပ်ရပ်နားပြီး ဆီဖြည့်ကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာခြင်းများကြောင့် ဆူဆူညံညံ ရှိနေတတ်သော်လည်း နေ့လယ်ခင်းပိုင်းမှာတော့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပျင်းစရာကောင်းလှသဖြင့် ကျွန်တော် ရုံးပိတ်ရက်များတွင် တာဝန်မှူး မစောင့်ချင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့ရုံးကို ဗိုလ်လောက်စာခေါ်ဦးသာခွန်းတစ်ယောက် လုံခြုံရေးအဖြစ်နှင့် ရောက်လာသော

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ရုံးပိတ်ရက် တာဝန်မှူးကျသည်ကို ကျွန်တော် ပျော်သလိုလို ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူက စာတတ်ပေတတ်ကြီးတစ်ယောက် မဟုတ်သော်လည်း အတွေ့အကြုံကတော့ များခဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးကာလမတိုင်မီမှာကတည်းက ဂျပန်စစ်တပ်မှာ အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသူလည်း ဖြစ်၍ သူ့ဆီက ကြားရသောစကားများက ရယ်ရမော့ရ ဝမ်းနည်းရ ထိတ်လန့်အံ့ဩရနှင့်မို့ ရသကိုးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော အကြောင်းအရာများကို တစ်ထိုင်တည်းနှင့် ခံစားရသည်ဟု ထင်မြင်မိသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးသာစွန်းနှင့် တာဝန်တွဲကျသောအခါ ကျွန်တော် မပျင်းတော့ဘဲ ပျော်တတ်လာသည်။

ယခုလည်း ကျွန်တော် ရုံးရောက်သွားပြီး တာဝန်ကျ လုံခြုံရေးစာရင်းကို စစ်လိုက်ရာ ဦးသာစွန်းတစ်ယောက် ဂိတ်ကြီးမှာ တာဝန်ကျကြောင်း သိလိုက်ရသဖြင့် ပျော်သွားမိသည်။ ကျွန်တော်တို့ရုံးက ကျယ်ဝန်းသဖြင့် လုံခြုံရေးကို သုံးနေရာထားရသည်။ အလုပ်ရုံမှာ တစ်ဂိတ်၊ ဖော်တော်ယာဉ်ရုံမှာ တစ်ဂိတ်နှင့် အဝင်အထွက်ဂိတ်ကြီးမှာ တစ်ဂိတ်ထားရသည်။ တာဝန်မှူးဖြစ်သော ကျွန်တော်ကတော့ ရုံးမှာပင်နေကာ ထိုနေ့တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် ကိစ္စမှန်သမျှကို ဌာနခွဲမှူးကိုယ်စား ဖြေရှင်းပေးရပါသည်။ ကိုယ်လုပ်ပိုင်ခွင့်မရှိသော် ကိစ္စဆိုလျှင် ဌာနခွဲမှူးထံ တင်ပြကာ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ပေးရသော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ရပြီး ညဘက်ရောက်လျှင်တော့ လုံခြုံရေးကင်းယျားကို အခါမလုပ် စစ်ရသည်။

ထိုနေ့ညက ကျွန်တော်သည် ဖော်တော်ယာဉ်လုံခြုံရေး ကိုကျော်ရှိန်ကိုခေါ်ကာ ဦးစွာပထမ အလုပ်ရုံဂိတ်ကြီးကို သွားစစ်သည်။ လုံခြုံရေးသုံးယောက်စလုံး အစုံအညီရှိသဖြင့် နီးနီးကြားကြား နေထိုင်စောင့်ကြပ်ကြရန် မှာကြားခဲ့ပြီး ရုံးကို ပြန်ရောက်တော့ ည ၁၁ မှာရီ ခွဲနေပြီဖြစ်သည်။ ဂိတ်ကြီးကို သွားရောက်စစ်ဆေးရန် ကျွန်သေးသဖြင့် ကိုကျော်ရှိန်ကို ပင် ခေါ်သွားရန် စိတ်ကူးရလိုက်သဖြင့် သူ့ကိုမေးကြည့်လိုက်မိသည်။

“ကိုကျော်ရှိန်ရေ... ခင်ဗျားဂျူတီက ဘယ်တော့လဲ။ ဂျူတီမကျသေးရင်လည်း ခဏတစ်ဖြုတ် နားနားနေနေလုပ်

နေခဲ့ပေါ့”
“ကျွန်တော့်ဂျူတီက ပြီးသွားပါပြီ ဆရာ။ ညနေ ၆ မှာရီက ၁၀ မှာရီအထိပါ”
“ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်နဲ့ ဆက်လိုက်ခဲ့ဦးပေါ့”
“လိုက်ခဲ့မှာပေါ့ ဆရာ။ ဂိတ်ကြီးမှာက ဗိုလ်လောက်စာ ရှိနေတယ်လေ ဆရာရဲ့”

လုံခြုံရေးအချင်းချင်းကလည်း မနေ့တစ်နေ့ကမှ ရောက်လာသော ဗိုလ်လောက်စာခေါ် ဦးသာစွန်းအကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသိနေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ပြောမည့် အကြောင်းအပျက်စကားများကိုသာမက စိတ်ပါဝင်စားစရာ စကားများကိုလည်း နားထောင်ချင်ကြသည်။ သို့နှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လည်း ဂိတ်ကြီးကို ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

“ဟေ့... ဘယ်သူလဲ”
“တာဝန်မှူး”

ဦးသာစွန်းက အသံအောင်အောင်နှင့် လှမ်းအော်လိုက်သလို ကျွန်တော်ကလည်း အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြန်ဖြေကြားလိုက်သည်။

“ဪ... ဆရာတို့ပဲ”
ဂိတ်ကြီးမှာ တာဝန်ကျသူကလည်း သုံးယောက်ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ပူအိုက်လွန်းလို့ထင်သည်။ သုံးယောက်စလုံး ဂိတ်ကြီးအတွင်းမှာမနေဘဲ အပြင်ကထွက်လာလိမ့်ဟော့ က ခုံတန်းလျားတွင် ထိုင်နေကြသည်။ ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ ဦးသာစွန်းက ထိုင်နေရာမှထကာ နေရာပေးလာသည်။

“ထိုင်... ဆရာ၊ အားကြီးပူတာပဲနော်”
“အေးဗျာ တော်တော်ပူတာပဲဗျာ။ ဒါကြောင့် ကင်းစစ်ရင်းနဲ့ စကားစမြည်ပြောရအောင် ထွက်လာခဲ့တာဗျာ”

ကျွန်တော်က ဦးသာစွန်းပေးသည့်နေရာတွင် ထိုင်လိုက်ရင်း စကားခေါ်လိုက်တော့ သူက ပြုံးပြုံးကြီးလုပ်ကာ နေဦးဆရာရေ ဆရာတို့သောက်ဖို့ ကျွန်တော် ရေခဲခွေးစာဖိတ်တူးဝင်ယူလိုက်ဦးမယ်ဟုဆိုကာ ဈေးကိုင်လျက် ဂိတ်တံအတွင်းဝင်သွားလေသည်။

ခဏအကြာမှာတော့ ရေခွေးတတ်ဘူးကြီးကို သယ်
မလာကြီး ကျွန်တော့်ဘေးလာချကာ သောက်ဦးဆရာဟု
ပြောလာပါသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဦးသာခွန်းတိုက်သော
ရေခွေးကြမ်းထက် ပြီးခဲ့သော အပတ်က ရုံးဆင်းသွားသဖြင့်
နားမထောင်လိုက်ရသော မော်ချီးအကြောင်းကိုသာ နား
ထောင်ချင်စိတ် ပေါက်နေပါသည်။ ဗိုလ်လောက်စာခေါ် ဦးသာ
ခွန်းမှာ ဘဝစုံခဲသူ ဖြစ်ပါသည်။ အလံနီကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်
မဖြစ်ခင်က ဂျပန်စစ်ဌာနချုပ်များတွင်လည်း အလုပ်သမား
အဖြစ် အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ တောင်ငူ
တွင် ဂျပန်များက လေယာဉ်ကွင်းဖောက်လုပ်တော့လည်း
ဦးသာခွန်းက အလုပ်သမားခေါင်းအဖြစ် ပါဝင်အလုပ်လုပ်ခဲ့
သူဖြစ်သည်။ ထိုသို့ လေယာဉ်ကွင်းတွင် အလုပ်သမားအဖြစ်
အလုပ်ဝင်ရာတွင်မူ သူ၏ ပေမီသော အရပ်အမောင်း
ကြောင့် ပြဿနာတက်ခဲ့ရသည့် အကြောင်းကလည်း စိတ်
ဝင်စားစရာတော့ ကောင်းလှသည်။ (အလျဉ်းသင့်က ရေး
သားပါမည်။)

“ဒါနဲ့ ဦးသာခွန်း”

“ဟုတ်ကဲ့...ပြောပါ ဆရာ”

“ဟိုတစ်ပတ်က ခင်ဗျားပြောခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းက
တောင်ငူလေယာဉ်ကွင်းမှာ အလုပ်လုပ်နေရင်းက မော်ချီးကို
ပြောင်းရမယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ရုံးဆင်းသွားတာနော်”

“ဟာ...ဆရာက အဲဒီလောက်အထိကို မှတ်မိနေ
တာပဲကိုးဗျ”

“မှတ်မိတာပေါ့ ဦးသာခွန်းရ။ စိတ်ဝင်စားမိတာကိုးဗျ”
ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ကျွန်တော်နှင့်အတူ လိုက်ပါ
လာသူ ကိုကျော်ရှိန်ကပါ ကြားချင်စိတ်ကြောင့် ကျွန်တော်
အနား တိုးကပ်လာသည်။

“ဟုတ်တယ် ဆရာ။ ဆရာပြောသလိုပဲ စိတ်ဝင်စား
စရာတော့ တော်တော်ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တော်တော်
ခံလိုက်ရတယ် ဆရာရဲ့...ဟဲဟဲဟဲ”

ဦးသာခွန်းက ထိုအကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းတွေးမိရင်း
က အခုပင် ပြန်ခံစားလိုက်ရသလို ပုံစံမျိုးဖြင့် ပြုံးတမဲ့မဲ့ကြီး
ဖြစ်သွားသည်။

“ကျွန်တော်က ဇာတ်လမ်းသိထားလို့တော့ မဟုတ်ပါ

ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဦးသာခွန်းပြောခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေက အရာရာ
နဲ့ အကြောင်းကြောင်းတွေချည်းမို့ စိတ်ဝင်စားဖို့လို့ မေးမြန်း
နေပါတာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ။ ဆရာစိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတော့
ကျွန်တော်က ဂုဏ်ယူမိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော့်
အဖြစ်အပျက်ကလေးတွေကို စိတ်ဝင်စားတဲ့သူကိုပဲ ပြောပြ
ချင်ခဲ့တာပါ”

“ဟုတ်ပါပြီလေ။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်တော်က တစ်
ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ်ဆိုသလို ကင်းလည်းစစ်ရင်း ဦးသာ
ခွန်းရဲ့ ဇာတ်လမ်းကိုလည်း နားထောင်ဖို့ လာခဲ့တာပေါ့ဗျ”

“ဒါဆိုတော့လည်း ပြောပြရမှာပေါ့ဆရာရယ်”

ဦးသာခွန်းက ထိုသို့ပြောပြီး ကျွန်တော့်အနီး လျှောက်
လာသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း အလိုက်သိစွာနှင့် နေရာပေး
လိုက်သည်။ ကျန်သူများကလည်း စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် နားစွင့်
နေကြလေသည်။ ဦးသာခွန်းက တောင်ငူလေယာဉ်ကွင်း
တည်ဆောက်ရေးတွင် အလုပ်သမားခေါင်းတစ်ယောက်အဖြစ်
နှင့် ခန့်အပ်ခြင်းခံရသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အလုပ်မှာ
တယ်လောက်အထိ ကျွမ်းကျင်သည် မကျွမ်းကျင်သည်တော့
မသိ။ သူ၏ အပြောအဆိုနှင့် ဖင်ပေါ်မူကြောင့် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်
ကြီးများက အလွန်သဘောကျကြသည်။ ကုန်ကျပြောရလျှင်
သူ့အတွက် အကျိုးရှိပည်ဆိုလျှင် ခေါင်းသာသာအလုပ်ကို
လည်း လုပ်ကိုင်ပေးသူဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် တောင်ငူ
လေယာဉ်ကွင်း ပြီးသောအခါ ဦးသာခွန်းကို မော်ချီးအထိ
ခေါ်သွားကာ တောက်တိုပယ်ရ အကုန်ခိုင်းခဲ့ကြသည်။

“မော်ချီးနဲ့ တောင်ငူက ၉၆ မိုင် ဝေးတယ်ဆရာရဲ့။
ပြီးတော့ အဲဒီတုန်းက ကားလမ်းကရှိပေမယ့် အခုလို ချော
ချောမွေ့မွေ့လည်း မဟုတ်သေးဘူးဗျ။ ဟိုမှာက ခဲတွင်းအလုပ်
သမားတွေကို ကြီးကြပ်ရတာပါ”

“ဪ...ဦးသာခွန်းက မော်ချီးမှာလည်း အလုပ်
သမားတွေကို ကြီးကြပ်ရတာပဲလား”

“ဟာ...ကျွန်တော်က ခဲအကြောင်း ဘာနားလည်လို့
ကြီးကြပ်ရမှာလဲ။ အလုပ်သမားခေါင်းရာထူးကိုသာ ပေးထား
ပြီး အောက်ခြေသိမ်း အကုန်အစုံ လုပ်ရတာပါ”

“အင်း...အင်း”

“အဲဒီလိုနဲ့ ခြောက်လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော့် ဆရာ ဗိုလ်ကြီးကို အိမ်ကိုလွမ်းလို့ ခွင့်ပြန်ချင်တဲ့အကြောင်း ပြောပြတော့ အေး...ခွင့်ပေးမယ်။ ဘယ်လောက်ကြာမလဲတဲ့။ ကျွန်တော်ကလည်း တစ်လပေးပါဆိုတော့ ရှော့ရှော့ရှုရှုပဲ ပေးလိုက်တယ် ဆရာရေ”

“ဟာ... ဦးသာခွန်းက ပိုင်လုချည်လားဗျ။ အေးလေ၊ လှယုံကိုး”

ကျွန်တော်က မထိတထိလေး ကလိလိုက်တော့ ဦးသာခွန်း ဖဲ့ရှုံလွှားကာ ပြန်ပြောလာသည်။

“အဟင်း... ဆရာကသာပိုင်နေ ကျွန်တော့်မှာတော့ ယိုင်ဆင်းသွားတာပဲ ဆရာရေ”

“ဟင်... ဟုတ်လား။ ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် လဲဗျ”

“ပြောပယ် ဆရာ၊ ပြောမယ်။ ဆက်သာနားထောင်။ ကျွန်တော့်အများလေးရဲ့ အဖြစ်ကို”

သို့နှင့် ဦးသာခွန်းက သူ့ခွင့်တစ်လ ပြန်လာခဲ့သည့် အကြောင်းကို စိကားစင်ကား ဆက်ပြောလာလေသည်။

မောင်သာခွန်းမှာ တောင်ငူလေယာဉ်ကွင်းမှာလို ပျော် မယ်ထင်ပြီး မော်ချီးလိုက်လွှားခဲ့ရာ မပျော်ပိုက်သဖြင့် ဂျပန် ယာစတာများထံတွင် ခွင့်ပန်ကာ တောင်ငူသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ထိုအခါ ဂျပန်ယာစတာက မောင်သာခွန်းလက်မောင်းတွင် ဂျပန်စာ ဘူးသီးငါးပေါင်းကြော်များ ရေးထားသော လက်ပတ် ကို ပတ်ပေးလျက် အပြင်သွားတိုင်း ပတ်သွားရန် ညွှန်ကြား လိုက်သည်။ ထိုလက်ပတ်မှာ ဘာအကြောင်းအရာများကို ရေးထားမှန်း မောင်သာခွန်းမသိသလို ဘေးလူများကို မေး ကြည့်တော့လည်း သိသည့်လူ မရှိခဲ့ပေ။ သို့သော် မကောင်း သည့်စာတော့ ဟုတ်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆပြီး မောင်သာခွန်း ကလည်း ဘယ်သွားသွား ထိုလက်ပတ်ကို ပတ်သွားခဲ့သည်။

မိမိရွာက ရွာသူရွာသားများဆိုလျှင် ထိုလက်ပတ်ကို ကြည့်ကာ သဘောကျလို့မဆုံးအောင် ရှိကြသည်။ မောင်သာ ခွန်းကလည်း ထိုလက်ပတ်မှာ သူ့ကို အရပ်ဘက်အရာရှိ အဖြစ် ရာထူးတိုးပေးထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကြားလုံးထုတ်

သည်။ ထို့ကြောင့် ရွာရှိ ကာလသားများက သူ့ကိုအားကျကြ သလို ရွာကာလသားများကလည်း အထင်တကြီးနှင့် တလေး တစား ဆက်ဆံလာကြသည်ကို မောင်သာခွန်း တွေ့မြင်လာ ရ၍ သွေးနားထင်ရောက်ကာ တောရောမြို့ပြ လျှောက်သွား လျက် လေလုံးထွားနေခဲ့သည်။

သို့နှင့် ခွင့်တစ်လမှာ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ သို့သော် မောင်သာခွန်းမှာ မပြန်ချင်သေး။ မပြန်ချင်ရသည့်အကြောင်း ကလည်း ထိုလက်ပတ်တန်ခိုးကြောင့် အပျိုမလေးတစ် ယောက်နှင့် ဘာလိုလိုလေး ဖြစ်နေမိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေ သည်။ သို့နှင့် အပျိုမလေးရှိရာ တောင်ငူမြို့ပေါ်သို့ လက်ပတ် ကြီး တကားကားနှင့် လမ်းသလားနေမိတော့သည်။ ဖြစ်ချင် တော့ တစ်နေ့မှာ မောင်သာခွန်းတစ်ယောက် အပျိုမလေး အိမ်ရှေ့က ခောင်းကြည့်ပြန်လုပ်ပြီး လာရာတွင် ဂျပန်ကင် ပေတိုင် ဗိုလ်ကြီးနှင့်တိုးကာ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျတော့သည်။ ကင်ပေတိုင် ဗိုလ်ကြီးက စကားပြန်နှင့်မေးသည်။

“မင်းဘယ်သူလဲ”

“မောင်သာခွန်းပါ”

မောင်သာခွန်းကလည်း ခြေစုံရပ်ကာ သတိအနေ အထားနှင့် ပြန်ဖြေသည်။

“အခု ဘယ်မှာအလုပ်လုပ်သလဲ”

“မော်ချီးခဲတွင်းမှာ လုပ်ပါတယ်”

“အခုလက်မှာပတ်ထားတဲ့ လက်ပတ်မှာ ရေးထားတဲ့ စာကို သိသလား”

ကင်ပေတိုင်စကားပြန်ကလည်း ဂျပန်ဗိုလ် မေးခိုင်း သမျှကို ခရေစေတွင်းကျ အကုန်ပြန်မေးသည်။

“ဂျပန်စာမတတ်လို့ မသိပါဘူး”

“အေး... ဒါဆိုရင် ပနက်ဖြန်မနက်ကို ကင်ပေတိုင်ရုံး ကို လာခဲ့ပါ။ မင်းကို ဗိုလ်ကြီးက လေယာဉ်နဲ့ ပေးချီးကို ပြန်ပေးမယ်လို့ ပြောတယ် ကြားလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“မနက်ဖြန်မနက် ၉ နာရီတိတိကို အရောက်လာခဲ့။ လေယာဉ်က ၉ နာရီခွဲမှာ ထွက်မှာနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ။ မနက် ၈ နာရီခွဲလောက်ကို အရောက် လာခဲ့ပါမယ်”

မောင်သာခွန်းကလည်း လေယာဉ်စီးရမည်ဆိုတော့ ကြူမြေပင် မဆည်နိုင်တော့တဲ့ အငမ်းမရ ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ထိုညက မောင်သာခွန်းတစ်ယောက် တော်တော်နှင့် အိပ်မကျော်ခဲ့ပေ။ နောက်တစ်နေ့ အစောကြီးထ၊ ရေခဲချိုး အဝတ်အစားလဲကာ အိပ်သားတွေကို သူလေယာဉ်နှင့် မော်ချီးပြန်တော့မည်ကို ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားစွာပြောပြီး တောင်ဂူမြို့ရှိ ကင်ပေတိုင်ရုံးကို ခြေလှမ်းသွက်လွက်နှင့် ထွက်ခဲ့လေသည်။ ဟိုကိုရောက်တော့ စကားပြန်ကတစ်ဆင့် ကင်ပေဗိုလ်ကြီးထံ မနေ့က မော်ချီးကို လေယာဉ်နဲ့ပြန်ပို့မယ်လို့ ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းပို့ခိုင်းလိုက်သည်။

စကားပြန် သတင်းပို့လိုက်သည်နှင့် ကင်ပေဗိုလ်ကြီးက ဘာတွေ အော်ပြောလိုက်သည် မသိ။ ဂျပန်စစ်သားသုံးယောက်က မောင်သာခွန်းထံ အပြေးအလွှား ရောက်လာပြီး ဖမ်းချုပ်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ခါးကို ကြိုးနှင့်ချည်ကာ ရုံးခန်းအတွင်းက ထုတ်တန်းမှာ တွဲလောင်းဆွဲထားလိုက်ကြသည်။ ထို့နောက် ကင်ပေဗိုလ်ကြီးပြောသည့်အတိုင်း လက်ကို ဘေးသို့ ကားခိုင်းသည်။ ခြေထောက်ကို ဆန့်ဆန့်ထားခိုင်းသည်။ ပြီးသည်နှင့် မောင်သာခွန်းကို ပါးစပ်က တာဝိဝိအော်ခိုင်းကာ ဒားကျန်လွှဲပေးတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကင်ပေဗိုလ်ကြီးက ထိုင်ရာမှထလာကာ ရှေ့မှာရပ်လျက် ပါးစပ်က တာဝိဝိအော်ကာ ရှေ့တိုးနောက်ငင်ဖြစ်နေသော မောင်သာခွန်း၏ပါးကို တဖြုန်းဖြုန်း ခေတ်ပလော်တီးပါတော့သည်။

မောင်သာခွန်းမှာ နားမလည်နိုင်စွာနှင့် လူးလိုမခံနေရသည်။ ပါးစပ်က တာဝိဝိအသံရပ်သွားလျှင် အာဆော်အတီးခံရ ရှေ့တိုးနောက်ငင်နှင့် ကင်ပေဗိုလ်ကြီးရှေ့ ရောက်သွားလျှင်လည်း ပြောင်းခနဲ အဆော်ခံရနှင့် မျက်စိထဲ မီးဝင်းဝင်း တောက်ခဲ့ရသည်။ ထို့နောက်မှာတော့ မနက်ဖြန်မနက်ကိုမှ မော်ချီးကို ပြန်မသွားလျှင် သွားတစ်ချောင်းမှမကျန်အောင် ချိုးပစ်မည်ဟုဆိုကာ ကြိမ်းမောင်းပြီး ပြန်လွှတ်လိုက်လေသည်။

“ဦးသာခွန်းအဖြစ်ကလည်း မနှစ်ကနဲ့ပတူဆိုသလို ကြီးပါလာဗျ”

“အဲဒါပြောတာပေါ့ ဆရာရယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်က အကြီးကျတာပါ။ မော်ချီးကို လေယာဉ်နဲ့ ပြန်ပို့မယ်ဆိုကတည်းက သိဖို့ကောင်းတာပေါ့”

ဦးသာခွန်းက အခုပင် ပါးအရိုက်ခံရသလို မဲကာရုံကား ပြန်ပြောလာသည်။

“ဘာကြောင့်လဲဗျ ဦးသာခွန်းရ”

“ဟာ...ဆရာကလည်း မော်ချီးမှာက လေယာဉ်ကွင်းမှ မရှိတာကို”

“ဟင်...ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဆရာရဲ့။ အဲဒါကို ကျွန်တော်က ဘဝင်လေဟပ်ပြီး သွေးနားထင်ရောက်သွားတာလေ ဆရာရဲ့”

“အဲဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး ဦးသာခွန်းရဲ့။ ကင်ပေဗိုလ်ကြီးက ခင်ဗျားရဲ့ လက်ပတ်ကိုကြည့်ပြီး ဘာလို့ မော်ချီးကို လေယာဉ်နဲ့ ပြန်ပို့ပေးမယ် ပြောရတာလဲဗျ”

ကျွန်တော်က ဦးသာခွန်းစကားအဆုံးမှာ သိချင်တာလေးကို ဝင်မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“အဟီး...အဲဒါ မိန်းပွိုင့်ပဲလေ ဆရာရဲ့”

“ဘယ်လိုမိန်းပွိုင့်လည်း ဆိုမိမိပါဦး ဦးသာခွန်းရ”

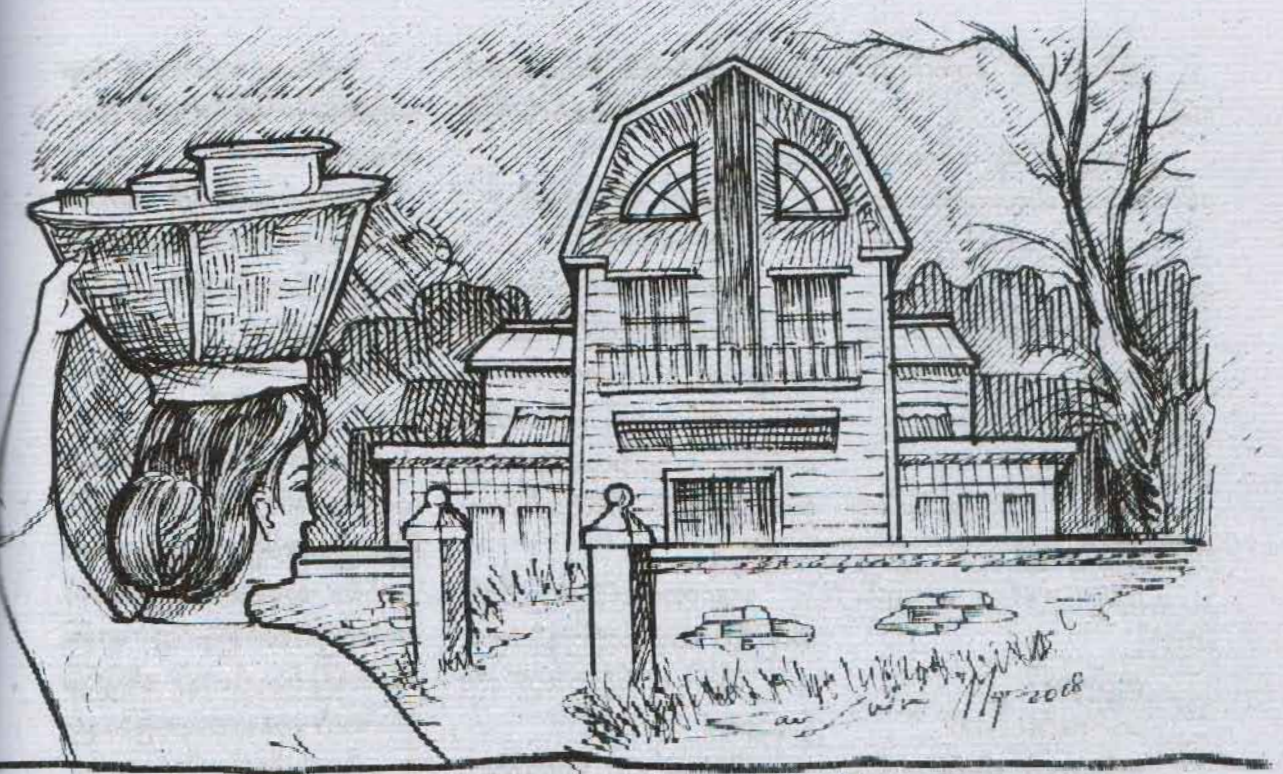
“အဲဒီလက်ပတ်က စာက ခွင့်ပေးထားတဲ့စာ ဆရာရဲ့။ ဘယ်နေ့ကနေ ဘယ်နေ့အထိ ခွင့်ပေးထားသည်လို့ ရေးထားတာတဲ့ဗျ”

“ဟင်ဟုတ်လား”

ထိုအခါ ဦးသာခွန်း ပြန်ရှင်းပြလေးသော စကားကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကစွဲသားလုံး တာဟားဟားနှင့် ပွဲကျသွားလေတော့သည်။

“ဟုတ်တယ် ဆရာ။ ဒါကို ကျွန်တော်က ခွင့်စာမုန်းမသိတော့ လက်ပတ်ကြီးတကားကားနဲ့ ရှိုးများနေလိုက်တာ ကင်ပေဗိုလ်ကြီးနဲ့တွေ့ပြီး ခွင့်ကုန်ဆုံးနေမှန်းသိလို့ ကျွန်တော်ကို လေယာဉ်နဲ့ မော်ချီးပြန်ပို့ပေးမယ်ဆိုပြီး ထုတ်တန်းခွင့်လို့ ပါးချည့်လိုမိရိုက်ခဲ့တာပေါ့ ဆရာရဲ့”

ကေတုမောင်ညိုလင်း

ဈေးသည်ခေါ်သော အိမ်အိုကြီး . . . တင့်လွင် (ဘုရားနီ)

ခေတ်အချိန်ကာလက အင်္ဂလိပ်
များ မြန်မာနိုင်ငံကို အုပ်စိုးနေသော
ကာလဖြစ်နေသည်။ ကိုယ့်အိမ်၊ ကိုယ့်
ယာကို စွန့်ပြီး စိတ်ချရသော အရပ်
ဒေသများဆီသို့ နေထိုင်ကြရသောအဖြစ်
များက မြို့ရွာတိုင်းဖြစ်၍နေ၏။ ကိုယ့်
ရပ်၊ ကိုယ့်ရွာကို စွန့်ပစ်ရင်း ရောက်ရှိ
လာကြသူများက နေရာတစ်ခုတွင် လူ
စိမ်းများရှိသလို၊ ဆွေမျိုးများနှင့် အနီး
အနားနေထိုင်ကြသူများ ရှိနေကြသည်။

“ဟဲ့... အုံးဆိုင်”
“ဘာလဲတော့”
“နပ် ဖိုမလင်းခင် ဈေးရောင်းတာ
လည်း အခြေအနေ ကြည့်ရောင်း”
“သိပါတယ်တော်”
“ဟိုလူကြောက်ရ၊ ဒီလူကြောက်
ရနဲ့”
“ကျွန်မလည်း အကင်းပါးပါတယ်
တော်”
ပအုံးဆိုင်စကားကြောင့် ကိုချို

ဘာမှ မြန်မပြောတော့ပေ။
“ကိုယ့်ရပ်၊ ကိုယ့်ရွာမဟုတ်တော့
ကျွန်မလည်း ဈေးရောင်းတဲ့နေရာတိုင်း
သတိအမြဲထားပါတယ်”
“အေး... အေး”
ကောက်ညှင်းပေါင်းတောင်း ခေါင်း
ပေါ်တင် ထွက်ခွာသွားသော မိန်းမဖြစ်
သူကို ခေတ်၊ အချိန်အခါမကောင်း
သဖြင့် ကိုချိုစိတ်ထဲ စိုးရိမ်ပူတော့
အနည်းငယ်ရှိနေ၏။
ခြံထဲမှ မိန်းမဖြစ်သူကို လှမ်း
ကြည့်မိသည်။ အိမ်တွေရှိပေမယ့်လည်း
လူနေမှုက နည်းပါးနေကြသည်။ အရေး
အကြောင်းဆိုလျှင် ချက်ချင်းကျညီပေး
မည်သူက မရှိကြ။ စီးပွားရေး ပပြေ
လည်သဖြင့် မိန်းမဖြစ်သူပါ ဈေးတောင်း
ခေါင်းပေးရွက်ပြီး ဝမ်းရေးအတွက်
ရောင်းချနေရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“အဲဒီအပိုင်းက ကောက်ညှင်း ပေါင်း”

လေးခွန်းအော်လို့ တစ်ယောက် ခေါ်ဝယ်မည့်သူ ခပ်ရှားရှားဖြစ်သည်။

“လာပါဦး၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း သည်”

မိန်းမတစ်ဦး၏ခေါ်သံကြောင့် အုံး ဆိုင် ခြံယံသို့ဝင် ရောက်သွား၏။

“တစ်ကျပ်ဖိုးလောက်ပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်”

အဆင်သင့် ငှက်ပျောရွက်ပေါ်သို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“ညီမက ဘယ်က လာရောင်း တာလဲ”

“ကျည်စုကပါ”

“တော်တော်ဝေးတာပဲ”

“အဲဒီလောက် လိုက်ရောင်းမှပဲ ကုန်တာအစ်မရဲ့”

“ဟုတ်တာပဲ၊ လူတော့ပြတ်တယ် နော်၊ သတိထားပြီး သွားလာ ညီမရေ”

“အခုလိုပြောတာကို ကျေးဇူးတင် ပါတယ် အစ်မရယ်”

“အေး... အေး”

ကျေးဇူးတင်စကား ပြန်ပြောရင်း ဈေးတောင်းခေါင်းပေါ် ပြန်တင်ကာ နောက်တစ်နေရာဆီသို့ ထွက်ခွာလာ လေသည်။

“အဲဒီအပိုင်းက ကောက်ညှင်း ပေါင်း”

အခုမှစရောင်းသော နေရာတွေမို့ ပတ်ဝန်းကျင်အရိပ်အခြည်ကို သတိ ထားနေရသည်။

“လာဦးဟေ့”

မသဲမကွဲခေါ်သံကြောင့် ခြံကျယ်

ကြီးကိုကြည့်လိုက်၏။ စိတ်ချရအောင် ခုတ်ယူအကြိမ် လှမ်းအော်လိုက်ပြန် သည်။

“ဒီခြံထဲက ခေါ်တာလား”

“ဟုတ်တယ်ဟေ့”

အိမ်ထဲကခေါ်သံကို ထင်ထင်ရှား ရှား ကြားသိလိုက်သည်မို့ ကျယ်ဝန်း သောခြံထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။ လူ သွားလမ်းတစ်လျှောက် မြက်ပင်တို့ကို သတိထား လျှောက်လှမ်းနေရသည်။ သစ်ပင်ကြီးများက အိမ်ကိုအုပ်မိုးထား လေ၏။

ဈေးတောင်းခေါင်းပေါ်ရွက်ရင်း အိမ်ကြီးကို သတိထားကြည့်မိသည်။

“ဟင်... အိမ်ကြီးကလည်း ယိုင် နဲ့နေပါလား”

ယိုင်နဲ့နေသော အိမ်အိုကြီးကို ကြည့်ပြီး မျက်နှာမဲ့ကာ ပြောလိုက် လေ၏။

“ဘယ်လိုလူတွေများ ဒီအိမ်အို ကြီးမှာ နေထိုင်ကြလဲ မသိဘူး”

စိတ်ထဲမှပြောရင်း ဈေးတောင်းကို အိမ်ရှေ့ ကြမ်းပြင်ပေါ် ချလိုက်သည်။

“အိမ်ရှင်တို့... အိမ်ရှင်တို့”

မှောင်နေသော အိမ်ကြီးအတွင်း သို့ အော်ခေါ်နေသော်လည်း ယိုင်နဲ့နေ သောအိမ်အိုကြီးထဲမှ ပြန်လည်ထူးသံ၊ ပြောသံက ထွက်မလာပေ။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ဒီခြံထဲက ခေါ်ပြီး လူလည်းမရှိဘူး”

အိမ်၏အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင် ကို မျက်လုံးကစားကြည့်လိုက်၏။ လူ အရိပ်အယောင် လုံးဝမမြင်ရခြင်း ဖြစ် နေသည်။

“ကဲပါလေ၊ နောက်လာမှ မထူး တော့ပါဘူး၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း ထားခဲ့ တော့မယ်”

ငှက်ပျောရွက်ပေါ်ကို ကောက် ညှင်းပေါင်းများပုံကာ အိမ်ရှေ့ကြမ်းပြင် ပေါ်တွင် တင်ထားပြီး ခြံထဲမှ ထွက်ခွာ သွားတော့သည်။

မနေ့က ဈေးရောင်းကောင်းသော သူဌေးကုန်းရပ်ကွက်ထဲသို့ မအုံးဆိုင် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြန်သည်။ ဒီရပ် ကွက်က လူနေတာ နည်းပေမယ့် ကောက်ညှင်းပေါင်းကြိုက်သူ များကြ ၏။ တစ်ပြည်ကျော်ကျော်၊ နှစ်ပြည်နီး ပါးလောက် ကုန်သောနေရာဖြစ်သည်။

“ကောက်ညှင်းပေါင်း”

“လာဦးဟေ့”

လှမ်းခေါ်လိုက်သော နေရာကို မျက်လုံးကစားကာ ကြည့်လိုက်၏။

“မနေ့က အိမ်ကြီးပါလား”

ဒီအိမ်ကြီးကို အုံးဆိုင် မှတ်မိနေ သည်။

“လူရှိတာတော့ ကျိန်းသေနေပါ ပြီ၊ မနေ့က ပါဝင်လာတဲ့အချိန် နောက် ဖေးဘက်များ ရောက်နေလို့ထင်တယ်” စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက်လေ၏။

“ကျွန်မ လာပြီနော်”

“အေး... အေး လာခဲ့ပါ”

အိမ်ထဲမှမိန်းမကြီးတစ်ဦး ရှိနေ သည်မို့ ကျေနပ်သွားမိသည်။ ယိုင်နဲ့ နေသော အိမ်အိုကြီးဆီသို့ ဝင်ရောက် လာခဲ့၏။

“ရောက်ပြီ အစ်မရေ၊ ဘာ”

လောက်ဖိုးလဲ”

ဝယ်မည့်တန်ဖိုးငွေကို မအုံးဆိုင် အိမ်ရှင်ကို လှမ်းမေးလိုက်သည်။ သူမ မေးသည့်စကားကို ပြန်မဖြေသဖြင့် မောင်နေသော အိမ်ကြီးထဲသို့ ကြည့် လိုက်၏။ လူကို မမြင်တွေ့ရတော့ပေ။

“ဒီအိမ်ရှင်ကလည်း ငါလာတိုင်း ဘယ်ရောက်နေတာလဲ မသိဘူး။ ရောင်း ချဖို့က ကျန်သေးတယ်။ ဒီမှာအချိန် ကုန်လို့ မပြီးသေးဘူး”

“အစ်မရေ... အစ်မရေ”

အမှောင်ထဲမှ နောက်ဖေးဘက် ကိုခေါ်ရင်း လှမ်းကြည့်နေမိသည်။ ဘယ် နေရာကမှ ထွက်လာခြင်းကို မပြင် တွေ့ရပေ။

“မတွေ့လည်း မနေ့ကလိုပဲ ထား ခဲ့ပါ့မယ်လေ။ နောက်နေ့တွေမှပေါင်းပြီး တောင်းလိုက်တော့မယ်”

ထားနေကျ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ငှက်ပျောရွက်ဖြင့် ဝှင်ထားခဲ့လေသည်။ မထင်မှတ်သော သေးပြင်းလိပ်တိုတစ် ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ၏။ အသက် ကြီးပြီး နားလေးတဲသူ ဖြစ်နေလားဆို ပြီး စိတ်ထဲမှာထင်နေမိသည်။ အုံးဆိုင် စိတ်ထဲ အလိုမကျတော့ ဖြစ်နေမိ၏။ အနီးပတ်ဝန်းကျင် ပြောခဲ့ရမှာကလည်း ခြံတံခါးတိုင်း ပိတ်ထားကြသောကြောင့် မှာခဲ့လို့မရ။ ကိုယ်သာသည်းခံပြီး ရောင်း ဖို့သာ ရှိလေတော့သည်။

* * *

အုံးဆိုင်ပြောသမျှကို ကိုချို နား ထောင်နေမိသည်။

“ဘယ်လိုသူများလဲ မသိပါဘူး တော်”

“အေးလေဟာ၊ တစ်ယောက် တည်းနေတာ ထင်ပါတယ်”

“ငါ့အထင်တော့ အသက်ကြီးတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးပဲ ဖြစ်မှာပါဟာ”

“ကျွန်မလည်း ဘာပြောရမှန်းမသိ ဘူး။ ရောက်တိုင်း မတွေ့နေတော့ ဒီ တစ်ခါ ဝင်ရောင်းချင်တဲ့စိတ်တောင်မရှိ တော့ဘူး”

လင်မယားနှစ်ယောက် ပြောဆို သံများ တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။

“သတိတော့ ထားရောင်းပေးပါဟာ”

“အဲဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့ တော်”

“ဪ... ကျုပ်မေမနေလို့ ပြော စရာတစ်ခုလည်း ကျန်နေခဲ့သေးတယ်”

“ဘာကိုလဲ”

“ကျွန်မ ကောက်ညှင်းပေါင်းထား တဲ့နေရာမှာ ဆေးပြင်းလိပ်တိုလည်း တွေ့ရတယ်”

ကိုချို အခုမှ စိတ်ထဲမှာ အနည်း ငယ် သက်သာသွားလေသည်။

“အဲဒါဆိုရင်တော့ လူရှိနေတာ အမှန်ပဲ”

“ကိုယ်ကတော့ သတိပီရိယတော့ ထားနော်။ ဖြစ်နိုင်ရင် အဲဒီခြံထဲ ဝင် မရောင်းတာ အကောင်းဆုံး”

ယောက်ျားစကားကြောင့် စိတ် မကောင်းတော့ ဖြစ်သွား၏။

“မဟုတ်တာ ကိုချိုရယ်၊ ကောက် ညှင်းပေါင်းကြိုက်လို့ ခေါ်ဝယ်တဲ့လူကို သွားမရောင်းနဲ့လို့ပြောတဲ့ ရှင်စကားက သဘာဝမကျပါဘူး။ ကျွန်မက အဲဒါမျိုး လက်မခံဘူး”

“ငါက တစ်မျိုးအကြောင်းနဲ့ ပြော

တာပါ။ နင့်အတွက် စိတ်ပူလို့”

“ကျွန်မက ကလေးလည်းမဟုတ် ပါဘူးတော်”

“ကဲ... ကဲ၊ အဲဒါဆိုလည်း နင့် သဘောအတိုင်း”

ကြောက်လန့်ခြင်း နည်းပါးသော မိန်းမစိတ်ကိုသိထားသော ကိုချို လက် လျှော့လိုက်လေသည်။

အမှန်တကယ်မှာ မအုံးဆိုင် အိမ် အိုကြီးကို စိတ်ဝင်စားနေခြင်း ဖြစ်၏။ ဇာသံပေးပြီး လူမတွေ့ခြင်းက ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်မျိုး ဖြစ်သည်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် သိချင်နေသည်။ ခပ်ဝေးဝေးနေသူများကို မေးကြည့်ချင်သော်လည်း ရောင်းဝယ် ခေါ်ပြောလောက်ပဲရှိ၏။ ပပ်ကြာကြာ ပြောဖူးသူ မရှိသဖြင့် အခက်အခဲဖြစ် နေသည်။ အိမ်အိုကြီးထဲရှိ အသံရှင် မိန်းမကြီး၏ ရုပ်အသွင်ကို သူမ တွေ့ မြင်ချင်သည်မှာ တားမရ၊ ဆီးမရသော စိတ်ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်၍ နေလေတော့သည်။

* * *

တစ်လမ်းလုံး... အိမ်အိုကြီး အကြောင်းကို စဉ်းစားလာမိသည်။ သူမ ဒီလမ်းထဲကို သုံးရက်မြောက်နေသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

“ကောက်ညှင်းပေါင်း”

အသံကို တိမ်အိုကြီးနားမရောက် ခင်ထဲက ခပ်ကျယ်ကျယ် အော်ဟစ် လိုက်၏။

“ကောက်ညှင်းပေါင်း”

ခြံထဲကို မသိမသာကြည့်ရင်း အော်နေလိုက်သည်။

“လာပါဦး”

ကြားချင်၊ တွေ့ချင်နေသော ခေါ်သံကြောင့် စိတ်ထဲက ကေ့နှပ်သွားမိ၏။

“ဝင်လာခဲ့မယ်နော်”

“ဝင်လာခဲ့ပါတော်၊ စားချင်လို့ စောင့်နေတာကြာပြီ”

အသံရှင်ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် ဝမ်းသာသွားမိသည်။ ခြေလှမ်းကို ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လှမ်းရှင်းယိုင်နေသော အိမ်အိုကြီးဆီသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

“အဲတော်... ကြုံရပြန်ပြီ အိမ်နီးမကြီးကလည်း ငါဝင်လာတာ သိရုံနားနဲ့ အိပ်နေရမှာလည်း မနေဘူး။ တယ်လိုမိန်းမကြီးလဲ မသိဘူး”

ကောက်ညှင်းပေါင်းတောင်းကို ပျဉ်ခင်းပေါ်ချလိုက်ပြီး မှောင်နေသော အိမ်ထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

“အစ်မရေ ကျွန်ုပ်ပရောက်နေပြီ”

ပြန်ပြောသံကို မကြားရ။

ဈေးသည်အိပ်နေမှာ ရောက်နေပြီ။ အိမ်အိုကြီးထံမှ ဘာအာရုံမရှိဘဲ အသံမှထွက်မလာ။ စိတ်ထဲမှာ မယုံသင်္ကာဖြစ်၍ သွားသည်။

“အစ်မရေ... အစ်မရေ”

ကျိန်းထေရ်ပြန်ပြီ။ သူမ ခေါ်နေပေမယ့် အိမ်ထဲမှာ လူမနေခြင်းကတော့ သေချာသွားပြီ။ မအုံးဆိုင် ဈေးတောင်းဘေးနားကို မျက်လုံးအကြည့်များရောက်ရှိသွား၏။ အနီရောင်ကတ္တီပါစဖြင့် ထုပ်ထားသော ထန်းသီးလုံးအရွယ်ရှိ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို တွေ့လိုက်လေသည်။

“ဘာအထုပ်လဲ မသိဘူး”

အနီးပတ်ဝန်းကျင်သို့ အရိပ်အခြေကြည့်လိုက်ပြီး လက်ဖြင့်အထုပ်

ကို စမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

“ဘုရား ဘုရား၊ ရွှေတွေများလာမသိဘူး”

မအုံးဆိုင် စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေသည်။ အထုပ်ကို ယူသင့်၊ မယူသင့် ချိတ်ချိတ် ဖြစ်နေ၏။

မိဘပွေးကတည်းက မိအသက်အရွယ်အထိ သူများပိုင်ပစ္စည်းကို အပ်တိုတစ်ချောင်းမယူဖူးခဲ့ဘူး ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲပေမယ့် ငါးပါးသီလကို စောင့်ထိန်းနိုင်သူ ဖြစ်၏။

အခု သူမရှေ့တွင် မြင်တွေ့နေရသော ပစ္စည်းကိုယူမိလျှင် သီလတစ်ခု ကျိုးပေါက်သွားမည်ကို တွေးတောကြောက်ရွံ့နေခြင်း ဖြစ်သည်။

“သူများပစ္စည်း မယူတာ ကောင်းပါတယ်လေ”

သူမမျက်လုံး ကတ္တီပါအထုပ်နားဆီမှ ဖယ်ခွာလိုက်၏။

“ဒါပေမဲ့ ငါ ဖေတနာသန့်သန့်နဲ့ စားစေချင်တဲ့ ကုသိုလ်တစ်ခုတော့ ဒီနေ့ သုံးရက်ရောက်တဲ့အထိ လုပ်ခဲ့ပေးမယ်”

ငှက်ပျောရွက်ပေါ်သို့ ကောက်ညှင်းပေါင်းများကို မနေ့ကထက်ပိုများအောင် ထည့်လိုက်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်တင်ထားလိုက်ပြီး ခေါင်းပေါ်သို့ ဈေးတောင်းကိုလည်း တင်လိုက်သည်။

“ဟဲ့... ကောက်ညှင်းပေါင်းရောင်းတဲ့ ကလေးမ”

အပြင်သို့ထွက်ခွာရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ် မျှော်လင့်ဘဲ နောက်ဖေးဘက်ဆီမှ အသံကြောင့် အားရှိသွားမိ၏။

“ကျွန်ုပ်ပရောက်လာရောင်းတာ မတွေ့လို့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထားခဲ့ပြီ”

“အေးပါဟယ်၊ ငါသိပါတယ်”

“အဲဒါဆိုလည်း အပြင်ဘက်ထွက်လာပါဦးလား”

“မလာတော့ဘူး၊ နင့်ကိုယ့်လို နင့်ဘေးနားကအထုပ်ကို ယူသွားတော့၊ အဲဒါက ဝါပေးတဲ့ပစ္စည်းမို့ နင့်ယူသွားလို့ရပြီ။ စားလည်းစား၊ လှူလည်းလှူပေါ့။ အချိန်မရဘူး။ သွားတော့နော်”

ဘာစကားမှ သက်မသပြာတော့သည့်အတွက် အနီးရှိ ကတ္တီပါစိတ်စဖြင့် ထုတ်ထားသော အထုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်ကာ ကောက်ညှင်းပေါင်းတောင်းထဲ ထည့်လိုက်ပြီး ခြံထဲမှ မအုံးဆိုင်ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။ မအုံးဆိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော သူ့အဖြစ်များက ဆန်းကြယ်နေ၏။ အိမ်အိုကြီးမှ သူမဘဝအတွက် ရုတ်တရက် မထင်မှတ်သော ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုကို တွေ့ကြုံပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရလေသည်။ လူတိုင်း မယုံကြည်နိုင်စရာလည်း ဖြစ်နေ၏။ ကိုချိုနှင့် မအုံးဆိုင်တို့ ပြောင်းလဲသွားသော ဘဝအတွက် အိမ်အိုကြီးထံမှ အသံရှင်မိန်းမကြီးကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လှူဒါန်းမေတ္တာပို့ ပြုလုပ်နေသည်ကို တစ်နေရာမှ မြင်တွေ့ကြားမိမှာက အမှန်ဖြစ်၍ နေလေတော့သည်။

တင့်လွင် (ဘုရားနီ)

ကျီးပင်ငုတ်တို

တစ္ဆေအို

သပိတ်ကျင်း
ကျော်ကျော်ထွန်း

ပုဂ္ဂိုလ်ပြင်းပြ တပေါင်းလ၏ နေ့တစ်နေ့ (၂၀၀၈)တွင် ကျွန်တော်နေထိုင်ရာ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း နေအိမ်သို့ ဧည့်သည်တစ်ယောက် ရောက်လာပါသည်။ ကျွန်တော် လည်း ဧည့်သည်ကို နေရာထိုင်ခင်းပေးပြီး စိတ်ထဲတွင် မြင်ဖူးသလိုလိုရှိသည်ဟု တွေးရင်း အားနာစွာနှင့်ပင် -
“စိတ်တော့မရှိပါနဲ့။ သိသလိုလိုဖြစ်နေလို့ နာမည် လေးပြောပါဦး”

ဟု အားနာစွာ ဆိုလိုက်ရပါသည်။ ဧည့်သည်အမျိုး သားလည်း ရယ်မောရင်း -

“ဟော့များ။ စာရေးဆရာနဲ့ ကျွန်တော် သပိတ် ကျင်း ငါးပိုင်စခန်းမှာ အတူနေခဲ့ဖူးတဲ့ တင်ဝင်းချိုလေ”

ဟု ဆိုတော့မှ မှတ်မိသွားပြီး -

“အားနာလိုက်တာ ကိုတင်ဝင်းချိုရယ်။ ကွဲကွာသွား ကြတာလည်း နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ပြီဆိုတော့ ရုတ် တရက် မမှတ်မိဘူး။ အသက်ကလည်း ၈၃ နှစ်ထဲရောက် လို့ မှတ်ဉာဏ်တွေလည်း ထိုင်းကုန်ပြီ”

ဟု နှစ်သိမ့်စကားဆိုရင်း ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်မိ၏။ ကျွန်တော် (ဘ။ ၈. ၈) ဝန်ထမ်းဘဝက ၁၉၈၂-

၈၈ ခုနှစ်များတွင် သပိတ်ကျင်းရတနာမြေ၌ အတူတကွ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သူ ဘူမိပေဒအရာရှိ ကိုတင်ဝင်းချို ဖြစ်ပါသည်။ မော်လိုင်ကတော်ဖြစ်၍ ငါးမိုင်စခန်းတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း သပိတ်ကျင်းသူ အပျိုချော ကျောင်း ဆရာမနှင့် ဖူးစာဆိုင်ကာ သပိတ်ကျင်းသားအဖြစ် ခံယူလိုက် သူ ဖြစ်ပါသည်။

စကားလက်ဆုံ ပြောမကုန်နိုင်အောင်ရှိရာမှ ကိုတင် ဝင်းချိုသည် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို သတိရဟန်ဖြင့် -

“ဆရာရေးတဲ့စာတွေ ကျွန်တော် လက်လှမ်းမီ သလောက် ဖတ် တယ်။ သပိတ်ကျင်းအကြောင်းတွေ လည်း လေးငါးပုဒ် ဖတ်ဖူးတယ်။

အဲ ... အဲ ... ဒါပေမဲ့ ဆရာဖာတိမြို့ လက်ပံတန်း အကြောင်းတော့ တစ်ခါမှ ပါတာမတွေ့ရသေးဘူး။

ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်တွေက ဆရာ့ကို လက်ပံတန်းမြို့သားဆိုတာ မသိကြဘဲ သပိတ်ကျင်းသားလို့ ထင်နေကြတာ”

ဟု ဆိုပါသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ ကိုတင်ဝင်းချိုပြောသလိုပင် စာဖတ် ပရိသတ်တို့က (သပိတ်ကျင်းကျော်ကျော်ထွန်း)ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော့်ကို သပိတ်ကျင်းသားဟု ထင်နေကြ၏။ ကျွန် တော်ကလည်း ကျေနပ်၏။ ခေတ်ဦးအင်တာနက်သမား ဖြစ်၍ အင်တာနက်ညီမလေးများနှင့် ဆက်သွယ်ခဲ့သော သပိတ်ကျင်း ကျော်ကျော်ထွန်းအပည့်ကိုပင် စာရေးသော အခါ သုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ညီမလေးများ ဤစာကို ဖတ်မိသော် “မ(---)သေးဖူးလား”ဟု မေတ္တာပို့ကြမည် ထင်၏။

ကျွန်တော်သည် လက်ပံတန်းသားစစ်စစ် ဖြစ်ပါ သည်။ လက်ပံတန်းမြို့နှင့် တစ်မိုင်ခန့်သာဝေးသော ကွမ်း ခြံရွာကြီးတွင် အဖေ၊ အမေတို့မှ မွေးဖွားခဲ့သော ကွမ်းခြံ ရွာသား ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်နှင့် ပြည်တွင်း သောင်းကျန်းမှု ကာလများအတွင်း လူဖြစ်လာရသော ကြောင့် စစ်၏ မကောင်းကျိုးများ ကြုံတွေ့ခံစားခဲ့ရသဖြင့် ထိုမကောင်းကျိုးများမှ ကင်းလွတ်စေရန် အမေ နှုတ်တိုက် အာဂုံဆောင်သင်ပေးသော သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကို ရ အောင်မှတ်သားကာ နေ့စဉ်ရွတ်ဆိုခဲ့ရသော အလေ့အကျင့် ကြောင့် ယနေ့တိုင် သမ္မုဒ္ဒေသမား ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်၏ တန်ခိုးကြောင့် အန္တရာယ် ဆိုးများ၏ ရန်မှလည်း ကင်းလွတ်သည်ကို ကြုံဖူး၏။ တစ္ဆေ သရဲ စသော လောကသားများကိုလည်း ကြောက် ရွံ့ခြင်း မရှိတော့ပေ။ တစ္ဆေသရဲနှင့် မတွေ့ခြင်းမဟုတ်။ တွေ့ကြုံသော်လည်း ကြောက်လန့်ခြင်း မရှိတော့ခြင်းဖြစ် ၏။ နောက်ပိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓစာပေများ ဖတ်ရှုလေ့လာမိသော အခါ တစ္ဆေသရဲတို့သည် အပါယ်ဘုံသားများဖြစ်၍ သနား စရာသတ္တဝါများအဖြစ် မြင်လာ၏။

ကျွန်တော့်ဖာတိရွာ ကွမ်းခြံနှင့် လက်ပံတန်းမြို့ သည် တစ်မိုင်ခန့်ဝေးပါသည်။ ကွမ်းခြံရွာထိပ်သည် ရန်ကုန် -ပြည် အဝေးပြေးကားလမ်းမကြီးကို ထိပ်တိုက်အနေ အထားရှိ၍ ထိုအဝေးပြေးလမ်းမကြီးမှ လက်ပံတန်းမြို့သို့ ဆက်သွယ်ထားသောလမ်းသည် ရွာ၏တောင်ဘက်ဘေးမှ ဖောက်လုပ်ထားသည်။

လက်ပံတန်းမြို့အဝင်တွင် ဗောဓိကုန်းရွာနှင့် လက်ပံ ပင်စုရွာရှိ၍ လက်ပံပင်စုနှင့် ကွမ်းခြံရွာကြားတွင် လယ် ကွင်းများရှိသည်။ လက်ပံပင်စုနှင့် ကွမ်းခြံရွာကြား အလယ် လောက်တွင် လမ်းဘေးမြောက်ဖက်၌ ကျီးပင်တစ်ပင်ရှိပါ သည်။ ထိုကျီးပင်သည် သရဲတစ္ဆေရှိသော ကျီးပင်ဟု နာမည်ကြီးသော အပင်တည်း။

တောတောင်တို့၌လည်းကောင်း၊

ပင်လယ်ပြင်ရှိ

ကျွန်းစုတို့၌လည်းကောင်း

ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဂမ္ဘီရဖြစ်ရပ်၊

တစ္ဆေ သရဲတို့နှင့်လည်း ကြုံဆုံခဲ့ရ၏။

မြွေကိုက်ခံရ၍ သေပြီထင်ကာ

စောင့်ကြည့် သုံးရက်ထားပြီးမှ မြေမြှုပ်

မည့်နေ့တွင် အသက်ပြန်ရှင်ခဲ့ဖူး၏။

ကျီးပင်သည်
မြင်ကွင်းမှ ပျောက်နေသဖြင့်
တစ္ဆေများကွယ်ထားသလားဟု
တွေးလိုက်မိသေး၏။ ယခင်က
ဒီလမ်းကို သွားနေကျမို့ မှားနိုင်စရာ
မရှိချေ။ ကျီးပင်ရှိရာရောက်လာ၏။
အမှန်ပင် ကျီးပင်မရှိတော့ပါ။

ကွမ်းခြံရွာ အပါအဝင် အရှေ့ဘက်တစ်လွှားရှိ
ကျေးရွာများမှ မြို့သို့သွားလျှင် တစ္ဆေခြောက်သည်ဆိုသော
ကျီးပင်နားမှပင် သွားကြရ၏။ လက်ပံတန်း အထက်တွင်
ကျောင်းတက်သော ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားကျောင်း
သူများလည်း ထိုလမ်းမှပင် နေ့စဉ်သွားရပါသည်။ သို့သော်
တစ္ဆေကို တစ်ခါမျှ မတွေ့ဖူးခဲ့ပါ။ ကွမ်းခြံရွာတောင်ပိုင်းတွင်
နေသည့် ကျွန်တော်၏ အစ်မတစ်ဝမ်းကွဲ မပိုးဥသည်
နေ့လယ် ၁ နာရီခန့်အချိန် လက်ပံတန်းမှ ရှေးရောင်းပြီး
ပြန်ခဲ့ရာ ထိုကျီးပင်မှ တစ္ဆေနှင့်တွေ့၍ လန့်ဖျားဖျားသဖြင့်
သေခဲ့ဖူး၏။

အရှေ့ဘက် ကိုင်းတောစုရွာမှ လှည်းတစ်စီးလည်း
ထိုကျီးပင်နားမှ နံနက် ၅ နာရီခန့်တွင် ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်
သွားစဉ် ကျီးပင်မှ တစ္ဆေခြောက်၍ ခွားပျားလန့်ပြေးသဖြင့်
လမ်းစောမြောင်းထဲ လှည်းကျဖူး၏။ အခြားသော
အခြောက်ခံ အလှန်ခံရသူတို့သတင်းလည်း ကြားနေရသော
ကျီးပင်ဖြစ်၏။

ကိုယ့်သတင်းကြီးနေသော တစ္ဆေခြောက်သည် ကျီး
ပင်ကို ကျွန်တော် ဖိုးကျော်က အပေါင်းအသင်းလုပ်၏။
အထက် မှ ညနေ ၄ နာရီ ကျောင်းဆင်း၍ ပြန်လာလျှင်
ပေဘိကုန်းရွာအထွက်နားရှိ စီးတင်တို့ဆိုက်မှ ကြသကာခဲ
လေးဖြစ်စေ၊ မြေပဲယိုဖြစ်စေ နှစ်ခုဝယ်ယူခဲ့ပြီး ကျီးပင်
ရောက်သော် အပင်ပေါ်သို့ မော်ကြည့်ရင်း -

“သူငယ်ချင်းရေ... မင်းကျီးပင်ခွဆုံပေါ်တက်ပြီး
ငါ ခဏနားမယ်ကွာ” ဆိုကာ ခွဆုံပေါ်တက်ခဲ့ပြီး ထိုင်၏။
ဝယ်ခဲ့သော ကြသကာနှစ်ခဲမှ တစ်ခဲကို အထက်အကိုင်း
ခွမှာ တင်ထားရင်း “ဒီကြသကာခဲက မင်းစား။ ဒါက
ငါစားမယ်” ဆိုရင်း လက်ထဲမှ ကြသကာကိုစားရင်း အမော
ပြေ နား၏။ ခေတ္တထိုင်ပြီးမှ အပင်ပေါ်ကဆင်းကာ အိမ်သို့
ပြန်၏။ ကြာသော် မိဘများသိသွားသဖြင့် ကျီးပင်ပေါ်
မတက်ရဟု တားမြစ်ကြ၏။ တစ္ဆေကို တစ်ခါမျှ မတွေ့
သလို ကြောက်စိတ်လည်း လုံးဝမရှိချေ။

လက်ပံတန်းမြို့ အထက် ကျောင်းတော်ကြီးမှ
၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ခွဲခွာခဲ့ပြီးနောက် ဘူမိဗေဒလေ့လာရေးနှင့်
ဓာတ်သတ္တုရှာဖွေရေး ဦးစီးဌာနကြီးတွင် ဆာပေယာဘဝ
ဖြင့် နှစ်ပေါင်း ၃၇ နှစ်တိုင်တိုင် တာမန်ထမ်းဆောင်ရင်း
မြန်မာနိုင်ငံတစ်နံတစ်လျားရှိ တောတောင်များသာမကဘဲ
ကမ္ဘာလုံးပင်မယ်ပြင်ရှိ ဗြိတိန်ကျွန်းစုများပါပင်ကျန် သယံဇာတ
လေ့လာရှာဖွေရသော ဘူမိဗေဒပညာရှင်များနှင့်အတူ ကျင်
လည်ခဲ့ရ၏။

တောတောင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ပြင်ရှိ
ကျွန်းစုတို့၌လည်းကောင်း ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဂန္ထီရ
ဖြစ်ရပ်၊ တစ္ဆေ သရဲတို့နှင့်လည်း ကြုံဆုံခဲ့ရ၏။ မြေကိုက်ခံရ
၍ သေပြီထင်ကာ စောင့်ကြည့် သုံးရက်ထားပြီးမှ မြေမြှုပ်
မည့်နေ့တွင် အသက်ပြန်ရှင်ခဲ့ဖူး၏။ မြေကိုက်ခြင်း နှစ်ခါခံရ
ဖူး၏။ ဆင်းဆင်းရဲရဲ တစ္ဆေမလေးနှင့်လည်း ဆုံဖူး၏။
တစ္ဆေထီး Male Spectre နှင့်လည်း နှစ်ပေါင်းဖူး၏။
နေ့ကြောင်တောင် အဆောင်ထဲဝင်လာသော တစ္ဆေမ
Female Spectre ကို အထင်အရှား မြင်ဖူး၏။ တောထဲ
တောင်ထဲ နေရပါများသဖြင့် ငှက်ဖျားပိုး ဦးနှောက်ထဲ
ရောက်သောကြောင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အပို့မြန်သဖြင့်
သေတွင်းမှ လွတ်ခဲ့ပြန်၏။

ဤသို့ ဘဝအတွေ့အကြုံ အဖုံဖုံဖြင့် နှစ်ပေါင်း
၃၇ နှစ် ကုန်ဆုံးခဲ့ချိန်တွင် အသက်လည်း ၆၀ ပြည့်ပြီ
ဖြစ်၍ ပင်စင်စားဘဝရောက်ခဲ့ရပါသည်။ ဒဂုံမြို့သစ် မြောက်
ပိုင်းမြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်းတွင် ဘဏ္ဍာရေးမှူး၊ လုပ်
နေသော ကျွန်တော် ဖိုးကျော်သည် ၂၀၁၄-၁၅ ခု နှစ်ပတ်
လည် သင်းလုံးကျွတ်အစည်းအဝေးနေ့တွင် စာပေပညာရှင်
သက်ကြီးပူဇော်ပွဲလည်း ပါသဖြင့် ကန်တော်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်ထံ

အကျိုးပင်နေပြန်သောကြောင့် စာရေးဆရာ၊ ဆရာမတို့၏ ပူဇော်ကန်တော့သော ငွေကျပ်ခုနစ်ထောင် ရခဲ့၏။

ဤကန်တော့ငွေ ၇၀၀၀ သည် စာရေးဆရာ၊ ဆရာမတို့၏ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော ချွေးနဲ့စာ ဓလေ့ထဲမှ စေတနာ သင်္ချီတရားရှိလှ၍ လှူဒါန်းကြသော ငွေဖြစ်သည် ကြောင့် ငါ့မစားသုံးရက်ချေ။ ငါ့အတွက်လည်း အကျိုးရှိ၊ ဆရာ၊ ဆရာမတို့အတွက်လည်း ပိုမိုအကျိုးရစေရန် ငါ ထက်လည်း အသက်ကြီး၊ ကျေးဇူးလည်းရှိပေသော အစ်မကြီး ဒေါ်ကုလားမ (ဒေါ်) ဒေါ်ခင်တင့်အား ပြန်လည် ကန်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ မနုစာရိမဂ္ဂဇင်းမှ စာမူမချီးမြှင့်ငွေ ၇၀၀၀ ကျပ် ပေါင်းထည့်၍ ဤငွေတစ်သောင်းဖြင့် ကန်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

အစ်မကြီးဒေါ်ခင်တင့်သည် လက်ပံတန်းမြို့ ကွမ်းခြံရွာတွင် နေသည့်ဖြစ်၍ နောက်တစ်နေ့တွင် လက်ပံတန်းသို့ ထွက်မည့် ဖော်မင်းဦးကားဖြင့် လိုက်ပါခဲ့၏။ ဖော်မင်းဦးကားသည် သခင်မြပန်းခြံတိတ်မှ နေ့လယ်တစ်နာရီတွင် ထွက်ခွာခဲ့သော်လည်း သာယာဝတီမြို့မြောက်ဘက် ဂုံမင်းမြောင်ရွာနားတွင် စက်ချိုယွင်းနေသဖြင့် ပြင်ရဆင်ရသည်ကြောင့် လက်ပံတန်းမြို့ ကားကိတ်ရောက်ချိန်တွင် နေဝင်ပြီဖြစ်၏။

ကွမ်းခြံသွားရန် ဆိုက်ကားကလည်း မှောင်တော့မည်ဖြစ်၍ မလိုက်ကြတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် မိမိကိုယ်ကို “ဟေ့ ... ငါက တောတောင်အထပ်ထပ် တစ်နေ့ မိုင် ၂၀ လောက် လျှောက်နေတဲ့လူကွ။ ကွမ်းခြံရီးတော့ ရယ်တာပေါ့” ဟု အားပေးရင်း ကားကိတ်မှ ထွက်ခဲ့၏။

လက်ပံတန်းမှ ရွဲရွာခဲ့သည်မှာ ကြားပြီဖြစ်၍ အရာရာ တိုးတက်ပြောင်းလဲနေသော တိုက်တာအိမ်ယာတို့ကို ကြည့်ရင်း လျှောက်ခဲ့၏။ ကွမ်းခြံ လက်ပံတန်း ယခင်က ဂဝံကျောက်ခင်းလမ်းသည် ယခု ကတ္တရာလမ်း ဖြစ်နေပြီကော။ ဗောဓိကုန်းနှင့် လက်ပံပင်ကြားမှ သင်္ချိုင်းလည်း မရှိတော့ချေ။

လက်ပံပင်စုရှားရောက်သော် ရှေ့နားမှ တစ္ဆေခြောက်သည်ဆိုသော ကျီးပင်ရောက်တော့မှာပါလားဟု နည်းနည်းတော့ ရင်ခုန်မိသဖြင့် “ဖိုးကျော်ဆိုတဲ့အကောင် တစ္ဆေနဲ့ နပန်းသုံးခဲဖူးတဲ့လူကွ” ဟု မာန်သွင်းရင်း လျှောက်ခဲ့၏။ နေ့ရောင်ကွယ်စအချိန်ဖြစ်ပြီး မှောင်ရီတန်းနေသဖြင့်

ညီအစ်ကို မသိတသိအချိန်ဆိုသော်ရ၏။ လမ်းသွားလမ်းလာသူလည်း တစ်ယောက်မျှ မတွေ့ချေ။

ရေတွင်းပျက်နားရောက်သော် ကျီးပင်ရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်မိ၏။ ကျီးပင်သည် မြင်ကွင်းမှ ပျောက်နေသဖြင့် တစ္ဆေများ ကွယ်ထားသလားဟု တွေးလိုက်မိသေး၏။ ယခင်က ဒီလမ်းကို သွားနေကျမို့ မှားနိုင်စရာမရှိချေ။ ကျီးပင်ရှိရာရောက်လာ၏။ အမှန်ပင် ကျီးပင်မရှိတော့ပါ။ ခေတ္တရပ်ရင်း မှောင်ရီတိတ်ဝါး အလင်းရောင်ဖြင့် ကျီးပင်ရှိဖူးသော နေရာကို ကြည့်မိ၏။ တွေ့ပါပြီ။ ရှိဖူးသောနေရာတွင် မြေပေါ်၌ တစ်ပေကျော် ကျီးပင်တို့ကို မြင်ရပါသည်။

ဤနေရာတွင် ကြားဖြတ်၍ တင်ပြစရာတစ်ခု ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်ဖိုးကျော်သည် သမထအလုပ်ကို အာနာပါနည်းဖြင့် အားထုတ်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ အာနာပါနည်းတွင် ပဋိဘာဂနိမိတ်(ဥပစာရဈာန်)၌ သုံးနာရီထိတိတ် ခံချိန်တင် ရှုမှတ်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ သမထစွမ်းအားကြောင့် သည်းထန်စွာရွာနေသောပိုးကို ခေတ္တရပ်စဲသွားအောင် စွမ်းဆောင်ခဲ့ဖူး၏။

ယခုလည်း ကျီးပင်တို့ကို သမထစွမ်းအား အသုံးပြု၍ စူးစိုက်ကြည့်မိရာ (မျက်စိမိတ်၍ စိတ်အာရုံဖြင့် ကြည့်ခြင်း) ကျီးပင်ငုတ်တို့ပေါ်တွင် အတိုးအိုတစ်ဦး ငိုလျက် ယိုင်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် -

“အဘိုး ဘာကြောင့်ပိုနေတာလဲ” ဟု မေးရာ -

“ဆရာရယ် .. ကျုပ်နေတဲ့ကျီးပင်ကို လှည်းသမားတွေ ခုတ်လှဲသွားတယ်။ ဒီငုတ်တို့လည်း မထားဘူး။ မကြာခင် ပီးရှိပစ်ပယ်တဲ့။ အဲဒါကြောင့် နေစရာမရှိတော့လို့ ဒုက္ခရောက်နေတာပါ” ဟု ပြောသဖြင့် -

“အဘိုး ... ကျွန်တော်သည် နေ့စဉ် ငါးပါးသိလစောင့်ထိန်း၍ ဒါနကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်တို့ကို မပျက်မကွက် ပြုပါသည်။

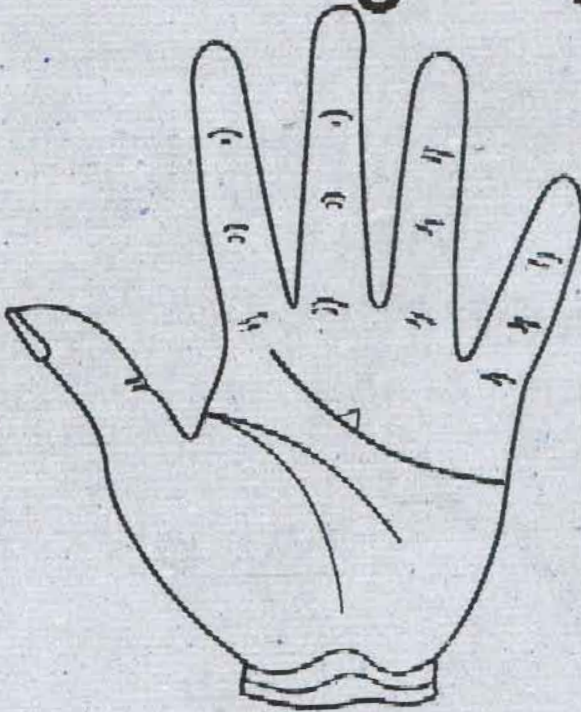
ကျွန်တော်ပြုရသော ကုသိုလ်အဖို့ကို အဘိုးအား အမျှပေးပါသည်။ အဘိုး ချမ်းသာပါစေသတည်း” ဟု အမျှပေးဝေလိုက်ပါသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် အဘိုးအိုသည် ရွှင်ပျသော မျက်နှာဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ရင်း မှုန်ဝါးကွယ်ပျောက်သွားကြောင့် ...။

ဒေါက်တာစောယုန္တယ်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှ ဘဝအဓိပ္ပာယ်များ

အချစ်ရေးမှာ စံပြုထိုက်သူ၏ လက္ခဏာ

နလုံးလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ တြိဂံပုံလေးဖြစ်နေရင်တော့...

အချစ်ရေးမှာ သစ္စာမြဲတတ်ပါတယ်။ ချစ်သူက သစ္စာဖောက်တဲ့ တိုင်အောင် ချစ်သူအပေါ် သစ္စာမပျက်တတ်သူတွေရဲ့ လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှာ အဲဒီလို နလုံးလမ်းကြောင်းမျိုး ပါတတ်ပါတယ်။

အချစ်ရေးမှာ စံပြုထိုက်တဲ့သူတွေရဲ့ နလုံးလမ်းကြောင်းမျိုးလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

“မကာရရာသီ” “ဝ” ဂဏန်းသမားတွေရဲ့ လက်ဝါးပြင်ပေါ်က နလုံးလမ်းကြောင်းမှာ တြိဂံပုံ အမှတ်အသားပါတတ်ပါတယ်။

ကမာရီ
မောင်မောင်
အောင်အောင်
အောင်အောင်

ချစ်သူကို ဘယ်လိုပြောရမယ် ...

မနောမြေ-ရွှေကူသိန်းအောင်

ကိုသာသာ ရှိနေသူ ငါ့ချစ်သူ
တွေ သွားဖော်မှာလားဟင်”
“အင်း... သွားတော့သွားချင်တာပဲ
ချစ်သူရယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းစိုက်က နာနာ
နေတယ်ဆိုတော့ ငါ စိတ်မမြေ့ပဲပါဘူး။
ပုံတွေထောင်ထားတာလည်း သုံးရက်
တောင်ကြာပြီဆိုတော့ ဖော်တော့ ဖော်
သင့်ပြီ။ တော်ကြာ ပုံးတွေထဲက ငါးယူ
သွားတာအရေးမကြီးဘူး။ ငါးရှဉ့်ပုံးတွေ
မသွားမှာ စိုးရိမ်ရတယ်”

မောင်ဘာသာ မီးနေထင်းများကို
ထက်ခြမ်းခွဲနေရာမှ လှမ်းပြောလိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ခန်းဖြစ်သူ မချစ်သူမှာလည်း
အိမ် ရှေ့ရက်ပင်အောက် ကွပ်ပျစ်ပေါ်
တွင် လဲလျောင်းနေရာမှ အသာအလာ
ထထိုင်လိုက်ပြီး သူမ၏ဗိုက်ကို ပွတ်မယ်
ကာ -

“အင်း... မနေ့ကတော့ အစားများ
လို့များလား၊ မသိဘူး။ တစ်နေ့ကုန် ရစ်
ရစ်ပြီးနာနေတာ။ ဒီနေ့တော့ မနာပြန်
ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မနက်ကတည်းက လှုပ်ရွံ့
လှုပ်ရွံ့နဲ့ ကျွန်မအမေလည်း ကျွန်မကို
ခုနစ်လနဲ့ပွေးခဲ့တာ။ ဒီကလေးလည်း
ခုနစ်လထဲမှာ။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုဘာသာ
ကို အဝေးမသွားစေချင်တာပါ။ ဒီ
ကလေးကိုတော့ အဖိတ်အစဉ် မရှိစေ
ချင်ဘူး ကိုဘာသာရယ်”

“အင်း... ခင်မိကြောင်နဲ့အညီ မင်းအကောင်မြို့ မယူနဲ့ ကိုယ်မှာက
ငါ့မှာ သွားရမကောင်း။ သွားရကောင်း
ချီတုံချတုံဖြစ်နေရတာ။ အရင်အကြီး
ကောင် ပွေးခါနီးတုန်းကလည်း ဆေးရုံ
မှာသွားပွေးရအောင်ဆိုတာ ငါပြောသား
ပဲ။ မင်းက ခေါင်းမာနေတော့ ရေမွှာ
ပေါက်တာကြော့ပြီး အဖတ်မတင်ရတာ။
မင်းတောင် ကံကောင်းလို့ ငါနဲ့ပြန်
ပေါင်းရတာ မဟုတ်လား ချစ်သူ”

ချစ်သူမှာ ကိုဘာသာစကားကို
ပြုံးလျက်နားထောင်ရင်း -

“ဪ... ကိုဘာသာရယ်၊ ချစ်သူ
လည်း ခေတ်အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
ပါ။ ကိုယ်ဝန်ရှိလာရင် ပြည့်သူ့ဆေးရုံ
သွားဖွားဌာနမှ နှုတ်အပ်ရမယ်။ ကလေး
ရဲ့ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို သိဖို့ သူ
တို့ချိန်းတဲ့ရက်ကို မှန်မှန်ပြရမယ်။ လို
အပ်ရင် အားလုံးအေးသောက်ရမယ် ဆို
တာတွေ ချစ်သူနားလည်ပါတယ်ရှင်။
ဒါပေမဲ့...”

“ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်သလဲ။ သက်
ပြောလေ။ အစ်ကို အသိဆုံးပါ ချစ်သူ
ရယ်။ မင်း ရွှေကူမြို့ထဲကို မသွားချင်လို့
မဟုတ်လား။ မသွားချင်ရတဲ့ အကြောင်း
အရင်းကိုလည်း တို့နှစ်ယောက်အသိ
ဆုံးပါ။ ချစ်သူကို အစ်ကို အပြစ်မယူပါ
ဘူး။ ကဲပါ။ ပြီးခဲ့တာတွေ တွေးတွေးပြီး

ကိုယ်လေးလက်ဝန်ကြီးနဲ့

“ချစ်သူကို ကိုယ်တစ်ခုပြောထား
မယ်။ မချစ်သူ မိဘများကို စိတ်မနာနဲ့။
ဘယ်မိဘမဆို ကိုယ့်ဘားသမီးကို ဆင်
စီးပြီး မြင်းရုံတပ်ပဲ မြင်ချင်ကြတာ။ ဆင်
မစီးရတဲ့ မြင်းကန်တာ ဘယ်မြင်ချင်ကြ
ပါ။ မလဲ ချစ်သူ။ ကိုယ့်လိုလူကို ယူရတဲ့
သမီးကို တယ်ဒေါသထွက်တဲ့။ နေပျို
မလဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘကြီးတုန်းကြီး
ဆုံးမဖူးတယ်။ ကိုယ့်အဖေဟာ အရက်
သမား၊ ဘိန်းစားဖြစ်လို့နေနေ အဖေ
ဟာ အဖေလို့မှတ်ပါတဲ့။ နောက် ကိုယ်
အဖေဟာ မုဆိုးတစ်ပိုင်။ ပိန်းမရိုင်းကြီး
ပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်ဆုံး ပြည့်တန်ဆာဖြစ်
နေတောင် အမေဟာ အမေပဲပါ။ မပြစ်
မှားနဲ့၊ မစော်ကားနဲ့၊ ပစ်ပယ်မထား
ပါနဲ့တဲ့”

မှန်ပါသည်။
မချစ်သူ မြို့ထဲမသွားချင်ရသည့်
အကြောင်းအရင်းမှာ -

မောင်ဘာသာ၏ တစ်အခြေအနေ
နှင့် မချစ်သူ၏ အဆင့်အတန်းမှာ ပိုးနှင့်
မြေ၊ ဆီနှင့်ရေလို ကွာခြားလှပါသည်။
မောင်ဘာသာမှာ မိမိမဲ့ တစ်ကောင်
ကြက် တစ်ဖျက်နာ။ သူ၏မိဘများ မရှိ
သည့်နောက်ပိုင်း ဘကြီးတုန်းကြီး မြို့

ဆရာတော် ဦးခေမာက ခေါ်ယူကျွေးမွေးထားခဲ့ရသည်။ ဗြိမဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဘုန်းကြီးကျောင်းမှနေ၍ အတန်းကျောင်းတက်စေခဲ့သည်။ မောင်ဘာသာ ၁၀ တန်းရောက်သောအခါ ဆရာတော်၏ ရဟန်းဒကာများဖြစ်ကြသော ဦးဘဝင်း၊ ဒေါ်လှသင်းတို့၏ တစ်ဦးတည်းသောသမီးကလေး မချစ်သူနှင့် မောင်ဘာသာတို့ သိက္ခမ်းခင်မင်လာကြသည်။ များမကြာမီ ခင်မင်မှုမြေပေါ်ရှိ ရင်းနှီးမှုတောင်ကုန်းထက်မှ မောင်ဘာသာ ပစ်လွှတ်လိုက်သော အချစ်မြားကလေးသည် ဂုဏ်ပကာသနတည်းဟူသော အုတ်တံတိုင်းကို ထိုးဖောက်၍ မချစ်သူ၏ နှလုံးသားကို စူးနှစ်၍သွားလေတော့သည်။ ၁၀ တန်းအောင်စာရင်း ထွက်လာသောအခါ မချစ်သူမှာ (က)အဆင့်မှ အောင်မြင်၍ တက္ကသိုလ်ဆက်တက်သည်။ မောင်ဘာသာမှာ (ခ)အဆင့်မှ အောင်မြင်သဖြင့် ကျောင်းပြန်မတက်တော့ပေ။ ဆရာတော်ကြီးဦးခေမာက မောင်ဘာသာ ကျောင်းပြန်တက်၍ ဆက်ဖြေရန်ပြောသည်။ မောင်ဘာသာ ကျောင်းပြန်မတက်။ နောက်ဆုံး ဆရာတော်ကြီး၏မျက်နှာဖြင့် ရဟန်းဒကာ ဦးဘဝင်း၏ သစ်ကုန်သည်လုပ်ငန်းတွင် စာရေးလေးအဆင့်ဖြင့် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရလေသည်။

မချစ်သူမှာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူကြီးဖြစ်သော်လည်း ငယ်ကကျွမ်းသည့် မောင်ဘာသာအပေါ် စိတ်ထားမပြောင်း။ မောင်ဘာသာ စိတ်အားငယ်၍ ရှောင်ဖယ် ရှောင်ဖယ်လုပ်နေသည်ကို မချစ်သူ လျစ်လျူရှု၍ မနေရာ။ မချစ်သူ

မှာ တစ်ဦးတည်းသော သူငွေသမီး တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ ရွှေလင်ပန်းနှင့် အချင်းဆေး၍ "မင်း" မွေးသည့်အလား ရွှေမရာ။ ဓမ္မမရာ။ ရုပ်ရည်အားဖြင့်လည်း ခြေစရာမရှိ။ အစစအရာရာ ပြီးပြည့်စုံသူ မချစ်သူကို ချူလိုလက်ကမ်းလိုသူ၏ မေတ္တာပန်းကို လှမ်းလိုကြသူများမှာ စုနှင့်ဓမ္မ။ သို့သော် မချစ်သူ၏ခံယူချက်မှာ ပညာဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်၊ ရာထူးဂုဏ်တို့ထက် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ ကတိသစ္စာနှင့် ရိုးသားကြီးစားမှု ဂုဏ်ကိုသာ တန်ဖိုးထားလေးစားတတ်ခြင်း ဖြစ်ပေမည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ကြင်ဖက်ဖူးစာ မောင်ဘာသာကို ရွေးချယ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

မချစ်သူ ကျောင်းပြီးဘွဲ့ရ၍ တစ်နှစ်အကြာ မပဠာ၊ ကိုဒါဝာ ထုံးနဝုံးပူပြီး မောင်ဘာသာခိုးရာနောက် ကောက်ကောက်ပါမောင်း လိုက်ရှာလေတော့သည်။ သျှောင်နောက် ဆံတံပိမြဲတံသို့ မောင်ခေါ်ရာ ရွှေချောင်းသာရွာနှင့် နှစ်မိုင်မျှဝေးသော (လဟာကြီးအင်းစောင်း) ရှိ မောင်ဘာသာ၏မိဘများ အမွေပေးထားသည့်) ဥယျာဉ်ကုန်းခြံကလေးသို့ လိုက်ပါလာခဲ့ရသည်။ မချစ်သူ၏ မိဘများထံမှ ဘာတစ်ခုမျှ ထောက်ပံ့ကူညီမှုမရ။ မချစ်သူရရှိလိုက်သည်မှာ သမီးအဖြစ်မှ အမွေပြတ်စွန့်လွှတ်ခြင်း ဟူသော သတင်းစာဖြတ်ပိုင်းလေးတစ်ခု။ အဝတ်တစ်ထည်၊ ကိုယ်တစ်ခုကိုအရင်းပြု၍ ဂုဏ်ခေကို ဥပေက္ခာပြုနိုင်သော (ဝါ) အချစ်သည်သာ ပဓာန၊ သစ္စာမေတ္တာသည်သာ ထာဝရဟု ယုံကြည်လက်ခံထားသော မချစ်သူကို မောင်ဘာ

သာ သနားလည်းသနား၊ ချစ်အားလည်း ပိုခဲ့ရာလေသည်။ မချစ်သူမှာလည်း မောင်ဘာသာ၏ ကြင်နာမှုလောင်းရိပ်အောက်တွင် နိုင်ငံနားစက်ရသည်ကို ပြီးပြည့်စုံသော အချစ်ကမ္ဘာကြီးအောက် ရောက်နေသည်ဟု ထင်မြင်ယူဆထားလေသည်။

"ကိုဘာသာ သွားချင်လည်း သွားလိုက်လေ၊ ကျွန်မ ဒီနေ့နေရာသာ သက်သာသလိုရှိပါတယ်။ ဒီကလေးကိုတော့ ဒီမှာမပေးတော့ဘူး။ သားဖွားဆရာမ မမိုးမိုးကိုလည်း အားလုံးအပ်ထားပြီးဆိုတော့ ရွှေကူဆေးရုံကြီးမှာ လွှားမွေးပယ်။ ရွှေကူမြို့ထဲ မရောက်တာလည်း သုံးနှစ်တောင်ရှိပြီ။ ကျွန်မ ဆက်ပြီး စိတ်အားပေးနေမယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုစိုက်နေမယ်ဆိုရင် ပထမသာကြီးလို ဖြစ်မှာစိုးရတယ်"

မချစ်သူသည် မိမိဘေးတွင်ထိုင်နေသော မောင်ဘာသာ၏ မျက်နှာပေါ်မှ ခွေးများကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သုတ်ပေးရင်း . . .

"မိဘအသိုင်းအဝိုင်း၊ ဝေ့ပျိုးတွေနဲ့ လူပတ်ဝန်းကျင်ကို ဒီလိုသာ ဂရုစိုက်နေရင် ကျွန်မ ကိုဘာသာကို ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့စကားနဲ့ ကျွန်မရဲ့မေတ္တာခံယူချက်ကို ဘာနဲ့တိုင်းဘာလို့ ရတော့မှာလဲ။ ဟုတ်ဖူးလား အစ်ကိုဘာသာ . . .ဟင်းဟင်း"

အချစ်၏အတိမ်အနက်ကို အလေးအနက်ထား၍ ပြုံးပြုံးကြီးမေးလာသော မချစ်သူ၏ ဗိုက်ပူပူကြီးပေါ်သို့ မောင်ဘာသာ ခေါင်းတစ်ဖက်စောင်းတင်ပြီး နားထောင်ဟန်ပြုလိုက်ကာ -

“ဟော...နားထောင်စမ်း ချစ်သူ၊ အထဲက ကလေးက ပြောနေတယ်။ ဘာတဲ့၊ ဪ... ဒါမှတိုမေမေကွ တဲ့။ နောက်...ဘာ...ဘာပြောတယ်။ ဪ...အဖေကလည်း အမေ့စိုက်ကို ခဏခဏ ပွတ်ပါဦးတဲ့။ အဲ...အဲဒါ မှ အမေ့စိုက်ကြောတွေပြေ အရည်ပါး ပြီး သားထွက်ရတာ သက်သာမှာတဲ့။ အင်း...အင်း...ကောင်းပါပြီဗျာ၊ မင်း ခိုင်းတဲ့အတိုင်း အဖေ အခု ပွတ်လိုက် ပါ့မယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ချစ်သူ၏စိုက်ပေါ် မောင်ဘာသာ လက်တင်၍ ပွတ်ရန်ဟန် ပြင်လိုက်ရာ -

“အို...ကိုတသကာလည်း ရက် စရာ၊ လာမပွတ်နဲ့။ သွားမယ်ဆိုလည်း သွားစတာ၊ ခြံခြံပြန်ခဲနော်။ ရှင်ပြော လိုက်လို့များလား၊ မင်းဘူး။ အထဲက လှုပ်ရွလှုပ်ရွ ဖြစ်လာပြန်ပြီ။ ကျွတ် ကျွတ်...ကျွတ်”

မောင်ဘာသာ၏ သမ္ပန်မှာ လွန်ခဲ့ သော နှစ်ရက်က သစ်ငှက်နှင့်တို ပြန်မဖာရသေး။ လမာကြီးအင်းစောင်း ကမ်းပါးဘေးပိအတိုင်း တစ်နာရီကျော် ကေ့စွဲလျှောက်ရပေစော့မည်။ အကယ် ၍ လှေဖြင့်အင်းအလယ်ကောင် ဖြတ် လေ့ရှိလျှင် မိနစ် ၃၀ မျှ ၈ ကြာပေ မည်။ မောင်ဘာသာ၏ ခြေထုမ်းများ မှာ ပလေးရှားနိုင်ငံတွင် ကျင်ပခဲ့သော

ကျောင်းသားအားကစားပြိုင်ပွဲ၌ မိတာ ၅၀၀၀ လမ်းလျှောက်ပြိုင်ပွဲတွင် ပထမ ရွှေတံဆိပ်ဆုရခဲ့သော မောင်မိုင်ညီညီ မိုးထက်ပင် နှစ်ဆပိုမြန်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။

“ငါးရှဉ့်ပုံးဟူသည်မှာ “ငါးရှဉ့်ငါး” တစ်မျိုးတည်းကိုသာ ထောင်ဖမ်းလော မြူးပိတ်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ အခြားငါး သတ္တဝါများကို ထောင်ဖမ်းသော မြူး စိမ်း မြူးကျဲများနှင့် မတူ။ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ (အောက်ပိုင်းကြီး၍ အဖျားရှူးသွား သော) တူးသီးအရည်နှင့် သင်တူသည်။ အောက်ခြေမှာ အပိုင်လည်းမကု၊ လေး ထောင့်ဟုလည်း ပြောမရသောပုံ ဖြစ် သည်။ အဖျားစမှာ နီဆီခွက်သာသာ ရှိသည်။ သုံးပေခွဲခန့်ရှည်ပြီး နီးပြားနှင့် အပိတ် ရက်လုပ်ထားသည်။ ရှည် နှား ချေး ဂျောစပ်သုတ်လိမ်းကာ အခြောက် ခံပြီးမှ အသုံးပြုရသည်။ အောက်ခြေ တစ်မျက်နှာတွင် အနံ့ သုံးလက်မ၊ အလျား လေးလက်မခန့်ရှိ မြူးအသည်း တပ်ထားသော အပေါက်တစ်ပေါက်သာ ရှိသည်။ ထိုမြူးအတွင်း ခြေများအဖွဲ့ထား သည့် (ခြေဖျော့) အပိုင်းအစအနများကို ထည့်ပြီး မတ်တတ်ထောင်၍ ရေတွင် နှစ်ထားရမည်။ မိနစ်ပိုင်းအခက်မှ သုံး ဘက်မခန့်ခတ်ထားပြီး ငါးရှဉ့်များပထွက် နိုင်ရန် တစ်ခုခုနှင့် ဆိုထားရမည်။

ငါးရှဉ့်ဆိုသော အစ္စတိုးသတ္တဝါမှာ လှေအေး၊ ရေရှဉ့်၊ မြစ်ရိုးတွင်မနေ၊ ရေပူ၊ အင်းခန်း၊ ချောင်းရိုးကော၊ အိုင် များတွင် နေထိုင်ကျက်စားသည်။ အခြား ငါးများထက် ထူးခြားသည်မှာ အင်းဖိုစို များ ရေခန်းခြောက်သွားလျှင် ခြေပိတ်

ကြားအက်အတွင်း တူးဝင်ခိုအောင်း၍ နေတော့သည်။ အစိုဓာတ်ရှိလျှင် နှစ် တစ်ပတ်အခါလည်အထိ အသက်ရှင် လျက်ရှိတတ်သည်။ ထိုငါးရှဉ့်များမှာ မရှားပါးသော်လည်း အချိန်အခါ နေရာ ဒေသကို ရွေးချယ်စောင့်ဆိုင်း၍ ရှာဖွေ ရသဖြင့် ဈေးကောင်းရတတ်သည်။ တရုတ်ပြည်သို့ပို့ရသော (Expost) ငါး အမျိုးအစားတွင် ပါဝင်သည်။ မောင်ဘာ သာမှာ မိဘများအမွေပေးထားသော ဥပချာဉ်ကုန်းကလေးတွင် နှစ်ရှည်သီး ပင်များ၊ ရာသီအလိုက် အသီးအနှံ၊ အရွက်များကို စိုက်ပျိုး၍ သနက်သို နွေဦးရာသီ၊ နွေရာသီများတွင် ကြား ပေါက်ဝင်ငွေရှာသည့်အနေဖြင့် ငါးရှဉ့် ထောင်ကာ ရွှေကူအထယ်ပိုင်သို့ သွင်း နေကျဖြစ်သည်။ မောင်ဘာသာ မိမိလုပ် တွက်နှင့် နီးလာပြီဖြစ်၍ လွယ်ဖိတ် အတွင်း ဗလာစာဖျပ်နှင့် ဘောပင်ပါ မပါ စမ်းလိုက်ရသေးသည်။ အကြောင်း မှာ ငါးရှဉ့်ပုံး(မြူး) ၂၀ မျှရှိသဖြင့် ဘယ် နေရာ၊ ဘယ်မျှပုတ်၊ ဘယ်အင်းစောင်း နှင့် ဘယ်အင်းကွက်၊ ဘယ်နှစ်လုံးဟု မှတ်သားထားသည်ကို ပြန်မတ်ကြည့် ပြီးမှ ရှာဖွေဖော်ယူရခြင်း ဖြစ်သည်။ စိတ်မှတ်နည်း၍ မေ့လျော့တတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း ဗလာစာဖျပ် နှင့် ဘောပင်ကို အပြုယူအောင်ဇာတရ ခြင်းဖြစ်သည်။

ယနေ့ မောင်ဘာသာ ကံကောင်း သည်ဟု ဆိုရမည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထောင့်ထားသော ပုံး ၂၀ မှာ ပျောက်ပျက်ခြင်းပရှိသည့်အပြင် ပုံး တိုင်းတွင် ငါးရှဉ့်များစင်ရောက်နေမှ

မနည်းသည်ကိုလည်း သတိထားမိသည်။ ဝါးရှည်ပုံး ၂၀ ကို ထမ်းပိုးဖြင့် ဖျာထမ်းလာသော မောင်ဘာသာ၏ တံအပြန်လမ်းသည် ရွှင်လန်းသာယာလျက်ရှိပေသည်။ မောင်ဘာသာ ထမ်းလာသော အလေးချိန်မှာ မသေးလှ။ သုံးရက်ပျံစိမ်းထားသော ပုံးများဖြစ်၍ ပုံးကိုဖာထေးထားသော နွားခေးနှင့် ရွှံ့စေးမှာလည်း ရေစ၍ မူလအလေးချိန်ထက် နှစ်ဆပျံ့ရှိ ပေပြီ။ ပုံးအတွင်း ဝင်ရောက်မိထားသော ဝါးများ၏အလေးချိန်နှင့် ပုံး၏အလေးချိန် စုစုပေါင်းမှာ အချိန် ၂၀ ကျော်မည်ဖြစ်၍ မောင်ဘာသာ အတော်ရုန်းရမည်ကို သွေးခါးကုန်းနေသည်ကို ကြည့်၍ သိနိုင်ပေသည်။ လုပ်ကွက်မှ ထွက်၍ တံပြန်လမ်းဝရောက်အောင်ပင် အတော်ရုန်းခဲ့ရသည်။ လမ်းထဲတွင် အထမ်းကို ခေတ္တချ၍ အင်းကမ်းစပ်သို့ ရေသောက်ရန် ဆင်းလိုက်သောအခါ -

အင်းကမ်းစပ်တွင် လှော်တက်ကို ပြောင်းပြန်ထိုးစိုက်ပြီး ကြီးချည်ဆိုက်ကပ်ထားသော "ဝိန်းကော" တစ်စင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ မောင်ဘာသာ လက်ခုပ်ဖြင့် ရေခပ်သောက်လိုက်ပြီး ဝိန်းကောကို အသေအချာကြည့်လိုက်ရာမှ စိတ်ကူးတစ်ခုဝင်လာသည်။ လှေဦးအနားတွင်ထိုင်၍ မောင်ဘာသာ စဉ်းစားလိုက်သည်မှာ -

"ဒီလှေဝိန်းကောက တို့ရွှေချောင်းသာရွာကလှေတော့ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့တံနဲ့ ၃-၄ မိုင်ဝေးတဲ့ ကျောက်တစ်လုံး ဆင်တပ်နဲ့ ရေလဲရွာက လှေဖြစ်ရမယ်။ ဝါးလာခတ်တဲ့လှေ ဆိုရင်တော့ အပြန်

ဘာမှမပါဘူး။ ငါ့ကို လှေကြွမ်းခွင့်ပေးရင် သိပ်ကောင်းမှာ။ စောင့်နေရမလား။ နေတောင်အတော်စောင်းလာပြီ။ စောင့်နိုင်သမျှစောင့်ပြီး ကျွန်တော်တို့ လှေပနိုင်ပါဘူးဆိုရင် သောက်ကျိုးနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲကွာ။ လှေပိုင်ရှင်တွေက တို့ရွာသားတွေ မဟုတ်တာတော့ သေချာနေပြီ။ ငါ ဒီဝါးရှည်ပုံးတွေကိုသာ ထမ်းပြန်ရရင် လမ်းမှာ ခဏခဏနားရတာနဲ့ သန်းခေါင်မှ ရောက်မယ်။ ဒီလှေကို ငါစီးသွားရင် မိနစ် ၂၀-၃၀ ပဲကြာမယ်။ အင်းစောင်းအတိုင်း သာပြန်ရရင် လှလွတ်ကြီးတောင် တစ်နာရီခွဲလောက် ကြာတာ။ ကိုင်းကွာ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့မိန်းမပျက်နာမြင်ရရင် တော်ပြီ။ ကမ္ဘာဦးလောင်ရင် သားကောင်တောင်ချခင်းကြသေးတာ။ ဟားအကြံရပြီ ဟုတ်ပြီ။ ငါဒီလှေပိန်းကောကို စီးသွားမယ်။ စာလေးတစ်စောင် ရေးထားခဲ့မယ်"

ခင်ဗျားတို့လှေ ကျပ်စီးသွားတယ်။ ကျောက်တစ်လုံး ရွာသွားတဲလား ကမ်းစပ်မှာ ချည်ထားခဲ့တယ်။

ဒါဆို ငါ့ခိုးစီးပေမယ့် ဖျောက်ဖျက်ရာ မရောက်တော့ဘူး။ ငါလိုလည်း ဘယ်သူမှ ထင်ပြုမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါလုပ်တာ ဘယ်သူမှ မမြင်တာမှ မဟုတ်တာ။ ဒီလာခါနီး ချစ်သူမျက်နှာက သိပ်ရွှင်တာမဟုတ်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပထမကလေးလိုတော့ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ စာရေးပြီးချထားခဲ့တော့မယ်ဟု မောင်ဘာသာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီး အိတ်ထဲမှ ဗလာစာအုပ်နှင့်ဘောပင်ကို ထုတ်ယူ၍ ကမ်း

ဘေးဝဲယာကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကမ်းနဖူးတစ်နေရာတွင် ပင်လုံးကျွတ် နီးပါးဝေဆာနေသော နီတျာတျာပေါက်ပွင့်များကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ မိမိကိုရင်ဘဝကဆစ်မြန်းခဲ့ရသော သင်္ကန်းအရောင်ကိုလည်း မျက်စိထဲပြေးမြင်လိုက်သည်။ ဘကြီးဘုန်းကြီး ဦးခေမာ ဆိုဆုံးမခဲ့သည့် ဩဝါဒစကားကိုလည်း နားတွင် ကြားယောင်လာမိသည်မှာ -

"ကိုရင်လေးကလေးမှာ မင်းရုပ်ရည်က သာသနာ့ဘောင်မှာ ပျော်မယ့်ရုပ်မဟုတ်ပါဘူး။ အေးအေး... ယရာဝါသလူကိစ္စဆိုတာလည်း တို့ဆရာ ဗုဒ္ဓဂေါတမတောင် ရှောင်ကွင်းနိုင်ခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ။ ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်၊ ငညာင်ထိုထို၊ လှပျိုတရားမရှိငြား ဆိုသလို အဲဒီတော့ တစ်နေ့ မင်းအိမ်ထောင်ကျသည်ဖြစ်စေ၊ မကျသည်ဖြစ်စေ ဘကြီးဘုန်းမင်းကိုမှာချင်တာလေး။ ဆုံးမချင်တာလေးတွေက ကိုယ့်စီးယော။ သမီးသားတွေကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးရာမှာ စိတ်ကို ဖြူစင်အောင်ထား။ အကုသိုလ်မများစေနဲ့။

လောကီစီးပွား၊ တစ်လမ်းသွားကာ၊ မယားစားဖို့၊ သားစားဖို့... ဟု ကိုယ့်ဖို့နောင်သော၊ မတွေ့မဆာ၊ မိုက်မြုတ်၊ လောကအလို၊ လိုက်မပိုနင်း၊ ဤကိုယ်ပျက်ပြား ဘဝလားသော်၊ မဟာမပါ၊ သားမပါဘူးလို့ ဆိုထားတယ်။

မကောင်းတဲ့ခုစရိုက်၊ အကုသိုလ်အလုပ်တွေနဲ့ သားမယားကိုရှာကျွေးရင် ဟော... တစ်နေ့ လောကီအပြစ်ဒဏ် ခံရတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သေလွန်ပြီးနောင်ဘဝ ငရဲပဲရောက်ရောက် ဘယ်

သားသမီး၊ ဘယ်နေ့မှ လာမကယ်ဘူး လို့ ဆိုလိုတာ မောင်ဘသာ။ နောက် မကောင်းမှုဟူသမျှကို ကြံစည်တွေး တော ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ကြတတ်ကြတဲ့ သူတွေဟာ လူမမြင်အောင်၊ လူမသိ အောင် လျှို့ဝှက်စွာလုပ်ကိုင်တတ်ကြ တာ ဓမ္မတာပဲ။

သူတို့စိတ်ထဲမှာလည်း ငါတွေး တောကြံစည် ပြောဆိုလိုက်တာမှန်သမျှ ဘယ်သူမှမသိပါဘူးရယ်လို့ စွဲမြဲမှတ်ယူ ထားတတ်ကြတယ်။ တကယ်တော့ ဘယ်သူမှမသိပါဘူး ဆိုပေမယ့် ကိုယ် လုပ်တဲ့ အလုပ် ကိုယ်သိနေတာကို သတိမထားမိကြဘူး မဟုတ်လား။ အဲဒီလို လူမျိုးကို ပိုးဖလံလို လူစား လို့ခေါ်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပိုးဖလံဟာ မီးရောင်မီးတောက်ကို ရွှေ ရောင်ထပ်ပြီး အသေခံတိုးတတ်ကြလို့ ပါပဲ။ “ပိုးဖလံမျိုး၊ မီးကိုတိုး ကိုယ် ကျိုးနည်းတတ်၏” တဲ့ မောင်ဘသာရော လူ့လောကမှာ နေရတဲ့အခိုက်အတန့် ကလေးမှာ သူတော်ကောင်းလို ချီးမွမ်း မခံရချင်နေ လူယုတ်မာလို အပြောမခံ ရအောင် ကြိုးစားပါ မောင်ဘသာရယ်။

မောင်ဘသာ အတွေ့ဆုံးသည်နှင့် မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ထူပူသွားတော့ သည်။ မိမိဝန်းမယားနှင့် လူ့လောကထဲ မရောက်သေးသော သားဖော၊ သမီးဖော ဖြင့် သူတစ်ပါးပစ္စည်း သူများမသိခင် ခိုးထုက်ရန်ကြံစည်မိသည်ကို တွေး၍ ရှက်နေမိတော့သည်။ သူတစ်ပါးကို မငဲ့ ညှာ ကိုယ့်လောဘပြည့်ဝရန်သာ ကြံ စည်မိသော မိမိစိတ်ဓာတ်ကိုလည်း ပြစ် တင်ရုံမျှလိုက်မိသည်။ တွေးရင်း တွေး

ရင်း နောင်တကြီးစွာရ၍ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော ဗလာစာအုပ်နှင့် တော ပင်ကို အိတ်ထဲပြန်သွင်းပြီး တံပြန်ရန် ဟန်ပြင်နေစဉ် အနောက်ဘက်မှ ခြေ သံနှင့် ချောင်းဟန်သံကြောင့် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟင်...ဆင်တပ်ရွာက ကိုပိန်နဲ့ မိမိနဲ့တို့ပါလား။”

ဟုင် အသံထွက်၍ အံ့အားသင့် သွားသည်။ မစိန်မှာ ဗိုက်ကြီးတစ်ခွဲ သားနှင့် တောင်းကြီးတစ်တောင်းကို ရွက်လျက် မျက်နှာမှာလည်း ရှုံ့မဲ့နေ သည်။ လက်တစ်ဖက်က သူ့ဗိုက်ကြီး ကို ပွတ်သပ်လျက် ပါးစပ်မှလည်း တကွတ်ကွတ်နှင့် စုတ်သပ်လျက်လော နေရှာသည်။ ကိုပိန်မှာလည်း ပိတ်ခြင်း နှစ်လုံးကို၊ ဝါးလုံးထမ်းပိုးနှင့် လျှိုထမ်း ၍ လှမ်းလာနေသည်။ မောင်ဘသာ အနီးရောက်လာသောအခါ လင်မယား နှစ်ယောက်စလုံး မာယာမပါ အပြုံး မျက်နှာများဖြင့် ကိုပိန်ကစ၍ -

“ဟေး...ကိုဘသာပါလား။ ကမ်း ပါးထိပ်မှာ ငါးရှဉ့်ပွဲတွေပြင်ကတည်းက ရွှေချောင်းသာက ကိုဘသာဖြစ်ရမယ် လို့ ထင်ပြီလား။ မပြောချင်ဘူး ကိုဘ သာရော့ မိန်းမကို မလိုက်နဲ့နဲ့ပြောတာ မရဘူး။ အခုပြန်ခါနီးမှ ဗိုက်ကတအား နာလာပြီတဲ့။ ကျုပ်ကလည်း လေ့လော် က ကျွမ်းပါဘိသနဲ့”

ပြောလည်းပြော မျက်နှာမှရွှေ့ များကို ပုဆိုးအထက်နားဖြင့် သုတ် လိုက်ပြီး ဒီလိုဆို တဲတောင်ရောက်ပါ မလား။ ရေလယ်ကောင် မွေးနေရင် တော့ သောက်ကျိုးနည်းဟူသော ကိုပိန်

ညည်းညူသံကို ကြားလိုက်ရသော မောင်ဘသာသည် ဘာဘန်းကြီး၏ ဩ ဝါဒဆုံးမစကားကို ကြားလိုက်ရပြီး အချိန်မီ နောင်တရလိုက်သည်ကိုပင် ဝမ်းသာရတော့သည်ကား။

“မိစိန် တောင့်ထားဦးနော်။ ငါ ပိန်းကော ရေပက်ထုတ်လိုက်ဦးမယ်”

ကိုပိန်ပြောမှ မိစိန်မှာ နေ့စေ့ လစေ့ဖြစ်ဟန်တူပြီး မျက်နှာပြင်ရန် တာ စုနေမှန်း သိလိုက်ရပေပြီ။ မိစိန်ကို ကြည့်၍ မိမိနေ့ဖြစ်သူ မချစ်သူမျက်နှာ ကိုလည်း ဖျတ်ခနဲပြောပြင် မိလိုက်လေ သည်။ သူတို့လင်မယားအဖြစ်ကိုကြည့် ၍ မောင်ဘသာမျက်လုံးပြူးသွားပြီး -

“ဘုရား ဘုရား၊ တကယ်လို့များ သူတို့ပိန်းကော ငါခိုးစီးသွားရင် သူတို့ ဘယ်လို ဖြစ်နေကြရှာမလဲ။ ဘယ် လောက် သောက၊ ဒုက္ခတွေနဲ့ ကြံကြ ရှာမလဲ။ တော်ပါသေးရဲ့”

ဟူ၍ စိတ်ထဲမှ ပြောနေမိသည်။ ကိုပိန်လှေဝမ်းထဲမှ ရေများမက်ပြီး ကမ်း ပါးစောင်းတွင်ခွေခွေလေးလဲ၍ တကွတ် ကွတ် ညည်းညူနေသော မိန်းမအနား သွား၍ တွဲထူလာပြီး -

“ဒါကြောင့်မို့ ငါပြောတယ်...။ မလိုက်နဲ့ပါနဲ့ဆိုတာ မရဘူး။ လာ လေ့ ပေါ်မှာ အသာလေးခွေနေ”

ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော်တက် လှည့်၍ -

“ကိုဘသာ ခင်များလေ့ကြံရှာ နေတာ မဟုတ်လား။ ခဏနေဦးနော်။ ကျွန်တော်ပစ္စည်းတွေ တစ်ကြည့်လိုက် ဦးမယ်။ နိုင်ရင် တင်ခေါ်သွားပါမယ်”

သူပစ္စည်းများအားလုံး တင်ပြီး

သေ့အာခါ ပိန်းကောက်ကို ကမ်းမှခွာ၍
ချိန်ဆလိုက်ပြီး -

“ကဲ... ကိုဘာသာရေ၊ နေ့က
ထပ် လူတစ်ယောက်လောက်ပဲ နိုင်
တော့မှာ၊ ဘယ်နှယ်လုပ်ရမလဲ”
ဟူသော ကိုပိန်၏စကားကြောင့်
“လေ့ကြုံလိုက်ပါရစေ” ဟု မိမိမပြောမီ
ကပင် လေ့နိုင်လျှင် တင်ဆောင်ပေး
သွားချင်ရာသော ကိုပိန်၏စေတနာကို
မောင်ဘာသာ မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်တော့
ပေ။ ကိုပိန် ခေါင်းတကုတ်ကုတ်နှင့်
ပြောပြီး ကျွန်တော့်အား အားနာသည့်
မျက်လုံးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ၏
အကြည့်မှာ လူလူချင်းစားနာထောက်
ထားပုံ ပေါ်နေသဖြင့် မောင်ဘာသာ
လိပ်ပြာမသန် ဖြစ်ရပြန်သည်။

“အေးဗျာ၊ ကျွန်တော့်မိန်းမလည်း
ဒီလာခါနီး စိုက်မှာနေတာ။ ဒီအင်းစောင်း
ပတ်လမ်းအတိုင်းသာ ကျွပ်ပြန်ရရင်”
မောင်ဘာသာစကားမဆုံးမီ -

“ကဲ... ဒီလိုလုပ်ကြစို့ ခင်ဗျား
က ကျွပ်ထက်လေ့လော် သန်တယ်။
တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ငြိတ် ကျွပ်လေ့
ကို ခင်ဗျားစီးသွား။ ခင်ဗျားတဲကိုအရင်
ဝင်း၊ ခင်ဗျားမိန်းမ အခြေအနေလည်း
မိမိန်လိုဖြစ်နေရင် ကျွပ်ပစ္စည်းတွေ
ကမ်းနားမှာချထားလိုက်။ ခင်ဗျားမိန်းမ
အခြေအနေကောင်းနေသေးရင်လည်း
ကျွပ်မိန်းမကို ရွာအရောက်တော့ ပို့ပေး
ပါဗျား။ အားလည်းနာပါတယ်။ ခင်ဗျား
ငါးရှည်ပုံးတွေ ကျွပ် နားနားပြီး တဲ
အရောက်ထမ်းခဲ့မယ်”

“အားနာရမှာက ကျွန်တော်ပါ

ကိုပိန်ရား ခင်ဗျားကျေးဇူး တစ်သက်
မပေးပါဘူး”

“မလိုပါဘူး ကိုဘာသာရယ်။ လူ
သားအချင်းချင်း ရိုင်းပင်းကူညီရမှာပါ။
အရေးကြီးတာက လူသားနှစ်ယောက်
အပြင်ရောက်ဖို့အတွက် အသက်နဲ့ရင်း
ပြီး မွေးဖွားပေးကြရမယ့် မိခင်တွေရဲ့
အသက်က ပိုအရေးကြီးပါတယ်။ ကဲ
ကဲ... သွားတော့ အချိန်က လိပ်အရေး
ကြီးတယ်။ သွားတော့”

ဟုပြောလိုက်သော ကိုပိန်၏ လူ
သားချင်းစားနာထောက်ထားတတ်သည့်
သဘောထားကို သိလိုက်ရသည်နှင့် မိမိ
၏အတ္တဆန်သော လူမနောကို မြစ်တင်
ရုံချ၍ ပဆုံးနိုင်တော့ပေ။

“အူဝဲ... အူဝဲ”

ရွှေကူသည်သူဆေးရုံကြီး မီးနေ
သည်ဆောင် ခုတင်နံပါတ် ၁၀ မှ လူ
သားတစ်ယောက် ဖွားမြောက်အောင်ဖြင့်
ပြီး ဟစ်ကြွေးလိုက်သောအခါ။

“အူဝဲ... အူဝဲ”

ခုတင်နံပါတ် ၁၂ မှ လူသားတစ်
ဦး၏ လူ့လောကအတွင်း ဝင်ရောက်နိုင်
ပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေညာသည်အခါ။ မီး
နေသည်အဆောင်ခန်းပကြီးထဲမှ ခုတင်
တစ်လုံးသာခြားသော ချစ်သူနှင့် မိမိန်
ဝို့၏ ကလေးငိုသံများ။

ခန်းမအပြင်ဘက် ဝရန်တာတွင်
နှစ်ယောက်သား ခေါင်းချင်းဆိုင်ထိုင်

အပြိုင်ပြောနေကြသော... ကိုပိန်နှင့်
မောင်ဘာသာ။

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကိုဘာ
သာရယ်။ ခင်ဗျားက ကျွပ်ထက် ရေ
လမ်းကြောင်းကော၊ လေ့လော်သန်တာ
ကောဆိုတော့ ကျွပ်မိန်းမ အချိန်မီ
ဆေးရုံအရောက် ရောက်လာနိုင်တာ။
ကျွပ်လိုသာ လေ့လော်ဖျင်းပုံမျိုးနဲ့ဆိုရင်
မိမိန် လေ့ပေါ်မှာ မိမိနဲ့မွေးရလောက်
တယ်။ ဟဲ... ဟဲ။ ဒါနဲ့နေပါဦးဗျ။ ခင်ဗျား
မိန်းမကော တစ်ခါတည်း တင်ခေါ်လာခဲ့
တာလား ကိုဘာသာ”

“ဘယ်ကလာ နှစ်ယောက်စလုံး
တင်ခေါ်ချိန်ရပါမလဲ ကိုပိန်ရယ်။ မိမိန်
ရဲအခြေအနေက ကျွပ်မိန်းမချစ်သူကို
ဝင်ကြည့်ဖို့ အချိန်ကို ပရတော့တာ။
ချစ်သူထက်စာရင် မိမိန်က မွေးခါနီး
ဖြစ်နေပြီလေ။ ကျွပ်တဲက ကမ်းနဲ့တစ်
ခေါ်လောက်ဝေးတော့ ကျွပ်မိန်းမပဲ့တွ
နေရင် မေးလားပြန်လားနဲ့ အချိန်ကြာ
နေတော့မှာပို့ ကျွပ်တဲမသွားတော့ဘူး။
ပထမဦးစားပေးအနေနဲ့ ခင်ဗျားမိန်းမကို
ဆေးရုံအရောက် လေ့တစ်တန်း၊ ကုန်း
တစ်တန်းပေါ်ဗျာ။ မိမိန်ကို ဆေးရုံပို့ပြီး
မှ ကျွပ်တဲကိုပြန်လာတာဗျ။ တဲရောက်
တော့ ကျွပ်တဲတဲအတိုင်းပါပဲ။ မချစ်
သူ မိုက်နာလို့ လိုမဲ့နေပြီ။ ကျွပ်ခြေ
မကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဘာလုပ်ရ
ကောင်းမှန်း မသိတော့ဘူး။ ကျွပ်မျက်စိ
ထဲ၊ ကျွပ်အတွေးထဲမှာ ပထမသားဦး
အဖြစ်ကို ပြေးမြင်မိလိုက်တယ်။ နောက်
ဆုံးတော့ ရွှေချောင်းသာမှာ ဆိုင်ကယ်
ငှားပြီး ရွှေကူဆေးရုံကို ဖြည်းဖြည်း

လေးမောင်းခဲရတာ ကိုပိန်ရေ”

ကိုပိန်မှာ ပါးစပ်အဟောင်းသား နှင့် မောင်ဘသာ၏လုပ်ရပ်ကို စိတ်ထဲ မှ ချီးကျူး၍မနေတော့ဘဲ ဖွင့်ဟ၍ -

“ကိုဘသာ...ခင်ဗျား သိပ်စိတ် ရင်းကောင်းတယ်ဗျာ။ ကိုယ့်မိန်းမကို ပစ်ထားပြီး မိစိန်ကို ဦးစားပေးကူညီ နိုင်တာ ကျုပ်အံ့ဩလို့မဆုံးဘူး။ ခင်ဗျား လို ကိုယ်ကျိုးမဖက် သူတစ်ပါးအတွက် အနစ်နာခံနိုင်တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့လူမှုရေးစိတ် ဓာတ်ကို ကျုပ်လေးစားသွားပြီ ကိုဘ သာရေ”

မောင်ဘသာမှာ ကိုပိန်ပြောလိုက် သော “ကိုယ်ကျိုးမဖက်” ဟူသော စကားနှင့် “သူတစ်ပါးအတွက် အနစ်နာ ခံနိုင်တဲ့ လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်” ဟူသော စကားနှစ်ရပ်ကြောင့် မိမိတွေးတောကြံ စဉ်မိခဲ့သော (ဝါ) အတ္တဝါဒီ လူမပီသ ခဲ့သော လုပ်ရပ်များကို တွေးတော၍ ဝမ်းနည်းမိလာပြီး -

“ဒီစကားတွေက ကျုပ် ကိုပိန်ကို ပြောရမယ့်စကားတွေပါဗျာ” ဟု မောင်ဘ သာစိတ်ထဲမှ ပြောနေမိပါသည်။

“ဒါနဲ့ နေပါဦး ကိုပိန်။ ကျုပ် ခင်ဗျားမိန်းမ မိစိန်ကိုလည်း ဆေးရုံပို့၊ ကျုပ်မိန်းမကိုလည်း ပြန်လာကြို။ အဲဒါ လောက်အချိန်ကြာနေတာတောင် အခု မှ ခင်ဗျားက ဆေးရုံရောက်လာတယ် ဆိုတော့ လမ်းမှာ ဘာဖြစ်နေလို့လဲ။ ကိုင်း... အခုမှသတိရတယ်။ ကျုပ် ငါးရှဉ့်ပုံးတွေ ကျုပ်တဲမှာ ထားခဲ့ပေး သလား။ ဘယ်လိုမှ မအောက်မေ့နဲ့ နော်။ အခုမှသတိရလို့ မေးမိတာ”

“ဟား...ဟား...ဟား။ ဒုတိယ သားလေး ကောင်းမွန်စွာ မွေးတာနဲ့ ကိုယ့်စီးပွားရေး ငါးရှဉ့်ပုံးတွေတောင် မေ့ရတယ်လို့ ကိုဘသာရယ်။ ခင်ဗျား လည်း တကယ်မောတာပဲ။ မောခြင်း အတူတူ ကျုပ်က ရှက်မောကြီး ကိုဘ သာရေ ရှက်မောကြီး မောခဲ့ရတာဗျာ။ ဟား...ဟား...ဟား”

“ဗျာ...ဘယ်လို၊ ဘယ်လို၊ ရှက်မောကြီးဟုတ်လား ကိုပိန်”

“ဟုတ်တယ်...ကိုဘသာရေ ခင်ဗျားငါးရှဉ့်ပုံးတွေ ကျုပ်ကုန်းထမ်း လာတာ လမ်းတစ်ဝက်ရောက်တော့ ခင်ဗျား ပုံးနှစ်လုံး ဆိုင်းကြီးပြတ်ကျ ပါလေရော။ ပုံးဝအဆိုလည်း ပွင့်သွား တော့ ထွက်လာတဲ့ ငါးရှဉ့်တွေ ဝဝ ကောင်တောင်မကဘူး။ ကျုပ်လက်နဲ့ လိုက်ဖမ်းတာ ချောချောပြီးထွက်နေ တယ်။ ဘယ်လိုဖမ်းရ ကိုင်ရမှန်းမှ မသိ တာကို။ နောက်ဆုံးတော့ ကျုပ်ပုဆိုး ချွတ်ပြီး အုပ်ဖမ်းရတော့တာပဲ။ အားလုံး ဖမ်းမိဖို့ နှစ်ကောင်အလိုမှာ ကျုပ်တို့ ရွာက မှီရာပြန်လာကြတဲ့ မုဆိုးမ စိန် တုတ်နဲ့ အပျိုကြီးမိပုတို့က တောထဲက အထွက် သွားခနဲ ကျုပ်ကိုလည်းမြင် ရော -

“ဟိုက်...ဟင်နဲ့ ပါးစပ်ကြီးတွေ ဟာပြီး ကျုပ်ကိုစိုက် ကြည့်နေလိုက် တာဗျာ။ စိန်တုတ်ဆို လက်ထဲက ဓားမ တောင် လွတ်ကျတယ်။ ကျုပ်ကလည်း ဒီကောင်မတွေ ဒါလောက်ကြီး ဖြစ်နေ ရတာ ပိုကို တခြားရွာသားအောက်မေ့ လို့ နေမှာဆိုပြီး သူတို့အနားတိုးသွားမှ

ပိုဆိုးဗျာ။ မိပုက စိန်တုတ်ကို ပြေး ဖက်လိုက်ပြီး ဟေ့...ဟေ့...ဟေ့၊ သူလာနေပြီ။ အမယ်လေး အစ်မတုတ် လုပ်ပါဦးတဲ့။ ကျုပ်လည်း စိတ်ပေါက် ပေါက်နဲ့ ဟ...ငါ ငပိန်ပါကွလို့ အော် ပြောလိုက်တော့ စိန်တုတ်က ဟဲ့... ငပိန်။ နှင့်ခြေထောက်အောက်မှာ ငါးရှဉ့် တစ်ကောင်လို ခါးကြီးထောက်ပြီး လက် ညှိုးထိုးပြလိုက်မှ ကျုပ်အောက်ကို ငှု ကြည့်မိလိုက်တော့ ကျုပ်...ကျုပ်မှာ အောက်ခံဘောင်းဘီ ဝတ်မထားမိတူးဗျို့ ရှက်လိုက်တာဗျာ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ကိုပိန်နှင့် မောင်ဘသာတို့ တဟား ဟားရယ်သံများကြောင့် ဆရာမတစ် ယောက်က လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ... မောင်ဘသာက -

“ဟား...ဟား။ ကိုပိန် ငါးရှဉ့်ဖမ်း တာ ဆရာမလည်း မြင်သွားပြီထင်တယ် ဟင်း...ဟင်း”

နှစ်ယောက်သား ရယ်မောပြီး သည်နှင့် မောင်ဘသာက -

“အေးဗျာ။ ကျုပ်မောတာ ငို ရို။ ခင်ဗျားက ရှက်လည်းရှက်၊ မောလည်း မောရာတာကိုး...ဟား...ဟား”

“အား... အခုမှသတိရတယ် ကိုဘသာ။ စိတ်မရှိနဲ့နော်။ ကွန်တော့် မျှစ်စိမ်းတောင်နှစ်တောင်းနဲ့ ပို့တောင်း တစ်လုံးကို ဘယ်မှာ...”

ကိုပိန်စကားမဆုံးမီ မောင်ဘသာ က ကြားဖြတ်၍ ပြုံးမိစိဖြင့်...

“ကျုပ်ကိုတော့ ဒုတိယသားလေး

မွေးလို့ ငါးရှဉ့်ပုံးတွေ မေ့နေတယ်လို့ အပြစ်ပြောတယ်။ ခင်ဗျားကကော တတိယသမီးလေးရလို့ အခုမှ မေးရ ကောင်းမှန်း သတိရတာမဟုတ်လား။ ဒီမှာ ကျုပ်ခင်ဗျားမိန်းမကို ဆေးရုံတင် ပြီး ရွှေကုဆိပ်ကမ်းက ကုန်စိမ်းသည် ငေါ်လှရင်ကို ဝိန်းကောကလွှဲပြီး အကုန် သွင်းလိုက်တာ ၈၅၀၀/ ရတယ်။ ကံ ရောဒီမှာ ငွေ”

ကိုပိန် မောင်ဘသာလက်ထဲမှ ငွေကိုလှမ်းယူလိုက်ပြီး -

“ကိုင်း... ကျုပ်လည်း မေ့နေ လိုက်တာ၊ ကျုပ်ရွာရောက်တော့ ပိစိန် ကို ပတွေ့ရတာလေ။ ခင်ဗျား ဆေးရုံကို တောက်လျှောက်သွားပြီဆိုတာ သိ လိုက်ရပြီ။ ကျုပ် ခင်ဗျားငါးရှဉ့်ပုံးထဲက ငါးရှဉ့်တွေ သာလာအိတ်ထဲသွန်ချပြီး ဆိုင်ကယ်နဲ့တင် အဝယ်ခိုင်းမှာသွင်းပြီး တောက်လျှောက်ဆေးရုံကို လာခဲ့တာ။ ရောက်ရောက်ချင်းမပေးမိပြန်ဘူး။ ဘယ် လောက်တောင် သောကများတယ်ဆို တာ။ ကဲ... ရော့၊ ဒီမှာ ဘောက်ချာ နဲ့ငွေ။ အားလုံး ခြောက်သောင်းနဲ့ငါးရာ ရတယ်။ ငါးရှဉ့်နှစ်ကောင်ကတော့ စိန် တုတ်နဲ့မိပုကြောင့် ဘယ်ရောက်သွား မှန်း မသိဘူး ကိုဘာသာရေ... ဟား ဟား... ဟား”

ခုနစ်ရက်စေ့၍ မောင်ဘသာ မိသားစုနှင့် ကိုပိန်တို့မိသားစု ဆေးရုံ ကြီးမှဆင်းကြတော့မည့်နေ့။

“ကဲ... ကိုပိန် ခင်ဗျားရဲ့ကျေးဇူး

တရားကို ငွေနှံဆုံးဖြတ်တယ်လို့တော့ မအောက်မေ့ပါနဲ့ဗျား။ ခင်ဗျားစိမ့်ပေးလို့ ကျုပ်လေ့ကြုံဖူးခွင့်ရပြီ။ ပထမ ကျုပ် သားဦးလေးမွေးတုန်းက အဖြစ်ပျိုး ပကြံ ရတာပါ။ တကယ်လို့များ ကိုပိန်က ကျုပ်လေ့မခိုင်တော့ပါဘူးဆိုရင် ကျုပ် အထမ်းထမ်းပြီး ပြန်ရတော့မှာ။ ဒီကြား တဲ ခင်ဗျားကြံရသလို ဆိုင်းကြီးတာ ပြတ်လိုက်တော့ ကျုပ် နားများပြီး လာ ရတဲ့အချိန်ရယ်။ ငါးရှဉ့်တွေ လိုက်မမ်း ရတဲ့အချိန်ရယ် ပေါင်းလိုက်ရင် ကျုပ် ချစ်ရတဲ့သူ၊ ကျုပ်ရဲ့သည်းစွာ မချစ်သူကို အကောင်းမတွေ့ရတော့တဲ့ အလောင်း သာတွေ့ရတော့မှာ ကိုပိန်။ ဒီကျေးဇူးကို ဒီငွေလေး သုံးသောင်းနဲ့ဆပ်တယ်လို့ ဖယုသပါနဲ့။ ကိုပိန် လက်ခံပေးပါလား ဗျာ”

ကိုပိန်သည် မောင်ဘသာကို ရွှန်း ရွှန်းစားစား လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး -

“ဪ... ကိုဘာသာရယ်။ ခင်ဗျား တွေးသလိုပျိုး ကျုပ်လည်း တွေးရမယ် ဆိုရင်၊ ပြောရမယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားမိန်းမ ကိုပစ်ထားပြီး ကျုပ်မိန်းမကို ပထမ ဦးစားပေးအနေနဲ့ ဆေးရုံပေးလို့ မိန်းမနဲ့ သမီးကို ခုလိုကျန်းကျန်းမာမာ တွေ့ရ တာပါ။ ကျုပ်လို ရေနဲ့လေ့ မကျွမ်းပုံနဲ့ ဆို ကျုပ်ကျေးတောင် မတွေ့ရဲတော့ ပါတု။ ခင်ဗျားရဲ့ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ နှလုံး သားနဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်တတ် တဲ့ ခင်ဗျားလိုလူစား ကမ္ဘာ့ရားပါပဲ။ ကျုပ် ခင်ဗျားငွေကို လက်မခံပါရစေနဲ့ ကိုဘာသာ။ သည်းခံပါဗျာ။ သည်းခံပါ” မောင်ဘသာ ကိုပိန်ပြောလိုက်

လော “တစ်ကိုယ်ကောင်းမဆန်တတ် သော စိတ်ထား”ဟူသော အသုံးအနှုန်း ကြောင့် ကြက်သီးဖျန်းခနဲ ထသွားမိပါ သည်။ အကယ်၍များ မိမိ၏မူလစိတ် ထား ကြံစည်ခဲ့ပုံများကို ကိုပိန်သိသွား လျှင် မည်သို့စကား ကြားရလေမည် မသိ။ မောင်ဘသာ၏စနိုးဖြစ်သူ မချစ် သူ သိသွားလျှင်ကော... ဘယ်ကဲ့သို့ သဘောထားလေမည်နည်း။ ပိစိန်နှင့် ချစ်သူတို့၏ ဗိုက်နှစ်ဗိုက်ဇာတ်လမ်းကို မှတ်တမ်းတင်ရလျှင် မောင်ဘသာ၏ စိတ်ထားစေတနာ အနစ်နာကို အများ တကာက ချီးမွမ်းထောမနာ ဩဘာပေး ကြမည်မှာ သေချာသည်။ သို့သော် သူ ၏ အတ္တကြီးများ အကြံအစည်များကို မည်သူမျှ မသိသော်ငြား သူကိုယ်တိုင် သိထားသဖြင့် ချီးမွမ်းမှုမှန်သမျှ သူပယ် ချမည်မှာ မလွဲပေ။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မလိမ္မာမိခဲ့သော ပြစ်မှုတစ်ခုသည် အကြိမ်တစ်ရာမက နှိပ်စက်တတ်သည်ကိုလည်း မောင်ဘ သာ သိရှိနားလည်သွားလေပြီ။ အကယ် ၍များ မချစ်သူ သေးရုံမှဆင်းလာပြီး တစ်နေ့နေ့၊ တစ်ချိန်ချိန် ဖြစ်ကြောင်း ကုန်စင် ဗိုက်ရာဇဝင်ကို မေးလာလျှင် မောင်ဘသာအနေဖြင့် “ချစ်သူကို ဘယ်လိုပြောရမယ်” ဆိုသည်ကို ကြံ တင်ကြံဆ တွေးတော၍ရနိုင်ပါအံ့နည်။

မနောမြေ-ရွှေကုသိန်းအောင်
09-771528635

ရဲဘော်ကောင်းစံ၏ နောက်ဆုံး
ခရီး။ မတကဘတ် = သေသူတို့အား
ရည်မှန်းပြီး လှူဒါန်းသည်ပွဲ။

ဆွေမျိုးရင်းချာများ၊ ရပ်ဆွေရပ်
မျိုးများ၊ ရဲဘော်ကောင်းစံ၏ ကျောင်း
နောက် ငယ်သူငယ်ချင်းများ အား
လုံး လာရောက်ကြသည်။ ဝမ်းနည်း
ပက်လက် စကားဆိုကြသည်။ ဝတ္ထု
ငွေကြေးများ ပံ့ပိုးကူညီ လှူဒါန်းကြ
သည်။

ဘာကြောင့်မှန်းတော့ မသိ။
သူငယ်ချင်းများအထဲမှ မိလေးငယ်
တစ်ယောက် ပေါ်မလာပေ။ ထို့
ကြောင့် သူငယ်ချင်းများ၊ မိဘဆွေ
မျိုးများ မိလေးငယ်အလာကို စောင့်
မျှော်ကြည့်နေကြသည်။

တစ်အောင်ကြာလျှင် ဆရာ
တော်များကြွလာကြတော့မည်။ သီလ
ပေ။ တရားဟော၊ ရေစက်ချကာ
ရဲဘော်ကောင်းစံ၏ နောက်ဆုံးခရီး
ရက်လည်ဆွမ်းသွတ် အလှူတော်ကို
အပြီးသတ်ကြပေတော့မည်။

မိလေးငယ်မှာ ရဲဘော်ကောင်းစံ
၏ ကျောင်းနောက် သူငယ်ချင်း။ ထို့
နောက် ငယ်ချစ်စုံတွဲ။ ထို့နောက်
မကြာမီ လက်ထပ်ကြတော့မည့် နှလုံး
သားချင်းအနီးစပ်ဆုံး ချစ်သူဖြစ်သည်။

သည်အဖြစ်ကို သူငယ်ချင်းအား
လုံးတို့ သိကြသည်။ နှစ်ဖက်မိဘတွေ
လည်း သဘောတူထားကြသည်။

ယခု ရဲဘော်ကောင်းစံ ဆုံးရှာ
ပြီ။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ကို
ပေးလှူသွားလေပြီ။

ယခု ရဲဘော်ကောင်းစံ၏ ရက်
လည်ဆွမ်းသွတ်ပွဲသို့ မိလေးငယ်
ရောက်၍မလာ။ ထို့ကြောင့် သူငယ်

မပြန်လာ ပွင့်သောပန်း

ထွန်းတောက်

ချင်းများက မကျေမနပ်ဖြစ်ကြသည်။
မိလေးငယ်၏အစ်ကို သုံးယောက်
တို့လည်း မိလေးငယ်အား ဒေါသ
ထွက်နေကြသည်။

မနက် ၁၀ နာရီ ထိုးလေပြီ။
ဆရာတော်များ သင်္ကန်းရုံကာ ယင်ကို
ကွယ်ပြီး တန်းစီကြွလာနေကြပြီ။ ထို့
ကြောင့် မိလေးငယ်ကို သွားခေါ်ရန်
အချိန်မရတော့။ သီလယူတရားနာ၊
ရေစက်ချကာ ရဲတော်ကောင်းစံ၏
ရက်လည်ဆွမ်းလွတ်ပွဲကို အဆုံးသတ်
လိုက်ကြလေသည်။

* * *

ကရင်ပြည်နယ် တောင်တန်း
များကို မြစ်များခံသည့် သောက်ရေခပ်
ချောင်းကြီးသည် ဒိုးသောင်ရွာကြီးကို
အလယ်မှခွဲကာ စီးဆင်းသည်။ ထို့
ကြောင့် အမည်တစ်ခုတည်းဖြင့် တောင်
ဘက် ဒိုးသောင်ရွာ၊ မြောက်ဘက်
ဒိုးသောင်ရွာဟု နှစ်ရွာဖြစ်သွားသည်။

တောင်ဘက် ဒိုးသောင်ရွာသည်
ထန်းတပင်မြို့နယ်ပိုင်ဖြစ်ပြီး မြောက်
ဘက်ဒိုးသောင်ရွာသည် တောင်ငူမြို့
နယ်ပိုင် ဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်ရွာမှာပင်
အစိုးရစာသင်ကျောင်းမရှိ၍ မြောက်
ဘက်ဒိုးသောင်ရွာကျောင်း ဆရာ
တော် ဦးဝေပုလ္လ၏ ဘာသာရေး
စာသင်ကျောင်းတော်ကြီးမှာပင် နှစ်ရွာ
ပေါင်းပြီး ကလေးများ ပညာသင်ယူ
ကြရသည်။

ကောင်းစံ ကျောင်းတက်ပြီး
နောက် သူငယ်ချင်းများ တစ်ယောက်
ပြီးတစ်ယောက် ရလာခဲ့သည်။ ထိုထို
သူငယ်ချင်းများထဲတွင် တောင်ဘက်
ဒိုးသောင်ရွာသား ကိုပုတုတို့ ညီအစ်

ကိုသုံးယောက်တို့လည်း အပါအဝင်
ဖြစ်သည်။

ကိုပုတုဟူ၍ညီအစ်ကိုက ကောင်း
စံထက် အသက်ကြီးကြသည်။ အငယ်
ဆုံးဖြစ်သော ကိုပုတုသည်ပင် ကောင်း
စံထက် တစ်နှစ်ကျော်ကြီးသည်။ သို့
သော်လည်း ကျောင်းနေဘက်များ
ဖြစ်ကြသည့်အလျောက် ရွယ်တူများ
ကဲ့သို့ပင် ချစ်ခင်ကြသည်။

ကောင်းစံ ပထမတန်းနှစ်တွင်
သူတို့၏ ညီမလေးဖြစ်သော မိလေး
ငယ်လေးလည်း သူ့အစ်ကိုများနှင့်
အတူ ကျောင်းတက်ရန် ပါလာသည်။
(ကောင်းစံက ကုန်ခဲ့သည့်နှစ်ကပင်
ပထမတန်းကို ရောက်သော်လည်း
စာမေးပွဲကျ၍ ယခုနှစ်တွင် ပထမ
တန်းကို ဒုတိယအကြိမ် သင်ယူရခြင်း
ဖြစ်သည်။) မိလေးငယ်က အတော်
လေးထွားသည်။ အသက်အတော်
လေး ကျော်ဟန်ရှိသည်။

တောသူတောင်သား ကလေး
များကို အသက်ငါးနှစ်တွင် ကျောင်း
အပ်ရမည်ဟု တိတိကျကျ သတ်မှတ်
၍မရပေ။ ချောင်းကူး ဖြစ်ဖြစ်၊ တော
ကြီးတောင်ကြား၊ လယ်ကန်သင်း၊
စသည်များကို ဖြတ်လျှောက်ပြီး သွား
ရလေ့ရှိသောကြောင့် ပြေးတတ် လွှား
တတ်၊ သွားလာတတ်၊ ရေကူးတတ်မှ
ကျောင်းအပ်လေ့ရှိကြသည်။

ယခု ဒိုးသောင်ရွာ အကြား
ကို ဖြတ်စီးနေသည့် သောက်ရေခပ်
ချောင်းကြီးသည်ပင် ပေသုံးရာကျော်
ကျယ်သည်။ နွေရာသီမှာ ဝါးတံတား
လေး ထိုးလုပ်ထားပြီး မိုးရာသီမှာ
ကူးတို့ဖြင့်သာ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ
လုပ်ကြရသည်။

ဟုတ်သည်။ နောက်မှ ကိုပုတု
က ပြောပြသည်။ မိလေးငယ်၏
အသက် ရှစ်နှစ်ရှိပြီ။ ရေလည်း ကျွမ်း
ကျွမ်းကျင်ကျင် ကူးတတ်သည်ဟု ဆို
သည်။

ကောင်းစံသည်ပင် ကိုယ့်ရွာမှာ
စာသင်ကျောင်းရှိ သည့်တိုင်အောင်
အသက်ခြောက်နှစ်မှ မိဘများက
ကျောင်းအပ်ကြသည်။ ကောင်းစံ
လည်း သူငယ်ချင်းများနှင့် ရေချိုးရင်း
သင်ယူလေ့ကျင့်ထား၍ ရေကူးကျွမ်း
သည်။

မိလေးငယ်တို့ မိဘများက ငွေ
ကြေးပြည့်စုံကြဟန်ရှိသည်။ ညီအစ်ကို
မောင်နှမ လေးယောက်လုံးပင် သန့်
သန့်ပြန်ပြန် ဝတ်ဆင်နိုင်ပြီး မုန့်ဖိုး
ပိုက်ဆံကိုလည်း ဖောဖောသီသီ သုံးစွဲ
နိုင်ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

နောက်တော့ ကိုပုတုက ပြောပြ
သည်။ သူတို့မိဘများက တောသူဌေး။
နှစ်ထပ်သွပ်မိုးတိမ်ကြီးနှင့်ဖြစ်ပြီး သူတို့
အဖေ ဦးဖိုးထိန်မှာလည်း တောင်
ဘက်ကမ်း ဒိုးသောင်ရွာ၏ သူကြီးဟု
ဆိုသည်။

ကောင်းစံတို့မိဘများက ဆင်းရဲ
သည်။ ကြုံရာကျပန်း လုပ်ကိုင်ပြီး
စားသောက်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့်
ကျောင်းဝတ်စုံမစွဲ၍ ညှိုးနွမ်းပြီး မုန့်ဖိုး
ဆိုလည်း ဆယ်ပြားသာ ရသည်။

ထို့ကြောင့်လားမသိ။ ကောင်းစံ
မှာ ကိုပုတုတို့ညီအစ် ကိုသုံးယောက်
လုံးနှင့် ချစ်ခင်ရင်းနှီးကြသည့်တိုင်
အောင် သူတို့၏ညီမလေးဖြစ်သော
မိလေးငယ်သည် သိပ်ပြီး ကောင်းစံ
ကို ဆေးဖော်ကြောဖက် မလုပ်ပေ။
ခေါ်ထူး မေးပြော ခပ်အေးအေး ခပ်စွာ

စွာ သဘောမျှသာရှိသည်။

မိလေးငယ်က ယခုအရွယ်က ပင် ဂုဏ်မက်ပြီး အလှလည်း မက်သည်။ အတန်းထဲတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ ရင်းရင်းနှီးနှီး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း မရှိပေ။ လွယ်အိတ်ထဲမှာ ခေါင်းဘီး၊ သနပ်ခါးဘူးနှင့် ထောက်မှန်လေးလည်းပါလာ၍ မကြာခဏပင် ထောက်မှန်ကိုထုတ်ကြည့်ပြီး တို့ပတ်ရိုက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူ့အစ်ကိုများက မိလေးငယ်ကို ကြိုတင်ပြီး စာသင်ပေးထားကြဟန်ရှိသည်။ မူလတန်းဖတ်စာအုပ်ကို အာဂုံရနေသည်။ ထို့ကြောင့် မိလေးငယ်သည် အခြေခံမူလတန်းတွင် တစ်နှစ်မနေရတော့ဘဲ မူလတန်းကြီးကို တန်းတက်ရသည်။

မိလေးငယ်က ဉာဏ်ကောင်းသည်။ တစ်နှစ်တစ်တန်းအောင်သည်။ ကောင်းစံက ဉာဏ်မကောင်း။ သည်အထဲ ပထမတန်းမှာ တစ်နှစ်ကျခဲ့သေးသည်။

သူ့အစ်ကိုများက လေးတန်းအောင်ပြီးနောက် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် မြို့ကျောင်းသို့ ရောက်သွားကြသည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းစံက သူ့အစ်ကိုများနှင့် ခင်သလို မိလေးငယ်ကိုလည်း ခင်ခင်မင်မင် နေချင်သည်။

သို့သော်လည်း မိလေးငယ်က ကောင်းစံကို ခင်မင်ချင်ဟန်မရှိ။ သာမန်ထက်မပို။ ရံခါ သူ့အစ်ကိုများ ရောက်လာကြပြီး ကျောင်းအဆင်း၌ ကောင်းစံတို့အိမ်ကို ဝင်ကြသော်လည်း မိလေးငယ်က မဝင်ပေ။ သူ့တစ်ယောက်တည်းသာ ရွာလမ်းမအတိုင်း

ဆက်လျှောက်သွားလေသည်။

ကောင်းစံနှင့် မိလေးငယ်တို့မှာ အသက်ချင်း ရွယ်တူဖြစ်ကြသည်။ ကောင်းစံက ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အသက်ခြောက်နှစ်တွင် ကျောင်းတက်ခဲ့ရသော်လည်း ပထမတန်းမှာ တစ်နှစ်ကျခဲ့သည်။ ယခု လေးတန်းကိုလည်း ကုန်ခဲ့သည့်နှစ်က ကျပြန်သဖြင့် သည်နှစ် ဒုတိယအကြိမ် သင်ယူရာတွင် တစ်နှစ်တစ်တန်း အောင်လာသော မိလေးငယ်နှင့် အတန်းတူ ဖြစ်သွားကြသည်။

လေးတန်း ကျောင်းသူကျောင်းသားများ ဖြစ်ကြသော်လည်း မိလေးငယ်က အသက်ရှစ်နှစ်မှာသာ ကျောင်းတက်လာသူဖြစ်သလို ကောင်းစံမှာလည်း စာပေးပွဲနှစ်ကြိမ် ကျခဲ့ဖူး၍ ယခုအခါ အသက်ဆယ့်နှစ်နှစ် ဖွံဖြိုးစအရွယ်သို့ပင် ရောက်နေကြလေပြီ။ ကောင်းစံက မိလေးငယ်ထက် လေးလမျှသာ ကြီးသည်။

ဒို့သောင်မြောက်ဘက်ရွာကျောင်းတွင် ကျောင်းသူကျောင်းသား အတော်ကြီးများလာသည်။ လက်ရှိကျောင်းဆောင်၌ ကျောင်းသူကျောင်းသား မဆုံ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် တောင်ငူမြို့ပေါ်က ဆင်သူဌေး၊ သစ်ဝါးကုန်သည်ကြီး ဦးချစ်+ဒေါ်အေး (ဒေါ်မယ်အေး)တို့ မိသားစုတို့က ပျဉ်စီပျဉ်ထောင် (သစ်သားကျောင်းဆောင်ကြီးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းကြသည်။)

လေးတန်းစာမေးပွဲ ဖြေဆိုပြီးနောက်နေ့မှာပင် ကျောင်းလွှတ်ပွဲ (ကျောင်းရေစက်ချဲ့)ကို ပြုလုပ်ကျင်းပကြသည်။ ကျောင်းလွှတ်ပွဲတွင် ကျောင်း

ဒကာမိသားစုတို့က ကျောင်းရှိ သံဃာတော်များ၊ ရပ်မိရပ်ဖများ၊ ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသူကျောင်းသားများအား မနက်စာအဖြစ် ကြက်သားဆန်ပြုတ် လှူဒါန်းကြသည်။

ကျောင်းလွှတ်ပွဲ၌ ကောင်းစံနှင့် မိလေးငယ်တို့၏အကြောင်းက မေ့ရက်စရာမရှိ ဖြစ်သွားလေသည်။

ကျောင်းဒကာ မိသားစုတို့က သံဃာတော်များ၊ ရပ်မိရပ်ဖများနှင့် ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမများကိုသာ ပွဲခင်း၌ သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှူဒါန်းဧည့်ခံနိုင်ကြသည်။ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများကိုမူ ကိုယ့်ခွက်နှင့်ကို ဆန်ပြုတ်လာယူကြရန်ကိုသာ ဆော်ကြပြီး ဖိတ်ကြားရသည်။

မိလေးငယ်မှာ သံဇလုံနှင့်သာ အငွေ့တထောင်းထောင်းထနေသည့် ဆန်ပြုတ်ကို သွားယူမိသည်။ ထို့ကြောင့် အပူလောင်၍ မြေပြင်မှာ ချထားလိုက်၊ တစ်ထောက်သယ်ယူနှင့် ဖြစ်နေရရှာသည်။ ကောင်းစံက စိုက်ကြည့်နေရင်း သူ့ခွက်ကို မိလေးငယ်အား လှမ်းပေးကာ -

“ရော ... ဒါကို အောက်ကရပြီးကိုင်း” ဟု ပြောလိုက်သည်။ ကောင်းစံပြောသလို လှုပ်လိုက်မှ မိလေးငယ် အပူသက်သာ၍ ဆန်ပြုတ်ခွက်ကို ကောင်းစွာ သယ်ယူနိုင်လေသည်။ ထို့နောက် မိလေးငယ်က ကောင်းစံအား တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“နှင့်ခွက်ကို ငါ့ပေးလိုက်တော့ နှင် ဘာနဲ့ဆန်ပြုတ်သွားယူမှာလဲ”

“ရပါတယ်၊ ငါ့ဇိုက်မတော့ပါဘူး”

မိလေးငယ်သည် ကောင်းစံအား တစ်အောင်မျှ ငေးစိုက်ကြည့်နေပြီးမှ သူတို့မိန်းကလေးများ စုဖွဲ့စားသောက် ကြရန် စီစဉ်ပေးထားသည့် ဇရပ်ကြီး ပေါ်သို့ ဆန်ပြုတ်ခွက်ကို သယ်ယူ လေသည်။

မိလေးငယ် ဇရပ်ကြီးပေါ်သို့ မတက်မီ နောက်ပြန် ကြည့်သည်။ ကောင်းစံသည် ထိုနေရာတွင် ရပ် လျက်ရှိနေပြီး မိလေးငယ်အား စိုက် ကြည့်နေသည်။ ဇရပ်ကြီးပေါ်သို့ ရောက်ပြီးနောက် လှည့်ကြည့်ရာတွင် လည်း ကောင်းစံသည် ထိုနေရာတွင် ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

နောက်လေးနှစ်ကျော် အချိန် တွင်ဖြစ်သည်။

ကောင်းစံက ကျောင်းဆက် မတက်ဖြစ်တော့ပေ။ အရွယ်လည်း ရောက်လာပြီဖြစ်၍ မိဘများနှင့်အတူ ကြိုရာကျပန်းအလုပ်များကိုသာ လိုက် လုပ်နေရလေသည်။

မိလေးငယ်က ထိုနှစ်တွင် လေး တန်းအောင်၍ တောင်ငူမြို့ပေါ်သို့ ပြောင်းသွားပြီး ကျောင်းဆက်တက် သည်။ ကောင်းစံနှင့် မိလေးငယ်တို့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မဆုံဖြစ် ကြတော့သော်လည်း မိလေးငယ်၏ ကောင်းသတင်းများကို တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ကောင်းစံကြားနေရသည်။

မိလေးငယ် တစ်တန်းပြီးတစ် တန်း စာမေးပွဲများ အောင်မြင်နေပြီ။ အလှတေ့ကြွယ်လျက် အပျိုကြီးဖား ဖား ဖြစ်နေပြီ။ ကွမ်းတောင်ကိုင်မလေး ဖြစ်နေပြီ စသည်ဖြင့်။

သီတင်းကျွတ်လ ကျောင်းပိတ် ရက်တွင် မိလေးငယ် ရွာသို့ ပြန်လာ သည်။ ထိုအချိန်၌ သောက်ရေရပ် ရောင်းကြီး၏ တောင်ကျရေ နည်းလာ နေ၍ ဓနုရာသီ၌ သွားရေးလာရေး လွယ်ကူစေရန်အတွက် နှစ်ရွာပေါင်းပြီး ဝါးတံတားလေးထိုး လုပ်နေကြသည်။

ကောင်းစံတို့ ကာလသားများက ရေခါးလောက်ရှိသော ရောင်းလယ်သို့ တိုင်အောင်သွားပြီး သစ်သားတိုင်များ ကို တင်းပုတ်ကြီးဖြင့် ထုရိုက်ကာ စိုက် ထူနေကြသည်။ ထိုနောက် ရက်မပြေး ကြသည်။ ဆင့်တုံးများကို စီခင်းကြ သည်။ လူကြီးများက ဝါးများကို ခွဲစိတ် ကာ ဆင့်တုံးများ၏ အပေါ်က ရက် ခင်းကြသည်။

မိလေးငယ်တို့ အပျိုလေးများက ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် နှမ်းတောင်း များ၊ ဘူးသီးကြော်များကို ဗျပ်မှာထည့် သယ်ကာ ဝါးတံတားဆောက်လုပ်နေ ကြသော လူများကို ကျွေးမွေးရန် ချောင်းကမ်းနဖူး သံပြင်ကြီးသို့ ရောက် လာကြသည်။

ထိုအချိန်၌ ကောင်းစံတို့ ကာလ သားတစ်စုက နားခွင့်ပရကြသေးပေ။ ရေလယ်၌ တင်းပုတ်ကြီးဖြင့် ထုပြီး တံတားတိုင်စိုက်ကာ၊ ရက်မပြေးသူ၊ ဆင့်စီသူ၊ ကြမ်းခင်းရက်လုပ်သူဟု သူ့တာဝန်နှင့်သူ လုပ်ကိုင်နေကြရလေ ဖြစ်သည်။

မိလေးငယ်သည် တံတားထိုး လုပ်နေကြသည့် လူများကိုကြည့်ရင်း ကောင်းစံကို မြင်သည်။ ကောင်းစံ သည် ယခင် လေးတန်းကျောင်းသား တုန်းက ကောင်းစံမဟုတ်တော့ပေ။ လူပျိုဖားဖားကြီးဖြစ်နေပြီ။ အရပ်ကြီး

က ငါးပေ ခုနစ်လက်မခန့် ရှိနေပြီ။ ထိုအရပ်ကြီးနှင့်လိုက်ဖက်သော ကိုယ် လုံးပလလည်း ပြည့်စုံနေပြီ။ သစ်ရတ်၊ ဝါးခတ်၊ လှေထိုး၊ လွှာတိုက် စသော အလုပ်ကြမ်းများကိုချည်း လုပ်ကိုင်နေ ရ၍ အလွန်အပမ်း သန်စွမ်းကာ လက် မောင်းနှင့် ရင်အုပ်ကြီးများ အခြောင်း ဖြောင်းထနေပြီ။

မိလေးငယ်သည် ကောင်းစံကို စိုက်ကြည့်နေရင်း လွန်စွာသော လေးနှစ် ကျော် ကျောင်းလွတ်ပွဲနေကာအကြောင်း ကို သတိရသည်။ ထို့နောက် ကောင်း စံသည် သူ့ခွက်ကို မိလေးငယ်အား ထိုးပေးလိုက်ပြီး ကျေနပ်နေသောအမူ အရာဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသည်ရပ်သွင်။

ထိုအချိန်မှာပင် တံတားထိုး လုပ်နေကြသည်ကို ခင်စရပ်နားလိုက် သည်။ ထို့ကြောင့် လူကြီးလူငယ်အား လုံး ကမ်းသို့တက်လာကြ၍ မိလေး ငယ် အတွေးပြတ်သွားသည်။ ထို့ နောက် မိလေးငယ်တို့အုပ်စုက တံတား ထိုးလုပ်နေကြသူများကို ကောက်ညှင်း ပေါင်းနှင့် ကျွေးမွေးညှစ်ရန် ပြင်ဆင် ကြရသည်။

ကောက်ညှင်းပေါင်းများကို ပန်း ကန်နှင့်ထည့်ပြီး နှမ်းထောင်းနှင့် ဘူး သီးကြော်များကို အလယ်တွင်စုပုံကာ တစ်ယောက်တစ်ပန်းကန် ကမ်းပေး ြရသည်။ ထို့နောက် ရေခွေးကို လည်း တစ်ယောက်တစ်ခွက် လိုက် ထည့်ပေးကြရသည်။

ကောင်းစံသည် မိလေးငယ်ကို မြင်ဟန်မတူ။ အမှတ်တမဲ့ပင် ဖြစ်နေ သလား မသိ။ တစ်ချက်ကလေးမျှပင် မိလေးငယ်ဘက်ကို လှည့်မကြည့်ပေ။

မိလေးငယ်က ကောင်းစံ သူ

အား မြင်စေချင်သည်။ လာနှုတ်ဆက်ပြီး စကားပြောဆိုစေချင်သည်။ ထို့ကြောင့် မိလေးငယ်ကပင် လူရှင်းခိုက်ကောင်းစံ၏အနားသို့ ကပ်သွားပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ကောင်းစံ”

ကောင်းစံ ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်သည်။ တအံ့တဩလည်း ဖြစ်သွားဟန်ရှိသည်။ ထို့နောက် မိလေးငယ်အား စိုက်ကြည့်နေသည်။

ကောင်းစံ၏အကြည့်က စူးရှသလို ဖြစ်နေ၍ မိလေး ငယ်သည်ပင် ရင်မဆိုင်ရသလိုဖြစ်ကာ ပါးစပ်မှာ တွေ့ရာတစ်ခုကို ကောက်ပြောလိုက်သည်။

“မိငယ် ... မလှလာဘူးလား ကောင်းစံ”

“ဪ ... လှတယ်၊ မိလေးငယ် အရမ်းလှပါတယ်”

မိလေးငယ်က တစ်ဖက်သို့လှည့်ကာ အသံတိုးတိုးဖြင့် ရယ်သည်။ ထို့နောက် စကားပြောရန် ကြိုးစားသော်လည်း ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။

“ကျောင်းပိတ်လို့ ရွာပြန်လာတာလား”ဟု ကောင်းစံက အေးစက်သော အမူအရာဖြင့်မေးသည်။ မိလေးငယ်က ခေါင်းညှိတတ်သည်။ စကားပြောချိန် ထိုထက်မရပေ။ ယခုပင်လျှင် ကွမ်းတောင်ကိုင်မိန်းကလေးများက မိလေးငယ်ကို ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်ကြည့်နေကြပြီ။ ထို့ကြောင့် မိလေးငယ်က ပြောလိုက်သည်။

“မိငယ် ... ကောင်းစံနဲ့ တွေ့ချင်ပါသေးတယ်။ ညနေလောက် တစ်နေရာမှာ တွေ့လို့ရမလား ကောင်းစံ”

“အင်း ... ရလောက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့တစ်ရက်လုံး တံတားဆောက်လုပ်နေရမှာဆိုတော့ ညနေ ၅ နာရီလောက်မှ အားမယ်ထင်တယ်”

မိလေးငယ်သည် လူငယ်သဘာဝမဆန်သော ကောင်းစံ၏ အပြောကို သဘောမကျဖြစ်ကာ မကျေနပ်သလို ဖြစ်သွားမိသည်။ ထို့နောက် တိုတိုဖြင့်ပင် လိုရင်းကို ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဆိုလည်း ညနေ တို့ရွာနစ်ရွာအကြားက သောင်ခြေမှာ တွေ့လိုပါတယ် ကောင်းစံ”

ကောင်းစံက ခေါင်းညှိတတ်သည်။

လုပ်ငန်းခွင်မှာကြောင့် ထိုမျှသာ ပြောဖြစ်ကြသည်။ ထို့နောက် လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။

မိုးချုပ်တော့မည်။ ၎က်ကလေးများ အနောက်တောင် တောအုပ်ဆီသို့ ယုံသွားနေကြပြီ။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာ၌ ယောက်ျားကြီးနှစ်ယောက်တို့ ကွန်ပစ်နေကြသည်။ ဝါးတံတားလေးတွင်လည်း လူများ ဖြတ်သွားဖြတ်လာရှိနေကြသည်။ လေအဝေ့တွင် ကိုင်းပင်တန်းများ ယိမ်းခွဲသွားကြသည်။

မိလေးငယ်က သဲထဲ တစ်စက်တစ်ပြက် ခုတ်မြုပ်နေသော ကျောက်တုံးတွင် ထိုင်သည်။ မိုးနွံမကင်းသော သော အချိန်ရာသီကြောင့် အအေးမာတ်လွှမ်းစပြုလာသည်။ မိလေးငယ်က သူ့အခွေးထည်ကို ဆွဲ၍စေ့လိုက်သည်။

ကောင်းစံမှာ ယခုအချိန်ထိ တောင်တောင်ကြီး ရပ်နေဆဲဖြစ်သည်။

မိလေးငယ်က သူ့အား လိုက်လျောဖော်ရွေစွာ ပြောဆိုခြင်း၊ သည်နေရာသို့ ခေါ်တွေခြင်း စသည်ကို လူပျိုဖားဖားဖြစ်နေသော ကောင်းစံသိသည်။

သို့သော်လည်း ဘဝချင်းမတူ။ ဂုဏ်အဆင့်ချင်းမမျှ။ အကွာကြီးကွာဟနေသော သူနှင့် မိလေးငယ်တို့၏ လက်ရှိအခြေအနေကို ကောင်းစံနားလည်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကောင်းစံ ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေမိသည်။

“ထိုင်ပါ ကောင်းစံ”

မိလေးငယ်က ကောင်းစံ၏လက်ကိုဆွဲ၍ သူနှင့်ကပ်လျက် ကျောက်တုံးမှာ ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။ မိလေးငယ်လည်း ကောင်းစံ ရှိနိုင်ဖို့တိုက်ရိုက်နေသည့်ကို နားလည်သည်။ အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဘဝ၏ခြားနားသော ဂုဏ်အဆင့်တို့ကြောင့်ဟု မိလေးငယ်သိသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မိန်းကလေးဖြစ်သည့် မိလေးငယ်က စ၍ ပြောလိုက်သည်။

“တို့လေးတန်းမြေပြီး နောက်နေ့က အကြောင်းလေး တစ်ခုကို ကောင်းစံ မှတ်မိလား”

ကောင်းစံ စဉ်းစားနေသည်။ ထို့ကြောင့် မိလေးငယ်ကပင် ပြောပြလိုက်သည်။

“အဲဒီနေ့က ဆန်မြတ်ခွက်ပူလို့ မိငယ် မကိုင်နိုင်၊ မသယ်နိုင် ဖြစ်နေတာကို မကိုင်ဖို့အတွက် ကောင်းစံ ခွက်ပေးလိုက်တာလေ”

“ဪ ... အင်း၊ မှတ်မိပါတယ်”

“အဲဒီနေ့က မိငယ်ကို ခွက်ပေး

လိုက်ရလို့ ကောင်းစံ ဆန်ပြုတ် ပသောက်လိုက်ရတူးမဟုတ်လား”

ကောင်းစံက ခေါင်းညိတ်သည်။

မိလေးငယ်က ကောင်းစံ၏ လက်ကို ဖွဖွလေးဆုပ်ကိုင်သည်။ ထို့နောက် ပြောသည်။

“အဲဒီနေ့က အဖြစ်ကို မိငယ် မမေ့ဘူး ကောင်းစံ။ အကြိမ်ကြိမ်လည်း စံစားခဲ့ရတယ်။ တစ်နေ့ ဒီအကြောင်း ကောင်းစံကို ပြန်ပြောပြမယ်ဆိုပြီးလည်း သိမ်းထားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကံမကောင်း၊ အကြောင်းမသင့်လို့ အခုမှ ပြောပြဖြစ်တာပါ။ မိငယ်ဟာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ကောင်းစံအပေါ်မှာ အမှတ်ထင်ထင်မရှိခဲ့တာတောင် ကောင်းစံက အတော်ခံပြီး မိငယ်ကို ကူညီခဲ့တာတွေ ပြန်ပြောင်းပေးမိတိုင်း မိငယ် စံစားခဲ့ရတယ် ကောင်းစံ”

ကောင်းစံ ငေးကြည့်နေသည်။

အတိတ်အကြောင်းဟုသည် ကြာလာသောအခါ မဟောင်းနွမ်းသွားတတ်သည်။ ထို့နောက် ဝေပျောက်သွားတတ်သည်ဟု ဆိုမိုးရှိသော်လည်း ထိုအကြောင်းသည် မိလေးငယ်အဖို့ အချိန်နှင့်အမျှ သတိရစရာများ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အကျစ်အခဲ အမြစ်သဖွယ်လည်း စွဲ၍တည်လာ ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ခံစားချက် ဝေဒနာအစုံကို ကောင်းစံ၏ရှေ့တွင် လင်းလင်းကြီး ဖွင့်ဟနေချိန်ကြောင့် မိလေးငယ် မျက်ရည်စို့ကာ ရှိုက်နေမိသည်။ အသည်းနုသော မိန်းကလေးတို့၏ သဘောကို မြင်သာစေခဲ့သည်။ ထို့နောက် မျက်ရည်ကို သုတ်လိုက်ပြီး ရင်သံမှာရှိနေသည်ကို ဖွင့်လင်းစွာဖြင့်

ပင် ကောင်းစံအား မေးလိုက်လေသည်။

“မိငယ် ပညာစာတူတွေ ပြည့်စုံတဲ့တစ်နေ့မှာ လက်ထပ်ကြမယ်လို့ ပြောရင် ကောင်းစံ ဘယ်လိုခံစားရမှာလဲ”

ကောင်းစံက တစ်ချက်မျှ တွေ့နေလိုက်ပြီး ခေါင်းညိတ်သည်။ မိလေးငယ်က ကောင်းစံ၏ လက်ကလေးများကို ဆွဲပြီး ဖွဖွဆုပ်သည်။

ထိုအချိန်၌ မိုးချုပ်စပြုနေလေပြီ။

နောက်သုံးနှစ် ကြာသောအခါ - စစ်ဝတ်စုံကို စမတ်ကျကျ ဝတ်ဆင်ထားသော ကောင်းစံလေးတစ်ယောက် မိလေးငယ်တို့အိမ်ရှေ့တွင် လာရပ်သည်။

“ဟယ် ... ကောင်းစံ၊ နင် ကောင်းစံဟုတ်ပါတယ်နော်”

မိလေးငယ်က တအံ့တသြပြောလိုက်၍ ကောင်းစံက ခေါင်းညိတ်သည်။ ထို့နောက် တစ်အောင့်ကြာအောင် ငေးနေလိုက်ကြပြီး မိလေးငယ်က -

“ကောင်းစံရယ် ... တကယ်အံ့ဩစရာကြီးပါလား” ဟု ဆိုကာ ဆင်းကြိုလိုက်သည်။ ထို့နောက် အိမ်ဘေးက သစ်ရိပ်တွင် အတူထိုင်လိုက်ကြသည်။

“ကောင်းစံ ဆံပင်ညှပ်မယ်ဆိုပြီး တောင်ငူသွားတာ ပြန်ရောက်မလာဘူးလို့ပဲ ကြားလိုက်ရတယ်လေ။ ကြည့်စမ်း၊ အခုတော့ စစ်သားကြီးတောင် ဖြစ်လာပြီပဲ။ သုံးနှစ်ကြီးများတောင် ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိမပေး

အကြောင်းလည်းမကြားဘဲ ဘယ်ကဘယ်လို စစ်သားကြီးဖြစ်သွားရတာလဲ ကောင်းစံရယ်။ တကယ်အံ့ဩစရာကြီးပါလား”

“နောက်တော့ ကို စစ်သားဖြစ်သွားတဲ့အကြောင်းကို မိငယ်ပီအောင်ပြောပြမယ်” ဟုဆိုကာ ကောင်းစံက သတင်းစာစက္ကူဖြင့် ထုပ်ထားသော အထုပ်ကလေးတစ်ထုပ်ကို မိလေးငယ်အား ထိုးပေးလိုက်သည်။

“ဘာတွေလဲ ကောင်းစံ”

“ဖြေကြည့်လေ၊ မိလေးငယ်အတွက် လက်ဆောင်ပေါ့”

မိလေးငယ်က ဆတ်ခနဲ ခေါင်းညိတ်ပြီး အထုပ်ကလေးကို ဖြေကြည့်လိုက်သည်။ မိန်းကလေးဝတ်စုံတစ်စုံနှင့် လွယ်အိတ်ကလေး တစ်လုံး၊ ဖောင်တိန်လေးက တစ်ချောင်း၊ ဖောင်တိန်လေးမှာ တရုတ်(ယု)ဖောင်တိန် ဖြစ်သည်။

“ဟယ် ... လှလိုက်တာ” ဟုဆိုကာ မိလေးငယ်က တစ်ရုပြီးတစ်ရ စစ်ကြည့်နေသည်။

“အဲဒါ ဘာလူမျိုးတွေရဲ့ဝတ်စုံလဲ သီလား မိငယ်”

“အဲဒါ စဉ်းစားနေတာ”

“ကချင်”

“အေး ... ဟုတ်တယ်။ မြင်ဖူးပါတယ်လို့”

“ဘယ်မှာမြင်ဖူးလို့လဲ မိငယ်”

“ [ပ ည င် ဝ င် စ] ပွဲတော်တွေမှာလေ”

ကောင်းစံက သဘောကျစွာ ရယ်သည်။

“တကယ်လှတာ။ အစက သူများတွေဝတ်တာပဲ မြင်ဖူးခဲ့တာ အခု

တော့ မိငယ်ကိုယ်တိုင် ဝတ်ခွင့်ရပြီပေါ့ နော်”

ကောင်းစံက ခေါင်းညိတ်သည်။ မိလေးငယ်က ယခုအချိန်အထိ ကချင် ဝတ်စုံလေးကို တစ်ခုချင်း စိုက်ကြည့် နေဆဲ ဖြစ်သည်။

“မိငယ် ... တို့တစ်နေရာကို သွားပြီး စကားပြောကြရင် မကောင်း ဘူးလား”

မိလေးငယ် ပတ်ဝန်းကျင်များကို တစ်ချက်ကြည့်သည်။ ထို့နောက် .. အသက်ကို တစ်ချက်ရှုရှုတ်လိုက်ပြီး ကောင်းစံအား ကြည့်ကာ -

“ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ ကောင်း စံ”

“မြတ်စောညီနောင် ဘုရားဘက် ကို သွားရအောင်။ အဲဒီမှာ ဘုရားဖူး ရင်း စကားတွေအများကြီး ပြောကြ မယ်လေ”

မိလေးငယ်က ခေါင်းညိတ် သည်။

ဦးစွာ ဘုရားဈေးဆိုင်တန်းက ပန်းဝယ်ကြသည်။ ထို့နောက် မယ် တော်စေတီ၊ နောင်တော်စေတီ၊ ညီ တော်စေတီ စေတီတော်ကြီးများမှာ ပန်းကပ်လှူကြသည်။

ထို့နောက် ဘုရားဖူးပြီး ရင်ပြင် တော်ခါ ထောင့်တစ်နေရာမှာ ထိုင်နား လိုက်ကြသည်။ ဘုရားကြီးနှင့် ပတ် ဝန်းကျင်ကို တစ်အောင့်ကြာအောင် ခင်းကြည့်နေကြပြီး မိလေးငယ်က -

“ကောင်းစံ ဘယ်ကတယ်လို စစ်တပ်ထဲသို့ ရောက်သွားတယ်ဆို တာ ပြောပြမယ်ဆို”ဟု စကားစ သည်။

“အဲဒါ မိငယ်သိချင်သလား” မိလေးငယ်က ခေါင်းညိတ် သည်။

“အစကတော့ ကိုလည်း ရည် ရွယ်ချက်မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုက မိငယ်ကို ချစ်မိနေပြီလေ။ ဒီတော့ နှစ် ကိုယ်တူ သဘောမျိုး ဘဝထူထောင် ရေးအတွက် ကိုယ်ပိုင်အလုပ်တစ်ခု တော့ရှိသင့်တယ်လို့တွေးရင်း တောင်ပူ ကို ဆံပင်ညှပ်ဖို့အသွားမှာ ဆေးရုံကြီး ရွှေ့ကိုရောက်တော့ တပ်မတော်က သင့်အား အလိုရှိသည်ဆိုတဲ့ ဆိုင်း ဘုတ်ကိုဖတ်မိတာမှာ ဆုံးဖြတ်လိုက် တာပါ”

မိလေးငယ်က သဘောကျပြီး ရယ်သည်။

“ဟုတ်တယ်လေ။ စစ်ထဲဝင် လိုက်ရင် ကိုယ့်မှာ မိငယ်ကို လုပ် ကျွေးနိုင်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်အလုပ်တစ်ခု ရသွားပြီ။ ပြီးတော့ တစ်ဖက်တစ် လမ်းက တိုင်းပြည်ကာကွယ်ရေးကို ထမ်းရွက်နေတာလည်း ဖြစ်တဲ့အတွက် မြင့်မြတ်သလို ဂုဏ်လည်း ရှိတယ် လေ”

“စစ်ထဲဝင်သွားတယ် ဆိုရင် လည်း စာရေးပို့လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အသိ မပေးဘဲ သုံးနှစ်ကြီးများတောင် ခြေ ရာဖျောက် နေနိုင်တာကိုတော့ အံ့ပါ ရဲ့”

“အိမ်က မိဘတွေရော မိငယ်ပါ အုံ့ညံ့နေကြပါစေဆိုပြီး တစ်ယောက်မှ အသိမပေးဘဲ နေတာလေ။ သင်တန်း ဆင်းတာနဲ့ ဦးစွာ ရောက်မြို့တပ်ရင်း မှာ တာဝန်ကျတယ်။ ရွှေ့တန်းအနေ နဲ့တော့ ကချင်ပြည်နယ်ဘက်ကိုပဲ ထွက်ရတာများပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိငယ်အတွက် ကချင်ဝတ်စုံလေး ဝယ်

လာတာပေါ့” မိလေးငယ်က ငြိမ်နားထောင် နေပြီး “မိငယ်လည်း စဉ်းစားဖူးတာ တော့ ရှိပါတယ်။ ကောင်းစံနဲ့ မိငယ်တို့ သာ တကယ်ယူကြမယ့် အခြေအနေ ရောက်လာရင် အနည်းဆုံး ကောင်း စံကို ကားမောင်းသင်တန်းသော်လည်း တက်ခိုင်းမလို့ပါပဲ”

“ကားသမားလည်း အိမ်ထောင် မှုမှာ အရေးပါတာတော့ ဟုတ်ပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်သားလောက် မယှဉ် မြတ်ဘူး။ ပြီးတော့ စစ်သားက တက် လမ်းရှိတယ်။ လုပ်သက်နဲ့ တိုက်ပွဲ ထူး ချွန်ဆု စတာတွေက ဂုဏ်ရှိသလို အရစ်၊ အပွင့်တွေလည်း ရလာဦးမယ် ဆိုတော့ ...”

“မိငယ် ဗိုလ်ကတော် ဖြစ်ရဦး မယ်ပေါ့ အဲလိုလား”

မိငယ်လေးက ဖြတ်ပြောလိုက်၍ နှစ်ယောက်သား တိုးတိုးလေး ရယ် လိုက်ကြသည်။ ကောင်းစံလည်း ယခင်ကောင်းစံမဟုတ်တော့။ စစ်သား လေးကောင်းစံ ဖြစ်နေပြီ။ နယ် အတော်များများကို နှံ့ခဲ့ပြီ။ ထက်/ အောက် လူကြီးလူကောင်း အတော် များများနှင့်လည်း ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ ပြောဆိုနေဖူးပြီ။ ထို့ကြောင့် ပြောရ ဆိုရဲ ပြောတတ်ဆိုတတ် ရှိလာနေပြီ။

ယခင်အခါက မိလေးငယ်နှင့် ကောင်းစံတို့မှာ ဘဝချင်း အဆက် အစပ် ကွာဟလျက်ရှိခဲ့သည်။ ထို့ ကြောင့်လည်း မည်သည့်စကားကို ဖြစ်စေ မိလေးငယ်နှင့် ယှဉ်၍မပြောရဲ သည်အထိ နှုတ်ဆွဲနေခဲ့ဖူးသည်။ ယခုတော့ အရွယ်ကလေး ရှိလာခဲ့ သလို ဂုဏ်မဆင်းချင်းလည်း တူသလို ရှိလာနေ၍ နှုတ်သွက်လျှာသွက် ရှိ

နေလေပြီ။

“မိငယ် .. ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်
နောက် ဒါမျိုးကြုံဆိုဖို့ဆိုတာ မလွယ်
ဘူး။ ကိုယ်က တစ်ခါလာမှ ခွင့် ခဝ
ရက်ပဲ ရတာဆိုတော့ အခုတွေ့ဆိုခွင့်
လေး ရနေတုန်း ဘဝရှေ့ရေးအတွက်
ပြတ်သားတဲ့စကားလေးတွေကို ပြော
ချင်တယ်ကွာ”

“ပြောလေ ကောင်းစံ”

“ဒီတော့ ကိုယ်တို့တွေ ဘယ်
တော့လောက် လက်ထပ်ကြမလဲ”

မိလေးငယ် နှုတ်ဆိုတိုနေသည်။
တစ်နေရာကို ငေးနေသည်။ ထို့
နောက်မှ “ကောင်းစံရဲ့သဘောပါ” ဟု
မယုတ်မလွန် ပြောလိုက်သည်။

“ကိုယ်ကတော့ နောက်နှစ်ခွင့်
ပြန်ချိန်မှာ မိငယ်နဲ့ လက်ထပ်ချင်တယ်
ကွာ”

မိလေးငယ်က ခေါင်းညှိတ်
သည်။

လူငယ်များ ဖြစ်သည့်အလျောက်
ဆုံးဖြတ်ချက်ပြန်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်
လည်း ဆန်ကြသည်။ မျက်ချင်းပင်
မယ်တော်ကြီး ဒေါ်ဝဏ္ဏသီရိ၏ ရုပ်တု
တော်ရှေ့မှာပင် သစ္စာစကားကို ပြော
ကြားကြလေသည်။

“သည်နေ့ သည်အချိန်မှစပြီး
ကောင်းစံနှင့် မိလေးငယ်တို့သည် သံ
သရာဆုံးပိုင် ရွှေလက်တွဲ၍ မခွဲဘဲ
ချစ်ကြမည်” စသည်ဖြင့်။

ဤမယ်တော်ကြီးသည် ဘုရင့်
မယ်တော်(မိဖုရားကြီး)အဖြစ်မှ ဆင်း
သက်လာခဲ့သည်။ သက်တော်ထင်ရှား
ရှိစဉ်ကပင် သီလ၊ သမာဓိရှိပြီး တရား
ဘာဝနာ၌ ထုံသည်။ နတ်ရွာစံပြီး
နောက် ယခုတိုင်အောင်လည်း ဤနေ
ရာပတ်ဝန်းကျင်၌ ဘုရားစောင့် နတ်

စိမ်းမကြီးအဖြစ်ဖြင့် တည်ရှိနေသည်
ကို ဤပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေထိုင်ကြ
သော လူအားလုံးတို့ပင် သိပူးမြင်ပူး
ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ဤမယ်တော်ကြီး၏
အထံ၌ သစ္စာဆိုလျှင် တည်မြဲပြီး စူးရှ
ခြင်းလည်းရှိသည်။ သစ္စာဖောက်သူ
များ ဘေးရောက်ကြသည်။ သစ္စာ
တည်မြဲကြသူများလည်း (အကြောင်း
တစ်ခုခုကြောင့်) တစ်ယောက်သေဆုံး
လျှင် ကျန်တစ်ယောက်ပါ လိုက်သေ
တတ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

(တစ်ယောက်သေဆုံး၍ ကျန်
တစ်ယောက်ပါသေဆုံးခြင်းမှာ သစ္စာ
မြဲ၍ နောက်ဘဝတစ်ခုတွင် ပြန်ဆိုကြ
ရန် အကြောင်းခံသောကြောင့်ဟု
ယူဆရသည်။) ထို့ကြောင့် တော်ရုံ
စုံတွဲများ ဤမယ်တော်ကြီး ဒေါ်ဝဏ္ဏ
သီရိ၏ ရှေ့တော်၌ သစ္စာမဆိုကြပေ။

“မိငယ် ကိုယ်ယူလာတဲ့ ကချင်
ဝတ်စုံလေးကို မကြိုက်ဘူးလား”

မိလေးငယ်က ခေါင်းညှိတ်လိုက်
ပြီး “အင်း ... ကြိုက်တယ်” ဟု ဆို
သည်။

“ကြိုက်ရင် နောက်နှစ် ကိုယ်
ပြန်လာတဲ့အခါ အဲဒီဝတ်စုံလေးကို
ဝတ်ဆင်ပြီး ကြိုရမယ်နော်”

မိလေးငယ်က ခေါင်းညှိတ်
သည်။

ထို့နောက် ဘုရားရင်ပြင်တော်
များကို လက်အုပ်က လေးများချီကာ
တစ်အောင်ကြာအောင် လျှောက်
လည်နေကြသည်။ ပြီးမှ အရှေ့ဘက်
ပြုံးချောင်းဆီသို့ အပြေးကလေး ဆင်း
သွားကြသည်။ ကြည်နူးခြင်းများဖြင့်
ပြည့်နေကြသည်။

ကလေးများသဖွယ် ရေထဲလက်

နှိုက်ပြီး ပလုံစီအောင် မွေနှောက်ကာ
ဆော့ကစားကြသည်။ ရေလယ်သို့
ရောက်အောင် တံတွေးထွေး ပြိုင်ကြ
သည်။ မိလေးငယ်က သူ့လက်လေး
နှစ်ဖက်ကိုဖြန့်ကာပြီး ရေပြွာလေးများ
ဖြင့် ကောင်းစံအား လှမ်းပတ်ကာ သူ
ဘာသာသူ သဘောကျပြီး တခစ်ခစ်
ရယ်သည်။

ကောင်းစံက ပြန်ပက်မည်ပြုရာ
သူ့ကိုယ်လေး ကျို့ကျပ်ပြီး မျက်နှာ
လေးဝှက်ကာ တိုးတိုးလေး အော်
သည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းစံက မပက်
ဘဲ နေသည်။

အနောက်ဘက် တောင်ဆီ၌
နေသစ်များတင်မှ ပြန်လာကြသည်။
ကောင်းစံက ချောင်းဖြတ် ဝါးတံတား
လေးထိ မိလေးငယ်အား လိုက်ပို့ပေး
သည်။

“ကြီးရွှေ ... ကြီးရွှေ”

ကိုယုတ် လမ်းမကပင် လှမ်းခေါ်
သည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ရွှေတုတ်
(ကောင်းစံ၏မိခင်) ဆန်း စပါးလုံးရွှေ
ရင်း မျက်မှန်ကို နဖူးသို့တင်လိုက်ကာ
ကြည့်သည်။

“ဟင် ... ပုဂံတုပါလား”

“ဟုတ်တယ် ကြီးရွှေ။ ညီမ
လေး အကောင်းပကတိကနေ ဘယ်
လိုဖြစ်လာမှန်းမသိဘူး ကယောင်က
တမ်းတွေ ပြောနေပါတယ်။ ဒါကြောင့်
အဖေနဲ့ အမေက ဦးဒိုး (ကောင်း
စံ၏ဖခင် ဦးပန်ဒိုး)နဲ့ ကြီးရွှေတို့ကို ခေါ်
ပေးပါဆိုလို့ ကျွန်တော် ပြေးလာခဲ့တာ
ပါ”

“ဪ ... မိလေးငယ် ဘယ်
လိုဖြစ်လို့များ ကယောင်ကတမ်းတွေ

ပြောနေလို့လဲ ငပုတုရယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ဆရာ ခေါ်မပြုကြဘူးလား”

“နောက်တော့ ခေါ်သင့်ခေါ်ရ မှာပေါ့ ကြီးရွှေရယ်။ အခု ညီမလေးက ကယောင်ကတမ်းတွေ ပြောပြီး ကောင်းစံရဲ့နာမည်ကိုလည်း ခဏ ခဏခေါ်နေပြောနေလို့ အဖေနဲ့ အမေ တို့က ဦးဒိုးနဲ့ ကြီးရွှေကို အတင်းခေါ် ခိုင်းလိုက်လို့ ကျွန်တော် ပြေးလာခဲ့တာ ပါ။ ဦးဒိုးနဲ့ ကြီးရွှေတို့ ချက်ချင်းလိုက် ခဲ့စေချင်ပါတယ်”

ဦးပန်းဒိုးနှင့် ဒေါ်ရွှေတုတ်တို့ လည်း ချက်ချင်းပင် ကိုပုတုနှင့်အတူ ထွက်လိုက်လာကြလေသည်။ မိငယ် လေး အဖောဖောက်နေသည်။ ကောင်း စံကိုလည်း ခေါ်နေပြောနေ သည်ဟု ဆို၍ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ဆိုးရွား နေကြောင်း သိလိုက်ကြသဖြင့် မိငယ် လေး တစ်စုံတစ်ခု မဖြစ်ပါစေနှင့် ဟူ၍ သာ ဒေါ်ရွှေတုတ်တို့ လင်မယားမှာ (အသံတိတ်) ဆုတောင်းလာကြလေ သည်။

(ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သူတို့မောင် နှမ လေးယောက်တွင် ကျောင်းနေစ အရွယ်ကပင် ကောင်းစံနှင့်ပတ်သက် ပြီး အစ်ကိုသုံးယောက်တို့က ဒေါ်ရွှေ တုတ်တို့မိသားစုနှင့် ရင်းနှီးဖော်ရွေစွာ ရှိနေကြသော်လည်း မိငယ်လေး ခပ်တန်းတန်းသာ နေလာခဲ့သည်။ ထို နောက် မိလေးငယ်နှင့် ကောင်းစံတို့ ချစ်ကြိုက်ကြပြီးနောက် သူ့အစ်ကိုများ နည်းတူ မိလေးငယ်လည်း ဒေါ်ရွှေ တုတ်တို့မိသားစုနှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး နေ လာခဲ့သည်။ ဒေါ်ရွှေတုတ်တို့အိမ်ကို လည်း မကြာခဏပင် အဝင်အထွက် ရှိလာခဲ့သည်။

ကုန်ခဲ့သည့်နှစ်က ကောင်းစံနှင့် မိလေးငယ်တို့ နှစ်ယောက်သဘော တူ တစ်နှစ်အတွင်း လက်ထပ်ကြ တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်စကားကို အတည်ပြုပြောဆိုလိုက်ကြပြီးနောက် တွင် ပိုမိုရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံလာသည်။ သူတို့၏ လူငယ်ကိစ္စ (အချစ်ရေး/ အိမ်ထောင်ရေး) ကိစ္စများနှင့် ပတ် သက် ပြီးလည်း မိလေးငယ်ကပင် ဦးပန်းဒိုးနှင့် ဒေါ်ရွှေတုတ်တို့အား ပွင့် လင်းစွာဖြင့် ဖွင့်ဟပြောပြသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးပန်းဒိုးနှင့် ဒေါ်ရွှေ တုတ်တို့မှာ သာ၍ပင် မိလေးငယ်အား အချစ်ပိုကာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မိရင်း ဖရင်း၊ သားရင်း၊ သမီးရင်းသဖွယ် ချစ် ခင်ရင်းနှီးစွာဖြင့် နေလာခဲ့ကြသည်။ ကောင်းစံ ရှေ့တန်းမှာ ကျဆုံးကွယ် လွန်သွားသည်တိုင်အောင်လည်း သံ ယောဇဉ်မပြတ်ခဲ့ကြပေ။ ထို့ကြောင့် ယခု မိလေးငယ် ကျန်းမာရေး ဆိုးရွား နေသည်ဟု သိလိုက်ရသောအခါ ဒေါ်ရွှေတုတ်တို့ လင်မယားမှာ စိုးရိမ် စိတ်များဝါပြီး အပြေးတစ်ဝိုင်းဖြင့်ပင် လိုက်လာကြလေသည်။)

မိလေးငယ်သည် ဧည့်ခန်းတွင် ဘဏ္ဍာငွေကွေးကွေးလေး အိပ်ပျော်နေ သည်။ ဦးပန်းဒိုးနှင့် ဒေါ်ရွှေတုတ်တို့ မမြင်ဖူးသော သစ်လွင်တောက်ပ သည့် ဝတ်စုံလေးကို ဝတ်ဆင်ထား ပြီး လွယ်အိတ်ကလေးကိုလွယ်ကာ ဖောင်တိန်လေးတစ် ချောင်းကိုလည်း ရင်ဘတ်မှာ ချိတ်ထားသေးသည်။ အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူရှိုက်နေသည်။ “ဒါက ကချင်ရိုးရသဝတ်စုံတဲ့။

ကုန်ခဲ့တဲ့နှစ်က ကောင်းစံ လက် ဆောင်ပေးခဲ့တာ။ အဲဒီဝတ်စုံလေး လဲပေးပါဆိုလို့ ခုတင်ကပဲ သူ့အမေက လဲဝတ်ပေးလိုက်တာ”ဟု မိလေးငယ် ၏ဖခင် (တောင်ဘက် ဒိုးသောင်ရွာ သူကြီး) ဦးဖိုးထိန်က ပြောပြသည်။ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ဖေကွန်မှာ သမီး သောကကြောင့် ဘာမျှမပြောနိုင်ဘဲ ရှိုက်၍သာနေသည်။

ဦးပန်းဒိုးနှင့် ဒေါ်ရွှေတုတ်တို့မှာ ရိုးအပြီး ဗဟုသုတနည်းသော တော သူတောင်သားများ ဖြစ်ကြသည့် အလျောက် ကချင်ဝတ်စုံကို ယခုမှ မြင်ဖူးကြသည်။ ပင်ကိုရုပ်ရည်ချောပြီး အသားအရေများ ဖြူဖွေးပြောင်ဝင်းနေ သည့် မိလေးငယ်နှင့် တောက်စိုနေ သည့် ကချင်ဝတ်စုံသည် သာ၍ပင် လိုက်ဖက်လျက်ရှိနေသည်။

တစ်အောင်အကြာတွင် မိလေး ငယ် မျက်စိဖွင့်ကြည့်လာသည်။ မျက် လုံးကလေးကိုလည်၍ကြည့်ရင်း ဦးပန်း ဒိုးနှင့် ဒေါ်ရွှေတုတ်တို့ကို မြင်သွား သည်။

“ဟင် . . . ဦးကြီးဒိုးနဲ့ ကြီးရွှေတို့ ရောက်နေကြသလား”

ဟု မိလေးငယ်က မေးသည်။

“ဟုတ်တယ် သမီး။ ဦးကြီးဒိုးနဲ့ ကြီးရွှေတို့ သမီးလေးနေထိုင်မကောင်း၊ ဘူးဆိုလို့ လာကြတာကွယ်”

ဟု ဒေါ်ရွှေတုတ်က ပြောသည်။

“ဪ . . . ဟုတ်၊ ကောင်းစံ ကော ကောင်းစံမပါဘူးလား”

“ကောင်းစံဆုံးသွားပြီလေ သမီး လေးရဲ့။ သူ့တင်ရင်းက သတင်းလာဖို့ လို့ မစေ့ကပ် သူ့အတွက် ရည်မှန်းပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ လုပ်ပေးလိုက်

ကြတယ်။ သမီးလေးတို့ တစ်အိမ်လုံး တောင် ဖိတ်လို့ ငပုတို့ညီအစ်ကိုတွေ ရော အဖေမနဲ့ အဖေတို့ပါ လာကြသေးတာပဲ”

“ရှင် ... အဲဒါတွေ တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး ကြီးရွှေ။ ကောင်းစံ မသေပါဘူး။ ကြီးရွှေတို့က ကောင်းစံ စစ်ပွဲ ကျလို့ သေဆုံးသွားတယ်ဆိုပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေပြုလုပ်လို့ သမီးတို့ တစ်အိမ်လုံးကို ဖိတ်စဉ်အတွက် သမီးလည်း စိတ်မကောင်းစွာနဲ့ လာခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တောင်ဘက်ကူးတို့ဆိပ်က ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်မှာ ကောင်းစံနဲ့ တွေ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သမီး ကြီးရွှေတို့ဆိပ်ကို မလာတော့တာပါ။ သူနဲ့ပဲ ဝါးတံတားအောက်ဘက် သောင်ဝန်းဆီက သဲနုနုလေးတွေမှာ လျှောက်သွားနေကြတယ်။ ကောင်းစံက ပြောပါတယ်။ သူ တစ်ရင်းကို မပြန်တော့ဘူး။ သမီးနဲ့ လက်ထပ်ပြီးပဲ နေတော့မယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် ကောင်းစံ မသေပါဘူးလို့”

“ဟင် ... သမီးလေး ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ ဒုက္ခပါပဲ”

ဟု မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ဖယ်ကွန်က အော်လိုက်ပြီး မိလေးငယ်ကို ဖက်ထားလိုက်သည်။ အခြားလူများလည်း မျက်လုံးပြူးနေကြသည်။

ဒေါ်ဖယ်ကွန်က မိလေးငယ်၏ ငယ်ထိပ်ကို လက်နှင့်အုပ်ကာ တဖူးဖူးမှုတ်သည်။ နမောတသ၊ သရဏဂုံ၊ ဣတိပိသော စသည့် ဂုဏ်တော်ဂါထာတော်များကိုလည်း ရွတ်သည်။

“ဟင် ... မေမေ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ သမီးပြောတာကို မယုံဘူးလား။ တကယ် ကောင်းစံမသေဘူး။

ခုညနေတောင် ၄ နာရီလောက်ဆို နေအေးသွားရင် ပြုံးချောင်းဘက် လျှောက်လည်ကြမယ်။ သူတောင် ဘက်ကမ်း ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်က စောင့်နေမယ်။ သမီးကို လာခဲ့ပါလို့ တောင် ပြောသေးတယ်”

ဟု ဆိုကာ မိလေးငယ်သည် ခေါင်းရင်းက တိုင်ကပ်နာရီကြီးကို လှမ်းကြည့်သည်။ ညနေ ၄ နာရီ ထိုးရန် ငါးမိနစ်အလို့။

ထို့ကြောင့် ... ဦးဖိုးထိန်နှင့် ဒေါ်ဖယ်ကွန်တို့မှာ သူတို့ သမီးလေး စိတ်သည် ပုံမှန်မဟုတ်တော့ဘူးဟု သိလိုက်ကြသည်။ စိုးရိမ်စိတ်လည်း အမြင့်ဆုံးသို့ ရောက်သွားကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ဖယ်ကွန်မှာ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ဂုဏ်တော်၊ ဂါထာတော်များကို အဆက်မပြတ် ရွတ်လေသည်။

“ဟင် ... အမေ၊ ဘာတွေ အော်နေတာလဲ။ အမလေး ပူလိုက်တာ ... ပူတယ်၊ ပူတယ် ... အမေ တော်ပါတော့”

မိလေးငယ် တအားရုန်းကန်ပြီး အော်ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ဖယ်ကွန်မှာ သာ၍ပင် ဂုဏ်တော်၊ ဂါထာတော်များကို မပြတ်ရွတ်သည်။ ဦးဖိုးထိန်လည်း ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ကို အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်၍ ရွတ်ပေးလေသည်။

ထို့ကြောင့် ပရိတ်ကြီးသံ၊ ဂုဏ်တော် ဂါထာတော်များ၏အသံကို နားမခံနိုင်၍ပင်လားမသိ မိလေးငယ်သည် ရုန်းရင်း၊ ကန်ရင်း၊ အော်ရင်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်ကျသွားလေသည်။ တစ်အိမ်လုံးလည်း အော်သံ၊ ငို

သံများဖြင့် ဆူညံသွားလေသည်။ ထိုအချိန်၌ ညနေ ၄ နာရီတိတိဖြစ်သည်။

မိလေးငယ်ကို ရက်လည်ပြီး နောက် သတင်းတစ်ခု သိုးသိုးသန့်သန့် ထွက်လာသည်။ ညအချိန်များတွင် မိလေးငယ်နှင့် ကောင်းစံတို့ကို ဝါးတံတားလေးတွင် တွေ့ကြသည်ဟု ခြံ ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ထိုသတင်း ကျယ်ပြန့်လာသည်။ လူပြော သူပြော များလာသည်။ ဝါးတံတားလေး၏အောက်ဘက် သဲသောင်တစ်လျှောက်နှင့် မတူပင်တန်းများတွင်လည်း တွေ့ရသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထိုသတင်းသည် ထိုမျှဖြင့် ပြီးဆုံး၍ပသွားပေ။ ဆိုခဲ့သည့်အကြောင်း အရာများမှာ နေ့ရာသီတွင်ဖြစ်သည်။ ထို့နောက် မိုးရာသီသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

မိုးရာသီ၌ သောက်ရေခပ်ရောင်းကြီးတွင် တောင်ကျရေများ ပြည့်လျှံနေသည်။ ထိုအချိန်တွင်လည်း ... မြောက်ဘက်ကမ်း ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်၌ မိလေးငယ်ကို တွေ့ရသည်ဟုလည်း ဆိုကြပြန်သည်။

ကွယ်လွန်သွားကြမည်က ဝတ်ဆင်ထားသည့်အတိုင်း မိလေးငယ်မှာ ကချင်ဝတ်စုံနှင့်ဖြစ်၍ တစ်ပုထိုးပြီး ပို၍ပင် လှပနေသည်ဟု တွေ့ဖူးသူတိုင်းက ပြောကြသည်။

သူတို့နှစ်ဦးကို နတ်စိမ်းတစ်မျိုး နွယ်စုတွင် ပါဝင်သည်ဟု ဆိုရမည်ထင်သည်။ တစ္ဆေ သရဲအားလုံးကို

စုပေါင်းကာ ပြိတ္တာဟု ဆိုကြသည်။ ထိုပြိတ္တာပေါင်းလည်း ခြောက်ဆယ် ကျော်ရှိသည်။

အနိမ့်ဆုံးပြိတ္တာများမှာ နေရာမဲ့ စားရမဲ့ အနေဆိုး ဘဝဆိုးများမှာသာ ကျင်လည်ကြရသည်။ မကျွတ်မလွတ် မချင်း ဒုက္ခမျိုးစုံကို ခံစားပြီး နေကြရ သည်။

အဆင့်မြင့်သော နတ်ပြိတ္တာများ မှာ နေဝရာ၊ စားစရာရှိပြီး ဘုံပြာသာဒ် နီးပါး ကောင်းမွန်သည့် အဆောက် အအုံများမှာနေထိုင်ကြရသည်။ တာရျီ မှာ စတုမဟာရာဇ် နတ်သဘင် အစည်းအဝေးကို သွားရသည်အထိ ပင် အဆင့်မြင့်ကြသည်။

ယခု ကောင်းစံနှင့် မိလေးငယ် တို့မှာလည်း အဆင့်မြင့်သော နတ်စိမ်း ဘဝတွင် ရှိနေကြသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သူတို့သည် လူများအား ခြောက်လှန့် ခြင်း၊ ဖမ်းစားခြင်း၊ ခေါ်စာပစ်ခြင်း ဟူ၍လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မရှိဖူး ဝေ။ သူတို့နှင့် တွေ့ဖူးကြသူအား လုံးတို့က ကောင်းစံနှင့် မိလေးငယ်တို့ သည် -

ဝါးတံတားလေး၌ ခြေထောက် နှစ်ဖက်ကို တွဲလောင်းချ၍ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ကြည့်နူးစွာဖြင့် မပြောဆိုရယ် ဖောနေကြသည်။

ဝါးတံတားလေး၏ ခေဘက် ဘက် သဲသောင်တန်းလေးတွင် သဲနု လေးများကို ခင်းလျှောက်ရင်း တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး ကလေးငယ်များသဖွယ် မပြောတမ်းလိုက်တမ်း ဆော့ကစားနေ ကြသည်။

မအူပင်တန်းလေးတွင် ထိုင် ၍/ရပ်၍ အဝေးဆီသို့ ငေးရှောက်ကြည့်

နေကြသည်။

မိုးရာသီ၌ သောက်ရေခပ်ချောင်း ကြီး ရေလျှံနေချိန်တွင် မိလေးငယ် သည် တောင်ဘက်ကမ်း ဒိုးသောင်ရွာ ဆိပ်၏ မအူပင်ကြီးအောက်၌လည်း ကောင်း၊ ကောင်းစံသည် မြောက် ဘက်ကမ်း ဒိုးသောင်ရွာဆိပ်၏ ကုက္ကို ပင်ကြီးအောက်၌လည်းကောင်း တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျှော်ကြည့် နေကြသည် စသည်ဖြင့် ပြောဆိုကြ သည်။ အများအားဖြင့် လပြည့်ညများ မှာသာ သူတို့ကို တွေ့ကြရကြောင်း လည်း တွေ့ဖူးသူတိုင်းက ဆိုကြသည်။

စာကြွင်း ။ ။ ဤအကြောင်း ကား ကြာခဲ့ပြီး ရာစုနှစ် တစ်ဝက် ကျော်ခဲ့ပြီ။

ဤစာရေးသူ၏ဇာတိမှာ ကျက် သောင်းချောင်းရွာ ဖြစ်သည်။ ကျက် သောင်းချောင်းရွာနှင့် ဒိုးသောင်ရွာ အကြားတွင် ခရီးသုံးမိုင်ကျော်မျှသာရှိ သည်။ ဤစာရေးသူ ကျောင်းနေချိန် တွင် ဒိုးရွာသို့ပြောင်းပြီး ကျောင်းတက် ခဲ့ရသည်။

ထိုအချိန်၌ ကောင်းစံနှင့် မိလေး ငယ်တို့၏အကြောင်း (တစ်ပြုခဲသည် အကြောင်းအရာများ) သည်လည်း လူ တိုင်း၏နှုတ်ဖျား၌ ပျားစွဲဘိသို့ တွင် ပျက်ရှိနေသည်။

ကောင်းစံနှင့် မိလေးငယ်တို့သည် သမီးရည်စားဘဝ၌ ပယ်တော်ကြီး ဖေါ်ဝဏ္ဏသီရိ၏ထံတော်ပါးတွင် သစ္စာ ဆိုပြီး ဆုတောင်းခဲ့ကြဖူးသည်။

“မည်သည့်ဘဝကို ရောက်သည် ဖြစ်စေ ဘဝဆက်တိုင်း မခွဲဘဲ ရွှေ လက်တွဲ၍ ပေါင်းရစေကြောင်း ..” စသည်ဖြင့်။

ထို့ကြောင့် ဆုတောင်းပြည့်သည်။ ကောင်းစံ ရှေ့တန်းမှာ ကျဆုံးပြီး နောက် ရက်ပိုင်းအတွင်း မိလေးငယ်ပါ ထပ်ဆုံးသွား၍ နတ်စိမ်းဘဝမှာ အတူ ဖြစ်နေကြသည်ဟု ပြောဆိုနေကြ သည်ကို ယနေ့တိုင်အောင်ပင် မှတ်မိ နေသည်။

ဤစာရေးသူ ဒိုးသောင်ရွာ ကျောင်းမှ လေးတန်းအောင်ပြီးနောက် တောင်ငူမြို့ပေါ်သို့ပြောင်းပြီး ကျောင်း တက်ခဲ့ရသည်။

တပ်မတော်ထဲသို့ ဝင်ရောက် ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၅၀ ကျော် အတွင်းတွင် ဇာတိရွာသို့ သုံးခေါက်မျှ သာ ပြန်ရောက်ဖြစ်တော့သည်။

ထို့ကြောင့် ကောင်းစံနှင့် မိလေး ငယ် (ဦးကောင်းစံနှင့် ဒေါ်မိလေးငယ်) တို့သည် ယခင်အတိုင်းပင် ယနေ့တိုင် အောင် ရှိနေကြသေးသလား၊ ကျွတ် လွတ်သွား၍ပင် မရှိကြတော့ဘူးလား စသည်ဖြင့် ကြောင်းစုံခြင်းရာ အဖြာ ဖြာများကို တစ်ခုမျှ မသိတော့ပေ။

အကယ်၍ ဦးကောင်းစံနှင့် ဒေါ်မိလေးငယ်တို့သည်သာ ထိုထို နေရာဒေသ၌ဖြစ်စေ၊ အခြားနေရာ ဒေသ တစ်ခုခု၌ဖြစ်စေ ယခင်ကကဲ့သို့ နတ်စိမ်းအဖြစ်ဖြင့်သာ တည်ရှိနေကြ ပူ တတ်စွမ်းသမျှ ကျွန်ုပ် ရေးဖွဲ့သီကုံး လိုက်သည့် ဤစာစုကို ၎င်းတို့သည် ဖြစ်ရာဘုံ တည်ရာဘဝ သိနိုင်၊ ကြား နိုင် နားလည်နိုင်ကြပါစေဟူ၍ ...။

စာဖတ်သူများအား အစဉ်ထာ ဝရ လေးစားလျက် ...

ထွန်းတောက်

မြန်မာ့ဂုဏ်

နယုခေတ်အတွက်
(ကျေးဇူးပြု၍ ဖတ်ရှုပါ)

မြန်မာ့ဂုဏ်

နှလုံးသား ပုံရိပ်ရင်

(ရှေ့ ဝ နှင့် ပြန် အခန်း : ဆက် ရသ)

“ဒင်း ... ဒေါင်း”
အခန်းတံခါး ဘဲလီပြည့်သံကြောင့် ‘မဟာနွယ်ဇင်’၏ မာဇိက သူမတရားထိုင်ချိန်ပြည့်ပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကိုယ်ကာယ လေ့ကျင့်ခန်းများအပြီး ယခုကဲ့သို့ ယောဂလေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့် သူမ၏ စိတ် သမာဓိကို လေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့် သူမ၏ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားထိန်းချုပ်ကာ ‘မဟာနွယ်ဇင်’၏ ကျန်းမာရေးအတွက် နေ့စဉ်ပုံမှန် ဆောင်ရွက်ချက်ဖြစ်သည်။ နံနက်ခင်းစော ကော်ဖီသောက်သုံးရန်အဆင်သင့်ဖြစ်ကြောင်း သူမ၏ဟာမိက အခန်းအပြင်မှ ထပ်မံလူခေါ်ဘဲလီကိုခိုက်၍ ခေါ်နေပြန်လေပြီ။

“ဒင်း ... ဒေါင်း”
သည်တစ်ခါမှာတော့ ရှုရှိုက်နေသော တင်ယူဥစ္စာအနေအထားခန္ဓာကိုယ်အား အသာအယာအကြောအား လျော့ကာ မျက်လုံးကို အသာအယာဖွင့်လိုက်ပြီး ခူးနှစ်ဖက်ပေါ် ဖြန့်တင်ထားသော လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို လက်သီးဖွဖွဆုပ်လိုက်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်အား တင်ယူဥစ္စာအနေအထားမှ ယိုင်

လဲမသွားအောင် ထိန်းမတ်ရင်း မတ်တတ်ရပ်အသွင် ပြောင်းရပ်လိုက်လေတော့သည်။ ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ရင်းမှ ပင် -

“ရက်(စ်) မာမီ”
ဟု ပြန်ထူးရင်း အသံပေးလိုက်ရသည်။ မိုးမိုး ဂုတ်ယအကြိမ် တံခါးဘဲလီပြည့်သံနှင့်အတူ မာမီကိုယ်တိုင် တံခါးဖွင့်၍ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာပေတော့မည်။

ရွေးစို့နေသော အကျီလဲရန် အဝတ်လဲခန်းသို့ အမြန်ဝင်ကာ ခန္ဓာကိုယ်အနွဲ့ (Snow Tower) အကြိုးစားဖြင့် သုတ်သင်သန့်ရှင်းစေကာ အဝတ်စားလဲပြီး ထမင်းစားခန်းသို့ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။

“ဟိုင်း ... ဇောဘီဒေါလ်”
“ဟိုင်း ... မာပီ”
“မောနင်း ဘောဘီဒေါလ်”
“မောနင်း ဒက်ဒီ”

နှုတ်ဆက်သံများနှင့်အတူ မဟာနွယ်ဇင်တို့ ပိသားစု၏ နံနက်ခင်း ကော်ဖီသောက်ခြင်းအလုပ်ကို စတင်ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

သူမ အလွန်ကြိုက်သော နို့မလိုင်နှင့် ပေါင်မုန့်ကို မာမီက အဆင်

သင့်စီစဉ်ထားလေသည်။ ကော်ဖီနှင့် မုန့်ကို စားနေရင်းမှ -

“ဘောဘီဒေါလ် ကျောင်းကိစ္စတွေလည်း ပြီးပြီ။ အနာဂတ်အတွက် ဘာတွေစီစဉ်ထားသလဲ”

သူမဒက်ဒီ၏ စကားလုံးများကြောင့် သူမ အတူးအဆန်းသဖွယ် မျက်ဝန်းလေးပြူးကြောင်ကြောင်ဖြင့် ပြန်ကြည့်ရင်း -

“ဒီနေ့ အလုပ်ထွက်ရှာမလို့ ဒက်ဒီ”

မဟာနွယ်ဇင်၏စကားကို သူမ၏ဒက်ဒီမှ ကျေနပ်စွာပြုံးရင်း -

“မင်းအတွက် အလုပ်တစ်ခုပေးမလို့ ဒက်ဒီတို့ကုမ္ပဏီက စဉ်းစားထားတယ်”

ဒက်ဒီစကားကြောင့် မဟာနွယ်ဇင်တစ်ယောက် ကလေးငယ် မုန့်ရသကဲ့သို့ ဝမ်းသာသွားရှာသည်။

“အလို ... ဘုရားရေ”ဟု ဝမ်းပြောက်စွာ ရေရွတ်ရင်း သူမဟာမိ၏ လက်မောင်းတုတ်တုတ်ကြီးကို လှမ်း၍ သူမလက်မောင်းနှစ်ဖက်နှင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်အထိပင်။

သူမ သင်ကြားထားသည်က အရှေ့တိုင်းဘာသာရပ်ဖြင့် ဘွဲ့ယူထား

သူဖြစ်၍ သူမဒက်ဒီတို့ ဖက်စပ်တည် ထောင်ထားသော စားသောက်ကုန် လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီနှင့် လုံးဝ အဆက် အစပ်မရှိသည့်အတွက် အံ့လည်း အံ့ဩနေပီလေသဖြင့် -

သူမ၏ဒက်ဒီက စကားကို တစ် လုံးချင်း အေးဆေးစွာ ပြန်ရှင်းပြလေ သည်။

“ဒက်ဒီတို့ ကုမ္ပဏီက မြန်မာ ပြည်ခွဲ ဖက်စပ်လုပ်ဖို့ ဘေဘီဒေါ်လ်ကို ကုမ္ပဏီရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် စေ လွှတ်နိုင်ဖို့အကြံပြုထားတာ သဘော တူညီမှုရပြီလေ။ ဒက်ဒီတို့ ကုမ္ပဏီ အတွက် မြန်မာပြည်ရဲ့ အကြီးစား ထုတ် ကုန်လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုနဲ့ စက်ရုံ ငှားရမ်းလုပ်ကိုင်နိုင်ရေးအတွက် စာ ချုပ်ချုပ်ဖို့ အကြမ်းအားဖြင့် သဘော တူချက်ရပြီ။ အခု ဘေဘီဒေါ်လ်က အရှေ့တိုင်းတာသာနဲ့ ကျောင်းပြီးထား တော့ မြန်မာပြည်သွားနိုင်ဖို့ အဆင် ပြေနိုင်တယ်လေ”

“ရုံးလုပ်ငန်းစဉ် ဘာမျှမသိဘဲနဲ့ ရပါမလား ဒက်ဒီ”

“Management ပိုင်းဆိုင်ရာ ကုမ္ပဏီမှာ နှစ်လလောက် လုပ်အား ပေးလက်တွေ့ကွင်းဆင်း အလုပ်သင် အဖြစ် ဒီနေ့ကစပြီး ဒက်ဒီနဲ့အတူ ရုံး တက်၊ ရုံးဆင်း လုပ်ရပါမယ်”

“ဟို ... ရက်စ်ဒက်ဒီ၊ Thank you ဒက်ဒီ”

အကြိမ်အကြိမ် ဦးညွတ်လျက် သူမ ပျော်ရွှင်စွာ လက်ခံလိုက်မိတော့ လေသည်။

“က ... အလုပ်ဝင်နိုင်ဖို့ မာမီ သမီးကို ရုံးပိုင်းဆိုင်ရာ အထောက် အကူပစ္စည်းတွေ ကူညီပြီး ပံ့ပိုးပေး

လိုက်ပါ”

ဒက်ဒီက ပြောဆိုပြီး ထွက်သွား လေသောအခါ -

သူမနှင့် သူမ၏မာမီတို့ တစ်ဦး ကိုတစ်ဦး ဖက်ကာ ဝမ်းသာပျော်ရွှင် မှုတို့ နှိုင်းဆရာမရှိအောင် ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရလေတော့သည်။

☆ ☆ ☆

‘မြန်မာပြည်’ တဲ့ ...။

သူမ မြန်မာပြည်သို့ အလွန် အမင်း လာချင်သူဖြစ်၍ အရှေ့တိုင်း ဘာသာရပ်ကို အထူးပြုယူခဲ့ရပါသည်။ သူမ မျှော်လင့်တပ်မက်ခဲ့ရသော မြန်မာပြည်သို့ စိတ်ရောက်ကျယ်ပါ ရောက် ဖူးချင်သည်။ စိတ်အာရုံမှာကလည်း ဖမ်းစားနေသည်။

သူမ၏ဒက်ဒီနှင့် မာမီတို့ လက် ထပ်ပြီးကတည်းက အမေရိကားသို့ ထွက်လာကြသည်မှာ အနှစ်သုံးဆယ် ပင် ကာလတိုင်ခဲ့ပေပြီ။

ဒက်ဒီ၏ အလုပ်အကိုင် ကြိုး စားမှုကြောင့် စားသောက်ကုန်ထုတ် လုပ်မှု ကုမ္ပဏီတစ်ခု တည်ထောင်လာ နိုင်ရင်း ဈေးကွက်စီးပွားရေး ဖွင့်ခဲ့ သည်မှာ အရှေ့အာရှ တစ်ခွင်ကွင် မြန်မာပြည်တွင်သာ ဖွင့်လှစ်ရန် ကျန် ရှိပေတော့သည်။

ဒက်ဒီနှင့် မာမီတို့ နိုင်ငံရပ်ခြား သို့ ထွက်လာခြင်းအကြောင်းပေါ် မူ တည်၍ မြန်မာပြည်ရှိ နှစ်ဖက်မိဘများ ဆွေမျိုးများက ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ် ပေါ်ခဲ့သည်မှာ သူမ တစ်သက်ကာလ ပင် မကတော့ပေ။

ယခုတော့ မိဘရိပ်မှာ ခိုလှုံ ပညာသင်ရင်းမှ ဒက်ဒီကုမ္ပဏီမှာ

အလုပ်ရရှိပုံကလည်း ထူးခြားဆန်း ကြယ်လှစွာ မြန်မာပြည်မှာ အခြေစိုက် ၍ လုပ်ကိုင်ရပေတော့မည်။

ထိုအပျော်တို့ စီးဝင်မှုမှာ သူမ၏ အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ ပြန်ရောက်လာ သော်လည်း မှီဘက်သည်ဘက် ခေါက် တို့ခေါက်ပြန် လေ့့ဘက်ရင်းကပင် အပျော်တို့ မဆုံးနိုင်တော့ချေ။

“ဘေဘီဒေါ်လ် ... အချိန်မီပြင် ထားနော်”

“ရက်စ် မာမီ”

☆ ☆ ☆

တစ်နေ့ကုန် လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ စီမံခန့်ခွဲခြင်း၊ စာရင်းဖယားဆိုင်ရာများ ကဏ္ဍခွဲ၍ မှတ်သားလေ့လာရပေ သည်။

မြန်မာပြည်ဆိုသည့်အားမှာ သူမ အတွက် အားတစ်ရဆိုတာ မနေရာ စာတ်မှာ လှုပ်ကိုင်ဆွဲငင်နေသဖြင့် အလုပ်အတွက် ပင်ပန်းခြင်းမရှိပါပေ။

ညနေပိုင်း အလုပ်ဆင်းချိန်ပြီး သော်လည်း ဒက်ဒီရော မာမီပါ ကုမ္ပဏီမှာ ကျန်ရှိနေခဲ့လေရာ မဟာ နွယ်ဖင်တစ်ယောက် အိမ်မှာတစ်ဦး တည်း လွတ်လပ်စွာ စိတ်မနှောလှိုင်း ကို ဖွင့်လှစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

သူမ၏ အိပ်ရာအနားမှာ အမြဲလို ချိတ်ဆွဲထားသော တယောသေတ္တာ ကို မယူကာ တယောကိုထုတ်ကာ ထိုးချင်စိတ်ဆန္ဒက နိုးကြားနေလေ သည်မို့ ...

တယောလေးကို မထုတ်ယူ ကာ တယောပြားလေးကို ပခုံးထက် သို့ ညင်သာစွာတင်ရင်း ဘိုးတံလေး နှင့် အသံစဉ်ညီကာ သူမ၏မာမီကိုယ်

တိုင် သေချာကျနစွာ သင်ပေးထားသော မြန်မာသံစဉ်တစ်ပုဒ်ဖြစ်သော စိမ်းရောင်စို သီချင်းလေးကို စွဲစွဲနစ်နစ် ထိုးနေမိလေတော့သည်။

“တို့မန္တလေးမြို့ကြီးရဲ့ ပတ်လည်ဗဟို... မှိုင်းပြာပြာ မှိုင်းဝေဝေ ရေလောနဒီ မြစ်ညို...”

ထိုသီချင်းလေးသည် မာမိသင်ပေးသော သံစဉ်များထဲတွင် သူမ အစွဲမက်ဆုံးသော သီချင်းသံစဉ်လေးဖြစ်ပါသည်။ သီချင်းလေးကို ရွဲရွဲငင်ငင် တီးခတ်ရင်း သူမ ယောဂကျင့်စဉ် ယိုင်စဉ်တိုင်း အာရုံပုံရိပ်များ စိတ်မနေမှာ စီးဝင်လာမှုအသား ပုံရိပ်များကို သူမ၏ပုံတူပန်းချီကားအဖြစ် ဖန်တီးထားသော သီချင်းပန်းချီကားများပေါ်မှ ဖုံးအုပ်ထားသော ကတ္တီပါလိုက်ကာစလေးများကို မ.တင်လိုက်ပြီး ထပ်မံ ရုာန်ဝင်စားကာ စိမ်းရောင်စို သီချင်းလေးကို အကြိမ်ကြိမ် ငေးကွဲကာ မရုပ်မနား တယောသိ၌ နစ်မြောနေမိတော့သည်။

အားရပါးရ ထိုးပြီးသော အခါကျမှ စိတ်လေ့ကျကျကာ တယောပြားလေးကို တွေးလိုက်ထားလိုက်ပြီးနောက် တစ်ခုသော ပန်းချီကားအနီးသို့ကပ်ခါ သက်ရှိသဖွယ် တိုးတိတ်စွာ စကားပြောမိလေပြန်သည်။

“ရှင်ရဲ့နေတဲ့ တိုင်းပြည်ကို ကျွန်မ လာရတော့မယ်။ ကျွန်မ ရှင်ကို တွေ့အောင်ရှာရတော့မယ်ဆိုရဲ့လား”

ငယ်စဉ်ကတည်းက အမေမိကားမှာ ကြီးပြင်းရသူပို့ မြန်မာစကားကို အသံဝစ်ဝစ်လေးဖြင့် ပီသအောင်ကြိုးစားထိန်း ပြောလိုက်ရင်း သူမ၏ စန္ဒာကိုယ်လေးကို ပန်းချီကားချပ်ရွှေ

မှာ ပိတ်ပြီးလေးများကပ်ငြိရင်း ကိုယ်တစ်ပတ်လှည့် ကြည့်နူးရိပ်ဖြာဝေစဉ် “ဟင်... မာမိ”

ဘယ်အချိန်ကတည်းက အိမ်ပြန်ရောက်နေမှန်းမသိသော မာမိက တိတ်ဆိတ်စွာပြုလျက် ရပ်ကြည့်နေတာ မြင်လိုက်ရသဖြင့် သူမ အံ့အားသင့်သွားရကာ ...

“ဟာ... မာမိကလည်း”

ရှက်စနိုးဖြစ်သွားရှာသော သူမ ပုံစံကြောင့် မာမိက ပြုံးရယ်ကာ -

“ထင်တယ် ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ ဘောဘီဒေါလ်တစ်ယောက် စိတ်လှုပ်ရှားပြီး တစ်ခုခုဖြစ်နေပါဦးမယ်လို့ ဒက်ဒီက ပူပန်ပြီး အိမ်ပြန်လွှတ်လိုက်တာ ဟုတ်နေတော့တာပဲ”

“ဒို့... မာမိတို့ထင်သလိုလည်း မဟုတ်လောက်ပါဘူးလေ”

သူမက ရှက်ဆွေးဖြာကာ ငြင်းချက်ထုတ်လေသော်လည်း သူမ၏ မြန်မာပြည်သို့ သွားချင်စိတ် ပြင်းပြနေတာ ဒက်ဒီရော မာမိပါ အသိဆုံး မဟုတ်ပါလား။

ကျောင်းနေစဉ်ကတည်းက ပန်းချီပညာကို အပိုဘာသာအဖြစ် သင်ယူထားခြင်းက သူမ၏စိတ်အာရုံမနေဘဲ တိုက်ခတ်လာသော အဆင်းသဏ္ဍာန်တို့ကို အမြဲလို ပုံကြမ်းရေးဆွဲဖြစ်ထားမိပြီ။

အားလပ်သော အချိန်ပိုင်းများမှာ ယောဂကျင့်စဉ် စူးစိုက်ဝင်စား၍ အာရုံမိတ်ပုံတူများကို ကင်းဗတ်သားဖြူဖြူ ပိတ်ကားချပ်ထက်မှာ ရေးဆွဲအသက်ဝင်စားလေတော့၏။

ခုတော့ မာမိကိုယ်တိုင်ပင် ထိုပန်းချီကားချပ်များအား တအံ့တဩ

ကြည့်ပြီးနောက် - “ဘောဘီဒေါလ် ဒီလူပုံတွေက မြန်မာလူမျိုးအဝတ်အစားနဲ့ ပုံတွေပါလား”

“ဟုတ်တယ်... မာမိ။ သမီးယောဂကျင့်စဉ်ထိုင်တိုင်း အာရုံမှာ ရိုက်ခတ်လာတဲ့ ပုံရိပ်လှိုင်းတွေပဲ ရေးထားတာ”

ပန်းချီကားများကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း မာမိမျက်ဝန်းများသည် ပိုမိုစူးရှလင်းလက်လာလေသည်။ ထို့နောက် “ဒို့... ဘောဘီဒေါလ်”

ပုံတူပန်းချီကားချပ်တစ်ခုရှေ့ ဝင်ရပ်ရင်း သူမကို အော်ခေါ်ကာ စကားပင်မဆက်နိုင်သေး။ မျက်ရည်များဝဲကာ ရှေ့ဆုံးနေရာပြီ။ နောက် အတန်ကြာလေမှ -

“ဒါ... ဒါ... မာမိရဲ့ ဒက်ဒီပုံ။ သမီးရဲ့ သိုးသိုးပုံလေ။ ဒီပုံ ဘယ်ကရတာလဲ”

အံ့ဩတကြီး မေးလည်းမေးချင်စရာပင်။ ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဘဝတွေပြတ်ကာ မဟာနွယ်ဖေဘဝတစ်လျှောက် အသိ၊ အဘွား သေ့မျိုးများ၏ ဓာတ်ပုံဆိုတာ တစ်ပုံတလေမှ မြင်တွေ့ဖူးခြင်းမရှိအောင် အစအန ခြေရာဖျောက်ထားမှုအပေါ် သမီးဖြစ်သူ၏ စိတ်အာရုံမှာ ခြေရာကောက်မိနေပါရောလား။

ဆွေပြတ် မျိုးပြတ် တာသာခြားဘဝ ခံယူပစ်ထားခဲ့တာ သမီးတစ်သက်ပင် ရှိချေပြီ။ သို့သော် မျိုးရိုးဗီဇတိုးပွားအမွေဆိုတာ ကွယ်ဖျောက်မရမှန်း ဒေါ်နွယ်ဖေတစ်ယောက် ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်နေမိသည်။ မာမိမျက်နှာပြင်အား အကဲ

ခတ်ရင်း မဟာနွယ်ဇင်တစ်ယောက် နောက်ထပ် ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို ဖွင့် လှစ်ကာ -

“ဒီမှာကြည့်ပါဦး မာမီ”

သူမ ထိုသို့ ပြသလိုက်စဉ်မှာ တော့ အံ့ဩခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်းများ ရောယှက်ကာ မှုန်မှိုင်းသွားသော မာမီ မျက်ဝန်းများ၊ ခန္ဓာကိုယ်အား မယိုင် လိမ္မော်အောင် မနည်းထိန်းမတ်ထားရ သော မာမီပုံစံသည် ရုတ်ခြည်းပင် အားအင်ကုန်ခန်း ချဉ်းစွဲသူနယ်ပင်။ ပြီးမှ တုန်ယစ်သောလေသံဖြင့် -

“အံ့ဩစရာတွေချည်း လုပ်ပြ နေပါလား ဘောဘီဒေါလ်ရယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မာမီဟင် ..” သိချင်စေဖြင့် မာမီကိုယ်ကို ကိုင်လှုပ်မေးမိသည် အထိပင်။

“အဲ ... အဲဒါ ဟိုတုန်းက မာမီ ရဲ့ချစ်သူပုံ ဖြစ်နေလို့ပဲ”

“အိုး ... မိုင်ဂျေ ... ဘုရား သခင်။ အထူးအဆန်းမှ တကယ် အထူးအဆန်းချည်းပါပဲလားနော်”

“ဒီပုံကြီးကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါ ဘောဘီဒေါလ်ရယ်။ သမီးဖက်ဒီသီရိုင် အရမ်းစိတ်ဆိုးလိမ့်မယ်”

မာမီစကားကြောင့် သူမ ရေးဆွဲ ထားသော ပန်းချီကားအပေါ် မြတ်နိုး စိတ်ကြောင့် နာခံရန် အလွန်ဝန်လေး နေပါတော့သည်။

အနုပညာစိတ်နှလုံး ဝင်စားသူ ၏ စံစားမှုအပေါ် မာမီ နားမလည်နိုင် ၍ ပြောခြင်းဆိုသော်လည်း ပန်းချီကား ၏ ဆေးစက်ကျရာတို့သည် စိတ်၏ အနက်ရှိုင်းဆုံး အာရုံလှိုင်းတွင် လာ ရောက်ရိုက်ခတ်လာသော ပုံရိပ်ဖြစ် သဖြင့် ပန်းချီဆရာတစ်ဦးအတွက်

ပန်းချီကား ခြယ်မှုန်းထားသည့် ဆေး တစ်စက်က သူမ၏အသက်တစ်မျှ မြတ်နိုးကြောင်း မာမီကိုယ်ချင်းစာ၍ နားလည်စေချင်ပါတော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ခြည်းညင်းစွာ ရေါင်းရိ ယမ်းပြကာ -

“ဒက်ဒီမသီအောင် သိမ်းထား ပါရစေ မာမီရယ် ... နော်”

တောင်ခံတိုးလျှိုးခြင်း မျက်ဝန်း အရံဖြင့် ရွင့်တောင်မိလေသည်။

၎် ၎် ၎်

နောက်နှစ်လအကြာ -

“ဘောဘီဒေါလ် စက်ရုံပိုင်းဆိုင် ရာအတွက် သုံးလ လက်တွေ့ဆင်းဖို့ ပြင်ဆင်ထားနော်။ ဒီကိစ္စတွေပြီးလို့ အရည်အချင်းစစ်ပြီးလို့ အိုကေရင် .. ဘောဘီဒေါလ် မြန်မာပြည်သွားရဖို့ သေချာပြီ”

“စိတ်ချပါဒက်ဒီ။ ဒက်ဒီမျက်နှာ မပျက်ရအောင် ကြိုးစားလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ပါမယ်”

“ပေါ့ပေါ့ဆဆတော့ နေလို့မရ ဘူးနော်။ ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံးရဲ့ ကိုယ် စားပြုသွားရမှာမို့ အလွန်အရေးပါ အရာရောက်တဲ့နေရာဖြစ်လို့ အဆ ပေါင်းများစွာ ကြိုးစားလေ့လာ သင်ယူ စေချင်တယ်”

“အကြိမ်ကြိမ် ရဲ့စွာ ကတိပေး ပါတယ် ဒက်ဒီရယ်။ အောင်မြင် အောင် ကြိုးစားထမ်းဆောင်ပါမယ် လို့”

“အေး ... ငါမှ ဒက်ဒီသမီးကွ။ မြန်မာပြည်နဲ့ပတ်သက်တာ သိသင့် သိထိုက်တာ မာမီကို မေးမြန်းပေ တော့ ဟုတ်ပြီလား”

“ရက်စိ ဒက်ဒီ”

ဒက်ဒီဆိုမှ မီးစိမ်းပြုပြီမို့ မရပ် မနား သိချင်သမျှ မာမီနားပူအောင် မေးရလေတော့သည်။

“မာမီ ... မာမီရဲ့ဒက်ဒီက ရှိ သေးလားဟင်”

“အင်း ... ဘောဘီဒေါလ် တစ် သက်ရှိပြီ အဆက်အသွယ်တွေက ပြတ်တောက်နေတာ”

“ဒါဆို မာမီနေခဲ့တဲ့ လိပ်စာ တော့ သိမှာပေါ့”

“အင်း ... အမှတ် (---)၊ ---လမ်း”

“နေဦး မာမီ”

မဟာနွယ်ဇင်တစ်ယောက် စာ အုပ်နှင့် မှတ်တမ်းပြုကာ မာမီဆွေမျိုး၊ ဒက်ဒီဆွေမျိုး မှတ်ယူကာ ရေးလေ သည်။

“တွေ့အောင်ရှာပြီး သွားတွေ့ လိုက်ပါကွယ်။ နုလောက်ဆို စိတ်ဆိုး ပြေလောက်ပြီ ထင်ပါတယ်”

“ဘာကြောင့် ဆွေခန်းမျိုးခန်း ဖြတ်ရတာလဲဟင် မာမီ”

“မြန်မာပြည် ရောက်တဲ့အခါကျ သမီးလေး သိလာမှာပါကွယ်။ သွား နိုင်ဖို့သာ ကြိုးစားပါ”

အလုပ်အတွက် မရပ်မနား ကြိုး စားသကဲ့သို့ နံနက်စောစောနှင့် ညစဉ် ယောဂကျင့်စဉ်ကိုလည်း ခန္ဓာအိမ် နွမ်းနယ်မှု လျော့ပါးစေရန် ပိုမိုထိုင် ဖြစ်လာပေရာ မဟာနွယ်ဇင်၏ သမာ သိအား မှတ်ဉာဏ်အားတို့ ပိုမိုကြည် လင်ကာ စိတ်အာရုံနက်ရှိုင်းစွာ တည် ကြည်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်မှုအရှိန် မြင့် မားလာလေသည်။

ထိုသို့ ကျင့်၍ထိုင်လိုက်တိုင်း

အမြင်အာရုံမှာ ပူးကပ်သလိုခံစားရင်း ထိုပုံရိပ်ကို အမိအရ ဈာန်ဝင်စားကာ အပိုင်အနိုင် ဆွဲယူမိလေသည်။

ထိုပုံရိပ်ရှင်ကပင် စားစားသွား သွား အတွေးစိတ်များစွာမှာ အရိပ် ကဲ့သို့ လိုက်ပါနေသဖြင့် မဟာနွယ် ဇင်၏ ရင်ထဲမှာ နင့်နင့်နဲနဲ ခံစားတိုး ဝင်နေသည်မှာ အမှန်ပင်။

သူမ ရေးဆွဲခဲ့သော ပြုံးတစ်ခါ ရယ်တစ်လှည့် အမျိုးမျိုး ညှို့ယူဖမ်း စားလာသော ပန်းချီကားထဲမှ ပုံရိပ်ရှင် အား ကတ္တီပါစနီနီလေးဖြင့် ဖုံးအုပ် ထားမသော်လည်း စိတ်အာရုံမွန်းကျပ် စဉ် တယောထိုးရင်း စိတ်အပမ်းဖြေ ကာ -

ထိုပန်းချီကားရှေ့မှာ စကားများ စွာဆိုမိစဉ် မာမီ မြင်တွေ့သွားကာ-

“အင်း... ဒီလူငယ်ရဲ့ပုံစံမျိုး မာမီတို့ဆွေမျိုးထဲမှာ မရှိပါဘူး။ ဘယ် သူပုံများလဲကွယ်”

“ဘယ်သူ့ပုံလဲလို့ ပြောရမှာ အလွန်ခက်ခဲတယ် ဟာဦ”

“ဘယ်လို ခေါင်းသွားရင်းတွေ လာတာလဲ”

“ဟင်း... ဟင်း။ သူ့ကိုတွေ့ရှိ ပုံက ဆန်းပြားနေတယ်”

“ဘယ်လို”

“ကျင့်စဉ်ထိုင်လို့ အာရုံကော လာရင် သူ့မျက်နှာက အမြဲလိုရာက ရောက်လာတာလို့ပဲ မှတ်ထားပြီး ပုံတူ ရေးဆွဲထားတာ မာမီ။ ဒါပေမဲ့ ဒီပုံတူ ပိုင်ရှင်ဟာ သမီးအတွက် ထူးခြားစေ မယ့် လူသားတစ်ဦးဖြစ်နေမှာ သေ ချာနေတယ် မာမီ”

“ဘောဘိုရဲ့ ဖူးစာရှင်များလား ကွယ်”

“မပြောတတ်ဘူး မာမီရယ်။ မြန်မာပြည်သွားရင် တွေ့ဆုံရမယ့် အာရုံပုံရိပ်တွေပဲ ထင်ပါတယ်”

မာမီက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်ရင်း -

“အင်း... ဘောဘိုဒေါလ်လေး ကံကောင်းပါစေကွယ်”

သူမအား နွေးထွေးစွာ ထွေး ဖက်ထားရင်း ဆုတောင်းပေးခြင်းကို ကျေနပ်စွာ ခံယူလိုက်တော့သည်။

တစ်စစနှင့် မြန်မာပြည်သို့သွား ရန် အချိန်တို့ နီးကပ်လာပါတော့ သည်။ လုပ်ငန်းစဉ်အတွက် အစစ အရာရာ ပြင်ဆင်ပြီးလေသောအခါ ဒက်ဒီရော မာမီပါ အညှိခန်းမှာတိုင်ရင်း ယွန်းသေတ္တာအနီထဲမှ အရာ ဝတ္ထုတစ်ခု ထုတ်ယူကာ -

“ဒါ... သမီးရဲ့ ဖွားစာတာလို့ ခေါ်တယ်။ ဒီမှာဆို မွေးစာရင်း Reg- ister ပေါ့။ မြန်မာလို ဖွားစာတာကံ တော့ သမီးရဲ့ မွေးနေ့၊ မွေးရက်အမှန် ကို မှတ်သားထားတဲ့အပြင် သမီးရဲ့ ကံကြမ္မာကိုလည်း ရေးသီစက်ဝန်းတွေ နဲ့ ဟောချက်ပြုထားတာပေါ့ကွယ်”

ကမ်းပေးလာသော အရာကိုယူ နင်း -

“ထန်းဖူးမှာ ကညစ်တံနဲ့ရေးရ တာ မြန်မာတို့ရဲ့ ရှေးထုံးစံရော ဖေဒင် ပညာပဲ သမီးရဲ့”

“အို... တကယ်ပဲ မဟာနွယ် ဇင်ဟာ မြန်မာဆန်တဲ့အမည်ပါလား”

“မြန်မာပြည်ကို ပို့ဆောင်ပေးတဲ့ ဒက်ဒီနဲ့မာမီကို ကျေးဇူးအထူးတင်မိပါ တယ်”

“သိပ်လည်း ကျေးဇူးတင်မနေနဲ့ ဦး။ မြန်မာပြည်မှာ နေကြည့်ပါဦးနော်”

“ဟာ... မာမီကလည်း ရေ မြေခြားပေမဲ့ သွေးက စကားအမြဲပြော ပါတယ်နော်။ ခုတောင် မာမီသင်ပေး လို့ မြန်မာဆန်ဆန် နေတတ်၊ ပြော တတ်၊ ဆိုတတ်တာကိုကြည့်ပြီး သိနိုင် ပါတယ်နော်”

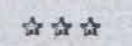
“ဟုတ်ပါပြီ။ ဘောဘိုဒေါလ်က ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ အစစ လုပ်ရည် ကိုရည်ရှိတယ်လို့ ယုံကြည်စိတ်ချပြီး မြန်မာပြည်ကို တစ်ဦးတည်း အရင်ပို့ လွှတ်လိုက်တာနော်”

“ယုံကြည်ပါ ဒက်ဒီရယ်။ စိတ် ချလက်ချ ယုံကြည်ပေးစေချင်ပါ တယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ။ ပစ္စည်းတွေယူ ဆောင်ဖို့ အဆင်သင့်လုပ်ထားပါနော်”

“ရက်စိ”

အမိန့်နာခံသော တပည့်လက် သားတစ်ဦးပမာ ပြောကာ အရှိအသေ ပေးလပြင် ဒက်ဒီရော မာမီပါ သဘော ကျစွာ ရယ်မောနေလေတော့သည်။

မြန်မာပြည်၏ လေကြောင်းနယ် နိမိတ်ကို ဝင်ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း စကားပြောစက်မှ ထွက်ပေါ်လာစဉ် လေယာဉ်မှန်ပြတင်းဝမှ သူမ စိတ် ညွတ်ကာ ငုံ့ကြည့်မိစဉ် လေယာဉ် ဖြတ်သန်းရာ လက်ဝဲဘက်တွင် ‘ရွှေ တိဂုံ’ စေတီတော်မြတ် ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာစဉ် သူမ၏စိတ် ခပ်နက်နက် မှ လှိုက်၍ လှိုက်၍ တက်လာသော ဝမ်းသာဝမ်းနည်းစိတ် လှိုင်းခတ်မှုက သိသာထင်ရှားလှသလို ကတုန်ကရိ

ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသော ဝေဒနာအသွင် က ဆန်းကြယ်လှပေသည်။

သို့သော် မာပီသင်ကြားပေး လိုက်သော လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ကြာ ငုံ့ဖူးလိုပူးကပ်၍ နဖူးထက်ဦးတင် 'ရွှေ တီဂုံ'စေတီတော်မြတ်အား ဦးချဦးလေ မှ ဝေဒနာလှိုင်းတို့ ငြိမ်သက်သွားရ လေတော့သည်။

မဟာနွယ်ဝင်တစ်ယောက် စိတ် လှုပ်ရှားမှုကြောင့် လက်ဖျား။ ခြေဖျား အေးစက်မှုကို သတိပြုခံစားရလေ သည်။

"အို ... အားလုံးရဲ့ ကိုယ်စား အဖြစ် လာရတာ ဘာမှအားငယ်စရာ မရှိနိုင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ ငါ့ကိုယ်တိုင် အလွန်တောင့်တမက်မောစွာနဲ့ ဧရာတ် ချင်နေတဲ့ မြန်မာ့မြေကို ခြေချခွင့်ရရှိ တော့မှာလေ"

ဟု ပိပိုကိုယ်ကို အားပေးရင်း နွေးထွေးစိတ်တို့ ရင်ကို လှိုက်ခနဲ ခိုင် လှုပ်ရှားစေတော့သည်။

ငြိမ်ခနဲ ထိုးဆိုက်လာသော လေ ယာဉ်ခရီးစဉ် အဆုံးဝယ် လေယာဉ် ပေါ်မှ ဆင်းသက်လာစဉ် လေဆိပ် ခန်းမအတွင်း သွားလာလှုပ်ရှားနေ သော မြန်မာလူမျိုးတို့အသွင်ပြင်ကား နှစ်ပေါင်းများစွာ ကွဲကားနေသူတို့ကို ပြန်တွေ့မြင်ရသလို ခံစားပိပြန်သည်။

သူမအား လာရောက်ကြိုဆိုသူ အား 'ဘုတ်'တိုင်လေးများပေါ်မှာ အမည်အား လိုက်ဖတ်ကြည့်ရင်း 'မစ္စမဟာနွယ်ဝင်'စာလုံးရေးထားခြင်း ကို လှမ်းမြင်လိုက်၍ ထိုသူထံ ဦးတည် သွားကာ သူမ၏ Passport အား ပြသလိုက်သည်။ သူမအား လူမျိုးခြား အဖြစ်သာထင်၍ အင်္ဂလိပ်စကား

အသုံးအနှုန်းများဖြင့်သာ ပြောဆိုလေ သည်။ (ဒူးဆစ်အင်းယား) ဟိုတယ်သို့ ပို့ဆောင်ပေးလေသည်။

"မစ္စဝင် ... ဒီမှာ အနားယူပါ ခင်ဗျာ။ မနက်ပန်မနက် ရောက်မှ ရန်ကုန်မြို့ကို လေ့လာပါခင်ဗျာ။ နောက် တစ်နေ့မနက် လေယာဉ်နဲ့ မန္တလေးကို သွားရပါမယ်ခင်ဗျာ"

စိစဉ်ပြောလာသမျှအား ခေါင်း ညှိတ်အသိအမှတ်ပြုရင်း ကြိုဆိုပေးသူ ပြန်ထွက်သွားမှ အခန်းတွင်းရှိ သူမ ဆက်တိုက်ပေါ် စိတ်လွတ်လပ်စွာ ထိုင်ချ ရင်း မျက်စိမှိတ်ကာ နားနေလိုက် တော့သည်။

✽ ✽ ✽

မြန်မာပြည် ခုံနက်ခင်း၏ လေနေ အေးကို အားရပါးရ ရှူရှိုက်ရင်း ကျင့် စဉ်လေ့ကျင့်မှုကို ဆက်လက်ကျင့်နေ မိပြန်သည်။

သူမ နောက်ဆုံးရေးဆွဲထား သော ပန်းချီကားထဲမှ ပုံရိပ်တို့ရှင် သည့် အတင်းပင်ကာ ပြုံး၍များပင် ပြုံးပြနေချေသည်။ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် သော နှစ်လိုဖွယ်အပြုံးပင်။

အာရုံဝယ် လှုပ်ခတ်စိတ်ကြောင့် ကျင့်စဉ်စခန်း၌ အသာရပ်ကာ အကြောပြေလျှော့ လေ့ကျင့်ခန်း ပြုပြီး နောက် အခန်းတွင်း ဆက်တိုက် နာပင် အသာထိုင်ကာ အနားယူရင်း မျက် လုံးအသာမှိတ်လိုက်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်ဖြေ လျှော့လိုက်ရာ မည်သို့မည်ပုံ အိပ်ပျော် သွားသည် မသိ။ နိုးတစ်ဝက် အိပ်မက် ပင် မက်နေမိပါတော့သည်။ ညိုညို မိုင်းမိုင်း တောင်ပေါ်ဝယ် ဘုရားတစ် ဆူ ရှိလေသည်။ ဘုရားတောင်ကုန်း

ပေါ်သို့ လက်တွဲ၍တက်လာသော နု နယ်ပျိုဖြစ်သော ချစ်သူစုံတွဲလက်ထဲ မှာ တယောပြားလေးကိုရင်း ဘုရား ပူးရန် တက်လာကြသည်။

သို့သော် မမြင်ရသော မပီပြင် သော ပိုင်းခြားမှုဖြင့် ဂိုကာယိုကာ တယောပြားလေးကိုကိုင်ကာ ဂိုကျန်ခဲ့ သော မိန်းကလေးမမျှာ သူ့ချစ်သူ အား အော်ကာခေါ်ရင်း လိုက်ရှာဖွေ လေတော့သည်။

ရုတ်ခြည်း ပြတ်တောင်းသွား သော အိပ်မက်ကြောင့် မဟာနွယ်ဝင် တစ်ယောက် ရင်ထဲမှာ ဟာသလိုလို ကျန်ရစ်ခဲ့ရလေတော့သည်။

"တန် ... တန်"

အခန်းတွင်း ဖုန်းပြည်သံကြောင့် ဖုန်းကိုကိုင်၍ နားထောင်စဉ် -

"ပစ္စပဟာနွယ် .. မအာက်မှာ ဧည့်သည်စောင့်နေပါတယ်"

"အို ... ကေ၊ အိုဝ်ခေါ်"

ဖုန်းပြန်ချရင်း ပိပိုကိုယ်ကိုအပြစ် တင်မိတော့သည်။ အိပ်မက်များပင် မက်ကာ အိပ်ပျော်သွားရသည်အထိ ပင်။

ခပ်မြန်မြန် ပြင်ဆင်ပြီး အောက် သို့ဆင်းလာစဉ်ပယ် -

သူမအလာကို ကြိုလင့်စောင့် ကြိုနေသူသည် မနေ့က လာကြိုသူ မဟုတ်ဘဲ -

"ဟင် ..."

အာမေဒိုတ်သံများပင် ထွက် လောက်အောင်ပင် အံ့ဩတုန်လှုပ် သွားရလေတော့သည်။

ခြေလှမ်းများပင် ဆက်မလှမ်း ဖြစ်အောင် တုံ့ဆိုင်းသွားရလေပြီ။ ရုတ် ခြည်းဖြစ်ပျက်သွားသော စိတ်လှုပ်

ရှားမှုကို အမြန်ဆုံး ရပ်တန့်အောင် အာရုံကို စုစည်းလိုက်စဉ် မိုက်ခနဲဖြစ် သွားသော ဝေဒနာကြောင့် အနီးသို့ အပြေးအလွှား ဖေးကူကာ -

“မစ္စမဟာနွယ် ခရီးပန်းလာ တယ်ထင်တယ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး ရပါတယ်”

“ဪ... ကျွန်တော်က မန္တလေးစက်ရုံအတွက် တာဝန်ယူထား ရတဲ့ မန်နေဂျာ နေနိုင်အောင်ပါ”

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်”

“နေမကောင်းရင် နားချင်နားပါ ခင်ဗျာ”

“ရပါတယ် အကြောင်းကိစ္စများ ရှိပါသလား”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ။ ကျွန်တော့်ကို မစ္စမဟာနွယ် သွားချင်တာများရှိရင် ပို့ပေးဖို့ပါ”

ပြောလာသော စကားများကို နားထောင်ရင်း အာရုံတို့သည် ကိုနေ နိုင်အောင်၏ မျက်နှာပြင်ဝယ် ဖတ်ရှု နေမိပြန်သည်။

မိမိအာရုံထဲသို့ ကြိုတင်ဝင်လာ စဉ်က အသိစိတ်ထက် ပကတိ မျက် ဖြင့် ဒီဌ မြင်တွေ့ရလေသော အခါ အကန့်ပင် တုန်လှုပ်ရလေတော့သည်။

“ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို ဖူးချင် ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ လိုက်ဖို့ အသင့်ပါပဲခင်ဗျာ”

နုပညာသား ဟိုတယ်အပြင်သို့ လျှောက်လှမ်းလာကြရင်း ဟားတစ်စီး အဆင်သင့် ထိုးဆိုက်လာရာ -

“ဒီမော်တော်ကားနဲ့ ယွားမှာပါ မင်ဗျာ”

ကားတံခါးဖွင့်ကာ ဝင်ထိုင်စေ

သည်။ နေနိုင်အောင်တစ်ယောက် ကားရှေ့ခန်းမှာ ထိုင်လိုက်ပြီး ဒရိုင် ဘာအား -

“ရွှေတိဂုံသွားမယ်”

မြန်မာပြည် ရှုခင်းရှုကွက်များ သည် လွမ်းစရာလိုလို ဘာလိုလိုနှင့် စိမ်းသက်မနေတာ သေချာစွာ စိတ် မှာခံစားနေရလေသည်။

အင်း... ပန်းချီကားထဲက နောက်ဆုံးပုံရိပ်ပိုင်ရှင်ဆိုသူနှင့် အတူ တူ မြန်မာပြည်ထဲမှာ တွေ့ဆုံနေရပြီ ဆိုလျှင် အံ့ဩနေရှာမှာပဲ။

“မစ္စမဟာနွယ်ခင်ဗျာ”

“အစ်... ”

အတွေ့လွန်သွားစဉ် ထိုသို့ခေါ် လိုက်သဖြင့် -

“မစ္စမဟာနွယ်အတွက် G.S.M ဖုန်းပါခင်ဗျာ။ Oversea လည်း သုံးနိုင် ပါတယ်ခင်ဗျာ”

ကမ်းပေးလာသော ဖုန်းအား လှမ်းယူရင်း -

“ကျေးဇူးပါပဲရှင်”

“ခင်ဗျာ”

မြန်မာပုံနှိပ်ရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်း အဖွဲ့အားသင့်ရကာ မြန်မာပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားရသည်။

“နည်းနည်းပါးပါး လေ့ကျင့် ထားတာပါ”

“ကောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ရောက် ပါပြီခင်ဗျာ”

“ခွန်ဇွန်ဇွန်ကား ဓာတ်လှေ ကားဖြင့် ခေါ်ဆောင်လာပြီးလျှင် -

“မစ္စမဟာနွယ် ဘာနေမိတာ ပါလိမ့်”

“ဆင်... ဆင်... ရှင်”

“ဟင်း... ဟင်း။ မုဒွဟူးလို့

ခေါ်ပါတယ်”

“အဲဒီမှာ ရှိချင်ပါတယ်”

“မစ္စမဟာနွယ်က မုဒွဘာသာ ပါလားခင်ဗျာ”

“နောင်ခါမှ ပြောပြပါရစေနော်”

အတူလျှောက်လာကြရင်းမှ - ရွှေရောင်ဝင်းအိနေသော စေတီ တော်ကြီးနှင့် စေတီငယ်များအား ကြည့်ရင်း မုဒွဟူးထောင့်ရှိရာ တောင် ဘက် မှစ်ဝအရောက်ဝယ် -

“ခဏလေးစောင့်ပါနော်”

မွှင့်ပန်ရင်း အတန်ငယ်လျှောက် သွားလေသည်။ ရပ်စောင့်ရင်း ဟို သည် ငေးနေစဉ် အပြန်အပြေးလေး ရောက်လာသော နေနိုင်အောင်လက် ထဲတွင် နှင်းဆီဖြူပန်းစည်း ကိုင်ကာ ရောက်လာပြီး -

“ဘုရားမှာ ဒီပန်းလေးတွေ လှူ ကြရအောင်နော်”

“ဪ... ”

“ဘုရားကို စိတ်ထဲမှာ ဆန္ဒရှိ သလိုပြောပြီး ကပ်လှူပေးရင် ရပါပြီ” နေနိုင်အောင်ညွှန်ပြသော နေ ရာဝယ် ဒူးလေးထောက်ကာ ဆု တောင်းရင်း ရှိခိုးနေပုံကြည့်ကာ -

“ဪ... မြန်မာပြည်ရင်ငွေ နှင့် စိမ်းသက်နေရှာတဲ့ မိန်းကလေးပါ လား”

တွေးကာ သနားနေသလိုပင်။ အပြန်လမ်းဝယ် -

“မစ္စမဟာနွယ်”

“ပြောပါ”

“ကျွန်တော် မဟာနွယ်ကိုကြည့် ပြီး စိတ်ထဲမှာ ဟိုတုန်းက တွေ့သိဖူး သလို ခံစားနေရတယ်”

“အင်း... ကျွန်မစိတ်ထဲနဲ့

တိုက်ဆိုင်နေသလိုပဲ”

“နောက်ပြီး... စက်ရုံဖက်စပ် အတွက် အတူတူပြီးလာမှာ အမျိုးသားလို့ ထင်ထားတာ”

“ကျွန်မလည်း မစွတာကို အခုလို ရုတ်ခြည်းတွေဖူးလိမ့်မယ်လို့ မထင်ပတ်ထားပါဘူး”

“ဗျာ... ဘယ်လို”

နေနိုင်အောင်တစ်ယောက် မဟာ နွယ်ဇင်၏ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို မဖော်ဆောင်နိုင်တာ အမှန်ပင်။

ရင်ထဲမှာ မရှင်းလင်းသော်လည်း မေးရမှာ အားတုံအားနာ ဖြစ်နေ၍ ဆက်၍မပေးတော့ဘဲ အသာပင်ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်တော့လေသည်။

မဟာနွယ်ဇင်အား လိုက်ပါပို့ဆောင်ပြီး အိမ်သို့ပြန်ရောက်စဉ် မည်သူနှင့်မှ စကားမဆိုနိုင်ဘဲ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ရင်တွင်းစကားများစွာ ပြောမိနေပြန်သည်။ သူ့အားတွေ့စဉ် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ကလေး ဖြစ်သွားပြီး ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲသွားသော သူမအမူအရာသည် ထူးဆန်းလို့နေသည်။

ပြီး -

သူ့ရင်ထဲမှာ ရင်းနှီးကျွမ်းရိမ်ရှိခဲ့ဖူးသလိုမျိုး ရင်တွင်းမှာ နူးညံ့ညင်သာသော ခံစားမှုတစ်စုံတစ်ရာ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသွားတာ သိရှိမိလိုက်သည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကြောင့်သာ လူမျိုးပုံစံ ကွဲပြားနေရသည်။ အမှန်စင်စစ် သူမမျက်နှာကျနှင့် မျက်ဝန်းများက အရှေ့တိုင်းသူတစ်ဦး၏ အလှများနှင့် ယှက်နွယ်နေလေသည်။ သူမ၏ မျက်ဝန်းနက်နက်လေးမှာ နွေး

ထွေးစိုစွတ်သော အံ့သြခြင်းအရိပ်၊ ကြည်နူးပျော်ရွှင်မှုအရိပ်လား ဝေခွဲမရပေ။ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှ အရိပ်များ ဆင့်ကဲပြောင်းလဲသွားပုံကိုလည်း သတိထားမိလေသည်။

သူ့သတိထားမိသလို သူမလည်း သိနေမည်ဆိုတာ မျက်ဝန်းအကြည့်နဲ့ တင် သိရှိနေကြလေသည်။ မနက်ဖြန် မန္တလေးလေဆိပ်သို့ ရန်ကုန်မှ ခရီးအတူသွားရပေဦးမည်။ မန္တလေးတွင် နေထိုင်ရန် အိမ်အတွက် နေနိုင်အောင် တစ်လအတွင်း ပြင်ဆင်ပေးခဲ့စဉ်...။

စိတ်ကူးထဲရှိသလို ယောက်ျားပိန်းပ မသိသော်လည်း ရေချိုးခန်းဝယ် အလှကြည့်မုန်ကို အမျိုးသမီးသုံး တပ်ဆင်ပေးမိတာမျိုး မသိစိတ်၏ ဆန်းကြယ်မှုကိုတော့ အံ့သြမှုများ တွေး၍ မကုန်နိုင်တော့ပေ။

နောက်တစ်နေ့မနက်မှာ မန္တလေးသို့ Air Pagan အတွက် ခရီးဆောင်ပစ္စည်းများ ပိုင်းကူသယ်ပေးစဉ် ပန်းချီကားချပ်ပေါင်းများစွာကို သယ်ဆောင်ပေးရလေသည်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အနေထိုင်ရှိသူဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းမိလေသည်။ လေယာဉ်ပေါ်မှာ အတူထိုင်ရင်း ကော်ဖီအတူသောက်စဉ် သူမ ကြိုတင်ပြင်ဆင်လာသော လုပ်ငန်းစဉ်အချက်အလက် စာရွက်ကို ပြသလေသည်။ အချက်အလက်များကို ဖတ်ရှုရင်း သူမ၏ စေ့စပ်သေချာမှုကို ကြိုတင်ရိပ်စားမိလိုက်ပါသည်။ ပြီးလျှင် ကတ္တီပါရုံအိတ် အနီလေးထဲမှ အရာဝတ္ထုလေးကို ဆွဲယူထုတ်ကာ -

“အံ့သြစရာတစ်ခု ကျွန်မ ပြချင်ပါတယ်”

မြန်မာစကားကို လေသံဝဲဝဲဖြင့်

ကြိုးစားပြောပုံကို သဘောကျစွာ ပြုံးမိရင် ပေးလာသောအရာကို ကြည့်မိစဉ် -

“ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ ရုနစ်”

“ဒါ... ဇာတာချုပ်ပဲ”

“ဟုတ်တယ်။ ဆုံးအောင်ဖတ်ပါဦး”

အတန်ကြာ ဖတ်ရှုလိုက်ပြီး သည်နှင့် -

“မဟာနွယ်ဇင်ရဲ့ ဇာတာချုပ်ပဲ။

ဒါဆို မဟာနွယ်ဇင်က ဗမာလား”

မျက်ဝန်းနက်လေးများက ဝမ်းသာရွှင်လန်းစွာကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြုပြီးနောက် -

“ကျွန်မကို ဗမာမိဘနှစ်ပါးက မွေးဖွားပေးပြီး အမေရိကမှာပဲ နေခဲ့ရပြီး ဗမာမဆန်ဖြစ်ခဲ့ရင် ခွင့်လွှတ်ပါကုန်”

“သည်လိုသိရတော့ ဝိုဝမ်းသာရပါတယ်”

“ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းခွင်မှာ ကျွန်မတို့ ကုမ္ပဏီစည်းမျဉ်းအတိုင်း မြန်မာလို မပြောကြားနော်”

“ကောင်းပါပြီ ခင်ဗျာ”

အချိန်တိုအတွင်းမှာ ခင်မင်မှုက ပို၍လျင်မြန်နေသည်။

(ဆက်ရန်)

မြန်မားရှင်

ကိုလှဖေ ဘူတာဆင်းတဲ့အခါမှာ ကျွန်မ လိုက်ပို့ပါသေးတယ်။ ကိုလှဖေ ထိုင်ခုံက ပလက်ဖောင်းဘက် ပြတင်းပေါက်နားမှာရှင်။ ကျွန်မက ရထားမထွက်မချင်း သူ့ကို တတွတ်တွတ် မှာနေရတယ်ရှင်။ မှာတဲ့အကြောင်းကလည်း တခြားဟာ မဟုတ်ပါဘူး။ မြန်မြန်ပြန်လာဖို့ပါပဲ။

ကိုလှဖေဟာ အစပထမတော့ ကျွန်မပြောသမျှတွေကို သူ့က နှုတ်နဲ့ ပြန်မဖြေပါတယ်။ နောက်တော့လည်း သူ မဖြေနိုင်တော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။ ကျွန်မဘာပဲပြောပြော ခေါင်းညိတ်နေတော့တာပဲ။ အဲဒီတော့လည်း ကျွန်မက စိတ်တိုလာတယ်။ သူ့က လူပဲ။ ပုတ်သင်ဥဉ်မှ မဟုတ်တာ။ အဲဒီတော့ ခေါင်းညိတ်ပြနေတာကို ကျွန်မ မကျေ နပ်နိုင်ပေါင်။

“ဘယ်ကိုလဲ ကိုလှဖေရယ်၊ အသံတောင် မထွက်တော့ပါလား၊ ခေါင်းပဲ ညိတ်နေတော့တာပဲလား။”

လို့ ပြောလိုက်တော့ သူက ပြုံးတယ်။ သူ့အပြုံးရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ အဘိဓမ္မာတွေ အများကြီးပါနေတယ်။ ရတောင် မရသေးဘူး၊ ဒီလောက် စကားများတဲ့ မိန်းမ ရများရရင်တော့ ငါတော့ နားအူပြီး သေမှာပဲလို့ ပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်ရှင်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း ‘ချစ်မေရယ်... အခုထိ ကိုယ့်ကို မယုံသေးဘူးလား’ လို့ ပြောတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ပြောရဦးမယ်နော်။ ကိုလှဖေ

မလွမ်းလို့ မဖြစ်ဘူး

မင်းသိင်္ခ

ကျွန်မနဲ့ ကိုလှဖေအကြောင်းကို အတော်ကလေး ပြောပြီးပါပြီ။ ကျွန်မ နာမည်က မမြမေပါ။ ဒါပေမဲ့ အားလုံးက ‘မေ’ လို့ပဲ ခေါ်ကြပါတယ်။ အဲဒါကလည်း ပြောပြီးသားပါ။ ကျွန်မက ကိုလှဖေနဲ့ ဆုံမိတိုင်း အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ဖို့ ဝိုက်တွန်းပါတယ်။ ကိုလှဖေကတော့ နေ့ရွှေ ညရွှေ ရွှေတာပေါ့ရှင်။

ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက ပူဆာမက ပူဆာလွန်းတဲ့အခါမှာတော့ မိဘတွေကို ပြောရဦးမယ်လို့ သူကပြောတယ်။ အဲဒီတော့လည်း ကျွန်မက အမြန်ဆုံး သွားပြောဖို့ ဝိုက်တွန်းရပြန်တယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ကိုလှဖေဟာ မိဘတွေကို သွားပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ သူ့က မန္တလေးကို ရထားနဲ့ သွားမှာလေ။

ဟာ ကျွန်မကို ခေါ်တဲ့အခါ 'မေ' လို့ ခေါ်လေ့ရှိပါတယ်။ အမိပွယ်က တော့ ဘခြား 'မေ' မဟုတ်ဘူး။ 'ကိုလှဖေရုတ်တဲ့ မေ' လို့ ဆိုတဲ့ဟန် ရှိပါတယ်။ ကျွန်မလေ ကိုလှဖေက ချစ်မေလို့ ခေါ်လိုက်တဲ့အခါတိုင်းမှာ အမြဲတမ်းလိုလို ရင်ထဲမှာ လှုပ်ခတ် သွားပါတယ်။ လှုပ်ခတ်တာကလည်း နည်းနည်းမဟုတ်ဘူးနော်။ အများနား လည်တဲ့ စကားနဲ့ပြောရရင် ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ ဆူမှာမိလျင်ကြီး လှုပ်သွား တယ်လို့ ဆိုကြပါစို့ရဲ့။

ကိုလှဖေက ပြတင်းပေါက် ပေါင်ပေါ်မှာ သူ့လက်ကလေး တင် ထားတယ်။ ကျွန်မက သူ့လက်ချောင်း လေးတွေကို အုပ်ပြီးကိုင်ထားတယ်။ သူ့လက်မှာက ရွှေလက်စွပ်ကလေး တစ်စုံကွင်း ဝတ်ထားတယ်။ အဲဒီ လက်စွပ်ကလေးကလည်း ဈေးဟောင်း အိမ်ရှင်လှူဖို့တွေရဲ့ အသက်လို့ ယုံကြည် တဲ့ ကြက်ခြေခတ်ပေါ်မှာ အပိုင်း ကလေးပါတဲ့ တံဆိပ်ကလေးတစ်မျိုး ပါပဲ။

ကျွန်မက ဆက်ပြီးတတွတ်တွတ် ပြောနေတယ်။ သူက ပြုံးရုံပဲ ပြုံးပြ တယ်။ အစပထမမှာတော့ သူ့ရဲ့အပြုံး နောက်မှာ အဘိဓမ္မာတွေ ပါတယ်လို့ ကျွန်မ ထင်ခဲ့တာ။ ဒါပေမဲ့ နောက် တော့ ကျွန်မ သဘောပေါက်သွား တယ်။ သူ့ရဲ့အပြုံးနောက်မှာ ဘာမှ မပါပါဘူး။ သူဟာ ဘာမှလုပ်ပြစရာ မရှိလို့ ပြုံးပြနေတာပါ။ ကျွန်မလေ

အူယားလိုက်တာ မပြောခဲ့တော့။ အဲဒီ လို့နဲ့ပဲ 'အမှတ်တစ် ပလက်ဖောင်းက မန္တလေးအဆန်ရထားကြီး ထွက်ခွာပါ တော့မယ်' ဆိုတဲ့အကြောင်း ကြေညာ တော့တာပါပဲ။

အဲဒီလို ကြေညာပြီးတာနဲ့ သူတို့ ရထားကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်းချင်း စပြီးထွက်ပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မဟာ သူ့လက်ချောင်းတွေကို အုပ်ကိုင်ထားရာကနေ မခွာချင်ဘူး။ အဲဒီတော့ ရထားနောက်ကို နားတိုက် ကြီး လိုက်နေမိသေးတယ်။ ကုန်စုံမီး သည်တစ်ယောက် ချထားတဲ့ ကန်စွန်း ရွက်စည်းကို မမြင်လို့ ဝင်တိုက်ပြီး လဲမလိုတောင် ဖြစ်သွားသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မလက်ကို သူ့လက်ပေါ် က မခွာခဲ့ဘူး။ ရထားက အရှိန်နည်း နည်း ပိုပြီးမြန်လာပြီ။ သူက လက်ကို ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်ကို ဆန့် ထားပေးတယ်။ ကျွန်မကလည်း လက်ချင်းထိထားမြဲပဲ။

နောက်တော့လည်း တဖြည်း ဖြည်းချင်း လက်ချင်းထိရာကနေ ပွတ် ပြီး ပြုတ်သွားပါတော့တယ်။ ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ ဟာကနဲ့ဖြစ်ပြီး ကျွန်မရစ်ခဲ့ တယ်။

မလှမ်းမကမ်းက ကောင်လေး သုံးယောက်က 'ရိုမီယို အင် ဂျူးလီး ယက်' လို့ လှမ်းပြီးအော်လိုက်ကြပါ တယ်။ သူတို့ ဘာအော်တာလဲဆိုတာ ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ်။ အဲဒီ ဇာတ်ကားထဲက မင်းသမီးနဲ့ မင်းသား

ဟာ ခွဲခါနီးမှာ အဲဒီလိုပဲ လက်ကလေး ချင်း ထိထားရာကနေ ပြုတ်လိုက်ကြ တာကိုး။

ရထားကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်း ဝေးသွားပါပြီ။ စတော့ပုံပိတ်ကုန်းနား ရောက်တော့ ရထားကြီးဟာ ကွေ့ပြီး သွားရပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်မ မြင်ကွင်းထဲကနေ ရထားကြီးဟာ အပြီး အပိုင် ပျောက်သွားပါလေရော။ အဲဒီ အခါမှာ ကျွန်မရင်ထဲမှာ နှလုံးတွေ ရော၊ အသည်းတွေရော နောက် ကျွန်မ မခေါ်တတ်တဲ့ ဘာတွေရှိသေးလဲ တော့ မသိဘူး။ အဲဒါတွေပါ ပြုတ်ပြီး ထွက်သွားတယ်လို့ ခံစားလိုက်ရပါ တယ်။ အဲဒါတွေ ထားလိုက်ပါတော့ ရှင်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကိုလှဖေက ကျွန်မနဲ့ အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားပါ တော့တယ်။ သူကလည်း ကျွန်မဆီ ကို တယ်လီဖုန်းမဆက်ဘူး။ ကျွန်မက ရုံးကနေ ဆက်ရတာ။ အိမ်မှာက ဖုန်း ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုလှဖေတို့အိမ်မှာ က ဖုန်းရှိတယ်ရှင်။ ကျွန်မ ဖုန်းဆက် ရင် သူက ဘယ်တော့မှ မကိုင်ဘူး။ တခြားလူတွေပဲ လာပြီးကိုင်တယ်။ သူတို့ကလည်း ကိုလှဖေ မရှိဘူးလို့ပဲ ပြောကြတယ်။ ကျွန်မရင်ထဲမှာတော့ ပူလောင်နေပြီပေါ့ရှင်။ တစ်နေ့မှာတော့ သူ့အမေကြီး လာပြီးကိုင်တယ်။

“လှဖေ ရှိတယ်ဟေ့၊ ညည်းနဲ့

မပတ်သက်ချင်လို့ မဆက်တာ၊ တို့ကလည်း သဘောမတူဘူး”

ဘာဘာညာညာဆိုပြီး ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းတွေပြောပြီး ဖုန်းကို ဝှပ်ကနဲချသွားတယ်။

ကျွန်မလေ အောက်နှုတ်ခမ်းကို သွားနဲ့ကိုက်ပြီး စိတ်ကို တင်းထားပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ နှုတ်ခမ်းကိုသာ ကျွန်မက ကိုက်နိုင်တာ။ မျက်ခမ်းကိုတော့ ကိုက်စရာမရှိဘူး မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ မျက်ရည်တွေ လိမ့်ကျပြီး ထွက်လာတာပေါ့။

ကျွန်မဟာ အဲဒီအချိန်ကစပြီး မစားနိုင် မသောက်နိုင်နဲ့ တပိန်ပိန် တလိမ်လိမ် ဖြစ်တော့တာပါပဲ။ ကျွန်မရဲ့ အမေကလည်း အဲဒါကို မရိပ်မိရှာဘူး။ ကျွန်မ ပိန်လာတာကို မီးယပ်ရောဂါလို့ထင်ပြီး ဆရာတစ်ယောက်ဆီက မီးယပ်ဆေးတွေတောင်းပြီး တိုက်တော့တာပဲ။ အဲဒီဆေးကြောရုံလား မပြောတတ်ပါဘူး။ ကျွန်မခေါင်းက ဆံပင်တွေ အတော့ကို ကျွတ်သွားပါတယ်။

□

ဖြစ်တာက ဒီလိုရှိပြန်။ ကိုလှဖေက အိမ်လည်းရောက်ရော ကျွန်မနဲ့ ဖြစ်နေတဲ့အကြောင်း၊ လက်ထပ်ဖို့ လာပြီးခွင့်တောင်းကြောင်း ပြောလည်း ပြောရော သူ့အမေကြီးက ပေါက်ကွဲတော့တာပဲ။ ကျွန်မနဲ့ အတင်းအဆက် ဖြတ်ခိုင်းတယ်။ သူ့စကားကို နားမထောင်ရင် သတ်သေပစ်လိုက်မယ်

လို့ ကိုလှဖေကို ကြိမ်းတာပေါ့။ ကိုလှဖေကလည်း သူ့အမေ သေမှာ ကြောက်တော့တာပေါ့ရှင်။ အဲဒီလိုကြောက်တာ အပြင် ကိုလှဖေက ဗဟုသုတလေးနည်းနည်းပါးပါးရှိတော့ မာတာပိတု ဂုဏော အနန္တော ဆိုတာကို သူသိတယ်လေ။ အဲဒီတော့ ငရဲအိုးထဲကျမှာ ကို သူပိုပြီးကြောက်တယ်။ ကိုလှဖေက အလွန်ကို အပူကြောက်တဲ့လူ။ အဲယားကွန်းအခန်းထဲမှာ အလုပ်လုပ်ရတာတောင် အိုက်လို့ဆိုပြီး ယပ်ခတ်တဲ့ လူစားမျိုးရင့်။

တိုတိုပဲ ပြောပါတော့မယ်ရှင်။ ကျွန်မလည်း မတတ်သာတဲ့အဆုံးမှာ နှုတ်ခမ်းမွေးနဲ့ ဖေဒင်ဆရာကြီးဆီ သွားရတော့တာပေါ့။ ကျွန်မက မရှက်ပါဘူး။ ကိုလှဖေကို တကယ်ချစ်တာပဲဥစ္စာ။ အဲဒီတော့ ဖေဒင်ဆရာကြီးကို အကုန်လုံး ဖွင့်ပြောလိုက်တယ်။ ဖေဒင်ဆရာကြီးက ‘ရပါတယ်’ လို့ ပြောတယ်။ ပြီးတော့ သူက ဘာလုပ်ခိုင်းသလဲဆိုတော့(.....)

အဲဒီလိုလည်း လုပ်ပြီးရော သိပ်ပြီးမကြာပါဘူးရှင်။ ကိုလှဖေကြီး ဖြန်ရောက်လာတယ်။ ကျွန်မဖြင့် ဝမ်းသာရိုက်တာ မပြောနဲ့တော့။ ကျွန်မ မရှက်ပါဘူး။ လူတွေရဲ့ ငှာမှာပဲ သူ့ကို တအားဖက်ပြီး ငိုချလိုက်တယ်။ သူကလည်း ပြောပါတယ်။ ငရဲအိုးကျချင်ရင် ကျဆိုပြီး ထွက်လာနဲ့တာပဲတဲ့။ နှုတ်ခမ်းမွေးဖေဒင်ဆရာကြီး ပြောလိုက်တဲ့ စကားက ရှိသေးတယ်။

အဲဒါ သူ့ရဲ့နည်း မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ မြန်မာနည်းလည်း မဟုတ်ပါဘူးတဲ့။ လန်ဒန်မြို့မှာ အခုနာမည်ကြီးနေတဲ့ ဆရာလင်တန်မော်ဒီဆင် ဆိုတဲ့ ဆရာမရဲ့ နည်းတဲ့။ အဲဒီဆရာမက သူ့ရဲ့နည်းတွေကို စာအုပ်ထုတ်တယ်တဲ့။ ကျွန်မ အခုပြောနေတာတွေဟာ အဲဒီဆရာကြီး လုပ်တဲ့နည်းဟာ ကောင်းတယ်။ မှန်တယ်လေလို့ ထောက်ခံနေတာ မဟုတ်ပါဘူးရှင်။ ကိုလှဖေ ကျွန်မဆီကို ပြန်လာလို့ ဝမ်းသာတဲ့အကြောင်း ပြောချင်တာပါ။

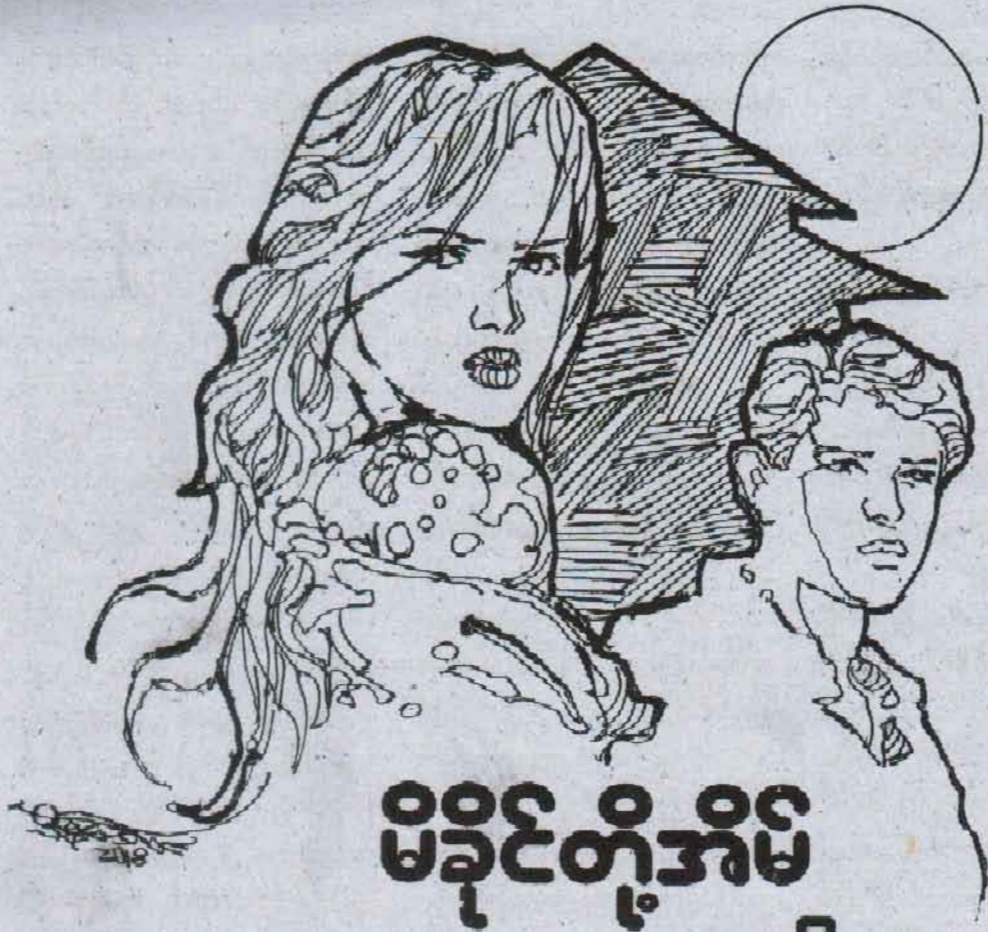
ကိုလှဖေ ပြန်လာတာဟာ အဲဒီဆရာကြီးနည်းကြောင့် ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မှာပါ။ သူကလည်း ကျွန်မကို ချစ်တာပဲရှင်။ အဲဒီလို မလုပ်လည်း ပြန်လာချင် ပြန်လာမှာပေါ့ရှင်။ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်က ‘ရိုမီယိုနဲ့ ဂျူးလိယက်’ စာတိုကားထဲက မင်းသမီးနဲ့ မင်းသားလို ဖြစ်နေကြတာ မဟုတ်လား။ သူလည်း ပြန်လာရော ကျွန်မလည်း ထမင်းပြန်ပြီးစားနိုင်လာတယ်။ အသားအရေတွေလည်း နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားကြတယ်။ မီးယပ်ဆေးတွေလည်း မသောက်ရတော့ဘူးပေါ့ရှင်။ ပဟီ...ဟီ...။ ရယ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

အေးအိန်

ဖတ်စရာဂျာနယ်၊ အမှတ်(၁၁)

(၁၅-၃-၂၀၀၇)

မိခင်တို့အိမ်

ဗဟိုစော

ကျော်စိုးအောင် ရင်ထဲ၌ သိမ့်ခနဲ လှုပ်သွားသည်။

မြင်မြင်ချင်း အချစ်ဆိုတာ မိမျိုးပဲလား မသိ။

လှလိုက်တဲ့ မိန်းကလေးနယ်။ ညီညာပြန်ပြူးသော နဖူး၊ ပြောစဉ် စင်းသောနှုတ်၊ မထူမပါး နှုတ်ခမ်းလွှာ၊ အရည်လုံ၍ လှပသော မျက်လုံးများ မိမိမျက်စိထဲ၌ အားလုံးလှနေသည်။

ထိုအလှအားလုံးသည် သွယ်လျသော မျက်နှာနှင့် နက်မှောင်၍ ရှည်

လျားသော ဆံကေသာတို့ ပေါင်းစပ်လိုက်လျှင်မူ ဆယ်ကျော်သက်ရွယ် ရှုမငြီးသည့် ယမင်းရုပ်ကလေးနှင့် တူလှပါတကား။

ပြစ်မျိုးမဲ့မထင်ဆိုတာ ဒီလိုအလှမျိုးလား။

“မိခင် ဒီခုံမှာ ထိုင်မယ်နော် အစ်ကို”

“ဗျာ... ခြေ... ထိုင် တိုင်ပါ” ရထားတွဲတွင်းသို့ ဝင်လာကတည်းက သူမအလှကို ငေးမောနေမိသော

ကျော်စိုးအောင်က ထစ်ငေါ့စွာ မြေလိုက်သည်။

ရွှေညောင်-ရန်ကုန် ရှမ်းရထား-ရှိ အထက်တန်းတွဲ၏ ပြတင်းပေါက်ဘေးရှိ ထိုင်ခုံတွင် ကျော်စိုးအောင် ရှိနေခြင်းဖြစ်၏။ ရွှေညောင်မှ နံနက် ၈:၃၀ နာရီရထားထွက်ခွာလာစဉ် ကျော်စိုးအောင်၏ ညာဘက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံနေရာများတွင် လိုက်ပါလာခဲ့သော ခရီးသည်များ သာစည်တူတာတွင် ဆင်းသွားခဲ့ကြသည်။ သာစည်သို့ ညနေ

နာရီကျော်ကျော် ရောက်ရှိသည်။ ည ၇ နာရီခွဲသည်အထိ ခရီးသည်များ မရှိခဲ့ဘဲ ယခု ရထားထွက်ခါနီး ဥဩဆွဲသံကြားမှ ဤယမင်းရပ်နှင့်တူသော မိန်းကလေး ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

“ဟဲ့ . . . မိခင်၊ ဟိုဘက်ပြတင်းပေါက်နားက ခုံမှာ သွားထိုင်စမ်း”

ရုတ်တရက် ပေါ်လာသော အသံမာမာကြောင့် မိန်းကလေးသည် ကျော်စိုးအောင်နှင့် ဘေးချင်းကပ်ထိုင်ခုံမှ ထရပ်လိုက်သည်။ ကျော်စိုးအောင်က အသံလာရာ နောက်ဘက်ဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ရွှေကိုင်းမျက်မှန်တဝင်းဝင်း မျက်နှာကြော့ခပ်တင်းတင်းနှင့် အသက် ၄၅ နှစ်ခန့်ရှိသည့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး လျှောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူမ၏နောက်မှ အသားညိုညိုနှင့် အသက် ၃၀ ဝန်းကျင်ခန့်ရှိ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ပလတ်စတစ်လက်ဆွဲခြင်းနှစ်လုံးဆွဲ၍ ပါလာသည်ကို တွေ့ရသည်။

မိခင်က နှုတ်ခမ်းကို မဲ့ရွဲပြကာ ကျော်စိုးအောင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံတွင် တောင်အောင်၍ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ကျော်စိုးအောင်က မိမိ၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်သို့ရောက်နေသော မိန်းကလေးအား အနီးကပ် သတိပြုမိသည်။ အထူးသဖြင့် သူမအသားအရောင်ကို ဖြစ်သည်။

သူမ၏အသားရောင်သည် ရထား၏ မီးရောင်အောက်၌ပင် ထူးထူးခြားခြား ဖြူဆွတ်လျက်ရှိသည်။ ဖြူသမ

နိနစ်ရောင်ကဲ့သို့ ဖြူဆွတ်၍ နညက်လှသည်ဟု ဆိုရမည်။ နှုတ်ခမ်းနီသာ ဆိုးမထားပါက မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံးပင် ဖြူဖွေးနေမည်လား မသိ။

ထိုစဉ် ဥဩဆွဲသံ ကြားရသည်။ ရထားထွက်တော့ မည်ထင်သည်။ ခဏအကြာတွင် ဥဩသံရှည်ကြီးနှင့်အတူ ရထားဘီးများ စတင်လိုမ့်သံ ကြားရသည်။

“ဪ . . . ဒီက မောင်ရင်ကို ပြောရဦးမယ်။ မိန်းကလေးက လေတိုက်သိပ်မခန့်နိုင်ဘူးကွဲ့။ အဲဒါ ပြတင်းပေါက်တံခါး ပိတ်ထားပေးပါလား”

ရထားစတင်သည်နှင့် အမျိုးသမီးကြီးက ကျော်စိုးအောင်အား ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျော်စိုးအောင် စိတ်ညစ်သွားသည်။ သူကား အအေးကြိုက်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ သာစည်ရောက်၍ ပူအိုက်ရသည်အထိ ဟိတ်ထားရလျှင် ချွေးအောင်းသလို ဖြစ်ရောမည်။ ကျော်စိုးအောင်က မိန်းကလေးကို ကြည့်လိုက်သည်။ မိန်းကလေးက မသိသော ခေါင်းခါပြသလို ထင်မိသည်။ ကျော်စိုးအောင်က အမျိုးသမီးကြီးအား အန်တီဟု ခေါ်ရန် စိတ်ထဲမှ တွေးမိသည်။ သို့သော်-

“ကျွန်တော်က နည်းနည်းအိုက်တတ်လို့ပါ အစ်မကြီး။ ဒီလိုလုပ်ပါ။ အားလုံးအသင့်ပြေအောင် တံခါးကို တစ်ဝက်ပိတ်ပေးပါမယ်”

အမျိုးသမီးကြီးက မျက်မှန်ကိုင်းကို ဟန်ပါပါ မငဲ့တင်ရင်း ပြောသည်။

“လောလောဆယ်တော့ တစ်

ဝက်တင်ချင်တင်ထားပေါ့။ ညဉ့်နက်လာရင်တော့ အပြည့်ပိတ်ပေးရလိမ့်မယ်နော်”

အမျိုးသမီးကြီး၏ အသံမှာ စောစောက မိန်းကလေးကို လှမ်းပြောသလောက် မမာသော်လည်း ဩဇာပေးသလိုလို၊ အမိန့်ပေးသလိုလို သံစဉ်မျိုးပါနေသလောက် ကျော်စိုးအောင် ခံစားရသည်။ ကျော်စိုးအောင်က ဘာမှ ထပ်မပြောတော့ဘဲ ပြတင်းပေါက်ကို ချက်ဖြတ်၍ တစ်ဝက်အထိ ချပေးလိုက်သည်။

ကျော်စိုးအောင်က မီးကရက်တစ်လိပ် ထုတ်၍ ပီညိုစွာရိုက်ရင်း ရှေးညီတည်ရှိ မိခင်ဆိုသူ မိန်းကလေးအား အမှတ်မထင် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ မိမိအား မမှီတ်မသန် စူးစိုက်ကြည့်နေသော မိခင်၏ မျက်လုံးရွဲကြီးများကို မြင်လိုက်ရ၏။

ကျော်စိုးအောင်၏ ရင်ထဲ အေးခနဲဖြစ်သွားကာ ရင်ခုန်သံတို့ စည်းချက်မပုန်လောက်အောင် တစ်ဖိန်းဖိန်းပြည့်ကုန်၏။ ကျော်စိုးအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အတော် အံ့ဩသွားသည်။

စတင်ပိုလောကတွင် မိမိနာမည်ရစကတည်းက မိန်းကလေးများ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေခဲ့သည်။ စတိတ်ရှိုးရှိသည့် နေရာများတွင် ဝိုင်းဝိုင်း ဆိုးသေးသည်။ သီချင်းတစ်ပုဒ်ဆိုပြီး၍ စင်ပေါ်က ဆင်းလိုက်သည်နှင့် အော်တိုရေးခိုင်းသူခိုင်း၊ မိတ်လာဖွဲ့သူဖွဲ့နှင့် ရောင်မရတိမ်းမရဘဲ မိန်းကလေးတစ်ရုံးရုံးနှင့် ဖြစ်နေတတ်သည်။ ထိုအထဲတွင် အိမ်အထိ ကား

နှင့် လိုက်လာ၍ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် တိုင်စကားပြောတတ်သည့် သာလိကာ မလေးများကလည်း မရှား။

အချို့ဆိုလျှင် စတိတ်ရှိုးရှိသည့် နေရာသို့ ရောက်လာတတ်၍ မိမိအား ဟိုလီချင်း မဆိုနှင့်၊ ဒီသီချင်းမဆိုနှင့်၊ အကြံပေးသလိုလို၊ အနောင်အယုက် ပေးသလိုလို စိတ်ကသိကအောက်လိုက် လုပ်တတ်သည့် ကစေမလေးများလည်း ရှိသေးသည်။

သို့သော်လည်း ရေသာများ၍ ငါ့ ကားမပေ့ခဲ့။

ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင် စားမိခဲ့။ မိမိရင်ကို လှုပ်ရှားစေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ခဲ့ဖူး သည်တော့ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

အခုမှ မပျော်လင့်ဘဲ တွေ့ရသော မိခိုင်ဆိုသည့် မိန်းကလေးနှင့်ကျွန်မ မိမိရင်တို့ ဘာကြောင့် လှုပ်ရှားနေရပါ သနည်း။

“ရော... မိခိုင်၊ ဒါလေးသောက် လိုက်”

ကျွန်မိုးအောင်နှင့် ဘေးချင်းကပ် နံမှ အမျိုးသမီးက ဆေးပြားသုံးပြား မိခိုင်အား လှမ်းပေးသည်ကို တွေ့ရပါ သည်။

“ဟင့်အင်း . . . အဲဒီဆေးတွေ မိခိုင်မသောက်ချင်ဘူး ဆရာမ”

ထိုစဉ် အမျိုးသမီးကြီးက -

“မရှည်နဲ့ မိခိုင်၊ သောက်လိုက် စမ်း”

“မာမိကြီးဆေးတွေက ချိုးလည်း မချိုးဘူး”

အလို . . .
သည်မိန်းကလေး
နယ် . . .
မိုးလင်းမှ ပြန်အိပ်
နေပါရော့လား။
တော်တော်
အအိပ်မက်ပုံ
ရသည်။ မာမိကြီး
နှင့် မပြုံးတို့က
မိခိုင်ကို နှိုးမည့်ဟန်
အရိပ်အယောင်ပင်
မပြု။ အိပ်နေတာပဲ
ကောင်းသည်ဟုများ
တွေးနေကြသလား
မဆိုနိုင်။

“အလိုတော် . . . ဆေးပဲ ခါးမှာ ပေါ့။ ဘယ်ဆေးကကော ချိုလို့တုံး။ ပေးလိုက် မပြု။ ရေခဲနွေးနွေးသောက်ပစေ”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ”

မိခိုင်က နှုတ်ခမ်းပူ၍ ဆေးပြား များကို လှမ်းယူသည်။ မပြုံးဆိုဘဲ အမျိုး သမီးက သို့ခြင်းထဲမှ ဓာတ်တူထုတ်ကာ မိခိုင်အား ရေခဲနွေးကပ်ခွက် ငဲ့၍ ပေး သည်။ မိခိုင်က . . .

“ရေခဲနွေးနွေး မသောက်ချင်ဘူး။ ကော်ဖီနဲ့ပဲ သောက်ချင်တယ်”

မပြုံးဆိုသူက -

“မိခိုင်ရယ် . . . ဆေးက ကော်ဖီ နဲ့သောက်ရင် ပိုခါးနေမှာပေါ့။ ရော . . . ရေခဲနွေးနွေးပဲသောက်”

မိခိုင်က မာမိကြီးဘက်သို့ ယသိ မဘာ စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်ရာ ရွှေကိုင်း မျက်မှန်အောက်မှ မျက်စောင်းတိုးထား သော မျက်လုံးကြီးများကို မြင်လိုက်ရ သည်။ မိခိုင်က လျှာတစ်လပ်ထုတ်ကာ ရေခဲနွေးခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်လေသည်။

ကျော်မိုးအောင်သည် မိခိုင်အား ပြုံး၍ကြည့်နေမိသည်။

ဘယ်လိုကြောင့်မှန်းတော့ မသိ။ ကလေးဆန်မှန်း သိသော်လည်း မိခိုင်၏ အမူအရာ လှုပ်ရှားဟန်များကို သဘော ကျနေမိသည်။ ဒီလို မျက်နှာချင်းဆိုင် တဝကြီး ထိုင်ကြည့်နေခွင့်ရသည်ကိုပင် ဝမ်းသာဂုဏ်ယူနေမိသည်။

အချစ်ဆိုသည်မှာ ဒါကို ခေါ်မည် လား။

မိခိုင်က အမျိုးသမီးကြီးကို မာမိ ကြီးဟု ခေါ်သည်။ မိမိဘေးက မာမိ

ဆိုသူကိုတော့ ဆရာမတဲ့။ မပြုံးက မာမိကြီးကို မမဟု ခေါ်ပြန်သည်။

သူတို့ သုံးဦး မည်သို့တော်စပ်ကြပါသနည်း။ မျက်နှာတွေကလည်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သိပ်မတူချင်ကြ။ မိခိုင်မျက်နှာက သွယ်လျ၍ ရှမ်းသွေးပါသောရုပ်မျိုး။ မာမိကြီးက ခပ်သွယ်သွယ်ဖြစ်သော်လည်း အညာဆန်သည်။ မပြုံးကား မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းနှင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သူနှင့် တူသည်။

နောက်တစ်ခုက သူတို့ ဘယ်ကလာကြသလဲ။ ပြီးတော့ ဘယ်ကို သွားကြမှာလဲ။

“ဇီက အစ်ကိုက ဘယ်သွားမလို့လဲဟင်၊ ရန်ကုန်ပဲလား။”

“ဟုတ်တယ် . . . ရန်ကုန်ပဲ။”

“ဟုတ်လား။ ရန်ကုန်ဘယ်နားမှာနေတာလဲ”

“ကိုက အင်းစိန်မှာ နေတာပါ။”

“ဟ . . . အင်းစိန်ဆိုရင် မိခိုင်တို့နဲ့နီးတာပေါ့။ မိခိုင်က ၉ မိုင်မှာနေတာလေ။ ဒါနဲ့ အစ်ကိုက ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ။”

“တောင်ကြီးကပါ။”

“အလည်သက်သက်ပဲလား။”

“မဟုတ်ဘူး။ အလုပ်ကိစ္စလေးရှိလို့ပါ။”

“ဟုတ်လား။ ဟို . . . ကိုက ဘာအလုပ်လုပ်လဲဟင်။”

ကျော်စိုးအောင်က မာမိကြီးကို မသိမသာ လှမ်းကြည့်သည်။ တရားစာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်၍ဖတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မျက်လုံးများက စာအုပ်

ပေါ်တွင် ရှိနေသော်လည်း နားများကမူ မိမိတို့ဘက်သို့ စွင့်ထားလိမ့်မည်ထင်သည်။

“အစ်ကိုက သီချင်းလေးဘာလေးနည်းနည်းပါးပါး ဆိုတတ်တယ်။ အဲဒါတောင်ကြီးတက်ပြီး စီးရီးတစ်ခွေထုတ်ဖို့ လာညှိတာပါ။”

“ဟာ . . . လက်စသတ်တော့ အစ်ကိုက စတီရီယိုအဆိုတော်ကိုး။ အစ်ကိုမျက်နှာက ဇော်ဝင်းထွဋ်နဲ့ တူသလိုလို ရထားပေါ်တက်စကတည်းက မိခိုင်က ထင်နေတာ။ အစ်ကိုမှာမည်က ဘယ်သူလဲဟင်။”

“ကျော်စိုးအောင်ပါ။”

“ကျော်စိုးအောင် ဟုတ်လား။ ခြောက် . . . သိပြီ၊ သိပြီ။ ဘာတဲ့ ဟိုအာကာကို လွှာပုံပြုလို့ စီးရီးဆိုတာ အစ်ကို မဟုတ်လား။”

ကျော်စိုးအောင်က အနည်းငယ် ပြုံးလိုက်သည်။

“အဲဒါက ဘိုဘို ဆိုတာလေ။ ကိုယ့်စီးရီးမှာမည်က ချစ်တတ်မခိုင်တဲ့ လိပ်ပြာငယ်တဲ့”

“အား . . . ဆောရီးနော် အစ်ကို။ မိခိုင်က ရုတ်တရက်ဆိုတော့ ရောထွေးသွားလို့ပါ။ အင်းလေ သီချင်းတွေ နားမထောင်ရတာလည်း ကြားပြီဆိုတော့”

မိခိုင်က ပြောရင်းဆိုရင်း အသံထွက်၍ ရှည်လျားစွာ သမ်းစေလိုက်သည်။ မိန်းကလေး အိပ်ချင်ပြီနှင့်တူသည်။ ကျော်စိုးအောင်က နာရီကို မြှောက်ကြည့်လိုက်သည်။ ည ၈ဝ၊ ၅ နာရီ ရှိပြီ။ သူ၏ဘေးမှ မပြုံးကား

တခေါခေါနှင့် အိပ်မောကျနေလေပြီ။

ညဉ့်နက်လှပြီ ဖြစ်၍ ပြတင်းပေါက်မှ တိုးဝင်လာသော လေများလည်း အနည်းငယ် အေးစိမ့်လာသည်။ ကျော်စိုးအောင်က တစ်ဝက်ဖွင့်ထားသော ပြတင်းတံခါးကို ချက်ဖြတ်၍ အပြည့်ပိတ်ပေးလိုက်သည်။ မာမိကြီးက မျက်လုံးဝင့်၍ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ စာအုပ်ကို ဆက်ဖတ်နေသည်။

ကျော်စိုးအောင်သည် စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိကာ အိပ်ယာဘက်သို့ ထွက်လာသည်။ အထက်တန်းတဲ့ တစ်တွဲလုံးနီးပါး အိပ်ပျော်နေပြီ။ စည်းချက်မှန်မှန်ကြားနေရသော ရထားသံမှတစ်ပါး တစ်တွဲလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိသည်။

ကျော်စိုးအောင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် မိခိုင်ကို အိပ်ပျော်လျက် သား တွေ့ရသည်။ ပီတိကလေးငယ်တစ်ဦးနယ် အပူအပင်ကင်းစွာ အိပ်ပျော်နေပုံရသည်။ ခြောက် . . . အိပ်နေတော့လည်း တစ်မျိုးချစ်စရာကောင်းလှပါဘိ။

အင်း . . . ၉ မိုင်မှာ နေသည်ဆိုပါလား။ ၉ မိုင် ဘယ်ရပ်ကွက်များပါလိမ့်။ မိမိက အင်းစိန်ဆိုတော့ သိပ်တော့မဝေ။ ကားနှင့်သွားလျှင် ခဏလေး။ ခက်သည်က မာမိကြီးဆိုသူ မြင်သည်။

မျက်နှာကြောက တင်းသည်။ အလံက မာသည်။ မိခိုင်အပေါ်တွင်လည်း ဩဇာလွှာင်းပုံရသည်။ မိခိုင်နှင့် ခင်မင်ရင်းနီးခွင့်ရရန်မှာ မာမိကြီးနှင့်

အဆင်ပြေမှဖြစ်မည်။

တွေးရင်း တွေးရင်း မေးခနဲ ဖြစ် သွားသည်။

မည်မျှကြာသွားသည် မသိ။ တစ် ရှေးနီးတော့ နံနက် ၂:၁၅ နာရီရှိနေပြီ။ မိခိုင်က နှစ်ချိုက်စွာ အိပ်ပျော်နေဆဲ။ ယာမီကြီးကိုလည်း အိပ်ပျော်လျက်သား တွေရသည်။ မပြုံးက ဘယ်အချိန်က နိုးနေသည်မပြောတတ်။ စောစောက ယာမီကြီးဖတ်နေသော တရားစာအုပ်ကို ပါးစပ်တလှုပ်လှုပ်ဖြင့် ဖတ်နေသည်။

ဘာလို့ မအိပ်ဘဲ သန်းခေါင်ကျော် ပုံ တရားစာ ထရွတ်နေရသနည်း။

ကျော်စိုးအောင် မေးနဲ့ ဖြစ်သွား ပြန်သည်။ နံနက် ၄:၁၅ နာရီတွင် တစ် ရှေးပြန်နိုးသည်။ မိခိုင်ကား စောစောက အတိုင်း ပုံပျက် အိပ်ပျော်နေဆဲ။ ယာမီ ကြီးကို ပျက်သုံးများ မေးလျက် ပုတီးစိပ် နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ မပြုံးကား တခေါ ခေါ်ဖြင့် ဟောကဲ၍ပင် အိပ်ပျော်နေပြန် သည်။

ကျော်စိုးအောင်သည် အိပ်မပျော် နိုင်တော့ဘဲ တောင်ပူဟူတာအရောက် တွင် ရေတစ်အိုးဝယ်၍ မျက်နှာသစ် လိုက်သည်။ လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် နှင့် ပေါင်မုန့်ထောပတ်သုတ် နှစ်ချပ်မှာ ၍ ဖိုက်ဖြည့်လိုက်သည်။ ရထားတွဲပေါ် တွင် တချို့က နီးလာကြပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော် မိခိုင်က အိပ်ကောင်း တုန်း။ မပြုံးက ဟောကဲကောင်းတုန်း။ ယာမီကြီးက ပုတီးစိပ်မပျက်ပေ။

ဇေယျာတီရောက်မှ မိခိုင်နှင့်မပြုံး တို့ နီး၍ မျက်နှာသစ်ကြသည်။ ယာမီ

ကြီးက တစ်လှည့် မိခိုင်နှင့်မပြုံးက တစ် လှည့် အိမ်သာသွားကြသည်ကို တွေ့ရ သည်။ ပြီးမှ အသင့်ပါလာသော ကော်ဖီ နှင့် မုန့်ခြောက်များ စားကြသည်။

ကျော်စိုးအောင်က နေရာမှထ ကာ ပြတင်းပေါက်တံခါးကို ချက်ဖာင်၍ ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။ နံနက်ခင်း၏ ဇလန အေးသည် စိမ်းခနဲ တိုးဝင်လာသည်။

“အစ်ကို ကော်ဖီသောက်ဦးလေ”

“အစ်ကို သောက်ပြီးပြီ မိခိုင်”

မိခိုင်က လောကွတ်လုပ်ဖော်ရ သော်လည်း ယာမီကြီးနှင့် မပြုံးကား မလှုပ်။ ခပ်မဆီတိနေကြသည်။

“အစ်ကို ရန်ကုန်ဘူတာရောက် ရင် အင်းစိန်ကို ဘာနဲ့သွားမှာလဲ”

“ကိုယ့်အိမ်က ကားလာကြိုလိမ့် မယ်”

“ဪ... အစ်ကိုက ကြိုတင် ဖုန်းဆက်ထားတယ် ထင်တယ်။ မိခိုင် တို့က ကမန်းကတန်းထွက်လာရတာဆို တော့ ဖုန်းမဆက်ခဲ့ရဘူး။ ရန်ကုန် ဘူတာကြီးရောက်မှပဲ ဆက်ရမှာ။ အိမ် ကကား အပြင်သွားနေတာနဲ့ ကြုံနေ ရင်တော့ ဗုဒ္ဓပဲ”

“အဲဒီတော့လည်း ကိုယ့်ကားနဲ့ လိုက်ခဲ့ပေါ့”

“အားနာစရာကြီး အစ်ကိုရယ်”

“ရပါတယ် မိခိုင်ရဲ့။ အားနာစရာ မလိုပါဘူး။ ဘာလဲ အစ်ကိုလိုက်ပို့ရင် မိခိုင်တို့အိမ် သိသွားမှာစိုးလို့လား”

“ဒါကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကို ရဲ့။ တကယ် အားနာလို့ ပြောတာပါ။ ဘာလဲ လိပ်စာသိချင်လို့လား။ သိချင်

ရင် မှတ်ထား။ ဥ မိုင်း၊ ပုသိမ်လမ်း အိမ်နံပါတ် ၉ တဲ့။ အစ်ကို အချိန်မရွေး လာလည်လို့ရတယ်”

“ပုသိမ်လမ်း၊ အိမ်နံပါတ် ၉”

ကျော်စိုးအောင်က အသံထွက်၍ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။ ဥ မိုင်းတွင် ပုသိမ် လမ်းဟူ၍ မိမိမကြားဖူး။ ပုသိမ်လမ်းကို စမ်းချောင်းထဲမှာသာ ကြားဖူးသည်။

“ဥ မိုင်းမှာ ပုသိမ်လမ်းဆိုတာ ဘယ်နားမှာလဲ မိခိုင်”

“အပယ်လေး . . . အစ်ကိုရယ်။ စတီရိုပိုအဆိုတော်ကြီးလုပ်ပြီး ဒါလေး တောင် မသိဘူးလား။ မှတ်ထား နဂါးနီ စားတော်ဆက်လွန်ရင် ဝိတ္တညီနောင် လမ်းဆိုတာ ရှိတယ်။ အဲဒီလမ်းထဲ ဝင် သွားရင် အလယ်လောက်မှာ ကန့်လန့် ဖြတ်လမ်းတစ်လမ်းတွေလိမ့်မယ်။ အဲဒါ ပုသိမ်လမ်းပေါ့ အစ်ကိုရယ်”

ကျော်စိုးအောင် ဘာမှမပြောနိုင် တော့။ မိမိ၏ နယ်မြေကျွမ်းကျင်မှုကို သာ အားမလိုအားမရ ဖြစ်သည်။

“ဪ . . . ဪ . . . ဒါဆို မှတ်မိပါပြီ။ အစ်ကိုက ပြီးထဲနဲ့ အင်းစိန် နဲ့ပဲ သံသရာလည်နေတော့ အဲဒီတက် တွေ ရောက်ခဲ့တယ်လေ . . . ဟဲဟဲဟဲ”

ကျော်စိုးအောင်က အရှက်ပြေ ရယ်သွမ်းသွေး၍ ပြောလိုက်ရင်းမှ ယာမီ ကြီးကို မလုံမလဲဖြင့် လှမ်းကြည့်မိ သည်။ အစဉ်သဖြင့် မျက်နှာကြောတင်း နေတတ်သော ယာမီကြီး၏ နှုတ်ခမ်း ထောင့်စွန်းတစ်ဖက်တွင် အပြုံးရိပ်တစ် ခု ဖြတ်သန်းသွားသယောင် တွေ့လိုက် ရသည်။ ကျော်စိုးအောင်က သူ၏ မျက်

လုံးအကြည့်ကို ဣန္ဒြေမပျက် ရထား အပြင်ဘက်ဆီသို့ ရွှေထားလိုက်ရ၏။

လယ်ကွင်းများသည် ရထား၏ နောက်ဘက်တွင် တရွေ့ရွေ့ ကျန်နေခဲ့ ကြသော်လည်း ဟို...ခပ်ဝေးဝေးဆီမှ တောင်တန်းကြီးများကမူ ရထား၏အနိန် အဟုန်နှင့် တစ်ပြေးတည်း လိုက်ပါလာ ကြသည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။ ခရီးသွား စီးရီးတစ်ခွေတော့ လုပ်ဦးမှဟုပင် အတွေးရောက်လာမိသေးသည်။

အတန်ကြာမှ မိခိုင်ကို မသိမသာ ဖောင်းဝဲကြည့်လိုက်သည်။

အလို...

သည်မိန်းကလေးနယ် မိုးလင်းမှ ပြန်အိပ်နေပါရောလား။ တော်တော် အအိပ်မက်ပုံရသည်။ မာမိကြီးနှင့် မပြုံး တို့က မိခိုင်ကို နှိုးမည့်ဟန် အရိပ် အယောင်ပင်မပြီ။ အိပ်နေတာပဲကောင်း သည်ဟုများ တွေးနေကြသလားမဆိုနိုင်။

ပဲခူးဘူတာအလွန်တွင် မိခိုင်နိုး လာသည်။ ရန်ကုန်ဘူတာဝင်ခါနီးပြီ ဖြစ်၍ မိခိုင်နှင့် မပြုံးတို့ မိန်းမတို့ သဘာဝအတိုင်း ပြီးလိမ်းပြင်ဆင်ကြ သည်ကို တွေ့ရသည်။

နေ့လယ် ၁၂ နာရီ။

ရထားသည် ပုစွန်တောင်ဘူတာ ကို ကျော်ကာ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးသို့ ဥသြသံ...၍ ဝင်လေပြီ။ နံပါတ် ၄ စကြိုတွင် ရထားဆိုက်သည်နှင့် လူငယ် တစ်ယောက် ပြတင်းပေါက်နား ရောက် လာသည်။

“ကားပါတယ် အစ်ကို။ အစ်ကို ပစ္စည်းတွေပေး”

ကျော်စိုးအောင်က သူ၏ပစ္စည်း များကို ပြတင်းပေါက်မှ လှမ်းပေးရင်း မာမိကြီးကို ပြောလိုက်သည်။

“အစ်မကြီးတို့ ဘာနဲ့သွားကြမှာ လဲ။ ကျွန်တော့်ကားနဲ့ လိုက်ရင် ရပါ တယ်”

မာမိကြီးက ရွှေကိုင်းမျက်မှန်ကို အသာပင့်တင်လိုက်သည်။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဖုန်းဆက်လိုက် ရင် ကားရောက်လာမှာပါ”

မာမိကြီးက ပြောပြောဆိုဆို ရထားပေါ်မှ ဆင်းကာ မိခိုင်နှင့်အတူ နံပါတ် ၄ စကြိုအရှေ့ဘက်အခြမ်းသို့ ရေညှောက်သွားသည်။ မပြုံးက ဆွဲခြင်း များဆွဲ၍ နောက်ကလိုက်သည်။ ကျော် စိုးအောင်က သူတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းမှ လိုက်ပါသွားသည်။

အထက်တန်း ဝင်ပေါက်ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ ၎င်းတို့ သုံးယောက် စလုံး ရုံပိုင်ကြီးရုံးခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက် သွားသည်ကို လှမ်းမြင်ရသည်။

“မောင်အေး...မင်း ကားပေါ်တွား နှင့်။ ငါ ခဏနေရင် လိုက်ခဲ့မယ်”

ကျော်စိုးအောင်က အတူပါလာ သော လူငယ်ကို ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို”

လူငယ်က အထုပ်များကိုဆွဲ၍ ရေမှ ထွက်သွားသည်။ ကျော်စိုးအောင် က ရုံပိုင်ကြီးရုံးခန်းအနီးရှိ ခုံတန်းလျား တွင် ဝင်ထိုင်ပြီး စီးကရက်တစ်လိပ် ထုတ်၍ မီးညှိပွားရိုက်၍ စောင့်နေလိုက် သည်။ စီးကရက်တစ်လိပ်ကုန်၍ နောက် တစ်လိပ် ကူးသည်အထိ မိခိုင်တို့ ပြန်

ထွက်မလာကြ။ နောက်တစ်လိပ် ကုန်ခါ နီးမှ မာမိကြီး ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရ သည်။ မာမိကြီး၏မျက်နှာ မရွှင်ဟုထင် သည်။ မိခိုင်နှင့် မပြုံးတို့လည်း နောက် မှ ကပ်ပါလာကြသည်။

“အစ်မကြီး ဖုန်းဆက်လို့ရလား”

“ခေါ်လို့ကိုမရဘူး။ ဖုန်းလိုင်းတွေ က ဘယ်လိုများဖြစ်နေလဲ မသိပါဘူး ကွယ်”

“ဧါဆိုရင် ကျွန်တော့်ကားနဲ့ပဲ လိုက်ခဲ့ကြပါ။ လမ်းလည်းကြုံနေတာပဲ။ အားနာစရာ မလိုပါဘူး”

“နေပါစေကွယ်။ မမတို့ လေးဘီး တစ်စီး ဝှားပြီး သွားမှာပါ”

“အာ...အစ်မကြီးကလည်းဗျာ၊ ကျွန်တော်က အစ်မကြီးတို့ကို ခင်မင်မှု သက်သက်နဲ့ ပို့ပေးမှာပါ။ ကျွန်တော့် စေတာနာကိုတော့ လက်ခံသင့်ပါတယ် ဗျာ”

မာမိကြီးက မပြုံးကို တစ်လှည့်၊ မိခိုင်ကိုတစ်လှည့် ကြည့်ရင်း အောက် နှုတ်ခမ်းကို အပေါ်သွားဖျားဖြင့် ဖိကိုက် ရင်း စဉ်းစားဟန်ပြုသည်။ ပြီးမှ ကျော် စိုးအောင်ကို မေးလိုက်သည်။

“မောင်ရင်ကားမှာ ဘယ်သူတွေ ပါလဲ”

“ဘယ်သူမှမပါဘူး။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းပါ။ ခုနေ့လာကြိုတဲ့ ကောင်လေးက ပန်းခေါ်တန်းရုံးနားကို သူ့ယာသူ လမ်းလျှောက်ပြန်မှာပါ။ လာ ကြပါ။ ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပါရစေ”

မာမိကြီးက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ် ပြသည်။ ကျော်စိုးအောင် ဝမ်းသာသွား

သည်။

ကျော်စိုးအောင်၏ ကားမှာ တိုရို တာစပရင်တာ အက်စ်အီး အမျိုးအစား အဖြူရောင်ဖြစ်သည်။ မောင်အေးဆိုသူ လူငယ်မှာ ကားဆီရောက်သည်နှင့် လွှတ်လိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။ မာမီ ကြီးတို့ သုံးယောက် ကားနောက်ခန်း ထဲတွင် နေရာယူကြသည်။ မိခိုင်က အလယ်မှဖြစ်သည်။ ဟူတာကြီးမှ ကား စထွက်ကတည်းက ကျော်စိုးအောင် သည် နောက်ကြည့်မှန်မှတစ်ဆင့် မိခိုင် ၏ မျက်နှာကိုသာ မကြာခဏ ကြည့် လာခဲ့သည်။

၉ ပိုင် နဂါးနီစားတော်သက် အလွန် ရောက်သည်နှင့် ကားရိုက်ကို လျှော့ကာ ဝိဇ္ဇာညီနောင်လမ်းကို ရှာ နေမိသည်။ ထိုအခိုက် နောက်ဘက်မှ မာမီကြီးအသံ ပေါ်လာသည်။

“မောင်ရင် ကားကို အင်းစိန် အထိ ဆက်မောင်းပါ”

“ဗျာ...ဟို ဝိဇ္ဇာညီနောင်လမ်း ထဲက...”

“နေပါစေတော့ကွယ် မပပြော သလို အင်းစိန်ကိုသာ မောင်းပါ”

“အင်းစိန် ဘယ်နားကိုလဲ အစ်မ ကြီး”

“အင်းစိန်ဈေးကြီးအနားကို မောင်း ပါ”

ကျော်စိုးအောင်က ကားကို ခော် ဘူးကြီးကုန်းဘက်မှတစ်ဆင့် အသံမ ငါးဆင့် ဘုရားဘက်မှဖြတ်ကာ လမ်း သစ်လမ်းအတိုင်း မောင်းလာခဲ့သည်။ အင်းစိန်မီးရထားကုန်းကျော် တံတား

ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်နှင့် အင်းစိန်ဈေး ကြီးရေညို ရောက်တော့သည်။

“ဈေးကြီး ဘယ်အနားမှာလဲ အစ်မကြီး”

ကျော်စိုးအောင်က ကားမောင်း ရင်း လှည့်မကြည့်ဘဲ ပေးလိုက်သည်။

“ဟိုရေက အင်းစိန်မီးသတ်စခန်း ကျော်ရင် ညာဘက်မှာ တွေ့မှပဲလမ်းထဲ ချိုးလိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်မကြီး”

ကျော်စိုးအောင်က မာမီကြီးပြော သည့်အတိုင်း အင်းစိန်မီးသတ်စခန်း လွန်သည်နှင့် ပထမဆုံးတွေ့သော ညာ ဘက်ရှိ ဂျာဗွာလမ်းထဲသို့ ချိုးကျွ လိုက်ရာ သံပန်းတံခါးနှစ်ချပ်က ရှေ့မှ ဆီးကာထားသဖြင့် ကားကို ရပ်လိုက်ရ သည်။ သံပန်းတံခါးများပေါ်ရှိ ဆိုင်းဘုတ် ကြီးကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ကျော်စိုး အောင်၏မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွား ကြလေသည်။

“ဟဟိုအကျဉ်းထောင် အင်းစိန်” ဟူသော စာတန်းကို တွေ့လိုက်ရသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ် ယူနီဖောင်းနှင့် ဝန်ထမ်း တစ်ဦး ကားအနီးကပ်လာကာ ကား အတွင်းသို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီး ချက်ချင်း ပင် ခါးကိုပြန်မတ်ကာ အလေးပြုလိုက် သည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျော်စိုးအောင်က အံ့ဩသွား ကာ ကားနောက်ခန်းသို့ ကမ်းကတန်း လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ၎င်း၏မျက်လုံးများ ဒုတိယအကြိမ် ပြူးကျယ်သွားရပြန် သည်လေသည်။

ဘယ်အချိန်က အပေါ်အကျို အဖြူများ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ထားသည် မသိ။ မာမီကြီး၏ အကျိုပန်းထောင့်စွန်း များပေါ်တွင် တစ်ဖက်လျှင် ဓမ္မကြယ်ပွင့် သုံးပွင့်စီ တပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မပြူး၏ လက်မောင်းရင်းများပေါ်တွင် ဓမ္မ ကြယ်ပွင့်ကြီး တစ်ပွင့်စီ တပ်ဆင် ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလောကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ် ရှေ့မှ ဆီးကာထားသော သံပန်းနှစ်ချပ် ပွင့်သွားသဖြင့် လမ်း အတိုင်း မောင်းဝင်လိုက်သည်။

“ဘယ်အထိ မောင်းရမလဲ အစ်မ ကြီး”

“ထောင်မှူးဝ ရှေ့နားအထိသာ မောင်း”

ဂျာဗွာလမ်းပေါ်အတိုင်း မောင်း ဝင်သွား၍ ခဏအကြာတွင် ဗဟို အကျဉ်းထောင် ထောင်မှူးဝကို မြင်ရ သည်။ ကျော်စိုးအောင်က ကားရပ်ရန် နေရာတွင် အသာထိုးရပ်ပေးလိုက် သည်။ ပြီးမှ ကားနောက်ခန်းသို့လှည့် ၍ -

“ကျွန်တော်တော့ ဘာမှ နား မလည်တော့ဘူး။ အစ်မကြီးတို့ဂျပကာ ဘယ်ဌာနကလဲ။ ရဲလား။ ထောင်လား”

“မမက အကျဉ်းဦးစီးဌာန နယ် အလုပ်စခန်းတစ်ခုက စခန်းတာဝန်ခံ တစ်ယောက်ပါ။ မပြူးကတော့ မမစခန်း က လက်ထောက် ထောင်မှူးတစ် ယောက်ပဲ။ မိခိုင်ကတော့...”

မာမီကြီးသည် စကားကို ဆက် မပြောဘဲ ဖြတ်ထားလိုက်ကာ ကားပေါ်

မှဆင်းသည်။ သူတို့ သုံးယောက်လုံး ဆင်းပြီးသောအခါမှ ဟာမိကြီးက...

“ကဲ...မိခိုင်ကို မမပဲ ခေါ်သွား နှင့်မယ်။ မပြုံးက မောင်ကျော်စိုးအောင် သိချင်တာ ရှင်းပြပြီးမှ လိုက်ခဲ့။ ကဲ... အခုလိုကူညီတာ အများကြီးကျေးဇူး တင်ပါတယ်ကွယ်။ မိခိုင်...နှင့်အစ်ကို ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ဦးလေ”

မိခိုင်က ကျော်စိုးအောင်အား မျက်လုံးရွဲကြီးများနှင့် ကြည့်သည်။

“မိခိုင်လေ အစ်ကိုနဲ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ရတာ ဝမ်းလည်းသားတယ်။ ဝမ်း လည်းနည်းတယ်လား။ အမှန်က မိခိုင် ၉ မိတ်အိမ်ကို ပြန်ချင်တာ အစ်ကို ရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဟာမိကြီးက ခွင့်မပြုဘူးတဲ့။ ဒီအင်းစိန်အိမ်ကြီးမှာ စတုဂံနားရဦးမယ် တဲ့။ နောက်မှ ၉ မိတ်အိမ်ကို ပြန်ပို့ပေး မယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒီတော့ အစ်ကို ရယ်...နောက်မှ တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ ဟုတ်လား။ မှတ်မိတယ်နော်။ ပုသိမ် လမ်း။ အိမ်နံပါတ် ၉ တဲ့။ ကဲ...မိခိုင် သွားမယ်အစ်ကို ဟာတာ”

ဟာမိကြီးက မိခိုင်ကို လက်မောင်း ရမ်းမှကိုင်း၍ အကျဉ်းထောင်မှူးဝေသီသို့ ခေါ်သွားသည်။ မိခိုင်က နောက်ပြန် လက်ပြန်နှုတ်ဆက်ရင်း ပါသွားသည်။

မပြုံးက ကျော်စိုးအောင်ကို မော့ ကြည့်ရင်း ပြောသည်။

“သူ့နာမည်က ခိုင်မာလာလို့ ခေါ် တယ်။ အမှုကမတူ ရိုးရိုးရောင်းဖျား ဝယ်ဖျား သို့ပါတော့။ အဲဒါ ထောင်တစ် နှစ်ကျပြီး မမတို့အလုပ်စခန်းကို ရောက် လာတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လလောက်က

ပေါ့။ အခု မောင်ရင်မြင်ရတဲ့အတိုင်းပဲ သူ့အသားအရေတွေဟာ တဖြည်းဖြည်း ဖြူသထက်ဖြူလာလို့ မြို့နယ်ဆရာဝန် နဲ့ ပြုကြည့်တော့ ဟို...မိခိုင်မှာ အိတ်ချ် အိုင်စီ တွေ့တယ်လို့ သံသယရှိနေတယ် ပြောတယ်”

“ဗျာ...အိတ်ချ်အိုင်စီပိုး ဟုတ် လား”

“ဟုတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သံသယ အဆင့်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ပိုပြီးသေချာ အောင် ရန်ကုန်မှာ အစစ်ဆေးခံဖို့ရယ်။ နောက်ပြီး ဟို...မိခိုင်က စိတ်နည်း နည်း ပန်ချင်ဘူးကွဲ့”

“ဪ...ဒါကြောင့် သူပြော တာတွေ တစ်မျိုးပါသားလို့ ကျွန်တော် ထင်မိသေးတယ်”

“ဟုတ်တယ်...မောင်ကျော်စိုး အောင်။ စခန်းရောက်စတုန်းကတော့ အကောင်းပါ။ မိအိတ်ချ်အိုင်စီပိုး သံသ ယရှိပြီးနောက်မှ သူ့စိတ်ပါ မမှန်ချင် သလို ဖြစ်လာတာ။ ဘာကြောင့် ဒီလို ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ သက်ဆိုင်ရာ ပါရဂူ ကြီးတွေနဲ့ စစ်ဆေးမှ သိနိုင်မယ်လေ။ ဒါကြောင့် မမတို့ မိခိုင်ကို ဒီကိုလာ ဝိုင်းပေးရတာပါ”

“ဒါကြောင့် မိခိုင်ကို ဘယ်လို ဆက်လုပ်ကြမှာလဲ”

“ဒါတော့ မမလာည့် ဘယ်ပြော တာတိမလဲ။ သူ့ရောဂါ အခြေအနေအရ ပေါ့လေ။ မမစိတ်ဆဲထင် ပြောရရင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး တင်ချင်တင်မယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် စိတ်ရောဂါ အဘူးကု ဆေးရုံကြီး ပို့ချင်ပုံမယ်ပေါ့လေ”

“မမ...ကျွန်တော် မိခိုင်ကို ထောင်ဝင်စာတွေဘာတွေ လာတွေ့ရင် ရမလား”

မပြုံးက ကျော်စိုးအောင်အား ကြင်နာစွာ ပြုံးပြလိုက်သည်။

“ဪ...မောင်ကျော်စိုးအောင် ရယ်...ဘာလိုတွေ့နေတော့မှာတုံး။ နောက် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ဆိုရင် မောင် ရင့်ကိုမပြောနဲ့။ မမတို့ကိုတောင် မှတ်မိ မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ သူ့ရောဂါက တစ် နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုဆိုးလာနေတာကွဲ့။ ကဲ...အခုလို ရိုက်ပို့တာ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။ မမလည်း တာဝန်တွေရှိသေး လို့ သွားလိုက်ဦးမယ်”

ကျော်စိုးအောင်က ခေါင်းညိတ်ပြ ရင်း ရှည်လျားသော သက်ပြင်းမောတစ် လုံးကို ဟူးခနဲနေအောင် မှတ်ထုတ် လိုက်ကာ မိခိုင် ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ် သွားသော ထောင့်မှူးဝေသီသို့သာ ငေး မောကြည့်နေမိတော့သည်။

ဪ...ချစ်ရတဲ့ မိခိုင်ရယ်။ ၉ မိတ်၊ ပုသိမ်လမ်းက မိခိုင်တို့အိမ်ကို သိရ အောင်လို့ ဖာစ်ကို တကူးတက လိုက်ပို့ ခဲ့တာပါတယ်။ အခုတော့ မိခိုင်ကိုအိမ် ဟာ...မိခိုင်တို့အိမ်ဟာ...။

ဗဟိုစော

ဒေါက်တာသောင်းထိုက် နှင့် မိန့်ဘာဘူသက်မှု ရွှေဥဒေါင်း

အခန်း(၁)
လောဘရမ္မက်

အမြင်အားဖြင့် စိတ်ကောင်း၊ နှလုံးကောင်းရှိ၍ ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာ ထားဖြင့် သူငယ်တော်ရုပ်(ဘိုးဝရုပ်) ကြီးသဖွယ် ဖောင်းဖောင်းပွပွ ဝဝတုတ် တုတ်ရှိသော ဦးပေါ်လာကို မည်သူ တစ်စုံတစ်ယောက်က ပြစ်မှုကျူးလွန်

လေ့ရှိသော ရာဇဝတ်ကောင် လူဆိုး ကြီးတစ်ယောက်ဟူ၍ မှတ်ထင်နိုင် ဖွယ် ရှိချေမည်နည်း။
ဝါတွင်း၊ ဝါပ မပြတ်ဥပုသ်သီလ ကျင့်သုံး ဆောက်တည်လေ့ရှိသော မယား မစိတ်ကောင်းကလည်း လင် ယောက်ျား ဦးပေါ်လာကို ကြည်ညို လေးမြတ်ချစ်ခင်အပ်သည်ပြင် ပစ္စည်း

ဥစ္စာကလည်း အသင့်အတင့် တောင့် တင်းခိုင်လုံပေရကား ဘိုးသူငယ်ဦးနွဲ့ ရေးသည့်အတိုင်း “အပြစ်ရှိသမျှ ပျောက်လိုကွယ်၊ အမျိုးအနွယ်တောင့် မြင့်မြတ်၊ အရပ်ရပ်အမော်မော်၊ လူ ပေါ်မှာ လူဆင့်၍၊ ဒဂိုးမြင့်ရင်ဖြင့် ကျော်ရှေ့” ဆိုသည့် စကားနှင့် ညီပါ ပေ၏။

သို့သော် ယခုအခြေသို့ ရောက် အောင် ဦးပေါ်လာ စုဆောင်းရပ်သည် ဝနကြေးငွေများမှာကား ဓမ္မိယလဒ္ဓ စင်ကြယ်ပါ၏လော။

ဦးပေါ်လာသည် ကျွန်ုပ်တို့ကြား ဖူးသော ပုံပြင်ဝတ္ထုထဲက သိုက်တူး ဆရာကဲ့သို့ မမြင်နိုင်၊ မသိနိုင်သော ကျောင်းကြိုတုရားကြား၊ ဂူတွင်းမြေ အောက်မှ ရတနာကို ရှာဖွေသူ

မဟုတ်။ ချက်ချင်းလက်ငင်း မျက်မြင် ဒိဋ္ဌအလုပ်ကိုသာ ရှေ့နောက်ချိန်ဆ၍ မိမိနိုင်နင်းလောက်ရုံမျှ လုပ်ကိုင်လေ့ရှိ ၏။ သို့ကြောင့် စိန်ပွဲစားဦးပေါ်လာ ကျောက်ကုန်သည် ဦးပေါ်လာဟု ပန်းထိမ်ဆရာမှစ၍ စိန်ဘာဘူတိုင် ကျော်ကြား၏။ သို့သော် ဦးပေါ်လာ သည် အလုပ်အကိုင် ကျစ်လျစ်သူတစ် ယောက်ဖြစ်၍ အဖော်မဆောင်၊ လက် အောက်ငယ်သား မထား။ တစ်ကိုယ် ချင်း တစ်ယောက်တည်း သိုသိပ်စွာ လုပ်ကိုင်လေ့ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် လောဘကြီး၍ အများနှင့်ဆက် ဆံသော် အခန့်မသင့် ဝတ္တံအခါ၌ 'အသားထဲက လောက်ထွက်' ဆိုသကဲ့ သို့ မလိုလျှင်လည်း 'တို့' တတ်၏။ အရေးပေါ်ပေါက်သည့်အခါ ကိုယ် ကောင်းကြံ၍ အစိုးရသက်သေတက် သို့လည်း ပြောင်းလဲတတ်၏။

ဦးပေါ်လာသည် ငယ်စဉ်က ရန်ကုန်မြို့၊ စမ်းချောင်းရပ်တွင် ကျောက်သွေးလုပ်ငန်းကို ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ ပင်ရောက်လုပ်ဆောင် တတ် မြောက်ခဲ့ဖူး၏။ ယခုလည်း ဤ လုပ်ငန်းနှင့် ဆက်ဆံလျက်ပင်။ သို့ သော် ဥဿဖယားနှင့် အနောက်နိုင်ငံ ဖြစ် ဓာတုဗေဒစိန်များကို ကိုင်တွယ် ဖြမ်းမပြုဘဲ ရတနာကျောက်အစစ်များ ကို မူလပုံမှ မပြောင်းလဲစေရန် သွေး ခြင်းနှင့် ဆက်ဆံခြင်းမျှ ဖြစ်လေသည်။

ဦးပေါ်လာသည် ယခုအခါ လယ်မြေဧက အနည်းငယ်ကြွယ်ဝ၍ မြေပိုင်ရှင်တစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် သုံးဆယ် မြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိ၏။ ယခုဖြစ်

ပျက်သည့် ညနေတွင် ရတနာလုပ်ငန်း နှင့်ပင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ညရထားနှင့် သွားရန် စီမံပြင်ဆင်ထား၏။ မယား ဖြစ်သူ ဒေါ်စိတ်ကောင်းကလည်း ထို နေ့ည အထက်စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးမှ ကြွလာတော်မူသော ဓမ္မကထိက ဆရာတော်တစ်ပါး၏ ဒေသနာတော် ကြားနာရန် သွားသည်နှင့် ဦးပေါ်လာ မှာ ညဦး လမှုန်ရိပ္ပန်မှူးအရောင်တွင် ခြံဝမြောင်းကူးတံတားလက်ရန်းကိုခို၍ ဆေးလိပ်သောက်ခါ စဉ်းစားစိတ်ကူး နေစဉ် မလှမ်းမကမ်းမှောင်ထဲမှ ထီးကို ထောက်၍ လမ်းလျှောက်လာသော ခြေထောက်ကို နားစိုက်၍ ထောင်မိလေ၏။

ဆောင်းဦးပေါက်အခါ ဖြစ်၍ အနည်းငယ် ပြုဆိုင်သဖြင့် ဆယ်ဂိုက် လောက်အကွာကျမှ လူရိုက်ကို ကွဲပြား နိုင်လေသည်။ သုံးဆယ်မြို့နှင့် မီး ရထားဘူတာမှ (မကြာမီက အလယ် ကုန်းဘူတာ မဖွင့်မီ) အတော်ကွာလှမ်း သည့်ပြင် လူနေအိမ်ခြေလည်း အလွန် နည်းပါး၍ ငါ့အိမ်နှင့် တစ်အိမ် အတော်ကွာခြား၏။ ယခုအချိန်မှာ လည်း ၁၀ နာရီကျော် ၁၁ နာရီနီးနီး ရှိ၍ အိမ်များလည်း မီးငြိမ်းကုန်ကြ လေပြီ။ ထို့ကြောင့် ထိုခြေသံမှာ မိမိ အိမ်သို့လာသူ ဧည့်သည်မဟုတ်မဲ့ သော် ဟူတာရုံကိုဆင်းမည့် ခရီးသည် ဖြစ်ဟန်တူသည်ဟု ဦးပေါ်လာသည် ဝရုစိုက်၍ကြည့်လေ၏။ ခြံတံခါးဝနှင့် တည့်တည့်ရောက်သောအခါ လျှောက် လာသူမှာ စုတ်ချာချာ အူလယာ မြေ တူးကုလားကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရလေ ၏။

ထိုစဉ်တွင် .. ထိုကုလားကြီးက လှမ်း၍ “ဆပ် ... ဘူတာရုံ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ” ဟု ဟိန္ဒူ စကားဖြင့် မေးလေ၏။

ဦးပေါ်လာ “မဝေးလှဘူး။ နှစ် ဖာလုံလောက် ကျန်တော့သည်။ ဘယ်လိုက်မှာလဲ”

ကုလားကြီး “လမ်းမှာတွေ့တဲ့ သူတိုင်း မေးလျှင် မဝေးဘူး။ ရှေ့နား မှာဆိုပဲ ပြောတာပဲ။ နဂိုက မျက်စိက မွဲ၊ နှင်းထဲမှာ သာမျက်စိလည်သေး တယ်။ ရန်ကုန်လိုက်မှာပဲ”

ဦးပေါ်လာ “ကျွန်ုပ်လည်း ရန်ကုန်ကိုသွားဖို့ပဲ။ ဒါဖြင့် သည်မှာ ပဲနားဦး။ မီးရထားအချိန် အများကြီး လိုသေးတယ်။ အတူသွားတာပေါ့”

ကုလားကြီး “ဆပ်ကို ဒုက္ခအပို ပေးသလို ဖြစ်နေတော့မယ်။ ကျွန် တော် ဖြည်းဖြည်းလျှောက် ..”

ဦးပေါ်လာ “ဘာမျှဒုက္ခမရှိပါ ဘူး။ ခရီးသည်ချင်း ကိုယ်ချင်းစာပါ တယ်။ လာပါ။ အိမ်ထဲမှာ ခဏငင်နား ပါဦး။ ဘူတာမှာလည်း စောင့်ရမယ့် အတူတူ”

ထိုသို့ပြောလျက် အိမ်ရှင်ကရှေ့ ဧည့်သည်ကနောက် အိမ်တွင်းသို့ ဝင် ကြ၍ လူသာမှန်အိမ်ကို မီးမြှင့်လိုက် လေ၏။ မီးလင်းလာသောအခါ လိုက် လျောဖော်ရွေသော ဦးပေါ်လာ၏ မျက်နှာကို လည်းကောင်း၊ တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက် အကဲခတ် ကြည့်နေကြသည်တွင် ဦးပေါ်လာ သည် ဟာရီလားဘာဘူကြီး ဖြစ်နေ သည်ကို သိရလေ၏။ သို့သော် မသိ

ဟန်ဆောင်၍ မျက်နှာပိုးသတ်ထားလို့ကံ၏။

ဦးပေါ်လာ “ထိုင်ပါ” ဟု အနီးရှိ ကုလားထိုင်ကို လက်ညှိုးထိုး၍ “ရေများသောက်ပါဦး” ဟု ရေတည်ရန် အတွင်းခန်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။

ဟာရီလား ဘာဘူကြီးသည် ရှေးအခါက ရန်ကုန်မြို့ မဂိုလမ်းတွင် ဆိုင်ကြီးကနွားကြီးနှင့် စိန်ဘာဘူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေရာ လူလိမ်ခံရ၍ ဆုံးရှုံးခဲ့ပြီးနောက် ဆိုင်ကို ရုပ်လိမ်ခံ၍ အချောင်ထုတ်သူတို့ထံမှ အချောင်ဝယ်၊ အချောင်ရောင်းအလုပ်နှင့် စီးပွားရှာလျက်ရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။

သာယာဝတီနယ်သည် နိုးပွဲတိုက်မှ လိမ်လည်မှု အလွန်များသော နယ်ဖြစ်ရာ ဟာရီလားဘူတာ ယခုလားခြင်းအကြောင်းမှာလည်း အချောင်ထုတ်လိုသူတို့ထံမှ သတင်းရ၍ လာရောက်ဝယ်ယူပြီးနောက် စိန်များကို ထိုနေ့ပင် ရောင်းသူတို့ရှေ့၌ ‘ပါဆယ်ထုပ်’ လုပ်၍ စာတိုက်မှ ရန်ကုန်သို့ ပို့လိုက်လေ၏။ ရောင်းသူတို့အား “အခုဘာဘူစိတ်အေးသွားပြီ။ ကျွန်တော်လက်ထံမှာ ရှိတယ်နော် စိတ်မချရဘူး။ ညအိပ်ပျော်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အခုနော် ညကောင်းကောင်းအိပ်မယ်။ မနက်စောစောရထား ရန်ကုန်ပြန်မယ်” ဟုပြော၍ ထွက်လာခဲ့ပြီးနောက် ရုပ်ဖျက်၍ မြင်းရထားဖြင့် နေဝင်ရိတရာတွင် သုံးဆယ်မြို့သို့ ထွက်ခွာခဲ့လေ၏။

ဟာရီလားသည် ဦးပေါ်လာကို

မသိသော်လည်း ဦးပေါ်လာကမူ ဟာရီလားကို မဂိုလမ်းတွင် မကြာခဏ မြင်ခဲ့ဖူးသည်အပြင် ယခု မြေတူးကုလား သူဆင်းရဲယောင် ဆောင်ထားသော်လည်း ဤအရပ် ဤနယ်ကို အကြောင်းမှ အချိန်ကုန်၊ ငွေကုန် ခံပြီး လာမည်မဟုတ်ကြောင်း ကောင်းစွာ ရိပ်မိလေ၏။ ထိုမျှမက ၎င်း၏ ကိုယ်တွင်းတွင် မည်မျှ အဘိုးထိုက် အဘိုးတန် ရတနာများ ပါမည်ကိုလည်း တွေးတောမိလေ၏။

ဦးပေါ်လာ ထင်မြင်ချက်လည်း မမှားပေ။ အကြောင်းကိုဆိုသော် ဟာရီလား ဘာဘူသည် နေ့လယ်က စာတိုက်ကပို့သည့်မှာ လှည့်ဖြား၍ ပြိုခြင်းမျှသာဖြစ်လေရာ စင်စစ်သော်ကား စိန်များကို မိမိကိုယ်တွင်း၌သာ သိုလှက်ထား၏။

ဦးပေါ်လာသည် အိမ်တွင်းခန်းမှ ရေနှင့်တကွ အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီးများပါ ယူလာ၍ တည်ခင်းလေ၏။

ဦးပေါ်လာ “ကျွန်တော်တို့ ပြန်မာအိမ်ကို လာတဲ့အခါ ခင်ဗျားတို့ကို အသီးအနှံပဲ ဧည့်ခံကျွေးမွေးရတယ်။ စားပါဦး အားမနာပါနဲ့”

ဦးပေါ်လာသည် ဟာရီလားဘာဘူ ဖြစ်နေကြောင်းကို သိသည်မှစ၍ သူ၏အလုပ်နှစ်ပတ်သက်သောအကြောင်းများကို အမှတ်မဲ့မေးမိမည်ကို အထူးဆင်ခြင်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိအိမ်တွင်းသို့ ပစ္စည်းနှင့်တကွအသင့်ရောက်လာပါလျက်နှင့် မရလိုက်ဘဲ ပြန်ထွက်မည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဦးပေါ်လာ စဉ်းစားသည်ကား

“သူ့ကိုယ်ထဲမှာ အနည်းဆုံး ငါးထောင်၊ တစ်သောင်းစိုး ပါမှာပဲ။ ထုခွဲလိုက်ပြီး ၎င်းရငွေခွဲ လယ်ဝယ်လျှင် တစ်နှစ်ကို လယ်ခ တစ်ထောင်ကျော်ရမယ်။ ချေးငှားထားလျှင် အတိုးတစ်ထောင် ကံကံရမယ်။ လက်ရှိငွေနှင့် ပေါင်းသော် တစ်သက်မှာ ပူစရာမရှိတော့။ အေးအေးနေနိုင်ပြီ။ နောက်နေ့ ဖြစ်မှုကျူးလွန်ရန်လည်း မလိုတော့” စသည်ဖြင့် တွက်ချေးချနေရာမှ

ဦးပေါ်လာ “စားပါ။ ကျွန်တော် ခြံထဲကထွက်တဲ့ အသီးအနှံပဲ။ ချိုပါတယ်” ဟု စကားကို လေသံမှန်အောင် အတော်ပင် ကြိုးစား၍ ပြောရလေသည်။

ဟာရီလားသည် တိုက်တွန်းသည်လည်း တစ်ကြောင်း၊ ဆာမှတ်သည်လည်း တစ်ကြောင်းကြောင့် တည်ခင်းသော အသီးအနှံတို့ကို စားလေ၏။ ဦးပေါ်လာသည် ရှေးနည်းအတိုင်း ဟာရီလားနှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်ဆိုင်၍ လောဘဇော တစ်ပက်လျက် “ငါးထောင်၊ တစ်သောင်း” စသည်ဖြင့် ပစ္စည်းကိုသာ ခန့်မှန်း၍ စိတ်တွက်တွက်နေလေ၏။ ထို့နောက် စိတ်ကို ဖျောက်စေရန် စကားစရာ၍

ဦးပေါ်လာ “ခင်ဗျားတို့ မြေပျားကုလားတွေဟာ အသီးအနှံ သာ ပြီးစိုက်တတ်မှာပေါ့။ ဝါသနာပေါဘူးလား”

ဟာရီလား “ကျွန်တော်တို့ မဂိုလမ်းမှာ ဘယ်မှာ စိုက်စရာနေရာရှိမလဲ” ဟု ပြောရာတွင် သတိရပြန်သဖြင့် “ကျွန်တော် မဂိုလမ်း ဝန်အိမ်”

ဆိုင်မှာ အလုပ်လုပ်သည်”ဟု ရုတ်တရက်ပြင်၍ ပြန်ပြောလေ၏။

ဦးပေါ်လာ “ဟုတ်တယ် ... ရန်ကုန်မှာတော့ ဥယျာဉ်ဝါသနာပါလို့ စိုက်စရာမခွင့်မရဘူး”

ယင်းသို့ပြောပြီးနောက် ယခင်ကကဲ့သို့ပင် လောဘ ... ဟုတ်ပြန်လေ၏။ သို့သော် ပစ္စည်းကို အနုနှင့်ရရန် လမ်းမပြင်။ အကြမ်းအတမ်း ပြစ်မှုကျူးလွန်ရမည်ကား မပေါ်ပေါက်အောင် အလွန်မဲယဉ်း၏။ ရှေးအခါက မဲခူးနယ်တွင် ရာဇဝတ်အမှုထမ်းကို သတ်ခဲ့ရဖူးလေသည်။ သို့သော် ထိုစဉ်က သူ့အသက်ထက် ကိုယ့်အသက် အလွတ်ရုံးရခြင်း ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် ကြိုကုန်းက မိန်းမကြီးတစ်ယောက်တုန်းကလည်း သူ့ကိုယ်က အရမ်းအော်တာကိုး။ အဆုံးစီရင်ခဲ့ရတာပေါ့ဟု မိမိကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုများကို မိမိအပြစ်သက်သက်မဟုတ်လေဟန် တွေးတောဖြန်ဖြေနေလေ၏။ ၎င်းနောက် လောဘဇောကို ဖြိုဖျက်ချုပ်တီးစေခြင်းငှာ ထိုင်ချေ၊ ထချေ ဝနာမငြိမ် ဖြစ်နေပြန်ရာ ကုလားကြီးက “သွားဖို့အချိန်တော်ပြီလား ဘယ်နှုနာရီရှိပြီလဲ”ဟု မေးသောအခါ “အချိန်တော့ လိုပါသေးတယ်။ အခုသွားလျှင် ဘူတာရုံမှာ နှစ်နာရီကျော် သုံးနာရီနီးနီး စောင့်နေရမယ်”

“အို ... ဒါဖြင့်လည်း အေးအေးပေါ့”ဟု ကုလားကြီးက ပြန်ပြောလေ၏။

ဆောင်းဦးပေါက်စ အေးမြသော ဥတုရာသီဖြစ်ငြားသော်လည်း ဦးပေါ်

လာမှာ လောဘဇောနှင့် အကြံဉာဏ် ထုတ်ရသဖြင့် ခေါင်းရှုပ်၍ ချွေးလုံးကြီးများ ပြန်လာသဖြင့် တံခါးဝသို့ ထွက်ရပ်၍ လေခံရလေ၏။

သို့သော်ငြားလည်း အလွန်အဖိုးထိုက်သော စိန်ပစ္စည်းများကို မိမိလက်တွင်းမှ လွတ်ထွက်သွားမည်ကို ပူပန်စိုးရိမ်သည်က သာလွန်မောက်မိုလာပြန်၍ တွေးပြန်သည်မှာ မယားလုပ်သူလည်း နံနက်အရုဏ်ကပ်ပြီးမှ ပြန်မည်။ အိမ်မှာလည်း အခြားသူတစ်ယောက်မျှမရှိ။ အိမ်နားနီးချင်းမှာလည်း ကွာဝေးလှသည်။ လမ်းနှင့်လည်းဝေး၊ လဝင်၍ မှောင်မိုက်သည်နှင့် လျှောက်သူသွားသူလည်း မရှိ။ သို့သော် စဉ်းစားရန်တစ်ချက်မှာ အလောင်းကို ဘယ်နည်းနဲ့ ဖျောက်ဖျက်မလဲ။ ထိုအခါ ကုလားကြီးက “အပေါက်ဝမှာရပ်နေတာ မအေးဘူးလား”ဟု မေးလိုက်သည်နှင့် မိမိကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ပြန်လေ၏။

ဤသို့ ချီတုချတု စိတ်မဝိုင်းဖြတ်နိုင် ဖြစ်လှသည်နှင့် လောဘတိုက်တွန်းခြင်းမှ ငြိမ်းစေရန် အိမ်တွင်းမှ မြန်မြန်ထွက်ရလျှင် ကောင်း၏ဟု စိတ်အကြံဖြင့် “ဟုတ်တယ်၊ အေးလာပြီ။ အကျီထပ်ဝတ်လိုက်ဦးမယ်။ ပြီးတော့ ဖြည်းဖြည်းလျှောက်သွားကြမယ်”ဟု ပြော၍ အိမ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။

အခန်းတွင်းမှ လှမ်း၍ကြည့်လိုက်သောအခါ လသာ မှန်အိမ်အောက်တွင် သူ့ဘက်ကို နောက်ခိုင်း၍ ထိုင်နေသော ဟာရီလား၏ ကိုယ်

နှင့်ခေါင်းကို မြင်ရပြန်သော် ... နိုင်သော အကြံဖြစ်ပြန်သည်နှင့် အမကြားအောင် ခြေဖျားထောက်၍ ချဉ်းကပ်လေ၏ ... နောက်တည့်တည့်သို့ ရောက်သောအခါ မိမိဦးခေါင်းကို သွေးတိုးသောအသံသည် နားအုံကို တတောက်တောက် ခေါက်သကဲ့သို့ တဒိန်းဒိန်း မခံမရပ်နိုင်အောင် မြည်လွန်းသဖြင့် တစ်ယောက်၏အသက်ကို သွေးအေးနှင့် လက်ရုံးအားကိုးသတ်ရမည်ကို တွေးတောလျှက်ကြောက်၍ တုန်လှုပ်၍ နောက်ပြန်ဆုတ်ခဲ့လေ၏။

အခန်းတွင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သက်မကြီးချပြီးလျှင် “အောင်မယ်လေး ... လက်မတင်တလေး လိုတော့တယ်”ဟု အောက်မေ့၍ “ဤလက်မှာ ဘာမျှမပါပေလို့ ဟုလို့၊ ဒုတ်ခဲလို ပျားပါလျှင်”ဟု တွေးတော၍ အခန်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ခြံတိုင်တူးသော သံကလေးကို မျက်စိစိုက်မိလေ၏။ “သည်သံကလေးများ ခုတင်က ငါ့လက်မှာ ပါသွားလျှင်”ဟု စဉ်းစားရင်း ကောက်ကိုင်ပြီး လက်ဖြင့် ဆကြည့်သည်တွင် မကောင်းနတ်တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ နောက်ပြန်မကြည့်ဘဲ ကုလားကြီးရှိရာသို့ သွားလေ၏။

ကုလားကြီးသည် ငှက်ပျောသီး၊ ဒုန်းသီးများကို စားပြီးနောက် မိမိအိတ်တွင်းမှ ကွမ်းလီးခြမ်းကလေးများကို စားလျက် ဘီဒီဆေးလိပ်ကလေးကို ညှိ၍ သောက်နေလေ၏။

ဦးပေါ်လာသည် တွေဝေဆိုင်းတွင် မရှိဘဲ သံကလေးကြီးဖြင့်

တအားကုန်လွှဲချလိုက်ရာ ကုလား ကြီးက ခေါင်းကိုငဲ့၍ အနီးရှိ တွေးခံထဲ သို့ တံတွေးထွေးသည်နှင့် ချိုစောင်းကို ရှုပ်၍ ရိုက်မိလေ၏။

ကုလားကြီးသည် ကြောက်အား လန့်အားနှင့် ငယ်သံပါအောင် အော် ထပြေးလျှင် နောက်ရိုက်မည့်အချက်ကို ငုံ့ရှောင်လိုက်သည်နှင့် ဦးပေါ်လာ လက်မှ သံကလော်သည် စားပွဲကို ရိုက်မိလေ၏။ ယို့နောက် လူနှစ် ယောက်တို့သည် ထွေးလုံးသတ်ပုတ် နေကြလေ၏။

ကုလားကြီးမှာ အသက်က လည်းကြီး၊ အားခွန်ဗလလည်း မပြည့် စုံရကား အားအင်ပြည့်တင်း၍ အလုံး အရပ်ကောင်းသော ဦးပေါ်လာကို ခုခံ ရန် မတတ်နိုင်ဘဲ အော်ရုံသာ အော် နိုင်လေသည်။ ထိုသို့ ဟစ်အော်သည် တွင် လည်ကို ညှစ်၍ စားပွဲခင်းနှင့် ပါးစပ်ကို သို့ဝိတ်ထားလေ၏။ ကုလား ကြီးမှာ သန့်ငင်ဆန့်ငင်ဖြစ်ရာမှ ငြိမ် သွားသောအခါမှ လွတ်ချလိုက်လေ ၏။

လူရိုးခားပြတိုလက်မှ မတရား သော ပစ္စည်းကိုထုတ်၍ သက်စွန့်ကြိုး ပမ်း ပစ္စည်းရှာဖွေသော ဘာဘူဟာရီ လားမှာ ဦးပေါ်လေး၏လက်တွင်း၌ သေခြင်းဆိုး သေရရှာလေပြီ။ သို့ သော် သူ၏အသက်ကို သတ်လိုက် သော ဦးပေါ်လာမှာ ကျေးဇူးရှိမရှိ စောင့်ကြည့်ရန် လိုတော့၏။

ဤအဖြစ်အပျက်မှာ စာနှင့် အရည်ကြီး ရေးရသော်လည်း အစအဆုံး အားထုတ်လုပ်ကြရသည်

မှာ မိနစ်အနည်းငယ်မျှသာ ကြာလေ ၏။

ဦးပေါ်လာသည် ခါးထောက်၍ သေသူ၏အလောင်းကို ကြည့်နေရာမှ ငုံ့၍ ဟာရီလား၏ ပါးစပ်တွင်းမှ စားပွဲ ခင်းကို ရွဲ၍ထုတ်ပြီးနောက် ကိုယ် တွင်း၌ သိုဝှက်ထားသော ပစ္စည်းကို ရှာဖွေလေ၏။ သူ့တွေးထင်သည် အတိုင်း စိန်ထုပ်ကို တွေ့လေ၏။

သို့သော် ဤမျှနှင့် မပြီးသေး။ ဦးပေါ်လာမှာ သေချာကျစ်လျစ်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ရကား မိမိလုပ်ငန်း လက်စလက်နက်ကို သေသပ်အောင်ပြု ရန် အရေးရှိသည်အလျောက် လူသေ ၏ခေါင်းမှ မီးတွက်၍ စားပွဲခင်းနှင့် ကြမ်းပေါ်တွင်ကျနေသော သွေးစက် များကို ရေစိုအဝတ်နှင့် လျှတ်သင်ပြီး လျှင် သေသူ၏ ခေါင်းအောက်တွင် လည်း နောက်ကျပည့် သွေးအတွက် သတင်းစာစက္ကူများကို ခံထားလေ၏။ ၎င်းနောက် စားပွဲခင်းကို နေရာတကျ ပြန်ခင်း၊ လဲမှောက်သော ကုလားတိုင် များကို ပြန်ထောင်ခြင်း စသည်တို့ကို မူလအတိုင်း အနေကျအောင် ပြန် လည်ပြုပြင်ပြီးနောက် ဟာရီလား၏ မျက်မှန်ကိုင်းကို ကြမ်းပေါ်မှကောက် ယူ၍ စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်၏။

မျက်မှန်မှန်သားမှာမူ အစိတ် စိတ်ကွဲ၍ စားပွဲပေါ်မှ လဲကျသော ဖန် ခွက်ကွဲများနှင့် ရောနေသဖြင့် ၎င်းတို့ ကို ကြက်မွေးတံမြက်စည်းနှင့် စု၍ စက္ကူတွင်ထည့်လေ၏။ ၎င်းနောက် မျက်မှန်ကွဲများကို တတ်နိုင်သမျှ ရွေး နုတ်၍ မျက်မှန်ကိုင်းနှင့်အတူ စက္ကူ

တစ်ချပ်နှင့် သပ်သပ်ထုပ်လေရာ မျက် မှန်စများ နည်းလွန်းသဖြင့် အချို့မှန် ကွဲစအပြုံးနှင့် အကြေများကိုပါ ထည့် ရလေ၏။ ၎င်းနောက် ဖန်ကွဲများကို နောက်ဖေးအမှိုက်ပုံးပေါ်သို့ ပစ်လိုက် ၏။

ဒိမ်တွင်းကိစ္စ အပြီးသတ်ပြီဖြစ် ၍ သေသူ၏ အလောင်းနှင့် အထုပ် နှင့် ထီးများကိုသာ စီရင်ရန် ကျန် တော့၏။ ညစ်ထုပ်ထုပ် ဝိတ်ပိုင်းနှင့် ထုပ်ထားသော အထုပ်တွင်းတွင် ဂိုတီ (ကုလားများဝတ်သောဝိတ်ပုဆိုး) တစ်ထည်နှင့် မျက်နှာသုတ်ပင်၊ ယ် ကလေးတစ်ခု ပါရှိ၏။ ထိုအလုပ်နှင့် ထီးကို ရှန်ချည်ကြိုးနှင့်တွဲ၍ ချည်လိုက် ၏။ ရှန်ချည်ကြိုးမှာ ခေါ်စိတ်ကောင်း သင်ဖြူးကွပ်သော ရှန်ပန်းထည်မှ ပို သော အစများကို လုံး၍ သိမ်းဆည်း ထားရာမှ ရရှိခြင်းဖြစ်၏။

၎င်းနောက် အထုပ်နှင့်ထီးကို ပန်းပေါ်တွင် သိုင်းလျက် လူသေ၏ အလောင်းကို နေရာခွဲ၍ ထမ်းပြီးလျှင် ဒိမ်တွင်းမှ ထွက်ခဲ့လေ၏။ သန်းခေါင် အချိန် နီးနီးရှိပြီဖြစ်၍ လမ်းပေါ်တွင် လည်း လူသွားလူလာမရှိ။ မမှောင် လည်းမှောင်သည်နှင့် ပေတစ်ရာလမ်း မကြီးကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် မီး ရထားသံလမ်းသို့ရောက်အောင် ပေ ၂၅၀-၃၀၀ ခန့်ကျယ်သော မြက် တောကို ဖြတ်သွားရ၏။ အလောင်း ကောင်ကို မီးရထားသံကြိုးပေါ်မှ ကျော်ချပြီးနောက် အလိုက်သင့် ဆွဲငင် ၍ သံလမ်းပေါ်တွင် လည်ပင်းကို တင် ၍ မှောက်ထားလိုက်၏။ အထုပ်နှင့်

ထီးကိုလည်း တွဲချည်ထားသော ကြိုးကိုဖြတ်၍ အနီးတွင် ပစ်ချထား၏။ မျက်မှန်ထုပ်ကိုလည်း အိတ်တွင်းမှ ထုတ်၍ လူသေ၏ဦးခေါင်းနားတွင် ဖြန့်ကြဲထားလေ၏။ မျက်မှန်ထုပ်သော စက္ကူနှင့် အထုပ်နှင့်ထီးကို ချည်သော ကြိုးကိုလည်း ကျန်ရစ်စေရန် ယူခဲ့၏။ လိုလေသောမရှိအောင် စေ့စပ်လေချာစွာ စဉ်းစားနေစဉ် အစုန်ကုန်ရထားသံကိုကြားသဖြင့် မီးရထားလမ်းမှ ခွာဆုတ်၍ ဆင်းခဲ့လေ၏။

အခန်း (၂)

မီးရထားတိုက်၍ သေသလော

ဦးပေါ်လာ ခြံတွင်းသို့ ပြန်ရောက်သည်နှင့် မီးရထား ဥသြထွက်သံနှင့် မီးရထားရပ်ရန် ဘာရိုက်ဖမ်းသံတို့ကို တစ်ပြိုင်နက် ဆူညံစွာ ကြားရလေ၏။ ထိုအခါ မီးရထားစစ်ဗိုလ်သည် လဲနေသောလူကို နင်းမိမည်စိုးသဖြင့် ကြိုးစား၍ ရပ်လေ၏။ ဦးပေါ်လာကလည်း မနင်းမိမည်ကို စိုး၍ အတူးဆုတောင်းလေ၏။ သို့သော် ဦးပေါ်လာမှာ မီးရထားရပ်လိုက်သည်ကို မနှစ်ခြိုက်ဘဲ အိမ်တွင်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ပြေးဝင်လာခဲ့လေ၏။

အိမ်တွင်းသို့ ရောက်သောအခါမှ သံကလော်ကို မျက်စိစိုက်မိသဖြင့် ကောက်ယူ၍ မီးခွက်အောက်ထွင်ကြည့်သောအခါ သွေးစသွေးနမရိုက်ဆံပင် တစ်ချောင်း၊ နှစ်ချောင်းကိုသာ သံချောင်းမှာ ကပ်နေသည်ကို တွေ့

သဖြင့် စားပွဲခင်းနှင့် သုတ်ပြီးနောက် နောက်ဖေးပေါက်မှ လွင့်ပစ်လိုက်လေ၏။

ဦးပေါ်လာတို့ လိုက်ရမည့် စာပိုမီးရထားမှာ ယခု သန်းခေါင်ကုန်ရထားသွားပြီးနောက် နာရီပြန်နှစ်ချက်မှ သုံးဆယ်ဘူတာသို့ ဆိုက်မည်ဖြစ်သော်လည်း ဦးပေါ်လာမှာ အိမ်ထဲတွင် မနေဝံ့လောက်အောင် သွေးချောက်ချားသည်နှင့် ဘူတာသို့သွားရန် ပြင်ဆင်လေ၏။

မိမိလွယ်အိတ်နှင့်ထီးကို ယူပြီးနောက် မီးအိမ်ကို ငြိမ်းမည်အပြုတွင် စားပွဲအောက်တွင် ခံထားသည့် သွေးစွန်းသော သတင်းစာစက္ကူတို့ကို မြင်လေလျှင် ဦးပေါ်လာမှာ နဖူးမှရွေးလုံးကြီးများ ယိုစီးကျလာလေ၏။ "အိုလက်မတင်ကလေး လိုတော့တယ်။ ဝိုးငြိမ်းပြီး ထွက်သွားမိလျှင် အသေအချာ တန်းနေတာပဲ" ဟု တွေးတော၍ စက်တိုင်မှ ကြိုးတွဲလဲကို မြင်ယောင်ငြိုးလျှင် လည်ပင်းယား၍ လက်နှင့်ပွတ်သပ်မိလေ၏။

သို့သော် ဦးပေါ်လာမှာ အပျားနှင့်စာသော် အတော် စိတ်ခိုင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ပေါင်းထုပ်ကိုယူပြီးလျှင် နောက်ဖေးမီးခိုသို့ သွားလေ၏။ ကောက်ရိုးနှင့် သတင်းစာစက္ကူများကိုစု၍ ထင်းများထပ်တင်ပြီးလျှင် မီးတောက်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပေါင်းထုပ်ကြီးကို အပေါ်မှာ အုပ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မီးခိုးလုံးကြီးတက်၍ ညောင်နံအမျိုးမျိုး ထွက်ပေါ်လာလေ၏။ အကြောင်းသော်ကား

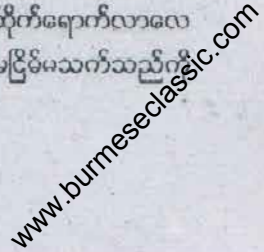
ပေါင်းထုပ်အတွင်းတွင် ခံပေါင်းသော ဦးထုပ်ကလေးမှာ ဆီဝနေသည့်ပြင် ပေါင်းထုပ်မှာလည်း ပိုးဖြစ်၍ ကြက်မွေးမီးမြိုက်သောအနံ့မျိုး ညော်လေသည်။

ဤအရာဝတ္ထုများ ပြာကျအောင် စောင့်ကြည့်သည့်အခိုက် အမျိုးမျိုး စိတ်ချောက်ချားတုန်လှုပ်လျက် အချိန်ကုန်ခဲ့၏။ ပြာကျသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထင်းစများနှင့် ဖွေနေနက်၍ ငြိမ်းပြီးလျှင် သက်မကြီးချ၍ တစ်ဖန် မိမိလွယ်အိတ်နှင့် ထီးကိုယူ၍ အိမ်ကို သေ့ခလောက်ခတ်ပြီးလျှင် ဘူတာဘက်သို့ ထွက်ခွာခဲ့လေ၏။

မြူအနည်းငယ်တိုး၍ ဆိုင်းလာသဖြင့် ပြည်လမ်းတက်မှ မီးရထားကို မှန်း၍ကြည့်နိုင်မှ ရေးရေးမျှ မြင်နိုင်လေသည်။

ဘူတာရုံသို့ ရောက်သောအခါ လက်မှတ်ယူ၍ ပလက်ဖောင်းဘက်သို့ ထွက် သွားလေရာ ခရီးသည်နည်းသော သုံးဆယ်ဘူတာရုံမှာ ခါတိုင်းနှင့်မတူ။ ဟိုတစ်စု သည်တစ်စု အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ထင်မြင်ချက်စကား ပြောကြံလျက် သုံးဆယ်တံတားဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရပ်နေသော ကုန်ရထားကို မျှော်မှန်းကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ သို့သော် ဦးပေါ်လာမှာမူ ရေငုံဘိသကဲ့သို့ မည်သူ့ကိုမျှ မစုံစမ်းဝံ့ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

မကြာမီ ရန်ကုန်ဘက်မှ အဆန်ပြည်စာပိုရထား ဆိုက်ရောက်လာလေ၏။ ဘူတာတွင် မငြိမ်မသက်သည်ကို

ဒုတိယတွဲ ပြတင်းပေါက်မှ ကြည့်နေသော လူတစ်ယောက်က ပလက်ဖောင်းပေါ်ရှိ လူတစ်စုကို လှမ်းမေးပြီး ထိုတွဲမှ မင်းမှုထမ်းဟန် မြန်မာတစ်ယောက် ကုန်သည်ရှေ့နေရှေ့ရပ် မခွဲခြားနိုင်ဘဲ မြန်မာလူရွယ်တစ်ယောက်နှင့် ဘောင်းဘီဝတ် ကုလားတစ်ယောက်ဆင်းလာ၍ လူများနှင့် စကားပြောနေကြ၏။

ထိုစဉ်တွင် ရပ်ထားသော ကုန်ရထားဘက်မှ လက်ဆွဲမီးအိမ်ယမ်းလျက် တရွေ့ရွေ့နီးလာသော လူတစ်ယောက်ကို မြင်ကြရ၏။ မီးအိမ်ကို ဆွဲယူကာ ညရုံပိုင်ဖြစ်ရာ ၎င်းနောက်မှ ကူလီ နှစ်ယောက်သည် ထမ်းစင်ကို ထမ်းလျက် ထိခိုက်နာကျင်သူ လူနာကို ယူလာကြလေ၏။ နောက်ဆုံးမှ 'ပေါ်ထယ်' ကုလားသည် လက်တွင် အထုပ်တစ်ခုနှင့် တီးတစ်လက်ကို ဆွဲကိုင်လျက်။ "ဟာရေး ... ဘာဘာ၊ ဟာရေး ... ဘာဘာ" စသည်ဖြင့် ညည်းတွားလိုက်ပါလာလေ၏။

ထိုအခါ ဘောင်းဘီဝတ်ကုလားက "ဟေး ... ဘာဖြစ်တာလဲ" ဟု မေးလေလျှင် ပေါ်ထယ်သည် မြင်မိမှတ်မိသမျှ အားလုံးကို ကုန်စင်အောင် ပြောကြားလေ၏။

ပေါ်ထယ်ကုလား ပြန်ပြောသည့် အကျဉ်းချုပ်မှာ ကုန်ရထားစက်ခေါင်းမောင်းသူ စက်ဗိုလ်သည် မီးရထားလမ်းကွေ့ကိုလွန်၍ သုံးဆယ်ချောင်းကူးတံတားကြီးကို ကျော်မိမှ လက်ဝဲဘက်သံလမ်းပေါ်တွင် လူတစ်ယောက် မှောက်လျက်လဲနေသည်ကို

တွေ့သဖြင့် ဥဩအကြိမ်ကြိမ်တွတ်ဘရိတ်ကို ဖမ်းသော်လည်း နီးကပ်နေသဖြင့် အရှိန်မသတ်နိုင်ဘဲ လူကို လေးငါးတွဲလောက် ခင်းပြီးမှ ရပ်နိုင်ကြောင်း အနင်းခံရသူ မာရဝါရီ ကုလားကြီးမှာ ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြား ဖြစ်သွားကြောင်း၊ ယခု သူ၏ လက်တွင်ယူဆောင်လာသော အဝတ်ထုပ်နှင့်ထီးမှာ အနီးတွင် တွေ့ရှိကြောင်းကို အကျယ်တဝင့် လေးနက်စွာ စိတ်ရောမာန်ပါ ပြောပြသည်ကို အများဝိုင်း၍ နားထောင်ကြလေ၏။

အခန်း-၃

စုံထောက်ဦးသောင်းထိုက် ရောက်လာပုံ

ယခင်က ဒုတိယတွဲပေါ်မှ ဆင်းလာသူသုံးယောက်အနက် မြန်မာနှစ်ယောက်မှာ ဦးသာထွန်းနှင့် ဦးသောင်းထိုက် ဖြစ်လေသည်။ ဦးသာထွန်းမှာ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာဌာန အစိုးရအမှုထမ်းမှထွက်၍ ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆေးဆိုင်အကြီးအကျယ်နှင့် သူနာပြုဌာနတစ်ခု ဖွင့်လှစ်၍ ကုသနေသော ဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ ဦးသောင်းထိုက်ကား ဓာတုဗေဒ၊ ရုက္ခဗေဒ စသော လောကဓာတ်ပညာကို အလွန်လိုက်စားသော B.A.B.L (ဘီ-အေ-ဘီ-အယ်) ဝတ်လုံတော်ရ ရှေ့နေတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ သို့သော် အနောက်နိုင်ငံအကြောင်းအရာစာအုပ်များကို ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဗဟုသုတ များပြားလာ

သည်နှင့် ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်မှုဖြစ်သော စုံထောက်ပညာကို ဝါသနာထုံမိ၍ အပျော်တမ်းလိုက်စားရာမှ အတည်လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုအဖြစ် (Private Investigation Bureau.) P.I.B 'ပီ-အိုင်-ဘီ' အမည်ဖြင့် ဖွင့်လှစ်လာခဲ့လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ စုံထောက်ကြီး ဦးသောင်းထိုက်ဟူ၍ အစိုးရကပါ အသိအမှတ်ပြုသည်သာမက နိုင်ငံခြားသို့ပင် ကျော်ကြားလေသည်။ မကြာမီကလည်း ဦးသောင်းထိုက်၏ ဂုဏ်အရည်အချင်းကို ထောက်၍ ယူနီဘာစတီသိပ္ပံအဖွဲ့မှ 'D.O'(Doctor of Observation) Dr. 'ဒေါက်တာ' ဟူသော တွဲထူးကို ရှိမြှင့်ခြင်းခံရလေသည်။ ဤသည်မှာ ဒေါက်တာသောင်းထိုက်ဟာ သမုတ်ကြပြန်၏။

ဒေါက်တာသောင်းထိုက်နှင့် ဆရာဝန်ဦးသာထွန်းတို့မှာ ကျောင်းနေသက် သူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့သည်ပြင် အပေါင်းလည်းနာသဖြင့် အမြဲလိုပင် တိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဘက် တွဲမိကြလေသည်။

ယခု မီးရထားနှင့်အတူ လာခြင်းကိစ္စမှာ အသက်ပေါင်ကုမ္ပဏီ တစ်ဦးမှ သေသူ၏ ငွေထုတ်ပေးရန် အတွက် ရှုပ်ထွေးသည်ကို အသက်ပေါင်စဉ်က ဆရာဝန်ဦးသာထွန်းက ကျန်းမာခြင်းစစ်ဆေးရသူဖြစ်၍ ဤအရေးကိစ္စနှင့် ပြည်မြို့ကို သွားရခြင်းဖြစ်ရာ ဒေါက်တာသောင်းထိုက်ကို အကြံဉာဏ်နှင့် သတိပေးရန် ခေါ်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဘောင်းဘီဝတ်ကုလားမှာ ဘုံဘိုင်နယ်သား ဆရာဝန်တစ်ယောက်

ဖြစ်၍ အစိုးရ ဆေးဘက်ဌာနတွင် လုပ်ကိုင်စဉ်က ဆရာဝန်ဦးသာထွန်းနှင့် သိကျွမ်းဖူးလေသည်။ ထိုကုလားဆရာဝန် 'ဘိုပလ်'သည် အင်းစိန်ထောင်ဆရာဝန်အဖြစ်မှ ပုသိမ်ကိုပြောင်းရ၍ လိုက်ပါလာခြင်းဖြစ်လေရာ ဦးသာထွန်းတို့နှင့် ဒုတိယတွဲထဲတွင် ဆုံမိကြလေသည်။

ဆေးဘာသူ ဘိုပလ်သည် ဒေါက်တာသောင်းထိုက်၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို မကြာခဏ ကြားဖူးသော်လည်း၊ ယခု ဆရာဝန်ဦးသာထွန်းက ပိတ်ဆက်ပေးမှ တွေ့ဖူးလေသည်။ တွေ့သည်မှစ၍လည်း ကြည့်ညှိလေးမြတ်စွာ အရေးပေးလေသည်။

ယခင်က ပေါ်တယ်ကုလားပြောကြားသည်ကို နားထောင်နေကြရာမှ ဘိုပလ်သည် ပေါ်တယ်လက်ကွပ်ကိုင်ထားသောထီးကို "ပြစမ်းပါ" ဟု အမေ့တကြီး ဆွဲယူကြည့်လေ၏။ ဤသို့ ဆွဲယူ၍ကြည့်ခြင်းမှာ မြင်ဖူးသော ထီးနှင့် သဏ္ဍာန်ကုသဖြင့် ကြည့်ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထီးမှာ အိန္ဒိယတိုင်းသားများပြုလေ့ရှိသည့်အတိုင်း အပေါ်တွင် ဝိတ်ဖြူတစ်ချက် အုပ်ထားသည့်ပြင် သံမိုးလက်ကိုင်ကောက်တွင် အချို့နေရာ၌ ပွန်းတီး၍ ဒန်နေများ ကွာနေပုံမှာလည်း ချွတ်စွပ်ပလွဲ တူလှပေ၏။ ထီးကိုဖြည့်၍ ကြည့်သောအခါ အရွက်တွင်း၌ အဖြူကြိုးနှင့် (H.L) 'အိတ်ချ်-အယ်လ်' ဟူသော အမှတ်အသား ပါရှိကြောင်း "ဟလို ... သည်ထီး ဟာရီလာလ်ရဲ့ ထီးပါလား" ဟု တလန့်ကျယ်လောင်စွာ အော်လိုက်လေ၏။

ဘိုပလ်သည် ဟာရီလာကို ဘုံဘိုင်သားချင်းဖြစ်၍ သိရှိမှုမက တစ်ခါက ဟာရီလာ မကျန်းမာ၍ ဆေးဝါးကုသသည်အခါ ထီးကို သံမိုးနှင့် လုပ်ထားသည်အတွက် လျှပ်စစ်ကြိုးများနှင့် ထိမိသော် ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်တတ်ကြောင်းကို သတိလည်းပေးဖူးကြောင်း ပြောပြသေး၏။ ရုံပိုင်ကြီးသည် ထိုစကားကိုကြား၍ "အို ... ဒါဖြင့် တစ်ဆိတ်လောကြည့်စမ်းပါ" ဟု လူကောင်သွင်ဆွာသော အခန်းတွင်းကိုခေါ်သဖြင့် သုံးယောက်လုံး လိုက်သွားကြလေရာ ဘိုပလ် ယင်းသည့်အတိုင်း ဟာရီလာ ကိုယ်တခြား ခေါင်းတခြား ဖြစ်နေသည်ကို ဝမ်းနည်းစွာ တွေ့မြင်ရလေ၏။

ဘိုပလ်သည် ငုံ့ကြည့်ရာမှ မူးထောက်ပြီးလျှင် ရင်ပတ်တွင် လက်ကိုယှက်၍ ခေါင်းအောက်ရိုက်လျက် ပါးစပ်လှုပ်ခါ ဝမ်းနည်းစွာ ဆုတောင်းပြီးနောက် မျက်နှာလွှဲ၍ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားလေ၏။

အပြင်သို့ရောက်သောအခါ ဟာရီလာ၏ အကြောင်းအရာဖော်ပြချက်ကို ပြောပြီးနောက် ဟာရီလာ ဤအရပ်တွင် ခေခြင်းသို့၊ ခေရခြင်းမှာ မတော်တဆ ဝါးရထားနှင်းမိသောကြောင့်ဟူ၍ သူမယုံကြည်နိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဤကိစ္စကို ဒေါက်တာသောင်းထိုက်အား စုံထောက်ရန် လွှဲအပ်လိုကြောင်းနှင့် ပြောဆိုလေသည်။

ဘိုပလ် "ဟာရီလာ သည် အရပ်ကို တော်ရုံအရေးကိစ္စနှင့်ရောက်လာမည်မဟုတ်။ သူ၏အရေးကိစ္စမှာ

လည်း စိန်ကျောက်ရတနာ အလုပ်သာရှိသည်။ ညအချိန်မှာ မီးရထားလမ်းပေါ် ရောက်နေခြင်းက စဉ်းစားရန်တစ်ချက်၊ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေခြင်းဟုတ်မဟုတ် စဉ်းစားရန်တစ်ချက် ဒီအချက်များကို စုံထောက်ပေးဘို့ တောင်းပန်ပါသည်။ ကုန်ကျမည် စရိတ်ကို ကျွန်တော်၏တာဝန်ထားပါ။ သူ့မှာလည်း တော်ရုံလူစား မဟုတ်သည့်ပြင် ပစ္စည်းဥစ္စာလည်း သူ့ပိုင်အတော်ပင် ချမ်းသာသူဖြစ်ပါသည်။ သူ၏သားများပေါ်တွင်လည်း ကျွန်တော် ဩဇာရှိပါသည်။ ဒေါက်တာသောင်းထိုက်ကို 'အားကိုးပါရစေ' ဟု ပြောသည့်အခိုက်တွင် ရပ်တန့်ထားသော ကုန်ရထားလည်း ဘူတာသို့ဝင်လာလေ၏။ များမကြာမီ စီးလာသော အဆန်စာပို့မီးရထားတွက်ရန် သံချောင်းခေါက်လေရာ ဆရာဝန်ဦးသာထွန်းက ပြည့်မြို့တွင် မိမိအလုပ်မှာ တစ်ညတာအတွက် ဆိုင်းငံ့ရန် အရေးမကြီးကြောင်း ပြောသဖြင့် ဒေါက်တာသောင်းထိုက်သည် တာဝန်ခံယူ၍ သုံးဆယ်ဘူတာတွင် ဆင်းနေရစ်ရန် ၎င်းတို့ ဝန်စည်စလယ်များကို ချယူလေ၏။ မီးရထားထွက်သောအခါ ဘိုပလ်သည် နှုတ်ဆက်၍ မီးရထားတွင် ဆက်လက်လိုက်ပါသွားလေ၏။

၎င်းနောက် ဒေါက်တာသောင်းထိုက်သည် ရှိခိုင်အား အစိုးရဆရာဝန်ဘိုပလ်က ဤအမှုအခြေအမြစ်ကို သိရှိလိုသဖြင့် မိမိအား စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် လွှဲအပ်ကြောင်း ပြောပြလေသည်။

ထိုက် “ဆေးရုံဆရာဝန်နှင့် ပုလိပ်ဘက်ဆိုင်ရာကို အကြောင်း ကြားပြီးပါလော့။ သူတို့မလာခင် ကျွန် တော်တို့စိတ်အတိုင်း တစ်စုံတစ်ရာ လုပ်ကိုင်ရန် အခွင့်မရှိပါ”

ရုံပိုင် “ဟုတ်ကဲ့၊ သာယာဝတီ ဆေးရုံကြီးကို သတင်းပေးလိုက်ပါပြီ။ သုံးရိုင်ကျော်ပဲ ကွာပါသည်။ မကြာမီ အတွင်း ဆရာမန်လာပါလိမ့်မည်။ ဆရာဝန်က ဆိုင်ရာပုလိပ်များကိုပါ အကြောင်းကြား၍ ခေါ်ပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းတို့ ဖော်တော်ကားဟွန်းသံ ဟာ သူတို့ထင်ပါသည်။ ကျွန်တော် ကြည့်လိုက်ပါဦးမည်” ဟု ပြော၍ ဘူတာပြင်တက်သို့ ထွက်သွားလေ၏။ ခေါက်တာသောင်းထိုက်သည် ဆရာ ဝန် သာထွန်းဘက်သို့လှည့်၍ “အိုင် ဆေးညီမောင်၊ သည်အမှုမျိုးဟာ ဖြစ် နိုင်ဖို့ သုံးလမ်းရှိတယ်။ (၁) မတော် တဆရယ်၊ (၂) ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ် သေတာရယ်၊ (၃) အသတ်ခံရတာ ရယ်။ ဦးစွာ (၁) အချက် ပတော်တဆ ဖြစ်ပျက်ရန် အကြောင်းလမ်းကား ရထားလမ်းကိုကျော်ဖြတ်သော လှည်း ရထားလမ်း ငြိမ်စေ၊ သို့မဟုတ် လူ များ ခြေလျင်ဖြတ်ကူးသော တစ် ယောက်သွားရုံ သစ်သားချောင်း နှစ် ခုကို ရဟန်သဘော ပြုလုပ်ထားသော အပေါက်ဖြစ်စေ သို့မဟုတ် အိမ်ဝင်းခြံ နှင့်ကပ်လျက် အသွားအလာ လွယ်ကူ စေခြင်းငှာ သံကြိုးတန်းကို ကျော် တက်ရန် လှေကားထစ်ကလေးများ ပြုလုပ်ထားသည့်နေရာ အဲဒီဟာမျိုး တွေနဲ့ နီးမှသာ မတော်တဆလို့ စဉ်း

စားဖို့ရှိတယ်။ (၂) အချက် ကိုယ့်ကိုယ် ကို သတ်သေတယ်ဆိုတာ ဘိုပလ် ပြောသွားသည်အတိုင်း ဖြစ်နိုင်ဖို့ လွန် စွာ ခဲယဉ်းတယ်။ (၃) အချက် လူ သတ်ခြင်းမှာကား ဖြစ်နိုင်ရန် လမ်းများ သော်လည်း အကြောင်းစုံလင်စွာ သိ ပြီးမှ စဉ်းစားလို့ ဖြစ်နိုင်မယ်”

ထွန်း “ကြည့်စမ်း။ ဟိုပေါ်တယ် ဟာ၊ လူတကာကို ပြောချင်လွန်းလို့ ရွှေထိုးနေတယ်”

ထိုက် “လာ ... အလကားနေ ရင်း သူထပ်ပေးစမ်းရအောင်”

ထို့နောက် ပေါ်တယ်ဟူ၍ မခေါ်ဘဲ ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့ နှစ်သက်လှသော ‘ပန်ဒစ်’(ပါဠိစကား ပဏ္ဍိတမုလှာ သော ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်)ဟု ခေါ်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် များစွာ နှလုံးခွေပြီးလျှင် ‘ဟခုရ်’ဟု လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အရို အသေပြု၍ ပြန်ထူးလေ၏။

ထိုက် “မောင်မင်းကြည့်ရတာ လူပါးတစ်ယောက်နဲ့တူတယ်။ မောင် မင်းတော့ ပြောတတ်မှာပဲ။ စက်ခေါင်း ပေါ်က ဒရိုင်ဘာက သံလမ်းပေါ်မှာ လဲနေတဲ့လူကို မြင်သလား”

ပေါ်တယ် “လဲနေတယ်ပဟုတ် ဘူးဆပ်၊ သံလမ်းပေါ်မှာ ခေါင်းစင်းပြီး တမင်လာအသေခံတာပဲ”

ထိုက် “အာချား ပြောစမ်းပါဦး”

ပေါ်တယ် “တံတားမရောက် ခင် ကပ်လျက်အကွေ့ရှိတယ်။ တံတား ကိုရောက်လျှင် ဒရိုင်ဘာများ အထူး ဂရုစိုက်ကြည့်ရတယ်။ တံတားကို လွန် တော့လည်း အလံကို ကြည့်ရတယ်။ ကနေည နှင်းတွေဝေတော့ အထူးဂရု

စိုက်တယ်။ အဲဒါကြောင့် လမ်းပေါ်မှာ လူတစ်ယောက် လည်ပင်းတင်ပြီး မောက်စင်းခံနေတာကို သေသေချာ ချာ ပြင်တယ်။ သို့သော် ကုန်ရထား လည်းဖြစ်တော့ အရှိန်မသတ်နိုင်လို့ နင်းမိတယ်”

ထိုက် “ဪ... မှောက်ကိုခံ နေသတဲ့လား”

ပေါ်တယ် “အို ... မှောက်ကိုခံ တာမှ အောက်တစ်ပိုင်းက သံလမ်း ဘေးမှာလို့ ပြောနေတာ”

ထိုက် “မို့နေပါဦး။ သည်အနား မှာ သံလမ်းကိုကျော်တဲ့ ဖြတ်လမ်းရှိ သလား”

ပေါ်တယ် “အို သေချင်တဲ့လူ က ဖြတ်လမ်းဘယ်ဂရုစိုက်နေမှာလဲ။ သူတို့သွားချင်ရာ ဖြတ်လမ်းပေါ့”

ထိုက် “အင်း ... တော်တယ်။ မောင်မင်း အတော်ပါးရည်နပ်ရည်ရှိ တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ။ ဧရာ ... မင်း ပြောရတာ အတော်မော့ရော့မယ်။ လက်ဖက်ရည်သွားသောက်ချေ” ဟု ငွေဒဂါးတစ်ပြားပေး၍ ဆရာဝန်နှင့် ပုလိပ်များ ရောက်လာသောနေရာသို့ လျှောက်လာကြလေ၏။

ပေါ်တယ်ကုလားသည် ငွေသား ဒဂါးကို ကြည့်လျက် “ဘုရားဖြစ်မည့် သူ”ဟု ဒါနရှင်ကို ဆုတောင်း၍ ဒဂါး ကို နဖူးပေါ်တွင် အကြိမ်ကြိမ် ဆလံ တင်လေ၏။

(ဆက်ရန်)

ရွှေဒေါင်း

ဖောမိဉ္ဇောဏ်ဗျာ သင်္ဂြိုဟ်ဇာတိ

■ ဖောင်စံထား(ခန့်ဖြူ)

ဤတင်ပြမည့် အကြောင်းအရာကလေးကို “ဖောမိဉ္ဇောဏ်ဇာတိ” ဟု ဗေဒင်ပညာရှင်တို့က ဆိုထားပါသည်။ အဆိုပါ ဖောမိဉ္ဇောဏ်ဇာတိကို တွက်ချက်၍ မိမိတို့၏ ကံဇာတာအဆိုးအကောင်းကို သိရှိနိုင်ပါသည်။ ဦးစွာ အောက်ဖော်ပြပါ ဇယားလေးကို ပုတ်သားထားဖို့ လိုပါသည်။

၆	၁	၂	သို့	အောင်	ကျော်
၈		၃	ရပ်		စံ
၅	၀	၄	မြိုင်	တော	လှ

သည်ဇယားလေးကို သိလျှင် တွက်ချက်၍ရပါပြီ။

ဦးစွာ မိမိ၏ ရောက်ရှိအသက်ကိုတည်ပြီး (ဂ) နှင့် စားရပါမည်။ အကြွင်းရလာပါက “စံ” မှ လက်ဝဲရစ်ပြီး ရောက်ရာကိုမှတ်၍ ဟောချက်တို့ကို သိနိုင်ပါသည်။

ပမာအားဖြင့် အသက် ၄၅ နှစ်ရှိသူ ဆိုပါစို့။ ၄၅ ကို (ဂ) နှင့်စားသော် အကြွင်းအားဖြင့် ၅ ရ၏။ သို့ဖြစ်၍ “စံ” မှ စတင်ရေတွက်သော် “ရပ်” နေရာသို့ ရောက်လေသည်။ ဤတွင် “ရပ်” အဟောကို ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ ကံဇာတာကို သိရှိနိုင်ပါသည်။

(အောင်) (တော) အရပ်တို့၌ ကျရောက်လျှင်...

ကံကောင်းပါသည်။ စီးပွားဖြစ်မည်။ ရာထူးတက်မည်။ အိမ်ထောင်ပြုရမည်။ ရည်ရွယ်ချက်များ ပြည့်ပအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

(စံ) (ရပ်) အရပ်တို့၌ ကျရောက်လျှင်...

ထိုနိမိတ်အတိရရမည်။ အလုပ်အကိုင်တွေ လွဲချော်နေမည်။ စိတ်သောကရောက်ရမည်။ အမှုအခင်းကြုံမည်။ ရန်သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတတ်ပါသည်။

(လှ) (သို့) အရပ်တို့၌ ကျရောက်လျှင်...

လက်အောက်ခံသားတို့၏ အကျိုး၊ သားသမီးတို့၏ အကျိုးကို ခံစားရမည်။ စီးပွားဖြစ်မည်။ ထိပေါက်မည်။ ငွေရမည်။ အခွင့်အရေးများ ရရှိပါလိမ့်မည်။

...

မင်းဟိန်းထိပ်

ကျေးဇူးတင်အောင်
အောင်ကျော်
အောင်ကျော်
(အောင်ကျော်)

မင်းထို ဝံလွင်တောင်

ကျောက်ဆောင်ပေါက်

အထီးကျန်သရဲမလေး

(ဇာတ်ဆိမ်း)

■ မင်းဟိန်းထိပ်

မောင်အေးချမ်း နန်းမြင့်သူ၏ အလောင်းကို ကျောက်ဆောင်ကြီး၏ ထိုဘက်က ရေစီးကြောင်းဆီသို့ သယ်မယူသွား၏။ ထို့နောက် ရေချိုးပေး၏။ ထို့နောက် အဝတ်ခြောက်ကို ပြန်ဝတ်ပေးကာ ကျောက်ဆောင်ကြီး၏အလယ်သို့ ပြန်သယ်ယူလာပြီး အလောင်းပြင်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ပက်လက်ကလေး ဖြစ်နေရာသော နန်းမြင့်သူ၏အလောင်းကို တစ်မိမိကြည့်၏။ ပြီးမှ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ကျန်နေသေးသည့် ကိစ္စများအတွက် သစ်/ကျားတို့ မဖျက်ဆီးစေရန် သစ်စီးခက်တစ်ခက်ကို နန်းမြင့်သူ၏ အလောင်းပေါ် ချိုးတင်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်းကျန်စင်ကို မိခင်ဖြစ်သူ ဖခင်မြသူအား အသိပေးပြောကြားရန် အလောင်းနားပုခွာမည်ဖြစ်၍ မောင်အေးချမ်း သွားမည့်ဘက် ကျောက်ဆောင်ကြီး၏ ထိုဘက်အစွန်၌ မတ်တတ်ကလေးရပ်နေသော နန်းမြင့်သူကို ဝါးပါးပျှ တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“ဟင် . . . နန်းမြင့် . . . နန်းမြင့် ဟုတ်ပါတယ်နော်”

မောင်အေးချမ်း လှမ်းမေးပြီး ဇေ

စိုက်ကြည့်နေချိန်မှာပင် နန်းမြင့်သူ၏ ရုပ်သွင်သည် အနည်းငယ် ပီပြင်ပြီး ထင်ရှားလာလေ၏။

“ဖြစ်ရလေ နန်းမြင့်ရယ်။ အခုတော့ နန်းမြင့် အယူတိမ်းပြီး အစိမ်းမလေး ဖြစ်သွားရပြီလား”

နန်းမြင့်သူ ခေါင်းညိတ်၏။

မောင်အေးချမ်း သက်ပတစ်ချက်ကို ရှုရှိုက်လိုက်ရပြန်သည်။ ထိုနောက် နန်းမြင့်သူတလဲ အစိမ်းသရဲမလေးအား စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သံနွယ်ပင်လေးများ လေတွင် ဝဲ၍လွှဲနေသည်။ ဆုတ် ၈ ရက် လရောင်မရှိသေးသော်လည်း ကြယ်ရောင်ကြောင့် ပြတ်ပြတ် ထင်ထင်ပင် မြင်နေရသည်။

မောင်အေးချမ်းကား အစိမ်းသရဲများကို မကြောက်တတ်ပေ။ အလွန်အမင်း သရဲအခြောက်ကြမ်းသော အနီးအနားမှလည်း ဖြတ်လျှောက်သွားဖူးသည်။ ခြောက်လှန့်နေသော ယုတ်ခြင်းကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ် ခံရဖူးသည်။ သို့သော်လည်း . . . မည်သည်အခါမျှ မောင်အေးချမ်း ကြောက်လန့်ခြင်း၊ ထွက်ပြေးခြင်း ပရှိခဲ့ဖူးပေ။

ထိုကြောင့် ယခု နန်းမြင့်သူ

အစိမ်းသရဲမလေး ဖြစ်နေသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ရသော်လည်း အနည်းငယ်ပျှ ကြောက်လန့်ဟုန်လှုပ်ခြင်း မရှိပေ။ သနားခြင်းနှင့် ယူကျွေးပုခြင်းသည်သာ ဖြစ်မိ၏။

မောင်အေးချမ်း စိုက်ကြည့် “နစ်မြင့်မှာပင် နန်းမြင့်သူ၏ အနီးအနားမှာ ပထင်မရှား ပုန်ဝါးဝါး လမ်းပေါက်လေး တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းမှာ အထူးအသစ်နှစ်သွားပြီး နားမလည်စွာဖြင့် အံ့ဩသွားမိသည်။ ဤသည်မှာ နန်းမြင့်သူက သည်လမ်းကလေးအတိုင်းပင် သူမိခင်ထံသို့ မောင်အေးချမ်းအား လျှောက်သွားစေရန် ဖန်တီးပေးခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ထင်၏။

ဟုတ်သည်။ နန်းမြင့်သူသည် ထိုလမ်းကလေးကိုပင် လက်ဟန်၊ ငြိဟန်ဖြင့် မောင်အေးချမ်းအား ညွှန်ပြပေးနေလေသည်။

“နန်းမြင့် . . . ကိုနဲ့ထိတွေ့ပြီး စကားပြောလို့ ရနိုင်ပါသလား”

နန်းမြင့်သူသည် လက်ကလေး နှစ်ဖက်ကို ဖြန့်ကာပြီး ခေါင်းခါပြ၏။ ထိုနောက် ရိုက်သံသံသံကိုလည်း ကြား

နေရသည်။ ထို့နောက် လမ်းကလေးကိုပင် ဆက်လက်ပြီး လက်ညှိုးညွှန်နေလေသည်။

“ဘဝချမ်းမတူကြတော့လို့ ထိတွေ့ခွင့်၊ စကားပြောခွင့်တောင် မရနိုင်တော့ဘူးလား နန်းမြင့်”

နန်းမြင့်သူ ရိုက်၏။ ထို့နောက် ခေါင်းညိတ်၏။ ထို့နောက် တစ်အောင့်လေး ရိုက်နေပြီး လမ်းကလေးဘက်ကိုသာ ဩန်ပြပေးနေလေသည်။

“ကိုယ်နားလည်ပါပြီ နန်းမြင့်ရယ်။ ခဏအတွင်း ခြားနားခြင်းတည်းဟူသော ဘဝမတူကြခြင်းကြောင့် ကိုယ်တိုင် တွေ့ခွင့်၊ မြင်ခွင့် ရနေကြပေမယ့် စကားလေးမှ ပြောခွင့်မရတော့တာကို ဝမ်းနည်းလိုက်တာ နန်းမြင့်ရယ်။ ကိုယ့်အတွက် ဘဝတစ်လျှောက် ပေပျောက်လို့ မရနိုင်လောက်တဲ့ ဓဝဒနာ အစိုင်အခဲကြီးကို တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီး သယ်မပြီး သွားရတော့မယ့် အဖြစ်ကြီးပါလား။ ကိုယ် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဖြေလိုရမိမိတော့မှာလဲကွယ်”

ပြောရင်းက မောင်အေးချမ်း မျက်ရည်တောက်တောက်ကျ၏။ မေဘက်ခြားရပ်မကြီး ဖြစ်ပါလျက်နှင့် ရိုက်လည်း ရိုက်မိ၏။ အားကိုးရာမဲ့နေရာသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကိုယ်စွမ်းညာဏ်စွမ်းရှိသမျှ စွမ်းအားကိုထုတ်ပြီး ဘဝ၏ သံသရာလမ်းအတွက် ရည်မှန်းချက်နှင့် ဆုံးဖြတ်ထားသော ဦးတည်ချက်ကြီး တစ်ခုကိုပင် ၎င်းအတွက် ကရုဏာစွက်လျက် ရဲရဲကြီးပယ်ဖျက်ကာ ကယ်ထုတ်မယ့်အချိန်လေးမှာပင် သူလေးသည် မြင်မကောင်းစွာ ဖဲခွာသွားလေ၏။

မောင်အေးချမ်းကသာ ကရုဏာ

မပါ သမ္မာအားဖြင့် “သူ့ဘဝနှင့်သူ့ရှိစေတော့”ဟု သူလေးအား ကိုယ်နှင့်ပသိုင်သလို ထားနိုင်လျှင်ပင် ဤအဖြစ်ဆိုးကြီးမျိုးသို့ ကျရောက်နိုင်ဖွယ် ရှိချင်မှရှိပေမည်။ သူ့ဘဝနှင့်သူ ဆိုသည့်အတိုင်း ကံတရားကို ဦးမှပြုလျက် ဆိုး/ကောင်း နှစ်ဘန် ဖန်လာနိုင်ဖွယ် ရှိပေသေးသည်။ ယခုတော့ လိုလားတောင့်တခွဲကြသည့် ရောင်နီဦးကို ဆွတ်ခူးခါနီးမှ -

မောင်အေးချမ်း ဆက်မေတွေးနိုင်တော့။ ဆိုနှင့်၍သွား၏။ မျက်ရည်ကို သုတ်၏။ ထို့နောက် ရိုက်၏။ နန်းမြင့်သူကိုကြည့်မိပြီးရာတွင်လည်း ကျောက်သောင်ကြီး တစ်ဖက်အစွန်တွင် မတ်တတ်ငြိမ်သက်ပြီး ရိုက်နေသည်ကို တွေ့နေရ၏။

ထို့နောက် မောင်အေးချမ်း လမ်းပေါက်ကလေးဘက်သို့ လျှောက်လေရာ နန်းမြင့်သူက လမ်းပြရာ၏။ သူ မောင်အေးချမ်းဘက်ကို မျက်နှာမူကာ နောက်ပြန်သွားပြီး မောင်အေးချမ်းအား လေးနူးစွာဖြင့် လက်ယပ်ခေါ်၏။ သည်အတိုင်းပင် နန်းမြင့်သူသည် မောင်အေးချမ်းအား စတင်ကုန်းထိပ်သို့ရောက်အောင် လိုက်ပို့ပေး၏။ ထို့နောက် လမ်းအေးညို ဆုတ်ရပ်နေလေသည်။ နန်းမြင့်သူ ဆက်မလိုက်သည်ကို နားလည်မိ၍ မောင်အေးချမ်းက မေးလိုက်၏။

“နန်းမြင့်အတွက် ဒီနေရာလေးမှာ နယ်နိမိတ်ကုန်ပြီဖြစ်လို့ ရှေ့ကို ဆက်မလိုက်နိုင်တော့ဘူးလား”

နန်းမြင့်သူက ခေါင်းညိတ်၏။ ထို့နောက် ရိုက်၏။

“အခုလောက် လမ်းကလေး ဖန်တီးပေးပြီး လိုက်ပို့တာကို ကျေးဇူးတင်

ပါတယ် နန်းမြင့်ရယ်။ နန်းမြင့်ရဲ့အမေကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြခေါ်ပြီး အခုပဲ ကို ပြန်လာခဲ့ပါမယ် ကလေးရယ်”

နန်းမြင့်သူ တာရှိုက်ရှိုက်ဖြင့်မင်ကျန်နေခဲ့၏။ မောင်အေးချမ်း အမှောင်လမ်းမှ ရှေ့ရိုးကို ဆက်လေ့လာကာခဲ့သည်။

မာခင်းဖြစ်ပွားသည့်နေရာမှ စခန်းသို့ရောက်သည့်အထိ တစ်နာရီနီးပါးခန့် လျှောက်ရသည်။ ဦးစွာ မောင်အေးချမ်း နန်းမြင့်သူတို့ တဲအိမ်ကြီးကိုသွားသည်။ သို့သော် အဘယ်ကြောင့်ရယ်မသိ။ တဲအိမ်ကြီးထဲတွင် တစ်ယောက်မျှ မရှိကြတဲ ခြံတံခါးကို သေ့ပိတ်ထားပြီး မှောင်မိုက်နေသည်ကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်း စဉ်းစားသည်။ တဲအိမ်ကြီးထဲ၌ ဒေါ်ခင်မြသူရှိနေသင့်သည်။ ယခုမှ မှောင်မိုက်ပြီး တိတ်ဆိတ်နေ၍ ဒေါ်ခင်မြသူလည်း မရှိဟုထင်သည်။ တစ်ယောက်ယောက် ရှိနေလျှင် မီးလင်းနေပေမည်။ သူတို့အိမ်၌ ညတိုင်းပင် အောက်လင်းအတ်မီးကြီးကို ညလုံးပေါက် ထွန်းထားလေ့ရှိသည်။ ယခု တာလံမျှ မကြားရဘဲ တဲအိမ်ကြီးတစ်ခုလုံး မှောင်မိုက်နေသည်။

ဦးကျင်အောင်ကပင် နန်းမြင့်သူ မောင်အေးချမ်းနှင့် တွဲနေကြသည်ကို သိသွား၍ မစိတ်မှန်ကာ ဒေါသက်ပြီး မိခင်ဖြစ်သော ဒေါ်ခင်မြသူကိုပင် ရန်ငြိုးဖွဲ့ကာ တမင်သက်သက် သတ်ပစ်လိုက်လေပြီလား...။ ဦးကျင်အောင်သည် ဒေါ်ခင်မြသူကို သတ်ဖြတ်ပြီးမူ -

မောင်အေးချမ်းနှင့် နန်းမြင့်သူတို့အထံ သို့ စူးစမ်းရှာဖွေရင်းက ရောက်လာလေ သလား။ တွေးတောဖွယ် ဖြစ်ရ၏။

သို့သော် မိခင်ဖြစ်သူနှင့် တိုက် ရိုက်ပတ်သက်သည်ဟု မဆိုသာ...။ (ဒေါ်ခင်မြသူက သမီးဖြစ်သူနှင့် မောင် အေးချမ်းကို ချစ်ကြိုက်သွားအောင် တိုက်တွန်း ဖန်တီးပေးလိုက်သည်ကို လည်း ဦးကျင်အောင် သိနိုင်မည် မဟုတ်)သောကြောင့် ထိုသို့လည်း ဖြစ် နိုင်ချေနည်းသည်။ ပည်ပျူအထိပင် မ၊ စိတ်မွန်ပြီး ဒေါသထွက်စေကာမူ နိုင်လုံ သော တစ်စုံတစ်ခု အထောက်အထား ကိုမူ မတွေ့ရ၊ မပြနိုင်သေးမီ ထိုမှအထိ ရက်စက်လိမ့်မည်ဟု မထင်ပေ။

တဲအိမ်ကြီး၏ မှောင်မိုက်နေခြင်း ကိုမှားမလည်နိုင်သေးသဖြင့် မောင်အေး ချမ်းသည် အသံပြုခြင်း၊ လှမ်းခေါ်ခြင်း မပြုခဲ့ဘဲ တတ်စီးယူရန်သာ ကိုယ့်တဲရုံ ကြီးဘက်ကို လျှောက်လာခဲ့သည်။ သို့မှ မောင်အေးချမ်းတို့ တဲရုံကြီးရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်နေသော ဒေါ်ခင်မြသူကို တွေ့ရလေသည်။

မောင်အေးချမ်း ဘာပြောရမှန်း မသိဖြစ်ကာ ငေးနေမိ၏။ ဒေါ်ခင်မြသူ မောင်အေးချမ်း၏ ခြေလံကို ကြားသွား ၍ ထင်သည်။ လှမ်းမေး၏။

“မောင်အေးချမ်းများလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် မောင်အေး ချမ်းပါ”

“ဪ...ဪ”

ဒေါ်ခင်မြသူ မောင်အေးချမ်းကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေဟန်ရှိသည်။ ထို့နောက် တစ် အောင်လေး စဉ်းစားနေပြီးမှ မေးသည်။

“နန်းမြင့်သူကော နန်းမြင့်သူ။ မောင်အေးချမ်းနဲ့ တောထဲလျှောက် လည်မယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားတယ်လေ”

မောင်အေးချမ်း အပြောရခက်၏။ သူ့သမီးလေး၏ အဖြစ်ဆိုးကို မသိရှာ သော မိခင်ဖြစ်သူသည် မောင်အေး ချမ်းအား မေးနေလေပြီ။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းမှာ ရင်တစ်ခုလုံး လှိုက် ဆူလျက် ခံစားရလေ၏။ ပြောမထွက် လောက်အောင်လည်း ခံစားရလေသည်။ ထို့ကြောင့် စကားရှာရင်း ဦးကျင်အောင် ၏အကြောင်းကသာ စလိုက်သည်။

“ဦးကျင်အောင်က ဘာများ ဒေါ်ခင်မြသူကို ပြောထားခဲ့ပါလဲ”

“ဦးကျင်အောင်ကတော့... မောင်အေးချမ်းသီထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ လေ။ နန်းမြင့်သူလေးကို ကြံစည်နေ တယ်။ ဒါကြောင့် နန်းမြင့်သူ မောင်အေး ချမ်းနဲ့ တွဲသွားနေကြတာ သိသွားလို့ ရှူးရှူးရိုက်နဲ့ လိုက်ရှာမယ်ဆိုပြီး အိမ်က ထွက်သွားတာ ပြန်မရောက်ဘူးလေ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဦးကျင်အောင် ကျွန် တော်တို့ဆီကိုရောက်လာလို့ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ဦးကျင်အောင်ကို သတ် လိုက်ပါပြီ”

“ဪ...ဪ”

ဒေါ်ခင်မြသူသည် အာမေဇိုတ် ဖြစ်သွား၏။ ထို့နောက် စကားဆက်မဆို ဘဲ တစ်အောင်ကြော့ပျံ ငေးနေလေ သည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတောနေ ဟန်ရှိသည်။

သူသည် ဦးကျင်အောင်၏ အဓမ္မ သိမ်းပိုက်ခြင်းကိုခံရပြီး မချစ်မနှစ်သက် ဘဲ ဦးကျင်အောင်၏ ပေါင်းသင်းဆက် ဆံခြင်းကို ခံနေရသည်။

ထို့နောက် သူ့သမီးလေးအား အဓမ္မသိမ်းပိုက်ရန် ကြံစည်ခြင်းနှင့် ပတ် သက်ပြီးလည်း အမှန်းစွက်၍ ဒေါသ ပင်ထွက်ကာ နာကြည်းနေမိသည်။

သို့သော်လည်း မည်သို့ပင် ရှိစေ ကာမူ ဦးကျင်အောင်သည် သူနှင့် ကျူး လွန်ထားဖူးသည်။ ထမင်းရှင်ဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် မိန်းမသားဖြစ်သည့် ဒေါ်ခင် မြသူသည် ယခု ဦးကျင်အောင်၏ သတင်းဆိုးကို ကြားလိုက်ရသောအခါ တစ်စုံတစ်ခုသော ဝေဒနာကို ခံစားရ လိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ သက်မတစ် ချက် ချသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ဒီလိုဆိုရင် နန်းမြင့်သူကော”

မောင်အေးချမ်း ဤစကားကို မပြောချင်ဆုံးသာဖြစ်၏။ ဤစကားကို ပြောရတော့မည်ဟူသော အသိကြောင့် လည်း ရင်ထဲမှာပင် လိုက်၍နေ၏။

“နန်းမြင့်သူ တဲအိမ်ကြီးမှာများ ကျန်နေခဲ့သလား”

မောင်အေးချမ်း သက်မကိုချစ်၏။ မျက်ရည်လည်း တောက်တောက်ကျ သွားရပြန်သည်။

“နန်းမြင့်သူ မောင်အေးချမ်းနဲ့ သွားနေကြတာပဲ မဟုတ်လား”

မောင်အေးချမ်း၏ ရင်ထဲတွင် ပြော၍မထွက်နိုင်လောက်အောင် လည် ချောင်းထဲ၌ အလုံးကြီးတစ်လုံး တစ်ဆို နေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်း ပြော ပထွက် ဖြစ်နေသည်ကို ဒေါ်ခင်မြသူ ရိုပ်မိသွားလေသည်။

“ဒီလောက်ဆိုရင် နန်းမြင့်သူ လည်း မရှိလောက်တော့ဘူး ထင်ပါရဲ့” ဟု ဝမ်းနည်းသံကြီးဖြင့်ဆိုကာ ဒေါ်ခင်မြ သူ ဝိုင်ကျသွားစေသည်။

ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းသည် သမီး ဖြစ်သူ၏အကြောင်းကို မိခင်တစ် ဝေဟက်အား မပြောဘဲထားရန် မသင့် တော့။ မိခင်တစ်ယောက်၏ နလုံးသား ကို အချိန်ဆွဲပြီး နှိပ်စက်နေရင်လည်း မအပ်တော့ပေ။

“ဟုတ်တယ် ဒေါ်ခင်မြသူ၊ တရား နဲ့သာ ဖြေပါတော့”

“ဟင်...”

ဒေါ်ခင်မြသူ၏လက်မှ တောင်ရေစား လေး ပြုတ်ကျသွားလေ၏။ ထို့နောက် နေ့လယ်ကျသွားလေသည်။

မောင်အေးချမ်း ပြေးလိုက်သွားပြီး ရုက္ခာက်ပွေ၏။ ထို့နောက် ဝါးတန်းလျား လေးမှာကင်ပြီး လှုပ်ခေါ်နေလေသည်။

“ဒေါ်ခင်မြသူ... ဒေါ်ခင်မြသူ”

ဒေါ်ခင်မြသူကား အသက်မရှု တော့ပေ။ သတိမေ့နေသူ၊ သန္ဓေသား၊ ရေနှစ်သူ၊ သေသု စသောသူများ အသက်ရှုရပ်နေတတ်သည်အကြောင်း ကို ကြားဖူး၏။ ထို့ကြောင့် ယခု ဒေါ်ခင် မြသူလည်း သမီးတေကြောင့် သတိမေ့ နေခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်လေသည်။

“ဒေါ်ခင်မြသူ... ဒေါ်ခင်မြသူ”

မောင်အေးချမ်း ဒေါ်ခင်မြသူကို ကိုင်လှုပ်ပြီး ခေါ်နေ၏။ ဒေါ်ခင်မြသူကား သတိရမလာသေးပေ။ မောင်အေးချမ်း က ရင်ဘတ်ကိုဖိ၏။ နှာခေါင်းမှာလည်း လေမှုတ်သွင်း၏။ မောင်အေးချမ်း တတ်သမျှ မှတ်သမျှ လုပ်ပေးနေ၏။

“ဟင်...”

ဒေါ်ခင်မြသူ သတိရလာ၏။

“ဒေါ်ခင်မြသူ သတိရလာပြီလား။ တရားနဲ့ဖြေပါ။ ကျွန်တော် ရှိပါတယ်။ ဘာမှမဆို ဒေါ်ခင်မြသူအတွက် ကျွန်

တော်ကူညီမှာပါ။ တရားနဲ့သာ ဖြေပါ တော့”

“သားလေး... ငါ့သမီးလေး ဘယ် လိုဖြစ်လို့ ကွယ်လွန်သွားရတာလဲ... အဖေ့ကို ပြောပြပါကွယ်”

“ဦးကျင်အောင်ရဲ့ လက်ချက်ပါ ဒေါ်ခင်မြသူ။ ကျွန်တော်နဲ့ နန်းမြင့်သူ ကျောက်ဆောင်ကြီးပေါ်မှာ ထိုင်နေကြ တာကို ဦးကျင်အောင် တွေ့သွားပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်နဲ့ နန်းမြင့် သူ နှစ်ယောက်လုံးကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ပြီး ဓား နဲ့လှမ်းပေါက်လိုက်တာပါ။ ကျွန်တော်ဝင် ကူပေးမယ့် မရလိုက်ဘူး။ နန်းမြင့်သူ က်ဆိုးရှာတယ်”

ဒေါ်ခင်မြသူ အသက်ပြင်းပြင်း ရိုက်ရင်းက မေ့ပျော့သွားပြန်လေသည်။ သားအမိနှစ်ယောက်တည်း ဘဝကို ကျပ်တည်းစွာဖြင့် ဟည်ဆောက်နေကြ ရာမှ ဒုက္ခိတဖြစ်နေရရာသော ဒေါ်ခင် မြသူအတွက် အားကိုးရာအမှန်ဟု အတန်တန် ယုံနေလာခဲ့ရာမှ ယခုအခါ ထိုသမီးလေးသည် သူ့ဘဝထဲမှ အပြီး တိုင် ထွက်ခွာသွားလေပြီဟု သိလိုက် ရသောကြောင့် ဒေါ်ခင်မြသူအဖို့ အတယ် မှာလျှင် ဖြေနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိချေမည်နည်း။

မောင်အေးချမ်း တစ်အောင်ကြာ အောင် ပြုစုပေးလေရာ ဒေါ်ခင်မြသူ သတိရ၍လာပြန်သည်။ အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှုရှိုက်ရင်း ပြောသည်။

“လူယုတ်မာကြီးက ငါ့သမီးလေး ကို သတ်လိုက်ပြီတဲ့လား။ အခုတော့ ငါ့သမီးလေး သေလေပြီတဲ့လား။ ရက် စက်လိုက်ပါဘိ ရှင်တို့ရယ်။ ဒီဒုက္ခိတမ ကြီးကို အဘယ်သူသည် ပြုစုစောင့် ရောက်မှာတုန်း။ သေချင်းသေရင် ဒီ

ဒုက္ခိတမကြီး သေလိုက်မိတော့လား။ ငါ့သမီးက လူကလုပ်ဘိသနဲ့။ အခု တော့ သတ်လိုက်ကြပြီတဲ့လား”

“တရားနဲ့သာ ဖြေပါတော့ ဒေါ်ခင် မြသူ။ ဖြစ်ချိန်တန်ရင်ဖြစ်၊ ပျက်ချိန် တန်ရင် ပျက်ဆိုတဲ့ တရားသဘောကို သာ အာရုံပြုပြီး ဖြေပါတော့ဗျာ”

“ဘာတရားနဲ့ ဖြေမှာလဲ အေးချမ်း လေးရယ်။ ငါ့မှာ ဘာတရားတွေရှိလို့ ဖြေရမှာတု။ သမီးလေးသည်ပင် ငါ့ဘဝ သမီးလေးသည်ပင် ငါ့လောက။ အခု တော့ ငါ့ဘဝ၊ ငါ့လောကတစ်ခုလုံး အမှောင်ကြီးဖုံးပြီး ပျက်သုဉ်းသွားရပြီ လေ။ သမီးလေးက မောင်အေးချမ်းနဲ့ ချစ်နေကြတယ်။ ယူကြတော့မယ်လို့ ပြောပြတုန်းက ငါ အရမ်းပဲ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ အခုလို ကံဘိုး မိုးမှောင်ကျရောက်နေတဲ့ အခါဆိုးကြီး မှာ ရွယ်တူကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ ညားမယ့်ဟာကို ငါ့အမေတစ်ယောက် အနေနဲ့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမဖြစ်ဘဲ နေပါ့မလား။ ငါ့သမီးလေးဟာ အရွယ် ရောက်စသာရှိသေးပေမယ့် လိမ္မာရေး ခြားရှိပြီး ရုပ်လည်းလှပါတယ်။ မြို့ပြည် ရွာမှာသာ ပညာ၊ ဥစ္စာတွေနဲ့ ပြည့်စုံ သူလေး ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် တကယ် မင်းတန်စိုးတန်လေးပါ။ အဲဒီအနာလှ အလိမ္မာလေးကိုမှ... ကိုယ့်အမေကို မတရားသိမ်းပိုက်ပြီး ကျင့်ကြံနေတဲ့ အတိုးအရွယ် လူယုတ်မာကြီးရဲ့ လက် ထဲသို့ ထိုးအပ်လိုက်ရမယ့် အဖြစ်က လွတ်မြောက်ပြီး ရွယ်တူကောင်လေး တစ်ယောက်နဲ့ ယူသွားမယ်ဆိုရင် ငါ အမေ အတိုင်းမသိ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တာပေါ့ကွယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ရာဂ

မောင်အေးချမ်းနှင့် နန်းမြင့်သူတို့အထံ သို့ စုမ်းရှာဖွေရှင်းက ရောက်လာလေ သလား။ တွေးတောဖွယ် ဖြစ်ရ၏။

သို့သော် မိခင်ဖြစ်သူနှင့် တိုက် ရိုက်ပတ်သက်သည်ဟု မဆိုသာ...။ (ဒေါ်ခင်မြသူက သမီးဖြစ်သူနှင့် မောင် အေးချမ်းကို ချစ်ကြိုက်သွားအောင် တိုက်တွန်း ဖန်တီးပေးလိုက်သည်ကို လည်း ဦးကျင်အောင် သိနိုင်မည် မဟုတ်)သောကြောင့် ထိုသို့လည်း ဖြစ် နိုင်ချေနည်းသည်။ မည်မျှအထိပင် မ၊ စိတ်ပျက်ပြီး ဒေါသထွက်စေကာမူ နိုင်လို သော တစ်စုံတစ်ခု အထောက်အထား ကိုမျှ မတွေ့ရ မပြနိုင်သေးမီ ထိုမှအထိ ရက်စက်လိမ့်မည်ဟု မထင်ပေ။

တဲအိမ်ကြီး၏ မောင်မိုက်နေခြင်း ကိုနားမလည်နိုင်သေးသဖြင့် မောင်အေး ချမ်းသည် အသိပြုခြင်း၊ လှမ်းခေါ်ခြင်း ပြုခဲ့ဘဲ တတ်မီးယူရန်သာ ကိုယ့်တဲရုံ ကြီးဘက်ကို လျှောက်လာခဲ့သည်။ သို့မှ ဟောင်အေးချမ်းတို့ တဲရုံကြီးရှေ့တွင် ပတ်တတ်ရပ်နေသော ဒေါ်ခင်မြသူကို တွေ့ရလေသည်။

မောင်အေးချမ်း ဘာပြောရမှန်း မသိဖြစ်ကာ ငေးနေမိ၏။ ဒေါ်ခင်မြသူ မောင်အေးချမ်း၏ ခြေခံကို ကြားသွား ဖြ် ထင်သည်။ လှမ်းမေး၏။

“ဟောင်အေးချမ်းပျားလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် မောင်အေး ချမ်းပါ”

“ဪ...ဪ”

ဒေါ်ခင်မြသူ မောင်အေးချမ်းကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေဟန်ရှိသည်။ ထို့နောက် တစ် အောင့်လေး စဉ်းစားနေပြီးမှ မေးသည်။

“နန်းမြင့်သူကော နန်းမြင့်သူ။ မောင်အေးချမ်းနဲ့ တောထဲလျှောက် လည်မယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားတယ်လေ”

မောင်အေးချမ်း အပြောရခက်၏။ သူ့သမီးလေး၏ အဖြစ်ဆိုးကို မသိရာ သော မိခင်ဖြစ်သူသည် မောင်အေး ချမ်းအား မေးနေလေပြီ။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းမှာ ရင်တစ်ခုလုံး လှိုက် ဆူလျက် ခံစားရလေ၏။ ပြောမထွက် လောက်အောင်လည်း ခံစားရလေသည်။ ထို့ကြောင့် စကားရှာရင်း ဦးကျင်အောင် ၏အကြောင်းကသာ စလိုက်သည်။

“ဦးကျင်အောင်က ဘာများ ဒေါ်ခင်မြသူကို ပြောထားခဲ့ပါသလဲ”

“ဦးကျင်အောင်ကတော့ . . . မောင်အေးချမ်းသိထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ လေ။ နန်းမြင့်သူလေးကို ကြံစဉ်နေ တယ်။ ဒါကြောင့် နန်းမြင့်သူ မောင်အေး ချမ်းနဲ့ တွဲသွားနေကြတာ သိသွားလို့ ရှူးရှူးရဲ့ရဲ့နဲ့ လိုက်ရှာမယ်ဆိုပြီး အိမ်က ထွက်သွားတာ ပြန်မရောက်ဘူးလေ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဦးကျင်အောင် ကျွန် တော်တို့ဆီကိုရောက်လာလို့ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ဦးကျင်အောင်ကို သတ် လိုက်ပါပြီ”

“ဪ...ဪ”
ဒေါ်ခင်မြသူသည် အာပေဒီဟ် ဖြစ်သွား၏။ ထိုနောက် စကားဆက်မဆို ဘဲ တစ်အောင်ကြာမျှ ငေးနေလေ သည်။ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတောနေ ဟန်ရှိသည်။

သူသည် ဦးကျင်အောင်၏ အဓပ္ပ သိမ်းပိုက်ခြင်းကိုခံရပြီး မချစ်မနှစ်သက် ဘဲ ဦးကျင်အောင်၏ ပေါင်းသင်းဆက် ဆံခြင်းကို ခံနေရသည်။

ထို့နောက် သူ့သမီးလေးအား အဓမ္မသိမ်းပိုက်ရန် ကြံစည်ခြင်းနှင့် ပတ် သက်ပြီးလည်း အမှန်းစွက်၍ ဒေါသ ပင်ထွက်ကာ နာကြည်းနေမိသည်။

သို့သော်လည်း မည်သို့ပင် ရှိစေ ကာမူ ဦးကျင်အောင်သည် သူနှင့် ကျူး လွန်ထားဖူးသည်။ ထမင်းရှင်ဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် မိန်းမသာဖြစ်သည့် ဒေါ်ခင် မြသူသည် ယခု ဦးကျင်အောင်၏ သတင်းဆိုးကို ကြားလိုက်ရသောအခါ တစ်စုံတစ်ခုသော ဝေဒနာကို ခံစားရ လိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ သက်မတစ် ချက် ချသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ဒီလိုဆိုရင် နန်းမြင့်သူကော”

မောင်အေးချမ်း ဤစကားကို မပြောချင်ဆုံးသာဖြစ်၏။ ဤစကားကို ပြောရတော့မည်ဟုသော အသိကြောင့် လည်း ရင်ထဲမှာပင် လိုက်၍နေ၏။

“နန်းမြင့်သူ တဲအိမ်ကြီးမှာများ ကျန်နေခဲ့သလား”

မောင်အေးချမ်း သက်မကိုချစ်။ မျက်ရည်လည်း တောက်တောက်ကျ သွားရပြန်သည်။

“နန်းမြင့်သူ မောင်အေးချမ်းနဲ့ သွားနေကြတာပဲ မဟုတ်လား”

မောင်အေးချမ်း၏ ရင်ထဲတွင် ပြော၍မထွက်နိုင်လောက်အောင် လည် ချောင်းထဲ၌ အလုံးကြီးတစ်လုံး တစ်ဆို နေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်း ပြော မထွက် ဖြစ်နေသည်ကို ဒေါ်ခင်မြသူ ရိပ်မိသွားလေသည်။

“ဒီလောက်ဆိုရင် နန်းမြင့်သူ လည်း ပရိလောကတော့ဟု ထင်ပါရဲ့” ဟု ဝမ်းနည်းသံကြီးဖြင့်ဆိုကာ ဒေါ်ခင်မြ သူ ဝိုင်ကျသွားလေသည်။

ထိုကြောင့် မောင်အေးချမ်းသည် သမီး ဖြစ်သူ၏အကြောင်းကို မိခင်တစ်ယောက်အား မပြောဘဲထားရန် မသင့်တော့။ မိခင်တစ်ယောက်၏ နှလုံးသားကို အချိန်သွဲပြီး နှိပ်စက်နေရင်လည်း မအပ်တော့ပေ။

“ဟုတ်တယ် ဒေါ်ခင်မြသူ၊ တရားနဲ့သာ ဖြေပါတော့”

“ဟင်...”

ဒေါ်ခင်မြသူ၏လက်မှ တောင်ငှေးလေး ပြုတ်ကျသွားလေ၏။ ထို့နောက် မိခင်တစ်ယောက်လေးသည်။

မောင်အေးချမ်း ပြောလိုက်သွားပြီး ကောက်မေ့၏။ ထိုနောက် ဝါးတန်းလျားလေးမှာငါငါပြီး လှုပ်ခေါ်နေလေသည်။

“ဒေါ်ခင်မြသူ... ဒေါ်ခင်မြသူ”

ဒေါ်ခင်မြသူကား အသက်မရှုတော့ပေ။ သတိမေ့နေသူ၊ သန္ဓေသား၊ ရေနှစ်သူ၊ သေသူ စသောသူများ အသက်ရှုရန်နေတတ်သည်အကြောင်းကို ကြားဖူး၏။ ထို့ကြောင့် ယခု ဒေါ်ခင်မြသူလည်း သမီးတော်ကြောင့် သတိမေ့နေခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်လေသည်။

“ဒေါ်ခင်မြသူ... ဒေါ်ခင်မြသူ”

မောင်အေးချမ်း ဒေါ်ခင်မြသူကို ကိုင်လှုပ်ပြီး ခေါ်နေ၏။ ဒေါ်ခင်မြသူကား သတိရမလာလှပေ။ မောင်အေးချမ်းက ရင်ဘတ်ကိုဖိ၏။ နှာခေါင်းမှာလည်း လေမှုက်သွင်း၏။ မောင်အေးချမ်း ဝတ်သမျှ မှတ်သမျှ လှုပ်ပေးနေ၏။

“ဟင်...”

ဒေါ်ခင်မြသူ သတိရလာ၏။

“ဒေါ်ခင်မြသူ သတိရလာပြီလား။ တရားနဲ့ဖြေပါ။ ကျွန်တော် ရိုပါတယ်။ ဘာမဆုံ ဒေါ်ခင်မြသူအတွက် ကျွန်

တော်ကူညီမှာပါ။ တရားနဲ့သာ ဖြေပါတော့”

“သားလေး... ဝါးတန်းလေး ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ကွယ်လွန်သွားရတာလဲ... အမေ့ကို ပြောပြပါကွယ်”

“ဦးကျင်အောင်ရဲ့ လက်ချက်ပါ ဒေါ်ခင်မြသူ။ ကျွန်တော်နဲ့ နန်းမြင့်သူ ကျောက်ဆောင်ကြီးပေါ်မှာ ထိုင်နေကြတာကို ဦးကျင်အောင် တွေ့သွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်နဲ့ နန်းမြင့်သူ နှစ်ယောက်လုံးကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ပြီး ဘေးနဲ့လှမ်းပေါက်လိုက်တာပါ။ ကျွန်တော်ဝင်ကူပေးမယ်” မရလိုက်ဘူး။ နန်းမြင့်သူက ဆိုးရှာတယ်”

ဒေါ်ခင်မြသူ အသက်ပြင်းပြင်း ရိုက်ရင်းက မေ့မောသွားပြန်လေသည်။ သားအမိနှစ်ယောက်တည်း ဘဝကို ကျပ်တည်းစွာဖြင့် တည်ဆောက်နေကြရာမှ ဒုက္ခိတဖြစ်နေရရှာသော ဒေါ်ခင်မြသူအတွက် အားကိုးရာအမှန်ဟု အတန်တန် ယုံနေလာခဲ့ရာမှ ယခုအခါ ထိုသမီးလေးသည် သူ့ဘဝထဲမှ အပြီးတိုင် ထွက်ခွာသွားလေပြီဟု သိလိုက်ရသောကြောင့် ဒေါ်ခင်မြသူအဖို့ အဘယ်မှာလျှင် ဖြေနိုင်ဖွယ်ရာ ရှိချေမည်နည်း။

မောင်အေးချမ်း တစ်အောင်ကြာအောင် ပြုစုပေးလေရာ ဒေါ်ခင်မြသူ သတိရ၍လာပြန်သည်။ အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှုရှိုက်ရင်း ပြောသည်။

“လူယုတ်မာကြီးက ဝါးတန်းလေးကို သတ်လိုက်ပြီတဲ့လား။ အခုတော့ ဝါးတန်းလေး သေလေပြီတဲ့လား။ ရက်စက်လိုက်ပါတိ ရင်တို့ရယ်။ ဒီဒုက္ခိတမကြီးကို အဘယ်သူသည် ပြုစုစောင့်ရှောက်မှာတုန်း။ သေချင်းသေရင် ဒီ

ဒုက္ခိတမကြီး သေလိုက်မိတော့လား။ ဝါးတန်းလေးက လူကလုပ်ပါတိသနဲ့။ အခုတော့ သတ်လိုက်ကြပြီတဲ့လား”

“တရားနဲ့သာ ဖြေပါတော့ ဒေါ်ခင်မြသူ။ ဖြစ်ချိန်တန်ရင်ဖြစ်၊ ပျက်ချိန်တန်ရင် ပျက်သို့တဲ့ တရားသဘောကိုသာ အာရုံပြုပြီး ဖြေပါတော့ဗျာ”

“ဘာတရားနဲ့ ဖြေမှာလဲ အေးချမ်းလေးရယ်။ ဝါးတန်းလေးတွေရှိလို့ ဖြေမှာတုန်း။ သမီးလေးသည်ပင် ဝါးတန်းလေးသည်ပင် ဝါးတန်းလေးက အခုတော့ ဝါးတန်း ဝါးတန်းကတစ်ခုလုံး အမှောင်ကြီးဖုံးပြီး ပျက်သုဉ်းသွားပြီလေ။ သမီးလေးက မောင်အေးချမ်းနဲ့ ချစ်နေကြတယ်။ ယူကြတော့မယ်လို့ ပြောပြတုန်းက ဝါးတန်းပဲ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အခုလို ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျရောက်နေတဲ့ အခါဆိုကြီးမှာ ရွယ်တူကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ ညားပယုတ်ဘာကို ဝါးတန်းတစ်ယောက် အနေနဲ့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမဖြစ်ဘဲ နေပါလော့။ ဝါးတန်းလေးဟာ အရွယ်ရောက်စသာရှိသေးပေမယ့် လိမ္မာရေးခြားရှိပြီး ရုပ်လည်းလှပါတယ်။ မြို့ပြည်ရွာမှာသာ ပညာ၊ ဥစ္စာတွေနဲ့ ပြည့်စုံသူလေး ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် တကယ်မင်းတန်ဖိုးတန်လေးပါ။ အဲဒီအခါမှာလူအလိမ္မာလေးကိုမှ... ကိုယ့်အမေ့ကို မတရားသိမ်းပိုက်ပြီး ကျင့်ကြံနေတဲ့ အဘိုးအရွယ် လူယုတ်မာကြီးရဲ့ လက်ထဲသို့ ထိုးအပ်လိုက်ရမယ့် အဖြစ်က လွတ်မြောက်ပြီး ရွယ်တူကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ ယူသွားမယ်ဆိုရင် ဝါးတန်း အတိုင်းမသိ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တာပေါ့ကွယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ရာဂ

ဘီလူးဝင်စီးနေတဲ့ လူယုတ်မာကြီးက သတ်လိုက်ပြီတဲ့လား”

ဟု ပြောကာ ဒေါ်ခင်မြသူ ငိုပြန်လေသည်။

“ကျွန်တော်လည်း အတတ်နိုင်ဆုံးတော့ ကြိုးစားပါတယ် ဒေါ်ခင်မြသူ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်လက်ထဲမှာက ဘာလက်နက်မှ အသင့်ရှိမနေဘူးလေ။ ဦးကျင်အောင်က ပေါက်စားကြီးကိုကိုင်ပြီး ကျွန်တော်တို့အဖား ချုံအာကွယ်ကသာ ထွက်ပေါ်လာပြီး ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လုံးကိုလည်း ပစ်ပုတ်ထားလာတာဆိုတော့ အရမ်းပဲ အရှောင်ရခက်လွန်းပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း နန်းမြင်သူလေး ကံဆိုးသွားရတာပါ။ ကျွန်တော့်တစ်ယောက်တည်းကိုသာ ဦးတည်ပြီး တိုက်ခိုက်တာမျိုးဆိုရင် ကျွန်တော်မကြောက်ပါဘူး။ သူ့ကိုယ်နဲ့ပသာ

ဆုံးရှုံးသွားရတဲ့အဖြစ်ကို ဖြေလိုရနိုင်ရိုးလား ကလေးရယ်။ မင်းလေးက ငါ့သမီးလေးအတွက် လက်စားချေပေးနိုင်တာကို ကျေးဇူးတင်ပေမယ့် ငါ့ဘယ်လိုတရားတွေနဲ့ ဖြေလိုရတော့မှာတဲ့”

မောင်အေးချမ်းမှာ သားအမိတို့၏ အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး အလွန်အမင်း ခံစားရလေ၏။ ဒေါ်ခင်မြသူသည် မောင်အေးချမ်းအား ဖက်၍ငို၏။ နှမ်းလည်းနှမ်း၏။ သမီးလေး၏ ချစ်သူအဖြစ် အထိမ်းအမှတ် ကရုဏာသက်ပြီး မေတ္တာသက်ဝင်ခြင်းသဘောပင် ဖြစ်ကောင်း၏။

ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းလည်း ထိန်းခြင်းတုံ့ မတတ်နိုင်တော့ဘဲ မျက်ရည်ကျကာ ရိုက်နေမိသည်။ သို့သော် လွန်လေပြီ။ ပြုပြင်၍လည်း မရနိုင်တော့ပေ။ ဖြစ်လာသမျှ အကြောင်းအားလုံးကို အပောင်၊ အပိတ်၊ အခိုက်

လည်း လွတ်တတ်၏။ သီလကိုလည်း မေ့တတ်၏။ လောင်ကျွမ်းခြင်းမှတစ်ပါး အခြားမရှိနိုင်တော့ပေ။

မောင်အေးချမ်း၏ တံရံကြီးသည် တောင်မြင့်တစ် နေရာတွင်ဖြစ်၏။ စခန်းတံရံကြီးမှ တစ်ဖာလှကျော်ခန့်တွင် ရေစမ်းရှိသည်။ ရေစမ်းမှ ကားလမ်းဘက်ကိုထွက်သော ဖြတ်လမ်းကလေး ရှိသည်။ ထိုဖြတ်လမ်းကလေးမှာ ဖဲငြိမင်နန်းမြင့်သူရှိရာကို သွားရမည်ဖြစ်သည်။

ဖြတ်လမ်းလေးကို နောက်လှိုင်သစ်တောလွှမ်းသော မထင်မရှားတော့လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားကြရသည်။ လှသွားနေကျလမ်းမဟုတ်သောကြောင့် ပုတ်ပေါင်းလည်း ရှုပ်ထွေးသည်။ မြေသားစိုင်များသည် အနိမ့်အမြင့်မညီဘဲ ကျောက်ခဲကျောက်ချွန်များလည်း ပေါ်သောကြောင့်

လင်းကြီး ဖော်ပြနေဘိသို့ရှိသည်။

နန်းမြင့်သူ ရုပ်ကျွန်းခဲ့သော နေရာ သို့ရောက်သည့် ထပ်မံ၍ တွေ့ရပြန် သည်။ နန်းမြင့်သူသည် အယူတိမ်းပြီး အစိမ်းသရဲဘဝသို့ ရောက်သွားသော် လည်း မိခင်ဖြစ်သူနှင့် မောင်အေးချမ်းကို လျှောက်လာနေကြသည်ကို မြင်သော အခါ လက်အုပ်ချီပြီး ရိုက်နေလေ၏။ ထို့ကြောင့် အယူတိမ်းလေပြီးသော နန်း မြင့်သူလေးအား သရဲမိစ္ဆာဟု ပြောရန် ပင် ခက်သည်။

မောင်အေးချမ်းသည် နန်းမြင့်သူ အယူတိမ်းပြီး အစိမ်းသရဲဘဝသို့ရောက် သွားသည့်အကြောင်းကို မိခင်ဖြစ်သူ အား ပြောမပြုပေ။ မိခင်၏ရင်ကို ပို၍ လောင်ရန်သာ မြင်သောကြောင့် ဆိတ် ဆိတ်သာနေ၏။

ကျောက်ဆောင်ကြီးပေါ်သို့ ရောက် လာကြပြီးနောက် -

“ဒေါ်ခင်မြသူ... ဒါ နန်းမြင့်သူ အလောင်းပါပဲ”

ဟု ပြလိုက်ရာ ဒေါ်ခင်မြသူသည် သူ့သမီးလေး၏အလောင်းကို ခြေဖျားမှ စပြီး ခေါင်းသို့တိုင်အောင် ကိုင်ပွတ်၍ စမ်းကြည့်လေ၏။ ထို့နောက် -

“သမီးလေး ဖြစ်ရလေ သမီးလေး ရယ်”

ဟု ပြောကာ သူ့ရင်ဘတ်ကို လက်ဖြင့်ထု၍ ငိုလေသည်။

မောင်အေးချမ်းလည်း ဘာမျှ မတတ်နိုင်တော့။ တရားချရန်လည်း မတတ်ကောင်းတော့။ သားအမိတို့၏ အဖြစ်ကိုကြည့်ကာ စိတ်မကောင်းကြီး စွာဖြင့် ဆိုနှင့်၍နေမိသည်။

“ငါ နေ့စဉ် မေတ္တာပို့နေတဲ့ အို

တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ် အပေါင်းတို့၊ သင်တို့ ငါ့ကို မကယ်နိုင် ကြဘူးလား။ ငါ့အသက်နဲ့ သမီးလေး အသက်ကိုသော်လည်း လဲပေးကြပါ တော့လား။”

ဒေါ်ခင်မြသူ၏ အော်ငိုသံသည် တောသို့တိုင် ပြန့်နှံ့နေ၏။ ပစ္စုပ္ပန်အခါ၌ ပီခင်တစ်ယောက်၏ ရင်ကို နားလည် မိသောကြောင့် မောင်အေးချမ်းလည်း တရားဝပွဟောပြခြင်းကို မပြုရက်တော့ ဘဲ သက်မကိုသာ အကြိမ်ကြိမ် ချနေ မိသည်။

ဒေါ်ခင်မြသူသည် သူ့သမီး၏ အလောင်းကို ပွေလည်း ပွေ၏။ ဖက် လည်းဖက်၏။ နမ်းရုံပြီးလည်း ဝို၏။ ထို့နောက် ဆံပင်များကို ဖြေချပြီး သူ့ ရင်ဘတ်ကိုလည်း လက်ဖြင့်ထု၏။ သမီး ဖြစ်သူ၏ဖြစ်အင်ကို ယူကျုံးမရ မခံစား နိုင်သည့်အဆုံး စိတ်လွတ်နေသူတစ် ယောက်နှင့်မခြား ဖြစ်နေရလေ၏။

မောင်အေးချမ်းသည် သက်မကို အကြိမ်ကြိမ်ချ၏။ ခဏတာဟုဆိုရမည့် ရက်ပိုင်းမျှ ချစ်ခဲ့ဖူးသော နန်းမြင့်သူ လေး၏အပေါ်တွင် ကရုဏာပိုရသော ကြောင့် မောင်အေးချမ်းလည်း ထိထိ မိမိကြီးပင် ခံစားရ၏။ ရင်တစ်ခုလုံး လည်း ကြေပြန့်၏။ ထို့နောက် လောင် ခ်၏။

ဒေါ်ခင်မြသူ၏ သောကကိုလည်း မကြည့်ရက်သည်အထိ ဖြစ်လာမိ၏။ ခံစားရသမျှ ရင်ကိုသာ ပုတ်သတ်၍ ငိုကြွေးနေသောကြောင့် ကြာသောအခါ မိခင်ဖြစ်သူ၏ အန္တရာယ်ကိုပင် စိုးရိမ် လာရ၏။ ထို့ကြောင့် ဒေါ်ခင်မြသူအား ဖြောင့်ဖြူ၍ ပြောလိုက်၏။

“ဒေါ်ခင်မြသူ ကျွန်တော်တို့ နန်း မြင့်သူရဲ့ အလောင်းကို သင်ပြုထားခဲ့ ပြီး ပြန်ရအောင်နော်”

“သားလေး မောင်အေးချမ်း ငါ့ကို ပြန်မခေါ်တော့။ ဒီနေရာမှာပင် ငိုသပိး လေးအလောင်းကို ပွေဖက်နမ်းရှုံ့ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပုတ်သတ်ရင်းက ငါ့ကိုငါ အဆုံးစီရင်တော့မယ်။ သားလေးတစ် ယောက်တည်းသာ စခန်းကိုပြန်ပါတော့”

မောင်အေးချမ်း နှုတ်ဆိတ်နေ၏။ ယခုအခါသည် တရားချ၍ မရနိုင်သော ဒေါ်ခင်မြသူအား နားလည်၏။ ထို့ ကြောင့် ထပ်မံ၍ တတ်သမျှ ပုတ်သမျှ ကို ပြောဆိုပြီး ဖြောင့်ဖြူ၏။

“ဒီလိုလည်း ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲဗျာ။ ကျွန်တော်အနေနဲ့လည်း ဒေါ်ခင်မြသူကို အဲလိုအဖြစ်မျိုး အရောက်မခံနိုင်ပါဘူး။ နန်းမြင့်သူအတွက် ဒေါ်ခင်မြသူ ခံစားရ သလို ကျွန်တော်လည်း ခံစားရတာပါပဲ။ ဝေဒနာချင်း မတူပေမဲ့ ခံစားရတာချင်း တော့ မူပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ သေသော သူ ပြန်ရှင်ရိုးမရှိဘူးလေ။ ဒါကြောင့် သေသူတို့ကို ချီးမြှောက်ရိုး ဝပွတာ အတိုင်း နန်းမြင့်သူလေးရဲ့အလောင်းကို သင်ပြုလိုက်ကြပါစို့နော်။ ပြီးပေဘုမှ သူကောင်းရာမွန်ရာဘုံဘဝကို ရောက် သွားရအောင် ကျွန်တော်တို့ ပြုလုပ်ခဲ့ ပူးတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကို အမျှဝေ ပေးကြပယ်လေ။ ဒါမှ နန်းမြင့်သူလေး ကို ချစ်ရာရောက်တော့မှာပေါ့။ ငိုရိုက် တာ၊ ပူဆွေးသောကဖြစ်တာတွေဟာ ကုသိုလ်မဟုတ်ဘူး။ အကုသိုလ်ချည်း တဲ့။ ဒါကြောင့် သေသူကို ချစ်ရင် ကုသိုလ်တွေပဲ ဆက်ပေးသင့်ပါသတဲ့။ ဘုရား အစရှိတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ

ဟောတော်မူကြတယ်လေ”

ဒေါ်ခင်မြသူသည် မောင်အေးချမ်းအား ကျစ်ကျစ်ဖက်၏။ ထို့နောက် နမ်း၏။ ထို့နောက် နားနားကပ်ပြီး ပြော၏။

“စကားတတ်လိုက်တဲ့ . . . သားကလေး။ ငါအမေကို တရားဟောတဲ့ သားကလေး”

ဟုဆိုပြီး ဆက်ကာနမ်း၏။ ထို့နောက် ငိုသည်။

ထိုအချိန်၌ ဆုတ် ၈ ရက် လသည်လည်း ပေါ်ထွန်းလျက်ရှိနေလေပြီ။ သစ်သိုင့်မှ အလုံးစုံလွတ်၍ တောတန်းတောင်စွယ်များသို့တိုင် ထွန်းပလျက်ရှိသည်။

မောင်အေးချမ်းသည် ကျောက်ဆောင်ကြီး၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် စီး၍နေသော ရေထွက်စမ်းချောင်းကလေး၏ ကမ်းနဖူးတစ်လျှောက်၌ ရုရာတောပန်းလေးများကို လိုက်ရှာသည်။ ထို့နောက် နန်းမြင့်သူ၏အလောင်းပေါ်တွင် ကြဲဖြန့်၏။ ပန်းစည်း၊ ပန်းခွေလေးများ ပြုလုပ်ပြီးလည်း ချပေးသည်။ ထို့နောက် သစ်စိမ်းခက်များကို ချိုး၍ဖျက်၏။

နန်းမြင့်သူ၏ အလောင်းကို သစ်စိမ်းခက်များ၊ ပန်းစည်း၊ ပန်းခွေ၊ ပန်းပွင့်လေးများဖြင့် ပုံရိပ်၍ သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ကြပြီး နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ဝမ်းနည်းစကားများ ပြောကြားကာ အလောင်းနားမှ ခွာလာကြသည်။

နန်းမြင့်သူ၏ ဝိညာဉ်သည် ဆံနွယ်ပင်လေးများ လေမှာဝဲလွင့်လျက် ခရီးတစ်ဝက်ခန့် လိုက်ပါလာသေး၏။ ယခင် နေရာလေးကိုရောက်မှ ရှေ့ကို ဆက်မလိုက်တော့ဘဲ တရိုက်ရိုက်ဖြင့် ရပ်ကျန်ခဲ့လေသည်။

သွားချင်တိုင်းလည်း သွား၍မရ စားချင်တိုင်းလည်း စား၍မရ။ သူတို့၏ ဝိညာဉ်လောကသည် ထိုသို့ပင် ရှိလေသည်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ် ကောင်းလေစွ။

မောင်အေးချမ်း၏ ကိစ္စသည်ကား ထိုမျှဖြင့် ပပြီးသေးပေ။ ဒေါ်ခင်မြသူအတွက် အစအဆုံး ဆောင်ရွက်ရပေဦးမည်။

ထို့ကြောင့် မောင်အေးချမ်းသည် စခန်းတဲရ်ကြီးကို ပြန်ရောက်သည်နှင့် ဒေါ်ခင်မြသူ၏ အကူအညီကို ရယူကာ ဦးကျင်အောင်၏ သေတ္တာကြီးကို ရိုက်ဖွင့်ကြည့်သည်။ ၇၅ ကျပ်တန်ကို အကြီးဆုံးထားပြီး ငွေနှစ်သိန်းခွဲကျော်ကို တွေ့ကြရသည်။ ရွှေတစ်ကျပ်ကို ဝမ်းဝပ်နှုန်းယူသာရှိ၍ ဤငွေသည် ပမာဏအားဖြင့် မနည်းပေ။

ထို့နောက် မြေတိုက်ခန်းသော့ကို ရိုက်ဖွင့်ပြီး ဝင်ကြည့်ကြရာ ဘိန်း/ဆေးခြောက် ပြောက်ပြားစွာ သို့လှောင်ထားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ဆေးခြောက်ထုပ်များ၏အောက်၌ ပါခဲသေတ္တာကြီး တစ်လုံးကိုလည်း တွေ့၍ ရိုက်ဖွင့်ကြည့်ကြသည်။

သူ၏ လျှို့ဝှက် စာရွက်စာတမ်းအတော်များများနှင့် ယောက်ျားဝတ် ဆွဲကြီး၊ လက်ပတ်၊ လက်စွပ် သုံးစုံ အပါအဝင် အလေးချိန် ၂၅ ကျပ်သားခန့် ရှိမည်ဟုထင်ရသော ရွှေချောင်း ၂၇ ချောင်းကို တွေ့ရပြန်သည်။

ယခုအခါ ဦးကျင်အောင်လည်း မရှိတော့၍ ဤရွှေငွေအားလုံးကို ဒေါ်ခင်မြသူတစ်ဦးတည်းသာ ပိုင်ဆိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဤမျှများပြားသော ရွှေငွေများကို ပိုင်ဆိုင်သွားပြီဖြစ်၍ ဒေါ်ခင်မြသူ

အတွက် လုံလောက်ပြီဟု တွေးကာ မောင်အေးချမ်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိ၏။

မောင်အေးချမ်းသည် ရွှေချောင်းအားလုံးကို သိမ်းထုပ်ယူပြီး မြေတိုက်ခန်းထဲမှ ပြန်တက်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဒေါ်ခင်မြသူ၏ အဝတ်အထည်များနှင့် ရွှေငွေအားလုံးကို ရောထုပ်ပြီး ဒေါ်ခင်မြသူ၏ သေတ္တာမှာ ထည့်ကာ ဒေါ်ခင်မြသူအား အပြင်သို့ ခေါ်လာခဲ့သည်။

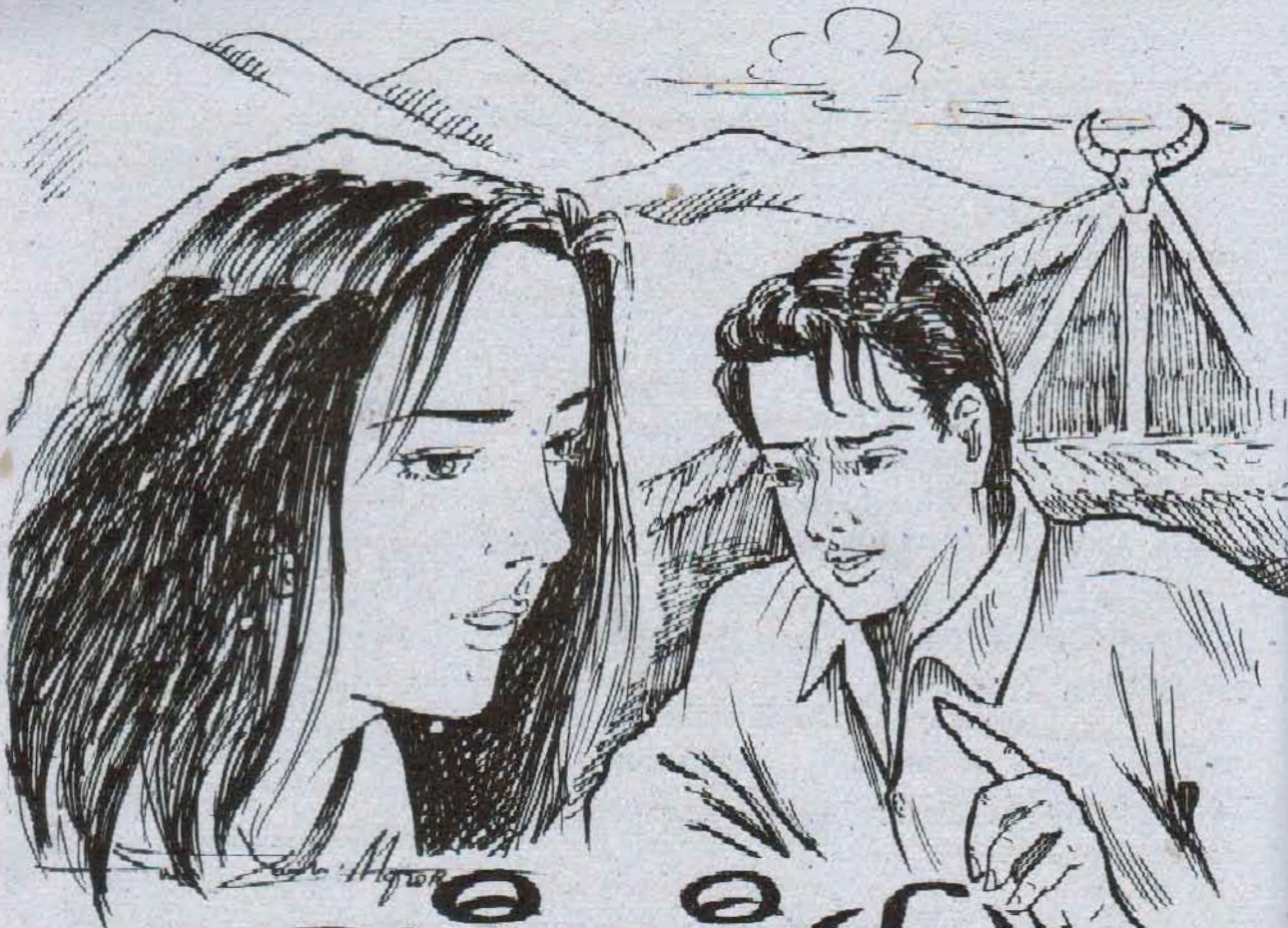
အရာရာကို လက်စပျောက်လို သည့်သဘောဖြင့် သည်အတိုင်းထား၍ မဖြစ်တော့။ ဦးကျင်အောင်၏ တဲရ်ကြီးကို မီးတင်ဖို့လိုက်လေသည်။ ဦးကျင်အောင်မှာ လုံးဝ လမ်းလုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်ခြင်းမရှိ၍ ယခုကဲ့သို့ လုပ်လိုက်ခြင်းဖြင့်လည်း သူနှင့် ဝိသားစုကို ပါ မတွေ့ရတော့လျှင် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ မေးမြန်းစစ်ဆေးရန် အကြောင်းမရှိနိုင်တော့ပေ။

ထို့နောက် ညတွင်းချင်းပင် စခန်းမှ ထွန်စက်ဖြင့် မောင်းထွက်ပြီး ဒေါ်ခင်မြသူအား မင်းဘူးသို့ ထိုမှ မကျော့သို့ ရောက်အောင် မောင်အေးချမ်းကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ပေးလိုက်လေသည်။

(စာဖတ်သူများသို့ . . .

မင်းဘူးအမ်းလမ်း ရုခိုင်ရိုးမကြီး၏ တစ်နေရာ တစ်ခုသောကျောက်ဆောင်ကြီးပေါ်၌ ဖွံ့ဖြိုးစေသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့ဖူးမြင်ဖူးကြပါလျှင် ဤစာရေးသူအား ဆက်သွယ်ပြောကြားကြပါဟု၍။)

မင်းဟိန်းထိပ်

သမီးနန္ဒီ (၆)

မြဝင်း

ယခင်လမှ အသက်

ကိုထင်ကျော်သည် မေရီ၏ နဖူး
ဝင်းဝင်းလက်လက်ဝယ် တစ်ပင်စီ
ဝဲကျနေလေသော ဆံယဉ်ကလေးများ
အား ယုယုယယ သပ်ပေးလိုက်သည်။
မို့သော ဖြူသော ပါးကလေးအား
သပ်ပေးရင်းက...

“မေ အိပ်နော်၊ နားထောင်စမ်း၊
ခပ်ဝေးဝေးက ဂျီကလေးတွေရဲ့ အော်
သံ ဘယ်လောက်သာယာသလဲ”
ကိုထင်ကျော်သည် မေရီ၏ နဖူး
ပြင်ကလေးအား ယုယုယယနမ်း၍
ပြောလိုက်လေသည်။ မေရီ၏ လက်

မောင်းသွယ်သွယ်ကလေး နှစ်ချောင်း
က ကိုထင်ကျော်၏ လည်ပင်းကို ယီး
လေးခို၍ ကညင်ဆီမီးရောင်လဲ့လဲ့ဝယ်
ပြုံးလျက် ရှိနေချေသည်။ ဤအခိုက်
မှာပင် ဝါးပြေသံနှင့်အတူ မယ်ဒလင်
တီးသံများ ပေါ်ထွက်လာ၏။

ချင်ကိုချဲ့...ဝါးခီးခီး...ချင်ကိုချဲ့...
ဝါးခီး...ခီး..."

လုံမပျိုတို့၏ သီချင်းသံမှာ မြိုင်
လှသည်။

"လီဆူးအမျိုးသမီးတွေ ကနေ
ကြတယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ ကြည့်စမ်းပါဦး၊
မီးပုံကြီးနားမှာ သူတို့ သိပ်ကြည့်
ကောင်းတာပဲ"

ထိုနေ့ညတွင် လရောင်ကလေး
မှာ သိသိသာသာကြီးပင် သာသာ
လျှောက်နေချေသည်။ လီဆူးအမျိုးသား
များ မယ်ဒလင်တီး၍ အမျိုးသမီးများ
က ဝါးပြွေကလေးများကို မှုတ်နေကြ
ခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အတန်း
လိုက် တန်းစီရာမှ ဝိုင်းဖွဲ့ကာ ကိုယ်ကို
ယိမ်းခွံ့ကရင်းပင် ကခုန်ကြသည်။
မေရီသည် တဖြည်းဖြည်းပင် မှေးမှိတ်
အိပ်ပျော်သွားခဲ့ချေသည်။

ကခုန်နေကြသူများနှင့် အတူ
အာကီဝါးနှင့် ကချင်ရဝမ်အမျိုးသား
များ၊ ပါမောက္ခကြီး ဦးတွန်းမြတ်ကျော်
တို့သည် ကခုန်နေကြသော လူအုပ်
အတွင်း ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဒင်းကောရွက်များဖြင့် မိုးထား
သည့် တံအိမ်မြင့် ခေါင်မိုးများတွင်
ဓဇ္ဇလရောင် ရွတ်လိမ်းကာ တလက်
လက် ဝင်းပတော့က်ထွန်းလျက် ရှိနေ
ချေသည်။

ကိုထင်ကျော်သည် မေရီ၏
အနားမှထရင်း ခြင်ထောင်ကို ဆွဲချ

ပြုပြင်ပေးပြီး မေရီ၏ အသက်မှန်မှန်
ရှုလျက် အိပ်ပျော်သွားလေသော
အဖြစ်ကို ခဏတာမျှကြည့်ရင်း သက်
ပြင်းကို မှုတ်ထုတ်လျက် လက်ဆွဲ
မီးအိမ်ကို မှိန်လိုက်ပြီး အခန်းတွင်းမှ
ပြန်ထွက်လာ၏။ ယင်းအခိုက်မှာပင်
ကိုထင်ကျော်မှာ အခန်းတွင်းသို့ ကြွ
ရည်သုတ်ပန်းကန်လုံးကြီးကို ကိုင်၍
ဝင်လာသော အာကီဝါး၏သမီး လမီး
ဗောက်ဆိုသူ အမျိုးသမီးချောကလေး
အား တွေ့လိုက်ရ၏။

"ဘာတွေလဲ လမီးဗောက်"

"လက်ဖက်ရည်ကြမ်း လာပို့
တာပါ အစ်ကိုကြီး"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် လမီး
ဗောက်၊ သူ အခု အိပ်ပျော်နေပြီ"

"ဒါဖြင့် လက်ဖက်ရည်ကြမ်း
ကို သူအိပ်ရာဘေးမှာ ထားလိုက်မယ်
မဟုတ်လား"

ကိုထင်ကျော်က ခေါင်းညိုက်
လိုက်သည်။ လမီးဗောက်သည် ပြုံး၍
အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားရာ ကိုထင်
ကျော်က နောက်မှ လိုက်ပါသွားသည်။
ပြီးတော့ တံခါးပတွင် မတ်တတ်ရပ်၍
စောင့်နေသည်။ လမီးဗောက်က
လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပန်းကန်ကို ထင်း
ရှူးစားပွဲကလေးပေါ်တင်၍ အပေါ်မှ
ခနဲခွက်ဖြင့် မှောက်လိုက်ကာ ပြန်
ထွက်လာသည်။

"ခင်ဗျားကိုတော့ အများကြီး
ကျေးဇူးတင်ရမှာပဲ၊ ပြီးတော့ ဗမာ

စကားရော၊ အင်္ဂလိပ်စကားရော ခင်ဗျား
က တတ်တော့ ဆက်ဆံရတာ သိပ်
လွယ်ကူတာပဲ"

"ကျွန်မက သာသနာပြုကျောင်း
ထွက်ပါ၊ မြစ်ကြီးနား အာဒီအမ်ကျောင်း
မှာ ခုနစ်တန်းအထိ နေဖူးတယ်၊
ကံလေ...ကျွန်မနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး
စကားပြောရအောင်လား"

ဤသို့ပြောရင်းက လမီးဗောက်
သည် တံကြီးပေါ်မှခင်း၍ မြေပြင်
တွင် ကနေသူများနှင့် မနီးမဝေးရှိ
ထင်းရှူးပင်ကြီးအောက်သွား၍ ထိုင်
လိုက်သည်။ ထိုင်သောနေရာတွင်
သစ်သားခုံရည်ကြီးတစ်ခုက ရှိနေသည်။
လရောင်ခြည်များသည် ထင်းရှူးပင်
အရွက်များကြား ယိုဖီးကာ မြေပေါ်
ဝယ် လက်နေသည်မှာ ငွေမှုန်ဖြူးထား
သကဲ့သို့ ထင်ရသည်။

"ဒါထက် အခု လီဆူးတွေ
ကနေတဲ့အထဲမှာ ပြွေကို ဘယ်လိုခေါ်
သလဲ လမီးဗောက်၊ ကျွန်တော့်ကို
စပ်စုတယ်လို့တော့ မထင်နဲ့နော်၊ သူတို့
ဝတ်တဲ့ သင်တိုင်က အနက်၊ အက်ဂျီ
က အဖြူဆိုတော့ ရဝမ်အမျိုးသမီး
တွေနဲ့တော့ ဟခြားစီလို ဖြစ်နေတာပဲ
မဟုတ်လား"

လမီးဗောက်၏ မျက်နှာတစ်ခြမ်း
ဝယ် ဓဇ္ဇလရောင်က ဟပ်နေသည့်
အထက် ဝိုင်းစက်သော မျက်နှာဝယ်
မိုနိုဖွဲ့ထွက်နေသည့် ဖြူနေသောပါးစိမ့်မှာ
ချစ်စရာကောင်းလှသည်။ နဖူးပြင်မှ

ဝဲနေသော ဆံပင်များကလည်း လေတိုး
ငွေသောအခါတိုင်း တစ်ချောင်းစီ လှုပ်
ရှားနေချေသည်။

လစီးဇောက်က ပြုံးလိုက်သော
အခါ ညီညာသော ဖုလဲနှစ်ကလေး
များသည် အစီအရီ ပေါ်လာသည်။
သူမ၏ တုတ်ခိုင်ဖွံ့ဖြိုးသော ကိုယ်ခန္ဓာ
မှာ သဘာဝအလျောက် ကြံ့ခိုင်သော
တောင်တန်းသူကလေးပီပီ ကြည့်
ကောင်းသည်။ သူမ၏ ဝတ်စားဝတ်
သော အဆင်မှာ ရဝမ်အမျိုးသမီး
ကလေးတစ်ဦးပီပီ စိန်ကတ္တီပါအနက်
နှင့် အနီအနက်လိုင်းကလေးများပါ
သော ထမီအဖြူကြောကြောတော့
လေး ဝတ်ထားချေသည်။ လီဇူးဖျံဖြူ
တွေက ရှုပ်ရှုပ်ပွေပွေ ဝတ်ဆင်ထား
သလောက် သူမက ရှင်းရှင်းကလေး
ဝတ်ထားချေသည်။

လစီးဇောက်က သူ့ကို မေးသဖြင့်
ပြုံးလိုက်သည်။

“ဝါးပြေကို ထူလိထူလို့ ခေါ်
တယ်။ အပေါက်သုံးပေါက်ပါတယ်။
မောင်းလို့ခေါ်တယ်။ အင်္ဂလိပ်အသံ
ထွက်ကတော့ 'MOW' လို့ ခေါ်တယ်”

“သူတို့သီချင်းကရာ”

“ဪ...ဒါက ကြိုဆိုပါ၏
မိုးကျဉှည်သည်တော်ရယ်တဲ့။ ချင်ကို
ချဲ့...ဝါးခီး...ခီး...ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်လေ”

“မယ်ဒလင်တွေက သူတို့
လက်ဖြစ်တွေလား”

“ဟုတ်တယ်။ သူတို့လက်ဖြစ်

တွေပါ။ မြင်းမြီးနဲ့ လုပ်တာပဲ။ ဗမာက
တော့ မယ်ဒလင် ခေါ်တာပေါ့။ လီဇူး
အခေါ်ကတော့ ကြည်ဖွဲ့လို့ခေါ်တယ်။
သူတို့လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားတဲ့ ပုတီး
တွေဟာ ‘လဲအုံ’ လို့ ခေါ်တယ်။
လီဇူးယောက်ျားတွေ ကတော့လည်း
ဂျူးဟူးခေါ်တဲ့ ကြောစေ့ဖိထားတဲ့
သားရေခါးပတ် ဝတ်ထားတာပေါ့”

“ဟော...အခုမြည်တဲ့ ဂျီကို
ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

“ကျွန်လို့ ခေါ်တာပဲ။ ဒါက
တော့ ကချင်ဘာသာနဲ့ အများခေါ်သုံး
ကြတာနော်။ မြင်းကိုတော့ ဘွမ္မရာတဲ့”

“ကဲ...ဆပ်ကောင်ဆိုရင်”

“ရှန်နာလို့ခေါ်တယ်။ ကြည့်စမ်း
ဖြတ်ပြေးသွားတဲ့ လညောင်တွေလား။
ဗမာတွေက ကြောင်လို့ ခေါ်တာပေါ့။
ဒါထက် ရှင်ကို ကျွန်မ တစ်ခုပြော
ချင်တယ်”

“အင်း...ပြောစမ်းပါဦး”

“ဟို...ကိုသန်းထိုက် ဆိုတဲ့လူ
က တော်တော်အားကုန်နေတာပဲ။ သူ
လိုက်လို့ဖြစ်ပါ့မလား”

ထိုအချိန်တွင် လီဇူးဖျံဖြူများ၏
ခေါင်းတွင် ဆင်ထားသော ကြောစေ့
များနှင့် ခြူးကလေးများအသံမှာ
သာယာစွာ ပေါ်လာလေသည်။

“ဒါတော့ သူသဘောပဲ။ သူက
တော့ အင်မတန် စိတ်အားထက်နေတဲ့
လူတစ်ယောက်ပါ”

ဤသို့ ပြောလိုက်သဖြင့် လစီး

ဇောက်၏ မျက်နှာကလေးမှာ လရောင်
ခြည်တွင် ဝမ်းနည်းသည့် အရိပ်
အယောင်ကလေးများ လက်သွား
သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

“ရှင်တို့ ဒီပန်းနစ်ဒင်ရောက်
အောင်ဟာ သွန်ကြီးကို တော်တော်
ဖြတ်လာရမှာပဲ။ သိပ်ကြမ်းတဲ့ခရီးပါ”

“သိပ်ကြမ်းပါသကော လစီး
ဇောက်ရယ်။ ဓမ္မန္တီးတောင်တက်က
ချည်း ပေ ၂၅၀၀ ကျော်၊ နိုင်ငံနဲ့သွန်
ကြီးကိုက ပေပေါင်း ၆၀၀၀ ကျော်
၈၀၀၀ လောက် ရှိနေတာပဲ။ လူတွေ
လည်း ပစ်လဲကုန်တာပဲပေါ့”

“ရှင်တို့ ရှေ့ခရီးဆို ပိုဆိုးမှာပဲ။
အနည်းဆုံး ပေ ၁၀၀၀၀ ကျော် တက်
ရမယ့် တောင်တွေချည်းပဲ။ ပြီးတော့
ရေခဲပြင်ခရီးတွေ...”

“အဆင်သင့်ရင်တော့ နမ့်တခိုင်
မြစ်ကို ဧလုနဲ့ သွားချင်တာပဲ”

“အမယ်လေး၊ ရေစီးသန်သန်
ရေတံခွန်တွေနဲ့ရှင် ကြောက်စရာ
ကောင်းလှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင်တို့
တစ်ဦးဒေါင်းရောက်ရင် ရှေ့ကို ဆက်
သွားဖို့ရာ မလွယ်တော့ဘူး။ ဒီပုတာဆို
နယ်ခြားရွာတွေမှာ တစ်ဦးဒေါင်းနဲ့ ဂူးဘား
ဆိုတဲ့ ရွာကလေးနှစ်ရွာဟာ နယ်စွန်
နယ်ဖျား ခေါ်နိုင်တယ်”

“ကြိုးစားမယ်ဗျာ”

“နေပါဦး။ ရှင်တို့က ခါကာ
ဘိုရာဖီအထိပဲလား”

“ဟုတ်တာပေါ့။ အဲဒီတစ်နံပါတ်

မှာ ပေါက်တဲ့ သစ်ပင်မျိုးစုံနဲ့ လူမျိုး အချို့ကို လေ့လာမှာပဲ။ တတ်နိုင်ရင် လည်း ဒီထက်ထူးဆန်းတဲ့ အရာဝတ္ထုတွေ ရှာဖွေတန် ရှာဖွေရမှာပေါ့။”

“ရှင်တို့ပြောတာ ဟုတ်ရဲ့လား ရှင်၊ ကျွန်မ သတိပေးပါရစေ၊ အဲဒီဘက်မှာ ကျွန်မတို့လို လူတွေပဲ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဆက်အဆံ့နည်းတယ်။ ဒီတောင်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် အန္တရာယ်ပြုချင်တယ်။”

“ဘာပြုလို့လဲ လစီးဗောက်”

ဤတွင် လစီးဗောက်သည် အတန်ငယ် စဉ်းစားနေရင်းက လရောင်ခြည်အောက်ဝယ် မှိုင်းမြဲမြဲ မြင်နေရသော ရွမ်းလိပ်ကြီးများ ဖုံးအုပ်ထားသကဲ့သို့ မရေခဲဖုံးထားသော တောင်ထွတ်ကြီးများဆီသို့ ငေးမောကြည့်ရာက သက်ပြင်းကလေး မျှင်းမျှင်းချလိုက်သည်။

“ကျွန်မအဖေ ပြောဖူးတယ်။ အဲဒီဘက်မှာ အရပ်မြင့်တဲ့ လူဖြူကြီးတွေ ရှိသတဲ့။ သူတို့က ဖမ်းပြီး လူတွေရဲ့ခေါင်းကိုဖြတ်ပြီး ယဇ်နတ်ပူဇော်လေ့ ရှိတယ်တဲ့။ ပြီးတော့ အဲဒီလူခေါင်းနေရာမှာလည်း ဓမ္မဒေဝါဒတွေ မြင်းခေါင်းတွေကို ပြောင်းတပ်ပြီးတော့ သူတို့လုပ်ငန်းတွေမှာ ခိုင်းစေတယ်လို့လည်း ပြောတယ်။”

“ဟုတ်လား၊ လစီးအဖေက အဲဒီနေရာ ရောက်ဖူးလို့လား၊ ပြောစမ်းပါဦး။”

“အဖေ မရောက်ဖူးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီနယ်ဘက်က ထွက်ပြေးလာတဲ့လူက ပြောတာတဲ့။ ဒီလူလည်း ကြာကြာမနေရပါဘူး။ သေသွားတယ်လို့ပြောတယ်။ ဒါတင်မကဘူး။ ဒီလူမျိုးတွေထဲသွားဖို့ ခက်တယ်တဲ့။ တော်ရုံနဲ့ သွားဖို့လည်း မလွယ်ဘူး။ သူတို့ဆီက လူတစ်ယောက် အပြင်ထွက်တာလည်း မရှိဘူး။ ထွက်ရင်လည်း သေကြတာပဲလို့ အဖေက ပြောတယ်။”

“အင်း...သူတို့က သူတို့နယ်ကို မသိစေချင်လို့နဲ့ တူပါတယ် လစီးဗောက်ရယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း အဲဒီနယ်ကို ရောက်ချင်မှ နေရာတံ့မှာပါ။ ကျွန်တော်တို့မှာလည်း လက်နက်အပြည့်အစုံတွေက ရှိနေတာပဲဟာ။”

ဤတွင် လစီးဗောက်၏ မျက်နှာသည် ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားဟန်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကိုထင်ကျော်ပင်လျှင် အံ့အားသင့်မိ၏။

“ကြည့်စမ်း၊ အစ်ကိုကြီး”

လစီးဗောက်သည် လရောင်အောက်တွင် လင်းနေသော တောင်ထွတ်ကြီးတစ်ခုဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်လေသည်။ လစီးဗောက် လက်ညှိုးညွှန်ပြသော တောင်ထွတ်ကြီးမှာ ရေခဲဖုံးလွှမ်းထားသော တောင်ကြီးများထဲမှ ထူးထူးခြားခြား ပို၍ခေါင်းတစ်လုံးထွက်နေသော တောင်ကြီးလည်းဖြစ်၏။ အေးမြသော ဆိတ်ငြိမ်သော ဤတောင်ထွတ် တောင်တန်း

ကြီးများထဲမှ အလင်းရောင် ထူးခြားစွာ ပေါ်နေသော တောင်ကြီးကို လစီးဗောက်က ပြောလိုက်သောအခါမှာပင် သူ့ဖခင် ပါမောက္ခကြီး ပြောလိုက်သော စကားများကို ပြေး၍အမှတ်ရလိုက်မိသည်။

“ကချင်ပြည်ထဲက ခါကာဘိုရာဇီတောင်ကြီးနားမှာ တောင်တစ်လုံးရှိတယ်။ ဒီတောင်ဟာ အမြဲမပြတ် အရောင်တွေ လင်းနေတာဟာ ဟောဒီရရှိတဲ့ သလင်းတွေကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်လည်း စိန်တုံးစိန်ခဲတွေကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်တာပေါ့။”

“ဒီတောင်က အရောင်တွေဟာ ဒီလိုပဲ အလင်းရောင်ကြီး ထိုးထွက်နေသလား။”

“အို...အဲဒါ အလင်းရောင်ထိုးထွက်တာလို့ မခေါ်ဘူး။ လင်းနေတာပဲရှိတယ်။ ဒီထက်ထိုးထွက်လာတဲ့ အလင်းရောင်ကြီးဟာ မီးညွှန်ကြီးတွေအတိုင်း မြင်ရတယ်။”

ထိုသို့ ပြောလိုက်သဖြင့် ကိုထင်ကျော်မှာ သူ့ဖခင်ပေးသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို မြန်းကန် အမှတ်ရလိုက်မိ၏။ ထိုဝတ္ထုမှာ ဆရာကြီး ရွှေခေါင်း ရေးသော ‘ရူပနန္ဒီ’ ဝတ္ထုဖြစ်ကာ ရူပနန္ဒီနေသော တောင်ကြီးမှနေပြီးလျှင် သူ၏မျစ်သူ မောင်စောနိုင် ဆိုသူအား မီးရောင်ကဲ့သို့ လင်းပသော ဆပ်(ချ)လိုက်မီးမောင်းကြီးများပမာ အလင်းရောင်

ကြီးတစ်ခုသည် ထိုးထွက်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့ရကာ ထိုမီးရောင်အလင်းတန်းကြီးကပင် မောင်စောနိုင်တို့အား သူ့ထံမှောက်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ရေးအတွက် အလင်းရောင်ပေးပြီး လမ်းပြခေါ်ဆိုသကဲ့သို့ ဖတ်ရှုရလေရာ ယခုလည်း သူတို့သွားမည့် တောင်ထိပ်များ သခင်မ မီးနတ်ဘုရင်မ စံရာ တောင်များဆီမှ သူတို့အား လာနိုင်ရေးအတွက် လမ်းပြခေါ်ဆိုနေလေသလောဟူ၍ ကိုထင်ကျော်မှာ တွေးလိုက်မိတော့၏။ ဤသို့ စတွေးတောလိုက်မိသောအချိန်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ထူးကဲလှသော ကြည်နူးခြင်းတစ်မျိုးသည် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ကြီးပင် ခံစားလိုက်ရတော့သည်။ အမှန်တော့ ကြည်နူးမှုဆိုသည်မှာ ဖရောဖရောပင် ဝမ်းဆီထိသကဲ့သို့ တာဆီဆီ လှုပ်ရှားသွားရခြင်းမျိုးပင်တည်း။

ထို့နောက်တွင် ကိုထင်ကျော်သည် ထိုအလင်းရောင်ကြီးကို မြင်လိုက်ရခြင်းဖြင့် အလင်းရောင်မှာ သက်တန်းရောင်ပမာ အဝါရောင်ကလေးများလည်း ပါသည်ဟု ထင်လိုက်မိပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား ထူးခြားစွာ အမှတ်ရလာမိချေ၏။ မှန်ပေသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါများအား ကိုယ်တော်တိုင် မကြွလှမ်းမိစပ်ကြားကာလဝယ် ရောင်ခြည်တော်များ လွတ်တတ်

ပုံကို ဗုဒ္ဓဝင်စာပေများတွင် ဖတ်ရှုရသဖြင့်လည်း သူ၏စိတ်တွင်းတွင် ကြည်နူးခြင်းတစ်မျိုးကို ထူးထူးကဲကဲလေး ခံစားရလေ၏။

ကိုထင်ကျော်သည် ထိုအလင်းရောင်များ တောင်ထိပ်များဆီသို့ လင်းနေသည်ကို အနီးအဝေးဖြင့် စိတ်ထဲတွင် တွက်ချက်ကြည့်နေလိုက်မိ၏။ ထိုအလင်းရောင်များသည် ရုတ်တရက် သတိမပူဘဲကြည့်မိလျှင် အနီးကပ်ဆုံးသော တောင်ထိပ်တစ်ထိပ်မှ ထွက်ပေါ်နေသော အလင်းရောင်များဟု ထင်စရာဖြစ်နေသော်လည်း ကကယ်တော့ အနီးကပ်ဆုံးသော တောင်များမှ မဟုတ်ဘဲ ဝေးကွာလှသော တောင်တစ်တောင်ထိပ်များ သို့မဟုတ် နေရာတစ်နေရာဖြစ်နိုင်သော ကွင်းပြင်ရေခဲပြင် ကြီးမားသော အိုင်ကြီးများမှလည်း ထွက်ပေါ်လာနိုင်ကြောင်းကိုလည်း သတိပြုလိုက်မိလေ၏။ အကယ်၍ ဓာတ်သတ္တုများကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသော အရောင်များ ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်း မိုးကုတ်နယ်သက် တောင်များမှာလည်း တွေ့ရတတ်လေရာ ထိုနေရာမှ ထွက်ပေါ်နေသော အလင်းရောင်များသည် ရေပြင်မှ ဓာတ်ရောင်ခြည်များလေလော။ သို့တည်းမဟုတ်လည်း နေရောင်ခြည်ကို စုပ်ယူထားသော ဓာတ်မြေသားများက ညအခါတွင် ကန်၍ပစ်လိုက်သောကြောင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်တောင်များထိပ်ကိုပင် ဖုံးလွှမ်း

ကျော်ထွက်၍လာလေသလောဟူသော တွေးစရာများသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခုပေါ်ထွက်လာရချေတော့သည်။

ဤအချိန်ဝယ် တီးမှုတ်ကခုန်နေကြသောသူများတွင် ကချင်ဂျင်းဖောများက ငှက်ပျံအကဟူ၍ခေါ်သော ဓားများကိုဝင်၍ ကနေသောအချိန်ပင် ဖြစ်ရာ ရုတ်တရက်အားဖြင့် ထူးဆန်းသော အော်သံများက ပေါ်ထွက်လာပြီးနောက်တွင်မူကား ရုတ်တရက်ကပွဲကို ရပ်ပစ်လိုက်ပြီးနောက် အံ့အားသင့်စရာကောင်းလှအောင် ကပွဲကို ရပ်ပစ်လိုက်ပြီး အားလုံးသော လူများသည် အလင်းရောင် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သော တောင်ဆီသို့ ဒူးထောက်ကာ ဆုတောင်းနေကြသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ဒုံ ဒုံ...ဒုံ...ဒုံဒုံဒုံ...ဟူသော သစ်သားစည်ကြီးကို တီးခတ်လိုက်သော အသံတစ်သံသည် ရုတ်တရက်ပေါ်ထွက်လာ၏။ ထိုသို့ သစ်သားစည်ကြီး၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ဝေါကနအော်သံများသည် တစ်ပြိုင်တည်းပေါ်၍လာတော့၏။

ပါမောက္ခ ဦးထွန်းမြတ်ကျော်နှင့် အောင်သက်မြိုင်တို့သည် ဒူးထောက်ကာ ဆုတောင်းနေကြသော လီဆူးအမျိုးသားများနှင့် ရဝမ်အမျိုးသားများကြားမှ ဒူးထောက်ကာ အလိုက်သင့်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကိုထင်ကျော်

သည် လစီးဗောက်၏ မျက်နှာကို တစ်ချက်မျှ စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် -

“အဲဒါ ဘာလုပ်တာလဲ လစီးဗောက်၊ မီးနတ်သမီးကို ဆုတောင်းတာလား”

ဟု မေးလိုက်၏။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုမီးနတ်သမီးရယ်လို့ မဆိုလိုပါဘူး၊ ဒီလိုတောင်က မီးလျှံတွေ မြင်ရတာဟာ နတ်တွေက သတိပေးတာလို့ ယူဆကြတာပဲ။ ဒီလိုအခါများမှာ မှော်ဆရာကြီးတွေက ဘယ်လိုများ ဟောကြမယ် မသိဘူး၊ သိပ်ပြီးတော့ ထူးခြားတာ အမှန်ပါပဲ”

ဤသို့ လစီးဗောက်က ပြောလိုက်သောအချိန်တွင် အသက် ၇၀ ခန့် ထင်ရသော အဘိုးကြီးသည် လက်ကိုမြှောက်၍ အသံကုန်အော်လျက် တစ်ခုခုကို တိုင်တန်းလျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဟုတ်ပေသည်။ ထိုအချိန်ကလေးမှာပင် အခြားသော တောင်များဆီမှနေ၍ သစ်သားစည်များ တီးခတ်သံကို ကြားရ၏။ သစ်သားစည်များ၏ တီးသံသည် တောင်နံရံများဆီသို့ လွင့်သွားပြီး တောင်များနှင့် ထိတွေ့ကာ ပဲ့တင်လိုက်၍ပြန်လာ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် တောတောင်တစ်ခုလုံးမှာ ပဒိန်း၍ ပဒိန်း၍သွားချေ၏။

ယင်းအခိုက်မှာပင်လျှင် ပါမောက္ခကြီးသည် အောင်သက်မြိုင်နှင့်အတူ

ထလာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ အောင်သက်မြိုင်သည် လစီးဗောက်နှင့်အတူ မတ်တတ်ရပ်နေသော ကိုထင်ကျော်ကို မတွေ့ရသေးဘဲ လရောင်အောက်ဝယ် ပါမောက္ခကြီးနှင့်အတူ မတ်တတ်ရပ်လျက် စကားပြောနေကြပြန်သေး၏။ ယင်းအခိုက်မှာပင် ‘ဟီးဟီး...ဟီးဟီး’ ဟူသော အော်သံကြီးနှင့်အတူ မီးရောင်အလုံးကြီးတစ်လုံးသည် ရုတ်တရက် တောင်ကြီးများထိပ်ဆီမှ တက်လာကာ ခပ်မြင့်မြင့်သို့ ရောက်သောအခါ တွင်မူကား ရွာဘက်ဆီသို့ အပြေးအလွှား လာနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ယင်းနောက်တွင်မူကား အသံမှာ ရုတ်တရက် ပိုမိုကျယ်လောင်လာသည်ဟုလည်း ထင်ရလေ၏။

ဤအချိန်ကလေးမှာပင် ကိုထင်ကျော်မှာ မမျှော်လင့်သောအဖြစ်ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။ ဟုတ်ပေသည်။ ရုတ်တရက်အားဖြင့် တွေ့လိုက်ရသော အဖြစ်မှာ လစီးဗောက်သည် သူ၏ ရင်ခွင်တွင်း ဗြန်းကန် ဝင်ရောက်လာခြင်းပင်ဖြစ်ရာ ရင်ခွင်တွင်းသို့ ရောက်လာသော လစီးဗောက်၏ ကိုယ်လုံးကလေးကို ကိုထင်ကျော်သည် ဖက်ထားလိုက်မိသည်။ ဤသို့ပင် ပါမောက္ခကြီး၏ကိုယ်ကို အောင်သက်မြိုင်မှာ ထိတ်လန့်စွာ ဖက်ထားလိုက်မိသည်ကို တွေ့ရသည်။

မီးရောင်အလုံးကြီးသည် ရွာဆီသို့ မရောက်တော့ဘဲ ဗြန်းကန် အရှေ့

ဘက်ဆီသို့ကျွေ့ပြီး လေဟာပြင်အမြင့်ဆီသို့ ထိုးတက်သွားကာ ပျောက်ကွယ်သွားချေတော့၏။

ဘာသာဘာဝအလျောက် ဆုတောင်းနေသော လူများသည် ထိုအခါမှ အသံလျော့သွားကြ၏။ မတ်တတ်ရပ်နေသော မှော်ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် အသံပင်ဝင်လာ၏။ ဤသို့ အသံဝင်လာရာမှ ရပ်လိုက်သောအခါတွင် တော်တော်ကလေး ပင်ပန်းသွားပုံကလည်း ရလေသည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ် လစီးဗောက်ရယ်”

“ဒို့...ကျွန်မက တောင်းပန်ရမှာပါ”

လစီးဗောက်သည် ကိုထင်ကျော်၏ကိုယ်မှစွာ၍ တောင်းပန်လိုက်သည်။ ယင်းနောက်တွင် နှစ်ဦးသား ပါမောက္ခကြီးနှင့် အောင်သက်မြိုင်တို့ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ အောင်သက်မြိုင်က...

“ကိုထင်ကျော် တွေ့လိုက်ရလား၊ အတော်ထူးဆန်းတာပဲ၊ ဒီနေရာမှာ ဂြိုဟ်တုစခန်းတွေများ လျှို့ဝှက်ထားထားကြသလား မသိပါဘူးရှင်” ဟု ပြောလိုက်၏။

“ဒီလိုပြောရင် သူတို့က ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး အောင်သက်မြိုင်၊ သူတို့က ဒါကို တောင်ပိုင်နတ်တွေက ပြုလုပ်တယ်လို့ ထင်နေရတာ၊ ဘယ်လိုမှ ဝေဖန်လို့တော့ မရသေးဘူးကွဲ့”

ပါမောက္ခကြီးက ပြောလိုက်လေသည်။

ယင်းနောက်တွင် ရှည်သံများကြောင့် ကြည့်လိုက်ရာ မှော်ဆရာကြီးသည် သူတို့ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုးကာ ပြောဆိုလျက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

“ဧည့်သည်တော်များ... မိုးကျဧည့်သည်တော်များ... သင်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် အများကြီး ဝမ်းနည်း၏။ သင်တို့တွင် ကြီးမားသော အန္တရာယ်မျိုးစုံက ကြုံဆိုပေအံ့။ သင်တို့အား နတ်မင်း၏ကိုယ်စား ငါတောင်းပန်၏။ နတ်မင်း၏ ဝိညာဉ်ပျော်ရာဖြစ်သော ငါသည် သင်တို့အား ဤခရီးတွင် ခရီးဦးကြိုဆိုလိုမည်တော့ မဟုတ်တော့ပါ။ မိုးကျဧည့်သည်တော်များ...”

လဗီးဗောက်သည် မှော်ဆရာကြီးပြောသော စကားများကို တစ်ဆင့်ဖြန်လည်ပြောပြစဉ် သူမ၏ လည်ချောင်းမှ ထွက်သော အသံများမှ တုန်ရိုနေသည်ဟု ကိုထင်ကျော်က ထင်ရလေသည်။

“ဒီမှာ လဗီးဗောက်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ မိုးကျဧည့်သည်တော်တွေ ဖြစ်တဲ့အတိုင်းပဲ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကြောက်စရာမရှိပါဘူးလို့ ပြောလိုက်စမ်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ဟာ မိုးသိကြားက လူ့ပြည်ကို စေတမန်အဖြစ်နဲ့ ရောက်လာတဲ့ အထူးဧည့်သည်တွေ ဖြစ်တဲ့အကြောင်း

ကို ပြောလိုက်စမ်းပါ လဗီးဗောက်ရယ်”

ဤသို့ ကိုထင်ကျော်က ပြောလိုက်သောအခါတွင်ကား လဗီးဗောက်မှာ ပြုံးပြုံးကလေး ဖြစ်နေတော့သည်။

“အဲဒီလိုပြောလိုက်ရင် မှော်ဆရာကြီးက သာပြီးသဘောမကျဖြစ်ဦးမယ်။ သူတို့စိတ်ထဲက ဒီနယ်ထဲကို ဘယ်လူစိမ်းမှ လာတာကြိုက်တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါက သူတို့အယူပါ။ နတ်ကိုးကွယ်တဲ့လူတွေဟာ တော်တော်အယူသီးတယ်။ ဒီတော့ ရှေ့ကို သတိထားသွားရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ”

ဤသို့ လဗီးဗောက်က ပြောလိုက်သဖြင့် ကိုထင်ကျော်ရာ ပါမောက္ခကြီးတို့ပါ သဘောပေါက်သွားလျက် အိပ်ကြတော့ရန် အာကီဝါး၏ တဲအိမ်ကြီးဆီသို့ ပြန်လာကြလေ၏။ အာကီဝါး၏ အိမ်ကြီးမှာ လရောင်အောက်ဝယ်ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရသဖြင့် တဲကြီးအပင်ဝတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော ကျွဲခေါင်းကြီးများနှင့် ဆတ်ခေါင်းကြီးများက သူတို့အား ခြောက်၍ပြနေတိသည့်အလား တုန်လှုပ်စရာ မြင်နေရလေသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ ဝင်လာသောသူမှာကား ကိုထင်ကျော် ဖြစ်သည်။ ကိုထင်ကျော်မှာ လဗီးဗောက်နှင့် စကားပြောနေခြင်းကြောင့် အတော်ကလေးကြာသွားလေရာ ရုတ်တရက် မိမိ၏ အိပ်ခန်းအဝမှ လူတစ်ယောက်သည်

လှစ်ကနဲ ထွက်ပြေးသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ရုတ်တရက် အံ့အားကြီးသင့်နေမိ၏။ အိပ်ခန်းဝသို့ ရောက်ရန်မှာ ပေ ၅၀ ခန့် လျှောက်ရဦးမည်ဖြစ်၏။ အမှန်ကတော့ သစ်တုံးများခင်း၍ ဆောက်ထားသော အိမ်မှာ အိမ်ရှည်ကြီးဖြစ်ပြီး အလယ်တွင် လူလျှောက်နိုင်သောလမ်း ပြုလုပ်ထားကာ မျက်နှာချင်းဆိုင် အိပ်ခန်းများကို ဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်၏။ တစ်ခန်းခန်းကို တက်သွားလျှင် မြန်းကနဲ သိနိုင်မည်မဟုတ်ပါပေ။ တဲတန်းလျားကြီးမှာ ပေ ၁၀၀ ခန့် ရှည်လျားပြီး အခန်းတော်တော်များများ ရှိနေခြင်းဖြစ်၏။ လူကြီးဖြစ်သော မိသားစုအခန်းမှာ ထိပ်ဆုံးကနေ၍ အခြားသော နီးစပ်ရာ ဓဆွေမျိုးသားချင်းများ၊ အခြားအခန်းများတွင် အသီးသီး နေထိုင်ကြခြင်းဖြစ်၏။

မိမိတို့ ရောက်ရှိနေသောအခါတွင်မူကား အာကီဝါးသည် အထူးသီးသန့် ဧည့်သည်တော်အသံများကို ပေးထားသည့်ပြင် တတ်နိုင်သလောက် စားသောက်စရာများကို ကူညီခဲ့သည်။ အနှောင့်အယှက်လည်း မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပေ။

ကိုထင်ကျော်သည် ပြေးသွားကာ မေရီ၏ အိပ်ခန်းသို့ ကြည့်လိုက်ရာ အသက်မှန်မှန်ရှုလျက် အိပ်ပျော်နေသော မေရီကို တွေ့ရပြီးလျှင် မြန်းကနဲထွက်၍ သတင်းထောက် ကိုသန်းထိုက်၏ အခန်းကို သွား၍ကြည့်သော

အခါတွင်ကား သတင်းထောက် သန်းထိုက်လည်း သူ၏အိပ်ရာပေါ်ဝယ် ခြင်ထောင်ချပြီး အိပ်လျက်ရှိနေသည် ကို တွေ့ရသောကြောင့်လည်း အစဉ်း စားရ အတော်ကြပ်သွားခဲ့လေ၏။

“အင်း...ငါ့မျက်စိတွေ မှား များနေသလား”

ကိုထင်ကျော်က ရပ်၍တွေးနေ စဉ်မှာပင် တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရပြီး လျှင်...

“ဪ...လမီးဖောက်ရေ”

ဟု ခေါ်လိုက်သဖြင့် လမီးဖောက် သည် မပြေးလွှားရောက်လာပြီး ‘ဘာလဲ’ ဟု မေးလိုက်သည်။

“နောက်ထပ် ဒီတကြီးမှာ ဧည့်သည်တွေ ရောက်လာသေးသလား ဟင်”

“ရောက်တယ် ရောက်တယ်၊ ခပ်စောစောကလေးကရောက်ပြီး သူတို့ ကို သပ်သပ်အမန်းတစ်ခန်း ပေးလိုက် တယ်”

“နေပါဦး၊ သူတို့က ဘယ်သူ တွေတဲ့လဲ”

“တရုတ်ခရီးသည်တွေ ရဝမ် တောင်ကြားက ဖြတ်ပြီးတော့ ဝင်လာ ကြတဲ့ နယ်လှည့်ခရီးသည်တွေတဲ့၊ တရုတ်လည်း ပါတယ်၊ တခြားလူ တစ်မျိုးတွေလည်း ပါလာကြတယ်၊ တချို့ကတော့ ကုလားနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင် ပဲ၊ ဖွန်ဒင်းရွာကတစ်ဆင့် ဒီကိုရောက် လာကြတာပဲ”

“အဲ့အားသင့်စရာပါပဲလား၊ ကျွန်တော်တို့ မသိလိုက်ဘူး”

“ဘယ်သိမလဲ၊ ပါမောက္ခကြီး တော့ သိပါတယ်၊ အစ်ကိုက အိပ်ခန်း ထဲမှာ ရောက်နေတာကိုး၊ သူတို့လည်း ပန်းပြီး အိပ်နေကြပြီ”

“အစ်ကိုတို့နဲ့ ဆုံမှ ဆုံတတ် ပလေကွယ်”

ပါမောက္ခကြီးသည် သူ၏အခန်း ထဲမှ ထွက်လာပြန်သည်ကို လင်းနေ သော ကညင်မီးတိုင်များဖြင့် တွေ့ရ၏။

“ခပ်စောစောက ဧည့်သည်တွေ ထပ်ရောက်နေတယ်ဆိုပါလား ဖေဖေ”

“ဟုတ်တယ်၊ သူတို့အထဲမှာ လူမျိုးရေးရာကို လေ့လာတဲ့ မစ္စတာ ဘီဆင်း ဆိုတဲ့ ကပြားတစ်ဦးက ခေါင်းဆောင်တယ်၊ သူတို့အထဲမှာပါ တဲ့ ဟရုတ်နဲ့ လူမျိုးတွေကတော့ လမ်းပြရေး၊ ဝါသနာတူရောပဲ”

ဦးထွန်းမြတ်ကျော်သည် ဆေးတံ ကို မီးညှိသောက်လိုက်လေသည်။

“တရုတ်ပြည်ထဲကလား ဖေဖေ”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟောင်ကောင် ကနေပြီး တရုတ်ပြည်မြောက်ပိုင်းကို ဖြတ်လာကြတာ၊ ပြီးတော့မှ ဗမာပြည် ထဲကို ဝင်လာကြတယ်၊ ဝင်လာဖို့ လည်း သူတို့မှာ ပြည်ဝင်ဗီဇာလက် မှတ်တွေ ပါလာကြတယ်ကွဲ့”

ကိုထင်ကျော်သည် အတန်ကြာ စဉ်းစားနေလိုက်ပြီးနောက်ဝယ် ခေါင်း ကို တာဆတ်ဆတ် ညှိတ်လိုက်လေသည်။

“ဒီလိုနိုင်ငံခြားက လူတွေဟာ အုပ်ချုပ်ရေး နယ်နိမိတ် လွတ်ကင်းတဲ့ ဘက်က ဝင်လာတာဟာ တော်တော် အတွေးရကြပ်တာပဲ၊ ဗီဇာလက်မှတ် အတုတွေ လုပ်ပြီးလည်း ဗမာပြည်ကို တိတ်တဆိတ် ဝင်နေကြတဲ့ နိုင်ငံခြား သားတွေကို နောက်မှ တွေ့ရတာရှိသေး တယ်၊ နယ်ခြားကင်းဌာနတွေ မရှိသေး တော့ အဝင်အထွက် လွယ်ကူနေကြ တာပဲပေါ့ ဖေဖေ”

“နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်း သူတို့ပြဿနာ ရှင်းလာလိမ့်မပေါ့ကွဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေတို့မှာ ဒီအချိန်က စပြီး တော့ အန္တရာယ်တွေကိုတော့ ရင်ဆိုင် ဖို့ လိုလိမ့်မယ်ထင်ရတယ်၊ သတိတော့ ထားပေါ့ကွယ် ဟုတ်လား”

ဤသို့ ဦးထွန်းမြတ်ကျော်က ပြောရင်း သူ၏ အိပ်ခန်းဆီသို့ ပြန်၍ သွားရာ အောင်သက်မြိုင်လည်း သူမ ၏ သီးသန့်အိပ်ခန်းဆီသို့ ပြန်သွား လေတော့၏။ ကိုထင်ကျော်လည်း လမီးဖောက်အား နှုတ်ဆက်၍ အိပ် ခန်းထဲသို့ မဝင်မီ လမီးဖောက်သည် အိုးကြီးတစ်အိုးထဲ ကညင်ရည်များကို ပါးတိုင်ကြီးထိပ်တွင် မြေအိုးဖြင့်ထည့် ၍ ထွန်းထားသော မီးခွက်တွင်းသို့ ကညင်ဆီမှ သစ်သားခွက်ဖြင့် လောင်း ထည့်ပေးနေလေသည်။

(ရှေ့လ ဆက်ရန်)

မြဝစီ

ထူးထက်ရှိခိုး အသက်ရှည် ဘုန်းတိုး

— မော်တင်သိန်းဇော် —

ထက်သန်ထူးကဲ ကြီးမြတ်ခိုင်ကျည်လှသော အတိ
သက္ကစသဒ္ဓါ ဂါရဝတရားတို့နှင့် ဗုဒ္ဓနုဿတိတော်မြတ်
အဖြစ် နေအိမ်နှင့်ပြင်ပတို့၌ ဝတ်ပြုရုံနိုးကန်တော့သရဇ္ဈာယ်
ရွတ်ပွားခြင်း၊ ကပ်လှူပူဇော်ခြင်း၊ ဆုတောင်းအဓိဋ္ဌာန်များတို့
ပြုခြင်းများကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် အားထုတ်ကျင့်ကြသူတို့
အများပင် ရှိကြပါသည်။ ထက်သန်ထူးကဲ ကြီးမြတ်ခိုင်
ကျည်လှသော အူတိသက္ကစသဒ္ဓါ၊ ဂါရဝတရားကြီးစွာတို့နှင့်
ဗုဒ္ဓနုဿတိတော်မြတ်ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် အားထုတ်
ကျင့်ကြသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်မွန်တို့အနေနှင့် သာမန်အများ
သူငါတို့ထက် အသက်ရှည်ခြင်း၊ အနာရောဂါဝေဒနာ ဥပဒ်
ဘေးဆိုးနှင့် အကာလ မရဏဥပစ္စေဒ ကံဆိုးကြမ္မာဆိုးတို့မှ

ကင်းလွတ်ခြင်း၊ ဘုန်းကံဩဇာတိတ္ထမဂ္ဂဏ်ရှိန်များ ပွင့်လန်း
တိုးပွားလျက် အောင်မြင်ကြီးပွား ကောင်းစားခြင်း၊ အကု
သိုလ် အနိဋ္ဌာရုံ ဒုစရိုက် ဒုက္ခဆိုး သောကဆိုးတို့မှ ကင်း
ကွာခြင်း၊ လောကဝံတရားများကို ခုသာခံသာရှိခြင်း၊ ဘဝ
ပေးတို့အလိုက် ထူးခြားတိုးတက်ပြောင်းလဲခြင်း စသည့်
ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အကြောင်းအကျိုးတရား ရလဒ်ထူး
တို့ကို အများအားဖြင့် ခံစား စံစား၍ ရရှိရတတ်ကြပါသည်။
ကြံကြိုက်၍ လေ့လာတွေ့ရှိရသော ထိုထူးကဲကြီးမြတ်သော
ဗုဒ္ဓနု ညသတိမွန်များကို ကျင့်ကြဆောင်ရွက် အားထုတ်ကြ
အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မွန်အချို့ကို အကျဉ်းမျှ တင်ပြပါမည်။
ကိုယ်တွေ့နှင့် အတ္တနောမတိတို့အရ ဂါရဝမွန်နှင့် လေးမြတ်

စွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကြည်ညိုညွတ်ကျိုးအပ်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်မွန်တို့ အနက် ပထမအနေနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူသည် သူ၏ တစ်သက်တာ၌ တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ဆိုသလို နိစ္စဉူဝ ပင်တိုင် အမြဲထုံနှင့် အလေ့အကျင့် နုသတ်ဘာဝနာစရဏမွန်တစ် ရပ်အဖြစ် နေ့စဉ် နံနက်အရုဏ်ဦးချိန်ခါတိုင်း၌ သူ၏နေအိမ် ရှိ ဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်တို့အား နှစ်စဉ် ပြကွဒိန်သွားအရ သူ၏ ရောက်ရှိရာ ရောက်ဆဲအသက်တာ၏ အရေအတွက် သင်္ချာအကြိမ်ရေအတိုင်း သောက်တော်ရေခွက်ငယ်ကလေး တို့နှင့် သောက်တော်ရေအဖြစ် ပူဇော်ကပ်လှူ၍ အပင်ပန်းခံ ကာ ရှိခိုးကန်တော့ ဝတ်ပြုလေ့ရှိတတ်ပါသည်။ နေ့မိုး ဆောင်းမဟူ နေ့စဉ်မပျက်စတမ်းမျှ ပူဇော်ကပ်လှူခဲ့ပါသည်။ တစ်နေ့ နံနက်၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ နေအိမ်သို့ ကြွကြိုက်ရောက် ရှိခဲ့ရကာ တင်ပြပါအတိုင်း အသက်တာနှင့်အမျှ သောက် တော်ရေကပ်လှူပူဇော်၍ ဝတ်ပြုရှိခိုးကန်တော့နေသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် သောက်တော်ရေကပ် မွန်မြတ်သော မြင် ကွင်းမှန်ကို ရိုကျိုးလေးမြတ် ကြည်ညိုလှစွာနှင့် မြင်တွေ့ လေ့လာခွင့်ရခဲ့စဉ် ထိုနှစ်ကာလရက်တာနေ့ရက်တို့၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ အသက် ၇၀ ကျော်နှင့် ၈၀ တွင်းရှိပုံရကာ သူ၏ ထိုအသက်တာ အသက်၏အရေအတွက် အကြိမ်ရေ အတိုင်းပင် သောက်တော်ရေ အစီအရီ ခွက်ငယ်ကလေးတို့ နှင့် ထွတ်မြတ်စွာ ခွက်ဟော် ၇၀ ကျော်မျှ ကပ်နေပုံကို လည်း လေ့လာသတိချုပ် မှတ်သားရလျက် တွေ့မြင်ခဲ့ရ ပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပြီဖြစ် သော်လည်း အထူးပင် ကျန်းမာဖျတ်လတ် သန်စွမ်းနုပျို လျက် တရားဘာဝနာတို့နှင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြီးများကို ဆောင်ရွက်အားထုတ် ဆောင်ရွက်ဆဲပင် ယနေ့ထိရှိ၍နေ သည်ကိုလည်း ရိုကျိုးလေးစားစွာနှင့် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ထို့အတူ ဒုတိယအနေနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သူတစ်ဦး သည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်နေပြီဖြစ်သော်လည်း အထက် တင်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကဲ့သို့ ဆင်တူပင်ဆိုသည်။ တစ်သက် တာ၌ တစ်နှစ်တစ်ခါမျှ အထူးသဖြင့် ဖြေလည် နေအိမ်မှ အခြား ပြင်ပရပ်ဝေးရှိ ဘုရားစေတီဂူပုထိုးတော်မြတ်များ ဆီသို့ အချိန်၊ ငွေကြေးနှင့် လုပ်အားစိုက်ထုတ်ကာ ကြီးမား ထက်သန်လှသော အတိတ်သက္ကရာဇ် သဒ္ဓါဂါရဝတရား စိတ် အာရုံ ဖွဲ့လှူမှုနှင့် အဖော်မပါ တစ်ဦးတည်း အပင်ပန်း

ခံကာ တစ်ကူးတစ်ကန့်မျှ သွားရောက်လျက် ထိုနှစ်ကာလ များရှိ သူ၏ရောက်ဆဲဖြစ်သော အသက်တာပိုင်း၏ အရေ အတွက်တို့နှင့် အတိအညီအမျှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ် အဆူ ဆူတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ရည်စူးလျက် ပင့်လျက် ဆွမ်းတော်၊ ပန်းတော်၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်တို့အား နှစ်စဉ်မျှ ကပ်လှူပူဇော် လေ့ရှိတတ်ခြင်း ရှိသည်ကိုလည်း ရိုကျိုးလေးစားစွာနှင့် နာကြားသိရှိ လေ့လာခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်သူမှာ လည်း အသက် အရွယ်အားဖြင့် ၇၀ နှင့် ၈၀ ကျော်ခန့်မျှ ရှိပုံရသော်လည်း အထူးပင် ကျန်းမာဖျတ်လတ် သန်စွမ်း နုပျိုလျက် တရားဘာဝနာတို့နှင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြီးများ ကို ဆောင်ရွက်အားထုတ် ဆောင်ရွက်ဆဲပင်ရှိနေသလို နှစ်စဉ် ဖြေလည် မပျက်ဘဲ ထိုတင်ပြပါ သူ၏ကြီးမြတ်သော အဓိဋ္ဌာန်ဗုဒ္ဓနုသတ်တော် ရပ်ဝေးသွား ဘာဝနာစရဏမွန် ကိုလည်း ဆောင်ရွက်ကျင့်ကြံဆဲ ဆက်လက်၍ မပျက်တမ်း အားထုတ်ဆဲဖြစ်သည်တို့ကိုလည်း တွေ့မြင်သိရှိခွင့်ရခဲ့ပါ သည်။ ရိုကျိုးလေးစားစွာနှင့် တွေ့မြင်ကြည်ညိုခဲ့ရပါသည်။

တတိယအနေနှင့် နောက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်သူက တော့ သူ၏နေအိမ်နှင့် ပြင်ပတိုင်းမဟူ ဆိုသလို ဗုဒ္ဓနုသတ် တော်မြတ်အဖြစ် ရှိခိုးကန်တော့ ဝန်ပြုသည့်အခါတိုင်း၌ အထက်တင်ပြပါ ရိုကျိုးကြည်ညို လေးမြတ်အပ်ပါသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကဲ့သို့ပင် ဆင်တူသလိုပင်ရှိရာ ရောက်ရှိရာတို့ ၌ သူ၏ ရောက်ရှိဆဲအသက်တာ အသက်၏အရေအတွက် အကြိမ်ရေအတိုင်းမျှ အိမ်ကြမ်းပြင်နှင့် ဘုရားစေတီပုရ ဝဏ်၏ ရင်မြင်တော်မြတ်တို့၌ ဝပ်ထွားခယ၍ ဦးခေါင်း၊ နဖူးပြင်၊ ဆံစတို့နှင့် ထိစပ်၍ အတိသက္ကရာဇ် သဒ္ဓါဂါရဝ ကြည်ညိုမှုကြီးစွာတို့နှင့် ညွတ်ကျိုးဝပ်ထွားစွာ ကန်တော့ရှိခိုး ဝတ်ပြုလေ့ရှိတတ်သည်ဟု လေ့လာသိရှိရပါသည်။ တစ်နေ့ နံနက်ပိုင်းအချိန်တစ်ချိန်၌ တင်ပြပါအတိုင်း စေတီတော် မြတ်ကြီး တစ်ဆူတော်အား သူ၏ ရောက်ရှိဆဲ အသက်တာ အရေအတွက်အတိုင်း အကြိမ် ၇၀ ကျော်မျှ ရှိခိုးကန်တော့ ဝတ်ပြုနေသည်ကို အမှတ်မထင်မျှ ကြွကြိုက်စွာ တွေ့မြင် ရခဲ့စဉ် စိတ်ဝင်စားမိကာ သူ့အား ချဉ်းကပ်လျက် စူးစမ်းမေး ပြန်း လေ့လာမိခဲ့ရာမှ ထက်သန်နက်နဲလှသော ဗုဒ္ဓနုသတ် သူ၏ ရှိခိုးဝတ်ပြုမှုတစ်ရပ်ကို လေ့လာသိရှိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

စတုတ္ထအနေနှင့် ဆရာသခင်မြတ်ပညာရှင် ကျမ်းပြု ဆရာတစ်ဦး၏ ကျမ်းစာပေလာ ကြီးမြတ်သော သြဝါဒ စရိယပွန်လာအား နာယူမှတ်သားချက်အရ အလွန်အထူးမျှ ကြည်ညိုဖွယ်၊ နာယူကျင့်သုံးကိုးစားဖွယ် အတုယူဖွယ် ကောင်းလှပါသော ရွှေဘုန်းတော်သခင် မြတ်စွာဘုရားရှင် တို့နှင့် ကြွင်းကျန်ရစ်အပ်သော ဓာတ်တော် မွေတော် ဌာပနာတော် အသစ်မြတ်တော်တို့ ကိန်းဝပ်ရာ စေတီပုထိုး ဘုရားရှင်ပွားတော်မြတ်တို့အား တစ်စေတီတော်မျှမကျန်နှင့် တစ်ဆူတော်မှ မကျန်တို့အား ဦးခိုက်ရှိခိုး ကန်တော့ပါ၏ ဟူသော ဗုဒ္ဓနုဿတိ ဘုရားရှိခိုးကန်တော့စာချိုး စာသား မှန်များ နာယူပန်ဆင် ကိုးကွယ်ပြီး ဘုရားရှိခိုး ဝတ်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သူကို တစ်နေ့တာ ကြုံကြိုက်ရခဲ့၍ ချဉ်း ကပ်ပြီး စူးစမ်းလေ့လာခဲ့မိပါသည်။

ထိုနေ့က ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သူ၏ ဗုဒ္ဓနုဿတိ ရှိခိုး ကန်တော့ သာယာလှသော စာချိုးစာသား လင်္ကာမွန်အား စာရေးသူက မေမှတ်မထင်မျှ ရုတ်တရက် လျှပ်တစ်ပြက်မျှ ကြားလိုက်ရစဉ် အလွန်တရာမျှပင် နှလုံးစိတ်ဝမ်းပူ ရှိကျိုး ကြည်ညို နှစ်ခြိုက်ဝင်စား နှစ်ခြိုက်မိလွန်း၍ တက်ကြွန်း ကြားမှုတို့နှင့် သူ၏ ရှိခိုးကန်တော့ ရွတ်ပွားသံဖြစ်သော အဆိုပါ တစ်စေတီမျှမကျန် တစ်ဆူတော်မျှမကျန် ကန်တော့စာချိုး စာသားလင်္ကာမွန်အား အထူးတလည်မျှ ကြည်ညိုရှိကျိုး နှစ်ခြိုက်မိပါကြောင်းကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ပြောကြားအသိပေး ရင်ဖွင့်မိရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်က “ဟုတ်လှ ပါတယ်။ အဲဒီကန် တော့ရှိခိုးရာ စာချိုးစာသားကို ကျွန် တော်လည်း စာမဂ္ဂင်းတစ်အုပ်ထဲက ကူးထားတာ။ ရထား တာ။ ရေးတဲ့ မူရင်းပညာရှင် စာရေးဆရာကြီးရဲ့ ဂုဏ် ကျေးဇူးက ကြီးမားလှပါတယ်။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် ကျွန်တော် အရင်နောက်ပိုင်းတုန်းက ဘုရားရှိခိုး ကန်တော့ ဝတ်ပြုရင် သာမန်ပါပဲ။ အဲဒီ တိကျပြည့်စုံ နက်နဲသေချာ ကြီးမြတ်တဲ့ ရှိခိုးကန်တော့စာချိုး စာသားကို ရပြီးတဲ့နောက် မှာတော့ ဘုရားရှိခိုး ဝတ်ပြုကန်တော့ရင် အဲဒီကန်တော့ စာချိုးစာသားမွန်ကို စံထားအတုယူ ကိုးကွယ်လို့ ကန်တော့ ပါတယ်။ ရွတ်ပွားပါတယ်။ ဗုဒ္ဓနုဿတိရဲ့ တန်ခိုးဘုန်းတော် နဲ့ ကျေးဇူးတော်တို့က အထူးပဲ ကြီးမားလှပါတယ်။ နောက် ပိုင်းမှာ အကျိုးပေးကောင်းတွေ ထူးခြားလာ၊ ခံစားလာခဲ့

ရပါတယ်။ တိုးတက်သိသာ ပွင့်လာခဲ့ပါတယ်” ဟု စာရေး သူအား အားတက်သရော၊ ဖက်လဲတကင်း၊ ဝမ်းပန်း တသာနှင့် ပြောပြအသိပေးပါသည်။

အထက်တင်ပြအပ်သော ရောက်ဆဲအသက်အရေ အတွက်နှင့် သောက်တော်ရေကပ်လျှူသော ကြည်ညိုညွတ် ကျိုးအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၊ နှစ်စဉ် ဟစ်နှစ်တစ်ခါ ပုံမှန် မပျက်မကွက်မျှ ဘုရားစေတီပုထိုးတော်များသို့ သွားရောက် ဖူးမျှော်ပြီး ရောက်ဆဲအသက်အရေအတွက်နှင့် အမိဋ္ဌာန်ပြု ပြီး ရုပ်ပွားတော်မြတ်အဆူဆူတို့အား ဘက်စုံမျှ ကပ်လှူပူ ဇော်သော ကြည်ညိုညွတ်ကျိုးအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး။ နေအိမ်နှင့် ပြင်ပတို့၌မဟူပင် ရောက်ဆဲအသက်အရေ အတွက်နှင့် အကြိမ်ရေပေါင်းဖြင့် ဝပ်တွားခယရိုကျိုးစွာ ရှိခိုးကန်တော့ ဝတ်ပြုသော ကြည်ညိုညွတ်ကျိုးအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ကြီးမြတ်သော သြဝါဒစရိယမြတ်အား နာယူပန် ဆင်၍ -

တစ်စေတီတော်မျှမကျန်၊ တစ်ဆူပျမကျန်ဟူသည့် ပြည့်စုံရာ ကြီးမြတ်လှသော ရှိခိုးကန်တော့ပန်ဆင်ရာ စာချိုး စာသား လင်္ကာမွန်နှင့် ဝတ်ပြုရှိခိုးကန်တော့ သရဇ္ဈာယ် ရွတ်ပွားသော ကြည်ညိုညွတ်ကျိုးအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တို့မှာ ဖာဂ်ပြပါ ဗုဒ္ဓနုဿတိထူးတို့၏ ကြီးမြတ်အပ်သော တန်ခိုးရှိခိုးဖော် အာနုဘော်နှင့် ဂုဏ်ရည် ဝိသေသပွန် အနှစ်သာရတို့ကြောင့် ကျန်းမာချမ်းသာ အနာရောဂါ ဝေဒနာ ဥပဒ်ခိုးများ ကင်းစင်အသက်ရှင်လျက် သာသနာ ပြုဆဲ၊ တရားအားထုတ်ဆဲ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့နှင့် အများ အကျိုး ပရဟိတမွန်တို့ကို ကျင့်ကြံဆောင်ရွက်ဆဲ ကြီးပွား အောင်မြင်၍ အိုဇာတာ ဘက်စုံများ ကောင်းမွန်ဆဲပင် ရှိနေကြပါသည်။ ရှိကျိုးလေးမြတ်စွာ တင်ပြအပ်ပါ ဗုဒ္ဓ နုဿတိများရှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့နှင့် တင်ပြပါ ဝတ်ပြုရှိခိုး ကန်တော့သည့် ဗုဒ္ဓနုဿတိ စာချိုးစာသား လင်္ကာမွန်ကို ရေးသားအပ်သော ပညာရှင်ဆရာကြီးတို့အား ရိုကျိုးခယ လေးမြတ်စွာ ဦးခိုက်ကန်တော့ ဂါရဝပြုလျက် ...။

မော်တင်သိန်းဇော်ဇော်

အိမ်ခြံမြေနှင့် မြေအိုး

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်စာရေးသူ ဗေဒင်ဟောပြောရာ နေအိမ်ဟောခန်းသို့ ကြည့်မြင်တိုင်ဘက်မှ အမျိုးသမီး ရောက်ရှိလာပါသည်။ သူမသည် ဗေဒင်ဆရာတစ်ဦးထံ မလာရောက်မီ ဖုန်းဖြင့် လေးငါးခါ ကြိုက်ဆက် သိချင်တာ တွေ မေးလေ့ရှိပါသည်။ ဆရာ့ဆီလာခဲ့ပယ်။ ဗေဒင်လာ တွက်မယ်ဟု သုံးခါလောက် ချိန်းပြီးမှ ရောက်လာပါသည်။

ယနေ့ခေတ်ကာလတွင် ဖေ့စ်ဘုတ်စာမျက်နှာပေါ် တွင် လောကီဂန္ထီရပညာအမျိုးမျိုး ရေးသားတင်ပြနေသည် ကို တွေ့မြင်နေရပါသည်။ အချို့လည်း တကယ်တတ်သိ သော ပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ အချို့လည်း စာအုပ်တွေ ဖတ်ပြီး လိုင်းပေါ်မှာ ဆရာကြီးတက်လုပ်နေကြသည်။ ဗေဒင်ဝါသနာ မေးမြန်းလိုပါက ဆရာ၊ ဆရာမတစ်ဦးထံ ကိုယ်တိုင်လာရောက် ဆွေးနွေးတာ ပိုကောင်းပါသည်။ မလာရောက်ခင် ထိုဆရာ၊ ဆရာမကြောင်း လေ့လာစုံစမ်း ပြီးမှ လာရောက်တာ သူတို့ဘက်မှ ပြုလုပ်သင့်သော အခွင့် အရေး ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ခေတ် အခြေအနေ ပြန်ကြည့် သောအခါ ဗေဒင်လက္ခဏာအကြောင်းပြ ခေါင်းစဉ်တပ် ထားပြီး ဓာတ်လိုလို၊ နတ်လိုလို၊ အကြားအမြင် ဟောနေ သူတွေလည်း ရှိကြပါသည်။ မြှောက်မင်း၊ ခြောက်လှန့် ဟောနေကြတာလည်း တွေ့ရပါသည်။

သူမမှ စာရေးသူအား “ဆရာ ... ကျွန်ုပ် အိမ် အမြန်ရောင်းချင်တယ်။ ဓာတ်ရိုက်တာထဲဆင် လုပ်ပေးပါ” ဟု ပွင့်လင်းစွာ ပြောလာပါသည်။ ယခုအခါ ဗေဒင်မေးသူ အများစုမှာ မိမိတို့ အနာဂတ်ထက် အိမ်ခြံမြေကား ရောင်း လိုသူများ ငှားလိုသူများ၊ မေးအရောင်းအဝယ်ကောင်းလို သူ၊ အကြွေးပြန်ရလိုသူ၊ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေ အောင် မြင်တိုးတက်လိုသူတွေ များပါသည်။ နောင် ၁၀ နှစ်မှာ သူဌေးဖြစ်မှာ၊ ဆင်းရဲမှာ၊ ချမ်းသာမှာတွေ စိတ်မဝင်စား ကြပေ။

ကျွန်ုပ်လည်း သူမမေးသကဲ့ရားကိုမေးပြီး ဗေဒင်

တွက်လိုက်သည်။ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက် ဖြစ်နေ၍ အိမ်ထွက်ကိန်းတော့ရှိသည်။ လိုချင်သောဈေး ရချင်မှရ မယ်။ ကာလပေါက်ဈေးထက် လျော့ရောင်းရမယ့်အနေ အထားဖြစ်နေကြောင်း ဟောဆိုလိုက်ပါသည်။ အိမ်မှာ သူ၏အမျိုးသား ရှိသော်လည်း သူမ၏အမည်ပေါက်ဟုဆို၍ အိမ်ထောင်ဦးစီး ခန့်ကုသယူ၍ တွက်ချက်ပေးလိုက်ပါ သည်။ အိမ်ထောင်ဦးစီးဖြစ်စေ၊ အိမ်ရှိ တာနံဂန္ဓေသား အကြီးအကဲတစ်ဦးဦး မထိခိုက်စေရန် ဦးစွာပထမ နဝင်း ယတြာချေထားပေးပါသည်။ သူမလည်း နဝင်းပွဲလှူ နဝင်း ယတြာ ချေချင်သည်ဟုဆို၍ တစ်ခါတည်း စီစဉ်ပေးလိုက် သည်။ ထို့နောက် အိမ်ကို မိတ်မတ် ပိတောက်၊ ပိခွဲရွက် တစ်မျိုးမျိုး ၂၉ ညွှန်း၊ ၂၉ ရွက်နှင့် ရိုက်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

တစ်ပတ်ကြာသောအခါ အိမ်ဝယ်သူ လာမေး သည်ဟု ဆိုသော်လည်း အရောင်းအဝယ်မဖြစ်ချေ။ မတည့် သေးကြောင်း ဖုန်းဆက်လာပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း နဝင်း ယတြာ သုံးကြိမ်ပြည့်အောင် ချေပေးလိုက်သည်။

သူမမှ “အိမ်က ကျွန်ုပ်မိဘပိုင်အိမ်ပါ ဆရာ။ စီးပွား ရေးအဆင်မပြေလို့ ရောင်းပေးတာ။ စိတ်ကတော့ မရောင်း ချင်ပါဘူး” ဟု ပြောဆိုလာပါသည်။ ကျွန်ုပ် ဗေဒင်ဆရာ လည်း သဘောပေါက်သွားပါသည်။

ထို့နောက် အောက်ပါအိုးနှင့် တွဲလုပ်ရသော ယတြာကို ရေးခိုင်းလိုက်ပါသည်။ သူမလည်း စာရေးသူပြော သည်ကို သေချာလိုက်မှတ်ပါသည်။

“ရောင်းမယ်ဆိုတဲ့အိမ်၊ အိမ်ခြံမြေရဲ့ အိမ်နံပါတ် လမ်း၊ ရပ်ကွက်ကို စာရွက်အလွတ်တစ်ခုမှာ ရေးပါ။ ရေးပြီး တဲ့စာရွက်ကို ညကျရင် အိမ်ရှင် မခိုင် အိပ်တဲ့အောက်မှာ တစ်ညထားအိပ်ပါ”

“ခေါင်းအုံးအောက် ထားအိပ်လို့ရလားဆရာ”

“ရပါတယ် အဆင်ပြေသလိုထားပါ။ ဒါကတော့ ပထမ ပြုလုပ်ရမယ့် အလုပ်။ ဒုတိယကတော့ တာ

အသစ်တစ်လုံးဝယ်။ (သင်္ကြန်ပန်းထိုးသောတာအိုး) ညအိပ်
ထားတဲ့ ရောင်းချမယ်ဆိုတဲ့ စာရွက်လိပ်စာကို ထိုအိုးထဲကို
ထည့်ပါ။ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ငါးပါးသီလခံယူပြီး အိုးကိုကိုင်
ဒီတိုက်အိမ် နဲ့မြေကို (ဒီအိမ်ခြံမြေ)ကို ကျွန်မ ရောင်းချင်ပါ
တယ်။ ဒီအိမ်အပေါ်မှာ ဘာမှ စွဲလမ်းမှုမထားပါ။ ဒါကြောင့်
ဒီအိမ်ရဲ့ နောက်ထပ် ပိုင်ဆိုင်သင့်တော်သော တိုက်အိမ်ပိုင်
ရှင်အသစ်ကို အမြန်ရှာပေးပါ။ ကိုယ့်သခင်ကိုရှာပါဟု ဆယ်
ကြိမ် ပြောဆိုလိုက်ပါ။”

“အေးအေးစွာ ပြောဆိုပြီး ထိုအိုးကို မြစ်ရောင်း၊
ရေစီးတဲ့ရေထဲမှာ အိုးကို ရေထဲမျှောလိုက်။ နံနက် ၉
နာရီ မကျော်စေနဲ့။”

“ဘယ်နေ့မဆို လုပ်လို့ရလားဆရာ”

“ရပါတယ်”

“တတိယလုပ်ရမယ့်အလုပ်က ကြည့်မြင်တိုင်နတ်
မင်းကြီးအတွက် ဖယောင်းတိုင် ၅ တိုင်၊ အမွှေးတိုင်ငါးတိုင်
လှူဒါန်းပြီး သခင်အသစ်ကို ရှာပေးပါ။ တပည့်တော်မ
ဒါနပြုပါတယ်လို့ပြော။ ၁၀ ရက်အတွင်း ခံအောင်မြင်လိမ့်
မယ်။ အောင်မြင်ရင် တပည့်တော်မှ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး
အတွက် ပိုးဆိုင်းမီးဖောင်း လုံးတော်ပြည့်စီးတော် တစ်လ
တိတိလှူမယ်။ သစ္စာပြုဆုတောင်းမှုပြုလိုက်၊ ဟုတ်ပြီလား။”

“ဟုတ်။ မှတ်ထားပါတယ် ဆရာ။ သေချာလုပ်
လိုက်ပါမယ်။”

ဤနည်းဖြင့် မခိုင်ဆိုသူ အိမ်ရောင်းချင်သောကိစ္စ
အဆင်ပြေသွားပါသည်။ ဤနည်းသည် ဆရာနတ်မျက်စိ
စာအုပ်ထဲမှ မှတ်ထားသော နည်းဖြစ်ပါသည်။ အခြား
ယတြာများနှင့်လည်း တွဲ၍ ဆောင်ရွက်၍ရပါသည်။

အချို့က ဆရာ တိုက်အိမ်နဲ့ ရပ်ကွက်ထဲက ခြံမြေနဲ့
အိမ်၊ လုံးချင်း၊ ကွန်ဒိုတိုက်ခန်း၊ ခွဲခြားပြီး လုပ်ရတာလားဟု
မေးကြသည်။ ခွဲခြားစရာ မလိုပါ။ အိုးအိမ်အဆောက်အဦး
အကုန် တနင်္ဂနွေနံ (၁) ဂဏန်းယူ၍ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

အချို့ အုန်းသီးအခွံခွာပြီး ထိုအုန်းသီးပေါ်တွင် ဩ
အက္ခရာရေးကာ ဖယောင်းတိုင်မီး ခြောက်ရက်ထွန်းပြီး
အိမ်ရောင်းထွက်ရန် ဆောင်ရွက်ကြသည်။ တနင်္ဂနွေနံ အုန်း
သီး၊ အုတ်၊ အိုးတို့ကို အသုံးပြုထားကြပါသည်။

အထက်ပါအိုး ရေမျောယတြာကို ယုံကြည်စွာလုပ်
ကြပါရန် အကြံပြုလိုက်ပါသည်။ ဆရာနတ်မျက်စိက အိမ်
ရောင်းထွက်၍ ကားနှင့်လာကန်တော့သည်ဟု ရေးထား
သည်။ စာရေးသူ ပြုလုပ်ပေးလိုက်သော မခိုင်ဆိုသူကတော့

ရောင်းထွက်သွားပြီးရင် လာကန်ကော့မယ်ဟု ပြောဆိုကာ
ပြန်ပေါ်မလာတော့ပေ။ တစ်လကျော်ကြာသောအခါ အိမ်
ရောင်းထွက်၍ အကြွေးတွေဆပ်နေရကြောင်း ပြောဆိုလာ
ပါသည်။

မြေရောင်းထွက်ရန် အိုးအိမ်အရင်

မြေအိုးတစ်လုံးတွင် ရောင်းမည့်မြေထည့်ပါ။ မှန်ကွဲ၊
ပဲပင်ပေါက်၊ ပေါက်ပေါက်ထည့်ပါ။ မြေတူးထားတဲ့ နေရာမှာ
မြေဖြူမှုန့် ဖြူးပေးထားပါ။ ရောင်းမည့်မြေ အလယ်တစ်
နေရာမှာ မြေတူးထားပါ။

မြေအိုးက တစ်ပေရှိပါက မြေကိုလည်း တစ်ပေသာ
သာ တူးပါ။ အိုးကို မြေကြီးထဲ ထည့်ပြီးသောအခါ ပဲပင်
ပေါက်များ အိုးပေါ်ဖြူးပြီး မြေပြန်ဖို့ပါ။ မြေဖို့ထားသော
နေရာတွင် မြေဖြူဖြင့် 'မ' အက္ခရာကိုရေးပါ။ မြေအမြန်
ရောင်းထွက်ပါစေဟုပြောပြီး ရေပါ။ အင်္ဂါသားသမီးတစ်ဦး
ဦး ပြုလုပ်လျှင် ပိုမြန်သည်။ အဓိက ရေးနေစဉ် ဤမြေကြီး
ဈေးကောင်းဈေးမှန်ရ၍ အမြန်ဆုံးရောင်းရစေ၊ ရောင်းထွက်
ပါစေဟု ပြောရပါမည်။ ပြီးလျှင် ဝဋ္ဋနွေရေမြေစောင့်နတ်မင်း
ကို အာရုံပြု၍ ဖယောင်းတိုင် အမွှေးတိုင် တစ်တိုင်စီ ပူဇော်
ဆုတောင်းပါ။ တစ်လအတွင်း ရောင်းထွက်စေသည်။
အထွက် နက္ခတ်နေ့ ပိုကောင်းပါသည်။

နေ့နှင့် အထွက်နက္ခတ်

တနင်္ဂနွေနေ့ လဆန်း ၃၊ ၁၂၊ လဆုတ် ၃။
တနင်္လာနေ့ လဆန်း ၇၊ ၁၄၊ လဆုတ် ၁၂။ အင်္ဂါနေ့
လဆန်း ၃၊ ၄၊ ၁၂၊ လဆုတ် ၃၊ ၁၀။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ လဆန်း
၂၊ ၈၊ လဆုတ် ၁၊ ၇။ ကြာသပတေး လဆန်း ၆၊ ၁၃၊
လဆုတ် ၅၊ ၁၀။ သောကြာနေ့ လဆန်း ၃၊ ၁၀၊ လဆုတ်
၂၊ ၈၊ ၁၃။ စနေနေ့ လဆန်း ၅၊ ၁၂၊ လဆုတ် ၇၊ ၁၃။

ပြက္ခဒိန်ကြည့် ဆောင်ရွက်ပါ။ မြန်မာလဆန်း ၃
ရက်၊ ၁၂ ရက် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်သောနေ့ (သို့)
လဆုတ် (လပြည့်ကျော်) ၃ ရက်နှင့် တိုက်ဆိုင်ပါက ထိုနေ့
သည် အထွက်နက္ခတ်နေ့ဖြစ်သည်။ အိမ်ခြံမြေ ရောင်းလို
သော၊ ထွက်စေလိုသော ယတြာအစီအရင် ဆောင်ရွက်
နိုင်ပါသည်။

အိမ်ခြံမြေနှင့် မြေအိုး ၁၅၊ ၅၁ ကက်ကင်းဓာတ်
မိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြေအိုးပါသောယတြာ ပို၍အစွမ်း
ထက်စေသည်ဟု ဆိုရပါတော့မည်။

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး (B)

စင်နက္ခတ်ကို သိရှိရန်

◆ ဆရာဦးမောင်မောင်မြင့်

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာ့ရိုးရာ နက္ခတ်အခြေခံတို့တွင် အရေးပါ အရာရောက်သော စင်နက္ခတ်ကို သိရှိနားလည်နိုင်ကြစေရန် တွက်နည်းကို ရေးသားလိုက်ရပေသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ မြန်မာ့သံဒိဋ္ဌကျမ်း၊ ကျွန်ုပ်မြန်မာနိုင်ငံ၌ သံဒိဋ္ဌ ဝါးမျိုးရှိပါသည်။

၎င်းသံဒိဋ္ဌတို့တွင် (၁) ဆရာကြီး ဦးလှမောင်၊ (၂) ၎င်း၏သား ဆရာဦးဇော်လှ၊ (၃) ဆရာကြီးကာလာစ်၊ (၄) ဆရာကြီးဦးမိုလ်ထွေး၊ (၅) ဆရာကြီးဦးကျော်ငြိမ်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်ရာ သံဒိဋ္ဌတစ်မျိုးမျိုးကို ကိုင်ဆောင်ထားရပါမည်။ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ထုတ်ပါသည်။ ထိုသံဒိဋ္ဌပြက္ခဒိန်မှ တနင်္လာဂြိုဟ်စည်းကို ထုတ်၍ တွက်ရပေမည်။ အလွန်တန်ဖိုးမြင့်သော ရိုးရာတွက်နည်းဖြစ်ပါ၍ သေသေချာချာဖတ်၍၊ သေသေချာချာ မှတ်ထားကြပါ။ မိမိအလိုရှိသောနေ့ အလိုရှိသောအချိန်တို့၏ တနင်္လာဂြိုဟ်စင်ကို သံဒိဋ္ဌပြက္ခဒိန်မှ ထုတ်ယူ၍ တွက်ရပေမည်။

မှတ်ချက် ။ ။ သံဒိဋ္ဌပြက္ခဒိန်သည် ကောင်းကင်မှ သန်းခေါင်ချိန် ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်တို့ သွားလာခြင်းတို့ကို တွက်ထားသော ပြက္ခဒိန်ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းပြက္ခဒိန်မှ တနင်္လာဂြိုဟ်စင်ကို တည်၍တွက်ရပေသည်။

ဥပမာ - ၁၃၇၈ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၂ ရှိ တနင်္လာဂြိုဟ်စင်ကို ထုတ်၍တွက်ကြည့်ပါ။

တွက်နည်း

တနင်္လာဂြိုဟ်စင်ကို လိတ္တာဖွဲ့ပါ။ ထို့နောက် ၎င်းလိတ္တာကို ၈၀၀ ဖြင့် စားပါ။ ရလဒ်သည် နက္ခတ်ဖြစ်၏။ ၎င်း၏ စားကြွင်းကို ၂၀၀ ဖြင့် စားပါ။ ၎င်း၏ ရလဒ်သည် ဝါဒဖြစ်၏။ ၎င်း၏ စားကြွင်းကို ၃ ဖြင့် မြှောက်ပါ။ ထို့နောက် ၄၀ ဖြင့် စားပါ။ ရလဒ်သည် ယဇ္ဇီ ဖြစ်၏။ အကြွင်းကို ၂ ဖြင့် စားပါ။ ရလဒ်သည် ဝိယဇ္ဇီ ဖြစ်၏။ ထို့နောက်ရရှိထား

သော နက္ခတ်၊ ဝါဒ၊ ယဇ္ဇီ၊ ဝိယဇ္ဇီကို စင်နက္ခတ်ကိုကြည့်ပါ။ ထိုအခါ မည်သည့်နက္ခတ် ဖြစ်သည်ကို သိရပေလိမ့်မည်။

တနင်္လာဂြိုဟ်စင်

ရာသီ၊ အံသ၊ လိတ္တာ

၃ ၁၈ ၄၄

× ၃၀

၉၀

+ ၁၈

၁၀၈

× ၆၀

၆၄၈၀

+ ၄၄

၅၅၂၄ = လိတ္တာပေါင်း

၈၀၀ | ၅၅၂၄ | ၆ - နက္ခတ်
၄၈၀၀

၂၀၀ | ၇၂၄ | ၃ - ဝါဒ
၆၀၀

၁၂၄

× ၃

၄၀ | ၃၇၂ | ၉ - ယဇ္ဇီ
၃၆၀

၁၂

× ၃

၂ | ၃၆ | ၁၈ - ဝိယဇ္ဇီ

၂

၁၆

၁၆

၀

ဓမ္မိယံပူဆေးတိုက်မှ

အစွမ်းထက်လိမ်းဆေးများ

ဝဂ္ဂဝေ (Y) ဝဂ္ဂဝဂ္ဂ

အရိုးကြီးပေါင်းလိမ်းဆေး

ဤဆေးကို သက်ရင်းကြီး၊ ပညာလက်အပါအဝင် ထူးခြားအစွမ်းထက်သော တိုင်းရင်းဆေးစစ်ဆေးမှုနှင့် ဖြင့် စိမ့်ဖော်စပ်ထားသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

လည်ပင်းကျီးပေါင်း၊ ခါးဆစ်ကျီးပေါင်း၊ အဆစ်အမြစ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခါးကိုက်ခါးနာ၊ လေးဘက်နာဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဆစ်အမြစ် ရောင်ရမ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဇက်လေးခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်ခြင်း၊ ကြောပြင်တစ်ပိုက် နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်း၊

ဇက်ကြောနာကျင်ခြင်း၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်း၊ ခေါင်းကိုက်ဝေဝနာများ၊ ခြေလက်ထုံကျင်ခြင်း၊ လက်မောင်း၊ ကြောရိုး၊ တစ်ပဆုံနှင့် ပေါင်ကိုက်ခြင်း၊ ရင်သားနှင့် ရင်ဘတ်အောင့်ခြင်းနှင့် 'လေဖြတ်ဝေဝနာ'များအတွက် ထိရောက်လျှပ်မြန်စွာ ပျောက်စေသည့်အပြင် တရားမထိုင်မိနှင့် အားကစားမလုပ်မီ ကြိုတင်လိမ်းထားခြင်းဖြင့် အကြောများလျော့၍ ပျော့ပျောင်းစေပါသည်။ ဤဆေးကို တိုင်းရင်းပညာ 'အဖေးနည်း' ဖြင့် ဖော်စပ်ထားပါသည်။

ခွဲသလိပ်ကြေ ရင်လူးဆေး

ဤခွဲသလိပ်ကြေ ရင်လူးဆေးသည် လူကြီး၊ ကလေး အသက်အရွယ် မရွေး အသုံးပြုနိုင်သည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ခွဲထ၊ ခွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ သလိပ်မုမ်ထ၊ ကြက်ညာချောင်းဆိုး၊ ခွဲပုထ၊ လည်ချောင်းယား၊ ခွဲသကြား၊ အစာမကြေ ပျို့အန်၊ ရင်ပြည့်၊ ရင်ကယ်၊ အဆုတ်ပွ၊ အဆုတ်အအေးမိခြင်း၊ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်၊ ဖိုက်အောင့်၊ ဖိုက်ပူနံ့ကား၊ လေပြင်နာ၊ လေဆန်နာ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ဓလပွဇလထ၊ လေနှင့်ဝမ်း မကွဲသော ရောဂါများအတွက် အထူးလိမ်းဆေး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးကို လည်ပင်းမှ ဆီးစပ်အထိ တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် လိမ်းပေးပါက ရောဂါကို ယုတ်သလီ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ဝဂ္ဂဝေ (Y) ဝဂ္ဂဝဂ္ဂ

ပင်ရင်းဌာန - "ဓမ္မိယံပူဆေးတိုက်"၊ အမှတ်(၆၄) သရဖီလမ်း၊ (၉/က)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံ။
ဖုန်းနံပါတ်များမှာ - ၀၉-၅၁၃၇၅၅၇၊ ၀၉-၅၁၃၇၇၇၇ တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဤဆေးကို ဆေးဗိမ္မာန်ဆေးဆိုင် - ရွှေဘုံသာလမ်း(အလယ်ဘလောက်)၊ ဗလီဇော၊ စိန်ကုလား သွေးဆေးဆိုင် - ကုန်စျေးတန်းလမ်း၊ သိမ်ကြီးရွေးနှင့် ရွှေဘုံသာလမ်းရှိ တိုင်းရင်းဆေးဆိုင်များမှာ ရရှိနိုင်ပါသည်။ အရိုးကျီးပေါင်းနှင့် လေဖြတ်ဝေဝနာရှင်များ ရောဂါအမြစ်ဖြတ်လိုလျှင် "တကယ်ထူးတဲ့ ဓမ္မိယံပူဆေးတိုက်" သို့ လာရောက် ဆွေးနွေးကုသနိုင်ပါသည်။
ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် - နံနက်(၉-၁၁)နာရီ၊ ညနေ(၄-၈)နာရီအထိ ရှိပြီး အခမဲ့ ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
ရိုင်ဇင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆထလ(တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျ အကြောဥပြ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ ပုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းပုန်ဆေး

ကြေးနွဲ့ပြရွှေကံတစ်လုံး (စာပယ်ငါး) ၁၃၀/၀၀၀၀၇

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျက်လက်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက် တွေ့သားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့ဆတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျက်လက်ဆို ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းပုန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ မေ့၊ မေ့ မှန်၊ မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ် မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါး ညီညွတ်ဖွဲ့တပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း၊ မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဝါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းပုန်ဆေးဟာ ဝမ်းပုန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ တယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းပုန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေး မဟုတ်သလို ဝမ်းပုန်ရုံ သက်သက်မဟုတ်ဘဲ တယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလိုဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆိဖ်၊ အသည်းအဆိဖ်ခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဧကိကြောယိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အာဟာရမရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ မေ့မကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ် ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီးဝမ်းလေချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခဲထွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ခဲဆွေးနဲ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ ဟင်းတီပျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်မိမီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မတီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ မေ့ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် မေ့နာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ ပုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းပုန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း တစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေး မဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်း ဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ ပန္နလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးချိတ် ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပဇ်ရင်း - ပုံရွာ - ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုသနိုး
အမှတ် - ၈၂/၃၅၆၊ မေတစ်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၂
ပုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၂၁ လိုင်ခွဲ(၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်ခွဲ(၃၄၇)

ဇေယျာ

မှ
ဖော်စပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိသောဆေးများ

ဝေဒနာပုတ်သက်သာမှု
တက်လေးဆေး မှ ရာသီဥတု

၁၀၀၀ YR ၀၀၉၂၆၀

အေး၊ ဦးညဉ့်နိ သား
စတုမဂ ကိုစား

၁၀၀၀ YR ၀၀၉၂၄၀

သက်ရှည်သူများသုံးစွဲတာက ဦးမောင်ရဲ
သက်ရှည်ကျန်းမာ ကောမ္ဘာ ဆေးလုံးပါ

၁၀၀၀ YR ၀၀၉၂၅၀

မြင်းခွာဆေးလုံး အစဉ်သုံး
ပျက်စီးအကြောအတွက် မာန်မီးထက်

၁၀၀၀ YR ၀၀၉၂၀၀

ဖြူကြက်လွန် နဲ့ နှစ်လွန်ပျား
ကျန်းမာလိုသူများ အမြဲစား

၁၀၀၀ YR ၀၀၉၂၀၀

ဆွေးတီးလေးငန်းကာကွယ်ထား
နန္ဒင်းခါးဆေးလုံး နေ့စဉ်စား

ကျန်းမာရေး မြန်မာ့ဆေး

ဇေယျာ

မှ
အစဉ်ပေး

၁၀၀၀ YR ၀၀၉၂၇၀

ပျိုမေတို့တွေ အသားအရေ
ဝါဝင်ဖို့ ကောမ္ဘာ
ဆေးလုံးလုံး ကို
သုံးကြစို့

ဇေယျာဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သည်။

- * ၁၃၄၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းဆစ်၊ ကုတ္တိုင်၊ ဝဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၅၉၅၂၃၇
- * ၂၈၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး (မြောက်ဘက်တန်း အပေါ်ထပ်)၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၂၅၅၆၅၉၊ ၂၄၀၉၆၆-လှိုင်ခွဲ-၄၁၅

ကိုရီးယားနိုင်ငံစက်သစ်ကြီးများဖြင့် အထူးစီမံထုတ်လုပ်လိုက်သော

ဧကမ္ဘာ

ဆေးတိုက်မှ ဆေးအသစ်များ

၁၁/၂၀၁၁/တဆဆလ/တိုး(၂၅၉)
10 Nov 2011

ဧကမ္ဘာ ပန်းခါးဆေးလုံး

TMR 011961 (0516)

ဆီးချို၊ သွေးချို၊ သွေးတိုး၊
ငှက်ဖျားကြိုတင်ကာကွယ်ဆေး။

ဧကမ္ဘာ တပင်တိုင်မြေနန်းဆေးလုံး

TMR 011636 (1215)

အဖုအကျိတ်၊ အနာပေါက်၊ ပြည်တည်နာ၊
မြစ်ပွားနာ၊ အစာအိမ်နာ၊ သားအိမ်အတွင်း
အလုံးအကျိတ် ရောဂါများအတွက် သောက်ဆေး။

ဧကမ္ဘာ ရဲယိုဆေးလုံး

TMR 011510 (1215)

လေထိုး၊ လေအောင့်၊ လေနာ၊ လေးဘက်နာ၊
အကြောအဆစ်ရောင်ရောဂါ သောက်ဆေး၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအားတက်၍ နုပျိုလန်းဆန်းစေပါသည်။

ကျန်းမာရေး မြန်မာ့ဆေး **ဧကမ္ဘာ** မှ အစဉ်ပေး

ဧကမ္ဘာဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သည်

* ၁၃၄၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းသစ်၊ ကုတ္တိုင်၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁-၅၉၅၂၃၇

* ၂၈၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး (မြောက်ဘက်တန်း အပေါ်ထပ်)၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁-၇၂၅၆၅၉၊ ၀၁-၂၄၀၉၆၆၆၊ ၀၁-၂၄၀၉၆၆၆

မြစ်တော်စဉ် ၅၅၀

ဒေဝဒတ်သတ် ဇာတ်ငါးဇာတ်

အောဒိဗြဒိဗြဒိ(ပြည်ရွှေဘို့)

“စူဠနန္ဒိယ၊ ဒဒ္ဒရနှင့် ဓမ္မပါလာ၊ မဟာကပိ၊ တွင်ဘိ သည့်၊ ခန္တီဝါဒ၊ နာမပညတ်၊ ဤငါးဇာတ်၌၊ မုန်းလက်တုံ ကျင်၊ ရှင်ဒေဝဒတ်၊ အသေသတ်၍၊ လူနတ်ဆရာ၊ သေရ ရှာသည့်၊ ကြင်နာသနားဖွယ်ပါလာကား”

အထက်ပါလင်္ကာသည် မုန်တိုင်ပင်ဆရာတော် ပြုစု တော်မူသည့် ‘သုံးပုံလှေကားနှင့် သုံးပုံတံတားကျမ်း’လာ ကဗျာလင်္ကာဖြစ်သည်။ ကဗျာလင်္ကာကို ဒေဝဒတ်သတ် သော ဇာတ်ငါးဇာတ်ဟု ခေါင်းစဉ်တပ်ထားပါ၏။ အဆိုပါ ကျမ်းစာကို ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်မှ ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လင်္ကာအကြောင်းအရာ မရေးသားမီ ကျမ်းပြုဆရာ တော်၏ အကြောင်းကို အနည်းငယ် အနည်းငယ်မျှ ဖော်ပြ လိုပါသည်။ ကျမ်းပြုအကျော်အမော် မုန်တိုင်ပင်ဆရာတော် သည် ကုန်းဘောင်မင်းဆက် အမရပူရမြို့တည်နန်းတည် ဘိုးတော်မင်းကြားကြီးလက်ထက်တွင် သားတော် အိမ်ရှေ့ ဥပရာဇာကိုးကွယ်၍ မင်းကြားကြီးကိုယ်တော်တိုင် (ဝံသာဘိ လင်္ကာရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု)နှင့် (ဝံသာဘိလင်္ကာရ ဝဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု)၁၅၅၀ ဝံဆိပ်တော် နှစ်ထပ် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းကို စံယူတော်မူရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပြုစုတော်မူခဲ့သည့် ကျမ်းစာများမှာ (၁) သုံးပုံတံချူကျမ်း၊ (၂) သုံးပုံအိပ်ထောင့်ကျမ်း၊ (၃) သုံးပုံလှေကားကျမ်း၊ (၄) သုံးပုံတံတားကျမ်း၊ (၅) စကားဖြေ ကျမ်း၊ (၆) သဒ္ဒါအတက်ကျမ်း၊ (၇) ငါးရာငါးဆယ် စကား ပြေဝတ္ထု၊ (၈) သဒ္ဒါကြီးနိဿယ၊ (၉) အဘိဓမ္မတ္ထမေဒန၊ (၁၀) ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ် စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ သုံးပုံလှေကားနှင့် သုံးပုံတံတားကျမ်းမှာ အမှတ်စဉ် (၃)

နှင့် (၄) ကို တစ်ပေါင်းတည်း ရိုက်နှိပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကဗျာလင်္ကာမှာ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား အလောင်း တော်၏ မြစ်တော်စဉ်ပေါင်း ၅၅၀ ဒေဝဒတ်သတ်၍သေရ သော ဇာတ်ငါးဇာတ်ကို ရွေးချယ်၍ လင်္ကာဖွဲ့ဆိုထားခြင်း ပင်ဖြစ်၏။ ဤငါးဇာတ်မှတစ်ပါး အခြားသော ဇာတ်တို့၌ ဒေဝဒတ်သတ်၍ မရနိုင်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ယင်း ငါးဇာတ် မှာ (၁) စူဠနန္ဒိယဇာတ်၊ (၂) ဒဒ္ဒရဇာတ်၊ (၃) ဓမ္မပါလ ဇာတ်၊ (၄) မဟာကပိဇာတ်၊ (၅) ခန္တီဝါဒဇာတ်တို့ ဖြစ်လေ သည်။

(၁) စူဠနန္ဒိယဇာတ်မှာ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဒုက နိပါတ်တော်၌လာ၏။ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်မှာ ဇာရာဏ သီပြည်၊ မြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားအလောင်းတော် သည် မဟာနန္ဒိယပျောက်မင်း ဖြစ်ခဲ့လေ၏။ ညိုဖြစ်သူမှာ စူဠနန္ဒိယဟု ခေါ်၏။ မိခင်ပျောက်ဆိုမကြီးကို ပြုစုလုပ်ကျွေး ကာ ညောင်ပင်တစ်ပင်ကို အပိုပြုကာ နေထိုင်ကြလေ၏။ ဘစ်နေသည့် ဒေဝဒတ်အလောင်း မုဆိုးရောက်ရှိလာပြီးလျှင် ပျောက်သား အမိသုံးကောင်ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့လေသည်။

(၂) ဒဒ္ဒရဇာတ်မှာ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ နဝကနိပါတ်၌ လာ၏။ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်မှာ ဗာရာဏသီပြည် မြဟ္မ ဒတ်မင်းလက်ထက် ဘုရားအလောင်းတော်ခါ ဒဒ္ဒရမင်း သည် ဟိမဝန္တာဘေး၌ နေလေ၏။ ဗာရာဏသီပြည်မှ ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီးသည် မြို့တွင်း၌ မနေလိုသဖြင့် တပည့်များကို ဟိမဝန္တာသို့ ခေါ်ယူ၍ ဘုရားအလောင်း တော် ခါမင်း၏ နေရာအနီး၌ ကျောင်းဆောက်၍ ဝေဒင် ပညာများ သင်ကြားပေးလေသည်။ ထိုကျောင်းအနီး၌ ဖွတ်မ၊ ကျားနှင့် ခြင်္သေ့တို့လည်း နေထိုင်ကြ၏။ ဖွတ်မ၌

သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ ဘုရားအလောင်းတော် ခါမင်းသည် ဆရာနှင့် တပည့်တို့၏ ဗေဒင်ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သံကို နေ့စဉ်မပြတ် ကြားနေရသဖြင့် အလိုလို တတ်မြောက်နေလေ၏။ နောင် ဆရာကြီးကွယ်လွန်သွားသောအခါ ခါမင်းသည် တပည့်လုလင်တို့အား ဗေဒင်ပညာ သင်ကြားပေးရလေ၏။ တစ်နေ့သောအခါ တပည့်လုလင်တို့သည် မြို့တွင်း၌ ပွဲလမ်းသဘင်ကြည့်ရှုလိုသဖြင့် ခါမင်းအား ကျောင်းကို အပ်နှံထားခဲ့ကြလေ၏။ ထိုအခါ ဒေဝဒတ်အလောင်းရသေ့ ရောက်ရှိလာပြီး ခါမင်းနှင့် ဖွတ်မင်း၏ သားနှစ်ယောက်ကို သတ်၍စားလေသည်။

(၃) ဓပုပါလဇာတ်၏ အမည်အပြည့်အစုံမှာ စုဋ္ဌဓမ္မပါလဇာတ်ဖြစ်လေ၏။ ယင်းဇာတ်မှာ ဇာတ်အဋ္ဌကထာပဉ္စကနိပါတ်တော်၌လာ၏။ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်မှာ ဘုရားအလောင်းတော်သည် ဗာရာဏသီပြည်တွင် ဒေဝဒတ်အလောင်း မဟာပတာပမင်း၏ သားဖြစ်၍ ဓမ္မပါလဟုခေါ်တွင်လေ၏။ အသက်သုံးနှစ်အရွယ်၌ မယ်တော်ကကစားဆော့မြူလျက်ရှိစဉ် မင်းကြီးလာသည်ကို မမြင်၍ ခရီးဦးကြိုဆိုသမှုမပြုဘဲ နေပိသည်။ မင်းကြီးသည် မိဖုရားကြီးအား “သားကိုမိမိ၏ မာနထောင်လွှားပြီး ငါ့ကို မလေးအစားပြုသည်” ဟုဆိုကာ အမျက်ပြင်းစွာ ထွက်လေ၏။ ထို့နောက် သူ့သတ်သဟားကိုခေါ်ပြီး ဘုရားအလောင်းမင်းသားငယ်၏ လက်ခြေဦးခေါင်းတို့ကိုဖြတ်သာ သတ်စေသည်။

(၄) မဟာကပိဇာတ်မှာ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ သတ္တနိပါတ်၌လာ၏။ ဇာတ်လမ်း၏အကျဉ်းချုပ်မှာ ဗာရာဏသီ

ပြည် ဗြဟ္မဒတ်မင်းလက်ထက်တွင် ဘုရားအလောင်းတော်သည် မျှော်ရှစ်သောင်း အခြွေအရံရှိသော မဟာကပိမျောက်မင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ဟိမဝန္တာတော၌ နေကြလေ၏။ တစ်နေ့သောအခါ မျောက်မင်းတို့စားသော သရက်သီးသည် ဂင်္ဂါမြစ်ရေ၌ မျောပါသွားလေရာ ဗာရာဏသီမင်းစားရသဖြင့် အရသာကို တစ်ပက်ရကား မှုဆိုးတို့နှင့်အတူ ဖောင်ဖြင့် ဆန်တက်လာလေ၏။ ထိုသရက်ပင်သို့ရောက်သော် စခန်းချရပ်နားလေ၏။ ဘုရားအလောင်းတော်သည် ညအခါ မျောက်အပေါင်းနှင့် သရက်သီးစားရန်အလာ မင်းနှင့် တကွ အခြွေအရံများ၏ ဝိုင်းတားခြင်းကို ခံရလေသည်။

ထို့ကြောင့် မျောက်အပေါင်းအား ကယ်တင်ရန်အတွက် မြောင့်ပတ်သည့် သစ်ပင်ပေါ်သို့တက်ပြီး ဂင်္ဂါမြစ်၏ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ခုန်၍ ကြိမ်နွယ်တစ်ခုကို ဆောင်ယူ၏။ မျောက်မင်းသည် ကြိမ်နွယ်၏ အစွန်းတစ်ဖက်ကို ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်၌ချည်၍ အခြားအစွန်းတစ်ဖက်ကို မိမိခါး၌ချည်ပြီးလျှင် အရှိန်ဖြင့်ခုန်၏။ သို့သော် ကြိမ်နွယ်မှာ အနည်းငယ်တိုနေ၍ သစ်ပင်သို့ မရောက်နိုင်သဖြင့် မျောက်မင်းသည် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သရက်ကိုင်းကိုကိုင်းလျက် မျောက်တို့အား မိမိ၏ကျောပြင်ပေါ်မှုနင်း၍ သွားစေသည်။

အခြားသော မျောက်တို့သည် ဘုရားအလောင်းတော်အား မှိုနှိုးပြီးမှသွားကြသော်လည်း ဒေဝဒတ်အလောင်းမျောက်မှာမူ မျောက်မင်းကို သေစေလိုသောကြောင့် ကျောပေါ်သို့ ရန်ချ၍သွားလေ၏။ ထိုဒဏ်ရာအနာကြောင့်ပင် ဘုရားအလောင်းမျောက်မင်းသည် ပြင်းစွာသောဝေဒနာကို ခံစားရပြီး နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်သော် သေပွဲ

မင်းကြီးသည် သူ့သတ်သမားအား
ဘုရားအလောင်းတော်ရသေ့၏ လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်း
တို့ကို ဖြတ်စေ၏။ ခြေဖြင့်ကန်ကျောက်၍ လဲစေ၏။
အဆိုပါဒဏ်ရာများဖြင့်ပင် ဘုရားအလောင်းရသေ့သည်
သေပွဲဝင်ရရှာလေ၏။

ဝင်ရရှာလေသည်။

(၅) ခန္တီဝါဒီဇာတ်မှာ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ စတုက္က နိပါတ်၌လာ၏။ ဗာရာဏသီပြည် ကလာဗုမင်း...က်ထက် တွင် ဘုရားအလောင်းရသေ့သည် ချဉ်ဆားမှီဝဲရန်အလို့ငှာ ဟိမဝန္တာမှ ကြွလာခဲ့၍ မင်းဥယျာဉ်၌နေ၏။ စစ်သူကြီးက ဆွမ်းကွမ်းလုပ်ကျွေး၍ ဥယျာဉ်၌ပင် ကိုးကွယ်ထားလေ သည်။ တစ်နေ့သောအခါ ဒေဝဒတ်အလောင်း ကလာဗု မင်းသည် အရက်သေစာ သောက်စားလျက် အခြံအရံတို့ ဖြင့် ဥယျာဉ်သို့ထွက်လာ၏။ ဥယျာဉ်၌ ကာမဂုဏ်ခံစားပြီး အိပ်ပျော်နေခိုက် အခြွေအရံတို့သည် အလောင်းတော်ရသေ့ ထံ၌ ခစားချဉ်းကပ် တရားနာကြလေသည်။

မင်းကြီး အိပ်ရာမှနိုး၍ အခြွေအရံတို့ကို မမြင်သော် ဒေါသအမျက် ပြင်းစွာထွက်ပြီး လိုက်လံရှာဖွေရာ ရသေ့ကြီး ထံ၌ တရားနာနေကြသည့် အခြွေအရံတို့ကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါ မင်းကြီးက “သင်ဟာ အဘယ်အယူဝါဒရှိပါသလဲ” ဟု မေးမြန်းရာ ဘုရားအလောင်းတော်က “ကျွန်ုပ်ဟာ သည်းခံခြင်းဝါဒရှိပါတယ်” ဟု ဖြေကြားလေ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် သူသတ်သမားအား ဘုရားအလောင်းတော် ရသေ့၏ လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့ကို ဖြတ်စေ၏။ ခြေဖြင့်ကန်ကျောက်၍ လဲစေ၏။ အဆိုပါဒဏ်ရာများဖြင့်ပင် ဘုရားအလောင်းရသေ့သည် သေပွဲဝင်ရရှာလေ၏။

ဤကား မုန်တိုင်ဆရာတော် ဖွဲ့ဆိုခဲ့သည့် ဒေဝဒတ် သတ်နိုင်သော ဇာတ်ငါးဇာတ် ကဗျာလင်္ကာပါ ဇာတ်များ၏ ဇာတ်လမ်းအချုပ်တို့ပင် ဖြစ်သည်။ ငါးရာငါးဆယ် ဇာတ် တော်များသည် ဗုဒ္ဓစာပေ၏ ထင်ရှားသော အစိတ်အပိုင်း များဖြစ်ပါသည်။ ပါဠိစာပေတွင် ဇာတကဟု ခေါ်ဆိုပြီး မြန်မာမှုပြုသောအခါ အတ်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရရှိ၏။ ဇာတ် တော် ၅၅၀ ဟု ဆိုသော်လည်း အမှန်စစ်စစ် ၅၄၇ ဇာတ် သာ ပါရှိပါသည်။ အမှတ်ရလွယ်ကူအောင် ဇာတ်တော် ၅၅၀ ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဇာတ်တော် ငါးရာငါးဆယ်နှင့် ပတ်သက်၍ တင်ပြ ရသော် ပါဠိဇာတ်ဟု ခေါ်တွင်သော ဇာတကပါဠိတော် သည် ဥဒ္ဒကနိကာယ်၌ ဒသမမြောက်ကျမ်းဖြစ်၏။ ဇာတက ပါဠိတော်၌မူ ဇာတ်ဝတ္ထုများမပါဘဲ ဂါထာများသာ ပါရှိ လေသည်။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌မူကား ဇာတ်ဝတ္ထု၊ ပုံပြင်များ ပါဝင်ပါသည်။ ယင်းဇာတ်အဋ္ဌကထာတွင် ဇာတ်ပါဠိတော်

အတိုင်းပင် နိပါတ်၌ အခန်းကဏ္ဍ ၂၂ ခု ခွဲခြားထား၏။ ကေနိပါတ်မှ အသီတိနိပါတ်အထိ ဇာတ်ပေါင်း ၅၃၇ ဇာတ် ပါဝင်သည်။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော မဟာနိပါတ်၌ကား ဇာတ် တော်ကြီး ၁၀ ဖွဲ့ ပါဝင်၍ စုစုပေါင်း ၅၄၇ ဇာတ် ဖြစ်ပါ သည်။

ဇာတ်အဋ္ဌကထာများ အလွန်ကြီးမားသော ပါဠိ ကျမ်းကြီးဖြစ်၍ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာပုံနှိပ်မှုအရ အတွဲအားဖြင့် ခုနစ်တွဲ၊ စာမျက်နှာအားဖြင့် ၃၀၀၀ ကျော်ခန့် ပါဝင်သည်။ ထိုဇာတ်အဋ္ဌကထာကျမ်းကြီးတစ်ခုလုံးကို မြန်မာစကားပြေ သက်သက်ဖြင့် ပြန်ဆိုထားသည့် ဇာတ်နိပါတ်တော်ကျမ်း ကြီးမှာ ဆဋ္ဌမူအရ (ဒီမိုင်း ရှစ်ချိုးအရွယ်အားဖြင့်) စာမျက်နှာ ပေါင်း ၄၈၀၀ ခန့် ရှိလေသည်။

ဤသို့ အရှေ့အတွက် ပမာဏအားဖြင့် များပြားကြီး ကျယ်လှသည့် ဇာတ်တော် ၅၅၀ အနက်မှ ဒေဝဒတ်သတ် ၍ ဘုရားအလောင်းတော်သေရသောဇာတ် မည်မျှရှိပါ သနည်းဟု မေးလာခဲ့သော် လွယ်လင့်တကူ ဖြေဆိုနိုင်မည် လား၊ ဖြေဆိုနိုင်ဖို့ လွန်စွာမှ ခဲယဉ်းလှပါသည်။

ယခုမှ စာရေးသူ တင်ပြခဲ့သည့် မုန်တိုင်ပင်ဆရာ တော်၏ သုံးပုံလှေကားနှင့် သုံးပုံတံတားကျမ်းပါ ကဗျာ လင်္ကာ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ဒေဝဒတ်သတ် ဇာတ်ငါးဇာတ် ကို လွယ်လင့်တကူ ကောက်ကာငင်ကာ ဖြေဆိုနိုင်ကြလိမ့် မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

မုန်တိုင်ပင်ဆရာတော်သည် ဇာတ်တော် ၅၅၀ ကို မြန်မာစကားပြေဖြင့် ပြန်ဆိုပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူးကား ကြီး မားလှပါ၏။ ထို့ထက် ဇာတ်တော် ၅၅၀ အနက်မှ ဘုရား အလောင်းတော်ကို ဒေဝဒတ်မှသတ်သည့် ဒေဝဒတ်သတ် ဇာတ်ငါးဇာတ်ကို ရွေးထုတ်ကာ ကဗျာလင်္ကာ ဖွဲ့ဆိုပေးခဲ့ သည့် ကျေးဇူးက ပို၍ပင် ကြီးမားလှသည်ဟု ဆိုချင်ပါ သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချိန်ပကုန် လူပပန်းတဲ တ် ဒေဝဒတ်သတ် ဇာတ်ငါးဇာတ်ကို လွယ်လင့်တကူ ကြည့်ရှု မှတ်သားပြီး သံဝေဂဉာဏ် ဖြစ်ပွားနိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ် ပါတော့သည်။

အောင်မြင်မြတ် (ပြည်ရွှေဘို)

09-250004309

နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ ဝိပဿနာတရားတော် (၂၂) (ခန္ဓာငါးပါး-ဝေဒနက္ခန္ဓာ-၅)

မဟာထွန်း

ဤစာကို ရေးသားနေသည့် ဤလသည်ကား ရဟန်းတော်များ ဝါဆိုကြသည့် ဝါဆိုလဖြစ်သည်။ ဝါတွင်းကာလ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း စာရေးသူ၏ကျောင်း၌ တရားဝပွဲကို လိုက်စားပွားရှုကြသည့် ယောဂီများ ပိုမိုများပြားသည်။

ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်ပြီးသည့် အခါများ၌ ရပ်ဝေးမှ တရားစခန်းဖွင့်လို၍ လာပင့်ကြသော အရပ်ဒေသ မြို့နယ်၊ ကေးရွာများ ရှိကြသလို ယခုဂါတွင်းကာလ၌လည်း မြို့တွင်း၊ ရပ်ကွက်ဝပွားရုံများက ဝိပဿနာတရားတော်ကို နာကြားရုံပွားလို၍ လာပင့်ကြသည်လည်း ရှိသည်။

တချို့မှာ တစ်ရက်တရားစခန်း ရှိကြသလို၊ တချို့မှာ တစ်ပတ်တရားစခန်းများလည်း ရှိကြသည်။ ထိုအခါ ဝါတွင်း ဖြစ်၍ ကျောင်းသွားကျောင်းပြန် သဘောမျိုးဖြင့်သာ ပြုလုပ် ပေးရလေသည်။

တချို့မှာ မိသားစုတရားရှုမှတ်လို၍ ပြောဆိုလျှောက်ထားကာ လာပင့်ကြသောကြောင့် အိမ်များ၊ မြို့များ၌လည်း တစ်ရက်တရားစခန်း၊ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်၊ သုံးရက်တရားစခန်း/ရက်တိုသင်တန်းလေးများ ပြုလုပ်ပေးရသည်လည်း ရှိတတ်သည်။

တရားဓမ္မကို လိုလားရှုပွားချင်ကြသည့် သူတော်ကောင်းများအတွက် ဤစာရေးသူ၏ ဘဝနှင့်ခန္ဓာကို မဇ်ကွက်ပေ။ နီးဝေးမဟူ ပရိသတ်အနည်းအများကို ပဓာနမထားဘဲ လိုလားရာသူတို့၏ အထံသို့ကြွရောက်ပြီး ဝိပဿနာတရားကို လည်လည်ပတ်ပတ် မိမိတို့ဘာသာ ရှုမှတ်ပွားများ

တတ်ကြသည်အထိ သင်ကြားဟောမြွက် ဆုံးမပေးလေ့ ရှိရသည်။

မိမိကိုယ်တိုင်က အသက်ငါးနှစ်အရွယ်ကပင် တရားတော်ကို လိုလိုလားလား၊ တောင်းတောင်းတတ မရပေနှင့်ဆိုသလို ရှိလာခဲ့ရာ မိမိကဲ့သို့ပင် တစ်ပါးသူတို့သည်လည်း လိုလိုချင်ချင် ရှိကြပါမူ လိုက်လံပြုသ ဟောကြားပေးရန်ကို ဝန်မလေးနိုင်တော့ပေ။ သို့သော်လည်း ယခုလို ဝါတွင်းကာလ၌မူ ရဟန်းတော်များ ဝါကိုင်ထားကြရလေရာ လွတ်လပ်ခြင်းကား မရှိပေ။ တရားဓမ္မ စသည်ကိစ္စ၌ ဝါပန်ပြီးသွား၍ရသည်မှာ မှန်သော်လည်း မကြာခဏဆိုသလိုမျိုးကား မကောင်းတတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ကျောင်းသွားကျောင်းပြန်သာ တရားဓမ္မကိစ္စအဝဝကို ဆောင်ရွက်ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် သာ၍ပင် အချိန်ပေးရလေသည်။ မနက်စောစောမှ ကြာသွားလျှင် ညဆယ်နာရီကျော်၍ တရားသိမ်းမှ ကျောင်းကိုပြန်ရသဖြင့် ည ၁၂ နာရီအချိန်မှ ကွန်ပျူတာရှေ့မှ ထိုင်ဖြစ်ပြီး စာရေးရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ရံခါ မနက်စောစော မထနိုင်ဖြစ်ရသည်။

ထိုအခါ အရုဏ်တက် တရားရှုမှတ်ချိန်လည်း ပျက်ရလေသည်။ ဤစာရေးသူအနေဖြင့် တရားဓမ္မဟောပြောပြရသည်ကို ဝါသနာကြီးသလို စာရေးသားခြင်းကိုလည်း ဝါသနာကြီးပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မည်မျှအထိပင် အလုပ် (တရားအလုပ်) များပြားစေကာမူ လစဉ်ပိုပေးနေကျ စာပုဒ်များကိုလည်း မပြတ်ပိုနိုင်စေရန်အတွက် ကြိုးစားပြီးရေးသားရ

သည်။ တော်ရုံဝါသနာ၊ တော်ရုံဖွဲ့မှုသာ ဆိုပါမူ ဝိပဿနာ တရားတော်ကို လိုက်စားသည့်အချိန်ကပင် စာရေးသားခြင်း အလုပ်များ အတော်လေးပင် အားနည်းသွားနိုင်သည်။ ရုပ်နား သွားရသည်အထိလည်း ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

ရဟန်းတော်တို့အတွက် ဘုရားရှင်ဟောကြားဆုံးမခဲ့ သည်မှာ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်ဟု နှစ်ခုခုကိုသာ ချမှတ်ခဲ့လေ၍ ဤစာရေးသူ၏ အသက်နှင့်ခန္ဓာသည် တရားဟော၊ တရား ပြု စာပေရေးသားခြင်းတည်းဟူသော ရဟန်းတို့၏ အလုပ်ခွင် ဌ်သာ တစ်ဘဝ၊ ဘစ်ခန္ဓာကို အဆုံးသတ်ရပေတော့မည်။

* * *

ဤလအတွက် ဝေဒနာကို သညာဖွဲ့ရန်ဖြစ်သည်။ သညာဟူသည်ကား မှတ်သားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

- (၁) ရူပက္ခန္ဓာ = ဖောက်ပြန်ခြင်း။ (၂) ဝေဒနက္ခန္ဓာ = ခံစားခြင်း။ (၃) သညက္ခန္ဓာ = မှတ်သားခြင်း။ (၄) သဒ္ဓါက္ခန္ဓာ = ပြုလုပ်ခြင်း။ (၅) ဝိညာနက္ခန္ဓာ = သိခြင်း။

ဤကဲ့သို့ အကျဉ်းအားဖြင့် အနက်ကို မှတ်သားနိုင် သည်။

ခန္ဓာငါးပါးကို အကျဉ်းချုပ်လျှင် ရုပ်နှင့်နာမ် နှစ်မျိုး တည်းသာရသည်။ ရုပ်နှင့်နာမ်ကို ဝိပဿနာနှင့်ကြည့်လျှင် သဘောဆိုက်သည်။ သဘောဆိုက်ပါမှလည်း တရားရှုမှတ်၍ ရလေသည်။ ဤစာရေးသူမှာ ဓာတ်နှင့်ပညတ်၊ ပရမတ်လမ်း စဉ်အတိုင်းသာ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ပညတ်ခွာ၍ ခန္ဓာငါးပါးကို ဓာတ်၊ ပရမတ် လမ်းစဉ်အတိုင်းပင် ရှုမှတ်သည်။ သညာဟူသည်ကား မှတ်သားခြင်းကို ပြဆို သည်။ အရာအားလုံးကို သညာဖြင့်ကြည့်လျှင် မှတ်သားခြင်း တစ်ခုတည်းကိုသာ တွေ့ပေလိမ့်မည်။

မှတ်သားရာ၌လည်း ပညတ်ဖြင့်မှတ်သားခြင်း၊ ပရ မတ်ဖြင့်မှတ်သားခြင်းဟု နှစ်မျိုးပြားသည်။ ပညတ်ဖြင့် မှတ် သားခြင်းဟူသည်ကား မြင်မြင်သမျှ အရာအားလုံးကိုပင် ဖြစ်သည်။ ပရမတ်ဖြင့် မှတ်သားခြင်းဟူသည်ကား ခန္ဓာငါးပါး၏ အပေါ်၌ ပရမတ်ဆိုက်အောင် ဉာဏ်ပေါက်သည်အထိ သိရှိ ထားပြီးမှ မှတ်သားခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သညာကို အရှုခံတရားအနေဖြင့် တော်ရုံ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဉာဏ်ပေါက်ရန် ခဲယဉ်းလိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ အရှုခံတရား ဟူသည်မှာလည်း မိမိတို့နိုင်ရာ၊ ပိုင်ရာ၊ ကျွမ်း

ကျင်ရာ တရားတစ်ပါးပါးကိုသာ ရှုမှတ်လေ့ရှိကြသည်။ ယခု ပြသည့် ဤသညာကိုလည်း တရားဓမ္မလိုက်စားကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များအနေဖြင့် ဉာဏ်မနိုင်ပါက ဗဟုသုတဖြစ်ရုံ မျှမက ဖတ်မှတ်ကြပါရန်။

ဆိုခဲ့သလို သညာ၌ မှတ်သားရန် နှစ်မျိုးရှိသည်။ တစ်မျိုးမှာ ပညတ်ဖြင့် မှတ်သားခြင်းဖြစ်ပြီး နောက်တစ်မျိုး မှာ ပရမတ်ဖြင့် မှတ်သားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ အာရုံကို ပညတ် ဖြင့် ကြည့်ခြင်းဟူသည်မှာ မိမိတို့ မြင်ဖူး၊ တွေ့ဖူးသော အရာအားလုံးကို အကောင်အထည်ခြပ် သဏ္ဍာန်အနေဖြင့် ကြည့်လျှင် ပညတ်ဖြစ်နေသည်။

မြင်ခဲ့ဖူးသည့် အရာအားလုံးမှာ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ ကိုင်တွယ်ယူပြု၍မရ။ သဘောမျှသာ တည်ရှိနေသည်ဟု ဉာဏ်ဖြင့်သိလျှင် ပရမတ်ဖြစ်သည်။ ဓာတ်အနေဖြင့်ကြည့် လျှင်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းသားဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သညာကို တရားရှုမှတ်လိုပါက အာရုံနောက်သို့မလိုက်စေဘဲ ဓာတ်နည်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ပရမတ်နည်းဖြင့်သော် လည်းကောင်း ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်သာ ရှုမှတ်ရပေသည်။

ဓာတ်အကြောင်းကိုမူ အထူးတလည် ရှင်းပြရန်ပင် လိုမည်ဟုမထင်ပေ။ ဓာတ်အခန်း၌ အကြိမ်ကြိမ်ပင် ရှမ်းပြ ခဲ့ဖူးပြီ။ ဤစာရေးသူ၏ ပင်ကိုယ်ပင်မဖြစ်သော အရှုခံတရား တော်သည်လည်း ဓာတ်၊ ပရမတ် တရားသာဖြစ်သည်။ ရံခါ အနိစ္စကို ရှုမှတ်သည်လည်းရှိသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ မိမိသွားလာထားသည့် လမ်း၊ ကြောင်း/လမ်းကောင်းကြီးမှ ခေါ်သည်က အကောင်းဆုံး။ ကိုယ်တိုင် ပသိ၊ နားမလည်သည့် တရားတော်ကိုလည်း ပရေး မပြ၊ မဝိရ။ ကိုယ်တိုင်ပြတ်သားနားလည်မှ ရေးသား ပြသ ပို့ချခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

ထို့ကြောင့် တရားတော်ကို လိုက်စားနေကြသည့် ဓမ္မယောဂီများအနေဖြင့်လည်း မသိ၊ နားမလည်ဟူ၍ ရှိကြ လိမ့်မည်ဟု မထင်ပေ။ မသိ၊ နားမလည်လျှင်လည်း ဤ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကြီးမှတစ်ဆင့် မေးလျှောက်နိုင်ရန် ဖုန်းနံပါတ်ပေးသည်။

(ဆက်ရန်)

၁၂ လရာသီ ဓာတ်စာ

နတ်တော်-ဖြာသို

သမားတော်ကြီးဒေါက်တာသက်ဆွေ (ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)

ဒီတစ်ပတ်ဓာတ်စာ ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်များ (ပထမပတ်)

နတ်တော်လသည် ဆောင်းရာသီဖြစ်သဖြင့် မြောက်ပြန်လေအေး တသွေးသွေး သုတ်ဖြူးတိုက်ခတ်လာ သောကြောင့် အအေးဓာတ်ခံစားကြရသည်။ ငွေ့နှင်းမှုန် များသည် သစ်ပင်သစ်ရွက်များပေါ်တွင် ငွေ့သင်ဖြူးခင်း ထားသည့်နှယ် ရှုမြင်ရသူများ စိတ်ကြည်နူးဖွယ် ဖြစ်ရသည်။ တောင်သုဉ်းကြီးများသည် ကောက်လှိုင်းများ တလင်းပြင် တွင်ဖြန့်ကာ နွားများဖြင့်နှယ်၍ စပါးစေ့များ စုဆောင်းရယူ ကြသော ချိန်ခါလည်းဖြစ်သည်။

ဤလှည့်ရာသီတွင် စားသုံးသင့်သည်များကတော့ ကြက်သား၊ ဆိတ်သား၊ သိုးသား၊ နွားသား၊ သမင်သား၊ ဂျုံသား၊ ပုတတ်သား၊ ချိုးသား၊ ခိုသား၊ မါသား၊ ယုန်သား၊ ဒန့်သလွန်သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ဥသျှစ်သီး၊ ဥသျှစ်ရွက်၊ ကုက္ကိုရွက်၊ ရှောက်ရွက်၊ ဒညင်းသီး၊ ဖူးရင်းသီး၊ ရဲယိုရွက်၊ ဥနဲရွက်၊ လဲ့လူရွက်၊ ကြိတ်မှန်ရွက်၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ သက် ရင်းကြီးရွက်၊ မုရားကြီးရွက်၊ ဖျောက်ဆိပ်ရွက်၊ ကြာဟင်း ရွက်၊ ဂုံခါးရွက်၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ တမာရွက်၊ သဘောရွက်၊ ကြောင် လျှာရွက်၊ ပင်စိမ်းရွက်၊ ဇီရာရွက်၊ နံနံပင်၊ စပါးလင် စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အစာတွေကတော့ ဝက်သား၊ ဝမ်းဘဲသား၊ ချိုင်းသား၊ ရေကြက်သား၊ ရေစုစုလီသား၊ ငါးကျည်း၊ ငါးခူး၊ ငါးရုံ၊ ငါးဖယ်၊ ငါးပတ်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပြေမ၊ ငါးခုံးမ၊ ပုစွန်ဆိတ်၊ ပုစွန်တုပ်၊ ဘဲဥ၊ ကြက်ဥ၊ ငုံးဥ၊ လိပ်ဥ၊ ဖွတ်ဥ၊ ငါးဥများ၊ မြေဥ၊ အင်ဥ၊ ပိန်းဥ၊ အာလူး၊ ပြောင်းဖူး၊ နွားနို့၊ ဆိတ်နို့၊ ကျွဲနို့၊ မြင်းနို့၊ ထော

ပတ်၊ ဘူးသီး၊ ရွှေပရုံသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ သခွားသီး၊ ကျီးအာသီး၊ ဖရဲသီး၊ သဘောသီး၊ တလည်းသီး၊ ဩဇာသီး၊ ဆီးသီး၊ ဖန်ခါးလီး၊ စောင်းလျားသီး၊ စသည်များ မတည့်ပါ။

ဒီတစ်ပတ်ဓာတ်စာ ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်များ (ဒုတိယပတ်)

မြန်မာပူဇွန်ပယ်တွင် နတ်တော်လကို ဓနုရာသီး ခေါ်ပြီး စန်းပြည့်နဂါးရွတ် မိဂသီနက္ခတ်ဖြစ်သည်။ ဟင်္သာ တာရာ ယှဉ်သည်။ ထိုလ၏ ရာသီပန်းကား တော်ဝင်သခင် ဝန်းဖြစ်သည်။ ရာသီပွဲတော်ကား စာဆိုတော်ပွဲ ကျင်းပကြ သည်။

ဤရာသီတွင် စားသုံးရမည့်အစာအာဟာရများက တော့ တမာရွက်၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ ဂုံခါးရွက်၊ ကြောင် လျှာရွက်၊ သဘောရွက်၊ နံနံပင်၊ ဇီရာရွက်၊ ပင်စိမ်းရွက်၊ စပါးလင်၊ မဆလာ၊ ချင်း (ဂျင်း)၊ မိဿလင်၊ နန္ဒင်းစိမ်း၊ ကြာဟင်းဖူး၊ ဂုံမင်း၊ ဆိတ်ဖူး၊ သရက်ကင်းဥ၊ ပတ်ကော၊ ကန့်အိပ်၊ ပျဉ်းတော်သိမ်ရွက်၊ မလ္လသီး၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ မာလာဖူး၊ တောက်တာဖူး၊ မျှစ်၊ ခံတက်ချဉ်၊ ဟင်းဂလာ ချဉ်၊ စောင်ချမ်းချဉ်၊ ပဲကြီး၊ ပဲထောပတ်၊ ပဲစင်းငုံ၊ ကုလားပဲ၊ ပဲတီစိမ်း၊ ပဲစွန်တာနီ၊ ပဲနောက်၊ ချင်းသုပ်၊ ချင်းယို တည်း သီးအုန်းနို့ ဆမ်း၊ ကြက်သား၊ ဆိတ်သား၊ သိုးသား၊ ဂျုံသား၊ သမင်သား၊ အမဲသား၊ ဖွတ်သား၊ ပုတတ်သား၊ ချိုးသား၊ ခါအား၊ စာကလေးသား၊ ဆိတ်သားပလာတာ၊ ဆိတ်သား ကီးမား၊ ကြက်သားပလာတာတို့ စားသင့်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အာဟာရတွေကတော့ ကျောက် ဖရုံသီး၊ ကျောက်ဖရုံရွက်၊ ရွှေပရုံသီး၊ ရွှေပရုံရွက်၊ ဘူးသီး၊

ဘူးရွက်၊ ဖရဲသီး၊ သခွားသီး၊ ရုံးပတီသီး၊ ကျီးအာသီး၊ ဗုံလုံသီး၊ အုန်းသီးနု၊ ငှက်ပျောသီး၊ သရက်သီးစိမ်း၊ သရက်သီးမှည့်၊ မရမ်းသီးစိမ်း၊ မရမ်းသီးမှည့်၊ ပိန္နဲသီးကင်း၊ ပိန္နဲသီးမှည့်၊ သပြေသီး၊ မင်းကွတ်သီး၊ ကနစိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်သီး၊ ဝမ်းဘဲသား၊ ဝက်သား၊ ရေစွလီသား၊ ပုစွန်ဆိတ်၊ ပုစွန်တုပ်၊ ငါးဥများ၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ ခွားနွဲ့ ထောပတ် စသည်တို့ မစားသင့်ပါ။

ဒီတစ်ပတ်ဇာတ်စာ ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်များ(တတိယပတ်)

နတ်တော်လက်ကို ရှေးယခင်က နတ်ပွဲများ ကျင်းပခဲ့ကြသည်ဟု သိရှိရပြီးနောက်ပိုင်းတွင် လူတို့၏အတွေးအခေါ်အမြော်အမြင် တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ နတ်တော်လဆန်း၊ ဝ၊ ရက်နေ့ကို စာဆိုတော်နေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ရှေးစာဆိုတော်ကြီးများ၏ စာပေများကို ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့ကြသည်။ ရှေးပဒေသာရာဇ်တုရင်များ လက်ထက်ကလည်း ထူးချွန်သော စာဆိုတော်များအား ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခဲ့ပေသည်။ ယခုခေတ်လည်း စာပေဆုနှင့် သဘင်များ ကျင်းပလျက်ရှိပေသည်။

စားသုံးသင့်သော အစားအစာတွေကတော့ မုရားကြီးရွက်၊ ဖျောက်ဆိပ်ရွက်၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ သက်ရင်းကြီးရွက်၊ ကြက်ဆူရိုးနီရွက်၊ ကြာဟင်းရွက်၊ ထမင်းနင်းရွက်၊ ပိုးစာရွက်၊ ကြိတ်ပုန်ရွက်၊ လှဲလှဲရွက်၊ မြင်းခွာရွက်၊ ဥဒဲရွက်၊ ရဲယိုရွက်၊ မိုးခဲရွက်၊ ဥသျှစ်ရွက်၊ ငှက်ကရွက်၊ ကုက္ကိုရွက်၊ ဒင်္သလွန်ရွက်၊ ဒူးရင်းသီး၊ ဥသျှစ်သီး၊ တညင်းသီး၊ ချိုးသား၊ ခါသား၊ ခိုသား၊ စာကလေးသား၊ ဖွတ်သား၊ ပုတတ်သား၊ ဒရယ်သား၊ ဂျီသား၊ သိုးသား၊ ဆတ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ခွားသား၊ ယုန်သား၊ ကြက်သား စသည်များတည်း၏။

ရှောင်ကြဉ်ရမည့်အစားအစာတွေကတော့ ဝက်သား၊ ဝမ်းဘဲသား၊ ဗျိုင်းသား၊ ရေစွလီသား၊ ရေကြက်သား၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ ငုံးဥ၊ ဖွတ်ဥ၊ ပုတတ်ဥ၊ မျောက်ဥ၊ ပိန်းဥ၊ ပွိုဥ၊ ကိုင်ဥ၊ ငါးဥများ၊ ကန်စွန်းဥ၊ အာတာလွတ်ဥ၊ ပဲမြစ်၊ ထန်းမြစ်၊ အာလူး၊ ပြောင်းဖူး၊ ခွားနွဲ့၊ ကျွဲနို့၊ ဆိတ်နို့၊ မြင်းနို့၊ အုန်းနို့၊ ထောပတ်၊ ဘူးသီး၊ ဖရဲသီး၊ ကျောက်ဖရဲသီး၊ ရွှေဖရုံသီး၊ သခွားသီး၊ ရုံးပတီသီး၊ ကျီးအာသီး၊ ဗုံလုံသီး၊ အုန်းသီးနု၊ ငှက်ပျောသီး၊ သရက်သီးစိမ်း၊ သရက်သီးမှည့်၊ မရမ်းသီးစိမ်း၊ မရမ်းသီးမှည့်၊ ပိန္နဲသီးကင်း၊ ပိန္နဲ

သီးမှည့်၊ သပြေသီး၊ စပျစ်သီး၊ မင်းကွတ်သီး၊ ပန်းသီး၊ သစ်တော်သီး၊ နာနတ်သီး စသည်တို့ မတည့်ပါ။

ဒီတစ်ပတ်ဇာတ်စာ ရှောင်ရန်၊ ဆောင်ရန်များ (စတုတ္ထပတ်)

နတ်တော်လသည် စာဆိုတော်နေ့ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ သက်ကြီးစာပေရှင်ကြီးများကိုလည်း ပူဇော်ကန်တော့ကြသည်။ စာအုပ်စာပေ လူ့မိတ်ဆွေ၊ အလိမ္မာမှာစာမှာရှိ၊ စာပေမြင့်မှ လူမျိုးတင့်မည်ဟု စာပေယဉ်ကျေးမှုများနှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်ညွှန်းထားသည်များ ရှိပေသည်။ စာပေသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းအား အလင်းရောင်ပေးနေသော ပိုးရှု့တန်ဆောင်လည်း ဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် စာပေမြင့်ရန် လေ့လာကြို၊ ကုတ် အားထုတ်ကြရန် တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

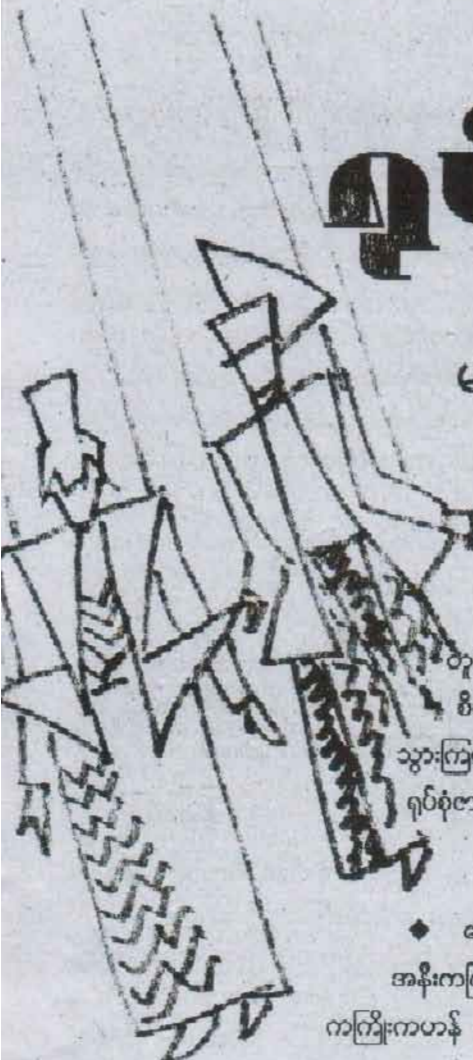
ဤစာဆိုတော်ရာသီတွင် စားသုံးသင့်သည်များကတော့ ပျဉ်းစောက်သိမ်ရွက်၊ မလွပွင့်၊ မလွသီး၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ မာလာဖူး၊ တောက်တာဖူး၊ မျှစ်၊ ခံတက်ချဉ်၊ ဟင်းဂလာချဉ်၊ စောင်ချမ်းချဉ်၊ ပဲကြီး၊ ကုလားပဲ၊ ပဲနောက်၊ ပဲစင်းငုံ၊ ချင်းသုပ်၊ ချင်းယို၊ ဥသျှစ်ကင်းယို၊ ဒူးရင်းယို၊ စာတိပျိုလင်းယို၊ တညင်းသီးအုန်းနို့ဆမ်း၊ ဆိတ်သားပလာတာ၊ ဆိတ်သားစမူဆာ၊ ဆိတ်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသောမုန့်များ၊ ကြက်သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသောမုန့်များ၊ သိုးသား၊ ခွားသား၊ ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခိုသား၊ ခါသား၊ ယုန်သား၊ ဂျီသား၊ သမင်သား စသည်တို့ တည့်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်သင့်သည့် အာဟာရများကတော့ ငါးရူး၊ ငါးရုံး၊ ငါးပတ်၊ ငါးဥများ၊ ဘဲဥ၊ ကြက်ဥ၊ ငုံး ဥ၊ ကိုင်ဥ၊ ပွိုဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန်စွန်းဥ၊ ဝက်သား၊ ဗျိုင်းသား၊ ရေကြက်သား၊ အာလူး၊ ပြောင်းဖူး၊ ခွားနွဲ့၊ ကျွဲနို့၊ ဆိတ်နို့၊ မြင်းနို့၊ အုန်းနို့၊ ထောပတ်၊ ပဲစလီရွက်၊ ပဲတောက်ရွက်၊ ကြက်ဟင်းခါးရွက်၊ ပုံလုံရွက်၊ မုန့်ညင်း၊ မုန့်လာရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ သဖန်းသီး၊ ခဝံသီး၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ မန်ကျည်းသီးမှည့်၊ ဆီးဖြူသီး၊ သခွားသီး၊ ကြရသီး၊ ဆီးသီးအစိမ်း၊ ဆီးသီးမှည့်၊ သီးသီးစိမ်း၊ သီးသီးမှည့်၊ သစ်ဆိမ့်သီး၊ ကြက်ဟင်းခါးသီး၊ ကင်းပုံသီး၊ သပွတ်သီး စသည်များ ရှောင်ကြဉ်သင့်ပေသည်။

သမားတော်ကြီးဒေါက်တာသက်ဆွေ (ရှေးဆောင်တင်ဆွေ)

ရုပ်သေးပွဲ

မင်းမာယာ(ရေကြည်)

- ◆ ညနေစောင်းပတ်တုတ်
တတ်ရုပ်သေးပွဲကြည့်ရအောင်
သွားကြမယ် မေနေမောင်
တူစုံမောင်ဆင်နွဲ့ ဒီရုပ်သေးပွဲမကြည့်ခဲ့လျှင်
စိတ်ထဲတွင် မပျော်ဘဲနှင့် မခေါ်ဘဲနေမှာ
သွားကြမယ် အဓိကညာရယ် ကာနဲကာစိတ်မဆိုးပါနဲ့
ရုပ်စုံတတ်ကပွဲဆိုတာ ကြည့်တတ်ရင် ဘာဝနာပဲမို့
တဏှာအစွဲတွေ ပျောက်ကြပါလေ။
- ◆ ဝေးလှတဲ့နေရာကကြည့်ရင် မှန်တုံတုံဝါးနေလို့
အနီးကကြည့်ကြမယ်နော် သစ်သားရုပ်ကြိုးရှုပ်ကာပေါ်
ကကြိုးကဟန် စည်းဝါးတာကျနဲ့ အလယ်ကကြည့်တော့မှ ရုပ်သေးပွဲ
အရသာ နှိုင်းတုမရပါ။
- ◆ မကြည့်တတ်ရင် တဏှာမြင်၊ ကြည့်တတ်မှ ဘာဝနာမြင်
ရာဇဝင်နိပါတ်တော်နဲ့ သိမှတ်စရာထင်ပေါ်
တေးထပ်နှင့်နော် နှစ်ပါးမြိုင် အော်ပရာတေးသရုပ်ဖော်
နောက်ပိုင်းဇာတ်ဦးရည်တယ် မိုးလင်းပါတော့မယ်လေ။ ။

မင်းမာယာ(ရေကြည်)

ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ် မိုဘိုင်းလ်ပေဒင်

ဒေါက်တာ စောယုနွယ်
Ph.D(Tantra) (Kol-India)

သုတေသနဗဟိုဌာန

ဆရာမဒေါက်တာ

စောယုနွယ်

ရာသီခွင်ဟောစာတမ်း

Ph.D-(KOL-IND)

SMS ဖြင့် အသုံးပြုခြင်း

8411 သို့ SYN ဟု

SMS ပေးပို့ပြီး ဝန်ဆောင်မှုကိုရယူလိုက်ပါ။

Customer Care Center (24/7) : Call 2585399 55 / 86

www.contentshub.com

www.facebook.com/contentshub

အဆင့်(၁)

★ 8411 သို့ SYN ဟု ရိုက်နှိပ်ပြီး စာတိုပေးပို့လိုက်ပါ။
★ ထို့နောက် SYN ON ဟု ရိုက်နှိပ်ပြီး စာတိုပေးပို့ကာ မိုဘိုင်းလ်ပေဒင် ဝန်ဆောင်မှုအား ရယူနိုင်ပါသည်။

အဆင့်(၂)

★ ဝန်ဆောင်မှုကို စတင်အသုံးပြုနိုင်ရန် အတွက် သင်၏ ဝမ်းနည်းအား (၀၀/MM/YYYY) ပုံစံဖြင့် ပေးပို့ရမှာဖြစ်ပါသည်။ (ဥပမာ-26/03/1991)

အဆင့်(၃)

★ ထို့နောက် သက်ဆိုင်ရာ ရာသီခွင်ဟောစာတမ်းအား စတင်လက်ခံရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

စတင်စာရင်းသွင်းခ ၂၁၀ ကျပ်(တစ်ကြိမ်) SMS တစ်စောင်လျှင် ၁၅၀ ကျပ် နေ့စဉ် ဟောစာတမ်း တစ်ခုရရှိပါမည်။

ထားတိုင်း ထက်ရှည် ဗျန်းမာ ရောဂါကင်းဖို့ ဆေးခွမ်းကောင်းများကို သုံးကြစို့

ကေသီပန် မြတ်သူ့အ အဆီကျဆေး

တိုင်ရိုင်းထောဝါမှတ်တမ်းအမှတ်
TMR 008397

ပိန်ဆေး
ပဟတ်ပါ

အဝလွန်သူများအတွက် ဆူပြိုးနေသော
ကိုယ်ခန္ဓာကို တစ်လအတွင်း သိသာစွာ
ကျစ်လျစ်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

ကေသီပန် ဝါဒီတိုင်းရင်းဆေးခွမ်းကောင်းများ

- ကေသီပန် သွေးပုပ်ချဆေး
- ကေသီပန် ဝမ်းပျော့အကြောပြင်ဆေး
- ကေသီပန် ဆေးပရုတ်ဆီ
- မြတ်သူ့အ အဆီကျဆေး
- မင်းသူ့အ ခေါင်းကြည် အာရုံကြော အားတိုးဆေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးဆေး
- လွန်လင်မီး အကိုက်အခဲပျောက်လိမ်းဆေး

မြတ်ရမ်းသာဆေးတိုက်

မြို့အမှတ် 4C(A)၊ အေးသာယာလမ်း (ဘောက်တော်)၊ တာမွေမြို့နယ်

☎ ၀၁-၅၄၅၂၅၉၊ ၀၁-၄၀၁၁၁၇၊ ၀၁-၆၆၀၄၃၆၆

www.burmeseclassic.com

သမားတိုင်းဆွဲ

ဆေးဝါးထက်မြက်

ဝိနာယက်

ဆေးတိုက်မှထုတ်လုပ်သော

ပြန်ဟုတိုင်းရင်း ဆေးဝါးကောင်းများ

သမားတိုင်းဆွဲ

ဆေးဝါးထက်မြက်

ဝိနာယက်

ဆေးတိုက်မှထုတ်လုပ်သော

ပြန်ဟုတိုင်းရင်း ဆေးဝါးကောင်းများ

ဇော်ပျ ဆေး အစွမ်း
သိချင်ရင် ကျွန်မကြည့်

ဇော်ပျ

အစာအိမ်လေနှိုင်ဆေး

အမှတ် - ၂၉၀၊ ဗညားလမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ကချင်ဆေး ဆရာမကြီး ဒေါ်ကျော်၏ သမီး

ကချင်ဆေးဆရာမကြီး

ဒေါ်နန်းထွ

မှ

လေမဖြတ်၊ အကြောရောဂါကြိုတင်ကာကွယ်လိမ်းဆေး
ယာယီတိုင်းရမ်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၈၁၀၁ Y ၁၈၇၄

လေဖြတ်၊ လေပြန်၊ ပါးတစ်ခြမ်းရွဲ ခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်းများ၊ ငက်ကြော
နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခါးကြောတစ်လျှောက် အမြောင်းထပြီးတက်ခြင်း၊ အကြောကပ်၊
အကြောလွဲ၊ အကြောရောင်ရမ်းကာ ကိုက်ခဲခြင်း နှင့် အကြောရောဂါအမျိုးမျိုး၊
လှူကြီးလူငယ်မရွေး အကြောရောဂါအမျိုးမျိုးနှင့် ၊ လေဖြတ်ခြင်းမခံရအောင် ကြိုတင်
ကာကွယ်လိုသူများ ဆရာမနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။
အစွမ်းထက်သော ကချင်ရိုးရာနည်းစနစ်အတိုင်း ကုသပေးသည်။

ဆရာမနှင့်တွေ့ချိန်

- * မြစန္ဒာဆေးတိုက် * အမှတ်(၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ။ ပုန်း - ၀၁-၃၈၇၀၉၇
(နံနက် ၁၂ နာရီ မှ ညနေ ၄ နာရီထိ) "တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းပိတ်သည်"
- * နေအိမ်ဆေးခန်း * အမှတ်(၃၁၆)၊ စိမ်ကိန်း (၁)လမ်း၊ သခင်မိုးလှကြီးလမ်း၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့။
(နံနက် ၇ နာရီ မှ ၁၁ နာရီထိ) တဆင့်/ပုန်း - ၀၉-၄၂၅၀၁၁၈၇၅, ၀၉-၇၉၉၅၉၃၁၉၈,

၀၉-၇၉၉၅၉၃၂၁၆

စာရေးဆရာမောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)ထံမှ နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါးက စာတစ်စောင်

ဆရာဦးအောင်စိန်ဝင်း(အထက်တန်း နက္ခတ္တပေမ၊ လက္ခဏာပညာရှင်)အား
၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ဆွေခင်၍ ဘဝရှေ့ရေးများကို
မေးမြန်းရာ ကျွန်တော်အား ၁၉၇၄ ခု ဩဂုတ်လအတွင်း
မြန်မာပြည် အရှေ့မြောက်အေသ တိုင်းပြည်သို့
ပညာတော်သင်ခန်း သွားရောက်ရန်မှာ ဟောကြားခဲ့ပါသည်။
ယခုအခါတွင် ဆရာ၏ ဟောကြားချက်များအတိုင်း
တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ (၁၅-၈-၁၉၇၄)နေ့တွင်
ပညာတော်သင်ခန်း သွားရောက်ခဲ့ရပါသဖြင့်
တိကျမှန်ကန်စွာ ဟောကြားခဲ့သော ဆရာ၏ပညာရပ်များကို
အံ့ဩနိုးစား ပူးအံ့ဖြူနိုးဝမ်းပါသည်။

စိန်ဝင်း
B.E (Mech.)
တော်ပညာရေးဦးစီးဌာန အမှတ်(၇)

၂၁ ၇၇၃
ဆရာဦးအောင်စိန်ဝင်း

(Ex. စာပေဗိမာန်)

အသက်တန်းလက္ခဏာ၊ နက္ခတ္တပေဒေသညာရှင်
ASTRO-PALMIST EXPERT
သင်တန်းနည်းပြ

အလုပ်ခန်းနေရာ
အမှတ်(၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဈေးတန်း။
ပုဗ္ဗန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အလုပ်ချိန် - နံနက်(၈:၃၀)မှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီတိ။

မြင့်စေတနာအေးတိုက်

(အစေ့ပြားဇရာဂါမုန်သဗ္ဗ၊ ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းစေရမည်။)

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ)

LEUCODERMA

ခရုသင်း(သမင်ဖြူ)၊ ဖြူ နီ နက်ကွက်များ ♦ အနာကြီးရောဂါ ♦ ယားနာ၊ ပွေး၊
ဝဲ၊ နှင်းရူနှင့် အရေပြားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို အာမခံနှင့် ကုသပေးသည်။
LEUCODERMA, LEPROSY, YAWS, FUNGUS, PINTA, ECZEMA,
RING WORM, DERMATITIS, Etc.

ဆရာ ဦးခင်မောင်မြင့် (မြင့်စေတနာအေးတိုက်)၊ အမှတ် (၃)၊ ပိတောက်ရိပ်ခြံ၊

ရန်ကုန်-အင်းစိန်လမ်းမကြီး၊ ကုလားကျောင်းမှတ်တိုင်၊ သမိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၆၆၄၇၈၊ ၀၉-၇၉၈၆၆၉၁၀၉
ဌာနခွဲ - အမှတ် (၂)၊ ၆၂-လမ်း၊ ၂၈ x ၂၉ လမ်းကြား၊ အောင်တော်မူရပ်၊
ပန္နဲလေးမြို့။ ဖုန်း - ၀၂-၄၀၂၂၅၁၅၊ ဖုန်း - ၀၉-၂၅၆၅၆၈၀၂

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂန္ဓိရုပ်ညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင် (ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး (ဒေးစွန်ပါ)၊ သန်လျင် (ကျောက်တန်း) ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်း အမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီး များ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက် သည် (မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်းများအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

ဆိုင်အမှတ်(၁၆)၊ ဆူးလေဘုရားအဝိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၀၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈
နံနက် (၈:၃၀) နာရီ မှ နေ့လယ် (၁၂:၃၀) နာရီ၊
အိမ်အမှတ်(၁၇)၊ မအောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉-၉၇၂၆၃၂၂၇၂
ညနေ (၄:၀၀) နာရီ နောက်ပိုင်း

အောင်ဝိဇ္ဇာမိတ်ဆေးတိုက် (လိုင်စင်အမှတ်အမှတ် ၁/၂၀၁၅-တဆထလ/၂၇၄၆)

- အမျိုးသားများ ဆန္ဒအားနည်း၊ သေ/ညှို့၊ အားမထိန်းနိုင်၊ ပန်းလန်းပြီး ရုတ်တရက်ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ ရာနှုန်းပြည့် မငွမ်း သောင်နိုင်ခြင်းများအတွက် အကြောအားတိုး စွမ်းရည်ဖြင့် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးများဖြင့် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါပြီ။ (TMR 011176,77) (1114)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း/ပြင်၊ စအိုဝဖုသီးထွက်၊ စအိုတစ်ဆုံ ရောင်ရမ်းခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ သင်္ဃန်းရည်ထွက်ခြင်း၊ အကြိတ်အဖု ဂရင်ဂျီမှာ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို အောင်ဝိဇ္ဇာမိတ်ဆေးနှင့် စတုရောဂါ ပျောက်ဆေးများဖြင့် ပျောက်နိုင်ပါပြီ။ (1208 Y 7942)
- ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နှင်းစူစို/ခြောက်၊ အရေပြားရောဂါများ၊ ကာလသားရောဂါဆေးများလည်း ရပါပြီ။
- ဆေးတိုက်အမှတ် ၁၆၊ ဗုဒ္ဓလမ်း၊ ကန်တော်လေး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ဖုန်း-(09-5016372) 09-796136095, 09-5033839m 09-786252440, 09-778084724
- ပင်မဖြန့်ချိရေး
ကိုင်းမြင့်-မဘောဘီ (01-226382)၊ ဒေါ်ဝင်း (မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်) (01-394313)၊ မေတ္တာမွန် (လမ်းပတော်)၊ ဆေးရာဇာ (ရွှေဘိုသာ-လယ်)၊ အာရောဂျ်-(သိမ်ကြီးဈေး)၊ သီဟ (056-21678 သန်လျင်)၊ ဦးတင်ဓမ္မ (053-26261၊ ပြည်)၊ မန္တလေး-အောင်ရတနာ (02-35061)၊ ကောင်းသန့် (02-30365)၊ အောင်သုခ (ဈေးချို 09795547955)၊ ယိုးဒယား-ပွဲကတော် (067-22658)၊ ကေရီ (067-21286)၊ မကွေး ကိုတူးတူး (09-401556740)၊ သခင် (09-450542802 ဘူးသီးတောင်)၊ အေးရတနာ (09-5350403 တောင်ငူ)၊ အောင်သစ္စာ (09-33857339 တိုက်ကြီး)၊ တိုရာကွတ် (09-960904837 ဝလွန်)

❖ ဆေးခန်းခွဲ (လုံးဝ) မရှိပါ။ ❖

တက္ကသိုလ်

နန်းဦး စားတော်ဆက်

သန်ရှင်းလတ်ဆတ်သော တရုတ်အစားအစာ မြန်မာ အစားအစာများကို ဈေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် သုံးဆောင်၍ စိတ်တိုင်းကျတည်းခိုလိုလျှင် တက္ကသိုလ်နန်းဦး စားတော်ဆက် သို့ ကြွလှမ်းခဲ့ပါလို့ ဝိက်ခေါ်ပါရစေ။

ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားသို့ ရှေး ဘဲခဲလျှင် ကျိုက်ထီးရိုးရပ်ပြင်တော် မုဆိုးဘုရားလမ်းရှိ တက္ကသိုလ်နန်းဦး စားတော်ဆက်သို့ ဝင်ရောက်သုံးဆောင်ဖို့ မမေ့နဲ့နော်။

တက္ကသိုလ်နန်းဦး စားတော်ဆက် - ကျိုက်ထီးရိုးရပ်ပြင်တော် မုဆိုးဘုရားလမ်း၊ ဖုန်း - ၀၉-၈၇၂၃၂၆၀

ပဉ္စမအဆင့် အဘိဓမ္မာ

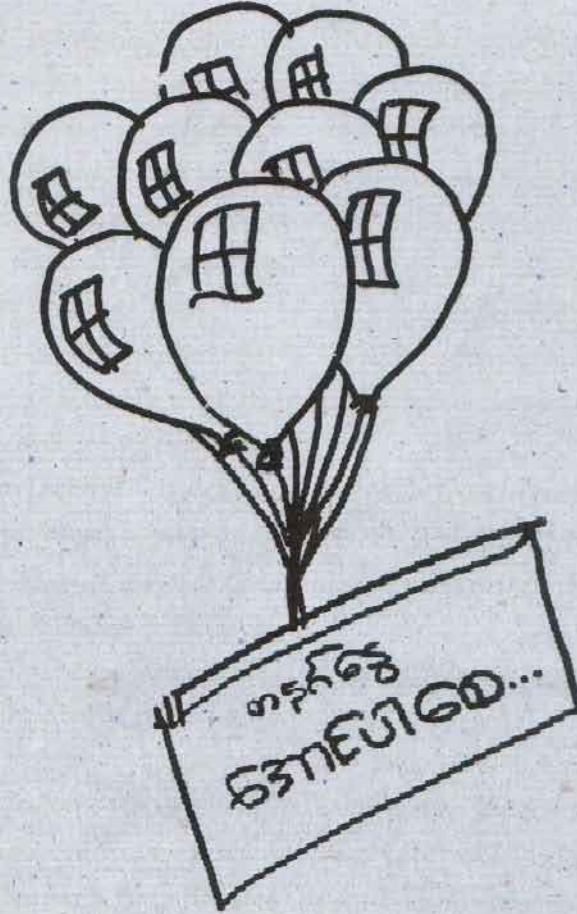
ဂန္ထီရအေဂျေသပ္ပမ္ပိဒ် (B.Sc)

ဘေဂ်ကောင်းပြု(သာကေတ)

ဇေဓဓိ + လက္ခဏာ နဝင်းစီးယတြာပညာရှင်

- ❖ ဘဝတစ်သက်တာ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များ
- ❖ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လုပ်ငန်းကိစ္စ အဆင်ပြေစေရန် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်ယတြာ၊
- ❖ တစ်နှစ်တာဟောစာတမ်း ရေးပေးခြင်း၊ ကလေးအမည်ပေး၊ ဆိုင်၊ လုပ်ငန်း၊ အမည်ပေးခြင်း။
- ❖ ဘုန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် နဝင်းချေပေးခြင်း၊ နဝင်းစီးယတြာ ပြုလုပ်ပေးခြင်း။

ဟောခန်းလိပ်စာ	- အမှတ်(၈၉၈)၊ ရတနာပုံ (၅)လမ်း၊ (၉) ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ (ကြံတိုင်းအောင်စာပေနှင့် ဟောခန်း)
ဟောပြောအချိန်	- နံနက် ၈ နာရီမှ ညနေ ၃ နာရီ။
လမ်းညွှန်	- YBS အမှတ် (၈၀၊ ၈၅၊ ၃၂၊ ၄၊ ၅၊ ၃၄၊ ၃၃၊ ၉၊ ၇၆၊ ၇၀) ကားများစီး ၈ ဂိတ်မှတ်တိုင် ဆင်းပါ။
ရပ်ဝေးမှလာမည့်သူများ	- ဖုန်း - ၀၉ ၄၂၀၀၄၇၈၆၉ သို့ ကြိုတင်ဆက်သွယ်ပြီး လာရောက်ဆွေးနွေး ယတြာချေ နိုင်ပါသည်။

မိုးပျံယတြာ လွတ်ကြည့်ပါ

မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

မိုးပျံပူဖောင်းဟူသည် သာမန် ရာဘာပူဖောင်းထဲသို့
ရိုးရိုးလေမှုတ်သွင်းထည့်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဟိုက်ဒြိုဂျင်ဓာတ်
ငွေ့ ထည့်ထားသဖြင့် ပေါ့ပါးကာ ရိုးပေါ်သို့ လွင့်တက်လို
သည့် သဘာဝကြောင့် မိုးပျံပူဖောင်းဟူ၍ အမည်သညာ
ဖြစ်လာခြင်းပင်။

အရပ်ထဲတွင် လှည့်လည်၍ဖြစ်စေ၊ ပွဲလမ်းသဘင်း၊ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ၌ဖြစ်စေ မိုးပျံပွဲဖောင်းရောင်းချပါက ကလေးများသည် လိုချင်နှစ်သက်စွာဖြင့် ဝယ်ယူကာ ကြိုးစကလေး၊ စာကိုင်းကိုင်း လုပ်ရသည်က ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါပေစွ။ ကုမ္ပဏီဖွင့်ပွဲများ၊ အသောက်အစားဖွင့်ပွဲများ၊ သက်ဆိုင်ရာအခမ်းအနားများ၊ နိုင်ငံတော်ပွဲလမ်းကြီးများ၊ ကြေးရုပ်တုဖွင့်ပွဲ၊ တံတားဖွင့်ပွဲအစရှိသော ပွဲကြီးလမ်းကြီးများ၌ မိုးပျံပွဲဖောင်းစည်ကြီးများကို အရောင်အသွေးစုံလင်စွာ ဖဲကြီးများဖြင့် လွှတ်တင်ဖွင့်လှစ်ကြသည်။ အားကစားဖွင့်လှစ်ပွဲများမှာလည်း ထိုနည်းနည်းပင်။

အဆိုပါ မြင်ကွင်းကို စာအုပ်စာတမ်း၊ သတင်းစာများ၊ ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းကဏ္ဍ၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျစသည်တို့၌ မြင်ရတွေ့ရလျှင် ကြည်နူးပီတိဖြစ်ရသည်သာတည်း။

“မိုးပျံပွဲဖောင်းနဲ့ ယတြာလုပ်လို့ ရတယ်ဆိုတာ ဟုတ်လား အဘ”

“ရတာပေါ့။ အဓိကကတော့ ယုံကြည်မှုပါပဲ။ မိုးပျံပွဲဖောင်းနဲ့ သဘာဝကိုက လွတ်လပ်တဲ့အမြင့်ကို တက်လှမ်းရတာဆိုတော့ အမှုအခင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရသူတွေဆိုရင် လွတ်တင်မယ့် မိုးပျံပွဲဖောင်းနဲ့ တွဲချည်ထားတဲ့ ကတ်ပြားမှာ ကိုယ့်မွေးနေ့ကိုရေးပေါ့။ တနင်္ဂနွေဖွားဆိုရင် တနင်္ဂနွေသားသမီးလွတ်မြောက်စေ၊ တနင်္လာဖွားဆိုရင် တနင်္လာသားသမီးလွတ်မြောက်စေ စသည်ဖြင့် ရေးပေါ့။ မနက်ခင်း ဘုရားတရားကို အာရုံပြုပြီး မနက် ၆း၃၀ နာရီ၊ ဒါမှမဟုတ် ၉း၀၀ နာရီ တိတိမှာ လွတ်တင်ပေးလိုက်ပါ။

အဲသည်နေ့တစ်နေ့လုံး သက်သတ်လွတ်စားပြီး မေတ္တာသုတ်တော်နဲ့ စာရဏပရိတ်ကို အာရုံထဲ နှလုံးသွင်းနိုင်သမျှ ရွတ်ဖတ်ပွားများပေးပါ။ ထူးခြားပါလိမ့်မယ်”

ကာလသားလူငယ်လူရွယ် အချို့က ၎င်းတို့မသိသော အရာများကို မေးလာကြ၏။ အဲသည် ကောင်းသောလက္ခဏာဖြစ်၏။ မသိသည်ကို မသိလိုက်တာသာ မြဲထားခြင်း၊ မေးရမြန်းရမည်ကို ရက်၍မြဲထားသည့်အတွက် ပါးစပ်ရှိပါလျက် ဆွံ့အသွားသလိုမျိုး ဦးနှောက်ရှိပါလျက် အတွေးအခေါ် ဗဟု

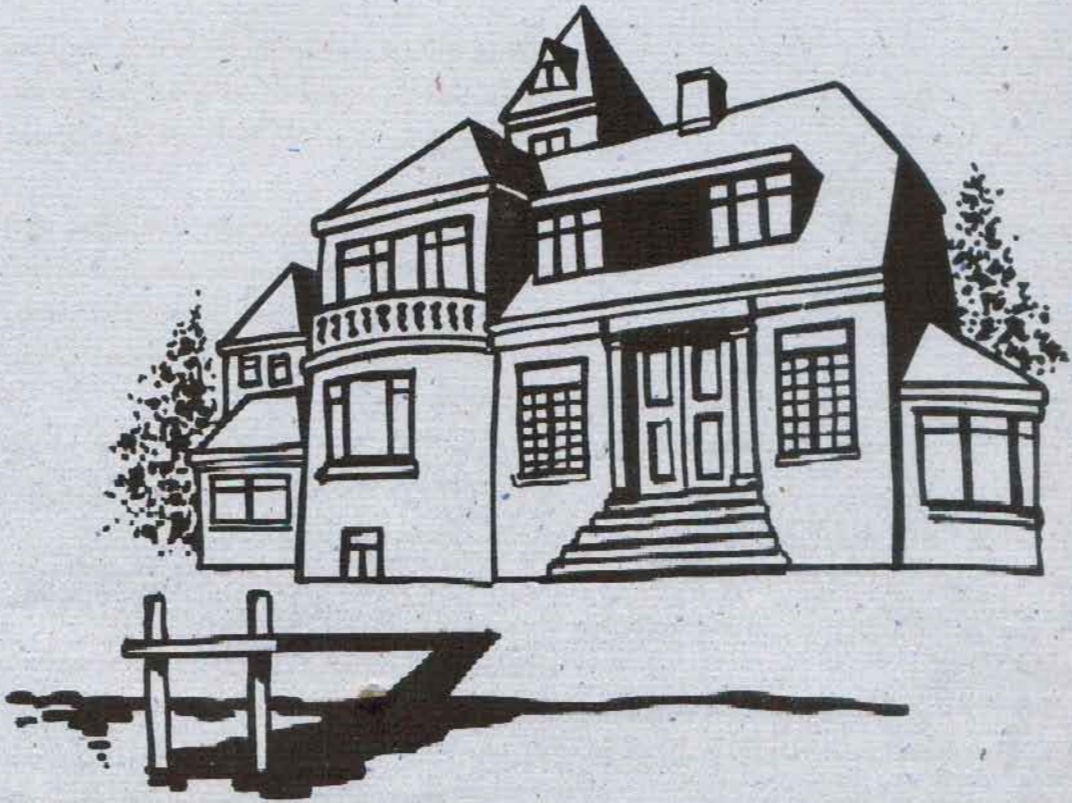
သုတနဲ့နဲ့သွားခြင်းမျိုးသည် အနာဂတ်လူငယ်လူရွယ်များအတွက် မကောင်းသောလက္ခဏာပါတည်း။ ခုလိုမျိုး မေးမြန်းလာခြင်းမျိုးသည် အနာဂတ်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ဖွယ်ကောင်းသည်နှင့်အမျှ အမေးအမြန်းခံရသူ လူကြီးသူမများအနေနှင့်လည်း ပြန်လည်မြေကြားနိုင်အောင် ဗဟုသုတများ စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားဖို့ လိုပေသည်။

ယခု မိုးပျံပွဲဖောင်းသည်လည်း သာမန်ကာလ၌သာဆိုလျှင် ကလေးကစားစရာ အသုံးအဆောင်တစ်ခုဟူ၍သာ မှတ်ယူဖွယ်ရာရှိ၏။ သို့ရာတွင် “မိုးပျံပွဲဖောင်း” တည်းဟူသော ဓာတ်သဘော၌ လောကီရေးရာကို ထောက်ကူပေးနိုင်သည့် အာနိသင်များ ပါဝင်နေလေသည်အတွက် လောကီရေးရာပညာရှင်များက အခါကြီးရက်ကြီးနေ့များ၊ ဖွင့်လှစ်ပွဲများ၊ အခမ်းအနားများ၌ အထိမ်းအမှတ် ရှေ့တော်ပြေးအဖြစ် အောင်မြင်စွာ ဖဲကြီးမြတ် ဖွင့်လှစ်ကာ မိုးပျံပွဲဖောင်းအား မြင်ဖူးလွတ်လပ်သော အနောက်အယုတ် အမှောင်အဖျက်ကင်းစင် သော လေဟာပြင်လေထုထဲသို့ လွှတ်တင်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤ၌ ပုဂ္ဂလိကတို့အဖို့လည်း ဝိပိတိ၌ ကြံတွေရင်ဆိုင်နေရသော မွန်းကျပ်ပိတ်လျှပ်မှု အခက်အခဲများ၊ လူမှုရေး၊ အမှုအခင်းကိစ္စများ၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ၊ အစရှိသဖြင့် ကိစ္စများမြေပြင် လူတို့ဘောင်ဆိုသည့်အတိုင်း ကြုံကြိုက်ရင်ဆိုင်နေရပါက မိုးပျံပွဲဖောင်း၌ တွဲချည်လွှတ်တင်မည့် ကတ်ပြားကလေး၌ အလိုဆန္ဒရှိရာကို ရေးသားဖို့လိုပါသည်။ ယတြာပြုလုပ်ရမည့်နေ့သည် ကာယကံရှင်၏ မွေးနေ့ရက်ဖြစ်၏။

မိုးပျံပွဲဖောင်းယတြာအစွမ်းဖြင့် ဝိပိတ်နေသောကံများ ပွင့်လန်းကာ ဘေးဘယများကင်းကွာ၍ လိုရာဆန္ဒကိစ္စအဝဝတို့ ပြည့်စုံနိုင်ပါစေကြောင်း တင်ပြရေးသားလိုက်ရပါတော့၏။

မင်္ဂလာရွှေအိုး

ခြံဝယ်ပြီး အိမ်ဆောက်ရင် သတိပြုစာင်ခြင်

ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)

စီးပွားရေးတိုးတက်လာ၍ဖြစ်စေ၊ ပင်စင်ဆုကြေးငွေ ရရှိဖြစ်စေ မိဘထံမှအမွေရ၍ တစ်အိုးတစ်အိမ်ထူထောင်ချင် ၍ဖြစ်စေ အရပ်ထဲရွာထဲတွင် ခြံဝယ်ပြီး အိမ်ဆောက်နေကြ သည်ကို အစဉ်အမြဲ တွေ့နေရသည်။ ထိုကဲ့သို့ ငွေကြေး အဆင်ပြေ၍ သူတစ်ပါးရောင်းသော ခြံနှင့် အိမ်ကို ဝယ်သည့် သူများလည်း ရှိသည်။

ကိုယ်တိုင်မြေနေရာဝယ်ပြီး အိမ်ဆောက်သည်ဖြစ်စေ၊ အိမ်ဝယ်သည်ဖြစ်စေ နေရာကောင်းမှာဖြစ်မို့ မိမိ၏မိသားစု များအတွက် ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းဖို့တော့ လိုပါသည်။ မိမိဆောက်မိလိုက်သောအိမ်၊ ဝယ်ယူမိလိုက်သောအိမ်သည် ဘေးအန္တရာယ်ရှိနေပါက ထိုဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းစေ ရန် ဆောင်ရွက်ရမည့်နည်းလမ်းကောင်းလေးများကို ရေးသား

တင်ပြပေးချင်ပါသည်။

ရှေးလူကြီးသူမတို့က -

- ၁။ လမ်းဦးတိုက်သည့်အိမ်
- ၂။ လှည်းဦးတိုက်သည့်အိမ်
- ၃။ လှေဦးတိုက်သည့်အိမ်
- ၄။ ရေဦးတိုက်သည့်အိမ်
- ၅။ အိမ်တ(တံ)စို့
- ၆။ နို့ညှပ်

စသည် အိမ်ခြောက်မျိုးကို ရှောင်သင့်သည်ဟု ဆိုရာ မခံခဲ့ရပါ။ ထိုအိမ်ခြောက်မျိုးအနက် တစ်မျိုးမျိုးကို ဆောက်လုပ်နေမိ၊ ဝယ်၍နေထိုင်မိကြသဖြင့် အန္တရာယ်များနှင့် ကြုံတွေ့ရသော မိသားစုများကို တွေ့ဖူးကြပေလိမ့်မည်။

သည်နေရာတွင် အန္တရာယ်ဖြစ်စေသည့် အိမ်ခြောက်မျိုးကား မည်သို့သော အိမ်ဖြစ်သည်ကို အားလုံးကားလည်အောင် ရှင်းပြလိုပါသည်။

လမ်းဦးတိုက်သည့်အိမ်ဆိုသည်မှာ မိမိတို့ဆောက်ထားသည့်၊ ဝယ်ခဲ့သည့်အိမ်က တခြားလမ်းနှင့် ထိပ်တိုက်တိုက် ကျနေသော အိမ်ကို ဆိုလိုသည်။

လှည်းဦးတိုက်သည့်အိမ်ဆိုသည်က လှည်းများသွားလာသည့်လမ်းကြောင်းနှင့် မလွတ်ကင်းသော နေရာတွင်ရှိသော အိမ်ကို ဆိုလိုသည်။

လှေဦးတိုက်သည့် အိမ်ဆိုသည်က ရေလမ်းတွင်သွားလာနေကြသော လှေ၊ မော်တော်တို့နှင့် မလွတ်ကင်းသည့် အိမ်ကို ဆိုလိုသည်။

ရေဦးတိုက်သည့်အိမ်ဆိုသည်က ရေကြောင်းနှင့် မိမိအိမ် ထိပ်တိုက်တွေ့ပြီး ရေစတင်စီးဆင်းသောနေရာ၊ ရေစီးဆင်းသောနေရာတွင်ရှိသည့်အိမ်ကို ဆိုလိုသည်။

အိမ်တ(တံ)စို့ ဆိုသည်က မိမိအိမ်ကို အခြားတစ်အိမ်က အလယ်တည့်တည့် ကန့်လန့်ဆောက်ထားသည့်အိမ်ကို ဆိုလိုသည်။

နို့ညှပ်ဆိုသည်က မိမိအိမ်သည် ညီအစ်ကို၏အိမ်ကြား (သို့မဟုတ်) သားအဖကြားသို့ရောက်နေသော အိမ်ကို ဆိုလိုသည်။

အဲသည် အိမ်ခြောက်မျိုးထဲက တစ်မျိုးမျိုးကို ဆောက်

လုပ်မိ၊ ဝယ်မိလျှင် အိမ်ရှင်မိသားစုအားလုံး စီးပွားရေး ထိခိုက်တတ်သည်။ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်တတ်သည်။ အိမ်သားအချင်းချင်း စကားများရန်ဖြစ်ကာ အစဉ်အမြဲ ပြဿနာဖြစ်ပွားနေတတ်သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုအိမ်ခြောက်မျိုးမှ တစ်မျိုးမျိုးနှင့် မကြံ့တွေ့ရှုအောင် မဆောက်လုပ်မိ၊ မဝယ်မိစေရန် အထူးသတိထား ရှောင်ကြဉ်ရမည်။ ထိုအန္တရာယ်များမှလွတ်ကင်းစေလိုသည့် အိမ်ကိုသာ ဆောက်ပါ။ ဝယ်ပါ။ ငှားရမ်းနေထိုင်ပါဟု မှာကြားချင်ပါသည်။

အကယ်၍ အထက်ပါအိမ်ခြောက်မျိုးကို မသိရှိ၍ အိမ်ဆောက်လုပ်မိ၊ ဝယ်မိလျှင်လည်း ဘာမှစိတ်မညစ်ပါနှင့်။ အန္တရာယ်ကင်းစေမည့် အဆောင်များကိုပေးပါမည်။

လမ်းဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက်၊ လှေဦးတိုက်၊ ရေဦးတိုက်သည့်အိမ်ဖြစ်နေလျှင် မိမိအိမ်ရှေ့မှ လမ်းဦးတိုက်သည် ဘက်သို့လှည့်ပြီး ကျားရပ်ကို ပြုလုပ်ထားရမည်။ အန္တရာယ်ဟူသမျှကို ကျားက ကိုက်ခဲဖယ်ရှားပစ်မည်ဆိုသည့် သဘောဖြစ်သည်။

အိမ်တ(တံ)စို့အတွက် အဆောင်ကား မိမိအိမ်မှနေ၍ တ(တံ)စို့ထိုးထားသော အိမ်ဘက်သို့ မှန်တစ်ချပ်ထောင်ပြီး ထားရမည်။

နို့ညှပ်ထဲတွင် နေထိုင်မိလျှင် တညှပ်ကို အိမ်၏တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ထားပေးရမည်။ တညှပ်ဆိုသည်မှာ ငါးကိုကင်ရာတွင် အသုံးပြုသော ဝါးကိုအလယ်က ထက်ခြမ်းခွဲထားသည့် ဝါးပြားချပ်ကို ဆိုလိုသည်။ ငါးကိုမီးကင်သည့်အခါ အလယ်ရှိသောငါးက မကျက်ခင် ဝါးကအရင်မီးလောင်ကျွမ်းသွားသည်။ မိမိ၏အိမ်က ညီအစ်ကိုကြား၊ သားအဖကြားတွင်ရှိသော်လည်း မည်သည့်အန္တရာယ်မှ မကျရောက်နိုင်ဟု ဆိုလိုသည်။ ၎င်းအစီအရင်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ဆောင်ရွက်ပါဟုသာ အထူးမှာကြားလိုပါသည်။

ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)
၀၉-၂၆၁၄၃၅၅၇၂

သက်မညောင်ထန်း အသက်ရှည်စတမ်း

■ ဖော်တင်သိန်းဇော်က

လူကြီးသူမ၊ သက်ကြီးပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၊ ဆရာပညာရှင် သမားများ၊ စာပေလာများနှင့် ကိုယ်တွေ့တို့အရ ပင်ကိုအရင်းအမြစ် သဘာဝအရ အပင်သက်တမ်းရှည်ကြာသော ဖြစ်တည်မှုသဘောနှင့် ဂုဏ်သတ္တိစွမ်းရည်များရှိကြသည့် မကြီး၊ သက်ငယ်၊ ညောင်ပင်၊ ထန်းပင်တို့၏ အရွက်အညွန့် အခက်အလက် အသားတို့နှင့် ဝေဒနာအတွက် ကပ်လျှပေးက... အသက်ရှည်ကြာတတ်သည်။ အကျိုးကြီးသည်ထိ လေ့လာမှတ်သား သိရှိရပါသည်။ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာတို့အတွက် အထူးထိရောက် အကျိုးရှိစေသည်ဟုလည်း မှတ်သားရပါသည်။

အထူးသဖြင့် အပင်ရှည်၊ အပင်ကြီးများဖြစ်ကြသော မန်ကျည်း၊ ညောင်၊ ထန်းပင်တို့အနေနှင့် နှစ်ကာလ ရာချီမျှပင် သက်တမ်းဆက်ရှည်တတ်သော ဖြစ်တည်မှုနှင့် ဂုဏ်သတ္တိစွမ်းရည်တို့ ဝိသေသထူးများ ရှိကြသလို အပင်တို့၊ အပင်သေးဖြစ်သော သက်ကယ်အပင်အနေနှင့်လည်း ဟကျော သက်တမ်းရှည်၍ အထူးကောင်းမြတ်သော ပညတ်ထူးများ ရှိပါသည်။ အကယ်၍ အခန့်မသင့်၍ အသက်ကို ထိပါးစေမည့် ရောဂါဝေဒနာဆိုးကြီးများကို မတော်တဆခံစားကုသရပါက ခွဲစိတ်မှုကြီးများကို ရင်ဆိုင်ခံစားကြုံတွေ့ရပါက မပြောမဆိုစကောင်းဆိုသလို သက်ဆိုင်ရာအရာရောဂါဝေဒနာတို့၏ အခြေအနေအရ လူနာဝေဒနာရောဂါရှင်၏ နေရ

မည့် သက်တမ်းကို ဝိုင်းဖြတ်ရမည့် အခြေအနေများကို ကြုံတွေ့ရပါက သူနာအတွက် တင်ပြပါ မန်ကျည်းပင်၏ အရွက်အညွန့်၊ ညောင်ပင်၏ အရွက်အညွန့် အခက်တို့ကို နေအိမ်နှင့် ပြင်ပဘုရားစေတီတို့၏ ရုပ်ပွားတော်တို့တွင် ရေနှင့်အတူ ကပ်လျှပူဖော်၍ ထက်သန်ခိုင်ကျည် စူးနစ်စွာ ဆုတောင်းကာ၊ သို့မဟုတ် ကိုယ်စားတစ်ပါးသူက ဝေဒနာရှင်ကိုယ်စား ကပ်လျှပူဖော်၍ ထက်သန်ခိုင်ကျည် စူးနစ်စွာ ဓာတ်နံတူသဘောဆုတောင်းပေးပါက သက်ဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာရှင် လူနာ၊ ကုသနေသူများတို့အနေနှင့် အသက်ရှည်ကြာ၍ အကာလမရဏဘေးဆိုးကြီးတို့မှ ကင်းလွတ်ပပျောက်တတ်သည်ကို အသေအရာမျှ လေ့လာသိရှိရပါသည်။ အထူးသဖြင့် အဆိုပါ မန်ကျည်း၊ ညောင်နှင့် ထန်းညွန့်တို့ကို အထက်အညာဒေသကြီးတို့ တစ်ကြောတွင် သမားစဉ်ကြီးတစ်ရပ်အနေနှင့် ယုံကြည်ထက်သန် လေးမြတ်ကိုးစားစွာ ကပ်လျှပူဖော် ဆုတောင်းတတ်ကြသည်ဟုလည်း ဖတ်ရှုလေ့လာ မှတ်သားရပါသည်။ ဒေသစွဲအသက်ကယ်ယတြာကြီးအဖြစ် ခံယူကြပါသည်။

ထို့အတူ အသက်ကိုကယ်ဆယ်သည်ဟု ကောင်းမြတ်ခိုင်ကျည် စူးနစ်သော ပညတ်၊ နာမ၊ ပြုဇွတ်ထူးတို့ရှိသည်။ သက်ကယ်ပင်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျမ်းမြတ်ပါ ဆရာပညာရှင်၏ ကြီး

မြတ်၍ အထူးကောင်းမွန်ထိရောက်တန်ဖိုးကြီးအပ်သော ကျန်းမာရေးအတွက် အသက်ရှည်ကြာရေးအတွက် ကျေးဇူးကြီးလှသည့် ကျန်းမာရေးယတြာတစ်ရပ် ဆရာထက်မြတ်ကြီးတစ်ပါးက ချီးမြှင့်တော်မူကြောင်းကို နာယူသိရှိရပါသည်ကိုလည်း ကြုံကြိုက်စပ်လျှဉ်းတုန်းတွင် တင်ပြအပ်ပါသည်။ လက်ဆင့်ကမ်းအပ်ပါသည်။ ကျမ်းပါ ထိုသက်ကယ်ယတြာမှာ ကျန်းမာရေးညံ့နေက ဖန်ခွက်ထဲ၌ ဟင်းစားစွန်းနှင့် ကျန်းမာရေးညံ့နေတို့သူ၏ ရောက်ရှိမိ သက်စေ့ကို ချေခပ်ထည့်ရမည်။ မြီးက ထိုရေသက်စေ့ခွက်ထဲကို သက်ငယ် ၁၀ ညွန့်ထပ်ကာ ထည့်ရမည်။ မြီးက ဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်မှာ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် ပူဖော်ပြီး အလေးအနက်မျှ ဆုတောင်း၍ ငါးပါးသီလခံယူခြင်း၊ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော် ၃၆ ခေါက် ရွတ်ပွားခြင်း၊ ဝင်လေထွက်လေ ရှုမှတ်တရားထိုင်ခြင်းများ ပြုရသည်။ ယင်းသက်ငယ်လျှ ယတြာမှန်ကို ၁၀ ရက်တိတိ လုပ်ဆောင်လျှခြင်းဖြင့် သက်စေ့မျှ ရေအသစ်ထည့်ကာ လဲလှယ်ခြင်းနှင့် အတူ ထို ၁၀ ရက်အတွင်း၌ မုန့်ဟင်းခါးထဲကို ဘဲဥတစ်လုံး ထက်ခြမ်းခြမ်းပြီး ကပ်လျှပြီး တစ်ရက်ရက်မှာလည်း ကျောက်ဖရုံယို ဆွမ်းတော်ကပ်ရမည်။ ထို့အတူ ထိုကျန်းမာရေးညံ့နေသူ၊ ယတြာလုပ်ဆောင်ရသူ၏ အကိုဟောင်း၊ လုံခြုံညံ့ဟောင်းတို့ကို စွန့်ခွာရသော ယတြာဖြစ်သည်ကို ရော့လာ

မှတ်သားရ၍ လက်ဆင့်ကမ်း တင်ပြ အပ်ပါသည်။ ဝိဇ္ဇာယတြာဟုမင် ဖွင့်ဆို အပ်သော ထိုတင်ပြပါ သက်ငယ်ညွန့် လျှံ အဆိုပါယတြာကို စာရေးသူမှ ကျန်းမာရေးဆိုးဝါးထိခိုက် ညှဉ်းခံသူ များအား အကြံပြု လမ်းညွှန်စေခိုင်းခဲ့ ရာ အင်းတကော်၊ သန်လျင်မြို့များသို့ ပင် သက်ငယ်ညွန့်များကို သွားရောက် ရှာဖွေ ခူးဆွတ်ပြီး အကူအညီပေး ဆောင်ရွက်စေခဲ့ရာ ရယူပေးအပ်ပြီး ယတြာပြုစေခဲ့ရာ ကျန်းမာရေးညံ့စန သူ အတော်များများပင် အမှန်ပင် သက်သာပျောက်ကင်း၍ ကျန်းမာရေး ကောင်းခဲ့ပါသည်။ ရှိကျိုးမှန်ကန်စွာ တင်ပြအပ်ပါသည်။ ရောဂါဝေဒနာ ဆိုးစိတ်နှင့် လဲနေသူအချို့ပင် နာလန် ထူ၍ ပြန်လည်ကာ ကျန်းမာရေး ကောင်းခဲ့ကြပါသည်။

အပင်သက်တမ်းရှည်ကြာပြီး ဝိဇ္ဇာနှင့် ဂန္ဓိရဇာတ်စွမ်းပကား အား အင်များရှိကြသော တင်ပြပါ ညောင်၊ ထန်း၊ မန်ကျည်း၊ သက်ငယ်ပင်တို့ အနေနှင့် အခြားဂုဏ်ရည်စွမ်းပကား ဝိသေသတို့အနေနှင့် ညောင်ပင်ဆိုက

(၁) ဗုဒ္ဓဝင်တော်လာဖြစ်၍ အထူး မွန်မြတ် ကြီးမြတ်သည်။ (၂) တုရား ရုပ်ပွားတော်များ ထုသွန်း၍ ရအပ် သည်။ (၃) ဗုဒ္ဓဝိသေက အနေကဇာ တင်ရာ၌ ပူဇော်ရသည်။ (၄) ဆေး ဖက်ဝင်သည်။ (၅) အဆောင်အဖြစ် ဆောင်သရသည်။ (အထူးသဖြင့် သောကြာ သားသမီးများ)။ (၆) လုပ် ငန်းသုံးရာ ကော်အဖြစ်သုံးစွဲ၍ရသည်။ (၇) အများသူငါတို့နှင့် ကျေး ငှက်သာ ရကာ သတ္တဝါတို့ မှီခို၍ရသည်။ နတ် စင်၊ ရေအိုးစင်များအဖြစ် မှီခိုရ၍ တည်ဆောက်အသုံးဝင်သည်။

ထန်းပင်ဆိုက -

(၁) ဇာတာဖွဲ့ရာ၌ အသုံးပြုနိုင်

သည်။ (၂) အရွက်ပေါ်တွင် ဆု တောင်းစာများရေး၍ ပူဇော်နိုင်သည်။ (၃) ဆေးဖက်ဝင်သည်။ (၄) အဆောင် အဖြစ် ဆောင်သရသည်။ (အထူး သဖြင့် - အင်္ဂါသားသမီးများ)။ (၅) အမိုးအကာအဖြစ် သုံးစွဲနိုင်သည်။ (၆) အဝေးကြည့်မျှော်စင်အဖြစ် သုံးစွဲနိုင် သည်။ တက်ရောက်အားပြု၍ ကြည့်ရှု နိုင်သည်။ အထူးအသုံးဝင်သည်။

မန်ကျည်းပင်ဆိုက သောပနှင့် ပထဝီမြေတတ်ကြီးကျကာ (၁) ကက် ကင်းဓာတ်သဘောယူ၍ တိုးမင်းခေါင် ရုပ်တု ထုသွန်း၍ရသည်။ (၂) ဆေး ဖက်ဝင်သည်။ သောက်သုံး လိမ်းကြဲ၍ ရသည်။ (၃) အဆောင်အဖြစ် ဆောင် သရသည်။ (အထူးသဖြင့် ဓာနဂေဇ နှင့် ကြာသပတေးသားသမီးများ)။

သက်ငယ်ပင် အနေနှင့်မူ သော မနှင့် ရေမြေမိတ် ဓာတ်ကြီးကျကာ -

(၁) အသက်ကယ်ယတြာပစ္စည်း အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သည်။ (၂) အမိုး အကာများအဖြစ် သုံးစွဲနိုင်သည်။ (၃) ခြံဝင်းတို့အတွင်း၌ အကာအကွယ် အဖြစ် စိုက်ပျိုး၍ရသည်။ စိမ်းစိုလန်း ဖြာ၍ ထောင်မတ် ဝေဆာသော သဏ္ဍာန်သရုပ်ရှိ၍ ဩဘာနိမိတ် ကောင်းယူပြီး နိမိတ်ပညတ်စဉ်နှင့် ခြံ အလှအပ ကျက်သရေဆောင်အဖြစ် စိုက်ပျိုး၍လည်းရသည်။ (၄) အဆောင် အဖြစ် ဆောင်သရသည်။ (အထူး သဖြင့် တနင်္လာနှင့် ကြာသပတေး သားသမီးများ) စသဖြင့် အသီးသီး အသကမျှပင် ထူးမြတ်စွာရှိကြကြောင်း ကိုလည်း လေ့လာမှတ်သားရပါသည်။ အသက်ကယ်တဲ့ သက်ငယ်၊ ကံပွင့် သီးတဲ့ မန်ကျည်း၊ အောင်ဓာတ် ဆောင်တဲ့ ညောင်၊ ပွင့်လန်းတဲ့ ထန်း မင်္ဂလာရှိသော အပင်တို့အား ကျန်းမာ ရေးအတွက် လေ့လာနိုင်ကြပါရန်

လက်ဆင့်ကမ်း တင်ပြအပ်ပါသည်။ လိုအပ်က လုပ်ဆောင်နိုင်ကြပါသည်။ လေ့လာမှတ်သားချက်တို့အရ ဗဟုသုတများအနေနှင့်

(၁) တင်ပြပါ အပင်များကို ယတြာပြုရေးအတွက် ခူးဆွတ်က တောင်ဘက်လှည့်ကိုင်များကို ဦးစား ပေး၍ ခူးဆွတ်ရသည်။ နတ်နေကိုင်း ဖြစ်၍ ပိုမိုထူးမြတ်၍ သိဒ္ဓိဝင်သည်ဟု အဆိုကြီးများ ရှိပါသည်။ (၂) ကပ်လှူ ပူဇော်ပြီး၍ စွန့်သောစွက်ထဲက ရေတို့ နှင့် သက်ငယ်၊ ပန်ကျည်း၊ ညောင်၊ ထန်း၊ရေတို့နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာအပြင် ဝတ္ထု ပစ္စည်း၊ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို သန့်စင်လိမ်း ကျက် အကျိုးထူးများ ရရှိခံစားရ သည်။ အသက်ရှည်စေသည်။ ဝတ္ထု ဥစ္စာပစ္စည်းများ မြဲမြံစေသည်။ မင်္ဂလာ ရှိ၍ လာဘ်ရှင်စေသည်ဟု အဆိုကြီး များရှိပါသည်။ (၃) အသက်ကယ် ယတြာအဖြစ် မူကွဲအဖြစ် အကောင်း ဆုံးအဖြစ် (က) ညောင်ဆိုက ဘုရား ရုပ်ပွားတော် ထုသွန်းခြင်း၊ (ခ) ထန်း ဆိုက ဇာတာဖွဲ့ခြင်း၊ (ဂ) မန်ကျည်းဆို က အဖေကြီးဘိုးမင်းခေါင်ရုပ်တု ထု လုပ်ခြင်းများ ပြုမူက ကောင်းမြတ် သည်ဟု လေ့လာမှတ်သား သိရှိရပါ သည်။

ယတြာမွန်ကိုချီးမြှင့်သော ဆရာ တော်ဘုရားကြီးနှင့် ကျမ်းပြုပညာရှင် ဆရာတို့အား လေးမြတ်ရှိကျိုးစွာ ဦး ခိုက်ကန်တော့ ဂါရဝပြုလျက်။

ဝန်ခံချက် ။ ။ ဆရာထွဏ်း အောင်ကျော်၏ အသုံးချကမ္ဘာဇာတ် အဘိဓာန်ကျမ်းမွန်ကို မှီငြမ်းကိုးကား၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။

မော်တင်သိန်းဇော်

ငွေဝင်လာဘ်ရွှင် အောင်ဇော်ဆင်

သစ္စာပါဒီ သာဓုပြတ်စေလင်း

ကျွန်ုပ်သည် ဆိုင်ရှေ့တွင်ထိုင်၍ ရွှေရောင်လမ်းမဂ္ဂဇင်းတွင်ပါသော မိမိ၏ ဆောင်းပါးကို ဖတ်နေစဉ် ကျိုက္ကစ်ဆံတော်ရှင်စေတီတော်၏ အရှေ့မူခံမှ အသက် ၈၀ ခန့် မလောက်ရှိမည်ဟု ထင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ထွက်လာသည်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကျွန်ုပ်ဆိုင်သို့ သူ၏ပျက်စီးပျားက သေချာစွာကြည့်၍ လာနေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကလည်း သူ့အား ပြန်၍ကြည့်နေမိ၏။ ပင်နီရောင်တိုက်ပုံ အဟောင်းအနွမ်းကလေးကို ဝတ်ထားပြီး အောက်တွင် စွပ်ကျယ်မပါ ရင်ကိုဖွင့်ထားသဖြင့် သူ၏ရင်အောက်ကားကို ကျွန်ုပ် မြင်တွေ့နေရ၏။ အရပ်အမောင်းအားဖြင့် မမြင့်လွန်း မနိမ့်လွန်းရှိ၏။ ဗုဒ္ဓါပုဒ် တစ်လက်မခန့်ရှိသော အကွက်ပျားပါ၏။ ၁/၂၀ ချည်ကြမ်းလုံချည်ကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ ဖိနပ်မှာ သားရေဖိနပ်အိုးပင် ဖြစ်၏။ အမှတ်တမဲ့ကြည့်မည်ဆိုလျှင် အဘဘိုးမင်းခေါင်တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်တံသို့ လာနေသည်ဟု ထင်မှတ်ရမည်ပင်ဖြစ်၏။ ပင်နီရောင်လွယ်အိတ်ကြီးကို တစ်ဖောင်းလွယ်၍ ညာဘက်လက်မှ ဝါးတုတ်ကောက်တစ်ချောင်းဖြင့် ထောက်၍ထောက်၍ လှမ်းလာနေသည်။ ကျွန်ုပ်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ -

“လူကလေး၊ အဘ ခဏထိုင်မယ်နော်”

“ထိုင်ပါ အဘ၊ ခဏမဟုတ်ပါဘူး။ အမောပြေအောင် ကြိုက်သလောက် ထိုင်ပါ”

ကျွန်ုပ်သည် ဖတ်လက်စ ရွှေရောင်လမ်းမဂ္ဂဇင်းကို စားပွဲပေါ်တွင်ချ၍ ကျွန်ုပ်၏ဆိုင်ရှေ့တွင် အရန်သင့်ရှိနေသော Watercolder ရေအေးစက်မှ ရေတစ်ခွက်ကိုခပ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးအား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရေခွက်ကို လှမ်း၍ပေးလိုက်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ အပြည့်ပါသော ရေအေးတစ်ခွက်အား နှစ်

ခြိုက်စွာ ကုန်သည်အထိ သောက်လိုက်၏။
“သာဓုပါ မောင်ရယ်။ ဒါထက် စကားမစပ် မောင်ရင့်မှာ ငွေလိုနေတယ်မဟုတ်လား။ အဟောအပြောကလည်း သိပ်မလား။ ကျွန်ုပ်တို့အလုပ်တွေက သိပ်မဖြစ်၊ လုပ်ငန်းအတွက် ရင်းနှီးထားတဲ့ ငွေ ၁၀ သိန်းကျော် ပြန်ပေးရမှာအတွက် စိတ်ပူနေတယ်မဟုတ်လား။”

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာပင် အံ့သြနေပိတော့၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပြောသည်စကား အကုန်လုံးပင် မှန်နေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ သမီးသဖွယ် ရင်းနှီးသော တပည့်ဖြစ်သူ ရှမ်းတရုတ်လူမျိုးထံမှ မိတ္တူကူးစက် ဝယ်ယူရန်အတွက် ငွေ ၁၀ သိန်းကျော် ယူထားပြီး ပြန်ပေးရန် အတော်ပင် ခက်ခက်ခဲခဲ ပင်ပင်ပန်းပန်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရုန်းကန်ကြိုးစား၍နေရသော အချိန်ပင်ဖြစ်၏။

“မပူပါနဲ့ မောင်ရင့်ရယ်။ အဲဒီငွေလေးလောက်က တော့ မကြာခင် ကျေညာမှာပါ။ အဘပေးခဲ့တဲ့ ယတြာကိုသာ လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ။ အဘပေးခဲ့တယ်ဆိုတာလည်း ဟိုးနှစ်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်က နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့ မကာရန္တအာတုလ အကျော် ခင်ကြီးပျော် စီရင်ရေသားခဲတဲ့ အင်္ဂပိဗ္ဗာ ဇီကာကြီး ကျွမ်းမှလာတဲ့ အင်္ဂအရင်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွမ်းကနက်တော့ အတော်အတန်ညာထိနဲ့ ကျမ်းသရာဆိုလိုတာကို မယီ နိုင်ဘူးပေါ့ကွယ်။ ညာထိနဲ့သူတွေအတွက် အင်အားတန်ဖို ခက်ခဲတဲ့ ကျွမ်းကြီးပေါ့။ အေး ညာထိပညာအတွေးအခေါ် ဦးနှောက်ကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင်တော့ အင်ပတန် တန်ဖိုးကြီးလှတဲ့ ရတနာသိုက်ကြီးပါပဲ မောင်ရင့်ရာ။ အဲဒီတော့ မင်းလည်းလုပ်ပေါ့။ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေလည်း ပေးပေါ့။ မင်းကြားဖူးသလောက်တော့ ကြားဖူးမှာပါ။ ဤစတုနင်းကြမ်းပြု

စကားလေး၊ ဒါပဲပဲကွယ်။ နောက်ဆုံးပြောရရင် နေ့သားသမီး တစ်ယောက်ရဲ့ ငြိမ်းနင်းနှင့် စတုရန်းကို ဘယ်ညာထားပြီး အညွန့် ပန်းကို မွေးနံ့ပြုတ်တိုင်မှာ စတုရန်းအချိန်မှာ လှူတာ ပါပဲ။ ဒီတော့ ငြိမ်းနင်းနှင့် စတုရန်းအချိန်မှာ ငြိစတုကိုနင်းပြီး မွေးနံ့ပြုတ်တိုင်မှာ အညွန့်ပန်းကို လှူတာပါပဲ။ ဒါပါပဲ။ မောင်ရင်ရော မင်းမွေးနေ့အရ အဲဒါလေးသာ လုပ်လိုက်ပါ။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ပြောခဲ့သည့်စကားကို သေချာ စွာမှတ်၍ထားလိုက်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ကျွန်ုပ်သည် လက်အုပ် ခံ၍ ငွေစာအနည်းငယ်ကို ကန်တော့လိုက်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး မှာ ဆုများ ဝေဝေသာသာပေး၍ ကျွန်ုပ်သိုင်ရေမှ ထွက်ခွာသွား တော့၏။

ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့၏ ငြိစတုဇာတ်ပန်းနှင့် လှူရန်နေ့ရက် အချိန်နာရီများ။

တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် အင်္ဂါနေ့ ၁၀ နာရီခွဲမှ ၁၂ နာရီအတွင်း ဝေဝေစိမ်းရစ်ညွန့် ညာခြေထောက်မှန်း၍ ဝါး ၁၇ ညွန့် ဘယ်ခြေထောက်မှ နင်းထားပြီး ကံကော်ပန်း ၁၅ ညွန့်အား လက်မှကိုင်၍ တနင်္ဂနွေပြုတ်တိုင်တွင် လှူပြီး ငွေကြေးနှင့် လုပ်ငန်းများကောင်းမွန်ရန် ဆုတောင်း၍လှူပါ။

တနင်္လာသားသမီးသည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၁၀ နာရီခွဲမှ ၁၂ နာရီအတွင်း ဝါး ၁၇ ညွန့် ညာခြေထောက်မှန်း၍ ပျဉ်းမ ၁၉ ညွန့် ဘယ်ခြေထောက်မှန်းထားပြီး ဝါး ၈ ညွန့်အား လက်မှကိုင်၍ တနင်္လာပြုတ်တိုင်တွင်လှူပြီး ငွေ ကြေးနှင့် လုပ်ငန်းများကောင်းမွန်ရန် ဆုတောင်း၍လှူပါ။

အင်္ဂါသားသမီးသည် ကြာသပတေးနေ့ ၁၀ နာရီခွဲမှ ၁၂ နာရီအတွင်း ပျဉ်းမ ၁၉ညွန့် ညာခြေထောက်မှန်း၍ သီဟိုဠ် ၂၁ ညွန့် ဘယ်ခြေထောက်မှန်းထားပြီး ဝါး ၁၇ ညွန့်အား လက်မှကိုင်၍ အင်္ဂါပြုတ်တိုင်တွင် လှူပြီး ငွေကြေးနှင့် လုပ်ငန်း များကောင်းမွန်ရန် ဆုတောင်း၍လှူပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် သောကြာနေ့ ၁၀ နာရီခွဲမှ ၁၂ နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် ၂၁ ညွန့် ညာခြေထောက်မှန်း၍ ထန်း ၁၀ ညွန့် ဘယ်ခြေထောက်မှ နင်းထားပြီး ပျဉ်းမ ၁၉ ညွန့်အား လက်မှကိုင်၍ ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်တိုင်တွင် လှူပြီး ငွေကြေးနှင့် လုပ်ငန်းများ ကောင်းမွန်ရန် ဆုတောင်း၍လှူပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးသည် စနေနေ့ ၁၀ နာရီခွဲမှ ၁၂ နာရီအတွင်း ထန်း ၁၀ ညွန့် ညာခြေထောက်မှန်း၍ အုန်း ၆ ညွန့် ဘယ်ခြေထောက်မှ နင်းထားပြီး သီဟိုဠ် ၂၁ ညွန့်အား လက်မှကိုင်၍ ကြာသပတေးပြုတ်တိုင်တွင်လှူပြီး ငွေကြေးနှင့် လုပ်ငန်းများကောင်းမွန်ရန် ဆုတောင်း၍လှူပါ။

သောကြာသားသမီးသည် တနင်္ဂနွေနေ့ ၁၀ နာရီခွဲမှ ၁၂ နာရီအတွင်း အုန်းခြောက်ညွန့် ညာခြေထောက်မှန်း၍ ကံကော် ၁၅ ညွန့် ဘယ်ခြေထောက်မှန်းထားပြီး ထန်း ၁၀ ညွန့်အား လက်မှကိုင်၍ သောကြာပြုတ်တိုင်တွင်လှူပြီး ငွေကြေးနှင့် လုပ်ငန်းများကောင်းမွန်ရန် ဆုတောင်း၍လှူပါ။

စနေသားသမီးသည် တနင်္လာနေ့ ၁၀ နာရီခွဲမှ ၁၂ နာရီအတွင်း ကံကော် ၁၅ ညွန့် ညာခြေထောက်မှန်း၍ ဆီး ၈ ညွန့် ဘယ်ခြေထောက်မှန်းထားပြီး အုန်း ၆ ညွန့်အား လက်မှကိုင်၍ စနေပြုတ်တိုင်တွင်လှူပြီး ငွေကြေးနှင့် လုပ် ငန်းများကောင်းမွန်ရန် ဆုတောင်း၍လှူပါ။

အထက်ပါ အစီအရင်များမှ ကျွန်ုပ်သည် အင်္ဂါသား ဖြစ်သဖြင့် ပျဉ်းမ ၁၉ ညွန့်ကို ညာဘက်ခြေထောက်အောက် တွင်ထား၍လည်းကောင်း၊ သီဟိုဠ် ၂၁ ရွက်ကို ဘယ်ဘက် ခြေထောက်အောက်တွင်ထား၍လည်းကောင်း၊ ဝါး ၁၇ ညွန့်ကို လက်မှကိုင်၍ အောက်မှာရှိသော နင်းကြမ်းပန်းများအားနင်း၍ ကျွန်ုပ်၏ မွေးနံ့ဖြစ်သော အင်္ဂါပြုတ်တိုင်သို့ လှူလိုက်၏။ ထိုလိုလှူပြီးသော အောက်တစ်နေ့ သောကြာနေ့တွင် ထူးခြား စွာ ကျွန်ုပ်၏ဆိုင်သို့ ဗေဒင်မေးပရိသတ်များ ရောက်လာတော့ ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုထူးခြားသော ကိုယ်တွေ့အသုံးချယတြာ အား ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း အကျိုးရှိစေရန်အတွက် တင်ပြရေးသားလိုက်ပါသည်။ ဆရာလုပ်သူများ အောက်နင်း ကြမ်းကို တစ်ခုစီမခွဲဘဲ တွဲလုံးဖြင့် အသုံးချယည်ဆိုလျှင် ပို၍ပင် ထိရောက်နိုင်သည်ပင်ဖြစ်၍ ဝေဒပညာရှင်များ တွဲလုံး ကို အသုံးချပြီး မိမိလုပ်ငန်းတိုးတက်ရန် ပြုလုပ်စီရင်နိုင်ကြ ပါစေဟု မေတ္တာပြုလျက်...။

ကျေးဇူးရှင်အား ရှိခိုးပါ၏။

သစ္စာဝါဒီ ဆရာမြတ်စောလင်း

၀၉-၄၂၀၉၂၀၃၇.com
www.burmeseclassic.com

မင်္ဂလာဒိပိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည်

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

တကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို မိမိဘာသာမိမိ အသိဆုံးပါ။ ဒါပေမဲ့ ပွဲမစခင် ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ဓမ္မတာပါပဲ။ ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ တစ်ခါတစ်ခါ ကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့ ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသလိုက်ရတာကြောင့် ဒီစာပျက်နာမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုတလေသာ ဖြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ မီးရောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့် . . .

■ အမှတ် (၂၀၅/က)
ပိတောက်(၅)လမ်း၊
မြို့သစ်(၈)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း ၀၁-၆၇၃၀၃၀
၀၉ ၇၈၉၉၅၉၅၆၇

၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကုသိုလ်ကံ ကောင်းနေသည်။ အလှူအတန်းကိစ္စများ ပုချေလုပ်ရမည်။ ထိပေါက်သလို ငွေတွေ တင်လာ တတ်သည်။ ငွေအနည်းငယ်ဝင်လျှင် ပြန်လှူပစ်ပါ။ ဒါမှ ငွေများစွာ ပြန်ဝင်လာမည်။ မိတ်ဆွေကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်သည်။ အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်သည်။ ရွှေထွက်ခြင်း၊ ရွှေအတွက် ပြောဆိုခြင်း ကြုံတတ်သည်။ ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် ပြဿနာ ကြုံတတ်သည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်က ပျောက်ဆုံးနေသော ရတနာပစ္စည်း များ၊ လက်လွန်ထားသောငွေများ မပျော်လင့်ဘဲ ဝင်လာတတ်သည်။ အထူးဂရုစိုက်ရန်မှာ မိမိပိုင်ဆိုင်မှု မဟုတ်သော အသင်းအဖွဲ့ပိုင်ငွေများ အခြားသူက လာရောက်အုပ်နှံသောငွေများ ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ ယက်ခံခြင်း မပြုရပါ။ အတူနေ ဝိသားစု အကြီးအကဲများ နှာရေးကြုံတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် သက်ကြီးရွယ်အို ဆေးဝါးလာကုသလျှင် လက်ပခံသင့်ပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ပုဂ္ဂဟူး၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၂၇၊ ၃၂

ကံကောင်းစေရန်

တနင်္လာနေ့ သို့မဟုတ် စနေနေ့တွင် တနင်္လာထောင့်၌ ငွေထီး ၉ လက် လှူပါ။

အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန်

အာလူးဟင်းချက်၍ ပုဂ္ဂဟူးနေ့ ညဘက်တွင် ခွေးကျွေးလိုက်ပါ။

၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သင်သည် ယခုကာလတွင် အလှူအတန်းများ မုချလှူဒါန်းပေးရလိမ့်မည်။ နောင်ယုက်ပည့်သူ ပေါ်တတ်သည်။ အိမ်ပြောင်းရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်တတ်သည်။ ငယ်သားများအတွက် သောကရောက်ခြင်း ကြံ့ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်သည်များ တစ်နေရာစီနေရတတ်သည်။ စာရွက်စာတမ်းကိစ္စ စိတ်ညစ်ရမည်။ သွပ်၊ သံ၊ သစ်၊ ပုလဲ ကိုယ်ပိုင်ဆို ဝယ်ပါ။ သိမ်းမထားပါနှင့်။ ခိုင်မာသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တည်ဆောက်ထားပါ။ လာဘ်လာဘာများ ဝင်တတ်သလို အချစ်ရေးကံထူးသော ကာလဖြစ်သည်။ အတူနေ မိသားစုထဲမှ အကြီးအကဲ ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်သည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများ အိမ်လာတည်းပြီး ဆေးဝါးကုသလျှင် လက်မခံပါနှင့်။ ကျန်းမာရေး ပိုညံ့သွားတတ်သည်။ အထက်လူကြီး မိသားစုအကြီးအကဲများက ကိုယ့်ကို စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်တတ်သည်။ လူမျိုးခြား အကျိုးပေးပါသည်။ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အကျိုးပေး အောင်မြင်တတ်သည်။ ဆီးရောဂါ၊ ဆီးနှင့် ပတ်သက်သောဝေဒနာ မျက်စိနှင့် ဝေဒနာခံစားရတတ်သည်။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

ပုဒ္ဒဟူး၊ ကြာသပတေး၊ တနင်္ဂနွေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၇၊ ၃၂၊ ၃၄၊ ၂၆

ကံကောင်းစေရန်

နဂါးရံဘုရားတစ်ဆူတွင်
ငွေထီး ၁ လက် မိုးပြီး လှူပါ။

အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန်

မိမိအိမ်မှ လွယ်အိတ်အဟောင်းတစ်ခုကို
စွန့်ထုတ်လိုက်ပါ။

၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သင်သည် ယခုကာလတွင် မိမိအား အကျိုးပေးသော မိတ်ဆွေကောင်းများ ရတတ်သည်။ တနင်္လာသား၊ စနေသားကို အကြောင်းပြု၍ ငွေရမည်။ အိမ်က တစ်ခြမ်းနိုင်နေသည်။ ဝမ်းဗိုက်၊ ဦးခေါင်း၊ ဗုဒ္ဓဟူးတတ်သည်။ လူမျိုးခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စ အကျိုးပေးအောင်မြင်မည်။ မိသားစုမှ ဘိုးဘွားများ ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်သည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများကို ကောင်းစွာအကူအညီပေးနိုင် လိမ့်မည်။ တစ်ဦးဦးက အရှက်တကွ လုပ်လိမ့်မည်။ သတိထားပါ။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်ခြင်း အခွင့်အရေးကောင်းရမည်။ အခြေ အနေ မြင့်မားတိုးတက်ခြင်းများ ရရှိလိမ့်မည်။ ပညာရေးကိစ္စနှင့် သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်တတ် ၏။ ရွှေအတွက် ပြောဆိုမြေ ရှင်းခြင်းများ ကြုံရတတ်သည်။ အင်္ဂါနံ စိန်၊ စက်ပစ္စည်း ထွက်တတ်၏။ ရွှေထည်ဝယ်လျှင် အဟောင်းအပျက် များ ဝယ်လျှင် ပကောင်းပါ။ အသစ်ဝယ်လျှင် ကောင်း၏။ အောက်လက် ငယ်သားနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ပင်ပန်းသောက ဧကန်ရတတ်သည်။ အစားဖျား ဆေးပေးခြင်းများကို သတိထားဂရုစိုက်ရမည်။ အထူးသဖြင့် ဆီးရောဂါ၊ မျက်စိရောဂါတို့နှင့် ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်ပူပန်ရတတ်သည်။ စာချုပ်စာတမ်းများနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ပင်ပန်း အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတတ်သည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများကို ကူညီပေးနိုင်စွမ်းရှိသည်။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၇၊ ၇၂၊ ၁၆၊ ၇၁

ကံကောင်းစေရန်

တနင်္လာထောင့်၌ တံခွန် ၉ လုံး လှူဒါန်းပေးပါ။

အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန်

အိတ်ပောင်းတစ်ခုကို စွန့်ပစ်ပါ။

၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ငွေဝင်ကိန်းရှိသည်။ အိမ်အနီးအနားတွင် ရိုးရာနတ်က ခေတနိမိတ်၊ ကလေးမွေးဖွားသောနိမိတ် တွေပါက ထိထိုးပေးပါ။ ပိမိနှင့် အဆင်မပြေသူများက ပိမိကို ပြန်လက်တွဲခြင်း၊ ယခင်က မလိုအပ်သူ၊ နိမ့်ချသူများက ပိမိကို ပန်းပေါ် ထမ်းတင်တတ်သည်။ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် ညှိတတ်သည်။ သင်တန်းတက် မယ် ကြံရွယ်ပြီး ပိမိတက်ချင်သော သင်တန်းမရခြင်းမျိုး ကြံရတတ် သည်။ ငွေအလိမ်ခံရတတ်သည်။ တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများကို ငွေလျော်ပေးခြင်း၊ အာမခံပေးခြင်း မပြုလုပ်ပါနှင့်။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဂရုစိုက်ပါ။ အလုံးအကျိတ်များ ခွဲစိတ်ခံရတတ်သည်။ ပြည်ပခရီးထေးသွားလျှင် အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။ လူမျိုးခြားနှင့် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်နေသူများအဖို့ အလွန်ကံကောင်းတတ်ပေသည်။ ကား ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အဖိုးမတန်သော ကျောက်မျက်ရတနာများ လုံးဝ အဝင်မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္ဂနွေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၇၊ ၇၁၊ ၇၉

ကံကောင်းစေရန်

မြောက်(သီရိအရပ်)တွင် ဘုရားစေတီ တည်ထား ကိုးကွယ်ခြင်း၊ ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူပါ။

အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန်

ဗိမိအိမ်မှ လွယ်အိတ်ဟောင်းတစ်ခုကို စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။

၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းသောကာလ ဖြစ်နေသည်။ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေး၊ အနည်းငယ် လုပ်လိုက်သည်နှင့် ငွေဝင်လာကိန်း ရှိတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် နေအိမ်တွင် အလှူတန်းပြုလိုက်ပါ။ လုပ်ငန်းအသစ်များ ငွေဝင်တတ်ပေသည်။ မဂ္ဂအင်အား တောင့်တောင့်တင်းတင်းနှင့် စရပည့်အချိန် ဖြစ်သည်။ ယခင်က မိမိနှင့် မသင့်မြတ်သူများနှင့် ပြန်သင့်မြတ်တတ်သောကာလဖြစ်သည်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စ အထူးအကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားမှ ပြန်လာသောသူတစ်ယောက်မှ မိမိကို လက်ဆောင်ပေးပါက ထိထိုးဖြစ်အောင် ထိုးလိုက်ပါ။ ထိပေါက်နိုင်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက အလုပ်တွင် အဆင်ပြေခြင်း၊ ရာထူးတစ်ဆင့်တိုးခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်သည်။ မိသားစုထဲတွင် သားငယ်၊ သမီးငယ်များကို ဂရုစိုက်ပါ။ မတော်တဆ ထိခိုက်အော်ရာ ရတတ်သည်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်သည်။ စာချုပ် စာတမ်းကိစ္စများ၌ လက်မှတ်ထိုးခြင်း၊ အာမခံခြင်း ယခုလတွင် ပပြုလုပ်ပါနှင့်။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ပုဗ္ဗဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၂ ၂၇ ၂၂ ၇၇

ကံကောင်းစေရန်

တနင်္လာထောင့်၌ ထီးဖြူသေး ၁၅ လက်၊ ထီးဖြူကြီး ၁ လက် လှူလိုက်ပါ။ ငွေဝင်ပါစေဟု ဆုတောင်းပါ။

အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန်

လမ်းခင်းသောနေရာ၌ အုတ်ခဲ လှူပေးလိုက်ပါ။

၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သင်သည် ယခုကာလတွင် မိမိရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်များ စီးပွားရေးများ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်း ပြုလုပ်ပါက အောင်မြင်သော ကာလဖြစ်ပေသည်။ အကူအညီပေးမည့်သူများလည်း ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။ စုပေါင်းတွဲဖက်လုပ်သော ကိစ္စများ အောင်မြင်မှု ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းအဆင့်အတန်း တိုးတက်ခြင်း၊ ဘဝအဆင့်အတန်း တိုးတက်ခြင်း ကြုံရတတ်သည်။ အလှူမင်္ဂလာပွဲများ ပြုလုပ်ပေးရသော အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ ငွေဝင်ကိန်းရှိသည်။ ထိပေါက်သကဲ့သို့ ဝင်မည်။ ခရီးယာယီကောင်းပါသည်။ မရောက်ဖူးသေးသော အရပ်သို့ သွားရမည်။ ရေခြားဖြေခြား နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်သော လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။ တနင်္လာ၊ စနေနှင့် တွဲလုပ်ပါက အောင်မြင်မှု ရတတ်သည်။ အတွေ့အကြုံသစ်များ လာဘ်လာဘများ ရရှိမည့်အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ မိသားစုအတွင်း အနည်းငယ် စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာမျိုး ကြုံရတတ်သည်။ မိသားစုအတွင်းဖြစ်စေ၊ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဖြစ်စေ စိတ်တိုင်းမကျမှုများ ကြုံရတတ်သည်။ အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာများ ဝင်လာတတ်သည်။ ကားအပြောင်းအလဲ ကြုံရတတ်သည်။ ဝမ်းဗိုက် ဒုက္ခပေးတတ်သည်။ မျက်စိလည်း ဂရုစိုက်ပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၂

ကံကောင်းစေရန်

ထီးဖြူအသေး သက်စေ့နှင့် ထီးဖြူအကြီး(၁)လက် လှူဒါန်းပေးပါ။

အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန်

ပြိုဟ်တိုင်ရှိဘုရားအား အမွှေးနံ့သာနှင့်ရေ၍ ရေသပ္ပာယ်လှူဒါန်းပါ။

၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သင်သည် ယခုကာလတွင် စီးပွားရေးအလွန်ကောင်းသော ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းများ အရှိန်အဟုန် ပို၍တိုးတက်လာမည်။ ခြေလက်ထိခိုက်သောသူ အိမ်ရောက်လာတတ်သည်။ ကားဝင်လျှင် ကောင်းသည်။ အိမ်အဟောင်းဆို ပြင်ရတတ်သည်။ အပူအနည်းငယ် လောင်တတ်သည်။ ပစ်ခတ်၊ တိုင်စာ ရောက်ခြင်းကြုံတတ်သည်။ အင်္ဂါနံ စိန်၊ စက်ပစ္စည်း ထွက်တတ်သည်။ မိမိအား ပြဿနာလုပ်နေသူများနှင့် အဆင်ပြေသွားမည်။ ငွေဝင်ကိန်း ရှိပါသည်။ အလုပ်ကြောင့်သော်လည်း ကောင်း ကံတရားကြောင့်သော်လည်းကောင်း ငွေဝင်လိမ့်မည်။ အလှူ အတန်း ပြုလုပ်ရတတ်သည်။ အလှူအတန်း လုပ်ပြီးသည်နှင့် ငွေများ ထပ်ဝင်လာတတ်သည်။ မိမိနှင့် မသင့်မြတ်သူများနှင့် ပြန်လည်အဆင် ပြေသွားမည်။ မိသားစုထဲမှ အကြီးအကဲများကြောင့် စိတ်အနှောင့် အယှက် ဖြစ်စရာများ ကြုံရတတ်သည်။ သူများကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးပြဿနာ ပေါ်တတ်သည်။ လောဘကြီးသူများ ဒေါသကြီးသူ များ ငွေရဖို့ ထစ်ထောင်းအပြင် ရစရာရှိသော ငွေများ ဆုံးသွားတတ် သည်။ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ်ညံ့တတ်သည်။ အဖျားရောဂါ ဝမ်းဗိုက် နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညီသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၂၊ ၂၇၊ ၇၅

ကံကောင်းစေရန်

မွေးနေ့တွင် ကံစိထိး(ငွေထိး)ကို တနင်္လာထောင့်၌ လှူပါ။

အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန်

စနေနေ့တိုင်း နန်ကထိုင်မှန် လှူပါ။

၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက် ဟောစာတမ်း

သင်သည် ယခုကာလတွင် အရေးကြီးသောကံကို ထိန်းသိမ်းရန် လိုအပ်သည်။ စီးပွားပျက်ခြင်း၊ အန္တရာယ်ကြုံခြင်းများ အချိန်ကို မထိန်းနိုင်ပါက ဖြစ်တတ်သည်။ သူတစ်ပါး အာဖော်ကားမဲ့တတ်သည်။ ပညာရေး၊ သင်တန်းကိစ္စ အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရမည်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် အခြေအနေ မြင့်တက်ခြင်းကြုံမည်။ အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာ ဝင်မည်။ ကျေးဇူးပြုမည်သူ ပေါ်မည်။ မိမိအလုပ်မှ ငွေများ ဝင်လာတတ်သည်။ အိမ်ပိုင် ကားပိုင် ဖြစ်သွားတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် သောကရောက်ရသောကာလဖြစ်သည်။ အထက်လူကြီး၊ မိသားစုကြီးကံသူများကြောင့် စိတ်ညစ်ရမည်။ အတူနေ ဝိသားစုထဲမှ အကြီးအကဲ အဘိုးအဘွားများ နာရေးဖြစ်တတ်သည်။ တခြားပိုထားပါ။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အကျိုးပေး အောင်မြင်မည်။ ခရီးများ မကြာခဏ ထွက်ရတတ်သည်။ ထိုခရီးများသည်လည်း အကျိုးပေး အောင်မြင်လိမ့်မည်။ ရွှေထွက်ခြင်း၊ ရွှေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းခြင်းများ ကြုံရတတ်သည်။ အင်္ဂါနံ စိန်၊ စက်ပစ္စည်း ထွက်တတ်သည်။ ရွှေထည်ဝယ်လျှင် အသစ်များသာ ဝယ်သင့်သည်။ အပျက်အဟောင်း မဝယ်သင့်ပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၄၊ ၄၂

ကံကောင်းစေရန်

အိမ်ဘုရားတွင် တံခွန်(၉)လုံး လှူဒါန်းပေးပါ။

အညံ့ပျား ပြေပျောက်စေရန်

သစ်သီး(၃)မျိုးကို မယ်သီလရှင်ကို လှူပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ မညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ မှားကွဲရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ်ခဲ့မယ် ဆိုပါတာ...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ပြို့လစ်(ဂ)၊ ဘုရင့်ဇောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဗုဒ္ဓ-ဝေ-မြေ ၃၀၃၀၊ ၀၉-၇၇၉၅၅၅၅၅

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

အလုပ်ပြောင်းရတတ်သည်။ ကောင်းသောအလုပ်ဖြစ်သည်။ ပြည်ပခရီးထွက်ရမည်။ စက်ပစ္စည်းအသစ်လဲခြင်း၊ ဝယ်ရခြင်းများ ကြုံမည်။ အလုပ်တွင်ရှိသော အတိုက်အခံ ပြိုင်ဘက်များကို အနိုင်ရရှိမည်။ သူများလာအပ်သောငွေကို လက်မခံပါနှင့်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို သစ်သီး ဝယ်ကျွေးလိုက်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

ကောင်းတစ်ဝက် ဆိုးတစ်ဝက် ကာလဖြစ်သည်။ ပျော်စရာတွေနဲ့ ကြုံရမယ်။ မွေးနေ့ပွဲ၊ ဧည့်ခံပွဲ ဖိတ်ကြားခြင်းခံရမယ်။ အလုပ်သစ်တွေရမယ်။ ငွေတွေလည်း ဝင်မယ်။ ဖော်တော်ကားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငွေရမယ်။ သင်္ဘောသားများ သင်တန်းတက်ရမယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ဟမ်ဘာဂါနှင့် အချိုရည် ဝယ်ကျွေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတိုးမည်။ သို့မဟုတ် လုပ်ပိုင်ခွင့်ရမည်။ အလုပ်အတွင်း အတိုက်အခံကြုံမည်။ မမျှော်လင့်တဲ့အခါက ငွေတွေဝင်လာလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးမှ အဆက်အသွယ်များ ရမည်။ သင်တန်းတက်ရမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပေါင်မုန့်တစ်လုံး ဝယ်ကျွေးပါ။

ပုဒွဟူးသားသမီးများအတွက်

အလုပ်ပြောင်းရန် ကြံစည်ထားသူများ မကြာခင် အကြံအစည် အောင်မြင်မည်။ ငွေဝင်သောကာလဖြစ်သော်လည်း ငွေလိမ်ခံရတတ်သည်။ မော်တော်ကားကိစ္စ အဆင်ပြေမည်။ မသွားချင်သော နေရာများ သွားရလိမ့်မည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အုန်းသီးပါသောမုန့် ဝယ်ကျွေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

ဝန်ထမ်းများ အထက်လူကြီး၏ အထင်အမြင်လွှဲမှားမှု ခံရတတ်သည်။ သူတစ်ပါးအတွက် အာပတ် မလိုက်ပါနှင့်။ အလုပ်အခက်အခဲ ကြုံနေမည်။ ကားအက်ဆီဇင် ဖြစ်တတ်သည်။ ငွေကျပျောက်တတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်တစ်တူး လက်ဆောင်ပေးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

အလုပ်ပြောင်းရန် ကြံစည်ထားသူများ မကြာခင် အကြံအစည် အောင်မြင်မည်။ ငွေဝင်သောကာလဖြစ်သော်လည်း ငွေလိမ်ခံရတတ်သည်။ မော်တော်ကားကိစ္စ အဆင်ပြေမည်။ မသွားချင်သော နေရာများ သွားရလိမ့်မည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အုန်းသီးပါသောမုန့် ဝယ်ကျွေးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

အိမ်အသစ်ပြောင်းခြင်း သို့မဟုတ် အိမ်အသစ်ဝယ်ခြင်းများ ပြုရတတ်တယ်။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ကူညီမည်။ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေပြီး ရာထူးတစ်ဆင့်တိုးမည်။ လုပ်ပိုင်ခွင့်များ ရရှိမည်။ ခရီးအကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများသို့ သွားရမည်။ အမြင်မှ လိမ်ကျတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သစ်သီးယို တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

မိမိအပေါ် ပြဿနာလုပ်နေသူတွေက အမြင်မှန်ရပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးစကားပြောမည်။ မိမိအပေါ် အထင်လွှဲနေသော အလုပ်ရှင်နှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်မည်။ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး မော်တော်ကား ရမည်။ စာရွက်စာတမ်း လက်မှတ်ထိုးခြင်းကိစ္စကို အလျင်စလို မလုပ်ပါနှင့်။ နိုင်ငံခြားသားများနှင့် အဆင်ပြေမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ကြက်ကင် ဝယ်ကျွေးပါ။

HEAVEN PIZZA

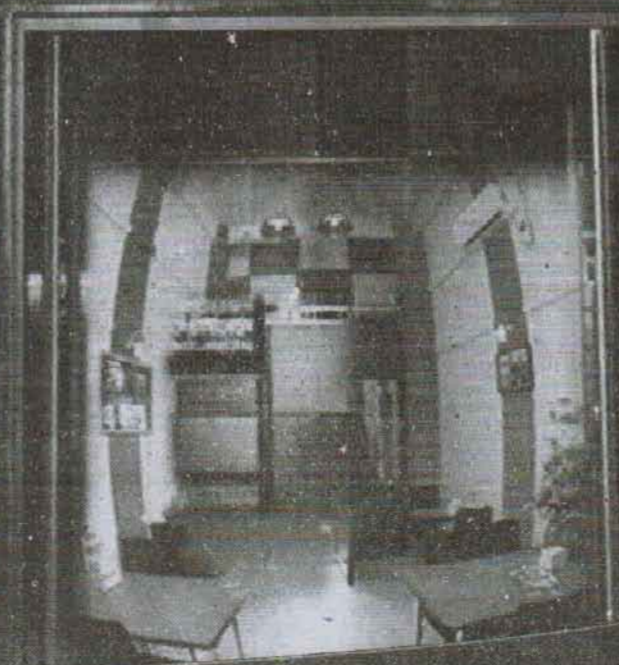
The Slice of Heaven

ထိုင် ဖွင့် ချိန်

နေ့စဉ် - နံနက် (၁၀)နာရီမှ ည (၉)နာရီထိ

A Nice Day

Welcome

Dining and Home Delivery
Call us 09 855 1111
We are Always here for you
Open 12 hours

အိမ်ကနေ ၂ ချပ်လောက်အနည်းဆုံးမှာရင် အရောက်ပို့မယ်။

စာသင်ကျောင်းတွေ ဧည့်ခံပွဲတွေ မွေးနေ့ပွဲတွေအတွက်လည်း စီစဉ်ပို့ဆောင်ပေးမယ်။ ရုံးတွေ ကုမ္ပဏီတွေအတွက်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးမယ်။

အမှတ် - ၃၅/၄၁၊ ဗိုလ်ရာညွန့်လမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်။

ဖုန်း - ၀၉ - ၈၅၅၁၃၈၃

Join us on Facebook
Website: heavenpizza.com

လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ပူဇော်ပွဲ

နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တိုင်း ကပ်လှူပူဇော်နေကျ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ပူဇော်ပွဲကို ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်၏ ဘယာရှေ့ပြည်ဟိန်း စာတ်စခန်းမှာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ယခင် နှစ်များတွင် မိသားစုများသာ ပူဇော်လေ့ရှိပြီး ယခုနှစ်တွင် ဆရာမဒေါက်တာစောယုနွယ်ရဲ့ တပည့်များကပါ ပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးကို မေ့မလျော့ ပူဇော်တဲ့ သူတွေဟာ ဒဏ်(၁၀)ပါးမှ လွတ်ကင်းတယ်လို့ ဆိုကြ

ပါတယ်။ ဒဏ်(၁၀)ပါးက လွတ်ပြီး လိုရာဆန္ဒတွေလည်း ပြည့်ပါတယ်။

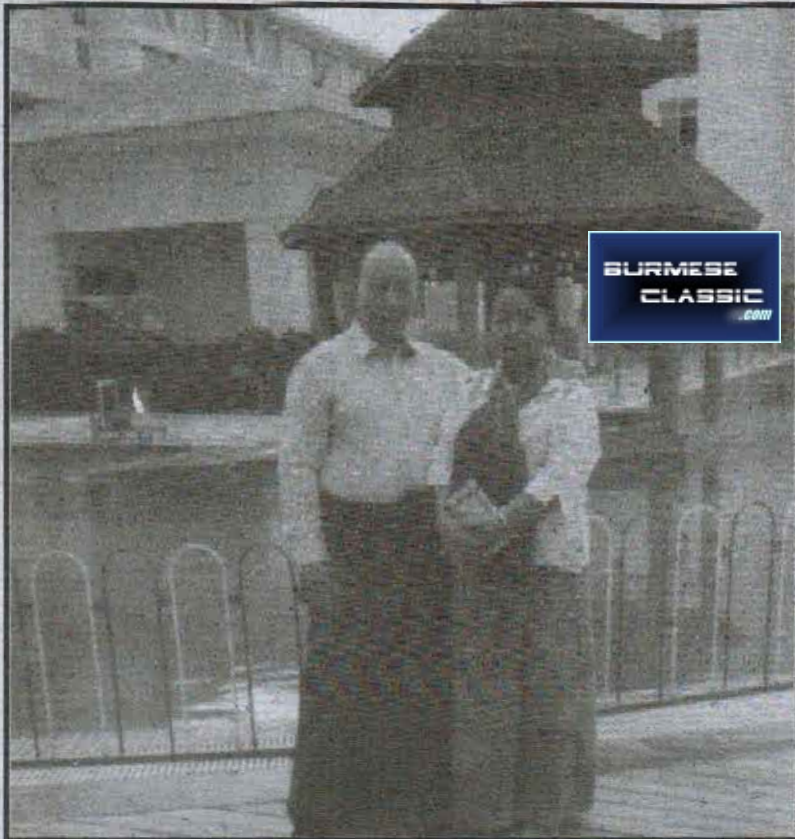
ဆရာကြီး ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ ပညာအမွေ ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်၏ ပညာဒါနကျောင်း

ဆရာကြီး ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ ပညာအမွေ လက်ဆင့်ကမ်း ဒဏ်သ ဗျာကရဏ ဗေဒ ပညာရှင်များ၏ ပညာဒါနကျောင်း သင်တန်းအမှတ်စဉ်(၆၁/၂၀၁၈)ကို (၂၅-၁၁-၂၀၁၈)ရက် မှ (၇-၁၂-၂၀၁၈)ရက်အထိ ညနေ ၃ နာရီမှ ၆ နာရီအထိ ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်၏ နေအိမ်ဖြစ်သော အမှတ်(၂၀၅-က) ပိတောက် (၅)လမ်း မြို့သစ် (ဂ)ရပ်ကွက်၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်တွင် အခမဲ့ သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

ဘောက်ပါဌာနများသို့ လှူဒါန်းလိုပါလျှင် . . .

- ❖ HIV ပိုးကူးစက်ခံ မိဘမဲ့ကလေးများ၏ သုခရိပ်မြုံဂေဟာ (၀၁-၅၈၁၉၅၅) ❖ ဆည်းဆာရိပ် ဂီလာနဘိုးဘွားရိပ် (၀၉-၇၃၀၁၈၀၀၇) ❖ နာရေးကူညီမှုအသင်းသို့ လှူဒါန်းလိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ အကူအညီလိုလျှင်ဖြစ်စေ ဆက်သွယ်ရန် (၀၁-၆၃၉၄၉၀)၊ (၀၁-၇၀၉၂၇၇)၊ (၀၁-၅၈၁၉၆၃)၊ (၀၁-၇၀၄၇၈၄)

မကြေးမင်း

လူ့ဘဝတွင် ကံနှင့် ကြမ္မာ
တွင် လျှောက်လှမ်းနေ သူများ
ပါသည်။

ကံဆိုသည်မှာ ဘဝဇာတိ
ဆက်ကာ လုပ်ခဲ့ကိုင်ခဲ့ရသော ဇာတိ
ဖြစ်ပြီး ထိုအလုပ်များကို အခြေ
လူ့ဘဝ ရောက်ကြရသည်ဖြစ်
ကံကောင်းလို့ လူဖြစ်တာဟု
ကြံ၏။

ကံကောင်းလို့ လူဖြစ်လ
များသည် ကြမ္မာကို ဂရုမစိုက်
ဖြင့်လျှင် ချမ်းသာ ဆင်းရဲ ဖြ
ရ၏။ မိမိကြမ္မာ မိမိဖန်တီးရသ
ပင် ပြောကြသေး၏။

ကံဘယ်လောက်ကောင်းစ
ကြမ္မာမကောင်းလျှင် ချမ်း
ထက် ဆင်းရဲခြင်းကို နီးပေလိမ့်

ကံကြမ္မာကောင်းအောင် လောကီရေးရာပညာတို့ဖြင့် ဖန်တီးယူမည် ဆိုပါလျှင်...

လောကချမ်းသာ အဘယ လာဘာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး

[ကျောက်တော်ကြီးဘုရား]

လှူဒါန်းကြံ့ခိုင် လှူလိုက်စေချင်ပါသည်

အင်းစိန်မြို့နယ်၊ မင်းဓမ္မကုန်းတော်ပေါ်တွင် တည်ထားသော လောကချမ်းသာ အဘယ လာဘာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး (ကျောက်တော်ကြီး) ဘုရားကြီးကို ဂေါပကအဖွဲ့မှ ဘုရားဖူး ပြည်သူများ စိတ်ချမ်းသာစွာဖူးမြော်နိုင်ရေး၊ ဘုရားကြီးဝန်းကျင်တွင် လှပသန့်ရှင်းရေး၊ ဘုရားကြီး ရေရှည် တည်တံ့ပြီး သာသနာတော်တည်တံ့ရေးအတွက် ရည်စူး၍ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုများ ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ရာတွင်...

- (၁) ရာသက်ပန်အလှူအဖြစ် လောကချမ်းသာ ထာဝရ ငွေပဒေသာပင် အလှူတော်ကို တစ်ပင်လျှင် ကျပ်တစ်သောင်းနှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
- (၂) ကံမြင့်၊ ကံဆင်း၊ ကံတင့်စေရန်အတွက် ကန်တော်မင်္ဂလာကြီး ဘက်စုံပြုပြင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
- (၃) ဘုရားကြီး၏ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်ကြီးကို အမြင်တင့် သပ္ပာယ်စေရန် ရွှေရေး ရွှေဆေးများ ခြယ်သ လှူဒါန်းနိုင်ရန်လည်းကောင်း...

ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ထိုအလှူများကို စိတ်ဝင်တစား ဒါန ပြုလိုသူများအနေဖြင့် မင်းဓမ္မကုန်းတော်ပေါ်ရှိ လောကချမ်းသာ အဘယ လာဘာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်ကြည့်ညိ၍ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ လာရောက်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း နိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဂေါပကအဖွဲ့

၀၁ - ၆၄၄၈၆၀၊ ၀၁ - ၆၄၄၈၅၇၊ ၀၁ - ၆၄၄၈၅၈

ဇေယျာ

ဆေးတိုက်မှ ဆေးအသစ်များ

၁၁/ ၂၀၁၁/၀၈၀၀၀၀/၀၅ (၂၅၉)
10 Nov 2011

ဇေယျာ ပန်းခါးဆေးလုံး

TMR 011961 (0516)

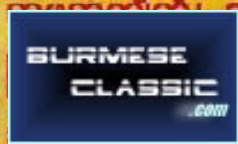
ဆီးချို၊ သွေးချို၊ သွေးတိုး၊
ငှက်ဖျားကြိုတင်ကာကွယ်ဆေး။

ဇေယျာ တပင်တိုင်မြန်ဆေးလုံး

TMR 011636 (1215)

အာရုံစိုက်၊ အနာပေါက်၊ ပြည်တည်နာ၊
အိမ်နာ၊ သားအိမ်အတွင်း
ရောဂါများအတွက် သောက်ဆေး။

ဇေယျာ ရဲယိုဆေးလုံး

TMR 011510 (1215)

လေထိုး၊ လေအောင့်၊ လေနာ၊ လေးဘက်နာ၊
အကြောအဆစ်ရောင်ရောဂါ သောက်ဆေး၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအားတက်၍ နုပျိုလန်းဆန်းစေပါသည်။

ကျန်းမာရေး မြန်မာ့ဆေး **ဇေယျာ** မှ အစဉ်ပေး

ဇေယျာဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သည်။

- * ၀၃၄၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းသစ်၊ ကုက္ကိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁-၅၄၉၀၁၆၊ ၀၁-၅၉၅၂၅၉
- * ၂၈၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး (မြောက်ဘက်တန်း အပေါ်ထပ်)၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁-၂၄၀၉၆၆-လိုင်းခွဲ-၄၁၅